

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.
LYSIAE
CONTRA
DARDANARIOS
ORATIO.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Atheniensibus, qui πλείων τῶν αἰπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκῳ σίτῳ ὕlebantur, (verbis vtor Demosthenis in Orat. c. Leptinem) multis legibus coercere eorum hominum iniurias, qui annonam comprimendo et incendendo, vt loquuntur Iurisconsulti, ciuium fortunas adterebant. Vna erat quae sub capitis discrimine ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σίτον πλείω πενήκοντα φορμῶν συνωνείδῃ. Ex qua lege hic agitur. Se excusant Dardanarii, quod iubente Magistratu id fecissent, et quod ex studio et beneuolentia in remp.

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὧς ἄνδρες δικασταί, θαν-
μάζοντες ὅτι ἐγὼ τῷ Σιτοπωλῶν ἐν τῇ βελῇ καλ-
ηγόρευ, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλις αὐτῶς

M^{ULTI} me adierunt, Iudices, go frumentarios in Senatu accusaf-
qui mirari se dicerent quod e-
sem, atque etiam adfirmarent, vos,

¹ Laudat Suidas in v. Αξίον. οἱ ῥήτορες.

386 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ἀδικεῖν ἠγάθε, ἔδεν ἥτιον καὶ οὗ περὶ τέτων ποιεῖμύς
λόγους Συκοφαντεῖν νομίζεις. ὅθεν ἐν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν
αὐτῶν, ² ὡς δὲ τέτων πρῶτον εἰπεῖν βέλομαι. ἐπειδὴ γὰρ ³
πρυιάνεις ἀπέδωκαν εἰς τὴν βελῶν περὶ αὐτῶν, ⁴ ὅπως
ὠργίσθησαν αὐτοῖς ὥστε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρί-
τες αὐτὰς χρὴ τοῖς ἑνδεκά παρὰδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι.
ἠγόμεθα ὅτι ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν
βελῶν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι δοκοῖ κείναι τὰς ⁵ σιτοπώ-
λας κατὰ τὸν νόμον· νομίζων, εἰ μὲν εἰσιν ἀξία θανάτου
εἰργασμῶν, ὑμᾶς ἔδεν ἥτιον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια·
εἰ δὲ μηδὲν ἀδικῶσιν, καὶ δεῖν αὐτὰς ἀκρίτας ἀπολωλέναι.
πειδείσης δὲ τὴν βελῶν ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν με,
λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας ⁶ εἵνεκα τῶν σιτοπωλῶν οὗ
λόγους τέτους ἐποιέμην. πρὸς μὲν ἐν τὴν βελῶν, ὅτι

si quam maxime eos peccasse existi-
maretis, nihilo tamen minus illos qui
de hisce rebus verba essent facturi, in
Sycophantarum loco fuisse habituros.
Vnde igitur ad eorum accusationem co-
actus fui descendere, de eo primum ex-
ponere velim. Nam cum curiae prin-
cipes de iis ad senatum referebant,
adeo in ipsos ira erant inflammati, ut
oratorum nonnulli dicerent expedire eos
indicta causa undecimviris tradere, et
supplicio confestim mactare. Ego autem
indignum esse ratus, in eam peccandi

consuetudinem adduci senatum, ad-
surrexi, dicens meam fuisse senten-
tiam ut de frumentariis secundum le-
gem quaereretur: quod arbitrarer,
si quid morte dignum admisissent,
vos nihilo minus quam nos iusta om-
nia esse decreturos: sin autem ni-
hil deliquissent, nequaquam expedire
ut indemnati ad supplicium ducerent-
tur. Quod ubi comprobavit senatus,
conati quidam sunt me calumniari,
adfirmantes haec ideo a me dici quo
a periculo liberarentur frumentarii.

² ὡς δὲ τέτων] ὡς δὲ ΔΕ τέτων. SCAL. Male.

³ ὅπως ὠργίσθησαν κ. λ. λ.] SCHOTTUS ad
emendandum minime natus ita ex suo ingenio
Lysiam supplevit, ὅπως ὠργίσθησαν αὐτοῖς ὥστε
ἔλεγον, ΕΠΕΙΔΑΝ τοῖς τῶν ῥητόρων ΔΙΕΛΕΞΑΝ-
ΤΟ ὡς ἀκρίτας αὐτὰς χρὴ τοῖς ἑνδεκά παρὰδοῦναι,

θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid levius? Tu so-
lummodo lege, ὅπως ὠργίσθησαν α. ω. ε. τ. τ. ε.
ὡς ἀκρίτας αὐτὰς χρὴ τοῖς ἑνδεκά παρὰδοῦναι
ΚΑΙ θανάτῳ ζημιῶσαι. Xenopho Hellenic. 1.
Αὐτὸς δὲ δόξουν ἀδικεῖν, ΘΑΝΑΤΩ, ΖΗΜΙΩΣΑΙ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΕΚΑ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ, καὶ τὴν
λω

ὡς αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔγω ἀπελογισάμην. τῶν γὰρ ἄλλων
ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς αὐτῶν κατηγόρεον, καὶ πᾶσι φα-
νερὸν ἐποίησα ὅτι ἔχ' ὑπὲρ τῶν ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς
νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβόηθην. ἡξάμην μὲν ἐν τῶν ἐνεκα·
δεδιώς δ' αἰτίας, αἰχρὸν ἡγῶμαι πρότερον παύσασθαι,
περὶ ἃν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ,τι ἂν βέληθε ψηφίσηθε.
καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβηθι. ⁶ Εἰπέ συ ἐμοὶ, μέτοικός εἰ; Ναί.
Μέτοικεῖς δ' ὅτερον ὡς πεισόμην τοῖς νόμοις τοῖς τ' πό-
λεως, ἢ ὡς ποιήσω ὅ,τι ἂν βέλη; Ὡς πεισόμην. Αλλ-
λό τι ἐν ἀξιοῖς ἢ δ' ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας ὡς οὗ νό-
μος, ἐφ' οἷς θανάτις ἡ ζημία; Εἰ γὰρ. Απόκριναι δὴ
μοι. Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπερίασθαι πενήκοντα φορ-
μῶν, ὣν ὁ νόμος δ' εἶναι κελεύει. Εἰ γὰρ τῶν δ' ἐχόντων κε-
λεύοντων συνεπειάμην. Ἀν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὡς ἄνδρες

Apud senatum igitur, ubi de iis quae-
stio habebatur, re ipsa huic crimina-
tioni obuiam iui. Tacentibus enim
aliis, ego surrexi atque frumentarios
accusavi, omnibusque palam feci,
me non haec illorum gratia dixisse,
sed latius legibus subuenisse. Hoc
igitur fuit accusationis initium: cri-
minationes autem veritus existimaui
turpe esse prius desistere quam vos
de illis quod visum fuerit statueritis.
Ac imprimis accede huc. *Dic mihi.*

⁶ Vulg. εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικός εἶναι.

χρῆμα δὲ δημοσιῶσαι.

⁴ σιτοπῶλαι] σιτοπῶλαι. *Ald.* Sed praeter
linguae genium, quae composita a πωλῶν nun-
quam ita format. Corrigendus itaque *Hes-*
ychius qui habet Σιτοπῶλαι, σιτοπῶλαι. Lege
ΣΙΤΟΠΩΛΑΙ.

Esne Inquilinus? Sum. Tu autem
quonam animo sis inquilinus, utrum-
ne ut huius civitatis legibus obtem-
peraturus an ut facturus quodcunque
tibi conlibuerit? Ut obtemperaturus.
Aliudne igitur in te recipis nisi mor-
tem, siquid in te admisisti praeter
eas leges quae capitis poenam habent
adiunctam? Ita. Responde vero mi-
hi. Vtrumne confiteris te plus anno-
nae coemisse et corbibus quos lex per-
mittit? Ego iubentibus Archontibus

Et εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικός εἰ; Ναί.

⁵ εἶναι] εἶναι. *Coisl.*

⁶ εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικός εἰ; Ναί.] Vel ut men-
dosc magis *Ald.* εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικός εἶναι.
Egregie *Scal.* et nos textum vel inuitis omni-
bus *Codd.* recudimus. Ni habuerint *Codd. Grom-*
larii qui mecum hunc locum interpretatur.

δικασαί, ὡς ἐστὶ νόμος ὅς κελεύει τὰς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἀν' ᾧ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ἔμας καταψηφίσασθε. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεχόμεθα τὸν νόμον, ὅς ἀπαγορεύει μηδένα τῷ ἐν τῇ πόλει σῖτον πενήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. χρηὲ μὲν τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασαί, ἱκανῶς εἶναι ταύτῃ τῷ κατηγορίᾳ, ἐπειδὴ ἔστι μὲν ὁμολογεῖ συμπερίασθαι, ὃ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται. ὑμεῖς δὲ καὶ τὰς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθε. ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ καὶ τῶν ἀρχόντων ψεύδον, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔστι τῷ αἰτίαν εἰς ἐκείνης ἀνέφερον, παρκαλέσαντες τὰς ἀρχοντας ἡρώτων με. καὶ ὁ μὲν δύο ἐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τὴν πραγμασίαν. Ἀντίον δ' ἔλεγε ὡς τὴν πρῆξιν χαμῶν, ἐπειδὴ δὴ τίμιον ἔστι ὁ σῖτον, τέτων ὑπερβαλόντων ἀλλήλους,

EDIT.
STEPH.
P. 165.

emi. Si igitur legem ostenderit, Iudices, quae frumentarios annonam coemere iubeat annuente magistratu, absoluitote: sin minus, aequum erit a vobis condemnari. Nos enim legem vobis exhibuimus, quae diserte prohibet ne quisquam omnino in ciuitate ultra L corbes mercetur. Oportet igitur, Iudices, hucusque satis fuisse accusatum, cum ille confitetur coemisse, lex autem prohibere reperitur: vos autem iureiurando estis

obstricti ad sententiam secundum leges ferendam. Veruntamen quo vobis constet, falso haec ab iis in magistratu dici, paulo latius de his erit agendum. Nam cum in eos culpam reiicerent, magistratus compellaui et de his sciscitatus sum. Quorum duo quidem respondebant, nihil se harum rerum intellexisse; Anytus autem dixit, quod superiore hyeme, cum annonae esset carior, ac alius horum alio pluris licitaretur, atque inter se con-

7 ἔμας] ἔμας. Coisl.

8 σῖτον πενήκοντα φ.] Emenda cum STEPH. et Petit. ad LL. Attic. p. 420. σῖτον ΠΛΕΙΟΝ πενήκοντα φορμῶν, ut supra. Et ὁμολογεῖς ΠΛΕΙΟΝ σῖτον συμπερίασθαι πενήκοντα φορμῶν, ὃν ὁ νόμος ἐξῆναι κελεύει. Quod ad φορμῶν adinet, vide Aristoph. Theophr. 820. Hesych. Polluc. saepius.

cule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat mensurae genus. Fortasse eadem erat quam Latini nominabant *Cumera*. Arbitror sane. Nam ita Acro ad Hor. 1. Serm. I. 53. *Cumera* vas est ingens vimineum vel fictile simile dolii, ubi frumentum sumum reponerent Agricola: vel

ἢ πρὸς σφᾶς αὐτὰς μαχομένων, συμβαλεύσειεν αὐτοῖς
παύσαθ' φιλονεικῆσιν· ἡγάμεθα συμφέρον ὑμῖν τοῖς
ᾧ τῶν ὠνέμενοις ὡς ἀξιώτατον τέρας πείρασθ'. δεῖν
γὰρ αὐτὰς ὅσολω μόνον πῶλεῖν τιμιώτερον· ὡς τοίνυν ἔ
συμπεριεμένους καὶ αὐτὰς ἐκέλευεν αὐτὰς, ἀλλὰ μὴ ἀλλή-
λοις ἀνιωνεῖσθαι ¹¹ συνεβάλθουν, αὐτὸν ὑμῖν Ἀντίον μάρτυρα
παρέξομαι. ¹² ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς ἔτ' ἔτι μὲν ἐπὶ τῆς
πρῆτης βαλῆς τέρας εἶπε οὗ λόγος, ἔτοι δ' ἐπὶ τῆς
συνωνέμενοι φαίνον). ὅτι μὲν τοίνυν ἔχ' ὑπὸ τῶν δρχόν-
των κελευσθέντες συνεπείαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε. ἡγῶ-
μαι δ' ἂν ὡς μάλιστα ᾧ τῶν ἀληθῆ λέγωσιν, ἔχ'
ὑπὲρ ¹³ αὐτῶν αὐτὰς ¹⁴ ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τῶν κατη-
γορήσων. περὶ γὰρ ὧν εἰσι νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι,
πῶς ἔχ' ἔχ'ε διδόναι δίκην ἢ τὰς μὴ πειθομένους, καὶ τὰς

tenderent, consulisset vt ab huius-
modi contentionibus abstinerent: ra-
tus in rem vestram fore, quibus ab
his emendum erat, vt ii quam vilis-
simo precio emerent, oportere enim
ipsum carius obolo tantum vendere.
Eum igitur non hoc consilium dedisse vt
annonam studiose coemendo comprimerent
atque excandefacerent, sed ne in licitan-
do se inuicem exsuperarent, eum ipsum
Antium vobis testem producam: atque

insuper quod ille in superiore senatu ea-
dem dixit, ii autem de industria coemis-
se perseverarent. TESTIS. Audiistis
igitur eos non magistratuum iussu fru-
mentum coemisse. Ego autem arbi-
tror, si admittamus eos haec vera dice-
re, hoc non ad suam defensionem, sed
ad accusationem magistratuum perti-
nere. Nam de quibus rebus leges
diserte sunt constitutae, poenae ae-
qualiter pertingunt tam ad eos qui

vas minus capiens quinque siue sex mo-
dios.

⁹ ἔρωται με] ἔρωται ΑΥΤΟΥΣ. SCHOTT.
Lectio est ΗΡΩΤΩΜΕΝ cui accedit Cod. Coisl.
qui habet ἔρωται μὲν.

¹⁰ ὑπερβαλόντων] ὑπερβαλόντων. Coisl.

¹¹ συνεβάλθουν] συνεβάλθουν. Coisl. Ald.

¹² ΜΑΡΤΥΣ.] Haec vox est loco mota.

Repone modo post φαίνον).

¹³ αὐτῶν] Rescribe ΑΥΤΩΝ.

¹⁴ ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογήσεσθαι. Coisl. et Ald.

κελεύ-

390 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

κελδύονίας τέτοις τὰναντία πρᾶττεν ; ¹⁵ ἀλλὰ γὰρ, ὡς ἄν-
δρες δικασαί, οἶμαι αὐτὰς ἐπὶ μὴ τῆτον τὸν λόγον
ὅκ ἐλδύσεσθαι . ¹⁶ ἴσως δ' ἐρῶσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βελῇ,
ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τ' πόλεως συωωνῶντο τὸν σῖτον, ἢ ὡς ἀξιώ-
ταλον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περὶ φανέσασιν
τεκμήριον ὅτι ψεύδον). ἐχέτω γὰρ αὐτὰς, εἴπερ ὑμῖν ἔνεκα
ἐπραττον ταῦτα, φαίνασθαι τ' αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας
πωλῶντας, ἕως ὃ συωωνημῶντο αὐτὰς ἐπέλιπε . νυνὶ δ'
ἐνόησε τ' αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλῃν δραχμῇ τιμιώτερον, ὥσπερ
καὶ μέδιμνον συωωνῶντο . καὶ τῶν ὑμᾶς μάστιγας παρ-
έχομαι. δεινὸν δ' ἐμοὶ δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὴ εἰσφορὰν
εἰσενεγκεῖν δέη, καὶ πάντες ¹⁷ εἴσεσθαι μέλλουσιν, καὶ ἐθέλου-
σιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζον). ἐφ' οἷς ὃ θάνατός ἐστιν
ἢ ζημία, καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ

leges violant quam ad eos qui violare mandauerint. Verum, Iudices, arbitror eos hac oratione non vsuros: sed dicturos potius, quemadmodum in senatu dixerunt, se scil. studio in remp. frumentum coemisse, vt vos quam vilissimo precio redimere possitis. Ego autem maximum et certissimum argumentum producam, hoc esse confictum. Eos enim oportuit, si vestra gratia haec erant facta,

eodem precio complusculos dies vendidisse, donec quod coemerant erat diuenditum. Iam vero quandoque eodem die drachma pluris vendebant, perinde ac si coemissent per singulos medimnos: cuius rei vos ipsos testis appello. *Absurdum autem mihi videtur esse, si, cum tributum erit pendendum, quod omnibus palam innotescere oportet, ibi refugiant, et paupertatem obtendant: in iis vero ubi*

¹⁷ Vulg. οἷσεσθαι.

¹⁵ ἀλλὰ γὰρ] ἀλλὰ MEN γὰρ. Codd. Steph. et Coisl.

¹⁶ ἴσως δ' ἐρῶσιν, κ. γ. λ.] Vid. Suid. in v. ΑΞΙΩΝ. οἱ ῥήτορες qui hunc locum laudat, ad mentem potius Auctoris attendens quam ἀντιλεγεῖν describens.

¹⁷ ὁμοῖον] Indignum autem est, si quum tri-

butum est pendendum, quod omnes persolvere debent, refugiant et paupertatem obtendant: in iis vero in quibus capitis poena proposita est, et praestas eos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse. Groulart. Et eodem acumine interpres alter. Sed ubi est istud quod conqueritur deinde? Vbi opposito-

φασὶ τῇ ὑμείρεα πῶλονομεῖσθαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τέτοις ἤκιστα προσήκει τοιότῃς ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρεται. τότε γὰρ πλείστα κερδαίνουσιν, ὅταν κακῶ τινὶ ἀπαγγελθῇ τῇ πόλει, τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσιν. ἔγω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμείρεας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνον), τὰς δ' ἔτοι λογοποιῶσιν. ἢ τὰς ναῦς ¹⁸ ἐφθάσθαι τὰς ἐν τῷ Πόνῳ, ἢ τὰς Λακεδαιμονίων ἐκπλεῦσας συνελθῆναι, ἢ τὰ ἐμπόρεια κεκλειῖσθαι, ἢ τὰς ἀπονδὰς μέλλειν ἀπορρήθῃσθαι. καὶ εἰς τὰς ἑχθρας ἐληλύθασιν, ὥς ἐν τέτοις τοῖς καιροῖς ἐπὶ βελούσιν ἡμῖν ἐν οἷσπερ ὁ πολέμοι. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτος τυγχάνῃ δεόμενοι, ἀναρπάτῃσιν ἔτοι, καὶ οὐκ ἐθέλωσι πωλεῖν. ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἂν ὅποσιν οὖν

capitis res agatur, et latere expediat, dicant se vestri studio leges neglexisse. Quamquam vobis omnibus constat eos minime decere tali oratione uti. Contraria enim eis in utilitatem cedunt atque aliis. Tunc enim plurimum quaestum faciunt, cum calamitate aliqua reip. renunciata annonam quam carissime vendant. Vestris vero infortuniis adeo delectantur, ut quaedam primi omnium resciscant, quaedam ipsi communi-

scantur: aut classem sc. in Ponto esse deletam, aut inter nauigandum a Lacedaemoniis intercipi, aut portus occludi, aut inducias dissolutum iri: eoque inimicitiarum prouecti sunt, ut eodem tempore vobis insidientur quo aduersarii. Nam in maxima frumenti inopia, rapiunt illi vndique et vendere recusant: ut parum de precio solliciti simus, sed bene nobiscum agi existimemus si quocunque demum precio auferre possimus.

rum viuida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror quod vulgo dicitur: Mi homo! verba dedisti. Sed tempus est ut Lysiae opem feram. Iactitant hi dardanarii egregiam suam in remp. beneuolentiam. Vbi autem expropterea est ista tanta beneuolentia? Non in alacri studio tributi pen-

dendi, quod palam omnibus innotesceret; sed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis, ubi expedit esse quam occultissimis. Lego enim cum Cod. Coisl. ἢ πάλιν ΕΙΣΕΞΘΑΙ μέλλουσιν. ¹⁸ ἐφθάσθαι] διφθάσθαι. Codd. Steph. et Coisl.

πειά-

πριάμφοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. ὥς' ἐνίοτε ἐξελύης ἔσης, ὑπὸ τέτων πολιορκέμεθα. ἔτω ὃ πάλαι περὶ τῶν τέτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ πόλις ἔγνωκεν, ὥς' ἔπ' ἡμῶν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τὰς ἀγορανόμους φύλακας κατέστησάτε, ἔπ' ὃ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρεῖς ¹⁹ σιλοφύλακας ἀποκληθεῖτε. καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκῃ τινὶ μεγίστῃ ἐλάβετε, ὅτι ἔχ' οἷοίτ' ἦσαν τῶν τέτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρεὶν αὐτὰς εἶναι ἀδικεῖν ὑφ' ὑμῶν πάχεν, ὁπότε καὶ τὰς ²⁰ μὴ δυναμύνας φυλάττειν ἀποκλείνει; ἐνθυμεῖσθαι ὃ χρεὶν ὅτι ἀδυνάτον ἐστὶν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογέωντων αὐτῶν ἔπ' ὃ τὰς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβελθεῖν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλῃ τινὰ ἀπολογίαν ἐποιεῖτε, εἰδὲς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν, (ἐφ' ὑμῖν γὰρ ὁποτέρῃς βέλεσθε πιστεύειν) νυνὶ ὃ πῶς εἰ δεινὰ ἂν δόξαίτε

Adeo ut nonnunquam in media pace ab iis obsidemur. Verum olim de horum versutia atque improbitate ita sensit resp. ut aliis omnibus venalibus aedilis pro custodibus praefeceritis; huic autem quaestui seorsim et distincte frumenti inspectores constitueritis. Et saepissime evenit ut ab iis, licet ciues essent, summum supplicium sumeretis quod horum hominum nequitiam comprimere non potuerint. Attamen profecto quas-

nam poenas vobis dabunt qui deliquerint ipsi, quando eos interfecistis qui illos compescere non potuerunt? Cogitandum autem vobis est, fieri nullo modo posse ut eos absoluat. Si enim indemnis eos vestra sententia praestabitis qui fatentur se in mercatores conspirasse, videbimini insidiari eis qui in portus vestros appellant. Nam si aliquo alio defensionis genere vterentur, nemo absoluentis reprehendere poterat, cum in vestro

¹⁹ Vulg. σιλοφύλακας.

¹⁹ σιλοφύλακας] ΣΙΤΟΦΥΛΑΚΑΣ. SCHOTT. Coisl.

²⁰ μὴ] ὁ. Coisl.

ποιεῖν, εἰ τὰς ὁμολογῶντας παρανομεῖν, ἀζημίαις ἀφή-
 σετε; ἀναμνήσθητε ὅτι, ὡς ἄνδρες δικασαὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη
 ἐχόντων ταύτῃ τὴν αἰτίαν λαμβάνειν, καὶ μάρτυρας παρ-
 εχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστοῖς ἡγησάμενοι τὰς τῶν
 κατηγόρων λόγους. καίτοι πῶς ἂν ἐ θαυμαστὸν εἴη εἰ περὶ
 τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε
 παρὰ τῶν δυνάμεων δίκην λαμβάνειν; καὶ μὴ δὴ, ὡς ἄν-
 δρες δικασαὶ, πᾶσιν ἡγῆμαι φανερόν εἶναι ὅτι περὶ
 τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνουσιν ὅντες τοῖς ἐν τῇ
 πόλει. ὥστε πῶς οὐκ ἦντινα γνώμῃ περὶ αὐτῶν ἔχετε; ἡ-
 γήμενοι, ἂν μὴ θάνατον αὐτῶν καταγνώτε, κοσμιωτέρας
 ἔσεσθαι τὰς λοιπὰς. ἂν δ' ἀζημίαις ἀφῆτε, πολλὰ ἄδικαια
 αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθαι ποιεῖν, ὅτι ἂν βέλων. χρη-
 σί, ὡς ἄνδρες δικασαὶ, μὴ μόνον τῶν παρεληλυθότων ²¹ ἕ-
 νεκα αὐτὰς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παρδείγμα ὕνεκα τῶν

EDIT.
 STEPH.
 pag. 166.

esset arbitrio situm vtri parti libue-
 rit fidem adhibere. Iam vero quo-
 modo non erit grauiſſimum si reos
 confitentis a periculo liberabitis? Re-
 cordamini autem, Iudices, vos ali-
 quando eis qui hac oratione vti pote-
 rant et testis produxerunt, capitale
 tamen poenam inflixisse, quod accu-
 satorum orationes veriores fuisse cre-
 dideritis. Attamen nonne mirum erit
 vos qui de iisdem criminibus cogno-
 scitis, aptiores esse ad poenas sumen-
 das de iis qui inficiantur? Atqui,

Iudices, omnibus constare arbitror
 huiusmodi iudicia omnium in ciuitate
 maxime esse communia: ita vt omnes
 audituri sint quamnam sententiam de
 iis habeatis, existimantes, si hos mor-
 ti adiudicetis, reliquos ciuis futuros
 esse moderatiores: sin autem dimit-
 tas impunis, magnam eis licentiam
 quidlibet in posterum pro libidine
 audendi sententia vestra concessuros.
 Oportet autem, Iudices, non solum
 propter ea quae praeterita sunt, poe-
 nas exposcere, sed vt pro exemplo

²¹ ὕνεκα] ὕνεκα. SCAL. et proxime quoque.

μελλοντων ἔσεσθαι. ²² ἔγω γὰρ ἔσονται) μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης τῆ τέχνης πλείοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἡγωνισμοί· καὶ ἔγω μεγάλα ὄξυ αὐτῆς ὠφελεῖν), ὥστε μάλλον ²³ αἰτῶν) καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν περὶ τῆ ψυχῆς κινδυνεύειν, ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὴ δὴ, εἰδ' ἂν ἀντιβιβῶσιν ὑμᾶς καὶ ἐκιδύωσι, δικαίως ἂν αὐτοὺς ²⁴ ἐλεήσαιτε· ἀλλὰ πολὺ μάλλον τῶν ²⁵ τε πολλῶν, οἱ διὰ τὴν τέχνην πονηρίαν ἀπέθνησκον, ²⁶ καὶ οὐδὲν ἐμποροῦντες, ἐφ' οἷς ἔτοιμω σωζέσθαι (²⁷ οἷς ὑμεῖς χαλεπεῖσθε, καὶ περιθυμολέουσαι ποιήσῃτε) δίκῃ παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. εἰ δὲ μή, τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἔχειν, ἐπειδὴ πύθων) ὅτι τῶν καπῆλων, οἱ τοῖς ἐκπλέουσιν ὁμολόγησαν ὅτι ἐκιδύονται, ἀπεψηφίσασθε. οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. περὶ μὴ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι· τὴν δὲ τέχνην πονηρίαν ἀπαντες

fint futuris. Illi enim [horum impunitate] vix erunt continendi. Reputate autem plurimos ex hoc quaestu de capite iam decertasse: ab eoque tantum lucri percepisse ut malint quotidiano periculo vitas exponere quam ab istiusmodi iniusta quaestura abstinere. Neque si vos orabunt et deprecabuntur, iure possitis miserari, sed multo magis eos ex civibus qui propter horum improbitatem interierunt, et mercatores in quos hi coniura-

runt. Quibus gratiam referetis, studiumque in temp. excitabitis, dum poenas ab his sumseritis. Aliter et eos quoque similiter animatos fore credatis, cum resciverint vos absoluisse cautiones qui se insidias huc appellentibus fecisse confessi sunt. Video plura non dici oportere. Nam de aliis reis, tunc cum apud iudices quaestio instituitur, audire oportet ab accusatoribus, horum autem improbitatem vos omnes novistis. Quapropter si

²² ἔγω] F. ΟΥΤΟΙ.

²³ αἰτῶν] F. ΑΙΡΟΥΝΤΑΙ.

²⁴ ἐλεήσαιτε] ἐλεήσατε. Codd.

²⁵ τε] Deest. Codd.

²⁶ καὶ τῶν ἐμπορῶν] καὶ τοῖς ἐμποροῖς. Scal. Inscire.

²⁷ οἷς ὑμεῖς κ. λ.] Haec non recte parenthesis includuntur. Lege — σωζέσθαι οἷς ὑμεῖς χαλεπεῖσθε, καὶ περιθυμολέουσαι ποιήσῃτε, ἐκ τῆ παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Nihil potius fuisset, ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΩΝ.

Ἰππίαδης.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ. 395

ἴψασθε. ²⁷ ἀν' ἐν τέτων καλαψηφίσθητε, τὰ τε δίκαια
ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μὴ
τιμώτερον.

eos condemnaueritis, et id quod mentum vilius emetis, fin minus,
iustum est simul statuetis, et fru- carius.

²⁸ ἀν' ἐν τέτων κ. γ. λ.] Hunc locum laudat cum differentia
Suidas in γ. Αξίων. οἱ μέγιστοι, minima fere

Ddd 2

ΑΥΣΙΟΥ

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α

Π Α Γ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ

Ὅτι ὄκ ἦν ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

L Y S I A E

C O N T R A

P A N C L E O N E M

Quod non esset PLATAEENSIS.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

Δίκη ξενίας. Vid. Harpocr. in Ναυλοδίκαι, et Poll. VIII. 10. Pancleo servus fugitivus in ius vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore arbitrato eum fuisse μέτοικον. At cum ille exceptione fori usus Plataensem se esse dixit, ideoque ciuem Atticum, deprehenditur post accuratissimam inuestigationem habitam, ut Auctoris verbis utar, μή ὅτι Πλαταῖος εἶναι, ἀλλ' ὅτι ἐλδ' ὄκει.

ΠΟΛΛΑ μὲν λέγειν, ὃ ἄνδρες δικασαί, περὶ τε-
τεῖ ἔ' πρῶγμαλ' ἔτ' ἂν διωαίμην, ἔτέ μοι δο-

MULTA dicere, Iudices, de hoc video esse necessarium. Me autem negotio, neque possum, neque iure dicam scripsisse huic Pancleoni,

* Legendum contendit doctissimus Meurs. populos erat Πλαθμῶν ut ostenderunt ipse Meursius aliique) et per totam deinceps orationem, ho-

κεί

καὶ δὲν • ὡς ᾧ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τῷ Παγκλέωνι,
ἐκ ὧν Πλαταιῆς, τὸτο ὑμῖν περὶ σομαι ἀποδείξαι. ὡς γὰρ
ἀδικῶν με πολὺν χρόνον ἐκ ἐπαύειο, ἔλθων ἐπὶ τὸ γναφεῖον
ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέ-
μαρχον • νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντι δὲ τῷ Πα-
ταίδι εἶη, ἡρόμην ὅποτε δημοδόσιον • παραινέσαντι τινὸς
τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς τὴν φυλὴν ἥσιν
εἶναι σκήπτριον. ² ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειόθεν,

sc. non esse Plataensem, id vobis demonstrare conabor. Cum ille per diutinum tempus me iniuriis lace- fere non destitit, ad fulloniam, in qua exercebatur, accedens, in ius apud Polemarchum vocavi, propterea quod aduenam existimarem. Quod cum

ille diceret se esse Plataensem, ho- minem interrogaui, in quem popu- lum fuisset adscriptus: submonente quodam eorum qui adstabant vt in ius apud eam tribum vocarem ex qua se esse contenderet. Respondentem se factum fuisse Deceleensem in ius vocavi

minis ipsius verbis vtor, ὑδίκηθη editur Πλα-
ταίδι, Πλαταιῶν, Πλαταιῆς, Πλαταιῶν, Πλα-
ταῖς, rescribendum sine dubio Πλαταιῶν, Πλα-
ταῖς, Πλαταιῶν, Πλαταιῶν, Πλαταιῶν. Vid.
Attic. Lect. III. 29. Cui nolim aliquid grauius
dici, cum, nisi me mea memoria fallat, erro-
rem suum alibi reuocet. Plataenses erant ci-
uitate donati, vti liquet ex decreto quod ex-
stat apud Demosth. c. Nea. ex Aristoph. in Ra-
nis, et Pausan. Attic. c. 29. aliisque. Vid. Petit.
de LL. Attic. p. 133. et Miscell. II. 9. I. 14.
Meyf. ipsum de fortuna Athenarum, cap. 5.
Eodem itaque iure cum Plataensi agendum
erat atque Atheniensi. Praeterea locus egre-
gius exstat in fine orationis qui ad Plataensem
solummodo spectare potest. Περὶ τοίνυν ταῦ-
τα ὁμολογῶντες αὐτῷ, δίδωμεν τὸν Ἀρεσίδην,
μάλιστα ἐπὶ τὸν Θέσην μιλῶν. Καίτοι οἱ μὲν
εἶδον ὑμᾶς, ὅτι ἐπεὶ ἐν Πλαταιῶν παύσει
μᾶλλον ἢ Θέσην ἢ εἰς αὐτὸν μιλῶντας.
Norunt omnes similitudines olim intercessisse in-
ter Thebanos et Plataensis: Inter Thebanos et
Plotaensis Meyf. credo, solus.

² ἐπειδὴ δὲ κ. λ. λ.] Narratio est huiusmodi.
Pancleonem ad Polemarchum in ius vocat Orator
ab quodam contumelias, existimans eum fuisse

inquinum. (Polemarchus enim, vti Praetor
peregrinus apud Romanos, ius dixit de inqui-
linis. Τὰλλα ὅσα τοῖς πολιταῖς ὁ ἄρχων τῶν
τοῖς μελοῖσι ὁ Πόλεμαρχος. Harpocr. in Πόλε-
μαρχος. Vid. Poll. VIII. 9.) Sed vbi adfirma-
uit se esse domo Plataensem, atque idcirco iure ciuis
Atheniensis vti posse ex decreto, ibi mutato consi-
lio quaerit cui tribui et populo accenseretur, vt
ab eo populo ius adipisceretur. (Nam vt ex De-
mosthene liquet l. c. ea erat condicio ciuita-
tis Plataensibus data, vt vnusquisque in tri-
bum aliquam relatus ita demum ciuis fieret.
ΚΑΤΑΝΕΙΜΑΙ ΔΕ ΤΟΥΣ ΠΛΑΤΑΙΕΑΣ ΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ. Atque
haec videtur vis et notio esse ὅτι δημοδοῖται
quod hic occurrit. Vid. Harpocr. in v. Hefsch.
etc.) Qui cum dixisset Δεκελειόθεν, confestim no-
mine dato apud eos qui in ista tribu indicabant,
(ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΟ-
ΩΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗ.
ΕΥΘΥΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ.
ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

προσκα-

προσκαλεσάμεν^Θ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς τῇ Ἱπποβοωνίδι δι-
 κάζοντας, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμάς, ἵνα
 ④ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἡρώτων, ἕς τε εἰσελεύσκοιμι
 Δεκελέων ἐπιυθανόμην εἴτινα γινώσκοιεν Δεκελειόθεν δημο-
 τικόμην Παγκλέωνα. ἐπεὶ δὲ ὃ εἰδὲς ἔφασκεν γινώσκων
 αὐτὸν, πυθόμεν^Θ ὅτι καὶ ἑτέρας δίκας, τὰς μὲν φύγοι,
 τὰς δ' ὁφλήκοι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ.
 πρῶτον μὲν ἔν ὑμῖν Δεκελέων ἕς ἡρόμην μάρτυρας παρῆξο-
 μαι· ἔπειτα ὃ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ
 πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ καλὰδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι
 παρόντες. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εἰ
 μὲν τέτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην
 ἔλαχον· ἐπεὶ δὲ μοι αὐτῷ ἀνελγρόψαλο μὴ εἰσαγωγίμων
 εἶναι, τοῖς πολλοῖς ποιέμεν^Θ μηδὲν δόξαι ὑβρίζειν βέλεσθαι

EDIT.
 STEPH.
 P. 167.

apud eos qui in Hippoboonide tribu iu-
 dicabant: et ad tonstrinam iuxta Her-
 mas, ubi Deceleenses ventitare consueve-
 rant, accedens percunctatus sum ab iis,
 quos ibi offendi, Deceleensibus, si quem
 nouissent Panceleonem eorum populo ac-
 censitum. Cum autem nemo nosset,
 simulque intelligebam, eum et in aliis
 actionibus apud Polemarchum par-
 tim iam esse reum, partim conde-
 mnatum, ego una dicam illi scripsi.
 Primum igitur vobis eos Deceleensis

quos interrogavi testis producam,
 deinde et eorum qui illum ad Pole-
 marchum in ius vocarunt reumque
 peregerunt, quotquot hic adfunt.
 Tu vero aquam inhihe. TESTES.
 His igitur persuasus eum apud Pole-
 marchum in ius vocavi: ubi autem
 ille exceptione usus negaret posse le-
 ge agi, ego magni faciens, ut nemi-
 ni viderer in contumeliam potius
 procliuis quam ad iustas poenas re-
 petendas, primum quidem Euthycri-

Ex Sponio) ad tonstrinam ubi ire consueverant
 Deceleenses se consulit, et quoscunque ibi ex Dece-
 leensibus offendit, ab iis percunctatus est, quen-
 quamne nouerint Panceleonem ei tribui accenseri.
 Sed ut haec se ita habere possint, Graecis est
 opitulandum. Lege itaque Επεὶ δὲ ὃ ἀνελγί-

ναλο ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμεν^Θ αὐτὸν
 πρὸς τὰς (sine ε) τῇ Ἱπποβοωνίδι δικάζοντας,
 ΚΑΙ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμάς, ἵνα
 οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἡρώτων οἷστε
 ΕΞΕΥΡΙΣΚΟΙΜΙ ΔΕΚΕΛΕΩΝ ΕΙΤΙΝΑ ΓΙΝΩ-
 ΣΚΟΙΕΝ Δεκελειόθεν δημοτκόμην Παγκλέω-

μᾶλλον

μαλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἡδίκηθην· πρῶτον μὲν Εὐθύκλειον,
ὃν πρεσβυτάτον τε Πλαταιέων ἐγίνωσκον, καὶ μάλιστα ὡ-
όμην εἰδέναι, ἡρώμην εἶτινα γινώσκει Ιππαρμόδωρον υἱὸν
Παγκλέωνα Πλαταῖα· ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ἐκείνῳ ἀπεκρί-
ναι μοι ὅτι τὸν Ιππαρμόδωρον μὲν γινώσκει, υἱὸν δὲ ⁴ ἐκεί-
νω εἰδέναι, ἔτε Παγκλέωνα ἔτε ἄλλον εἰδέναι εἰδείν οὔλα,
ἡρώτων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὅσας ἦδεν Πλαταῖας οὔλας. πάν-
τες ἔν ἀγνοῶντες τὸ ὄνομα αὐτῶν, ἀκρίβεστα ἀν' ἐφασάν
με πυνθῆσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν ⁵ χλωρὸν τυρὸν τῇ ἔνῃ καὶ νῆα.
ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῷ μηνὸς ἑκάστῃ ἐκείσε συλλέγεσθαι οὖτον
Πλαταῖας. ἐλθὼν ἔν εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπυν-
θανόμην αὐτῶν εἶτινα γινώσκειεν Παγκλέωνα πολίτην σφέ-
τερην. καὶ ⁶ μὲν ἄλλοι ἔκ ἐφασαν γινώσκειν, εἰς δὲ
τις εἶπεν ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν εἰδένι εἰδείν τῷτο ὃν τὸ ὄνομα,

EDIT.
ALD.
p. 158.

tum, quem et Plataeensium natu ma-
ximum cognoui, atque haec ma-
xime scitum esse arbitrabar, inter-
rogavi siquem cognosceret Hippar-
modori filium Panceonem Plataeen-
sem: Deinde autem, cum ille mihi
respondisset, se quidem Hipparmo-
dorum novisse, huic autem filium
neminem, neque Panceonem neque
alium quemvis, alios interrogaui
quoscunque Plataeensis esse cognoue-

ram. At hi omnes ignoto nomine,
me exactissime intelligere posse signi-
ficabant, si pridie Calendas *ad forum*
casei recentis proficiscerer. Eo enim
die mensis cuiuslibet ibi convenire
solere Plataeensis. Eo igitur die *ad*
forum profectus sciscitabar si quem
cognoscerent Panceonem ciuem su-
um. Atque alii quidem se nosse ne-
gabant, at unus tamen ait se quidem
neminem eo nomine ciuem cogno-

α. Nam istud *ἰππαρμόδωρον* est glossematicum
ἡρώτων, indeque natae hae turbae.

3 ὀφληκοί] ὠφληκοί. *Coisl.*

4 ἐκείνῳ] ἐκεῖνον. *Coisl.*

5 χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, *ad vi-*

ridem Tyrum, quo nihil unquam fuit aut erit
putidius. Intelligitur locus ubi *Casei recentes*
venum prostitutebantur. Plura dicturus sum in
Lectonibus Lysiacis.

6 ἄλλοι] ἄλλοι. *Ald.* ἄλλων, *Scal.*

δῆλον μύθοι ἐφη ἑαυτῷ ἀφεσῶτα εἶναι Παγκλέωνα· τίω
 τε ἡλικίαν λέγων τίω τέττε, καὶ τίω τέχνην ἣ ἔτθ' ἡ-
 ται, ταῦτ' ἐν ὧς ἀληθῆ ἐσι, τόν τε ⁷ Εὐθύκριτον, ὃν πρῶ-
 τον ἡρόμην. καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον,
⁸ καὶ τὸν ὃς ἐφη δεσπότης τέττε εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι.
 καὶ μοι Ἰπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ημέραις
 τοίνυν μὲν ταῦτα ἐπολλαῖς ὕσερην, ἰδὼν ἀγόμῃνον τε-
 τονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς ἐμαρτύρησεν αὐτῷ δε-
 σπότης εἶναι, προσῆλθον· βελομήδ' εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ
 αὐτῷ πραχθήσοιτο. τότε μὲν ἐν ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχομένοι,
 εἰπόν τινες τῶν τέττω παρόντων ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφός, ὃς ἔξαι-
 ρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. Ἰπὶ τέτοις ἐγλυησάμενοι ⁹ παρ-
 ἔξεν εἰς ἀγοράν, ὥχοντο ἀπιόντες. τῇ δ' ὕσεραία τ' τε ἀν-
 τιγραφῆς ἕνεκα ταυτήσιν καὶ αὐτῆς τ' δίκης, ἔδοξέ μοι
 χεῖναι μάρτυρας λαβόντι πρῶτον· ἵν' εἰδείω τόν τ'.

scere, sibi autem esse feruum fugiti-
 vum Pancleonem, et commemora-
 vit simul huius aetatem atque artem
 in qua se exerceret. Haec esse vera
 ut ostendam, vobis et Euthycritum
 quem primum interrogavi, cetero-
 rumque Plataensium quoscunque
 conveni, et Nicomedem qui adfirma-
 vit se esse huius dominum, testis pro-
 ducam. Tu autem inhihe aquam.
 TESTES. Paucissimis diebus post-
 quam haec facta sint, conspicatus
 hunc Pancleonem duci a Nicomede

qui huius se esse dominum adferuit;
 accessi, animo discendi quorsum ea
 res eveniret. Eo igitur die, ubi ces-
 satum est a rixando, dixerunt non-
 nulli ex adstantibus huic esse fratrem
 qui eum in libertatem adfereret.
*Constitutis igitur fideiusoribus in iudi-
 cio sistendi, in forum abierunt.* Post-
 ridie autem meae exceptionis et hu-
 iusce litis causa mihi visum est oportere cum testibus adesse, ut et vin-
 dicaturum cognoscerem, atque in-
 telligerem simul qua oratione usus

⁷ Εὐθύκριτον] Εὐθύκριτον. Ald. Αλλ' ὀλίγω
 χρόνῳ ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΝ ἦπιν, ὡς ἔχ' ἡ ἐνταῦ-
 θα τὸ πάλαιον ἀνέγραφο. STERN.

⁸ καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege τί τε Εὐ-
 θύκριτον, ὃν πρῶτον ἡρώμην — καὶ τὸν ΝΙΚΟ-
 ΜΗΔΗΝ, ὃς ἐφη δεσπότης τέττε εἶναι. Consta-

Ἰξαιρησόμηνον αὐτὸν, καὶ ὅ,τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς
μὲν ἔν Ἰξηγυήθῃ, ἔτε ἀδελφὸς ἔτε ἄλλῃ· ἔδεις ἦλθε·
γυνὴ δὲ φάσκεισα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δῆλον, ἀμφισβητήσα
τῷ Νικομήδῃ, καὶ οὐκ ἔφη εἶσεν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν ἔν
αὐτόθι ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγῳ διηγεῖσθαι· εἰς τὸτο
δὲ ¹⁰ βιαίότητι ἦλθον οἱ τε παρόντες τῷ τῷ καὶ αὐτὸς ἔτι,·
ὥς ἐθέλοντι μὲν τῷ Νικομήδῃ, ἐθέλῃς δὲ τῷ γυναικὸς
ἀφίεναι, εἴτις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τῷτον ἄγοι, ἢ ¹¹ φάσκοι
ἑαυτῷ δῆλον εἶναι, τῶτων ἔδεν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι
ῥαυτοῖο. ὡς ἔν τῇ τε προεραία ἐπὶ τῶτοις Ἰξηγυήθῃ,
καὶ τότε βία ῥαυτοῖο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρῆξομαι
ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ¹² ὕδωρ. Ράδιον τοίνυν εἰδέναι ὅτι
ἔδ' αὐτὸς Πατρίων νομίζῃ ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταία εἶναι,
ἀλλ' ἔδ' ἐλευθερον. ὅσις γὰρ ἐβλήθη βία ἀφαιρεθεῖς, ἐνό-
χος καίλασῃσαι οὐδ' ἑαυτῷ Ἰππιδεῖς τοῖς βιαιόις, μᾶλλον ἢ

vindicaturus erat. Quarum igitur rerum causa fideiussores dati erant, earum gratia nemo vel frater vel quispiam alius in iudicio adparuit, vnicam praeter mulierculam, quae contendebat suum esse servum, cum Nicomede litigans, neque permisu-ram se aiebat, ut eum abduceret. Quae verba ibi erant habita, mihi operosum esset enarrare: sed eous-que violentiae processerunt et qui ipsi aderant et Panceleo ipse, ut, cum vellet Nicomedes, vellet etiam mulier hominem dimittere, siquis vel

liberali causa manu adfereret, vel suum servum esse adfirmaret, neu-trum praestarent, quin eum vi eri-perent. Pridie igitur huiusmodi fideiussionem fuisse datam, eo autem die vi fuisse abreptum, ea testibus docebo. Et mihi inhi-be aquam. *Testes.* Facile est igitur scitu Panceleonem suo ipsius iudicio non modo non Plataensem esse, sed neque li-berum. Qui enim maluit vi ereptus suos necessarios relinquere legibus de vi obnoxios, quam lege in liberta-tem vindicatus poenas ab iis reposcere

bit utique ex sequentibus.

⁹ παρῆξομαι] Lege cum Cod. Steph. ἰγλυ-
σάμην. παρῆξομαι, εἰς ἀγορὰν ῥαυτοῖο.

¹⁰ βιαιότητι] βιαιότητι. *Ald.*

¹¹ φάσκοι] φάσκων. *Ald.*

¹² ὕδωρ.] ἀντὶ ΜΑΡΤΥΡΕ post ὕδωρ.
STEPH.

κτ' οὗ νόμος εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἔξαιρεθεῖς, δίκῃ λαβεῖν
 παρὰ τῆς ἀγόνων αὐτὸν, ἔδενι χαλεπὸν γινῶναι ὅτι εὖ
 εἰδὼς· εἰαυτὸν ὄντα δῆλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας
 παρὲς τῆς σώματος ἀγωνίσασθαι. ὅτι μὴ ἐν Πλαταιδὺς εἶναι
 πολλὰ δέ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τέτων χεδόν τι γινώσκεν· ὅτι
 ὃ ἔδ' ἔτ', ὅς ἀρετα οἶδε τὰ αὐτῆς, ἡγήσατο δόξαι ἂν
 ὑμῖν εἶναι Πλαταιδὺς, ἔξ ὧν ἐπραξέ, ραδίως μαθήσεσθε.
 ἐν τῇ ἀνθρωποσῖα γὰρ τὴ δίκῃς ἦν αὐτῇ ἔλαχεν ¹³ Αἰσιόδικ'·
 ἔτοσι, ἀμφισβητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναί ¹⁴ τὰς
 δίκας, διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιδὺς εἶναι. ¹⁴ ἔπισκεψά-
 μ'· ὃ τῷ μάρτυρι ἐκ ἐπεξήλθεν, ἀλλ' εἶασε καταδικά-
 σασθαι αὐτὸν τὸν Αἰσιόδικον. ¹⁵ ἐπεὶ δ' ὑπερήμευ' ἐχέλο,
 ἔξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἐπειθε. καὶ τέτων, ὡς ἀληθὴ
 ἐστὶ, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ

qui eum abduxerunt, non erit difficile intellectu eum suae seruitutis conscium timuisse datis fideiussores de capite contendere. Longe igitur abesse ut Plataeensis sit, id vobis ex iis quae dicta sunt, fere constare arbitror: iam autem neque eum ipsum, qui quae ad se pertinent optime nouisse praesumitur, existimare se posse vobis videri ciuem Plataensem fuisse, id ex iis quae fecit facile intelligetis. In ea enim dicac contestatione quam illi scripsit hic Aristodicus, cum con-

tenderet sibi apud Polemarchum causam non esse agendam, testimoniis erat conuictus ciuitatis Plataearum male fide adrogatae. Cum vero actionem falsi testimonii aduersus eum testem intendebat, non tamen prosecutus est, verum se ab Aristodico condemnari sustinuit. Et cum legitimum soluendi diem elabi passus est, compositione quam commodissime potuit facta, mulctam soluit. Atque horum, ut vera esse sciatis, testis coram vobis exhibebo. Et mihi aquam retine.

¹³ Αἰσιόδικ'·] Αἰσιόδικ'· Ald. Conpexit STEPH. et Coisl.

¹⁴ ἐπισκεψάμ'·] ἐπισκεψάμ'· Ald. Vnde semel placuit STEPHANO ἐπισκεψάμ'·, vti et SCALIGERO quoque placuisse video. Lege ΕΠΙΣΚΗΨΑΜΕΝΟΣ. Επισκέψατο, ἀπὸ τῶς κοι-

κάλισι ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ. Haprost. Επισκέψατο εἰς τὴν ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ὡς ΨΕΥΔΗ αἰτιώτο. Poll. VIII. 6. H. ἔδ' ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Σίμης εἰς ἐπισκεψάμ'·. Aesch. c. Timarch. p. 18. Edit. Steph.

¹⁵ ἐπεὶ δ'·] ἐπεὶ δ'· Ald.

ὑδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογή-
θῃαι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Αἰριστόδικον, μέλας ἐνέδθεν Θή-
βησι μετῴκει. καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς ὅτι εἶπερ ἡ Πλα-
ταιεύς, πανταχῇ μᾶλλον ἢ Θήβησιν ἡ εἰκὸς αὐτὸν μετῴ-
κῆσαι. ὡς ἔν ὧ καὶ πολὺ χρόνον, τέτων ὑμῖν μάστιγας
παρέξομαι. καί μοι ¹⁶ ἐπίλαβε τὸ ὑδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Εξαρχεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημνῆα, ὧ ἄνδρες δικασταί. εἰάν
γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τὰ τε δίκαια καὶ τὰ ληθῆ ψη-
φιεῖσθε, καὶ ἂν ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

EDIT.
STEPH.
p. 168.

TESTES. At priusquam hoc inter
eos conuenisset, metu Aristodici
Thebas commigrauit. Vos autem
scire arbitror, eum, si reuera fuisset
Plataeensis, quous potius quam
Thebis viuere voluisset. Quod vero
ibi per diutinum tempus commora-

tus sit, eius rei testis producam. Et
mihi aquam *inbibe*. TESTES. Ea quae
dixi satis esse dicta a me arbitror,
Iudices: quorum si memineritis, nul-
lus dubito quin iusta et vera sitis de-
creturi et quae a vobis postulō.

¹⁶ ἐπίλαβε] ἐπίλαβε. Ald. Αλλ' ὁ τοῖς πρῶ-
τον γίνεσθαι] τρεῖς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐν ἑνὶ
τῷ παλαιῷ ἀποσπασμῷ. STEPH. Simile est

mendum apud Isaeum in oratione de Pyrrhi here-
ditate, Λαγύνουσι· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὑδωρ. Editio
Steph. p. 39. Quod tu corrigas.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ περὶ τῆς μὴ ΔΙΔΟΣΘΑΙ τῷ
ΑΔΥΝΑΤΩ, ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

L Y S I A E

ADVERSUS

*Delationem, quod PECVNIA PVBLICA ei
conlata esset qui impotens non erat, ORATIO.*

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

*Defertur δὲ δῆνα quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calle-
ret unde quaestum facere posset, stipendium tamen a ciuitate oblatum eis qui
corporis debilitate laborabant accepisset. Contra eam delationem arguitur.*² ΠΟΛΛΟΥ δέω χάριν ἔχειν, ὥς βελή, τῷ καλῆγό-
ρω, ὅτι μοι παρεσκιάσεν τὸν ἀγῶνα τειλονί.*PLurimam me gratiam habere oportet, [vel Multum abest ut gratias
referre possem] Senatores, accusatori
meo, quod mihi comparauit hodie-*

* Περὶ τῷ Αδυνάτῳ Harpocr. in Αδυνάτῳ.
Περὶ τῷ διδομένῳ τοῖς ἀδυνάτοις ἑβόλῃ. Suid. in
Ανάπνεον ψυχῆς. Vid. Gronou. ad Harpocr. in
v. et Valesium quoque, Perizon. Respons. ad nup-
eram notitiam de variis Aeliani etc. locis, p. 31.
Mousf. Attic. Lect. VI. 5. Petis. de LL. Attic.
p. 558. Herald. Animadu. in Salmas. III. 8.

Forte legendum, Περὶ 1. ἡσυχ. περὶ τῷ ΔΙ-
ΔΟΣΘΑΙ ΤΩ, ΜΗ ΑΔΥΝΑΤΩ, ἄγγελοι. Gra-
uissimum istud Atheniensium institutum, de
quo hic agitur, memorant bene multi: ad lo-
cum Aeschinis c. Timarch. c. τοῖς ἀδυνάτοις
μισθοφοροῦντα haec habet, quae non inutiliter
hic subiiciantur, ἄλλ' ἐμὸν

πρότερον

406 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ἢ διὰ φόβον. καίτοι ὅς τις τέτοις φθονεῖ εἰς ³ ἄλλοι ἐλεῖσι, τίν⁴ αὖν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποχέας ⁵ δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἔνεκα χρημάτων, συκοφαντεῖ με· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτῷ με τιμωρεῖται, ψάδε. διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτῷ, ἢτε φίλῳ ἢτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἤδη τοίνυν, ὦ βελλή, δηλὸς ἐστὶ φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημύ⁶ συμφορᾷ, τέττε βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βελλή, τὰ τῷ σώματι δυστυχήματα τοῖς τ⁷ ψυχῆς ἐπιτηδύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς. εἰ γὰρ εἴς ἴσον τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω, καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τέττε διοίσω; ὧς μὲν ἔν τέτων τοσαῦτά μοι ἐξήδω. ὑπερ ὧν δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς αὖν οἶόν τις διὰ βραχυτάτων ἐρῶ. Φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος ⁸ ἐδικαίως με λαμβάνειν τὸ ὧς τ⁹ πόλεως ἀεγύριον. ⁵ καὶ γὰρ τῷ σώματι διώσας, καὶ ἔκ εἶναι

tamen quicunque eis inuidet quos ceteri miserantur, quonam improbitatis genere vobis abstinere videatur? Nam si quaestus gratia, sycophantam agit: sin priuatas iniurias persequatur, falsus est animi. Propter enim ipsius singularem improbitatem eum nunquam aut in amici aut in inimici loco habui. Constat igitur, fenatores, haec ex inuidia esse profecta, quod ego sc. huiusmodi calamitate oppressus eo nihilominus praestan-

tiorem ciuem me geram. Oportere enim existimo, fenatores, corporis incommoda animi studiis recte corrigere. Nam si ad modum meae calamitatis ingenium adcommode geram vitamque instituiam, qua ratione ab illo distarem? De his igitur hactenus. De quibus autem mihi dicendum est, ea quam fieri potest breuissime expediam. Contendit enim accusator, me praeter ius pecunia publica sustentari: nam et corpore va-

³ δοκεῖ] δοκῇ. Coisl.

⁴ με] d. Ald.

⁵ καὶ γὰρ κ. l. λ.] Lege καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐπίστασθαι. Quae in medio sunt, interpretantur ex glossis. Sc. non nemo

istud τῷ σώματι διώσας explanauit concinnius et expressius ad titulum qui concipitur πικρὰ ἀδύνατον. Illud habe.

⁶ ἐκ τῇ τέχνῃ] Melius haud paulo ἐκ τῆς ΤΕΧΝΗΣ, vt mox.

τῷ ἀδυνατών· καὶ τέχνῳ ἐπίσταθ' τοιαύτῳ, ὥς κ' ἂν
 αὐτῷ διδομένη τέττα (ζην. καὶ τεκμηρίοις χρητ') τ' μὲν εἰς
 σώματι ῥώμης, ὅτι ἐπὶ οὗτο ἵππευ ἀναβαίνω· τ' δ' ἐν
 τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δυνάμει συνεῖναι δυναμύοις
 ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. ⁷ τίω μὲν ἐν ἐκ τ' τέχνης εὐπορίας,
 κ' τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον οἷον τυγχάνω, πάντας ὑμᾶς
 οἶομαι γινώσκον· ὅμως ὃ καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐρῶ. Ἐμοὶ
 γὰρ ὁ μὲν παλὴς κατέλιπεν εἶδεν, τίω ὃ μὴ ἐρεῖ τελεθίστα-
 σαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἐτ' οὐ τρίτῃ παῖδες δέ μοι
 ἔπω εἶσιν οἱ με ⁸ θεραπεύουσι. τέχνῳ ὃ κέκλημαι βρα-
 χέα δυναμύοις ὠφελεῖν, ἢν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐρ-
 γάζομαι, τὸν διαδεξιόμηνον δ' αὐτῷ ἔπω δυνάμει κη-
 σαθ'. πρόσδοθ' δέ μοι ἐκ ἑσιν ἄλλη πλὴν ταύτης·
⁹ ἥς ἂν ἀφέλῃς με, κινδυνεύουσαι ἂν ὑπὸ τῇ ¹⁰ δουχε-

lere, et praeterea artem callere eius-
 modi, ut mihi facile sine isto emolumento
 viuendum esse posset. Atque harum
 rerum argumentis utitur, valetudi-
 nis sc. quod in equos adscendam:
 quaestus autem ex arte prouenientis,
 quod eorum hominum familiaritate
 utar, qui sumptus facere possint.
 Quaestum igitur qui mihi ex arte
 suppetit, omnemque meae vitae ra-
 tionem, qualis semper apud vos fue-
 rim, vos omnis scire arbitror: ipse ta-

men paucissimis adtingam. Mihi
 quidem pater moriens nihil legauit:
 ex quo autem matrem defunctam
 iam alere desierim, annus agitur ter-
 tius. Mihi autem liberi non sunt
 qui me curent: et artem teneo ex
 qua exiguus admodum oritur fructus,
 quam aegerrime exerceo, et cui in
 manus tradere possim nondum inue-
 ni. Hic igitur solus mihi quaestus
 relinquitur, quem si adimatis, gra-
 vissimam fortunam mihi subeundam

⁷ τῷ μὲν ἐν κ. γ. λ.] ΤΗΣ μὲν ἐν οὐκ τ' τέχνης
 ΕΥΠΟΡΙΑΣ κ' ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ τὸν ἐμὸν βίον οἷον
 ΤΥΓΧΑΝΕΙ. Codd. Steph. et Coisl.

⁸ θεραπεύουσι.] θεραπεύουσι. Coisl.

⁹ ἥς.] Melius HN. Ita continuo fere: μηδὲ

Α καὶ γὰρ ἐδούτε ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΑΦΕΛΗΣΘΕ.
 Et procedente oratione, κ' γὰρ δέπω ΤΟΝ ΑΥ-
 ΤΟΝ ὑμεῖς μὲν ΑΦΑΙΡΕΣΕΘΕ ΤΟ ΔΙΔΟ-
 ΜΕΝΟΝ.

¹⁰ δουχεριστάτη] δουχεριστάτη. Cod. Steph.

408 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

EDIT.
STEPH.
P. 169.

ρεσάτη γυῖας τύχη. μὴ τοίνυν, ἐπεὶ γέ ἐστιν, ὃ βελή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσῃτε ἀδίκως· μηδὲ ἂν νεώτερον καὶ μᾶλλον ἐρρωμένῳ ὄντι ἔδοξε, πρεσβύτερον καὶ ἀδυνέστερον γιγνόμηνον ἀφέλῃτε· μηδὲ πρῶτον καὶ παρὲς οὗτο ἔδεν ἔχοντος κακὸν ἐλεημονέσασθαι δοκεῖν εἶναι, νυνὶ διὰ τῆτον, καὶ οὗτο τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινὰς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξῃτε. μηδὲ με τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ οὗτο ἄλλας τὰς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσῃτε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὃ βελή, εἰ ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ δαγύριον τῆτον· νυνὶ δ' ἐπεὶ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τέτοις ἐχόμενα κακὰ προσγίνεται μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ δέ μοι τὸ πένιαι τὸ ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξαι σαφέστατα μόνον ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθὴς χορηγὸς τραγωδοῖς προσκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἐλοῖτο χορη-

esse video. Nolite igitur, senatores, cum me iure servare possitis, iniuria opprimere: neque ea, quae mihi iuniori et valentiori dedistis, iam seniori et debiliori eripere. Nolite vos, qui nulla calamitate oppressos humaniter olim excipere consuevistis, hodie huic auscultantes eos inclementer tractare, qui ab inimicis misericordiam consequi posse videntur: neque crudeliter de me statuentes, alios qui simili mecum conditione utuntur, ad summam rerum omnium desperationem

nem redigere. Grauiissimum enim foret, senatores, si, ubi simplex erat calamitas nostra, ibi argentum acciperem: iam uero, cum accedat senectus et morbi ceteraque quae his adiunguntur mala, ibi esset ademptum. Mihi autem videtur inopiae meae magnitudinem unus ipse accusator dilucidissime monstrare. Nam si ego ad tragicos ludos aedilis essem electus, atque hunc ad permutationem prouocarem, maluisset ille decies officio fungi quam semel fa-

τὴν τύχην τὴν γυῖαν] τύχην γυῖαν. Ald. γυῖαν. SCAL. Pro τύχην τὴν, τύχοιμι. SCHOTT. Vbi salem aliquem videre videor.

F. εἰ γὰρ ἐγὼ λίγην ΤΥΧΟΙΜΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ, εἶμι τοῦτο καὶ λ. λ.

γῆσαι

γῆσαι μᾶλλον ἢ ἀνιδεῖναι ἅπαξ. καὶ πῶς εἰ δεινόν ἐστι, εἴν
μὴ καλῆγορεῖν ὥς διὰ πολλὴν δὴ πορείαν ἔξιστε διώαμαι
συνεῖναι τοῖς πλεσιωτάτοις· εἰ δὲ ὦν ἐγὼ λέγω ¹¹ τύχοι
τις ἡγομῶν, εἶναι τοῦτον καὶ ἐτι πονηρότερον; ὦρ δὲ τὸ
ἐμῆς ἱππικῆς, ἥς ἔτῃ ἐτόλμησε μνηστῆραι πρὸς ὑμᾶς,
ἔτε τὴν τύχην δέσας, ἔτε ὑμᾶς αἰχμηθεῖς, εἰ πολὺς ὁ
λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὡς βελή, πάντας οὖν ἐχοντάς τι δυσύ-
χημα τοῦτο, ¹² ζητεῖν καὶ τῆτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὥς ἀλυ-
πότατα μεταχειρῶν) τὸ συμβεβηκὸς πάθῃ. ὦν εἰς ἐγὼ, καὶ
ὡς πεπλῶως τοιαύτη συμφορᾷ, ταύτῃ ἐμαυτῷ ῥασιώνῃ
ἔξωρον εἰς τὰς ὁδὸς τὰς μακροτέρους τῷ ἀναγκαίῳ. ὁ δὲ
μέγιστον, ὡς βελή, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν,
ἀλλ' εἰ διὰ τὴν ὕβριν (ὥς ἔτός φησιν) Ἰππὶ οὖν ἱππας ἀνα-
βαίνω, ῥάδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκλήμην ὑσίαν, ἐπ' ἀ-
σφαλείας αὖ ¹³ ὠχέμην, ἀλλ' εἰ ἐπὶ τὰς ἀλλοδαύς ἱππας

cultates permutare. Quo pacto igitur non sit indignum, iam eum me accusare, quod propter lautissimas fortunas ditissimorum quorumcunque consortio uti possim: *quod si in aedilium, de quibus dixi, numerum essem adscitus, eum eiusmodi vel etiam nequorem fore.* Quod vero me obequitare memoravit, neque fortunam timens neque vos reueritus, de ea re non est quod multa dicam. Ego enim, senatores, omnis qui huiusmodi incommoditate laborant, oportere existi-

mo ut id sedulo meditentur quo pacto calamitatem suam ita tractent, ut minimo cum dolore vitam transigere possint. Quorum ego vnus qui in huiusmodi infortunium inciderim, hoc mihi leuamen quaesiui ad itinera paulo longiora. Quod vero maximum argumentum est, senatores, me imbecillitatis causa, non luxus (ut ille contendit) equos conscendere, id facile intelligere possitis. Nam si mihi fortunae essent paratae, mulo potius ueberer, quam in alie-

³ Vulg. ὠχέμην.

¹¹ Ζητεῖν] NOMIZΩ ΔΕΙΝ ἡτοῦ Ζητεῖν, εἰ, ΗΓΟΙΜΑΙ ΔΕΙΝ, εἰ τι τοιοῦτον. STEPH. F. in Ζητεῖν, quod est ociosum, tale aliquid latet.

Quid si hoc pacto legamus, NOMIZΩ ΔΕΙΝ καὶ τὸ φιλοσοφεῖν?

¹³ ὠχέμην] ΩΧΟΥΜΗΝ fine puncto.

410 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιῷτον ἐδυνάμην κλῆσαός, τοῖς
 ἀλλοδαίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρεῖας πολλάκις. καίτοι
 πῶς οὐκ ἄτοπόν ἐστιν, ὃ βελή, τῷτον αὐτόν, εἰ μὴ ἐπ'
 ἀσφαλείης ὀχέμενον ἐώρα με, σιωπᾶν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγχον;) EDIT.
 ὅτι δ' Ἰππὶ εἴδ' ¹⁴ ἡτημύρας ἵππους ἀναβαίνω, περὶ αὐτῶν πεί- ALD.
 θειν ὑμᾶς ὡς δυνατὸς ¹⁵ εἶλω; καὶ ὅτι μὴ ¹⁶ δυναὶν βακλῆ. p. 160.
 εἶαν χρεῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρεωμύρων, μὴ κατήγορεῖν,
 ὡς καὶ τῷτο τῶν ¹⁷ δυναμύρων ἐστίν· ὅτι δ' Ἰππὶ εἴδ' ἵππους
 ἀναβαίνω, τεκμηρίω χρεῖας πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι τῶν δυνα-
 μύρων; οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀμφοτέρωθεν χρεῶμαι.
 τοσῷτον δ' διενήνοχεν ἀναιχμιλία τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων,
 ὥστε ὑμᾶς περὶ αὐτῶν πείθειν, τοσῶντος ὅντας εἰς ὧν, ὡς καὶ

nos equos adscenderem. Iam autem cum eum comparare nequeam, alienis equis uti frequentissime cogor. Veruntamen quomodo hoc non sit intolerabile, senatores, eum ipsum, si me vnquam mulo vehementem conspiceretur, tacere (nihil enim eiusmodi dixit): iam vero quod equis commo-

¹⁴ Vulg. ἡτημύρας.

Atque etiam quod duobus scipionibus innixus incedam, cum alii vno sint contenti, non idcirco accusare, quasi hoc ad fortunatiores pertineat: mea autem equitatione indicio apud vos uti nostrae valetudinis? Quibus vtrisque ob eandem causam vtor. Adeo vero superat impudentia omnis homines, ut vnus ipse vobis tot numero persuadere conetur, me non

¹⁶ Vulg. δυναὶν.

¹⁴ ἡτημύρας] Lege H,THMENOUS. V. Val. ad Harpocr. in v. Ητημύρας. Quas niuis non frigiditate superet tralatio vetus! Conari autem vobis persuadere, ideo me esse validum, quod vilis iugoque domitos equos adscendam.

¹⁵ εἶλω] εἶλω. Ald.

¹⁶ δυναὶν] ΔΥΝΑΙΝ.

¹⁷ δυναμύρων] δυναμύρων sc. ἀναλίσκων. Nam id necesario est subaudiendum, si δυναμύρων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quanquam profecto vix deesse arbitror delicatulum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine

et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone caecutire quam cum Lynceo ἐξουδενεῖν maluerint, negantes haec ita esse vera quin ut verum esse possit, et istud δυναμύρων retineri, et eo modo simul intelligi, quo saepius vsurpetur in hac oratione: sc. περὶ αὐτῶν πείθειν ὑμᾶς ὡς ΔΥΝΑΤΟΣ εἶλω. τὴν μὲν χρεῖαν πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι καὶ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari nostrum, ut illi cogitent: cuius ea mens atque animus. Iniquum admodum est accusatorem operam dare ut ostendat

εἰμι

εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τῆτο πείσῃ τινὰς ὑμῶν,
ὡ βελή, τί με κωλύει κληθεῖσθαι τῷ ἐννεά δρχόντων; ¹⁸ καὶ
ὑμᾶς ἐμὲ μὲν ἀφελείας τὸν ὀβολόν, ὡς ὑγιαίνειν, τέτρω ἢ
ψηφίσασθαι πάντας, ὡς ἀναπύξω; καὶ γὰρ δῆπερ τὸν αὐτὸν
ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμειον ἀφαιρήσατε τὸ διδόμενον, ¹⁹ ἢ
ὡς ἀδυνάειον ὄντα, κληθεῖσθαι κωλύσασιν. ἀλλὰ γὰρ ἔτε ὑ-
μεῖς τέτρω τὴν αὐτὴν ἔχειτε γνώμην, ἔθ' ἔτ' αὖ ποιῶν.
ὁ μὲν γὰρ, ὡσπερ ²⁰ ἔπ' κλήρε τ' συμφορᾶς ἔσης, ἀμφι-
σβηθήσων ἡκῆ, καὶ περᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκ εἰμὶ τοιῦτ'
οἶον ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες. ὑμεῖς ἢ (ὃ τῶν αὖ φρονήτων ἔργον
ἐστὶ) μᾶλλον ²⁰ πισθύσατε τοῖς ὑμετέραις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς,
ἢ τοῖς τέτρε λόγοις. λέγων δ' ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος, καὶ

esse ex numero impotentium. Quod si vestrum nonnullis persuadeat, senatores, quid me prohibet vnum ix archontum forte fieri? *** Nequaquam enim me vnum eundemque vos honorario priuabit quod corpore sim validus, atque illi forte excludent quod sim imbecillis. Sed neque vobis eadem atque illi est sententia, neque illi haec erit, si recte sta-

tuerit. Ille enim, quasi eiusmodi esset calamitas ut in disceptationem cadere posset, de ea controuersiam est moturus, vobisque persuadere nititur me non esse reuera qualem vos omnes cernitis: vos autem, ut homines sapientis decet, maiorem fidem adhibete propriis oculis quam huius orationi. Cum autem insimulare velit me esse contumeliosum, petulantem et

me esse τῶν ἀδυνάτων quod alienis et commodatis equis vehar (istud enim est futilitate plenissimum) iniquum tam futili argumento aliquid potesse putare: et siquid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam ad fortunas sc. meas magnificandas, id prorsus intactum omittit: cuiusmodi esset, me multis sumptuosius vehi, si modo me aliquando multis vehi vidisset: cuiusmodi esset duobus scipionibus inniti, quod certo erat luxuriae et ὑβριδος, cum ceteris omnibus unus sufficeret.

¹⁸ καὶ ὑμᾶς κ. λ. λ.] Quae verba parum intelligo, licet ut laudentur a Suida in Ἀνακτορῶν,

intelligam minus. Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μ' ὡς βελή τῶν ἀδυνάτων, ὡς ὑγιάνειν ὄντα; τέτρω ἢ ψηφίσασθαι πάντας ὡς ἀναπύξω;

¹⁹ ἐπὶ κλήρῳ] ἐπικληρῶ. STEPH. ET SCAL. ἐπιδήλῳ. SCHOTT. Inauspicato hic homo omnia: nam si esset res ἐπιδήλῳ, quinam disceptando relictus esset locus? Quod ergo longissime abest a notione ἢ ἐπιδήλῳ, id huic loco congruet maxime, eritque, uti diuinarunt homines magni, ἐπικληρῶ. ἐπικληρῶ enim, uti ἐπιδείκνυται, est id quod οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ δικαιοσύνης. Vid. Hesych. in ἐπιδείκνυται.

²⁰ πισθύσατε] πισθίστε. Cod. Steph.

412 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

λίαν ἀσελγῶς διακεῖμαι, ὥσπερ εἰ ²¹ φοβερὴν ὀνομάσαι
μέλλων, ἀληθῆ ²² λέγει, ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ πάντοτε πρᾶτον. ὡς μὴδὲ
²³ ψεύσῃ ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ὡ βελη, σαφῶς
οἶμαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῷ ἀνθρώπῳ ὑβε-
σαῖς εἶναι, καὶ οἷς ἐπεσθῇ. ἐγὼ γὰρ πενομένης καὶ λίαν ἀπό-
ρως διακεκμημένης ὑβρίζειν εἰκός, ἀλλὰ οὐ πολλὰ πλείω
τῶν ἀναγκαίων κεκμημένης. ἐδὲ οὐκ ἀδυνάτως τοῖς σώμα-
σιν ὄντας, ἀλλὰ τὰς μάλιστα πισθύνοντας ταῖς αὐτῶν ῥώμασι.
ἐδὲ τὰς ἡδὴ προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τὰς ἐτι νέας,
καὶ νέαις ταῖς διανοαῖς χρωμένους. ④ μὴ γὰρ πλείστοι τοῖς
χρήμασιν ὄζωνται τὰς κινδυνεύουσας, ④ ὅτι πένητες ὑπὸ τῇ
παράσῃ ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται. καὶ ④ μὴ νέοι
συγνώμης ἀξιοῦν τυγχάνειν ὡς τῷ πρεσβυτέρων, τοῖς δ'
ἐτέροις ὀξυμαρξίαντες, ὁμοίως ἡλικιωσιν ἀμφοτέροις. καὶ
τοῖς μὴ ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ, μὴδὲν αὐτοῖς πάχυσιν, ἐς ἐάν

*procacem admodum, ea cum timiditate
aliqua prolaturus est: me esse simpli-
cem quidem sed non admodum leni inge-
nio, ea sc. mente ne palam mentiri vi-
deretur. Ego autem vos, senatores,
arbitror accurate dignoscere debere,
quibusnam hominibus petulantibus
esse liceat, et quibusnam contra non
liceat. Non enim cum paupertate
conflictantis, non inopia oppressos
credibile est contumeliose agere; ve-
rum eos potius qui largiores quam
vltus postulat facultates habeant: non
corpore fractos et debilitatos; sed*

*eos qui viribus maxime confidunt:
non aetate iam prouectos, sed iuue-
nes adhuc et iuuenili animo praedi-
tos. Diuites siquidem largitionibus
periculum redimere possunt; inopes
contra propter praesentem inopiam
moderate vivere coguntur: et pari-
ter iuuenes se condonatum iri a senio-
ribus sperant; at qui extra eam aeta-
tem delinquant, eis pariter vtrique
succensent et iuuenes et senes: rursus
facile est potentioribus absque pro-
prio detrimento in quosunque ve-
lint proteruiam suam expromere;*

²¹ φοβερὴν] φοβερός. Codd. Steph. et Coisl.
Recte credo. Lege enim. Λέγει δ' α. υ. ε. κ.
λ. α. δ. ΩΣΠΕΡΕΙ ΦΟΒΕΡΩΣ ο. μ. α. λ. Con-

fule versionem.

²² λέγει] λέγοι. SCAL. λέγει. Coisl.

²³ ψεύσῃ] ψεύδῃ. Coisl.

βεληνῶσιν

βεληθῶσιν ὑβρίζειν, τοῖς ᾧ ἀδενέσιν ἐκ ἔσιν ἔτε ὑβρίζο-
 μύροις ἀμύνεσθαι τὰς ²⁴ συνάρεξαιλας, ἔτε ὑβρίζειν βελομένοις
 πειν πειν τῇ ἐμῆς ὑβρεως, ἔτε παρδάζων, ἀλλὰ παίζων.
 ἐδ' ὑμᾶς πείσαι βελομύροις ὡς εἰμι τοῖς τῷ, ἀλλ' ἐμὲ
 κωμωδεῖν βελομύροις, ὡς πᾶσι τι καλὸν ποιῶν. ἔτι ᾧ καὶ
 συλλέγεσθαι φησὶν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλὰς, οἱ
 τὰ μὲν ἐαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς ᾧ τὰ σφέτερά σῶζειν βε-
 λομένοις ἐπιβελούσιν. ὑμεῖς ᾧ ἐνθυμήθητε πάντες ὅτι ταῦτα
 λέγων, ἐδὲν ἐμὲ κατηγορεῖ μάλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι
 τέχνας ἔχουσιν. ἐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μάλλον, ἢ τῶν
 ὡς τὰς ἄλλας δημουργίας. ἔκαστος γὰρ ὑμῶν εἶθιςαι προσφο-
 ρῶν, ὁ μὲν, πρὸς μυροπώλιον. ④ ᾧ, πρὸς κερεῖον. ὁ ᾧ,
 πρὸς σκυλοποιεῖον. ὁ δ' ὅπῃ ἂν ²⁵ τύχη. καὶ πλείστοι μὲν ὡς
 ἐγγυτάτω τῇ ἀγορᾷ ²⁶ καλίσκιδασμένους, ἐλάχιστοι ᾧ ὡς ἔ

EDIT.
 STEPH.
 pag. 170.

attamen infirmiores, neque si iniu-
 riam acceperint, propulfare, neque
 si inferre meditentur, aduersarios su-
 perare possunt. Videtur itaque mihi
 accusator, vbi meam proteruiam me-
 moret, non serio agere, sed ludo io-
 coque: neque id eniti vt vobis persua-
 deat me esse eiusmodi, sed vt me po-
 tius ludificetur, quasi aliquid face-
 tum et laude dignum praestiturus.
 Praeterea autem domum meam ven-
 titare ait homines nequam, et non pau-
 cos qui rem familiarem dilapidarunt,
 atque ceteris qui suae rationem habent

insidiantur. Vos autem omnes animad-
 uertite, eum, cum haec obiiciat, non
 mihi potius crimini dare quam ceteris
 quibusvis qui artem aliquam exer-
 ceant: neque haec esse dicta magis in
 eos qui domum meam ventitant,
 quam qui ceterorum artificum officinas
 frequentant. Vnusquisque enim
 vestrum itare consuevit, hic ad sepla-
 siam, ad tonstrinam ille, alius ad su-
 trinam, alius quocunque animo fue-
 rit conlibitum, et plurimi quidem ad
 eos qui foro proximiores habitant, pau-
 cissimi vero ad eos qui longius ab-

²⁴ συνάρεξαιλας] ὑπάρξαιλας, ἢ, κατάρξαιλας.
 STEPH.

²⁵ τύχη] τύχοι. Coisl.

²⁶ καλίσκιδασμένους] καλίσκιδασμένους. Ald.

καλίσκιδασμένοι. SCAL. ΚΑΤΩΚΙΣΜΕΝΟΥΣ,
 ἐλάχιστοι ᾧ ὡς ΤΟΥΣ πλείστοι ἀπὶ πόλιν. STEPH.
 Modo ἀπὶ πόλιν. SCAL.

πλείστον ἀπέχοντος αὐτῆς. ὥς· εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καὶ ἀγνώσκει) τῷ ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δηλόν ὅτι καὶ τῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις διαλείβοντων· εἰ δὲ κακίων, ἀπάντων Ἀθηναίων. ἅπαντες γὰρ ἐβίβαντες προσφοιᾶν καὶ διαλείβειν ἄλλοι γὰρ περ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λίαν μὴ ἀκριβῶς ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἐν ἑκάστον ὑμῖν τῶν εἰρημίων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῷ μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ πρὸς ὁμοίως τέτῳ φαύλων παρδάξιν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὡ βελή, δέομαι πάντων, τιτὸ αὐτῷ ἔχειν πρὸς ἐμὲ διάνοιαν ὑπὲρ καὶ πρῶτον. μὴδ' ὅ μόνον μελαλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ παλείδι, τέτῳ διὰ τέλει ἀποσερήσητέ με· μὴδ' ἀπάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νυνὶ ἔτι εἰς ²⁷ ὧν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέας. ἐπειδὴ γὰρ, ὡ βελή, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ²⁸ ἐσέρεσεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τέτῳ τὸ δαγύριον, ἡγεμνὴ κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς

sunt. Quare si quis vestrum improbitatis eos condemnet qui domum ad me veniunt, eadem porro ratione et illos quoque condemnaturus est qui ad ceteros: quod si illos, omnis pariter Atheniensis. Consuevistis enim omnes et itare et commorari alibi. Atqui intelligo mihi non esse opus ut sollicite nimis ad singula respondendo eorum quae dicuntur vobis diutius sim molestus. Nam si ad gravissima quaeque respondi, quid opus est in iis studium ponere quae

²⁷ Vulg. ὧν.

illius ad instar exigui sunt momenti? Ego autem vos omnis, senatores, oro, ut idem de me atque olim sentiat: neque quam unicam utilitatem mihi in patria percipiendam dedit fortuna, eam propter hunc eripiat: neque quae olim vos uniuersum mihi impertistis, id ille unus persuadeat esse adimendum. Nam quando, senatores, maximis magistratibus nos fortuna orbauerit, resp. mihi hanc pecuniam decreuit, existimans communem omnibus esse et

²⁸ Vulg. δικαιότατος.

²⁷ ὧν] ὧν. SCHOTT. SCAL. Coisl

²⁸ ἐξέρσεν] ἀπεσέρεσεν. Codd. Steph. et Coisl.

²⁹ δικαιότατος] Labes haec et sordes impurissima fugit Stephanum: nacta est SCHOTTVM naturalem paulo, sed, ni operae potius

ἀπασι ³⁹ καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. πῶς ἔν εκ ἀν δειλαιό-
 ται εἶναι, εἰ τῶν μὲν καλλίστων καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμ-
 φορὰν ἀπεσεσημειώθη εἶναι. ἀ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προσηθεῖσα
 τῶν ἔτι διακεκρυμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθεῖν; μη-
 δαμῶς, ὡς βέλτε, ταύτη θέσθε ³⁰ τῇ ψήφῳ. διὰ τί γὰρ ἀν καὶ
 τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώ-
 ποτε καίσατος, ἀπώλεσε τὴν ἐστίαν; ἀλλ' ἐδ' ἀν εἰς ἀποδεί-
 ξειν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμι, καὶ θρασὺς καὶ φιλαπε-
 χθήμενος; ἀλλ' ἐτοιαύταις ἀφορμαῖς τὴν βίαν πρὸς τὰ τοιαῦτα
 τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστής καὶ βίαιος; ἐδ'
 ἀν αὐτὸς φήσκειν, εἰ μὴ βέλτε καὶ τῆτο ψεύδεας τοῖς ἄλ-
 λους ὁμοίως. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν τετακτονῶν ἡρόμενος ἐν
 δυνάμει, κακῶς ἐποίησα πολλὰς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ
 τὴν ὑμεῖς πλήθος ἐφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐεῖπῳ. καὶ
 ἔξω μοι μετ' ἐκείνων ἀδελφῶν πολιτῶν, μετ' ὑμῶν εἰλό-

malorum et bonorum fortunam. Quo pacto igitur non-esse omnium *miserrimus*, si rebus maximis et splen- didissimis propter calamitatem exu- tus, iis quoque quae mihi ciuitas largi- ta est condicionis nostrae miserta hu- ius accusatoris opera spoliarer? Ne- quaquam, senatores, ita discernite. Quid enim causae est cur talis vos in me haberem? Vtrumne quod mea o- pera quisquam in ius vocatus rem su- am familiarem perdidit? At id ne vnus quidem commonstrare potest. Anne quod curiosus nimis et ardelio sim,

quod turbulentus, et odiosus? At non talibus vitae institutis ad hanc quam videtis fortunam comparan- dam vsus sum. Anne quod insolens nimis et contumeliosus? Atqui id ne ipse aduersarius dixerit, ni et hoc velit, vt cetera, mentiri. Anne quod sub trigintauiuali imperio ma- gistratu aliquo functus ciuis quam- plurimos laeferim? Sed cum vestro populo Chalcidem quae est in Euri- po profugi: et cum mihi fuisset in- tegrum impune cum illis in rep. ver- sari, malui periculorum vestrorum

quam homo sit accusandus, non multo in Graecis literis exercitiorum: qui cum ΔΕΙ- ΛΟΤΑΤΟΣ reponit, a scriptura longius, a men-

te *Lysiae* sat longe certe abierit. ³⁰ τῇ ψήφῳ] Vel ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ.

μὴ

416 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ, κ. 7. λ.

μὴν κινδυνεύειν ἀπάντων. μὴ τοίνυν, ὃ βελὴ, μηδὲν ἡ-
μαρτηκῶς, ὁμοίως ὑμῖν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδικοῦσιν·
ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέωτε περὶ ἐμῆ ταῖς ἄλλαις βε-
λαῖς· ἀναμνηστέες ὅτι ἔτε χεῖματ' ἀποχέρισας τὴ πό-
λεως, δίδωμι λόγον αὐτῶν, ἔτε δὲ χεῖματ' ἀρξάμενος ἐδεμίαν,
διθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὅσων μόνον ποιῶ-
μαι οὗτος λόγος. καὶ ἔτι ὑμεῖς μὴ τὰ δίκαια γνῶσεσθε
πάντες, ἐγὼ δὲ τέτων ὑμῖν τυχὼν ἔξω τὴν χάριν· ἔτι δὲ
τῶ λοιπῷ μαθήσεσθαι μὴ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιβελύειν, ἀλλὰ
τῶ ὁμοίων αὐτῶν περὶ γίνεσθαι.

societatem. Ne igitur, senatores, cum nihil mali commisi, talis vos in me experiar qualis experti sunt qui commiserunt plurimum: sed eandem de me sententiam ferre atque in aliis olim senatibus tulistis: in animo habentes me hodie non pecuniae publicae administratae rationes reddere,

non magistratus gesti examen subire, sed de obolo tantum verba facere. Ita et vos omnes aequum decernetis, et ego ius a vobis consecutus maximam habebō gratiam: tum autem ille in futurum discet non amplius infirmioribus insidiari, sed cum aequalibus de victoria contendere.

ΛΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

EDIT.
STEPH.
P. 171.

LYSIAE
DE
POPVLARIS STATVS EVERSIONE
ORATIO APOLOGETICA.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu triginta virali Athenis se continuit. Restituta rep. insinuat adiuuandae Tyrannidis. Defensio egregia, luculenta, et Lysiae nomine dignissima.

ΤΜΙΝ μὲν πολλὰ συγγνώμην ἔχω, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἀκέραισι τοιούτων λόγων, καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγνημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν ἄσσει μέναισι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἱ ἀμελεῖν τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἀπμελεῖν· οἱ (αὖθις εἰδότες

Vobis equidem, Iudices, lubens ignoscere possum, quod et orationibus huiusmodi auditis et rerum gestarum memoriam in animo habentes, omnibus aequè succensatis qui in vrbe remanserunt: sed accusationibus vehementer demiror, qui posthabitis propriis officiis aliena omni-

τὰς μὴ ἀδικῶντας, καὶ τὰς πολλὰ δῆμαρτηκότας, ζητῶσι
 κερδαίνειν, ἢ ὑμᾶς πείθειν ὥς ἀπάντων ἡμῶν τῶν γνῶ-
 μῶν ταύτῃ ἔχειν. εἰ μὲν ἔν οἷον) ἂν ὑπὸ τῶν τελευτήτων
 γεγῆναι) τῇ πόλει, ἐμὲ κατηγορηκέναι, ἀδυνάτους αὐτὰς
 ἡγῶμαι λέγειν. (ἔδ' ὅτι πολλοσὸν μέρεθ' τῶν ἐκείνοις πε-
 πραγμένων εἰρήκασιν.) εἰ δ', ὡς ἐμοί τι προσήκον, ὥς αὐ-
 τῶν ποιῶν) τὰς λόγους, ἀποδείξαι τέτρε μὲν ἀπάντας
 ψευδομένους, ἐμαυτὸν δ' τοῖσιν ὄντα οἷός περ ἂν τῶν ἐκ
 * Πειραιῶς βέλεις) ἐν ἅσδε μείνας ἐγρέτο. δέομαι δ'
 ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασαί, μὴ τῶν αὐτῶν γνῶμῶν ἔχειν τοῖς
 συκοφάνταις. τέτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ, καὶ τὰς μηδὲν ἡμαρ-
 τηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν, (ἐκ τέτων γὰρ ἂν μάλιστα
 ὁ χρηματίζων) τὸ ὑμέτερον δ', τοῖς μηδὲν ἀδικῶσιν δῆσις τ'

no curent: quibus cum liquido con-
 stiterit quinam fuerint qui nihil mali
 admiserint et quinam plurimum,
 quaestum tamen facere meditentur,
 et vobis persuadere satagant ut nos o-
 mnis in eodem loco habeatis. Si igitur
 existimant se quae a triginta viris
 perperfa est resp. in mea accusatione
 exposuisse, eos rudis et dicendi im-
 peritos esse arbitror, (neque enim mi-
 nimam partem eorum scelerum pro-
 tulerunt) sin autem, quasi ea res ad

me spectet, de illis verba faciunt,
 me posse demonstrare et eos ubique esse
 falsos, et me ita vitam instituisse quem-
 admodum instituisset Piraeensium opti-
 mus quisque si in urbe restitisset. Vos
 autem, Iudices, obsecro atque obte-
 stor, ne eundem animum quem Syco-
 phantae geratis. Horum enim opus
 est, eos qui nihil mali admiserunt,
 in ius ducere (hinc enim quaestum
 facere possunt) vestrum autem con-
 tra, eis qui a culpa sint immunes o-

* Vulg. Πειραιεύς.

¹ ἢ ὑμᾶς, κ. γ. λ.] Legendum est hoc mo-
 δο. ΚΑΙ ὑμᾶς πείθειν ὥς ἀπάντων ἡμῶν τῶν
 γνῶμῶν ΤΑΥΤῇ ἔχειν: minima cum lectio-
 nis varietate, sed sensus maxima.

² ἀποδείξαι κ. γ. λ.] ΑΠΟΔΕΙΞΩ τέτρε μὲν
 ΑΠΑΝΤΑ ψευδομένους. ΣΤΕΡΗ. Istud ἀπάντα
 quidem non displicet: verum ἀποδείξω est sal-
 tem minus necessarium. Εἰ μὲν οἷον αὐτῶν

ἀδυνάτους αὐτὰς ἡγῶμαι λέγειν — εἰ δ' —
 ἀποδείξαι τέτρε κ. γ. λ. Vnus est ambitus sen-
 tentiae: constructio vna. Vide tamen interea
 quam miserrime funestavit honestam oratio-
 nem festinans nimium aut nimium aeque cu-
 bile cogitans Interpres alter! Me vero non infe-
 riorem optimo eorum qui ex Piraeo profecti in urbe
 commorantur. Non quod laudem ex aliorum

πολιτείαις

πολιείας μελαδιδόναι. ἔτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμα-
σι πλείους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ δὲ, ὧς ἄνδρες δικασταί,
ἐὰν ἄποφανῶ συμφορὰς μὴ μνδεμιάς αἰτίῃ γεγνημένῃ,
πολλὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ ἐργασμένῃ τῷ πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ
τοῖς χρήμασι ταῦτα γέν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ὧν ἔ μόνον
τὴς δὲ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τὴς μηδὲν ἀδικήσας, τυγ-
χάνειν δίκαιόν ἐστι. μέγα μὲν ἔν ἡγῆμαι τεκμήριον εἶναι ὅτι
εἴπερ ἐδυῶντο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικήσας ἐξελέγξαι,
ὅθ' ἂν τὰ τῶν τεράκοντα ἀμαρτήματα ἐμὲ κατηγόρουν, ἐδ'
ἂν ὅσοντο χεῖναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἐτέρους δια-
βάλλειν, ἀλλ' αὐτὴς τὴς ἀδικήσας τιμωρεῖσθαι. νῦν δὲ νομί-
ζουσι τῷ πρὸς ἐκείνους ὀργῇ ἰκανῶς εἶναι καὶ ὅθ' μηδὲν
κακὸν ἐργασμῶς ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ ἔχ ἡγῆμαι δίκαιον

omnia ciuitatis iura aequaliter imper-
tiri. Ea enim ratione plurimos in-
uenietis qui praesentem reip. statum
promouebunt. Ego autem aequum
esse arbitror, Iudices, si declarauero
me nullius calamitatis auctorem ex-
stitisse, verum in remp. multa insi-
gniaque beneficia et opera et faculta-
tibus contulisse, ut ea saltem a vobis
reportem, quae non dicam bene me-
ritos sed quae nihil mali meritos re-
portare fas sit. Illud vero maximum

indiciū esse arbitror, quod, siquid
accusatione dignum in me priuatim
reperire potuissent, nequaquam tri-
gintauirosum facinora mihi obieci-
sent, neque habuissent necesse, ut
quae ab illis gesta essent ea aliis im-
putarent, sed ab ipsis potius auctori-
bus poenas expetissent. Iam autem
arbitrantur odium quod in illos con-
flatur sufficere ad eos etiam oppri-
mēdos qui nihil omnino deliquerint:
ego contra minime aequum esse cen-

stercore petam, aut peti posse credam, sed ut
habeant qui famae meae et existimationi con-
sulant (si cui tantum a rebus suis oculi supersit)
vnde credant meam operam in *Lysis* vertendo
non inutiliter admodum, aut saltem non absque
summa necessitate fuisse collocatam. Nam
quanquam de summorum hominum expecta-
tione praeclara omnia (licet longe praeter me-

ritum meum, meamque in his literis exercita-
tionem) sentire possum, non defuerunt tamen
nonnulli, qui laboriosissimum hoc *interpre-*
tandi munus stomachi et sollicitudinis plenum
mihi inuiderunt, atque id inter res importu-
nissimas habuere: Quibus profecto *Heidion*
non inuideo.

3 χρηματίζου] ΧΡΗΜΑΤΙΣΕΙΑΝ, STEPH.

G g g 2

εἶναι

εἶναι, ἔτε εἴτινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἵτιοι γεγνήτω, ἄλλας τινὰς ὑπὲρ τέτων τιμῶν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν. ἔτ' εἴτινες πολλὰ κακὰ ἐργασμῶν εἰσιν, εἰκότως αὖν δι' ἐκείνους ὅτ' μηδὲν ἀδικήσας ὀνειδὺς καὶ διαβολῆς τυλ- χάνειν. ἱκανοὶ γὰρ ὁ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει, καὶ μέγα κέρδιον νομίζοντες εἶναι τὰς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθε- σηκότας. πειρώσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, ἕως ἡγῶμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ δημοκρατίας. ἐκ τέτων γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, καὶ γὰρ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι. ἀποφαίνων ὡς ἔτε ὅτι ὧν ἐν δημο- κρατία, ἔτε ὅτι ὧν ἐν ὀλιγαρχία πεποίηκα, ἔδεν μοι⁵ προσῆκον ὁ κακόνεν εἶναι τὰ πλήθει τὰ ὑμείδεω. πρῶτον

feo, vt vel, si qui plurima in remp. beneficia contulerint, alii eorum beneficiorum siue praemia siue gratiam a vobis consequantur, vel, si qui pel- sime de ea meruerint, infontes idcir- co earum rerum et opprobrium et periculum experiantur. Sat enim magnus est eorum hominum nume- rus qui inimico sunt animo in remp. et qui magno in lucro deputant, ini- quis criminationibus aliquos teneri.

Ceterum ego enitar vobis exponere, quibusnam ciuibus verisimile est ex- pedire alteram reip. formam et qui- busnam nostram. Namque ita et vos facillime de causa cognoscetis, et ego vna defensionem meam ad- ornabo, declarando sc. quod, neque ex iis quae in populari statu neque ex iis quae in imperio paucorum gessi, mihi villo modo expediat vt animum alienum a rep. vestra haberem. Et

4. ὅτι.] Vel OIE rectius, quoniam refertur ad προσήκειν.

5. προσῆκον] ὡς — ἔδεν μοι ΠΡΟΣΗΚΟΙ vel ΠΡΟΣΗΚΕΝ. Ita lege.

6. κακόνεν] κακὸν ἐν. Coisl.

7. ἀλλ' ἥτις κ. γ. λ.] Codd. Steph. et Coisl. lectionem non minus commodam praeferunt, ἀλλ' ἥτις αὖν ἐκείνῳ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΣΥΜΦΕΡΗ, ταύτῃ προσημειῖται ΚΑΘΙΣΤΑΝΑΙ.

8. ἐκείνῳ] Dudum correxi ΕΚΕΙΝΩΝ. Ac- cedit auctoritas Cod. Coisl.

9. τ. ελακασίαν] Ita Edit. Steph. credo sua

ipsum diuinatione sola. Noster enim Codex, Codd. item Aldini ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ, vt legi debet. Agitur sc. de priori dominatione cccc virorum Οὐ Φεωρίχῳ μὲ καὶ Πέσανδρῳ — τὴν προσημειῖται ὀλιγαρχίαν καλίσταται; sed an non multi ex eo numero, πολλοὶ δὲ τῷ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ μιᾷ τῇ ἐν Πειραιῶσι συγκατα- λῶ; Quo iure hic nobiscum egit Stephanus, neque hic solum, verum etiam in iis quae se- quuntur orationibus, ego plane diuinare ne- queo: neque noui ccc istos homunciones quos illi visum est obtrudere contra Manuscripto-

EDIT.
ALD.
p. 162.

μὴ ἐν ἐπιθυμῆσθαι χεῖρ ὅτι εἰδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσις ἔτε
ὀλιγαρχικός, ἔτε δημοκρατικός, ἢ ἀλλ' ἥτις ἀν' ἐκάστῳ πο-
λίτεια μὴ συμφέρῃ, ταύτῃ προθυμεῖται μελίσσασθαι. ὥς
ἐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέγας, ὡς πλείους ἐπιθυμεῖν τῶν
παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι ἔτις ἔχει, ἢ χαλε-
πῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γάρ,
ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰς προσαύλας ἀμφοτέρων πολιτειῶν, ὅσα-
κις δὴ μέεβάλοντο. καὶ Φρύνιχος μὴ καὶ Πείσανδρος, καὶ ὁ
μεῖς ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξή-
μαρον, τὰς περὶ τούτων δέσαντες τιμωρίας, τίς προ-
τέραν ὀλιγαρχίαν καλίστησαν; πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων
μὴ τῶν ἐκ * Πειραιῶς συγκατῆλθον; ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνων

principio quidem illud in animo ha-
bere oportet, neminem sc. a natura
esse formatum ad hanc vel illam reip.
formam amplectendam, sed quam-
cunque sibi minus expedire contige-
rit, ad eam euertendam totis viribus
niti. Vestra igitur quam maxime
interest ut plurimi praesentem reip.
formam amplectantur. Atque haec
ita se habere, vos facile ex rebus in

superiore tempore gestis intelligetis.
Reuocate in animum, Iudices, utrius-
que reip. duces, quoties ingenium
mutauerint. Nonne Phrynichus et
Pisander et qui cum illis remp. mode-
rabantur ex offensis vestris poenam
metuentes superiorem oligarchiam
[sc. τῶν cccc] constituere? Annon
multi ex cccc viris cum Piraeensi-
bus in urbem reduces facti sunt? An-

* Vulg. ἐκείνων.

* Vulg. Πειραιῶς.

9- Vulg. τετρακοσίων.

rum fidem, contra rationem et contra histo-
riam. Atqui profecto oportuit tot novos ho-
mines in familiaritatem publicam adducen-
tem aliqua saltem commendasse oratione. Eos si
nullo praeconio ornandos, at digito tamen
commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea
et de illorum celebritate et de nostra fide se-
curus ne verbum vnum addidisti. Non pu-
tarim te de tyrannide trigintaυιρῶν cogitasse, at-
que inter oscitandum τὴν τετρακοσίαν et τὴν τετρα-
κοσίαν confudisse (quod nonnullis non mediocris
in literis famae accidisse video.) Suadet quidem

loci natura, ut hoc credam: prohibet tamen tua
in Graecis diligentia exercitatisissima. Ceterum
tercentumυιρῶν neque collegium neque classem
ex Atticis monumentis noui quae te expediat.
Erat profecto sodalitiū nauibus instruendis
hominum ccc, de quo Poll. VIII. 9. *Sigon.*
de Rep. Athen. IV. 4. et *Vales.* ad *Harpocr.* in
Συμμαχία. Verum hoc sub Demosthene in-
stitutum nihil ad hanc causam pertinere posse
videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis
rerum Graecarum dominis, de Senatu ccc
Athenis aliquid memoriae proditum est.

10 ἐκείνων

EDIT.
STEPH.
P. 172.

¹⁰ ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τελευτόντων ἐχθρόν; εἰσὶ δ' οἵτινες τῶν Ελευσινιάδων ἀπογραφὰς μὲν ἐξεληθόντες μετ' ὑμῶν, ἐπολιορκῶντο μὲν αὐτῶν. ἔκταν χαλεπὸν γινῶναι, ὃ ἄνδρες δικασαί, ὅτι ἐπεὶ περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδία συμφερόντων ἐκάστω. ὑμᾶς ἔν γρη ἐκ τούτων δοκιμάζειν τὸς πολίτας, σκοπεῖν μὲν ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιθμῆνοι, ζητῶντας δ' ¹¹ εἴτις αὐτοῖς ἐγένετο ὠφέλεια πραγμάτων μελαπесόων. ¹² ἔτω γὰρ ἂν εἴη δικαιοσύνη κείσιν περὶ αὐτῶν ποιῆσαι. ἐγὼ τοίνυν ἡγάμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν, δούνας δεδωκότες, ἢ τῶν ὄλων ἀπεσεσημῆνοι, ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι,

non nonnulli qui ecce expulerunt ipsi inter xxx numerabantur? Sunt autem nonnulli ex eorum numero qui Eleusinem relegabantur, qui tametsi cum vobis egressi cum illis tamen obsidebantur. Non difficile est igitur intellectu, Iudices, quod non de rerumpub. forma hominibus inter homines nata sint dissidia sed de iis quae unicuique expediunt. Vos igitur aequum est ex his principiis

ciuium animos explorare, quaerentis quo pacto se in democratia gesserint, atque scrutantis siquid eis vtilitatis ex inclinata rep. accedere potuisset. Ita enim exactissimum de iis iudicium mihi facturi videmini. Ego igitur existimo, quicumque in democratia infamia notabantur post rationes subductas, vel fortunis exuebantur, aut simili aliqua calamitate tenebantur, eis omnino conuenire vt aliam reip.

ΤΟΝ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗΣ. ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗΚΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
ΟΠΑΓΓΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ.
ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Η. ΒΟΥΛΗ.
ΤΩΝ. ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ. ΚΑΙ. Ο.
ΔΗΜΟΣ. Ο. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΕΥΝΟ-
ΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΙΣΕΓΕ-
ΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
ΑΝΕΣΤΗΚΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟΣ. (lege ΠΡΟΝΟ-
ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΟΙΝΤΟΣ])
ΛΑΟΥ. ΔΙΑ. ΣΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
ΑΡΧΟΝΤΟΣ.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et Gruter. Sed hoc serius longe.

¹⁰ ἐκβαλόντων] ἐκβαλλόντων. Coisl. deinde fortasse αὐτοὶ ΑΥΤΩΝ τῶν τελευτόντων ἐχθρόν.

¹¹ εἴτις] ἔτις. Cod. Steph. Vtrumque fortasse ex varietate lectionis se insinuante in textum, exhibere videtur Coisl. ἢ τις.

¹² ἔτω γὰρ κ. λ. λ.] ἔτω γὰρ ἂν δικαιοσύνη κείσιν ποιῆσαι. Cod. Steph. et similiter Coisl. nisi quod hic habeat ποιῆσαι.

¹³ ἢ μὲν] STEPH. legit ΥΜΩΝ et recte. Praecessit enim modo: χάριν κομισαὶ ΠΑΡ ΥΜΩΝ.

παραστήκειν

προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἰπθυμῆν πολίεας, ἐλπίζοντας τὴν
μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι ὃ τὸν δῆμον
πολλὰ καὶ γὰρ ἐργασμένοι εἰσὶ, κακὸν ὃ μηδὲν πώποτε,
ὀφείλει) ὃ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ¹³ ὑμῶν, μᾶλλον
ἢ δεῖναι δίκην τῶν πεπραγμένων, ἐκ ἄξιον τὰς τέτων
¹⁴ ὑποδέχεσθαι διαβολάς· ἐδ' ἂν πάντες (4) τὰ τ' πόλεως
πρότιόντες, ὀλιγαρχικὰς αὐτὰς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοί-
νυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτ' ¹⁵ ἰδία ἔτε δημοσία συμφερό-
εν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐδεμία πώποτε ἐγγύειο, ἀνθ' ἧςιν
ἂν προθυμῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῶναι,
ἑτέρων ἐπεθύμην πραγμάτων. ἐτεμνέρεχιστα μὲν γὰρ πεν-
τάκισ, καὶ τετράκισ νευαυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέ-

formam exoptarent, sperantes eam
mutationem alicuius commoditatis
sibi esse futuram: quicunque autem
vicissim remp. vestram saepius et in-
signiter demeruerint, et nunquam se-
cus se ipsos praestiterint, quibus ae-
quius est ut a vobis gratiam conse-
quantur quam poenas dent; istorum
hominum criminationes nolite aequis
animis accipere: non si omnes qui

remp. administrent eos alterius reip.
studiosos esse dixerint. Mihi igitur,
Iudices, nunquam vel priuatim
vel publice vlla calamitas per istud
tempus oblata est, cuius gratia aut
me praesentium taederet, aut alia ex-
peterem. Quinquies enim triremi-
um praefecturam gessi, quater classee
conflixi, tributa grauissima in bello
persolui, ceteraque reip. ministeria

¹³ Vulg. ὑμῶν.

¹⁴ ὑποδέχεσθαι] ὑποδέχεσθαι διαβολάς, κατηγόριαις,
ἀπολογίας etc. credo, non dici solet, saltem non
ea solennitate qua ΑΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ. N. de Ari-
stoph. pectus. Τὴν ἐλπίδα ἣν θέλοντες ΑΠΟΔΕ-
ΧΕΣΘΕ. Et c. Nicomach. Δίκαιοι πρὸς τῶν τοῦτων
κατηγόριαις ΑΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ. Et c. Al-
cibiad. Επειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογισμῶν ΑΠΟΔΕ-
ΧΕΣΘΑΙ λέγουσιν κ. γ. λ. Et in oratione de uni-
nere ex industria. Ὡς ὅτι ὑμῶν προσήκει μὴ ΑΠΟ-
ΔΕΧΕΣΘΑΙ αὐτῶν κ. γ. λ. Isocr. de pectus. Ὡς
τῶν μὴ αἰτιωμένων ὅ, ἢ ἀν' ἀγῶνιν ΑΠΟΔΕ-
ΧΕΣΘΑΙ, atque paucissimis fere interiectis,
ἐπεὶ γὰρ ὑμῶν μὴ λίαν ταχὺς ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ

ταῖς αἰτίαις ἐπὶ ταῖς ἀπολογίαις. Andoc. de Myst. Eἰ δὲ γινώσκοντες ὑμῶν ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ταῖς
κατηγόριαις κ. γ. λ. Lycurg. c. Leocras. ὅχι ἐγώ-
μαι δεῖν ΑΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ ταῦτ' ἐν τῷ ἀπολο-
γίῳ. Ex quibus omnibus et infinitis aliis quae
adduci possent, constat ἀποδέχεσθαι eum animi
adfectum significare quo aliquid comproba-
mus, iudiciiue nostri calculo confirmamus.
Ita Athen. l. i. Ο ὅς τις φασίαι Διμήδου
ἔδ' ἂν Ἀριστεύς ἐφ' ἑρδίας (μυσσίου), καὶ ἀπὸ
ΑΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ τὸ ταῦτον παθεῖν, ἀλλ' ἀπο-
τρέπων αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκείνου.

¹⁵ ἰδία] ἔτ' ἰδία ἔτε δημοσία. STEPH.

μω

μῶ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τὰλλα λελεῖβεργηκα, εὐδενὸς
 χεῖρον τῶν πολιῶν. καίτοι διὰ τῆτο πλείω τῶν ὑπὸ τῇ πό-
 λεως ¹⁶ πραττομένων ¹⁷ ἐδαπανῶμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ'
 ὑμῶν νομιζοίμην· καὶ, εἶπε μοί τις συμφορὰ γήροιο, ἄμει-
 νον ἀγωνιζοίμην. ὣν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπεσεργε-
 μίην. καὶ γὰρ τὰς τῶν πλήθους ἀγαθὰς τινας αἰτίαι γεγενημένας,
 χάσειν παρ' αὐτῶν ἤξιον τυγχάνειν, ἀλλὰ τὰς πλείους
 κακὰ ὑμᾶς ἐργασμένας εἰς τὰς τιμὰς καθίσασαν, ὥς ταύ-
 τιν παρ' ¹⁸ ἡμῶν πῖσιν εἰληφότες. ἀ χρεὶ πάντας ἐνθυμη-
 μένας, μὴ τοῖς τέτων λόγοις πισθύνειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων
 σκοπεῖν ἀ ἐκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δι-
 κασαί, ἔτε ὅτι τῶν ¹⁹ τετρακοσίων ἐγυρόμην· ἢ τῶν κατηγό-
 ρων ὁ βεβλήμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω. καὶ τοίνυν εὐδ' ἐπειδὴ
 οἶδε κατέστησαν, εὐδὲς με δαποδείξει ἔτε βεβλήσαντα, ἔτε ἀρ-

nihilo segnius obiui quam quisquam
 ciuium. Atqui idcirco grauioris
 sumptus feci quam mihi a rep. *impe-
 rabantur*, vt existimationem vestram
 consequeretur: et, siquid mihi pericu-
 lum accideret, aequiorem contentio-
 nem sustinerem. Quorum omnium
 spe et fructu in oligarchia decidi.
 Non enim eos qui de vestra rep. bene
 meriti sunt sua gratia dignati sunt,
 verum qui vos plurimum adfixerint,
 eos ad honores euehere, eam demum

fidem ab iis accipientes. Quae in
 animo reputantis vnumquemque ve-
 strum oportet non horum orationi-
 bus fidem adhibere, sed ex rebus ipsis
 quid a quoquam gestum sit iudicare.
 Ego autem, Iudices, neque domi-
 nantibus CCCC interfui (vel id osten-
 dat accusatorum quicumque prodire
 velit) neque praeterea postquam hi
 [trigintaui sc.] imperio essent po-
 titi, quisquam est qui arguet me vel
 cum his consilium vna cepisse vel

¹⁹ Vulg. τετρακοσίων.

¹⁶ πραττομένων] πραττομένων f. vt in pluri-
 mis aliis locis reperi. pro illo altero ΠΡΟΣ-
 ΤΑΤΤΟΜΕΝΟΝ, I'a sentit STEPHANVS. Vid.
 quae diximus ad orat. c. Alcibiadem.

¹⁷ ἐδαπανῶμην] ΕΔΑΠΑΝΩΜΗΝ. STEPH.

¹⁸ ἡμῶν] Lege ΑΙΤΩΝ.

¹⁹ τετρακοσίων] Iterum cum o. l. f. restituas
 τετρακοσίων, neque cum Stephano delires. Si
 illis quae a me dicuntur desit quod addam,
 quae tamen satis esse arbitror, vel hic ipse lo-

χλῶ

χρὴ ἐδεμίαν ἀρετὴν. καίτοι εἰ μὲν εἴζον μοι ἀρεχεν, μὴ ἡβελόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δικαίός εἰμι· εἰ δὲ τότε δυνάμει μὴ ἡξίεν μοι μελαδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ ἔγωγε ψευδομένους ἀποδείξαιμι τὰς κατηγόρας; ἔτι τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐν τῶν ἄλλων τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἀξίον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦτον ἑμαυτὸν ἐν ταῖς τῆ πόλεως συμφοραῖς παρέχον, ὥστε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχον ἐμοὶ, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμίαν χρεῖαν συμφορᾶς. ὥς ἐμὲ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἔτε ²⁰ ἀπαχθεὶς ἐδεῖς φανήσεσθαι, ἔτε τῶν ἐχθρῶν ἐδεῖς τιμωρηθῆναι, ἔτε τῶν φίλων δὲ πεποινθῆναι. καὶ τῆτο μὲν ἐκ ἀξίον θαυμάζειν. ²¹ δὲ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ πρὸς χρένῳ χαλεπὸν ἔργον, εἰς ἀμαρτάνειν δὲ πρὸς βελομένῳ ῥάδιον. καὶ τοίνυν ἐδ' εἰς τὸν κατ'ἀλόγον Ἀθηναίων καταλέξας ἐδέναι

magistratum aliquem gefsisse. Veruntamen si mihi licuisset magistratu fungi, et magistratum tamen defugi, a vobis nunc honorem consequi debeo: quod si illi qui tunc rerum potiebantur me in rerum gestarum societatem admittere noluerunt, quodnam argumentum dilucidius adferre queam aduersariorum calumniae? Praeterea, Iudices, et ex aliis vitae institutis vos argumentum sumere oportet. Ego enim istiusmodi meipsum in ciuitatis calamitatibus prae-

stiti, vt, si omnes eodem mecum fuissent animo, nemo vestrum vllam incommoditatem fuisset subiturus. Siquidem constabit in oligarchia neminem a me in carcerem fuisse abductum, nullam ab inimicis vltionem captam, amicorum neminem beneficiis ornatum. Neque id mirum cuiquam esse debet. Bene enim facere per id tempus erat difficile, insolenter agere cuius facile. Non igitur in classem ciuem quemuis descripsisse conuincar, vel arbitrato meo condemnasse,

cus emendaturientis cruentam manum retinere potuisset. Ego, inquit Orator, neque cum cccc neque cum triginta viris temp. vestram labefactavi. Εγὼ γὰρ οὐκ ἐπὶ τῇ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ἰσχυρόμην — ὡς ἐπὶ τοῖς ΟΙΔΕ ΚΑΤΕΣΤΗΘΕΑΝ, ἐδεῖς;

με ἀποδείξει ὅτι βυλάσταγα, ὅτι κ. γ. λ. ²⁰ ἀπαχθεὶς] Ea lectio Stephani nostro etiam Cod. adiuta, fortasse est vnice vera, cum Ald. habeat ἰσαχθεὶς et SCAL. ἰσαχθεὶς. ²¹ δὲ μὲν κ. γ. λ.] δὲ μὲν γὰρ ἂν ποιεῖν. Ald.

H h h

φανή-

φανήσομαι, εἰδὲ δίκαιαν καταδικαιησάμεν²² εἰδένος, εἰδὲ
 πλεσιώτερον²³ ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονώς συμφορῶν. καίτοι
 εἰ τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις²² ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ
 οὐ μὴδὲν ἡμαρτηκότας, βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθε. καὶ
 μὴ δὴ, ὡς ἄνδρες δικασαί, μεγίστω ἡγῆμαι ὅτι ἐμαυτῷ²³
 τῇ δημοκρασίᾳ πίσυνον δέδωκέναι. ὅστις γὰρ τότε εἰδὲν ἔξη-
 μαρτον, ἔγω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἥπερ νῦν σφόδρα
 προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι. εἰ εἰδὼς ὅτι ἐὰν ἀδικῶ,
 ὡς ἀχρεῖμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτῳ διὰ τέλους²⁴
 γνώμῃν ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὴ ἐπιθυμῆν τῶν ἀλ-
 λοτέρων, ἐν δημοκρασίᾳ δὲ τὰ ὅντα προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀνα-
 λίσκειν. ἡγῆμαι δὲ, ὡς ἄνδρες δικασαί, ὅτι ἂν δικαίως ὑμᾶς
 μισῆν οὐδὲν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μὴδὲν πεπονθότας κακόν, ἔξον
 ὀργίζεσθε τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἔξημαρτηκόσιν. εἰδὲ τὰς μὴ
 φυγόντας, ἐχθρὰς νομίζειν, ἀλλὰ τὰς ὑμᾶς ἐκβαλόντας.
 εἰδὲ τὰς προθυμεμένους τὰ ἐαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τὰς τῶν

EDIT.
 STEPH.
 pag. 173.

EDIT.
 ALD.
 p. 163.

vel ex calamitatibus vestris fortunas
 meas adauxisse. Attamen si malorum
 auctoribus succenseatis, aequum est,
 ut qui nihil offenderint alicuius esse
 precii existimetis. Et profecto, Iu-
 dices, arbitror me maximam fidem
 reip. vestrae dedisse. Qui enim tunc
 temporis nihil in me admisi, cum
 tantum licuerit, certe nunc vehemen-
 ter enitar boni civis officio fungi,
 cum satis intelligam, quod siquid de-
 liquero, immediate poenas sim datu-
 rus. Verum in ea perpetuo sum sen-
 tentia, ut in oligarchia alienas opes

non concupiscam, in democratia ve-
 ro meas lubens in vestram commo-
 ditatem impendam. Arbitror au-
 tem, Iudices, vos nequaquam meri-
 to eos odisse qui in oligarchia nihil
 mali perpessi sunt, cum rectius suc-
 censere possitis eis qui populum ve-
 strum vexarunt: neque eos pro ini-
 micis habere qui solum non verte-
 runt, sed eos qui vos expulerunt:
 neque eos qui sua conservare stu-
 duerunt, sed qui aliena diripuerunt:
 neque eos qui suae salutis gratia in
 vrbe solummodo remanserunt, sed

²² ὀργίζεσθε] ὀργίζεσθε. Cod. Steph. et Coisl.

²³ τῇ δημοκρασίᾳ] F. ἐν ὀλιγαρχίᾳ, sed et

recte servatur δημοκρασίᾳ. Haec SCHOTTVS.

²⁴ εἰς τέλος] Diu est quod notavi OITINEE.

ἄλλων

ἄλλων ἀφηρευόμενοι· ἐδὲ οἱ τὴν σφείρας αὐτῶν σωτηρίας
 ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄσφ, ἀλλ' ²⁴ οἵτινες ἐτέρους ἀπολέσαι
 βυλόμενοι, μέλχον τῇ πραγματείᾳ. εἰ δ' οἶσατε χεῖραι,
 ἐς ἐκείνοι παρῆλπον ἀδικῶντες, ²⁵ ὑμεῖς ἀπολέσαι, ἐδὲ
 τῶν πολίων ἀπολειφθήσε. (κοπεῖν δ' ἡρὴ καὶ ἐν τῶνδε, ὡς
 ἄνδρες δικασαί· πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δη-
 μοκρατίᾳ, τῶν τὰ τὴν πόλεως πραγμάτων πολλοὶ μὲν τὰ
 δημόσια ἐκλέπον· ἐνιοὶ δ' ἐπὶ τοῖς ὑμείροις ἐδωροδόκον·
 ④ δ', συκοφαντῶντες, τὰς συμμάχους ἀφίσασαν. καὶ εἰ μὲν
 ④ τριάκοντα τέτρες μόνους ἐτιμωρῶντο, ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ
 ὑμεῖς ἀν' αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νυνὶ δ', ὅτι ὑπερὶ τῇ ἐκείνοις ἡμαρ-
 τημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἡξίου, ²⁶ ἡγανακτεῖτε· ἡ-
 γάρμιν δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἀδικήματα πάση τῇ πό-
 λει κοινὰ γίνεσθαι. καὶ τοίνυν ἄξιον χρεῖσθαι τέτοις οἷς ἐκείνους
 ἐωρεῖτε ὀξυμαρξάνοντας· οὐδὲ ἀπάχοντες, ἀδίκᾳ ἐνομί-
 ζετε πάχαι, ὅταν ἐτέρους ποιῇτε, δίκαια ἡγεῖσθε· ἀλλὰ

qui in aliorum interitum rerum gesta-
 rum communione tenebantur. Quod
 si existimetis eos quibus illi peperce-
 runt a vobis esse interimendos, iam
 nullus in rep. fiet reliquus. Ani-
 maduertere autem oportet exinde,
 Iudices. Vos omnis nosse arbitror,
 quod stante rep. quae istam tyranni-
 dem praecedebat, multi eorum qui
 reip. negotia tractabant, aerarium
 expilarunt, nonnulli, ubi res vestrae
 agebantur, muneribus corrumpeban-
 tur; alii suis calumniis socios nostros

abalienabant. Iam si triginta viri in
 eos solos animaduertissent, vos ipsi
 iudicassetis eos fuisse frugi homines:
 hodie tamen, propterea quod quae
 ab illis mala fide gesta sint ea in po-
 pulo vestro plectebant, indignamini:
 rati indignum esse paucorum male
 merita vniuersae reip. communia fie-
 ri. Minime igitur vos decet ea ve-
 stigia sequi quae illi in peccando pre-
 mebant: neque quae dum sustinui-
 stis, iniqua esse iudicabatis, ea cum
 contra alios statuatis, aequa esse exi-

²⁴ Vulg. ἄτινες.

Accedit Caisl.

²⁵ ὑμεῖς.] Lege ΥΜΑΣ.

²⁶ ἡγανακτεῖτε.] Melius scribi potuit ΑΓΑ-
 ΝΑΚΤΕΙΤΕ.

H h h 2

τὴν

ἀνισφύλατα

τῷ αὐτῷ καλεσθόντες πρὸς αὐτῶν γνώμῃ ἔχετε, ἥνπερ
φύγοντες πρὸς ὑμῶν αὐτῶν εἶχετε. ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοια
πλείστω ποιήσεις, καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνισφύλατα ψηφισάτω. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὡς ἄνδρες δικα-
σαι, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τετράκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν
ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἀμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ πρὸς τῶν ὑμετέρων
αὐτῶν βελούσατος. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούετε ὅτι ἐν ἄσφ τῷ αὐ-
τῷ γνώμῃ ἔχον, μικρὰς ἐλπίδας εἶχετε τὴν καθόδου,
²⁷ ἡγάρτοι τῷ ὑμετέρων ὁμόνοια μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι τῇ
ὑμέτερά φυγῇ. ²⁸ ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοιτε τὰς μὲν τετρακίδας
σασιάζοντας ἐκ τῆς ἄσφ, ὅτι ἄλλας δὲ πολίτας ἐκκεκρυ-
γμένους, τὰς δὲ τετράκοντα μὴ τῷ αὐτῷ γνώμῃ ἔχοντας,
πλείους ὄντας ὅτι ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τὰς ²⁹ ὑμῖν πολε-
μίας, τότε ἤδη καλῆναι προσημαῖε, καὶ πρὸς τῶν ἐ-

stimetis: verum domum reuersi ean-
dem de illis opinionem habeatis quam
in fuga de vobis ipsis habuistis. Ita
enim concordiam maximam efficietis,
et resp. erit amplissima, atque ea
decernetis quae inimicos vrent maxi-
me. Considerare autem oportet, Iu-
dices, quae sub trigintaυιrali domi-
nato gesta sunt, vt inimicorum de-
licta id demum efficiant vt vos
de rebus vestris melius deliberare-
tis. Quamdiu enim audiuitis inter

eos qui in vrbe erant fuisse concor-
diam, leuissimam spem habuistis re-
deundi, experti id maximum fuisse
vobis in fuga vestra commoditatem,
nempe concordiam vestram: at si-
mul intellexistis M M inter se ipsos
dissidere, ceterosque ciuis publice ex
ciuitate eici, et trigintaυιros sen-
tentiis discordare, plurisque pro
vestra salute timere quam vobis
aduersari, tum demum et vos re-
dituros et ab hostibus supplicium ac-

²⁷ ἡγάρτοι κ. γ. λ.] Amissa hic quaedam
locum turbant. F. τῷ ΕΚΕΙΝΩΝ ΔΥΝΟΙ-
ΑΝ. SCHOTT. Attamen scriba non potuit
immagine et literarum ductu deceptus pro ὑμε-
τέρων ὁμόνοια exarare ἐκείνων δύσνοια. Hac

voces nunquam, quod sciam, similiter exarari
solent. Neque vicissim habi propter sensus si-
militudinem. Quid enim est tam aduersum
quam ὑμετέρων et ἐκείνων; ὁμόνοια et δύσνοια?
Credere mihi, omne agis praeter id quod Criti-

χθρῶν λήψαθ' δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς ³⁰ δ' ἔχεατ' ἄπερ
ἐκείνης ἐωρεῖτε ποιήσας, ἡγάμενοι διὰ τὴν τῶν τελευτῶν
πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθήσεαθ', ἢ διὰ τὴν τῶν φθυγόν-
των δυνάμιν καλῆναι. χρεὶ τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασαί, τοῖς
πρότερον γεγνημένοις παρδείγμασι χρωμένους, βελδύσαθ'
παρ τῶν μελλόντων ἔσεαθ'. καὶ τέτους ἡγεῖσθ' δημοικωλά-
τους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι, τοῖς ὅρεσις καὶ ταῖς
σιωθήκαις ³¹ ἐμμένουσι, νομίζοντες καὶ τὴν πόλεως ταύτης
ικανωτάτῃ εἶναι σωτηρίαν, ὥς τῶν ἐχθρῶν μεγίστῃ τιμωρί-
αν. εἴδεν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τέτων, ἢ πιωθά-
νεαθ' μὲν ἡμᾶς μελέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεαθ' ὅτι ἔ-
τω διακειμένους ὅτ' πολίτας, ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματι
πρὸς ἀλλήλους γεγνημένου. χρεὶ ὅτι εἰδέναι, ὧς ἄνδρες δικα-
σαι, ὅτι ³² φθυγόντες, τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείους καὶ

cepturos expectastis. Ea enim a
Diis immortalibus ut fierent precaba-
mini, quae iam eos facere videbatis,
arbitrati vos multo facilius per tri-
gintauirolem improbitatem salutem
consecuturos, quam exsulum virtute
reversuros. Oportet igitur, Iudices,
rebus gestis pro exemplis vestros de fu-
turiis consultare; eosque reip. vestrae
studiosissimos iudicare, qui concor-
diam vestram cupientes iuriiurando
et pactis stare admonent, existimantes

et ciuitatis hanc esse salutem certissi-
mam, atque inimicorum ultionem
maximam. Nihil enim eis aegrius
accidere potest, quam audire nos ad
remp. gerendam accessisse, simulque
intelligere ciuis ita comparari, quem-
admodum ii comparantur qui nullam
querelam inter se exercent. Illud
autem ignorare non oportet, Iudices,
reos id maxime velle ut ceterorum ci-
uium quamplurimi in criminationem
venirent ignominiaque notarentur,

cum fas est agere, cum tam incoctas hario-
lationes aliquid esse putes.

²⁸ ἐπειδὴ 3 κ. 7. λ.] Lege ἐπειδὴ 3 πιωθάνοιθ'·
τὸς μὲν τελευτῶν τασιάζοντες, τὸς ἄλλους 3 πο-
λίτας ἀμειψόμενοι ὡς ἔστι 3 κ. 7. λ.

²⁹ ὑμῖν] ἡμῖν. Cois.

³⁰ δ' ἔχεατ'] Lege HΥΧΕΣΘΕ.

³¹ ἐμμένουσι] Corrige EMMENEIN ΚΒΛΕΥ-
ΟΥΣΙ. Nihil fere frequentius tali vocabulo-
rum crasi.

διαβε-

διαβεβλήσας καὶ ἡτιμώσας βέλον)· ἐλπίζοντες τὰς ὑφ' ὑμῶν
ἀδικουμένους, ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμαχούς· τὰς δὲ συκοφάν-
τας δοδοκιμῆν δέξαιτ' ἂν παρ' ὑμῖν ³² καὶ μέγα δυνάσας
ἐν τῇ πόλει. τινὲς γὰρ τέτων πονηρίαν, ἑαυτῶν ἡγῶν) σω-
τηρίαν. ἄξιον δὲ μνηστῆραι τῶν μετ' οὗτοι τετρακοσίους προ-
γμάτων. εὖ γὰρ εἶπατε ὅτι ἂ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν,
ἐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσσινέλησεν· ἂ δ' ἐγὼ παρενῶ, ἀμφο-
τέραις αἰεὶ ταῖς πολιταίαις συμφέρει. ἴσε γὰρ Εὐκλείδης καὶ
³³ Διοφάνης καὶ Κλεισθένης, ἰδίᾳ μὲν καρπωσαμένους τὰς τῇ
πόλεως συμφοράς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίαις.
ἐνίων μὲν γὰρ ἐπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφί-
σασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως θημεῦσαι τὰς ὑσείας· τὰς δ' ἐξε-
λάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥστε οὗτοι
μὲν ἡμετέροισι δαγύροισι λαμβάνοντες ἀφίενται, οὗτοι δὲ μη-
δὲν ἡδίκηκότες εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες ἀπολλυῖνται. καὶ ἔτι πρότερον

EDIT.
STEPH.
P. 174.

ea sc. spe, ut qui a vobis male ha-
beantur, eos nanciscerentur socios:
eosdem autem magni facere ut dela-
tores apud vos in honore haberentur,
et in civitate plurimum possent. Eo-
rum enim improbitatem suam existi-
mant salutem. Meminisse est autem
operæ precium earum rerum quæ
post hoc viros gestæ sunt. Facile
enim intelligetis horum consilia nun-
quam vobis profuisse, ea autem quo-
rum ego auctor sum, utrique semper
reip. conuenisse. Nouistis enim Epi-

genem et Diophanem et Clisthenem
priuatim quidem ex reip. calamitati-
bus fructus collegisse, publice vero
maximorum malorum auctores ex-
stitisse. Vobis enim persuaferunt
nonnullis indicta causa capite damna-
re, multorum facultates per summam
iniuriam publicare, alios civis exter-
minare atque infamia adficere. Ita
enim erant comparati, ut iniquos ar-
gento accepto missos facerent, et qui
nihil admisissent eos ad vos produ-
ctos morte mulctarent. Neque finem

³² Vulg. deest.

³² καὶ] Istud ἄρ' ex Steph. diuinatione atque
auctoritate Cod. Coisl.

³³ Διοφάνης] Δημόκλειος. Codd. Steph. et
Coisl.

ἐπαύ-

EDIT.
ALD.
PAG 164.

ἐπαύσατο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς τάσεις καὶ τὰς μεγάλας
συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐν πενήτων πλέστοι ἐγένοντο.
ὑμῖν δ' ἔγωγε διείδμεν. οὗ μὲν φεύγοντας κατεδέξατο, οὗ
δ' ἀτίμους, ἐπὶ τὴν ἐποικίαν. τοῖς δ' ἄλλοις πρὸς ὁμο-
νοίας ὅρκους ὤμνουν. τελευτῶντες δ', ἥδιον ἂν τὰς ἐν τῇ δημο-
κρατίᾳ συκοφαντίας ἐτιμωρήσασθε, ἢ τὰς ἀξίας ἐν
τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὡς ἄνδρες δικασταί. πᾶσι γὰρ
ἤδη φανερόν ἐστιν διὰ τὰς μὲν ἀδίκως πολιδουλοῦντας ἐν
τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεσθαι, διὰ δ' οὗ ἐν τῇ δημο-
κρατίᾳ συκοφαντίας ὀλιγαρχία εἶς κατέστη. ὥστε ἐκ ἀξίων
τέτοις πολλάκις χρησάσθαι συμβέλλοις οἷς ἔδε ἀπαξ ἐλυσιέλ-
θε πειθομένων. σκέψασθε δ' ὅτι καὶ τῶν ἐν * Πειραίων
④ μεγίστην δόξαν ἔχοντες, καὶ μάλα κεκινδυνωκότες, καὶ
πλεῖστα ὑμᾶς ἀγαθὰ ἐργασμένοι, πολλάκις ἤδη τὰ ὑμῶν
ἐρωτῶντες ³⁴ διελύσαντο τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμ-

prius fecerunt quam civitatem in se-
ditiones et maximas calamitates im-
pulsissent, ipsi autem e pauperibus
locupletes euasissent. Vos autem
ita fuistis animati: ut et exsules reci-
peretis, infamia notatos in integrum
restitueretis, atque inter ceteros ci-
vis de concordia iusiurandum inter-
poneretis; ut denique procliuiores
essetis ad poenas ab iis repetendas
qui in democratia alios deferebant,
quam ab iis qui in oligarchia impe-
rabant. Nec iniuria, Iudices. Iam

enim omnibus constat, ex iniquo
eorum in oligarchia imperio resti-
tutam fuisse democratiam; per ca-
lumniatores autem in democratia
bis iam oligarchiam fuisse constitu-
tam. Minime itaque convenire ar-
bitror eorum saepius consiliis uti,
quibus ne semel quidem auscultantes
profecistis. Animadvertere autem o-
portet quod Piracensium qui summo
essent in honore habiti, qui plurima
pericula adiissent, plurimumque de
vobis fuissent meriti, saepissime po-

* Vulg. Πειραίων.

34. διελύσαντες. ΔΙΕΛΥΣΑΝΤΟ. SCHOTT. Hortati sunt sc. Quid si ΔΙΕΚΕΛΕΥΣΑΝΤΟ?

μένειν

μύειν, ἡγάμενοι ταύτῃ δημοκρατίας εἶναι φυλακῇ. τοῖς
 μὲν γὰρ ὅς ᾤετο ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἄδικαν ποιή-
 σαι, τοῖς δ' ἐκ * Πειραιῶς ἔτω πλείστον χρόνον τῷ πο-
 λιτείᾳ πᾶσαι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πισθούτε,
 ἢ τέτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἐτέρους ἐσώθησαν, κατελθόν-
 τες δ' ὑποφάνειν ἑπικρατοῖσι. ἡγεῖμαι δ' ὧς ἄνδρες δικα-
 σαι, τὰς μὲν τῷ αὐτῷ γνώμῃ ἐχούσας ἐμοὶ τῶν ἐν ἁ-
 ρει μινάων φανερὰς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δη-
 μοκρατίᾳ, ὅποιοί τινες εἰσὶ πολῖται. τῶν δ' ἄξιον θαυ-
 μάζειν, ὅτι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτὰς εἶσε τῶν τελευτῶν
 γυναικῶν, οἱ νῦν δημοκρατίας ἔσης ταύτῃ ἐκείνοις πράττεσι.
 καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλείοι γεγενῆσθαι, πολλὰς δ'
 δευρὰς ἀρχόντες, ἐδεμῶς δὲ θύμῳ διδάσκειν. ἀλλ' ἀντι-
 μὲν ὁμονομίας ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιθήκασιν, ἀντι-
 ἐκείνης πόλεμον κατηγέλκασιν. διὰ τὰς δ' ἄπιστοι τοῖς

pulum vestrum bortati sint vt iuriu-
 rando pactisque conuentis starent, rati
 in eo esse sitam reip. incolumitatem.
 Ita enim eis qui in vrbe remanserunt
 comparari praeteritorum impunita-
 tem, et Piraeensibus diuturnitatem im-
 perii. Quibus vos multo aequius fidem
 habeatis, quam his, qui in fuga aliis
 salutis gratiam debebant, et restituti
 fycophantiam meditantur. Arbitror
 autem, Iudices, eos qui eiusdem me-
 cum sententiae in vrbe remanebant,
 satis ad parere, quales sint ciues tam in

oligarchia quam in democratia: hos
 autem mirari fas est, quidnam factu-
 ri fuissent, si quis eos inter triginta-
 viros accensuisset, qui nunc in de-
 mocratia eadem atque illi perpe-
 trare audeant: subito e pauperibus
 facti sunt diuites, multisque magi-
 stratibus defuncti, nullius vnquam
 rationes reddiderunt, verum pro con-
 cordia suspiciones mutuas intulere,
 pro pace bellum renunciarunt. Ho-
 rum utique rebus gestis factum est vt
 fidem inter Graecos perdiderimus.

* Vulg. Πειραιῶς.

35 αὐτοῖς] αὐτοῖς. Coisl.

36 δι' ἐτέρους σωτηρία] Lege δι' ΕΤΕΡΟΥΣ

σωτηρία, vt modo praecesserat, ΔΙ ΑΛΛΟΥΣ
 μεγάλῃ καὶ ἰσχυρίᾳ.

Ελλήσι γεγυήμεθα. καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ εἰδέν διαφέροντες τῶν τειράκοντα (πλὴν ὅτι ἐκείνοι μὲν ὀλιγαρχίας ἔσσης ἐπεθύμουν ὥνπερ ἔστοι, ἔστοι δὲ καὶ δημοκρατίας, τῶν αὐτῶν ὥνπερ ἐκείνοι) ὁμοίως οἶον) χεῖρ᾽ αἰσθάνω ῥαδίως ὅν ἂν βέλων) κακῶς ποιεῖν. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, αἰετοὶ δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγυημένοι. καὶ τούτων μὲν ὅσα ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῖν δὲ, ὅτι οἶσατε μὲν δημοκρασίαν εἶναι, γίνεσθαι δὲ ὅ,τι ἂν ἔστοι βέλων). καὶ δίκην δίδόασιν ἔχοντα τὸ ὑμέτερον πλεονέκτημα ἀδικήσας, ἀλλ' ὅτι τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ δίδόντες. καὶ δέξαιντ' ἂν μικρὰν εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ δι' ἄλλης μεγάλῃ καὶ ἐλευθέραν. ἡγήμενοι νῦν μὲν διὰ τὰς ἐκ * Πειραιῶς κινδυνεύσας ³⁵ αὐτοῖς ὀξύναι ποιεῖν ὅ,τι ἂν βέλων). εἰάν δ' ὑμεῖς ὑμῖν ³⁶ δι' ἐτέρου σωτηρία γῆναι, τούτους μὲν ³⁷ ἐπὶ πλὴν σέας, ἐκείνους δὲ μείζον δυνήσεσθαι. ὥστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδῶν εἰσιν, εἰάν

Hi tot malorum auctores aliorumque quamplurimorum, et in nulla re a triginta viris distantes (nisi quod illi in oligarchia eadem atque hi concupiscere: hi autem in democratia eadem quae illi) eadem facilitate et sibi licere oportere arbitrantur quemcunque velint iniuria adficere: quasi alii essent qui inique agerent, ipsi viri essent boni. Atque hos quidem mirari non decet, vos autem ipsos, quod democratiam esse arbitramini, eis interea omnia licuerint: et poenas per-

soluunt non qui remp. vestram adfixerunt, sed qui his de suis facultatibus non cedunt: et malint quidem exiguam esse remp. quam aliorum opera amplam et liberam; existimantes nunc propter merita Piraeensia sibi omnia quaecunque libuerit licere: quod si posthac vobis per alios salus obuenerit, hos ipsos nullo in precio futuros esse, illos autem maiorem auctoritatem adepturos. Itaque vnanimiter contra nituntur, si qua vobis beneficii spes aliunde af-

* Vulg. Πειραιῶς.

³⁷ ἐπὶ πλὴν σέας] ΕΠΙΠΛΥΣΕΘΑΙ. Coisl. ΕΠΙΛΗΣΕΘΑΙ. SCHOTT.

434 ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ κ.λ.λ.

τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνεται). τὰς μὲν ἔν ἐ χαλεπὸν
 πρὸ βελομένῳ κατηγορεῖται. αὐτοὶ τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι
 λανθάνειν, ἀλλ' αἰχμῶν) μὴ δοκῶντες εἶναι πονηροί. ὑ-
 μεῖς ὅ τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ' ἐτέρων πολλῶν ἀκέρει.
 ἡμεῖς ὅ, ὧ ἄνδρες δικασαὶ, δίκαιον μὲν ἡγούμεθα εἶναι πρὸς
 πάντας ὑμᾶς τὰς πολίτας ταῖς σωθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις
 ἐμμένειν. ὅμως ὅ ὅταν μὲν ἰδῶμεν τὰς τῶν κακῶν αἰτίας
 δίκην διδόντας, τῶν τότε πρὸς ἡμᾶς ³⁸ γηομένων μεμνημένοι,
 συγγνώμην ἔχομεν. ὅταν ὅ φανεροὶ γήνηται τὰς μηδὲν αἰ-
 τίαις ἐξίστα τοῖς ἀδικῶσι τιμωρέμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ
³⁹ πάντας εἰς * * *

EDIT.
 STEPH.
 PAG. 175.

fulserit. Quod quidem accusare cui-
 vis est proclive: ii enim dissimulare
 nolunt, sed erubescunt potius nī pa-
 lam videantur improbi. Vos autem
 partim ipsi videtis: partim ex aliis
 auditis. Nos vero, Iudices, iustum
 esse arbitramur, ut iuriurando pa-
 ctisque conuentis cum omnibus ci-

vibus initis stare velitis: veruntamen
 cum videamus malorum auctores poe-
 nas dare, eorum quae tunc nobis ac-
 ciderunt memores facile ignoscimus:
 cum autem palam easdem poenas re-
 poscitis ab innocentibus quas a maxi-
 me facinorosis, eadem sententia om-
 nis ad * * *

³⁸ γηομένων] γεγνημένων. Codd. Steph. et
 Coisl.

³⁹ πάντας εἰς] πάντας εἰς τὸν — Cod. Steph.
 πάντας εἰς τὸν ἄλλῳ ἡγούμενον, et sic dein-
 cept continuata proxima oratione. Coisl. Ve-
 rum istud ΑΛΛΟΣ Amanuensis erat nota, qua

significabat aliam esse orationem quae seque-
 batur, uti dilucidius rem notant Codd. alii, in
 quibus legitur,

Λέγει τὸ τίλῳ ὃ περιγεμενὸν λόγῳ
 καὶ ἡ ἀρχὴ ὃ ἐξῆς ὃ πρὸς
 Εὐάνδρου δοκιμασίας.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

L Y S I A E

DE

PROBATIONE EVANDRI, ORATIO.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Euander qui domi se continuit sub imperio triginta viri, iam restituta rep. ad officium βασιλέως adspirat. (Romae erat Rex Sacrorum: vti et vxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA
 REX SACRORVM. AVGV.
 CVM. MANLIA. L. F. FADILLA.
 REGINA. SACRORVM.
 PATRI. RARISSIMO.

Sacrificulus videtur a Liuiο dici.)

Oratio δοκιμασίας, in qua argute quaeritur inter cetera, an Lex αἰμνήσιας post recuperatam remp. generalis erat et ad omnis aequae spectabat.

*** ἡ γὰρ ἀρετὴ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐτὴς διὰ χρόνον ποιήσατο. ἐπεὶ σωοίδια πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτὴς

*** existimans eos iam per diuturnum bituros. Cum tibi conscius sis multarum grauiumque iniuriarum quas illi

ἡ γὰρ ἀρετὴ] Deest ἄλλοτε ἡ γὰρ ἀρετὴ ut ad- interit, nescimus. Modo f. ΠΟΙΗΣΕΘΑΙ.
 Parex ex sensu. Quantum praeterea in hiatu

ῥημασθηκώς, ὃν ῥηλελῆας καὶ εἰς ἀναμνησθήσεως ἐνίας
 αὐτῶν νομιζεις. ² ὁ δὲ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτῃ τῇ
 ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἤκα πιδύων· ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων
 τῶν ἡδικομηδύων, ἐτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφικηδύων, ἀλλ' EDIT.
ALD.
pag. 16
 οὐκ ἀμφοτέρων αὐτῶν καὶ πεπονθότων καὶ ἀκχομηδύων. αἰτίοι
 δὲ τῶν ὑμεῖς ἐστέ. καὶ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἔτοι μὲν, ὅτε ἡ
 πόλις ὑπὸ τῷ Λακεδαιμονίων ἡγεῖο, εἰς τὴν αὐτῆς δε-
 λείας ἡμῖν μελαδῆναι ἡξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλεως ῥηήλα-
 σαν· ὑμεῖς δὲ ἐλδοθέραν αὐτῷ ποιήσαντες, καὶ μόνον τὴν ἐλδο-
 θεείας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ῥὲ δικάζειν καὶ ῥὲ ἐκκλησιάζειν πρὸς
 τῷ κοινῶν μετέδοτε. ὥς ἐκόντως ὑμῶν ³ ταύτῃ τῷ δόθειαν
 καλαινώσασιν. ὃν εἰς ἔτῳ ὃν οὐκ ἀγαπᾷ εἰ τις αὐτὸν
 εἰς τῶν μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκείνων δῆναι δίκην, πά-
 λιν ἀρχειν ἀξιοῖ. καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκχομῃ, ὑπὲρ ὃν ⁴ αὐτὸν
 καλαιοῦσιν, διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ῥησύρηνα τὰ

a te acceperint, quarumque oblitos
 esse neque recordari velle nonnullos
 eorum existimas. *Quod ego vebemen-*
ter indignor, si ea fiducia fretus ad
 vos accedat: quasi alii fuissent qui
 iniuriam acceperint, alii de ea sen-
 tentiam laturi, et non iidem qui v-
 trumque et perpessi sunt et hodie au-
 ditori. Sed vos propterea estis cul-
 pandi. Non enim animaduertitis,
 quod ii, cum ciuitas nostra a Lace-
 daemoniis administrabatur, ne suam
 quidem seruitutem nobis communi-
 care voluere, sed ciuitate eiecerunt:

vos autem eam in libertatem vindi-
 cantes, eis non solum libertatem im-
 pertiuiistis, verum etiam potestatem
 iudicandi atque conciones habendi de
 communi salute. Quare eam sim-
 plicitatem merito exprobrant: quo-
 rum hic vnus non sibi sat habet, si
 his liceat impune frui, verum prius
 quam rerum in magistratu gestarum
 rationem reddat, rursus magistratu
 fungi postulat. Et audimus eum
 ita comparari, vt accusationi no-
 strae per paucissima respondeat, res
 gestas constringendo, totamque ac-

² ὁ δὲ ἀγωνιῶ κ. γ. λ.] ὁ δὲ ΕΓΩΓΕ καὶ ἀγα-
 νακτῶ. Cod. Steph.

³ ταύτῃ τῷ δόθειαν κ. γ. λ.] Lectio A. di-

νη ταύτῃ τῷ δόθειαν ἔτοι γινώσκουσιν· ὃν
 εἰς οὐκ ἀγαπᾷ κ. γ. λ.

⁴ αὐτὸν] ΑΥΤΟΝ καλαιοῦσιν, ὃν διὰ βρα-

πράγματι, καὶ διακλέπτοια τῇ ὑπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν· λέξεν ὃ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι, καὶ φιλοτίμως λελεῖβεργήκασι, καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι. καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι, καὶ ἔχ' ὁρᾶται ποιῶν ἂν ἕτεροι ἐνλαῶθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἐαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τὰς λόγους ἔχ' ἡλεπόν οἶμαι ἀνλεπεῖν. πρὸς μὲν τὰς λελεβεργίας, ὅτι ἔκρεττων ἡμεῖς ὁ παῖς αὐτοῦ μὴ λελεβεργήσας, ἢ τοσαῦτα τῷ ἐαυτοῦ ἀναλώσας. διὰ γὰρ ταῦτα πισθθεῖς ὑπὸ τῆς δῆμης, καλέλυσε τὴν δημοκρατίαν. ὡς εἶναι ταῦτα τὰ ἔργα ἀειμνησώτερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λελεβεργιῶν αὐτοῦ ἀναθήματα. πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητά τὴν τέττα, ὅτι ἔχ' νυνὶ δὲ αὐτὸν ἐξετάζειν εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν ἔχ' ἐξέσιν ἀσελγαίνειν· ἀλλ' ἐκείνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ ἐξὸν ὁποτέρως ἐβέλετο ζῆν, εἴλετο ὡς ἀνόμως πολιτθθῆναι. τέ μὲν γὰρ νυνὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν ④ κωλύ-

cufationem clanculum in defensione sua supprimendo: dicturum autem, maiores suos multa in reip. salutem impendisse, ministeriis publicis magnifice esse perfunctos, victoriasque multas et pulcherrimas in democratia reportasse: se autem moderate in rep. degere, neque ea designare videri quae alii solent, sed suarum rerum satagere. Quibus dictis non difficile esse arbitror reponere. Quod ad ministeria publica adtinet, quod multo praestantior cuius fuisset pater ea ministera minime exsecutus quam ex

fuis facultatibus tantum diffundens. Eius enim rei gratia fidem populi nactus remp. euertit: adeo ut memoria longe digniora sint quae exinde confecit, quam monumenta quae ex ministeriis consecrauit. Quod vero spectat ad huiusce moderationem, [respondendum est,] non hodie inspiciendos esse eius mores, utrum modesti sint necne, cum alio more viuere non conceditur; sed id potius tempus consulendum, in quo, utrovis modo viuendi libertate permissa, vitam factiosam et improbam secu-

χίων ΑΠΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ. Coisl. Modo videbis excidisse ex textu οἱ πατέρες aut aliquid simile: λέξεν, ὃ ὡς Οἱ ΠΡΟΓΟΝΟΙ πολλὰ εἰς τὴν

πόλιν ἀνηλώκασι — καὶ ὅτι ΑΥΤΟΣ κόσμιός ἐστι κ. λ. λ. ἔκρεττων] κρεῖττον. Coisl. Tu reponere ὅτι κρεῖττων AN ἡ κ. λ. λ.

σαντες

σαντες αἵτιοι· τῶν δὲ τότε γυμνασίων, ὁ τότε τρόπος, καὶ
 ④ τότε ἐπιτρέπεν ἀξιῶντες. ὥς ἂν ἐκ τῶν δοκιμάζεσθαι
 ἀξιοῖ, ταῦτα χρηστέως λαμβάνειν, μὴ δυνάμεις αὐτῶν εἶναι δο-
 κῆτε. ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τρέπωμαι, ὥς ὁ χρόνος
 ἐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληθεῖν, ἀλλὰ ἀνάγκη, εἰὰν αὐτὸν
 ἀποδοκιμάσῃ, ἄθλια τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι· τὰ δ' ἐνθυ-
 μῆθι, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ αὖτις
 ἡμέρα μόνη λοιπὴ τῆς ἐνιαυτοῦ ἐστίν, ἐν δὲ ταύτῃ τῷ Διὶ τῷ
 σωτῆρι θυσιὰ γίνεσθαι· δικαστήριον δὲ πρὸς τὰς νόμους ὁ δυ-
 νατὸν πληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πάνθ' ἔσθαι ὥς γυμνασίου δια-
 πέπρακται, τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσιν,
 εἰ τὴν ὁξυῖσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτὸς ἕνεκα ἀδυνατοῦ-
 σαι; ἀλλ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ διαπράττει;

tus est. Quod enim nunc nihil of-
 fendat, id eis tribuendum qui obsti-
 terunt; quod autem tunc temporis
 perpetravit, id suis moribus atque
 eis qui id fieri passi sunt. Quare si
 ex his probari postulet, ea omnino
 subiiciatis, ne huic simplices esse vi-
 damini. Quod si in eam orationem
 diuorterint, nos sc. tempore excludi
 quo minus quisquam alius desi-
 gnetur, verum necesse esse, ut, si
 ille reiiciatur, intermitterentur con-

fueta sacra: id in animo reputeris,
 iam diu id tempus abiisse. Crastinus
 enim dies anni est supremus: eo au-
 tem die Ioui Seruatori sacra fiunt:
 iudicium vero haberi contra leges nullo
 modo potest. Quod si ille ut haec om-
 nia fierent comparavit, quid ipsum
 iam probatum facturum arbitremini, si
 exeunti magistratui persuaferit in suam
 gratiam leges violare? An pauca hu-
 iusmodi in suo anno perpetraturum?
 Mihi profecto non videtur. Quan-

7 Vulg. ἀξιοῦσαν.

6 δυνάμεις] Lege ADYNATON.

7 ἀξιοῦσαν] Video haec eadem fere animi
 contentione dici debuisse qua dixit Cic. 3. in
 Verr. Quia imprudentia putatis eum in domina-
 tione fuisse qui in fuga tam improbus sit? Ead-
 em est, inquam, figura seu σχῆμα Orationis.
 Instituitur enim comparatio inter ea quae fa-
 cturus est δοκιμασθεῖς, ipse sc. in magistratu
 constitutus: et quae τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπει-

κεν αὐτὸς ἕνεκα (vel ut SCAL. legi mavult ἕνεκα)
 ἀδυνατοῦσαι. Et profecto simul video haec
 non solummodo dici debere, sed et dici quoque
 si modo emendaueris mecum et SCALIGERO
 δ' ΕΞΙΟΥΣΑΝ ἀρχὴν. Ita scriptum est a Lysia
 c. Milit. ΕΞΙΟΥΣΗΣ δ' ἈΡΧΗΣ κ. ἡ. α. Ita
 sacra auspiciandorum magistratuum vocantur
 ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. Vid. Sigon. de rep. Athen. c. 3.
 Demosth. de falsa legatione. Id. Demosth. adu.

ἐγὼ

ἐγὼ μὲν γὰρ ἔκ αὖ οἶμαι. ⁸ ἔσι δ' ὑμῖν τῷτο μόνον σκεπλίε-
 ον, ἀλλὰ καὶ πότερην δ' ὑπερέσπερην, τὸν βασιλέα καὶ τὰς
 σιναρχονίας τὰ ὑπὲρ τῆ μέλλοντι ἀξίαν ἱερὰ θῆσαι,
 ὡς καὶ πρότερον ἦδη γεγρή. ἢ καὶ τῷτον, ὃν ἐδὲ καθαρὸν
 εἶναι τὰς χεῖρας ⁹ εἰδότες μεμαρτυρήκασι. καὶ πότερην
 ὑμεῖς ὁμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμασον καλᾶσθαι, ἢ δο-
 κιμάσαντες τὸν ἀξιὸν τῇ ἀρχῇ σφραγίσαι. ταῦτα ⁹ γὰρ
 σκοπεῖσθε. καὶ κέινον ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν
¹⁰ δοκιμασιῶν νόμον, ἔχ' ἤκιστα ¹¹ περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ
 ἀρξάντων ἐνεκεν ἔθηκεν. ἡγέρμεθα δεινὸν εἶναι, εἰ δὲ ἐς ἡ
 δημοκρατία ¹² κατελύετο, ἔτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν
 ἀρξέσσι, καὶ κύριοι γήρουν τῶν νόμων καὶ τὴν πόλιν, ὡς
 πρότερον προλαβόντες, ἔτως αἰχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωθήσαντο.

EDIT.
STEPH.
p. 176.

quam non id solum vobis considerandum
 est, sed vtrum magis religioni vestrae
 conueniat, regem sacrorum cum col-
 legis pro futuro magistratu sacra fa-
 cere, vt olim saepius factum est: an
 hunc, quem ne puris quidem esse
 manibus testantur ii qui id intelli-
 gunt: et vtrum iusiurandum susce-
 pistis, vos eum magistratum desi-
 gnatos de quo quaestionem non ha-
 buistis, aut quaestione habita eum
 coronatos quem magistratu dignum

comperistis. Haec itaque conside-
 rate, atque illud etiam in animo re-
 putate, eum qui tulit legem de iniqui-
 tationibus, non minime eorum gratia
 qui in oligarchia magistratibus per-
 functi sint, eam tulisse; ratum graue
 esse, si quorum opera euerfa sit resp.
 ii eadem restituta iterum ad magistra-
 tus accederent, compotes facti legum
 et ciuitatis quam olim in se receptam
 tam turpiter et indigne labefactarunt.
 Constat igitur non negligenter quae-

Aristogit. 1. τὰς ἑκαστὰς ἀρχὰς ταῖς πᾶσι ἐκύσας
 ἵΠΕΡΙΕΝΑΙ. Ita dicitur a Latinis Abire magi-
 stratu. Cic. 5. Fam. 2. Atque ille pridie Kal.
 Ianuar. qua iniuria nemo unquam in aliquo ma-
 gistratu improbius civis adfectus est, ea me
 Cos. adfecit, cum temp. conseruasset; atque ab-
 euntem magistratu concionis habendae potestate
 priuauit.

⁸ ἔσι δ' ὑμῖν κ. λ. λ.] STEPH. corrigit, ἔσι δ'
 ὑμῖν ΟΥ τῷτο μόνον σκεπλίον.

⁹ γὰρ] F. GOYN. Ταῦτα GOYN σκοπεῖσθε.
 καὶ κέινον ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κ. λ. λ.

¹⁰ δοκιμασιῶν] δικασιῶν. Ald. folus.

¹¹ περὶ] ΠΕΡΙ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων
 ΕΝΕΚΕΝ. Vtrum erit delendum? Ni mutari
 alterum mauis, ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν
 νόμον, ἔχ' ἤκιστα περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάν-
 των ΕΚΕΙΝΟΝ ἔθηκεν.

¹² κατελύετο] κατελύετο. Coisl.

ὥς ὅκ' ἀξίον τ' δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχεν, εἰδὲ, μικρὸν
 ἡγεμνύς τὸ πρᾶγμα, μὴ φρονίζεν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάτ-
 τειν· ὥς ἐν τῷ ἑκάστον δικαίως ἀρχειν ἢ τε πολιτεία καὶ τὸ
 ἄλλο πληθὺ τὸ ὑμέτερον σώζε'). εἰ μὲν ¹³ βεβλῦσεν νυνὶ
 ἐδοκιμάζει, καὶ ὥς ἱπποκότ' αὐτῆς ὅτι τῶν τριάκοντα
¹⁴ ἄρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνδρ' ἀκατήγορος ἂν
 αὐτὸν ἀπεδοκιμάζει· νυνὶ δ', ὅτε μὴ μόνον ἱπποκότ' ἀλλὰ καὶ
 βεβλῦσεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πληθὺ δῖξμαρτηκὸς φαίνεται),
 εἰ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε εἰ ¹⁵ μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχον-
 τες περὶ αὐτῆς φανείδε. ¹⁶ καὶ μὴδ' ἐν βεβλῦσει γε δοκιμα-
 σθεὶς πεντακοσιοσὸς ὢν, μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐν αὐτὸν ἂν μόνον
¹⁷ ἐβέλδυσας. ὥς καὶ εἴτι ἐν τῷ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν
 ἐβέλδο, ῥαδίως ἂν ὑπὸ τῷ ἄλλων ἐκωλύειο. ταύτης δ' ὅτι
 ἀρχῆς ἀξιοὶ μόνον αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀρχειν, καὶ μᾶλλον ἐν Ἀρείῳ

stionem esse exercendam, neque a
 vobis leuiculam esse rem et nullius
 momenti existimantibus, despectui
 habendam, sed cum feueritate obser-
 vandam: cum in iusta magistratuum
 designatione et reip. et vniuscuiusque
 vestrum salus continetur. Si iam exa-
 men subiret [non pro magistratus sed]
 pro senatoris officio, nomenque eius in
 tabulis equitum sub trigintauris de-
 scriptum reperiretur, eum vel nullo
 accusante, reliceretis: iam vero, cum

non solum constet eum fuisse et equi-
 tem et senatorem, verum etiam remp.
 vestram lacerasse, annon erit omnium
 absurdissimum, ni eadem de illo sentia-
 tis? [nihil absurdi feceritis, si, quo
 ipse in vos fuit, eodem vos in ipsum
 animo esse demonstretis. Heid.] Et
 profecto in senatorium ordinem coopta-
 tus, ipse vnus e vnum solummodo an-
 num consedisset. Quapropter siquid
 per istud tempus mali meditaretur,
 facile a ceteris prohiberetur quo mi-

¹³ βεβλῦσεν] βεβλῦσεν. Coisl. F. Εἰ μὲν
 βεβλῦσεν νυνὶ ΕΔΟΚΙΜΑΖΕΤΟ, vt infra καὶ μὲν
 δὲ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ γὰρ ΔΟΚΙΜΑΣΘΕΙΣ.

¹⁴ ἄρμα] ONOMA. SCHOTT.

¹⁵ μὲν] Delet SCHOTTVS. Sed legendum
 f. cum interrogatione, ὅκ' ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε
 εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῆς φανείδε;
 Pro vltima voce φανείδε. Ald. φανείδε. Coisl.

πάγω βελῆς τὸν ἀπανία χρόνον τῶν μεγίστων κύριον γῆρας·
 ὥς ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς δέχης ἀκρίβειαν τῶν
 δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιῆσαι. εἰ δὲ μὴ πῶς
 οἶδατε τὸ ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακρίσεις, ὅταν αἰ-
 δῶν), ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτημάτων δίδόναι, τῶτον
 ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἡξιωμένον; καὶ φόνος δίκας δικά-
 ζοντα, ὃν ἔδωκε αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πάγῳ βελῆς κρίνε-
 σαι; καὶ πρὸς τέτοις ἰδῶσιν ἐσφαιρωμένον, καὶ ἑπικλήρων καὶ
 ὁρφανῶν κύριον γενημένον, ὃν ἐνόμισεν αὐτὸς, ὃν τοιᾶντα,
 τῆς ὁρφανίας αἰτιᾶς γεγνή); ¹⁸ ἀλλ' ἐν οἷς αὐτὸς χαλε-
 πῶς διακρίσας, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίαις ἡγήσας, ὅταν γῆρων-
 ται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δε-
 σμωθήρεον ἀπήγοντο, καὶ ἀκρίβοι ὑπὸ τέτων ἀπώλλυτο, καὶ
 φεύγειν τῶν σφείρων αὐτῶν ἠναγκάζοντο; καὶ κείνο προσ-

nus id ad effectum perducere potuif-
 set: Hunc vero magistratum gerere
 solus ipse per se postulat, et deinde
 cum senatu Areopagitico per omnem
 aetatem summis et grauissimis rebus
 praeefse: quare vos quam maxime de-
 cet de hoc magistratu adcuratiorem
 multo quam de ceteris probationem
 exigere: sin minus, quod eum animo
 censetis ceteros ciuis futuros, vbi in-
 tellexerint, quem suorum flagitiorum
 poenas dare oporteret, cum tali a vo-
 bis dignitate ornari; et de caede iudi-

care, quam ipsum oportuit a Senatu
 Areopagitico iudicari? Atque etiam
 coronari viderint, pupillarum orpha-
 norumque patronum fieri, quorum
 nonnullis ipse tali praeditus ingenio
 orbitatis auctor exstitit? Annon exi-
 stimatis eos aegre admodum laturos,
 atque istius rei culpam vobis adscri-
 pturos, vbi istorum temporum memo-
 riam reuocauerint, in quibus multi il-
 lorum in carcerem abducebantur, et
 indicta causa ab his hominibus capite
 plectebantur, vel solum vertere coge-

φαιδῶ. SCAL.

¹⁶ καὶ μηδὲν δὲ] καὶ MEN δὲ. STEPH. Coisl.

¹⁷ ἐκείνου] EBOYAEYEE vel BOYAEYEE.
 SCHOTT.

¹⁸ ἀλλ' ἐν κ. λ. α.] ἀλλ' ΟΥΚ οἶδατε αὐτὸς χα-
 λειπῶς ΔΙΑΚΡΙΣΣΘΑΙ, καὶ υ. α. α. ΗΓΗΣΕ-
 ΘΑΙ. STEPH.

ενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς ἔτ' ἀνὴρ Θρασύβελ' αἰτιῶ
 γεγνή) ¹⁹ Λαοδάμαντά ²⁰ τε δ' ἀποδοκιμαθῆναι, καὶ τῆτον
 δοκιμαθῆναι· τῆ μὲν καλὴγορ' ἡρόμεν', ὑπὲρ τῆτε
 ὃ δ' ἀπολογησάσθαι ²¹ ὡς ἀσκδασάμεν', ²² ὅπως πρὸς τῷ
 πόλιν διακείσθαι· καὶ πόσων αἰτιῶ αὐτῇ κακῶν γεγνή),
 ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς
 ὥντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα δ' ἀποδοκιμάσῃ· εἰν ὃ αὐ-
 τὸν δοκιμάσῃ, εὖ εἶσον) ὅτι ἐδικαίᾳ γνώμῃ περὶ αὐτῆ
 κέχεσθε. ἔσι ὃ τέτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγὼν, ὑμῖν ὃ πρὸς
 ἅπασαν τῷ πόλιν, ἢ σκοπεῖ νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώμῃ περὶ
 αὐτῆς ἔξετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λαοδάμαντι

bantur; idque etiam in animo ver-
 fauerint, eundem Thrasymbulum in
 causa fuisse ut et Laodamas reiiceret-
 tur, et hic adprobaretur, illum ac-
 cusando, huius autem defensionem
 meditando * * * * *quali animo sit in
 temp.* et quantas calamitates huic
 comparauerit. Cui cum fidem adhi-
 beatis, quantam criminationis mo-
 lem vobis impendere existimetis.

Tunc enim arbitrati sunt vos prae ira
 vestra Laodamantem reiecis-
 se: quod si
 iam istum admiseritis, bene scient vos
 non iuste de illo statuisset. Atque illis qui-
 dem video contentionem cum vobis
 comparari, vobis autem cum vniuer-
 sa rep. quae hodie sollicitate exspectat,
 quaenam de se ipsa vestra sententia
 sit futura. Et nemo vestrum arbi-
 tretur me in Laodamantis gratiam

¹⁹ Λαοδάμαντα] Cod. Steph. et Coisl. et hic
 et alibi Λαοδ—

²⁰ τῇ] γῆ. Coisl. Et mox in eodem defunt
 καὶ τῆτον δοκιμαθῆναι.

²¹ ὡς ἀσκδασάμεν'] ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΜΕ-
 ΝΟΣ. SCAL.

²² ὅπως κ. γ. λ.] SCHOTTUS h. p. ὅπως
 πρὸς τῷ πόλιν διακείσθαι· καὶ πόσων αἰτιῶ
 αὐτῇ κακῶν γεγνή), ΟΙΣ (vel Ω.) πειθόμενοι
 πῶς ἂν οἴσθε διαβληθῆναι; ΤΟΤΕ μὲν γὰρ ὑμᾶς
 ὥντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ΑΠΟΔΟΚΙΜΑ-
 ΜΑΣΑΙ, εἰν ὃ αὐτὸν ΝΥΝ δοκιμάσῃ κ. γ. λ.
 SCAL. autem sic ὅπως πρὸς τῷ πόλιν ΔΙΑΚΕΙ-
 ΤΑΙ· καὶ πόσων αἰτιῶ αὐτῇ κακῶν γεγνή), Η,

πειθόμενοι πῶς ἂν οἴσθε διαβληθῆναι· ὅτι μὲν
 γὰρ ὑμᾶς ὥντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ΑΠΟΔΟ-
 ΚΙΜΑΣΑΣΘΑΙ κ. γ. λ. Vterque aliquid vidit,
 sed neuter lacunam, quae tamen est certissi-
 ma.

²³ ὅδ'] ΟΥΚ. Coisl. Quod rectius est.

²⁴ δοκιμασῆς] Interpretes, probandos etiam
 illos qui in urbe remanserunt. Sed vide an δο-
 κίμαστας non sit ille qui examini subiiciatur,
 ut voluit homo parum cautus, sed qui isti exa-
 mini aut scrutationi praeficiatur. Profecto
 ΔΟΚΙΜΑΣΤΑΣ non hic locum habet, sed quod
 perinde exaratur, ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ. Nihil fre-
 quentius quam ut T, apice suo evanescente

χαρίζομαι κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλῳ ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆ πόλεως προνοέμενον. ῥάδιον δ' ἔξ αὐτῶ τῷ πράγματι μαθεῖν. Λαοδάμανι γὰρ συμφέρει τῆτον δοκιμασθῆναι (ἔτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξειε ἀντιδημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικὰς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάνειν) ὑμῖν δ', τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξειε γὰρ κακῆνον δικαίως ἀν ἀποδοκιμάσαι· εἰάν γ' μηδὲ τόνδε, ²³ εἰδ' ἐκείνον δικαίως. καίτοιγε αὐτὸν ἀκῶ λέξεν ὡς εἰ περὶ αὐτῶ μόνον ἡ δοκιμασία ἐστίν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἀσφ' μεινάντων· καὶ οὗ ὅρκος καὶ τὰς σωθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τῶτων προσηλυόμενον αὐτὸν ²⁴ δοκιμασὰς οὗ ἐν ἀσφ' μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ

quod mihi amicitia sit coniunctus, Euandrum accusare, sed quod vobis et reip. optime consulere velim. Id quod ex re ipsa facile sit colligere. In rem est enim Laodamantis ut hic adprobaretur (ea enim ratione vos grauissimam infamiam subituri estis, et palam videbimini pro viris popularibus oligarchicos ad magistratus promouere) in rem autem vestram, ut

reiiceretis. Ita enim videbimini et illum quoque merito reiecisse. Quod si hunc non reiiciatis, illum immerito. Attamen audio eum dicturum, non ad se solum hoc scrutinii pertinere, sed ad omnis qui in vrbe remanserunt: vosque de iureiurando et pactis admoniturum, quasi ea absque ullo scrutinio omnis conclusissent qui in vrbe remanebant. Ego autem pro

aut oculorum aciem fugiente pro I intelligatur. Hoc in Hefychio olim describendo millies euenit. Nobis delibasse tantum sufficiat. λέγει σικεῖν. Istud erat τίς. † λέγει. ἀπαλά. Lege τίς. Quidni enim? Infra in suo loco τίς ἀπαλά, τρυφερά. † λέγει. παλά. Falsum est, τίς reponere. Nam in v. τίς, inquit id. Auctor, ἡ λέξις περὶ προσδύτης τοῦ ἀπὸ τοῦ προσφάνους. Voluit ergo Lysias. Ad hanc orationem confugiet reus, sc. Quaestionem non magis ad se pertinere quam ad ceteros qui in vrbe remanserunt et eodem reatu tenebantur: (Initium igitur se solum in quaestione venire) Sed

nec ad se nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηστίας atque fide utrinque de ea re data, qui domi remanebant sub trigintaυιράλι tyrannide ad quaestionem de rebus praeteritis subeundam cogi non poterant. Vnde factum ut accusator in inferioribus ad ea refellenda se serio accingat. Διὰ μὲν γὰρ τοὺς πολλὰς ἱεραρχίας τὰς ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ εἶναι ἐν ἀσφ' αὐτοῖς. ἂν δ' ἡ τὴν μηδὲν τοῦτο πρὸς τὴν ΣΥΝΘΗΚΑΣ ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. ἡ. λ. Scriptum igitur fortasse ad h. m. Καὶ τὸς ὅρκος καὶ τὰς σωθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ΩΣΠΕΡ τῶτων ΠΡΟΣΕΛΗΦΟΜΕΝΩΝ ΑΝΕΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ τὸς ἐν ἀσφ' μείναντας.

EDIT.
STEPH.
P. 177.

Ἐπλήθους βραχία πρὸς αὐτὸν εἰπὴν βέλομαι· ὅτι ὁ δῆμος
ἔτι τῷ αὐτῷ γνώμῃ ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν αἵσι με-
νάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιαῦτα ἑξαμαρτανόντων,
οἷαν ἐγὼ φημι δαῖν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῷ ἐναντίαν.
τεκμήριον δέ. ἔτι γὰρ ἐλάττω τῶν ἢ πόλις τέλειμχε
τῶν ἐπὶ Φυλῷ ἐλθόντων, καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων.
εἰκότως. οὐδὲ μὲν γὰρ ἴσασιν ὅποιοί τινες ἐν δημοκρατία μόνῃ
γεγενῆσιν, ὅποιοι δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχία γένοιτο, ἔπω
πᾶσαν εἰλήφασιν· ὥστε δὲ τῶν ἐκείρας τὴν πολιτείαν ἰκα-
νῶ βάσανον ἔχουσιν, ὥς εἰκότως πισθεῖν. καὶ ἡγνῆται γε,
διὰ μὲν τὰς τοιαύτας ²⁵ συλληφθείας, τότε λυθάνειν, διὰ
δὲ τὰς ἄλλας τὰς συλληφθείας ἐκφύγειν. ἐπεὶ εἰ γε τῷ
αὐτῷ γνώμῃ ἅπαντες ἔχον, ἔτ' ἂν φυγῇ, ἔτ' ἂν καθ-
οδῇ, ἔτ' ἄλλο ἔδεν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ πόλει σιωπῇ.
ἀλλὰ καὶ ²⁶ ὁ ἄλογον δοκεῖ εἶναι ὥστε τισιν, ὅπως ποτε πολ-

populo vestro huic per paucissima
respondere volo: sc. populum non
idem sentire de omnibus qui in vrbe
remanferunt, verum de iis qui talia
perpetrarunt, ita vt ego oportere
aio, de aliis aliter. Cuius rei hoc
argumento esse potest. Non enim
pauciores ex his resp. honoribus au-
xit quam ex iis qui Phylon accesser-
unt et Piraeum occuparunt. Et me-
rito. Hos enim norunt, cuiusmodi
in democratia sola essent, quales in

oligarchia sint futuri, nondum sunt
experti: ab illis autem vtriusque
reip. satis habent indicii, vt non im-
merito confidere possint: *Et existi-
mant, per talis tum morti fuisse datos
qui deprehendebantur: per alios effu-
gisse.* Nam si omnes eodem ani-
mo fuissent, neque fuga, neque re-
ditus, neque quidquam aliud eorum
quae facta sunt reip. euenisset. Ve-
rum *quod* nonnullis absurdum esse vi-
detur, quo pacto sc. illi numero bene

²⁶ Vulg. π.

²⁵ συλληφθείας] Male pungitur in editis.
Tu mecum. διὰ τὰς τοιαύτας, συλληφθείας τέλει

λυθάνειν. ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων, τὰς συλληφθείας
ἐκφύγειν.

λοι οἷες ὡς ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεὶ ἠτλήθησαν, ἔδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τέτων προνοίας γεγρήν). ἔτοι γὰρ εἰλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιδύεας μᾶλλον, ἢ μὲν τῶν τετακονία Λακεδαιμονίοις δαλύνειν. τοιγάροι ἀντι τέτων αὐτὰς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ πρεσβύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἰρέμενοι· καὶ ἐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μὲν γε τὰς πολλὰς ὀξυμαρτόνας, τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τὰς μηδὲν τοιούτον προξάντας, τὰς συνθήκας ἐποίησαντο τοιαύτας, οἷας ἐγὼ ὑπὲρ τῆς δῆμος ἀποκρίνομαι. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστίν, ὡς ἄνδρες βελούται, σκέψασθε πότρω ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἄμεινον βελύσασθε· πότρω ἐμοὶ, ἢ Θρασυβέλω, ὅς αὐτῶν ἀπολογήσε). περὶ μὲν ἐν ἐμῷ, ἢ τῆς πατρὸς, ἢ τῶν προγόνων, ἔδεν ἔτῳ εἰπεῖν ἕξ ἐκ μισοδημίαν. ἔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μελέχον (ὑστερον γὰρ τῶν

multi a paucis Piraeensibus debellari poterant, id non aliunde provenit quam ex horum providentia. Ii enim maluere vna cum redeuntibus remp. administrare quam cum triginta viris Lacedaemoniis feruire. Quapropter eos resp. amplissimis honoribus ornauit, ex iis equitum praefectis, imperatoribus, legatis delectis. Quorum rerum nunquam poenitentiam egerunt: et propter multorum delicta quaestiones habendas esse decreverunt: propter aliorum innocen-

tiam eam fidem dederunt qualem ego hodie pro populo contendo. Vestrum quidem est, Senatores, deliberare, vtri fidem adhibentes de hoc scrutinio, rectius eritis decreturi: vtrumne mihi an Thrasylulo qui illius defensionem suscepturus est. De me igitur, de patre meo et maioribus nihil ab illo dici potest, quod studium nostrum in remp. infamare possit: non me vel oligarchiae participem fuisse (nam post eam tempestatem virilem aetatem adtigi) non patrem

²⁶ π] Restitue ad mentem STEPHANI, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλογος δεκτικὸς — ἔδαμόθεν (ἔδα-

μόθεν. Ald.) ἀλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τέτων προνοίας γεγρήν).

χρόνων τέτων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάστω) εἴθ' ὡς ὁ παῖς. πρὸ
 γὰρ τῶν σάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἀρχῶν ἐτελεύτησεν. εἴθ'
 ὡς ④ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐχθρόνιο. σασιάζοντες γὰρ
 πρὸς αὐτὰς τὸν ἅπαντα χρόνον διείλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ
 εἴθ' ἐτιμωρία ἡμᾶς ἐν τῇ πολέμῳ φήσει κήσαας, εἰς ᾧ ^{EDIT.}
 τὴν πόλιν εἴθ' ἀνελωκέναι. ^{ALD.} 27 πάντα γὰρ τέναντίον, ἐν εἰ- ^{P. 167.}
 ρωμῇ ὀγδοηκοντατάλαντο ἡμῶν ὁ οἶκος ἐχθρόνιο, εἰς ᾧ τὴν
 τὴν πόλεως σώσειαν ἐν τῇ πολέμῳ ἅπας ἀνελώθη. ἐγὼ δὲ
 ὡς τέττα τεῖα ἐξω εἶπεν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὡς ἀξίον
 εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου. πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν ἐν Βοιω-
 τοῖς πολιείαν, χρημάτων λαβὼν, μετέστησε, καὶ τὴν συμμαχίας
 ἡμᾶς ταύτης ἀπεσέφησεν. ἐπειτα, ὅτι τὰς ναῦς πρεσβύων,
 καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βελούεας πεποίηκεν. ἐπειτα,
 ὅτι ὡς τῶν αἰχμαλώτων, εἰς αὐτὸς ἀπώλεσε, τεράκοντα
 μνᾶς ἐσυκοφάνησεν. εἰ φάσκων αὐτὰς λύσεας, εἰ μὴ τῷ
 το αὐτῷ ὡς σφῶν αὐτῶν ὡς ἀρχοιεν. συνεδότες ἐν ἡμῶν

meum. Ille enim multo ante has
 turbas in Sicilia Imperator obiit.
 Non denique maiores sub Tyrannis
 vixerunt. Cum iis enim aeternum
 bellum gesserunt. Neque ille di-
 cere sustinebit nos in bello rem
 familiarem nactos fuisse, et in
 remp. nihil contulisse. *Contrarium*
est enim omnino: In pace fortuna
 nostra ad LXXX talenta adsur-
 gebat, verum in reip. salutem
 in bello tota est absumpta. Ego
 vicissim tria de illo habeo dicen-

da tam immania, vt vnumquodque
 morte sit dignum. Primum quidem,
 eum remp. inter Boeotos constitutam
 argento delinitum immutasse, eaque
 adeo societate nos orbasse: deinde
 classem prodidisse, atque hanc ciui-
 tatem redegisse ad necessitatem de
 salute consulendi: postremo autem a
 captiuis, quos ipse perdidit, xxx
 minas per fraudem abstulisse, adfir-
 mantem se eos non fuisse redemptu-
 rum ni ea solummodo conditione.
 Vos igitur vtriusque nostrum vita

ἐκάλειν τὸν βίον, πρὸς ταῦτα βεβλήεσθε ὁποῖον χεὶρ πι-
σθύνει περὶ τῷ Εὐάνδρῳ δοκιμασίας, ἢ ἔτις ἐκ Ἰζαμαρ-
ῆς εἴσεται.

probe intellecta, consulite vtri fidem adhibere oporteat de Euandri proba-
tione, atque ea ratione non decipie-
mini.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ἘΠΙΛΟΓΟΣ.
L Y S I A E
CONTRA
E P I C R A T E M
ET
LEGATIONIS SOCIOS EPILOGVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Epilogus siue ἀλλορολογία accusationis, quae Epicratem et Socios male gestae Legationis reos sistebat.

ΚΑθηγόρη) μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτης ἱκανὰ
καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνθυμείτω δὲ χερὶ ὅτι πολλά-

Accusationis, o Athenienses, contra Epicratem et socios hucusque satis. [Quod reliquum est,] reputate quod saepius eos dicere audi-

ἘΠΙΚΡΑΤΟΥΣ] Pro omni labore erit hoc Epicrate congestit in *Notis ad Harpocr.* p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non du-

κίς ἡκίστ' εἰς τῶν λεγόντων, ὅποτε βέλοιντο τινὰ ἀδίκως
 ἀπολέσαι, ὅτι εἰ μὴ καὶ ἀψήφισθε ὧν αὐτοὶ κελύουσιν,
 ὑπολείψετε ὑμᾶς ἡ μισοφορέα. καὶ νῦν ἔδεν ἥτιον τοσούτον^{EDIT.}
 ἐνδεῖ, ὥστε τὸν μὲν πληθύνει καὶ ἡ αἰχμή καὶ διὰ τῶν ἡμῶν^{STEPH. P. 178.}
 γίνεσθαι, ἡ δ' ὠφέλεια τῶν πεπείραν¹ γὰρ ὅτι ὅποτε
 ἂν ἔτοι καὶ ④ τῶν λόγοι δοκῶσιν αἰτιοὶ εἶναι ψήφισθαι
 ὑμᾶς πρὸς τὸ δίκαιον, ῥαδίως πρὸς τῶν ἀδικούντων χρε-
 ματα λαμβάνουσι. καίτοι τίνα χρεὶ ἐλπίδα ἔχεν σωτηρίας,
 ὅποτε ἐν χρεμάσιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή; ταῦτα
 γὰρ ἔτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καλασάντες, ④ τῶν ἀδικούντων
 κολασαί, κλέπτωσί τε καὶ καὶ ἀδωροδοκῶσι; καὶ ἐν νῦν πρῶ-
 τον ὠφθησαν ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων ἐκεί-
 νων. καὶ ὑμῶν ἔχω εἰρηκαλέσαι, ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδικήματα

vistis, vbi aliquem iniuria interficere
 meditarentur, a vobis, ni eos quos
 illi iusserint, condemnaueritis, o-
 mnino subductum iri vectigalia ve-
 stra. Et nunc nihilominus tantum
 ab eo abest vt dolor et infamia horum
 causa in vos accidat, vtilitas in
 ipsos. Experti sunt enim, quod,
 cum illi eorumque orationes videan-
 tur vos praeter iustam sententiam ab-

duxisse, facile a reis argentum au-
 ferre possint. Attamen qualem fa-
 lutis spem habere oportet, cum reip.
 salus in diuitiis sita est, easque illi, qui
 a vobis custodes constituuntur, facino-
 roforum hominum vindices, furentur
 et peculatu auferant? Neque hodie
 primum in ea re peccasse comperti
 sunt, sed et olim istius flagitii rei
 peragebantur. *Idque vobis habeo quod*

bito quae habent Demosth. Athenaeus aliique in
 eo loco adducti.

² ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Loco ἑπιλογῆς Codd.
 Ald. et Vaticanus (Vid. Ryck. Catalog. inedi-
 tum Manuscriptorum lib. Graec. Biblioth. Vatic. in
 bibliotheca Regia Cantab.) habent αἱ Θεόδωρος.
 Antiquior proculdubio fuit Criticus qui Lysiae
 opera recensuit, siue fuit ille Theodorus Byzanti-
 nus, a Platone et Dionys. Halic. memoratus, et
 qui contra Thrasylbulum et Andocidem nostro
 aetate supparis quaedam scripsit, vt testatur

Suid. siue alius iunior aliquot saeculis, Rhetor
 Gadarensis, quem Rhodi audiuit Tiberius Im-
 per. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis
 Criticus. Praeter enim tractatum quem scrip-
 sit περὶ ῥητορικῆς δυνάμεως, ita de eo Theo in
 Prolegomenis. Εἰς ἀρχὴν ἡ αὐτῆς (i. e. Θεοῦ)
 Κριτικὸν περὶ ῥητορικῆς, Θεόδωρος γὰρ ὁ Γαδα-
 ρεύς κεφάλαιον ἐκ τούτου.

³ ὥστε κ. λ. λ.] Legit SCHOTTUS, ὥστε τὸ
 πὲν ΠΕΝΘΟΣ καὶ ἡ αἰχμή καὶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν
 γίνεσθαι, ἡ δ' ὠφέλεια τῶν.

4 ὀνομάσαντο μὲν κατεψηφίσασθε, τέττε ὃ ἀπεψηφίσασθε,
 3 τὲ ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγορέων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρ-
 τυρέων, οἱ ἔχ' ἐτέρων ἤκυσαν, αὐτοὶ ὃ ἦσαν 4 τοῖ τῶν
 χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τέττε προάτιόντες. καίτοι τὸτο
 ἅπαντες ὤπισσασθε, ὅτι ἔχ' ὅταν εἴη μὴ δυναμδύς λέγειν
 κολάζητε, τότε ἔσαι παράδειγμα τῷ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ'
 ὁπόταν τοῦ τῶν δυναμδύων δίκῃ λαμβάνητε, 6 τότε πάντες
 παύσον) ὅπῃ καὶ εἴητε εἰς ὑμᾶς ὁρμαζάνειν. νῦν δ' ἀσφα-
 λῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀ-
 δεῶς αὐτοῖς ἔξῃσι χρησθῶν. ἂν ὃ ὀφθῶσιν, ἡ μέρι τῇ ἀδικη-
 μάτων τὸν κίνδυνον ὁρμαζάνη, ἡ εἰς ἀγῶνα κατασάντες, τῇ
 αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν. νῦν τοίνυν ὃ ἄνδρες δικασαὶ,
 παράδειγμα ποιήσῃτε τοῖς ἄλλοις, δικαίους εἶναι, τοῦ τῶν
 δίκῃ λαβόντες. ἤκυσσι ὃ πάντες 4 τὰ τ' πόλεως προάτιοντες,
 ἔχ' ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ὡς γινώσκω

*vitio vertam, si quo crimine Onoma-
 sandrum condemnastis, hunc demum ab-
 soluat, cum unus utrumque accuset,
 atque iidem testimonium dicant, qui
 id non aliunde acceperunt, sed ii ipsi
 fuerunt qui cum his de argento atque
 peculatu egerunt. Attamen hoc om-
 nes novistis, non tunc, cum ab iis
 supplicium sumatis qui in dicendo
 minime valent, argumentum esse
 vestrae integritatis: verum cum a
 discretis poenas reposcatis, tum de-*

*mum omnis desituros vos vestramque
 remp. vexare. Iam autem illis inte-
 grum est impune vestra abripere. Si
 enim lateant, iis tuto abuti possunt:
 si autem comperti sint, vel portiu-
 cula flagitiose conciliatorum pericu-
 lum redimere possunt, vel in ius de-
 ducti sua facundia eripi. Iam igitur,
 Iudices, ceteris exemplar pro-
 ponite iustitiae, ab his supplicium
 sumentes. Adsunt autem omnes qui
 reip. munia tractant, non ut nostram*

4 ὀνομάσαντο] ONOMΑΣΑΝΔΡΟΥ ex inge-
 nio procudit STEPHANVS, de quo in Antiquo-
 rum monumentis nihil quidquam reperio.
 Veruntamen adripuit istud SCHOTTVS, atque
 etiam mutavit ὃ τὴν αὐτὴν in ΕΙ ΟΤΟΥ, fortasse

non sine gratia, si totum denique ita reforma-
 veris, ὡς ἔχ' ἐπικαλίσαι, ΕΙ ΟΤΟΥ ἀδική-
 ματ' ONOMΑΣΑΝΔΡΟΥ κατεψηφίσασθε,
 τέττε ΔΗ ΑΠΟΨΗΦΙΣΕΘΕ.

ὡς τῶν ἀδικούντων ἔξετε. ὡς εἰ μὴ δ' ἀποψηφισαίτε τῶν
ἐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς ὁξαπαλήσαντας ἐκ τῶν
ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· εἰ δὲ καὶ ἀποψηφισάμενοι, θανάτου τι-
μῆσιν, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὰς τε ἄλλας κοσμιώτερας ποιήσεται
ἢ νῦν εἰσι, καὶ παρὰ τῶν δίκῃ εἰληφότες ἔσονται. ἡγῶμαι
δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐδ' εἰ μὴ προθένης αὐτὰς εἰς κρί-
σιν, ἢ ἀπολογεσθῶν μὴ ἐβελήσαντες ἀκῶσαι, ⁷ καὶ καὶ ἀποψη-
φισάμενοι, τῶν ἐχάτων τιμήσασιν, ὅτι ἂν ἀκρίτως αὐτὰς
ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσηύχσαν δίκῃ δεδωκέναι. καὶ
ἔτι τοι ἀκρίτοι εἰσι ὡς ἂν ὑμεῖς εἰδότες τὰ προχθέντα
ψηφισαίτε, ἀλλ' ⁸ εἰ τινες ἂν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέν-
τες ὡς ἂν ὑμεῖς μὴ ἴτε, ἀκράδως μὴ τύχωσι. τῶ-
ν δ' ὅτι τὰ μὴ πρὸς γὰρ καὶ κατηγορεῖ, ἡμεῖς δ' ὅτι καὶ ἀμαρτυρεῖ-
μεν. καὶ ἐπεὶ τὸ δέδοικα, ὡς εἰ ἂν ἀκράδως αὐτῶν, ἀποψη-
φισθε· ἀλλ' ὅτι ἂν ἡγῶμαι αὐτὰς δίκῃ ἀξίαν δεδωκέναι,

orationem audiant, sed ut intelligant
qualem vos sententiam de facinorosis
fistis habituri. Quare si hos absolue-
ritis, nihil eos deterrebit quo minus
vobis deceptis ex vestris redditibus
commoditatem sint percepturi: sin
autem iudicio vestro eorum mortem
decreueritis, eodem iudicio et cete-
ros moderatiores efficietis quam hodie
sunt, et ab his iustas poenas accipie-
tis. Arbitror autem, Athenienses, non,
si eos vel in ius non deductos, vel cau-

sam dicere non permisos, ultimis sup-
pliciis affeceritis, eos indemnis interitu-
ros, sed meritis poenas subituros.
Non enim ii indemnes haberi possunt,
quorum flagitiis compertis vos sen-
tentiam feratis, sed qui ab inimicis
infamati de rebus quas vos non in-
telligitis, ad causam dicendam non
recipiantur. Hos autem res ipsae
gestae accusant: nos solummodo te-
stimonium dicimus. Neque id ve-
reor, ne, si hos audiat, absoluat,

¹ τὸ ἀδελφὸς ἀπὸ τῶν καὶ κατηγορούντων] Bellule
SCHOTTUS, τὸ ΑΥΤΟΥ ἀδελφὸς ΑΜΦΟΙΝ ΚΑ-
ΤΗΓΟΡΟΥΝΤΟΣ. Et profecto αὐτῶν agnoscit
Cod. Steph. καὶ κατηγορούντων] Coisl.

⁶ τότε πάντες] τὸς πάντας. Ald.

⁷ καὶ] Deest in Codd. Steph. et Coisl. et
recte.

⁸ οὕτως] ΟΙΤΙΝΕΣ. Codd. Steph. et Coisl.
Εάν δ' ἡγεῖται] οὕτως, ἴσως δὲ ἀπὸ τῶν τῶν
STEPH.

εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καὶ ἀψήφισαισθε. πῶς γὰρ, ὦ ἄνδρες
δικασαί, οἷς ἔδδ' ταῦτα καὶ ὑμῖν συμφέροι; ἔτοι μὲν γὰρ ἐν
τῷ πολέμῳ, ἐκ πενήτων πλῆσιοι γεγονόασιν ἐκ τῶν ὑμεί-
ρων· ὑμεῖς δὲ, διὰ τέρας πένητες. καὶ τοὶ ἐκ ταῦτα ἀγαθῶν ^{EDIT.}
δημαγωγῶν ἐσσι, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμείρεσι συμφοραῖς ^{ALD.}
λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἐαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρτοι εἰς το-
σῆτον ἤκομην, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ ἐξουίᾳ ἔδδ' σφᾶς αὐ-
τὰς ἐδιδάκτο τρέφειν, νῦν ὑμῖν εἰσφορὰν εἰσφέρουσι, καὶ χο-
ρηγεῖσι, καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις ὑμῶν
ἔσιν ὅτε τὰ παλῶα κεκλημμένοι ταῦτα ποιῶσιν ἐφθονεῖτε, νῦν
δ' ἔτις ἢ πόλις διάκει', ὥς ἐκέτι ὧν ἔτοι κλέπτεσιν ὀργι-
ζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνει χάριν ἴσε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ
τέτων μισθοφορεῖτε, ἀλλ' ἐκ τέτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων.
τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέσθων, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις ἀδικέ-
μενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις, ④

verum arbitror eos satis iustas poenas
nequaquam subituros, si dicta causa
condemnaueritis. Quo modo enim,
Iudices, quibus non idem quod vobis
conuenit? Illi enim in bello ex ege-
nis diuites sunt facti ex vestris rediti-
bus: vos autem, propter hos, ege-
ni. Attamen non haec sunt opera bo-
norum plebis patronorum, vestra in
vestris calamitatibus subripere, verum
sua in vestrum vsum impertire. Ve-
runtamen in id recidimus, ut qui o-
lim in pace se ipsos alere nequiverunt,
nunc tributa pendant, sumptuosa

ministeria obeant, et magnificas aedis
habitent. Attamen erat ubi indi-
gnaremini eis e vestro numero qui ex
domesticis fortunis ea fecere: iam
vero ita comparata est resp. ut non
amplius propter ea quae illi auferunt
succenseatis, verum earum rerum
quas vos recipitis, gratiam habeatis:
quasi vos eorum mercedem accipere-
tis, non illi vestra abriperent. Quod
est autem omnium maxime prodi-
giosum, illi in priuatis rebus male
habiti ad lachrymas confugiunt, et
misericordiam vestram aucupantur:

9 ἀπὸ δὲ τῶν] L. ΑΠΟΔΕΙΞΑΝΤΑΣ.

10 αὐτὸς γὰρ] αὐτό γὰρ. Coisl.

μὲν ἀδικεῖντες, ἐλεεινοί, ὑμεῖς δ' ④ ἀδικήματα, ἐλεῖτε.
 καὶ νῦν ἴσως ποιήσασιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰσισημένοι, καὶ
 δημόται καὶ φίλοι, κλαίοντες ἐξαίφνης αὐτὰς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ
 δ' ἔτι αἰσῶ γράει· εἰ μὲν ἀδικεῖν τὰς μὴδ' ἐν νομίζουσιν, EDIT.
STEPH.
pag. 179.
 9 ἀποδείξαιτες ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, ἔτι πείθειν ὑμᾶς
 ἀποψηφίσας· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον
 ὅτι τοῖς ἀδικεῖσιν δυνάστερσι εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικήμασι· ἴσως
 τε καὶ χάρις ⑤ ἀξιοὶ τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς
 δυνήσθε, ἔτι ⑥ οὐδ' αὐτὰς ἡγεῖσθαι καὶ τῶν κατηγορῶν
 σφόδρα δεινὰς, νομίζοντες πολὺ ἂν θάπτον παρ' ἡμῶν
 ὀλίγων ὄντων ταύτῃ τῇ χάριτι λαμβάνειν ἢ παρ' ὑμῶν·
 ἔτι ⑦, ῥᾶον ἄλλας τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι, ἢ
 ὑμᾶς 10 αὐτὰς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν ἐκ ἡθελήσαμεν προδύ-
 ναι, ἀξιόμην ⑧ μὴδ' ὑμᾶς· ἐνθυμημένοις ὅτι σφόδρ' ἂν ἡ-
 μῖν 11 ὠργίζεσθε, καὶ ἐτιμωρεῖσθε 12 ὅπερ παρ' ἐπιτόμῃ, ὡς

in publicis autem ii sunt miserabiles
 qui iniuriam fecerunt, et vos qui ac-
 cepistis, misericordes. Et nunc for-
 tasse idem facient quod olim facere
 consueverunt populares et amici, ut
 suis lachrymis vestram iracundiam
 deprecantur. Ego autem ita rem se
 habere iudico oportere: si eos nihil
 quidquam mali perpetrasse autument,
 ut commonstrantes falsa esse quae obii-
 ciuntur ita vos ad absolutionem flectant:
 sin autem deprecantur rati eos deli-
 quisse, manifestum est eos animo
 esse longe ad iniuriosos procliuiori

quam ad vos qui iniuriam perpessi
 estis: qui fortasse non gratiam ve-
 stram merentur, sed, ubi in manu
 vestra erit, vindictam. Praeterea
 autem eosdem existimare oportet ac-
 cusatores impense sollicitasse, arbi-
 tratos, multo celerius a nobis qui
 pauci sumus hanc gratiam reportare
 posse quam a vobis: tum autem facilius
 alios de vestris largiri, quam vos ipsos
 Nos autem noluimus causam prodere,
 quod et exspectamus de vobis quo-
 que: existimantibus, quod nobis suc-
 censuissetis maxime atque etiam poe-

11 ὠργίζεσθε] ἐργίζεσθε. Ald. Coisl.

12 ὅπερ παρ' ἐπιτόμῃ] Locus proculdubio
 mendosissimus.

454 ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ κ.λ.λ.

εἰκός, οὐδὲ ἀδικεῖντας, εἰ ¹³ ἡμεῖς παρὰ τούτων ἢ χρηματὰ λα-
βόντες ἢ ἄλλω τινὶ τρόπῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ
δικαίως ἐπεξιῶσιν ¹⁴ ὠργίζεσθε, ἥπερ σφόδρα χρηὸν αὐτοῖς
οὐδὲ ἀδικεῖντας τιμωρεῖσθαι. νυνὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί,
καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐχάτων ¹⁵ τιμωρήσασθε·
ὃ μὴ, ὥσπερ ἐν τῇ τέως χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστέ, ἐπειδὴν κα-
ταψηφισάμενοι ἐξελέγξατε οὐδὲ ἀδικεῖντας, ἐν τῇ τιμῇματι
ἀζημίαις ἀφίετε, ἔχθραν, ἐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδικεῖντων λαμ-
βάνοντες· ὥσπερ ἔ' ὀνειδίζετε, ἀλλ' ἐ τ' ζημίας αὐτοῖς
¹⁶ μέλον· εὖ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ ἐδὲν ἄλλο ποιεῖτε
ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικεῖσιν, ἐν δὲ τῇ τιμῇματι τιμωρεῖσθε οὐδὲ
ἐξαμαρτάνοντας.

nas sumpsissetis *** si nos illis in grati-
am reduceremur vellargitionis ope vel
aliqua alia re cuiusvis modi. Atta-
men si eis indignemini qui litem non
recte persequuntur, certe reos ipsos
grauissime punire decet. Iam igitur,
Iudices, Epicratem condemnatum vl-
timis suppliciis coercete; neque, vt
olim facere consueuistis, improbos

sententia conuictos, in aestimatione
dimittatis, ab iis inimicitiam, non
poenam, reportantes: quasi pro-
brum, non poena ipsis esset curae:
intelligentes quod, cum sententiam
de facto feratis, nihil aliud efficiatis
quam facinorosos exprobetis, in ir-
roganda vero mulcta puniatis delin-
quentis.

¹³ Vulg. ὑμεῖς.

¹³ ὑμεῖς] ἡμεῖς. SCHOTT.

¹⁴ ὠργίζεσθε] ἐργίζεσθε. Ald. et Coisl.

¹⁵ τιμωρήσασθε] TIMHSAITE. STEPH. Ita

supra. Καταψηφισάμενοι τῶν ἐχάτων TIMH-
SAITE.

¹⁶ μέλον] μέλον. Ald. et Coisl.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

L Y S I A E

CONTRA

E R G O C L E M

E P I L O G V S.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et iniuriarum in P. A. socios accusatur Ergocles. Causa cadit et capite plectitur, ut liquet ex oratione sequenti.

Hunc memorare videtur Demosthenes in oratione π. ἀπαρτεῖς.

ΤΑ μὲν κατηγορημῆνα ὅτως ἐς πολλὰ καὶ δεινὰ ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥς ἐκ ἂν μοι δοκεῖ διυῶσθαι
 Εργοκλῆς, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστω τῶν πεπραγμένων αὐτοῦ, πολ-
 λάκις θάνατον, δεῖναι δίκῃ αἰσίαν τῷ ὑμείρων πλήθει καὶ

ΤΟΤ et tanta sunt accusationis ca- licto saepe mortem subiens ita dignas
 pita, Athenienses, ut mihi non satis reip. vestrae poenas posse per-
 videatur Ergocles pro vnoquoque de-olvere. Constat enim eum ciuitates

ἢ πόλεις προδεδωκώς φαίνε), καὶ προξένους ἢ πολίτας
 ὑμετέρας ἡδίκηκώς· ἢ ἐκ πένητος, ἐκ τῶν ὑμείρων,
 πλάσιτος γεγνημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρηὴ συγ-
 γνώμῃ ἔχειν, ὅταν ὁρᾷτε τὰς μὲν ναῦς ὧν ἤρχον ἔτοι,
 δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας, καὶ ἐκ πολλῶν
 ὀλίγας γινομένας, τέττες δ', πένητας ἢ ἀπόρους ἐκ-
 πλούσαντας, ἔτω ταχέως πλείω τῶν πολιτῶν εὔσιαν
 κεκλημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστίν, ὧ ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιαύτοις ὀργίζεσθαι. ¹ καὶ ἢ δεινὸν αὖν εἶναι
 εἰ νῦν μὲν ἔτι αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς, συγ-
 γνώμῃ τοῖς κλέπτεσι καὶ τοῖς δωροδοκῶσιν ἔχοιτε· ἐν δ'
 τῷ τέως χρένῳ, ἢ τῷ οἰκῶν τῷ ὑμείρων μεγάλων ὄντων,
 ἢ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων εὔσῳ, θανάτῳ ἐκολά-
 ζετε οὐδ' τῷ ὑμείρων ἐπιθυμῶντας. οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας
 ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, εἰ ὑμῖν Θερασύβελτος ² ἐπιγγέλλειο τεύχε-
 ρεις ἔχων ἐκπλούσεσθαι, ἢ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν

prodidisse, vestrosque socios et ciuis vexasse; atque etiam ex egeno, opibus vestris, factum esse diuitem. Verum his quo pacto veniam concedatis, cum videatis classem, cui illi praefuerunt, inopia dissolui, et ex magno nauium numero ad paucitatem redigi: hos autem qui hinc enauigabant inopes et egeni, tam celeriter facultates longe in ciuitate amplissimas comparare? Vestrum igitur est, Athenienses, idcirco succensere. In-

dignum enim foret, si vos nunc adeo retribus constricti condonetis eos qui vestra subripiunt et peculatu viuunt: olim autem, cum et patrimonia vestra ampla essent, et ciuitas publice abundaret, ibi capite plecteretur eos qui vestris opibus inhiarent. Arbitror autem vos omnis confesuros fore, quod, si palam iactaretur Thrasibulum cum classe exiturum, eamque rursus pro noua veterem traditurum: pericula vestra, commoditates

¹ ἢ ἢ δεινόν] ἢ ἢ ΔΕ δεινόν. Ald. ἢ ἢ ΔΗ δεινόν. Coisl.

² ἐπιγγέλλειο] ἐπιγγέλλειο. Coisl.

³ ἄλλως τε κ. τ. λ.] ἄλλως τε ἢ ἐπειδὴ ταύ-

ᾧ ἀδύσειν

παρ' αὐτοῦ· καὶ οὖν μὴ κινδυνεύετε, ὑμεῖς τε ἑστέ, τὰς δ'
 ὠφελείας, τῶν αὐτῶ φίλων· καὶ ὑμᾶς μὴ διὰ τὰς εἰσφο-
 ρὰς πενετέρας ἀποδείξαι, Εργοκλῆα δὲ καὶ τὴν κόλακον οὖν
 αὐτὴ πλεσιωτάτης τῶν πολίων ποιήσειν· ἐδένα ἂν ὑμεῖς
 ἐπιδέψαι τὰς ναῦς ἐκείνων ἔχοντα ἐκπλῦσαι.³ ἄλλως τε,
 ἐπειδὴ καὶ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χεῖματα ἀπογρά-
 ψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων ἐλημμένα, καὶ οὖν ἀρχοντάς οὖν
 μετ' ἐκείνους καταπλεῖν δούλους δώσοντάς, Εργοκλῆς ἔλεfen
 ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε, καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων⁴ ἐπιθυμεῖτε.
 καὶ Θρασυβύλου συνεβόλῃ Βυζάντιον καταλαβεῖν, καὶ τὰς
 ναῦς ἔχειν, καὶ τὴν Σόφραν θυγατέρα γαμεῖν· “ἵνα αὐτῶν
 “ ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας. ποιήσεις γὰρ αὐτὰς οὐκ
 “ ἐπιβελούοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ παρ'
 “ αὐτῶν δεδέναι.” Οὕτως, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα
 ἐνεπέπλωτο, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους δὲ
 πόλεως αὐτὰς ἡγήσαντο. ἀλλὰ γὰρ πλεῖστοι, καὶ ὑμᾶς μι-

EDIT.
 STEPH.
 p. 180.

autem amicorum eius esse futuras: eum vos vectigalibus ad egestatem redacturum, Ergoclem vero suofque adulescentes ad summas diuitias euecturum; nemo vestrum classem ei foret traditurus: maxime autem quod, ubi statim decreuistis argentum describere quod ex ciuitatibus erat direptum, et praefectos qui cum Thrasybulo enauigabant huc ad rationes subeundas appellere, dixit Ergocles vos iam sycophantas agere,

atque antiquum vestrum obtinere: et Thrasybulo consilium dedit ut Byzantium occuparet, et classe retenta Seuthis filiam uxorem duceret, “ ut praecidas,” inquit, “ hominum sycophantias. Ita enim efficies ut non tibi tuisque insidias struant domi desides, sed sibi ipsis timeant.” Ita, Athenienses, ubi primum saturabantur, et vestris opibus perfruebantur, se ipsos alienos a ciuitate existimabant. Quin etiam ditescunt

χίται. Οὕτω καὶ ἐλγὴν ὕστερον. Ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπλωτο. STEPH.

⁴ ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ΑΜΕΛΕΙΤΕ, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in ΚΑΙΝΩΝ. SCHOTT.

σῶσι· καὶ ἐκέτι ὡς ἀρξόμηντοι παρὰσκαυάζον), ἀλλ' ὡς ὑμῶν
 ἀρξόντες· καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήλυν), ἔτοιμοί εἰσι καὶ
 χεῖρα καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, καὶ πάντα
 πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινολάτοις κινδυνούσι καθ' ἑκά-
 στῃ ἡμέρᾳ ἐσεώθε. ἔτω γὰρ ἡγεῖναι ἐκέτι τοῖς σφετέρους αὐ-
 τῶν ἀμαρτήμασι τὸν νῦν ⁵ ὑμᾶς προσέξεν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
 αὐτῶν καὶ τὴ πόλεως ὀρρωδῶντας, ἡσυχίαν ⁶ πρὸς τέτοις ἔξεν.
 Θρασύβελος μὲν ἔν, ὃ ἄνδρες Αθηνῶν (ἐδὲν γὰρ δὲ παρὰ
 αὐτῷ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν ἔτω τελευτήσας τὸν βίον.
 εἰ γὰρ ἔδωκε αὐτὸν ἔτε ζῆν, τοιούτοις ἔργοις ἐπιβεβλυσθῆναι, εἴ
 ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν, ἥδη τὴ δοκῶντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέ-
 ναι· ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τὴ πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ'
 αὐτὰς διὰ τὴν πρόωκον ἐκκλησίαν ἐκέτι φειδομένους τῆς χει-
 μάτων, ἀλλ' ὠνεμένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν
 λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τῶν περὶανέων,

et vos odio habent; neque iam se
 comparant ut imperentur sed ut vo-
 bis imperent; et pro iustitiam quae
 subripuerunt, parati sunt ad loca oc-
 cupanda, ad oligarchiam constituen-
 dam, ad omnia denique exsequenda
 quo vos in summis periculis quotidie
 versaremini. Ea enim ratione exi-
 stimant futurum ut vos non amplius
 ad eorum flagitia animum advertere
 possitis, sed pro vobis ipsis et ciui-
 tate timentes, *ab iis absterneatis*. Thra-

sybulus igitur, Athenienses, (neque
 enim necesse est plura de eo dicere)
 recte fecit talem vitae exitum fortitus.
 Neque enim eum viuere decuit, cum
 tam nefaria consilia meditaretur, ne-
 que a vobis capite plecti, cum bene de
 rep. vestra meruisse olim videretur,
 verum tali modo remp. relinquere.
 Eos autem video propter concionem
 nuper habitam largitionibus non par-
 cere, sed suas vitas redemptum ire
 ab oratoribus, ab inimicis et a Pry-

⁵ ὑμᾶς] ἡμᾶς. Ald. et Coisl.

⁶ πρὸς τέτοις] L. πρὸς τοῦτο. In orat.
 proxima, νομίζοντες τὰς τὴ πόλεως δυστυχίας μόνους
 ἀπαλλαγῆναι εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς περιγυμνά-
 των.

⁷ εἰ ὡς πλεῖστα] Ita recte STEPH. pro εἰ ὡς
 πλεῖστα. Ald.

⁸ ὅτι] OTI ὅτι. STEPH. et SCHOTT. Hic
 quoque autumavit istud διακατὰ esse viciosum,
 et ΑΘΗΝΑΙΟΙ reponendum, ut per totam ora-

καὶ πολλὰς Ἀθιναίων δαρυεῖω διαφθείρειν. ὥστε ὧν ὑμῖν
 ἀξιὸν ἐστὶν ἀπολογήσασθαι, παρὰ τὰτα νυνὶ δίκῃ λαβῆσι,
 καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδείξαι ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρέμα-
 τα, ὧν ὑμεῖς ἠτήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τὰς ἀδικεῖντας.
 ἐνθυμεῖσθε γὰρ, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐκ Εργοκλῆς μόνον
 κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἀρχαῖσι τοῖς
 ὑμείρων ἐπιδείξετε πότερον καὶ δικαίοις εἶναι, ⁷ ἢ ὡς πλεῖ-
 στα τῶν ὑμείρων ὑφελομήτοις, τῶ ἀπὸ τρέπῳ τῶν (ωττειάν
 πρᾶσκαυάξας ὥσπερ ἔτοι νυνὶ περὶ τῶν). καίτοι οὐκ εἰδέναι
 καὶ, ὧς ἄνδρες δικασαί, ⁸ ὅστις ἐν τοσαύτῃ ἀπορίᾳ τῶν
 ὑμείρων πραγμάτων, ἢ πόλεις προδίδωσιν, ἢ χρέματα
 κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, ἔτι καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς
 ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι, καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δη-
 μοκρατίας καθίστησιν. ὥς οὐκ ἀξιὸν ὑμῖν τὰ τῶν παρα-
 σκαυῆς ἠτῆσθαι. ⁹ ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποι-

tanibus, atque Atheniensium pluri-
 mos argenti corrumpere. Quorum
 defensionem vos suscipere decet, ab
 his hodie poenas sumentis, omnibus-
 que hominibus palam facere, nullas
 opes esse tantas, ut vos flectere pos-
 sint quo minus a facinorosis supplici-
 um sumatis. Reputate enim, Athe-
 nenses, non Ergoclem solum in ius
 duci, sed totam ciuitatem. Iam enim
 imperatoribus vestris demonstrabitis,
 utrum oporteat iustos esse, vel expi-

latis vobis eadem ratione salutem
 quaerere, quo hi hodie meditantur.
 Attamen, id certo nosse debetis, *Iu-
 dices, quod*, quicumque in tantis re-
 rum vestrarum angustiis, vel ciuita-
 tes prodiderit, vel argentum subdu-
 cere aut largitionibus corrumpi susti-
 nuerit, ille et muros et classem hosti-
 bus prodit, atque oligarchiam ex de-
 mocratia constituit. Vos igitur mi-
 nime decet eorum machinis superari,
 verum exemplum omnibus homini-

tionem legitur. Ergocles enim, ut ex seq. o-
 ratione constat, κρίνεται ἐν τῇ δέμῳ. Ego
 tamen nihil muto. Populus enim pro Iudici-
 bus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι vel ἄνδρες
 δικασαί pro arbitrio dicentis compellabantur.

⁹ ἀλλὰ παράδειγμα κ. 7. λ.] Lege cum Coisl.
 cui accedit fere Ald.) οὐκ ἀξιὸν — ἠτῆσθαι,
 ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ΠΟΙΗΣΑΙ,
 καὶ μὴτε κρίνεται, μὴτε ἔλπει, μὴτε ἄλλο μηδὲν τι-
 μεῖσθαι ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ τὰ τῶν τιμωρίας.

ἤτε, καὶ μήτε κέρδῃ, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδέν πλεόνῃ ποιήσαδε τ' τῶν τιμωρίας. Οἶμαι δ' Εργοκλέα, ὃ ἄνδρες Αθλωαῖοι, πλεῖ μὲν Αλικαρνασσοῦ καὶ πλεῖ τ' ἀρχῆς καὶ πλεῖ τῷ αὐτῷ πεπεραγμένων ἐκ ὀπλησέμεν ἀπολογεῖσθαι, ἔρεν δ' ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατήλθε, καὶ ὡς δημολίκος ἐστὶ, καὶ ὡς τῶν κινδυνῶν τῶν ὑμετέρων μέλει. ἐγὼ δ', ὃ ἄνδρες Αθλωαῖοι, ¹⁰ ἐ τοιαύτῳ γνώμῳ ἔχω περὶ τῶν τοιούτων· ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαίας ὀπθυμῶντες, καὶ τὰς νόμους ¹¹ ἔχουσιν βαλόμενοι, καὶ τὰς ἀδικεῖν μισοῦντες, τῶν ὑμετέρων κινδυνῶν μέλει, ἐ πονηρὰς εἶναι πολίτας, ἐδὲ ἀδίκως τὰ τοῖς φημὶ εἶναι ¹² ὑπὸ λόγον τῷ ἐκείνων φυγῶν· ὅσοι δ' καλεσθέντες, ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλεῖον ἀδικῶσι, τὰς δ' ἰδίους οἰκίας ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλας ποιεῖσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς τειάκοντα. ¹³ μὲν γὰρ ὅτι τὰς ἐχέμεν ὀργισθήσαν, ἵνα κακῶς, εἴπη δ'.

bus statuere, neque quaestum neque gratiam, aut aliud quidpiam pluris facere quam horum hominum supplicium. Arbitror autem Ergoclem, Athenienses, de Halicarnasso suaque praefectura, de rebus gestis nihil quidquam dicere conaturum, ostensurum solummodo, se a Phyla rediisse, et esse reip. vestrae studiosum, et vobiscum vestra pericula vna subiisse. Ego autem, Athenienses, de huiusmodi non eadem sentio: verum quicumque libertatis et iustitiae studiosi, qui-

cunque eo consilio ut leges valere possent, et ex odio improborum hominum, vestra pericula participarunt, eos censeo non malos esse civis, et bonam excusationem in suo exilio habere: quicumque autem reversi in democratia vestram remp. lacerant, et priuatas fortunas ex vestris extendunt, eis multo iustiore succensendi causam vos habituros quam triginta viris. Hi enim idcirco designabantur, ut vos, qua ratione possent, adfligerent: illis autem vos ipsos com-

¹⁰ ὃ] Deest Consil. ut sit, De istiusmodi hominibus ita sentio. Sed vide annon rectius: De omnibus Exsulibus qui triginta viris debella-

runt, non idem sentio. Εγὼ δ', ὃ ἄνδρες Αθλωαῖοι, ἐ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ.

ναυίῳ, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τέτοις δ' ὑμᾶς αὐτὲς ἐπετρέψατε ὡς
 μεγάλῳ καὶ ἐλευθέρῳ τῷ πόλιν ¹³ ποιήσωσιν· ὣν ὑμῖν εὐδὲν
 ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τέτοις εἶναι, ὃν τοῖς δεινотаίτοις κιν-
 δυνόις καθεστήκατε. ὥς πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτὲς ἢ
 τέττοις ἐλεοῖτε, καὶ τὰς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ
 τοιούτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ¹⁴ ἡγησώμεθα σωτηρίας
 ἀνελήφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάχομεν ἢ
 ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι εὐεμία ἐλπίς
 σωτηρίας ὑμῖν δυσυχήσασιν. ὥς ἀξιον ὑμᾶς παρακελεύσα-
 μηδὲς ὑμῖν αὐτοῖς, παρὰ τέτων νυνὶ τῷ μεγίστῳ δίκῳ
 λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἐπιδεῖξαι ὡς τὰς ἀδικεῖν
 τιμωρεῖσθε, καὶ τὰς ὑμετέρους ἀρχοντας βελτίους ποιήσῃτε.
 ἐγὼ μὲν ἔν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέ-
 ναι ὅτι ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῇτε, εὖ περὶ αὐτῶν βαλδύσεσθε·
 εἰ δὲ μὴ, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὦ

EDIT.
STEPH.
p. 181.

EDIT.
ALD.
pag. 170.

misistis, ut hominibus qui pulcherrimam et florentissimam remp. erant red-
 dituri. Quorum nihil contigit, sed,
 quantum in illis fuit, in grauissimas
 fortunas conclusi fuistis. Quare mul-
 to aequius est ut vos vestri quam
 eorum misereat, vestrorumque libe-
 rorum et coniugum, quod e talibus
 hominibus labefactemini. Nam quan-
 do exspectauimus salutem consequi,
 grauiora a nostris imperatoribus
 patimur quam ab hostibus. Quan-

quam omnes intelligitis, quod in re-
 bus aduersis nulla salutis spes reli-
 qua esse possit. Quare aequum est
 ut vos ipsos hortantes iam ab his ex-
 tremum supplicium sumatis, ceteris-
 que Graecis commonstretis, quod
 flagitiosos ciuis coerceatis vestrosque
 imperatores emendatis. Haec igitur
 ego vobis consulo: vos autem scire
 oportet, quod, si mihi auscultetis,
 bene de rebus vestris statuetis, sin mi-
 nus, reliquos ciuis deteriores efficie-

¹¹ ἔχει] Rectius ΕΙΧΕΙΝ ex Codd. Steph.
et Coisl.

¹² ὑπὸ λόγον] ΥΠΟΛΟΓΟΝ STEPH. et SCAL.
Vid. Harpocr. in v. et nostrae editionis pag. 96.

¹³ ποιήσωσιν] L. ΠΟΙΗΣΟΥΣΙΝ.

¹⁴ ἡγησώμεθα] ἡγησώμεθα. Ald. ἡγησώμεθα.
SCAL.

ἀνδρες

ἄνδρες Ἀθιναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσθητε, ἕδεμίαν ὑμῖν εἶσον) χάειν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις, καὶ τοῖς χερήμασιν οἷς ὑφ' ἡμῶν). ὥς τε τὴν μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς κατὰλαίψετε, καὶ ἡ σωτηρίας ἐκείνοις εἶσον) χάειν. καὶ μὲν δὴ, ὧς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ ④ ἄλλοι ④ ὑπὸ τέτων ἠδικημένοι, ἂν μὲν παρὰ τέτων τὴν μεγίστην δίκην λάβετε, νομιῶσιν ὑπὸ τέτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβωτηκέναι. ἐὰν δὲ τέτρες σώσῃτε, ἡγήσον) καὶ ὑμᾶς ὁμολώμονας γεγονέναι τοῖς ¹⁵ αὐτὰς προδεδωκόσιν. ὥς ἄξιον, τέτων ἀπάντων ἐνθυμηθέντας, ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμέτεροις ἀποδέναι χάειν, καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων τὴν δίκην λαβεῖν.

tis. Praeterea autem, Athenienses, si hos absoluatis, nullam vobis gratias habebunt, sed salutem tribuent suis largitionibus et pecuniis quas furto subripuerunt. Adeo ut inimicitias solummodo vobis ipsis relinquantis, et salutem suis diuitiis acceptam referent. Et quidem, Athenienses, Halicarnassenses et alii qui ab his iniuriose tractabantur, si ab his graui-

simas poenas reposcatis, existimabunt se ab his quidem perditos fuisse, a vobis autem recreatos: Quod si conseruetis, arbitrabuntur vos cum iis sensisse qui se prodiderunt. Decet ergo, haec omnia in memoria habentis, eadem opera et amicis vestris gratiam referre et de facinorosis supplicium sumere.

¹⁵ αὐτὰς] L. αὐτῶν.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α

Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

L Y S I A E

C O N T R A

P H I L O C R A T E M

E P I L O G V S.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

*Similis res agitur in hac oratione atque in illa quae inscribitur, ὡς τῶν Αἰετο-
φάνος χρημάτων. Ergo cle damnato, et fortunis suis fisco adiudicatis, ubi re-
periebantur opinione hominum esse minores, Philocrates eius quaestor in suspi-
cionem subductarum venit.*

Ὁ μὲν ἀγὼν ἔτ' ἐστίν, ὃ ἄνδρες δικασαὶ, ἐξημότερον
γεγρήν) ἢ ἐγὼ προσηδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν ὅ
ἀπειλῆτες, καὶ ὅ φάσκοιτες Φιλοκράτης κατηγορήσειν· ὧν
ἕδεις νυνὶ φαίνε). ὃ καὶ μοι δοκεῖ ἕθενός ἐλαττον εἶναι τε-

HAEC contentio, Iudices, longe minitarentur et dicerent se Philocra-
tem accusaturos; quorum nemo ho-
exspectabam. Multi enim erant qui die apparet, Id quod mihi videtur

κμήριον

κμήριον τ' ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθὲς ἔσα τυγχάνει. εἰ γὰρ μὴ
 πολλὰ τῶν Εργοκλέους εἶχε χρημάτων, ἔκ αὖν ἔτι οἷός
 ἴδιον ἀπαλλάξαι τὰς κατηγόρας. ἐγὼ δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 πάντας ὑμᾶς ἠγῶμαι εἰδέναι ὅτι Εργοκλέους διὰ τὸτο ὑμεῖς
 θάνατον κατεχειροτόμησατε, ὅτι κακῶς διαθεῖς τὰ τ' πόλεως,
 πλέον ἢ τεράκοντα ταλάντων ὑσίαν ἐκλήσατο· καὶ τῶν τῶν
 χρημάτων ἔδεν ἐν τῇ πόλει φαίνεσθαι. καίτοι πῶς χρὴ τραπέζαν
 ἢ πῶς ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσῶσι, καὶ οἷς
 ἐκείνοι οἰκειόταί ἀνθρώπων ἐχεῖν, μὴ φαίνεσθαι, χαλεπῶς
 ᾧ τῶν ἐχθρῶν ὠρεθήσεσθαι. τίνα δὲ Εργοκλῆος περὶ πλείονος
 Φιλοκράτους ἐποίητο; ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων δέκετο οἰκειότε-
 ρον; ἐ τῶν μὲν ὑμετέρων ἢ πολιῶν αὐτὸν ἐξήγαγε, τῷ δ'
 αὐτῷ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε; καὶ τὸ τελευτάῳ τελεῶν
 αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινὸν εἰ μὴ τὰς ὑσίας ἐχόντες
 ὀλοφύεσθαι τελευτᾶν, ἔτι δὲ, ἔδεν πρότερον κεκλημῆσθαι,

nullo infirmius esse argumentum ve-
 ritatis huius delationis. Nam nisi ex
 Ergoclis diuitiis plurima interuertif-
 set, non ea facilitate accusatoribus os
 obturasset. Ego autem, Iudices, vos o-
 mnīs scire arbitror, quod Ergoclem id-
 eo capite damnastis, propterea quod ex
 res. male administrata plusquam xxx
 talentorum rem confecerat: horumque
 [de quibus agitur] numerum nihil
 in ciuitate compareat. Attamen quo
 spectare fas est, aut vnde has pecu-

nias exigere? Si enim apud propin-
 quos, et eos quibus ille familiarissime
 utebatur, non adpareant, aegre apud
 inimicos reperientur. Quem autem
 Ergocles pluris quam Philocratem
 fecit? Cuiam erat familiaritate con-
 iunctior? Annon eum e gregariis vestris
 militibus eduxit, suaeque pecuniae quae-
 storem fecit? Et ad extremum tri-
 archum renunciavit? Attamen ab-
 surdum est, si fortunatiores munus
 istud aegre recipiant; ille autem pau-

ἔτι δὲ. Coisl.

ἔτι δὲ. Coisl.

ἔτι δὲ. Nescio quid sit ἡ γὰρ ἡ ἀπολογία.

ἢ. Fortasse inter gregarios milites Philocra-
 tes meruit, vnde deductum Quaestorem renun-
 ciavit Imperator. ἔτι δὲ ὑμῶν ΟΠΑΤΩΝ

ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐβελονίης ὑπέστη ταύτῃ τὴν λείβεγίαν.
⁴ ἔκταν δὴ ἔχως ζημιωθησόμενον αὐτὸν τεινέσασχον καλέσ-
 σεν, ἀλλ' ὡς ὠφεληθησόμενον, καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτῷ χρε-
 μάτια, ἐκ ἔχων ὅτῳ χρεὶ μάλλον τέτε πισθῆσαι. ἡγῆμαι
 ὅ, ὡς ἄνδρες δικασαί, Φιλοκράτῃ δύο εἶναι καὶ μόνας δπο-
 λογίας. προσήκειν γὰρ αὐτῷ δποδῆξαι, ἢ ἑτέρας ἔχοντας
 τὰ Εργοκλέους χρεμάτια, ἢ ἀδίκως δπολωλότα ἐκείνον, καὶ
 εἰδέν ὑψημηδμόν τῶν ὑμείρων, εἰδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ ὅ
 τέτων μηδέτερον ποιήσῃ, ⁵ δέδοκ' ὁ καλαψηφίζεας, καὶ μὴ
 τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεας, τοῖς δὲ
 τὰ ὑμέτερος αὐτῶν ἔχουσι συγνώμῃν ἔχαι. τίς δ' ἐκ οἷδεν
 Ἀθλωαίων τεῖα τάλατα ⁶ παρὰ Εργοκλέους μεσεγλυθηέντα
 τοῖς λέγουσιν, εἰ διώωντο αὐτὸν σῶσαι, καὶ μὴ κατηγορεῖν;
 οἱ ἐπειδὴν ἐώρων τὴν ὑμείρων ὀργὴν τιμωρεῖσθαι ⁷ βελομήνην,
 ἡσυχίαν ἦγον, καὶ ὅκ' ἐτόλμων σφᾶς αὐτὰς φανερεῖς ποιῆσαι.

EDIT.
 STEPH.
 p. 182.

perrimus; eo tempore sponte susce-
 pit id oneris. Eum igitur non no-
 cendi animo trierarchum renunciavit,
 sed ut commoditatem aliquam au-
 ferret, suasque pecunias custodiret,
 nemine reperto, cui maiorem fidem
 adhiberet. Arbitror autem, Iudices,
 Philocrati duas solummodo relinqui
 defensionis rationes. Aut enim com-
 monstrandum esse alios habere Ergo-
 clis diuitias, aut eum iniuria interiisse,
 nihilque de vestris subripuisse, aut

largitionibus fuisse corruptum. Quod
 si horum nec alterutrum fecerit, vin-
 cat capitis sententia, neque eis qui ce-
 terorum res accipiant succenseatis,
 eosque qui vestras condonetis. Quis
 nescit Atheniensium tria talenta ab
 Ergocle oratoribus fuisse per fideiuf-
 sionem assignata, si potuissent eum
 e periculo liberare, neque accusare
 voluissent; qui postquam persense-
 runt indignationem vestram ad poe-
 nas exposcendas procliniunt, destite-

αὐτὸν ἐξήγαγε;

⁴ ἔκταν] L. ΟΥΚΟΥΝ. Male Coisl. οὐκ ἔν.
⁵ δέδοκ'] F. ΔΕΔΟΧΘΩ.

⁶ δέδοκ'] Coisl.

⁷ βελομήνην] F. ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ.

καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτ' εὖ κομζόμενον παρ' αὐτῶν τὰ χεῖ-
 ματα, ⁸ μινύειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπέληφε,
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνῃς κύριον γεγνηέντων, εἰς τὸτο τόλμης
 ἐλήλυθεν, ὥς τε μάρτυρας πεπόρισται, οἱ μάρτυρές τινες αὐτῶν
 ὡς μὲν ἔχουσιν ἀπάντων ἀνθρώπων Εργοκλείη. καίτοι οἷός τ'
 ἂν αὐτὸν, ὃ ἄνδρες δικασαί, εἰς τὸτο μανίας ἀφικέσθαι,
 ὥς τε Θρασυβύλου στρατηγὸν καὶ Εργοκλείης αὐτῶν διαφερο-
 μένῃς, ἐθελοντὶ ὑποστέλλαι ⁹ τεινέσας; πῶς γὰρ ἂν θάτ-
 τον ἀπώλειο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο; πῶς μὲν ἔν
 τέτων ἱκανὰ τὰ εἰρημνία· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς
 βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον οὐδ' ἀδικέοντας τιμωρεῖσθαι, ἢ
 οὐδ' τὰ τ' πόλεως ἐχοντίας ἐλεεινὰς ἡγεῖσθαι. εὐδὲν γὰρ τῶν αὐ-
 τῶν καθαίσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, -Edit.
Ald.
p. 171.
 καὶ ¹⁰ πολλῶ πλεον δ' αὐτῶν τέτων φείσεται. καὶ γὰρ ἂν καὶ
 δεινὸν εἴη, ὃ ἄνδρες δικασαί, εἰς τοῖς μὲν μὴ διωαρμόις

runt, neque ausi sunt se ipsos pro-
 dere. Et primum quidem hic [Phi-
 Iocrates] eo argento non restituto,
 minitabatur, se indicium reip. *factu-
 rum*; ubi vero et id quoque recepe-
 rat, et in vniuersa eius bona suc-
 cesserat, eo impudentiae peruenit,
 ut testis compararit, qui confirma-
 rent eum fuisse ex omnibus mortali-
 bus Ergocli inimicissimum. Atta-
 men putetisne eum, Iudices, eousque
 fuisse insanum, ut, imperante Thra-
 sybulo, atque Ergocle sibi infenso,
 sponte vellet *id muneris* suscipere?

Qua enim ratione celerius exitium
 comparare aut insigniorem contume-
 liam sibi accersere potuisset? De his
 igitur quae dicta sunt sufficiunt. Ego
 autem vos oro ut vobis ipsis opitule-
 mini, multoque magis poenas repo-
 scatis a flagitiosis, quam eos misera-
 tione dignos censeatis qui pecunias
 publicas interuerterunt. Nihil enim
 de suis depositurus est, sed vobis ve-
 stra redditurus, et tamen longe his
plura sibi sunt superfutura. Intole-
 randum enim esset, Iudices, si eis
 succenseatis qui ex priuatis fortunis

⁸ μινύειν] ΜΗΝΥΣΕΙΝ. STEPH.

⁹ τεινέσας] ὑποστέλλαι τεινέσας non sa-
 pio. F. ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΝ, ut in antecedentibus,

διωγὰς ὑΠΕΣΤΗ ταύτῃ τῷ ΛΕΙΤΟΥΡ-
 ΓΙΑΝ.

¹⁰ καὶ πολλῶ πλεον δ' αὐτῶν τέτων φείσεται]

τὰ σφέτερες αὐτῶν εἰσφέρειν ¹¹ ὀργίζοιθε, καὶ τὰς ἐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημόσιε. ὅτ' ὃ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἔχοντες μὴ τιμωροῖθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποσεργιᾷτε, καὶ τέττες χαλεπώτερος ἐχθρὸς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμειδῶσιν, ἐδέποτε ὑμῖν παύσον) κακονοῦντες. νομίζοντες τὰς τ' πόλεως δυσυχίας μόνας, ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτὰς πραγμάτων. ἠγῶμαι δ', ὅ ἄνδρες δικασαί, ἐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῶν προσηύκει ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ ὅ μὴ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμεθα τοῖς κλέπταις συμειδότες, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχοιτο. ἔστω ὃ τὰ τ' πόλεως Εργοκλεῖ συμειδὼς κλέπτοντι, καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμέτεροις δωροδοκῶντι, μὴ τ' αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἄθλα λάβοι τὴν ὑπὸ ἐκείνου καταλειφθεῖσαν ἐσίαν, ἀντὶ τ' αὐτῆς πονηρίας. ¹² ἄξιοι δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὅ ἄν-

tributa publica persolvere nequeant, eorumque res familiaris, tanquam male meritorum, publicetis: eos vero negligatis qui pecuniam publicam retineant, sed et ipsi propriis diuitiis spoliemini, iisque grauioribus adhuc inimicis utamini. Quamdiu enim sibi conscii fuerint pecuniae vestrae direptae, tamdiu infestum in vos animum deponere nolent: existimantes ciuitatis calamitates publicas vni- ce relinqui, quibus possent ab omni quaestione liberari. Ego autem ar-

bitror, Iudices, non solum oportere ut in fortunarum, verum etiam ut in capitis discrimen adducerentur. Graue enim esset, si ii qui furibus conscii sunt priuatorum hominum rei interceptae eodem [cum furibus] reatu tenerentur: ille autem Ergocli conscius facultates publicas interuertenti, et, ubi vestra res agebatur, muneribus se corrumpi sustinenti, non easdem poenas daret, verum suae improbitatis praemium auferret, fortunas ab illo relictas. *** Vestram au-

καὶ πολλὰ ΠΑΕΙΟΝ αὐτῶν τῶν αἰσίων. *Al.*
Laudo istud πολλὰ πλείονα τῶν.

¹¹ ὀργίζοιθε.] ὀργίζοιθε. *Crisp.*

¹² ἄξιοι κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces.

468 ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ κ.λ.λ.

δρες δικασαί. ἔτοι γὰρ, ὅτε Εργοκλῆς ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ, παριόντες ἔλεγον ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς ¹³ οἱ ἦσαν ἐκ τῶ
* Πειραιῶς δεδεκαμήροι, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τῶ ἄστεος.
μᾶλλον δὲ προσεποιεῖτο πισθεῖν τοῖς χρήμασιν, ἢ δεδέναι
τὰ αὐτῶν ἀμαρτήματα. ἐκεῖ μὲν ἔν ἐπεδείξατε αὐτοῖς (εἰάν
δὲ φρονῆτε, καὶ νυνὶ τῷτο φανερόν πασιν ἀνθρώποις ποιή-
σεται) ὅτι ἐκ ἑστὶ τοσαῦτα χρήματα ἀ ὑμᾶς, ἔς εἰάν λαμ-
βάνητε ἀδικεῖντας, ἀπολέψαι τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς
ἀδελαν δώσετε τὰ ὑμέτερον αὐτῶν διαρπάξαι καὶ κλέψαι.
ἐγὼ μὲν ἔν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ εἰπίσαθε ὅτι
Εργοκλῆς χρηματιζόμενος, ἀλλ' ἐπὶ πρὸς ὑμᾶς φιλοδιμησό-
μενος ἐξέπλουσε, καὶ εἰς ἄλλου ἔχει τὰ χρήματα ἢ ἔ-
τε. εἰάν ἔν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερον αὐτῶν κομιεῖσθε.

tem indignationem ii consequi me-
rentur. Illi enim sunt, qui, vbi Er-
gocles coram populo iudicabatur,
circumirent profitentes *sibi esse* d
ex Piraeo qui largitionibus suis cor-
rumperentur, et ex vrbe mdc: qui
declararent se maiorem spem habuisse
in diuitiis, quam metum ex delictis.
Ibi igitur illis significastis (et si recte
sentiatis, iam quoque omnibus palam
ostendetis) non esse tantas diuitias,

quae vos auertere possint a punien-
dis iis quos in flagitiis deprehendatis:
nullamque impunitatem eis concede-
tis qui vestra diripiunt et furantur.
Haec sunt quae vobis suadeo. Omnes
enim nouistis, Ergoclem enauigasse
rem suam facturum, non vestri hono-
ris studio, neminemque alium prae-
ter hunc eius diuitias habere. Si igi-
tur sapiatis, res vestras recuperabi-
tis.

* Vulg. Πειραιῶς.

¹³ οἱ ἦσαν] EISEAN. STEPH. et SCAL.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

EDIT.
STEPH.
P. 183.

ΚΑΤΑ

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Γραμματέως Εὐθυῶν κατηγορία.

ΛΥΣΙΑΕ

CONTRA

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Scribam de rationibus reddendis Accusatio.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e seruo patre natus, ad describendas Solonis leges electus, pro quatuor mensibus, quod erat tempus praestitutum, integrum sexennium in eo opere absumpsit, unde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accusatur quoque mala fide descriptarum, quod nouas subinde inter describendum (maxime sub trigintauro) pro arbitrio intulerit, et, in quo praecipua pars orationis vertitur, quod antiquas frugalitate plenas de sacris faciundis refinxerit, unde necesse erat ut vel intermitterentur sacra, vel dispendio publicarum fortunarum fierent.

Ἡ ΔΗ, ὧ ἀνδρες δικασαὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καλῶν καὶ κακῶν,
ἀδικεῖν μὴ ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῷ περ-

OLIM, Iudices, nonnulli in ius conuicti, sed commemoratis maiorum virtutibus, suisque bene meritis,

NIKOMAXΟΥ] Laudat Harpocration orationem Lysiae etiam καὶ Νικομαχίδου. Επιστολὴ αὐτοῦ ἐστὶ λεγόμενα. Sed Menrsius in Lysiae orationi-

γόνων

γόνων ἀρετῆς καὶ ταῖς σφετέραις αὐτῶν διεργεσίαις, συγγνώμης
 ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογημάτων
 ἀποδέχεσθε, ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνων) τὴν πόλιν πεποιηκότες,
 ἀξιῶ καὶ τῶν κατηγορῶν ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, εἰ ἀποφαίνωσι
 ὅτι φεύγοντας πάλαι πονηρὰς ὄντας. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πα-
 τὴρ ὁ Νικομάχης² δημόσιον ἦν, καὶ οἷα νέον ὦν ἔτερον ἐπε-
 τήδασε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονώς εἰς ὅτι φερόμενος εἰσῆλθῃ,
 πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν. ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγρα-
 φὴς ἐγγύς, τίς ὅχι οἶδεν³ ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο;

veniam consequerentur. Quando igitur reos benigne audiat, siquid de rep. vestra meruisse videantur, aequum esse arbitror ut accusatoribus vicissim auscultetis, si veterem improbitatem reorum commonstrare possint. Quod igitur Nicomachi pa-

ter publicus erat: quale vitae institutum hic [Nicomachus] in iuventute excoluit, et quot annos natus in civium censum fuerit relatus, haec omnia exponere operosum esset. Vbi vero ad leges describendas fuerat admotus, quis nefcit quantis malis remp.

bus enumerandis non idcirco debuit duas procedere *c.* *Nicomachum* alteram genuinam, alteram *c.* *Nicomachidem* dubiae fidei. Nam et ἐπιβολή et hic legitur, et hic ipse Reus infra dicitur Νικομαχίδης, quod tametsi neque laudem neque defendam, eodem tamen iure dici potuit, quo inter, infinita pene exempla, ille qui Archontis officio, Olymp. LXXV. i. functus est, ab Eusebio, Hieronymo, et Laert. in *Anaxagora* vocatur Callias: ab eodem autem Eusebio, ab eodem pariter Laertio in *Socrate*, a Diogenes. Halic. Diodoro, Herodoto, Marm. Oxon. et Magistro in *vita Euripidis* vocatur Calliades.

² δημόσιον] Plenius apud Aesch. *c.* *Timarch.* Εἰ τις Πρωτάλαχος, ἀνδραποδὴ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ ἢ πόλεως. Sed ut *Lysias*, ita quoque alii:

Εἰ τ' ἄρα νῦν ἄξιον τὴν χεῖρ' αἰεὶ
 Ἀρετῇ προσείσοι, ΔΗΜΟΣΙΟΣ ὡς κλάσας).
 Verba sunt *Lysistratae* de *Lictore*, *Aristoph.* 436. Romani quoque

DIS. MANIBVS. SACRVM.

VIVENIAE. L. P. HELIADI.
 VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
 FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICVS.
 AVGVRYM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
 FILIAE. PIENTISSIMAE.
 Gruter. MLXXXVII. 7.
 Scio hoc de *publicis Auguribus* intelligere *Bege-*
rum. Sed, si me audias, minus recte. Plura
 monumenta adducit praestantissimus *Fabretius*,
 c. 4. p. 336. vbi leguntur PVBLICVS PONTI-
 FICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM
 PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.
 DIS. MANIBVS.
 L. ANCHARIO. PRISCIAN.
 VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
 ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
 VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCIS-
 SIMIS. FECER.
 MAGNVS. PVBLICIANVS. PVBLICVS. XV.
 VIR. S. F.
 ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
 LIBERTIS.

προσαχθέν

πρῶταχθεν γὰρ αὐτὰ τεσσάρων μιλῶν ἀναγράψαι ὅτ' νό-
 μος τῷ Σόλωνι, ἀντὶ μὲν Σόλωνι αὐτὸν νομοθέτην
 καλέσῃσιν, ἀντὶ δὲ τετάρων μιλῶν, + ἐξ ἑτη τὴν ἀρχὴν
 ἐποίησατο. καθ' ἑκάστῳ δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων,
 ὅτ' μὲν ἐνέγραφε, τὰς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τὸτο δὲ καλέσῃσιν
 ὥστε ἐκ τῶν τέττα χερσὶν τεταμιδίμεθα ὅτ' νόμος. καὶ ④
 ἀνιδικοί ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίως παρείχοντο, ἀμφοτέ-
 ρι αὖτε Νικομάχῃ φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλλόντων δὲ
 τῶν δρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον,

vexauerit? Nam cum illi demanda-
 tum fuerat intra quatuor mensis leges
 Solonis describere, ipse pro Solone se
 ipsum legislatorem constituit, et pro
 iv mensibus, officium sexennale effecit.
 Quotidie autem argento accepto, leges
 nonnullas exscripsit, nonnullas

deleuit; eoque ventum est, ut ex e-
 ius manibus leges nostras depromere-
 mus: atque ut in iudiciis disceptantes
 contrarias proferrent, utrique adfir-
 mantes se a Nicomacho accepisse.
 Multas autem inrogantibus magi-
 stratibus, atque in iudicium trahen-

LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.

Fabrets. l. c.

De iis autem qui ciuitatibus publice erant ab
 officiis, erudite, ut solent, Maussac. ad Har-
 pocr. v. Δημοσι. et Hemsterb. ad Poll. IX. 1.

3 ὅσα] οἷα. Codd. Steph. et Coisl.

4 ἐξ ἑτη δὲ ἀρχὴν ἐποίησατο.] Ποῖόν ΧΡΟΝΟΝ
 i. e. serere, dixit Demosth. τιμωρέας noster,
 Thucyd. plurimi. Argentariam, Cic. Ventum,
 Ter. Histroniam, Plaut. Precium, Martial.
 Arbitrium, Hor. Liv. Indicatum, Cic. et LL.
 XII. Tabb. immo Imperium, Plin. sed non ea
 ratione qua hic vsurpatur. Facere tumultum, i. e.
 construere, aliquandoque absolute in marmo-
 ribus. SIBI. FECIT. ET. SVIS. etc. Vnde
 illustrari potest facetissimum istud Martialis
 de faemina quae VII maritos extulerat scom-
 ma IX. 16.

Inscripsit tumulo septem scelerata virorum

Se fecisse Chloë. Quid pote simplicius?

Sed δρχὴν ποιῶν, i. e. Magistratu fungi, ne-
 mo dixerit. Lege EETH τὴν δρχὴν ἐποίησα-

το. Εξήντ', ἐξήντ' Ἀττικῶς. Suid. Δείκναι χρό-
 νον. Plat. de Legg. l. 3. Ita Aristoph. Ran.

Βάλετε δὲ τα κοῦν

Σκώψαμεν Ἀρχιδάμου

Ο, ΕΠΤΕΘΗΣ ὡς οἱ ἄλλοι φροῦτοι;

Obiter emendaueris mecum Demosth. adu.
 Boeotum de dote materna, non longe ab initio,
 Σωφίῃ γὰρ μοι διεθίμην ὃ πατρὸς ἐνηλικαυδ-
 κατὴ γῆμας. Lege ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΕΘ. Peti-
 tus vir doctissimus alio vulnere hunc locum la-
 borare arbitratus in Com. de LL. Atticis sibi vi-
 sus est hunc locum eleganter refingere, ὥς δὲ
 τετάρων μιλῶν ΕΞ ἑτη τὴν δρχὴν ἐποίησατο.
 Tot annis scribatu functus est, quot mensibus erat
 imperatum. Elegantius fortasse quam verius,
 et, si modo me audiat, ne eleganter quidem.
 Hominem in errorem duxit quod modo qui-
 dem dicatur Nicomachus non utique ea ἀρε-
 σία qua par erat, ΤΕΤΤΑΡΑ ἑτη ἀναγράψαι.
 Esto. Sed intra id spatium non conclusisse
 dicitur quoque: Σὺ δὲ ὡς δὲ τετάρων ἔται ἐξέωσας
 ἐγρέψαι.

ἐκ ἠθέλησε παραδέναι τὰς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἢ πόλις
εἰς τὰς μεγάλας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τῆτον ἀπαλλα-
γῶναι τὸ δέχῃς, καὶ τῶν πεπραγμένων διθυίας ὑποχρεῖν. καὶ
γὰρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπεὶ δὴ ἐκείνων δίκην εἰ δέδω-
κεν⁵ ὅποιαν καὶ νῦν τὴν δέχῃς καλεσθήσαιο· ὅστις πρῶτον
μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἔξον αὐτῷ τετράκοντα ἡμερῶν
ἀπαλλαγῶναι⁶ ἔπειτα διωρισμὸν. ἔξ ὧν ἔδῃ ἀναγρά-
φειν αὐτὸν ἀπάντων κύριον⁷ ἐποίησαιο, καὶ ὅσα χειρίσας
μόνον⁸ ἔτ⁹ τῷ δέξαντων διθυίας ἐκ ἔδωκεν. ἀλλ' ¹⁰
μὲν ἄλλοι τὸ αὐτῶν δέχῃς καὶ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι·
σὺ δ', ὦ Νικόμαχε, ἐδ' ἐτετράκων ἐτῶν ἡξιώσας ἐγγραφῆσαι,^{EDIT.}
ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῷ πολιῶν ἔξῆναι νομίζεις ἀρχειν πολὺν^{ALD.}
χρόνον, καὶ μήτε διθυίας δίδόναι, μήτε τοῖς ψηφίσμασι πεί-^{PAG. 172}

tibus, leges tradere noluit: verum
prius resp. in maximas angustias fue-
rit redacta, quam ille ab officio amo-
tus fuerat, rerumque gestarum rati-
ones reddidisset. Atamen, Iudices,
cum earum iudicium non subiuit, quale
oportuit, nouum magistratum in vrbe
erexit. Qui primum quatuor annos
in describendo insumpsit, cum illi li-
cuisset eo munere triginta diebus defun-
gi: deinde, cum praescriptum fuerit

unde eae fuissent describendae, ille
omnium auctoritatem in seipsum sum-
psit: eorumque quae tractauit, solus ille
magistratum iudicium non sustinuit.
At ceteri quidem sui magistratus
vnaquaque Prytanide rationes red-
dunt: tu vero, Nicomache, non per
quadriennium officio finem imposui-
sti, sed tibi soli ciuium licere arbitra-
ris et munus per diutinum tempus
gerere, neque rationes reddere, ne-

⁵ ὅποιαν] ὁμοίαν. SCHOTT. Locum solli-
citat, non expedit. F. legendum, Ἐπεὶ δὴ δίκην
εἰ δέδωκεν ὅποιαν ΕΔΕΙ, ΚΑΙΝΗΝ δέχῃς καλεσ-
θήσαιο. Nam vt modo secuturum est, μόνον
τῷ δέξαντων διθυίας ἐκ ἔδωκεν.

⁶ ἔπειτα διωρισμὸν] Ita Editi, male. ἐπὶ
ταῖς διωρισμῶν, ἐξ ὧν κ. 7. λ. Codd. Steph. et
Coisl. Deinde, ἐξ ὧν ἔδῃ ἀναγράφειν, ΑΛΛΑ
ΟΙΤΟΣ αὐτὴν ἀπάντων κύριον ἐποίησαιο.
SCHOTT. Medicina est in promptu. Neque

quidquam praeter puncta mutandum. Οἱ
πρῶτοι μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἔξον αὐτῷ
τετράκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῶναι· ἔπειτα διωρι-
σμὸν, ἐξ ὧν ἔδῃ ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύ-
ριον ἐποίησαιο. Praeuere Petit. SCAL.

⁷ ἐποίησαιο] ἐποίησαιο. Codd. Steph. et Coisl.
Porro autem id quod sequitur, non recte sequi-
tur, ὅσα χειρίσας μόνον. Vtinam liceret re-
ponere ὅσων ἐχίρεισαι, μόνον κ. 7. λ. quod sen-
tentiam flagitare certum est. χειρίσας. Ald.

δεδοῖς,

θεῶς, μήτε τῶν νόμων φρονίζεν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις, τὰ δὲ ἔξαλείφεις· καὶ εἰς τῆτο ὕβρεως ἦκεις, ὥς σαυτῆ νομίζεις εἶναι τὰ τῆ πόλεως, αὐτὸς δημόσιον ὦν. ὑμᾶς τοίνυν καὶ ὧς ἄνδρες δικασαὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν, καὶ εἶπε ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενώκεν) ὁδονομήσας, κολάσαι αὐτόν· καὶ ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκάστου δίκῃ οὐκ εἰλήφατε, νῦν ⁸ ὑπὲρ ἀπάντων γ' ^{*} ὧν τῷ τιμωρίαν ποιήσατε. Ἰσως δὲ, ὧς ἄνδρες δικασαὶ, ἐπειδὴ ὅταν αὐτῆ μὴδὲν δύνῃται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται). τότε δὲ ὅταν αὐτῆ τῶν ἐμῶν, τότε ἀξιῶ πισθεῖν ὑμᾶς, ὅποταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης, μὴ δύνωμαι ψευδομένον αὐτὸν ἔξελέγξαι. εἰάν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὥς ἐγὼ τῶν ⁹ τετρακοσίων ἐγγρόμιον, ἐνθυμείω

que plebiscitis auscultare, neque leges curare: sed quaedam describis, quaedam deles; coque insolentiae processisti, ut arbitreris utilitates publicas in te solo sitas esse, ipse civitatis minister publicus. Vos igitur oportet, Iudices, reputantis Nicomachi maiores, quales exstiterint, et hic quam ingrate cum rep. vestra egerit flagitiorum magnitudine, hominem coercere, et cum singuli uniuscuiusque criminis

supplicium non sumpsistis, bodie pro universis simul poenas aliquando exposcere. Fortasse autem, Iudices, cum pro se ipso nihil respondere poterit, me calumniari conabitur. Tunc autem de meis rationibus, tunc vos fidem adhibuituros postulo, ubi defensionis vice ad me delata, nequeam eius mendacia arguere. Quod si ea paret dicere quae in Senatu dixit, me sc. in numero cccc virorum fuisse, reputate,

⁹ Vulg. τετρακοσίων.

⁸ ὑπὲρ ἀπάντων] Vir doctissimus et de hisce literis praeclare meritis nuper ad Thucyd. ita huiusmodi orationem composuit, ὑπὲρ ἀπάντων ΚΑΙ ΙΔΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΝ τῷ τιμωρίαν ποιήσει. Nae ille, ut semper, ita et hic quoque me habebit eius laudis administrum et satellitem. Sed simplicior multo medicina, καὶ — ἵπτιδὲ ἐνὸς ἐκάστου δίκῃ οὐκ εἰλήφατε, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων γ' ΑΘΡΟΩΝ τῷ τιμωρίαν ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ. Plane ut Homerus

Ναὺ δ' ΑΘΡΟΑ πάντ' ἀπείτιζε. Od. α. 43. Et Demosth. quoque adu. Midiam. Τῷ μὲν δὲ ὑπὲρ αὐτῆ δίκῃ ἔχουσιν εἶγε ποιοῦντες· τῶς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων δὲ ὁδονομῶν δὲ καὶ αὐτῶν ἐδίαψεν καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμῶς ἐπὶ πληροῦ νόμοι. ΠΑΝΤΩΝ δὲ ΑΘΡΟΩΝ ΕΝ ΤΙΜΗΜΑ ΠΟΙΗΣΑΣΘΕ. Atque haec est lectio marg. Edit. Ioan. et SCALIGERI. Qua nulla verior esse potest. Γενίον. Coisl.

⁹ τετρακοσίων] Reducem fac lectionem ΑΙ-
Ο ο ο τῷ

τῷ τοιαῦτα λεγόντων, ¹⁰ ἐκ τῶν * τέτρακσίων πλείον ἢ χίλιοι
 γῆρσονται. καὶ γὰρ τὰς ἐτι παίδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ,
 καὶ οὖν ἀποδημῆσας † διαβάλλειν βελομήδους, ταῦτα λοι-
 ποῦσιν· ἐγὼ δ' ἔγω πολλὰ ἐδέησα τῷ τέτρακσίῳ γῆρας,
 ὥστε ἐδὲ τῶν ¹¹ τεισχιλίων κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ
 εἶναι, ὅτι εἰ μὴ περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνίζομαι,
 ἔγω φανερώς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἐδ' ἂν αὐτὸς ἤξι-
 σε τοιαῦτα ἀπολογέσθαι ἀποφύγειν· νυνὶ δ' ὅτι τῷ τ'
 πόλεως κρινόμενος, οἴησέ) χρεῦναι ἐμὲ κατηγορεῖν ὑμῖν μὴ
 δύναι δίκην. ἐτι δ', ¹² οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζω Νικόμα-
 χον ἐτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιῖν, ὃν ἐγὼ ὀφθαλμο-
 σάντα τῷ πλήθει ἀποδείξω. καὶ μὲ ἀκέραιε. δίκαιον γὰρ, ὃ
 ἄνδρες δικασαί, ὅτι τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς τοιαύτας

EDIT.
 STEPH.
 pag. 184.

quod ex horum orationibus pro cccc
 plusquam m exstiterint. Eos enim qui
 tunc temporis in pueritia erant, eos-
 que qui peregre profecti, homines
 calumniandi studiosi in eam crimina-
 tionem adducunt. Tantum autem
 abfuit ut in numero cd fuerim, ut
 neque inter mmm accenserer. Ini-
 quum autem mihi videtur esse, quod,
 si in privatarum rationum iudicio tam
 manifeste reum peregissem, ille non
 sperasset tali defensione euadere:

* Vulg. τετρακσίων.

iam vero in reip. causa arbitrabitur
 oportere ut me calumniando ipse
 poenas non daret. Tum autem
 graue esse existimo ut Nicomachus
 aliorum memoriam malam excitare
 auderet, quem ego reip. vestrae
 insidiatum fuisse demonstrabo. Et
 mihi auscultate. Aequum est e-
 nim, Iudices, de huiusmodi ho-
 minibus huiusmodi accusationes ad-
 mittere, qui cum olim reip. e-
 verterint, iam reip. studiosos se

† Vulg. τετρακσίων.

ἀπὸ τῶν τέτρακσίων: de hac emendatione consu-
 lendae sunt Notae ad Orat. περὶ δήμου κατελέ-
 στω.

¹⁰ ἐκ τῶν τέτρακσίων] KAI ἐκ τῶν. STEPH.
 Ceterum deesse potius arbitror post ἐνδομῶσι.
 Quid si mecum, ἐνδομῶσι OTI ΤΩΝΔΕ τοι-
 αῦτα λεγόντων κ. γ. λ.

¹¹ τεισχιλίων] Norunt omnes cccc viro-
 rum dominatum, ubi taedio esse caepit, ut

potentia videretur quodammodo δημοκρατίαν,
 ante restitutum temp. in dominatum mmmmm
 migrasse. Vid. Thucyd. et N. pro Polystrato.
 Recte ergo contendere potuit Orator, Εγὼ δ'
 ἔγω πολλὰ ἰδέσθαι τῷ τέτρακσίῳ γῆρας, ὥστε
 ἐδὲ τῶν ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝ κατελέγην.

¹² οἶμαι] Dele vel οἶμαι vel νομίζω. Alteru-
 trum certe est a mala manu: neque hic solum,
 sed apud Aesch. de legatione mala fide gesta, καὶ

κατηγο-

κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, αἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον, νυνὶ δημοτικοὶ φασὶν εἶναι. ¹³ ἐπειδὴ γὰρ ἀπολομνίων τῶν νεῶν ἡ μελέσασις ἐπράττετο, Κλεοφῶν τινὲς βελλὺ ἐλοι-
δόρει, φάσκων συνεσάναι, καὶ τὰ βέλτετα βελδύειν τῇ πό-
λει. Σάτυρος δὲ ἡ Κηφισιδὺς βελδύων ἐπέισε τινὲς βελλὺ
δήσαντας αὐτὸν ᾤδαναι δικασθεῖν. ¹⁴ δὲ, βελόμνητοι αὐ-
τὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ ἐκ ἀποκλείωσιν ἐν τῷ δικασθ-
εῖν, πείθοντι Νικομαχίδην νόμον ἀποδείξαι, ὡς καὶ καὶ
τινὲς βελλὺ συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων ἔτῃ πονηρότατος ἔ-
τω φανερώς συνεσπίασεν, ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἡ κείσιν ἐχέμε-
το, ἀποδείξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὃ ἄνδρες
δικασαὶ, ἔτερε μὲν ἂν τις ἔχοι κατηγορεῖσθαι· τῷτο δὲ ᾤδαν
πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι ¹⁵ καταλύοντες τὸν δῆμον, ἐκείνον

profitentur. Nam vbi classe pro-
fligata, res nouae successerunt,
Cleopbo Senatum infamabat, adfir-
mans eos coniuratione facta non ea
consultere quae reip. erant salutaria.
[Cleopho grauitur apud Senatum of-
fendebat, cum dissidentis conciliare
studeret, et reip. optima suadere.
Heidius.] Satyrus vero Cephisiensis
qui ex Senatu erat sententiam dixit,
vt eum in vincula coniectum iudici-
bus traderent. Illi mortem eius ex-

petentes, dubitantes autem vtrum id
in tribunali effectum reddere possent,
Nicomacho suadent vt legem proferre
vellet, vnde pateret quod Senatui e-
tiam opus esset vna iudicare. Atque
ille omnium sceleratissimus adeo pa-
lam cum iis coniurauit, vt die iudicii
huiusmodi legem produxerit. Cleo-
phoni quidem, Iudices, sunt alia
quae fortasse obiici possunt: illud
vero confitentur omnes, quod qui
remp. euerterunt, eum omnium ci-

† Vulg. Κηφισίδης.

μὴ NOMIZEIN, ὡς περὶ τῶν διατάξεων, διὰ τῶ-
το ΟΙΕΣΘΑΙ τι πεποιθέναι.

¹³ ἐπειδὴ γὰρ κ. λ. λ.] “ Per μελέσασιν ἐ-
πράττετο, intellige de statu quadringento-
rum. Haec mutatio facta fuit secundum
“ Diodorum Callia Archonte, anno 3° Olympia-
dis 93^{tae}. In posterioribus huius loci lineis
“ deest negatio, et sic legendum est, φάσκων

“ συνεσπίασαι καὶ τὰ βέλτετα ΜΗ βελδύειν τῇ
“ πόλει.” PALMER. Idem mox pro Κηφισίδης
legit Κηφισίδης et pro Νικομαχίδην, NIKOMA-
XON.

¹⁴ Ibid.] Non agitur de tyrannide τῷτο sed
xxx. quae infestata est funestam illam nauma-
chiam ad Aegospotamos.

ἐβέλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐκποδῶν ἡμέας· καὶ ὅτι Σά-
τυρος καὶ ¹⁴ Κλεοφῶν ^④ τῶν τετράκοντα ἡμέτεροι, καὶ
ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι Κλεοφῶντος κατηγόρεον, ἀλλ' ἵνα
ἐκείνον ἀποκλείαντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι· καὶ ταῦτα
διεπράξατο διὰ τὸν νόμον ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν· εἰκὸς
τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὅποσοι ὑμῶν ἐνόμι-
ζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην εἶναι· ὅτι καὶ τῶν ἐν τῇ ὀλι-
γαρχίᾳ ἀποθανόντων ἴσως τις ἢ πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ
διὰ τῆς τοιούτης ¹⁵ ὀργίζεσθαι τοῖς τετράκοντα, ὅτι καὶ τῶν ἀδι-
κημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ καὶ γὰρ εἰσὶν αὐτὸς ἀπέκλειναν. εἰ
ἔν περὶ ταῦτα ἀπολογηται, τοσῶτον μέμνηται, ὅτι ἐν
τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίσα-
το, καὶ τέτοις χαλεζόμενοι οἱ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ
ταύτῃ τῇ βελῇ συνδικάζειν ἐποίησεν· ἐν ᾧ Σάτυρος

vium maxime de medio tolli ex-
ptabant: et praeterea quod Satyrus et
Chremo, qui ex trigintaurali nume-
ro erant, non vestra causa moti Cleo-
phonem accusarent, sed ut, eo sub-
lato, ipsi vos labefactare possent:
atque haec effecerunt per legem
quam Nicomachus produxit. Ae-
quum est igitur, Iudices, ut unus-
quisque vestrum qui existimavit Cleo-
phonem fuisse ciuem improbum, se-
cum reputet, eorum qui in oligarchia

interierunt, fortasse non neminem
fuisse improbum: verum nihilo-
minus eorum gratia trigintauris suc-
censeat [*succenseatis*. Steph.] quod
eos non propter eorum improbitatem
sed ex priuatis dissidiis interimerunt.
Si igitur his respondere nitatur, tan-
tum recordamini, eum in tali tem-
pestate legem protulisse, in qua resp.
inclinari coepit, atque in eorum gra-
tiam qui inclinarunt, atque adeo huic
Senatui iudicandi potestatem concili-

¹⁴ Κλεοφῶν] "Aduerte, lector, si bene se
"habet is locus. Duo fuere Cleophontes,
"et diuersarum partium, alter popularis, alter
"vnus e xxx tyrannis: sed in numero xxx
"tyrannorum, quem nobis dedit Xenopho-
"non inueniuntur hi duo Satyrus et Cleo-
"pho. Substituti ergo fuerant eis qui de-

"cesserant, vel ex eorum albo deleti fue-
"rant, ut deleuit Critias Theramenem. Ce-
"terum de hoc Cleophontis negotio aliquid
"mulsit Aristophanes in *Ranis*, et de Nicoma-
"cho, et eos ut malos et breui perituros a
"Plutone arcesse fingit." PALMER.
[*Ibid.*] Nodum dissecat vir eruditissimus.

μὲν καὶ Χρέμων μέγιστον ἐδυῶντο, ¹⁶ Στρεμβιχίδης δὲ καὶ
 Καλλιᾶδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ καγαθοὶ τῶν πολι-
 τῶν ἀπώλλυντο. καὶ ὥς τῶν ἐδύνατο ἀν' ἐποισάμην λόγον,
 εἰ μὴ ἡδανόμην αὐτὸν, ὡς δημοτικὸν ὄντα, πειράσεσθαι ὥσθ' αὖ
 τὸ δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τὴν δυνάμειν εἰς τὸ πλήθος τεκμηρίω
 χρησόμενον, ὅτι ἔφυγον. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρας ἀν' ἔχοιμι ἐπι-
 δεῖξαι τῶν ¹⁷ συγκαλεσάντων τὸν δῆμον, τὰς μὲν, ἀποθα-
 νόνας, τὰς δὲ, φυγόντας τε καὶ ἐμειλαχόντας τὴν πολιτείαν.
 ὥστε ἐδὲν εἰκὸς αὐτῶν τῶν ¹⁸ ὑπὸ λόγον γινέσθαι. τὰ μὲν γὰρ
 ὑμᾶς φυγεῖν, μέγας τίς καὶ ἔστ' συνεβάλειο. τὰ δὲ τῶν
 καλεσθέντων, τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον ἐγγέλλοι. ἔτι δὲ καὶ
 δεινόν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε, χάριν αὐτῶν εἰσεσθεῖ·
 ὧν δ' ἐκὼν ἐξήμαρτε, μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε·
 πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καὶ ἀλύνων τὰς

asce; in quo Satyrus et Chremo plu-
 rimum valebant, et a quo Strombi-
 chides, Calliades alique multi boni
 et fideles ciues erant interempti. Et
 de his rebus ne verbum vnum fecis-
 sem, ni animaduertissem eum prae-
 ter ius fasque ex studio suo in remp.
 salutem consequi meditari, eiusque
 studii argumento vti quod in exsi-
 lium profectus sit. At ego alios
 praeterea proferre possum eorum qui
 remp. euerterunt partim trucidatos

partim in exsilium actos et ab ista ty-
 rannide participanda amotos. Quare
 nequaquam par est, ut ab ea oratione
 quidquam adiuuetur. Vestrae enim fu-
 gae ille quadantenus suam operam
 dedit; ipsius autem reditus populus
 vester auctor exstitit. Tum autem
 iniquum foret, si eorum quae inuitus
 fustinuit illi habeatis gratiam, et quae
 sponte perpetravit eorum poenas mi-
 nime reposcatis. Audio autem eum
 iactare, quod impietatis reus sim

Lege cum SCHOTTO Σάτυρος καὶ Χρέμων,
 ut infra modo. Ex fatali illo collegio erat
 Χρέμων uti ex Xenophonte liquet: Satyrus licet
 non ipse trigintaui, eorum tamen nefariorum
 consiliorum minister impigerrimus, ut ex eo-
 dem Xenophonte etiam patet: vnus sc. vndecim
 virorum.

¹⁵ ἐγγίξας] ΟΡΓΙΖΕΣΘΕ. STEPH.

¹⁶ Στρεμβιχίδης] Στρεμβιχίδης. Codd.

¹⁷ συγκαλεσάντων] L. ΣΥΓΚΑΤΑΛΥΣΑΝ-
 ΤΩΝ.

¹⁸ ὑπὸ λόγον] L. ΥΠΟΛΟΓΟΝ cum STEPH.
 SCAL. et Cod. Codd. Vide orationem c. Ergo-
 clem.

θύσιαι.

θυσίας· ἐγὼ δ' εἰ μὴ νόμος ἐτίθει περὶ τῆς ἀναγραφῆς
 ἡγούμενον ἀν' ἐξείναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπὼν περὶ ἐμῶν
 καὶ τοῖς κοινοῖς καὶ κεκμημένοις ἀξιώ τῆτον πείθεσθαι. θαυμά-
 ζω ὅτι εἰ μὴ ἐνθυμῆται, ὅταν ἐμὲ φάσκη ἀσεβεῖν, λέγοντα
 ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρσεων καὶ τῶν
 ὀπλων, καὶ τὰς συγγραφάς, ὅτι καὶ τῆ πόλεως κατήγο-
 ρεῖ. ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ αὖ ἐταῦτα νομίζεις
 δεινὰ, ἦπερ σφόδρα ἐκείνους ἡγῇ ἀδικεῖν οἱ τὰ ἐκ τῶν κύ-
 ρσεων μόνον ἔθουν. καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, περὶ ἀσεβείας
 καὶ παρὰ Νικομάχῳ δεῖ μανθάνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγραμμένων
 σκοπεῖν. ④ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρσεων θύοντες,
 μεγίστῳ καὶ δυνάμειον ἐστὶν τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν
 παρέδωκαν. ὥστε ἀξίον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας

propter sacra diminuta. Ego autem,
 si legem suasissem de constitutioni-
 bus describendis, arbiträrer licuisse
 Nicomacho haec in me euomere: ego
 autem contra latis et receptis cenfeo
 eum debere morem gerere. Miror
 autem eum non animaduertere, cum
 me impietatis insimulet propterea
 quod sacra ex cyrbibus et cippis defi-
 nita secundum pacta conuenta faciun-
 da esse pronunciem, quod vniuersam

ciuitatem insimulet. Haec enim vos
 ipsi decreuistis. Deinde si haec gra-
 via esse existimes, certe multo magis
 eos iniquos esse iudicabis qui sacra
 secundum cippos solummodo fece-
 runt. Attamen profecto, Iudices,
 non opus est vt religionem qualis sit
 a Nicomacho discamus, sed ex prae-
 teritis eruamus. Maiores nostri sa-
 cra secundum cippos facientes hanc
 ciuitatem totius Graeciae maximam et

④ ὀπλων] Labem hanc Atticisimi, et
 membranarum omnium opprobrium tentarunt
 aliter. Istud ΕΥ ΠΛΕΙΩΝ Petiti ad LL. At-
 tic. nec sensum, nec Graecismum adiuuat:
 neque τῶν ΠΑΛΑΙΩΝ vel ΕΥΤΕΛΩΝ vt sub-
 monuit vir eruditissimus, valde delector. Le-
 ctio est ΣΤΗΛΩΝ. Nam, siue haec vox κύρσεων
 addatur interpretamenti vice: (Apollodorus e-
 nim apud Harpoc. in κύρσεως. Εἰσι δ' αὖτις
 λίθους ἐξ ὧν ἔσται, ὡς ἀπὸ μὲν τῶν ΣΤΗ-
 ΛΑΣ, ἀπὸ δ' ἐκ τῶν ὑψὺ ἀναστάσις δια τὸ κίκο-

ροφῶν, ΚΥΡΒΕΙΣ ἐκείνων. Coniunge καὶ Α-
 poll. Rhod. IV. 280. Hefseb. et μνηστῆρας.)
 Siue, quod magis placitum arbitror, com-
 plecterentur hae columnae plebiscitis proprie dicta
 quae sc. populus communi iure et pactionibus
 intercedentibus, κατὰ τὰς συγγραφάς, de Deorum
 cultu atque sacrorum faciendorum ritu sanciri vo-
 luit, et quae in tabb. publicas ἀξίως et κύρσεως
 nunquam erant relata, (vti quodammodo ex
 hoc ipsissimo loco patebit.) Constitit, in-
 quam, vtrumuis, hoc certe constare arbitror,

ποιεῖσθαι.

ποιῶν· καὶ εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τὴν τύχης ἕνεκα τὴν ὅτι ἐκεί-
νων τῶν ἱερῶν γεγνημένης. πῶς δ' αὖν τις εὐσεβέστερος
γρόιο ἐμῷ; ὅσις ἀξιῶ, πρῶτον μὲν κατὰ τὰ πάτρια θύειν·
ἐπεὶ αὖ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει· ἔτι δέ, αὖ ὁ δῆ-
μος ἐψηφίσατο, καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐν τῶν προσόν-
των χρημάτων. σὺ δ', ὦ Νικόμαχε, τέτων τὰναντία πε-
ποίηκας· ἀναγράφας γὰρ πλείω τῶν προσλαχθέντων, αἴτιος
γεγῆναι τὰ προσόντα χρήματα εἰς ταῦτα ²⁰ μὲν ἀναλί-
σκεας, ἐν δὲ ταῖς παλείοις θυσίαις ²¹ ἑπιλιπεῖν. αὐτίκα
πέρυσιν ἱερὰ ἀθύρα τειῶν ταλάνων γεγῆναι τῶν ἐν ταῖς
κύβεσι γεγραμμένων· καὶ ἔχ. οἶόν τε εἰπεῖν ὡς ἔχ. ἱκανὰ
εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἔτα μὴ πλείω ἀνέγραψεν,
ἐξ ²² ταλάνων εἰς γε τὰς θυσίας τὰς παλείας αὖν ὀξήκεσε,

EDIT.
STEPH.
p. 185.

fortunatissimam reddiderunt. Vnde decebit ut eadem sacra atque illi faciamus: si nulla alia de causa, at fortunae tamen gratia quae ea sacrificia sequebatur. Iam quisnam me pietate inlustrior, qui suadeam, primo sacra more patrio esse faciunda, deinde ea quae reip. maxime profuerint, tum autem porro ea quae populus sciuit, quorumque sumptus ex redditibus nostris suppeditare possimus? Tu autem, Nicomache, his omnia con-

traria fecisti. Nam cum plura retulisti in tabulas quam quae imperata erant, effecisti, ut in his (novis) facultates nostrae absumerentur, ad a-vita autem peragenda nihil superesset. Scilicet superiore anno sacra 111 talentorum ex iis quae in cippis sanciantur neglecta sunt: neque id habet dicere, sc. non suffecisse civitatis redditus. Nam si ille plura non adiecisset, potuissemus vi talentis antiqua sacra peregissee, et 111 talenta

εἶναι esse loci huiusce. In MSS. enim ηετ ali-
quando minimis intervallis distant, atque istud
τ, si in latus inclines, idem omnino est atque
ω diphthongus. Qui MSS. Codd. versare so-
lent, norunt haec esse verissima. Ex hac li-
terarum deflexione accidit ut qui ab *Aesch.* de
falsa legat. vocatur Κλειφῶν ὁ λυγροῦς, ab aliis
audit Κλειφῶν ὁ τυροῦς. λ est enim nihil al-
liud quam τ inclinatum. Inde error quem me-
morat *Helladius* apud *Photium*. Οὐ τοῦτω τέτλη-
ται γράφει, ἀλλὰ τέτλη, τ ἐπὶ τέλει συλλα-

βῆς ἀποκοπῆς τὴν τέτληθι· διὸ καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ
τίχην τοῖς ἡ τέτλη, ἀλλὰ τέτλη προέβλεψαν,
ἀναγνωσκόντες καὶ ἐπιστημοναῖοι, ὡς ἡ ἀπάτη
γίγνεται οὐ τὴν, τὴν δὲ δόλιον τὴν ἀπὸ τοῦ λ λα-
βῆναι, τὴν βραχυτέραν γεγραμμένην τῷ λ φωνησίου
αὐτοῖς τὸ ὅτις κερταί τῷ τ' ἀποκοπῆς, τὴν
μείζονα τὴν ἐπιστημοναῖον ἱκανοῦς.

²⁰ μὲν] μὲν. Ald.

²¹ ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπον. Ald. et Coisl.

²² ταλάνων] TALLANTON. SCAL.

ἢ τεῖα τάλαντα ἂν περὶ γένοιτο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρη-
 μῶν καὶ μαρτύρων ὑμῖν παρῆγομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
 Εὐθυμῆϊτε τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασαί, ὅτι ὅταν μὴ καὶ τὰς
 συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύε[ται]. ἐπειδὴ
 δὲ καὶ τὰς σήλας αἷς ἔτ[η] ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν
 κατελύε[ται]. καὶ τέτοις ὁ ἱερόσυλος περὶ γένοιτο, λέγων ὡς
 δυνάμεναι, ἀλλ' ἐκ δυνάμεναι ἀνέγραψε· καὶ εἰ μὴ
 ταῦτα ὑμῖν ²³ ἄρεσκ[η], ὅξυλοι κελθεῖν, καὶ ἐκ τῶν
 οἷ[ων] πείθειν ὡς ἔδεν ἀδικεῖν· ὅς ἐν δυοῖν μὴ ἐτοῖν
 πλείω ἢ δέοντι δώδεκα τάλαντοισι ἀνάλωσεν, παρ'
 ἑκάστον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἐπεχείρησεν ἐξ τάλαντοισι τὴν πόλιν
 ζημιῶσαι· καὶ ταῦτα, ὅρῳ αὐτῷ ἀπορῆσαν χρημάτων·
 καὶ Λακεδαιμονίους μὴ ἀπειθεῖν, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν

reip. superfuissent. Atque eorum
 quae a me dicta sunt testis producam.
 TESTES. Reputate igitur, Iudices,
 quod quum ex conuentis faciamus,
 omnia sacrificia a maioribus tradita
 rite sint peracta; vbi autem ex cip-
 pis quos ille descripsit, plurimae ex
 religionibus vestris aboleantur. At-
 que hic se magnifice efferet sacrilegus
 ille, adfirmans se pietatem non par-
 simoniam descripsisse: et si antiqua

religioni vestrae non suffecerint, delere
 iubebit, atque exinde euincere arbi-
 trabitur, se nihil mali admisisse: qui
 in vno biennio plus quam oportuit
 XII talentis consumpsit, et in singu-
 los annos VI talentorum impendio
 ciuitatem opprimere studeat: idque,
 cum sentiret remp. argento indigere,
 et Lacedaemonios minitari ni consti-
 tutum aes soluerimus, Boeotos prae-
 das agere, quod bina talenta reddere

²³ ἀρεσκ[η] Si quae descripsi, inquit, vobis
 non placeant, delenda esse concedo. Recte sane
 hucusque et vt frugi hominem decet! Sed
 quid tum postea? καὶ οὐ τῶν οἷ[ων] πείθειν ὡς
 ἐδεν ἀδικεῖν. Non, mehercule, crediderim per
 quicquid est vsquam elegantiarum. Optimum
 fuisset argumentum poenitentiae, innocentiae,
 quod locus postulat, leuissimum quod audiui.
 Εὐλόγηται antiquorum Graecorum in sacris fa-
 ciendis exstiteret multi qui laudarunt. Vid.

Plutarch. in Solone, Dionys. Halic. l. 2. Antiqq.
 p. 91. Edit. Hudf. Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. At-
 tic. Eam igitur δυνάμεναι cultor Deorum hic
 magnificus et superbus damnare aggreditur, at-
 que adeo iniquum censet sibi in fraudem ce-
 dere Solonis in sacris faciendis parsimoniam,
 vt potius laudandus sit quod pie, quam vitu-
 perandus quod noue decreuerit, vel decerni
 curauerit. Si priorum temporum δυνάμει reli-
 gionibus vestris non sufficiat, nunc ego fas esse pu-

αὐτοῖς τὰ χεῖμαλα · Βοιωτὲς δ' ²⁴ σκῦλα ποιμαίνοντες, ὅτι ἔ-
 δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδῆναι · ²⁵ τὰς δὲ νεωσοίκους τὰ
 τεῖχη περικαταρρέοντας. εἰδὼς δ' ὅτι ἡ βελὴ ἡ βελάνισσα,
 ὅταν μὲν ἔχη ἱκανὰ χεῖμαλα εἰς διοίκησιν, ἔδεν ἔξαμαρ-
 τάνει · ὅταν δ' εἰς ἀπορείαν καίῃ, ἀναγκάζει εἰσαγγελίας
 δέχεσθαι, καὶ δημῶν τὰ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ῥητόρων τοῖς
 πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. καὶ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 μὴ τοῖς βελάνισσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ²⁶ εἰς τοι-
 αύτας ἀπορείας ²⁷ καθιστῶσι τὴν πόλιν, ²⁸ προσέχουσι τὸν
 νῦν ④ βελόμυροι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ⑤ ἀ-
 γωνιῇται · οἷς ὑμεῖς, εἰ μὴ τῆτον τιμωρήσῃτε, πολλὴν
 ἀδειαν ποιήσετε · εἰ μὴ δ' ἀλαψηφισάμυροι τῶν ἐχάτων αὐ-
 τὸν ²⁹ τιμωρήσῃτε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὰς τε ἄλλας βελτίες

aegre possimus, *naualia autem et mu-
 ros collapsum iri* : cum sentiret etiam
 Senatum qui pro tempore confederit,
 cum satis instructus sit diuitiis ad
 remp. administrandam, nihil delin-
 quere : at ubi in angustias redactus
 fuerit, coactum esse delationes ad-
 mittere, fortunas ciuium publicare
 et oratorum pessimis auscultare. O-
 portet igitur, Iudices, non semper Se-
 natoribus indignari, sed eis qui in eas
 angustias remp. adigant. *Ii sunt, qui*

*animo publica furandi, sollicite animad-
 vertant qualis sit futura bodierna Nico-
 machi contentio* [qui in hanc haesitan-
 tiam adigunt remp. ut eis aures sint
 praebendae qui publica furari, suisque
 commodis applicare student, ut et
 Nicomachus fecisse arguitur. *Hei-
 dius.*] Quibus vos, ni ab hoc homine
 poenas exposcatis, plurimam peccan-
 di licentiam concedetis. Sin autem
 condemnatum vltimis suppliciis ad-
 feceritis, eadem sententia ceteros e-

το τε illorum potius acta quam mea rescinderen-
 tur. Εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἈΡΚΕΣΕΙ, ἐξαλείφει
 κίλιν, καὶ ὅτι τῶν οἷς ἡ ἀδεία ὡς ἀδελφῶν.

²⁴ σκῦλα] MS. noster Coisl. ΣΥΛΛΑ habet,
 vti Valef. ad Harpocr. dudum auctor erat legen-
 di.

²⁵ τὰς δὲ νεωσοίκους κ. γ. λ.] Repone, τὰς δὲ
 νεωσοίκους ΚΑΙ τὰ τεῖχη ΠΕΡΙΚΑΤΑΡΡΕΟΝΤΑ.
 Posterius confirmatur a Coisl.

²⁶ εἰς τοιαύτας] εἰς ΤΑΕ τοιαύτας. Coisl.

²⁷ καθιστῶσι] καθιστῶσι. Coisl.

²⁸ προσέχουσι] Οἷς προσέχουσι. STEPH.
 nullo sensu. F. OI* προσέχουσι τὸν νῦν, βελ-
 λόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγ-
 γωνιῇται.

²⁹ τιμωρήσῃτε] τιμωρήσῃτε. Codd. Steph. et
 Coisl.

P P P

ποιήσετε,

ποιήσῃτε, καὶ πῶς τὰς δίκας εἰληφότες ἴσατε. Ἰπείσαδε δὲ, ὡς ἄνδρες δικασαί, ὅτι πῶς δαγμα τοῖς ἄλλοις ἔσαι μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἑξαμαρτάνειν, εἴχ' ὅταν οὖν ἀδυνατῆς εἰπεῖν κολάζῃτε, ἀλλ' ὅταν πῶς τῶν δυναμῶν λέγειν δύνῃτε λαμβάνῃτε. τίς ἔν τῶν ἐν τῇ πόλει ἱππικωτέρων Νικομάχῃς δεῖναι δίκην; τίς ἐλάττω τῷ πόλιν ἀγαθὰ ποιῆκεν, ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὅς καὶ ³⁰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφὰς γράμματα, εἰς ἀμφοτέρω ταῦτα ἡμάρτηκεν; ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλὰς ἤδη τῶν πολιῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκλείνατε. καίτοι ἐκείνοι μὴ τοσούτο μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῇ παρόντι, ³¹ εἰ τοί τ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δώρα λαμβάνοντες, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ πόλιν ζημιῶσι. διὰ τί δ' ἂν τις δαπανηφίσαιτο τὰς; πότερον, ὡς ἀνδρὲς ἀγαθοὶ πρὸς τὰς πολέμους, καὶ

mendabitur, et de hoc supplicium sumetis. Illud autem scitote, Iudices, eam praeclaram fore significationem nequis alius in vos peccare audeat, non ubi rudis dicendi coerceatis, sed ubi a disertis poenas exposcatis. Quis igitur in urbe Nicomacho poenis dignior? Quis ciuitatem minus demeruit, quis magis iniuriose tractauit? Qui scriba constitutus rerum *publicarum* sacrarumque in vtrisque fidem fefellit. Recordamini autem, vos

multos olim ciuis ob furtum capite damnasse. Attamen illi in praesens tantum vos laeserunt: ii autem in legibus et sacris describendis largitionibus corrupti in omnem aetatem remp. vulnerarunt. Qua autem ratione ductus eum aliquis absoluat? Vtrumne quod in bello utilem se ciuem praestitit, multisque praeliis terra marique interfuit? Attamen ubi vos ad magnum illud discrimen enauigastis, ille domi defedit

³⁰ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν] Coniungi alibi solent. Sat scio. *Plutarch.* in *Thesio* Ευπαλειδας — νόμων διδασκάλους ὄντας, καὶ ΟΞΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητάς ὁσίων vel ἱερῶν. Quod si altera vox apud *Plutarch.* alteram exponat, si distinctio sit non inter ὄσια et ἱερά, sed inter νόμους et ὄσια, vel, quod perinde est, νόμους et ἱερά, quo pacto hic

dicetur εἰς ΑΜΦΟΤΕΡΑ ἡμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ΟΞΙΑ, alia τὰ ΙΕΡΑ non legi, saltem non ea vsum ἀπερὶ ἧς Solonem in legg. describendis ut aliae essent Tabulae καὶ ὁσίων, aliae καὶ ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est *Axon* 16us. Anne ergo in alio continebantur καὶ καὶ ὁσίων sancita? Cum ergo vtrisque tam ciuilibus quam sacris constitutionibus describen-

πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παλαίεσθαι μὲν; ἀλλὰ ὅτε
 ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, ἔτι αὐτὰ μένων τὰς Σόλων
 νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι χρεῖμασι δεδαπάνηκε, καὶ πολλὰς
 εἰσφορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' ἔχ' ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτῶν τι ἐπέ-
 δωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφῆρ' ἔστι. ἀλλὰ διὰ τὰς
 πρὸ γόνους; ἤδη γὰρ τινες καὶ διὰ τὸτο συγγνώμης ἔτυχον παρ'
 ὑμῶν. ἀλλὰ τέτῳ γε προσήκει διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δ'
 τὰς πρὸ γόνους, πεπεράσθαι. ἀλλ' ὥς, εἰάν νυν αὐτῶν φείσῃτο, EDIT.
STEPH.
pag. 186.
 αὐτῶν δὲ ποδώκεα χαλκίαν; ὅς ἐδ' ὦν πρότερον μετέλαβε παρ'
 ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνη. καίτοι ἀντὶ μὲν δόλῳ πολίτης γεγρή-
 νηται· ἀντὶ δ' ἐπὶ πλῶν, πλάσσει. ἀντὶ δ' ὑπογραμμάσεως,
 νομοθέτης. ἀ καὶ ὑμῶν ἔχοι ἂν τις κατηγορῆσαι, ὅτι καὶ μὲν
 πρὸ γόνους νομοθέτας ἤρετο, Σόλωνα καὶ Θემιστοκλέα καὶ Περ-
 κλέα, ἡγήμενοι τοιαύτας ἔσεσθαι τὰς νόμους οἷοίπερ ἂν ὦσιν οἱ

Solonis leges corrumpens. Vtrum-
 ne quod fortunas in reip. vsum im-
 penderit, et tributa grauiā persolue-
 rit? Ille tamen adeo non ex suis ali-
 quid in vestram vtilitatem imperti-
 verit, ut ex vestris plurimum subri-
 puerit. Sed anne propter maiores?
 nonnulli enim quandoque eo nomine
 veniam a vobis consecuti sunt. At-
 tamen hunc oportet sui ipsius gratia
 interemptum iri, maiorum, venum-
 dari. Sed anne et ea gratia, quod,

si hodie peperceritis, olim gratias e-
 rit relaturus? Illene? qui neque prae-
 teritorum beneficiorum memoriam
 ullam retineat? Veruntamen pro ser-
 uo ciuis renunciatus est, pro paupere
 diues, pro scriba legislator. Quae
 vobis criminationi dare aliquis pos-
 sit, quod maiores vestri legum la-
 tores elegerunt Solonem et Themis-
 toclelem et Periclem, existimantes
 talis futuras fuisse leges, quales e-
 rant qui laturi essent: vos autem

dis satagebat Nicomachus, et vtrunque fidem fe-
 fellit, ut modo, ἡτοι τ' ἐπὶ τῇ τῷ ΝΟΜΩΝ ἀ-
 ναγραφῇ καὶ τῷ ΙΕΡΩΝ δῶρον λαμβάνειν, for-
 tasse h. p. restituere oportet, ὅς καὶ τῷ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
 καὶ τῷ ΙΕΡΩΝ ἀναγραφὰς ἔχουσιν οἱ ἀμφότεροι
 ταῦτα ἡμέτερον. Vt Smid. in v. γραμματεῖς.
 Κλημεῖν δ' ἔστι, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γραμματεῖς τὰ

ΔΗΜΟΣΙΑ. Quali medela vbi Aeschinem leua-
 verim quoque, finem fecero. Προχρηστέον
 κελεύει τὰς προόδους καὶ ΙΕΡΩΝ καὶ παλαιῶν,
 καὶ νεωτέρων, καὶ προόδων καὶ ΔΗΜΟΣΙΩΝ. c. Ti-
 march. non longe ab initio. Male in editis.
 ὁρίων.

31 δ' ἵστ' ἡτοι δ'. STEPH. Caill.

τιθέντες· ὑμεῖς δὲ Τισαμνρὸν τὸν Μηχανίων³², καὶ τὸν³² Νικό-
μαχον, καὶ ἑτέρας ἀνθρώπους, ὑπογραμμαλίας· καὶ τὰς μὲν
δεχάς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡγήσασθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τῶν
τοις πισθίετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὑπογραμμαλίσσαι μὲν
ἐκ ἑξέσι δις τὸν αὐτὸν τῇ δερχῇ τῇ αὐτῇ, πρὶν δὲ τῶν μεγί-
στων τὰς αὐτὰς εἶναι πολὺν χρόνον κυρίως εἶναι. καὶ τὸ τελευ-
ταῖον, Νικόμαχον ἔλεγε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ὧς καὶ
πατέρας τῆ πόλεως ἐπερσῆκε· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τῆ δῆμης
κρίνεσθαι, ἔτι δὲ τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνει). νῦν τοί-
νυν ὑμῖν μέγα μελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ³³ ὑπὸ
τῶν αἰὲ κακῶς πάχοντες ἀνέχεσθαι· μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὀνειδίζετε
τοῖς ἀδικῶσιν, ἐπειδὴ δὲ ἔξῃ δίκῃ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν,
ἀποψηφίζεσθε. καὶ πρὶν μὲν τέτων ἱκανὰ μοι τὰ εἰρημνία·
πρὶν δὲ τῶν³⁴ ἑξαίτησαμνῶν βραχία πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν
βέλομαι. παρυσκιδασμῶν τινὲς εἰσι καὶ τῶν φίλων
καὶ τῶν τὰ τῆ πόλεως πρατόντων, δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Tisamenum Mechanionis, et Nico-
machum, aliosque inferioris ordinis
scribas, et magistratus vestros arbi-
trati estis ab his labefactari, eis ta-
men nihilo secius credidistis. Quod
est autem omnium grauissimum, bis
in eodem magistratu scribatus munere
fungi non licet, eos tamen per diuti-
num tempus permisistis summam re-
rum grauissimarum auctoritatem ha-
bere. Ad extremum denique Nico-
machum elegistis patria instituta de-
scribere, qui genere nihil ciuitatem

adtingit: et quem oportuit iudicium
de ciuitate subire, ille est qui ciuita-
tem labefactauit. Iam igitur ali-
quando vos praeteritorum poeniteat,
neque ab *iisdem* indigne accipi patia-
mini: neque quos domi exprobretis,
cum supplicium sumere liceat, im-
punitos dimittatis. Atque de his qui-
dem hactenus. De iis autem qui *de-
precari meditantur* pauca dicere velim.
Parati sunt et amicorum nonnulli eo-
rumque qui reip. munia tractant, pro
eo supplicare: quorum nonnullos ar-

³² τὸν] Deest *Coisl.*

³³ ὑπὸ τῶν] ὑπὸ τῶν ΑΥΤΩΝ. SCHOTT.

³⁴ ἑξαίτησαμνῶν] Lege ΕΞΑΙΤΗΣΟΜΕ-
ΝΩΝ.

ὧν ἐγὼ ἠγάμαι ὧν οἷς προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἐαυτοῖς πεπρα-
 γμῶν ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον, ἢ τὰς ἀδικήσας σώζειν
 πρᾶξις. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι, ὧς ἄνδρες δικασαί, εἰ
 τέτρε μὲν ἐνός ὄντος, καὶ ἕθεν ὑπὸ τῇ πόλει ἡδίκημένους, ἕκ
 ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς καὶ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἰξάμαρτά-
 νοιᾶ· ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ ἡδίκημένους ὑπὸ τέτρε
 35 ζήήσουσιν, ὡς καὶ καὶ δίκῃ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. καὶ
 τοίνυν, ὥσπερ ἂν τέτρε ὁρᾷτε προθύμως σώζοντες οὐδὲ
 φίλους, ἔτω καὶ ὑμᾶς τὰς ἐχθρὰς τιμωρεῖσθαι. οὐδὲ εἰδότες ὅτι
 τέτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξειε εἶναι, ἐπὶ τῶν
 ἀδικήων δίκῃ λαμβάνητε. ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι ἔτε Νικόμαχος,
 ἔτε τῶν αἰτησομένων ἕδεις τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τῷ πό-
 λιν, ὅσα ἔτε ἡδίκηκεν. ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τι-
 μωρεῖσθαι, ἢ τέτοις βοηθεῖν. οὐδὲ δ' εἰδέναι καὶ τὰς αὐτὰς τέτρε,
 ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων, ἡμᾶς μὲν ἕδαμῶς ἔπεισαν,
 τῷ δὲ ὑμείρεαν ψῆφον καταπεράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς

bitror multo magis oportere pro suis
 rebus gestis defensionem meditari,
 quam reos vestros eripere conari.
 Graue autem mihi videtur esse, Iu-
 dices, si huic vni, et a rep. nihil ma-
 li merito intercedere noluerunt, ut
 vos male tractare desineret: vobis
 autem tot numero et ab eo iniuriose
 acceptis persuadere nitentur, quod
 poenas ab eo repetere non deberet.
 Aequum est igitur, quemadmodum
 hos perspicitis alacri studio amicos
 conservare, eodem pacto vos inimi-

cos coercere: intelligentis quod his
 primis meliores ciues videbimini,
 cum a nefariis hominibus supplicium
 sumatis. Reputate autem, quod ne-
 que Nicomachus, neque eorum quif-
 quam qui deprecaturus veniet tantis
 beneficiis remp. mactauerit quantis
 illi iniuriis. Quare multo magis
 vestrum poenas reposcere, quam il-
 lorum opitulari. Vos autem scire
 oportet, eos ipsos multum accusa-
 tores orasse, ab eis tamen nihil pro-
 fecisse, iamque in iudicium venisse

35 ζήήσουσιν] ΠΕΙΣΑΙ ζήήσουσιν. STEPH.

τὸ δικασήριον, καὶ ἐλπίζουσιν, ὑμᾶς ὁξαπαλήσαντες, ἀδείαν
εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τὰ ποιεῖν ὅ,τι ἂν βέλων).
ἡμεῖς μὲν τοίνυν ἐκ ἡθελήσαμεν ὑπὸ τέτων ἀξιέμυροι πει-
σθῆναι· τὸ δὲ αὐτὸ τέτο ὁξακαλέμην, μὴ πρὸς τὴν κρίσεως
μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι ὅ,τι τῷ ³⁶ ἡμε-
τέρων ³⁷ νεθεσίαν ἀφανίζοντας. ἔγωγε γὰρ ἐννόμως διοικηθήσε)
τὰ κατὰ τῷ πολιτείαν πάντα.

experturos quid in vestra sententia
ipsis sit spei reliquum; atque id in
animo concipere, quod vobis delini-
tis et in fraudem inductis, se impu-
nitatem summamque licentiam in po-
sterum adepturos. Nos igitur nolui-
mus horum precibus atque obtesta-

tionibus cedere: idque a vobis po-
stulamus, ut nolitis ante iudicium
solummodo improbitatem detestari,
sed iudicio habito eos coercere qui
legum nostrarum rationes labefactant.
Ita enim optime administrabitur
resp.

³⁶ ὑμῶν] ὑμῶν. Cōst.

³⁷ νεθεσίαν] F. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ. Imo omni-
no. Nam si figuratiue admonitionem pro legis-

latione dici velis, utique dixisset auctor νεθε-
σίαν. T. Magister, Νόμησης, ἢ νεθεσίαν.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

KATA

Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ

Δ Ο Κ Ι Μ Α Σ Ι Α Σ.

L Y S I A E

CONTRA

P H I L O N E M

INQVISITIONIS.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Philo in Ciuium dissensione, quo tempore ei xxx ab Exsulibus debellarentur, neutri parti se addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambiuit, cum de istiusmodi hominibus longe aliter statuerat Solo, quin etiam qui in seditionibus alterutrius partis non essent, ignominia notarat; de qua constitutione Attica disputat Gellius II. 12.

Ω ΜΗΝ μὲν, ὃ βελή, ὅκα ἂν ποτ' εἰς τῆτο τόλ-
μης Φίλωνα ἀφικέσθῃ, ὥς ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλ-
θεῖν ὁδοκιμασθέντων· ἐπειδὴ ὃ ἔχ' ἐν τι μόνον, ἀλλὰ

EXISTIMABAM, senatores, eous- stineret examen subiturus. Verum
que audaciae non processurum cum non in vna re tantum, sed in
fuisse Philonem, vt ad vos adire su- multis audaciam suam expromat;

πολλά

EDIT.
STEPH.
pag. 187.

πολλὰ τολμηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικασή-
ριον τὰ βέλτιστα ¹ συμβαλῶσαι τῇ πόλει, ² ἔνεστι δὲ ἐν τῷ
ὄρκῳ ἀποφαίνειν, εἴ τις τινὰ οἶδε τῷ λαχόντων ἀνεπιλήθειον
ὄντα βελῶσαι. ἐγὼ τὴν κτ' τελευτὴν Φίλωνος ποιήσομαι κα-
τηγορίαν. ἔ μύτοιγε ἰδίαν ἔχθραν ἐδεμίαν μελαποροβό-
μην, ἐδὲ τῷ δυνάστῃ καὶ εἰσθέσαι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεῖς,
ἀλλὰ τῷ πλήθει τῷ ἀμαρτημάτων αὐτῷ πισθύνων, καὶ τοῖς
ὄρκοις οἷς ὅμοσα ἐμυλῶσαι ἀξίων. γινώσκετε μὴ ἔν ὅτι οὐκ
ἀπὸ ἴσης πρᾶσκαδύης ἐγώ γε τέτον ἐλέγχω οἷός ἐστι, καὶ ἔτος
ἐπεχείρησε πονηρός εἶναι. ὁμως εἴτι ἐγὼ ἐλλείπομαι τῷ λό-
γῳ τῇ κατηγορίας, οὐκ ἂν ³ δίκαιον εἴη ἔτ' διὰ τέτο ὡ-
φελθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, ⁴ ὅτι ἱκανῶς διδάξαίμι, ἐκ
τέτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, διὰ τὴν ἀπει-
ρίαν πάντων τῷ τέτῳ πεπερασμένων. ἱκανῶς δὲ, διὰ τὴν
ὡς αὐτὸν κακίαν, εἰρηκῶς ἂν εἴλω. ἀξίω δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτι-

EDIT.
ALD.
pag. 175

et cum ego sacramento obstrictus in iudicium veni, ut optima quaeque reip. consilia darem; et cum eius sacramenti pars sit, ut si quis quem noverit candidatorum ab eo munere legibus exclusum, ideo nomen deferret; ego idcirco huiusce Philonis accusationem suscepi: non propterea quod eo pacto priuatas aliquas iniurias persequar, neque mea in dicendo aut vi aut consuetudine fretus: sed in numero eius delictorum spem

habens, et iuriiurando quod suscepi stare confirmatus. Intelligetis igitur me non ex aequo descendere ad eius male merita eruenda, eumque ad male merendum proruisse. Veruntamen siquid ego in accusatione defecero, indignus certe est ille qui exinde utilitatem aliquam caperet, verum potius, siquid satis commonstrauero, dignus qui idcirco repudiaretur. Minus enim copiose propter ignorantiam omnium eius delictorum: copiose satis pro-

³ Vulg. δικάως.

¹ συμβαλῶσαι] συμβαλῶσαι. Ald.

² ἔνεστι δ] Lege ἔνεστι τε cum duobus Codd. Steph. et Coisl.

³ δικάως] δίκαιον. STEPH. SCAL. et

Cod. Coisl. Quare in textum admisi.

⁴ εἴτι] Melius abunde ΕΙΤΙ. ΕΙΤΕ ἔγωγε ἱκανῶς διδάξαίμι. Nam ineunte accusatione, neutrum adhuc constare

νες διωλιώτεροι ἐμῷ εἰσι λόγῳ λυποῦνται μείζω ὅντα αὐτῶν
τὰ ἀμαρτήματα, καὶ οἷον ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν
αὐτὰς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορεῖσθαι Φίλων. ἔ γὰρ ἐκ τῆς
ἰσότητος ἐμῶν λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτῶν ὁποῖός ἐστι σκέ-
ψασθαι. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλως τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βε-
λούειν περὶ ἡμῶν, ἢ οὐδὲν πρὸς τῶν εἶναι πολιτῶν, καὶ οἷον
θυμῶντας τέττα. τέτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέ-
ροντά ἐστιν οὗ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνε-
πίηδέως· διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσι αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι
μειλέχων τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν
μειλέχουσι. καὶ γὰρ οἱ φύσει μὲν πολῖται εἰσι, γνώμη δὲ
χρῶν) ὡς πᾶσα γῆ παλεῖς αὐτοῖς ἐστιν ἐν ἣ ἂν τὰ
ἐπιήδεια ἔχωσιν, ὅτι δὴλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ
ἴδιον κοινὸν ἀγαθόν, οἷον τὸ ἐαυτῶν ἴδιον κέρδιον
ἔλθοιεν· διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ὑσῖαν παλεῖδα

pter magnitudinem improbitatis elo-
qui potuerim. Oro autem, ut e vo-
bis qui me in dicendo antecellitis, vl-
teriores eius nequitias patefaciatis, et
in quibus defecero, ita quae intelli-
gitis Philonem accusetis. Non enim
ex mea oratione hominem qualis sit
spectare oportet. *** Ego enim non alios
de nobis consulere oportere existimo,
quam eos qui, praeterquam quod ci-
ves sint, istius sint iuris studiosi. A-
pud hos enim maximum est discrimen,
maximeque interest vtrum bene aga-

tur cum rep. an secus: propterea
quod necessarium sibi esse videant
calamitatum, quemadmodum felici-
tatis, partem sustinere. Attamen
qui sunt natura quidem ciues, eo au-
tem ingenio, ut omnem ciuitatem vbi
ad victum necessaria comparare pos-
sint, patriam suam existiment, de
iis certum est, quod commune aliquod
reip. bonum neglexerint, si priuatam
commoditatem promouere potuerint:
propterea quod non ciuitatem, sed
fortunas patriae in loco habeant. E-

poterat. *Isocrates de permutatione.* ὅτι HN μὲν
ἐκαστὸς δόξῃ λέγει, ἵνα οὐκ ὡς φαίνομαι (f. ΦΑΙ-
ΝΩΜΑΙ) τοῖς ὑποτάκτοις περὶ τῶν δεινῶν καὶ
ἀγαθῶν προσημειώσιν· HN δὲ οὐδὲν ἑστὶν τύχῃ δια-
λιχθεῖς, ὡς οὐδὲν ἑμῶν προσημειώσιν περὶ τῶν

περὶ τῶν ὑποτάκτοις μὲν χεῖρας ἴδῃ.

5 ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse an-
te has voces.

6 οὗτοι δὴλοί εἰσιν κ. 7. λ.] Fortasse legen-
dum mecum hoc pacto: οὗτοι δὴλοί εἰσιν ὅτι

Q q q

7 αὐτοῖς

αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τεινὸν ὡς
 πλείον⁷ ποιησάμενον τινὲς ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν κοινὸν
 τ⁸ πόλεως κίνδυνον· καὶ ἡψάμενον κρείττον εἶναι, αὐτὸν ἀ-
 κινδυνῶς τὸν βίον διαίγειν, ἢ τινὲς πόλιν σώζειν, ὁμοίως τοῖς
 ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. ἔτι⁹ γὰρ, ὡς βεβλή, ὅτε ἡ συμ-
 φορὰ τῇ πόλει λεῖ (ἥς ἐγὼ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, καὶ τῆτο
 μέμνημαι) ἐκκεκρηγυμένον¹⁰ ἐκ τῆς αἵσε¹¹ ὑπὸ τῇ τετακτοῦ
 μὲν τῆς ἄλλης πλήθους τῶν πολιτῶν, τέως μὲν ὥς ἐν¹² αἵσῳ·
 ἐπειδὴ δ' ὁ¹³ ἀπὸ Φυλῆς κατήλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐ-
 μόνον¹⁴ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ¹⁵ ἐκ τ¹⁶ ὑπερ-
 βίας, ὁ¹⁷ μὲν, εἰς τὸ αἶψυ, ὁ¹⁸ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συωελέ-
 γοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος¹⁹ οἴοσθαι λεῖ, καὶ τοσούτον ἐβόηθη τῇ
 πατρίδι, τὰ ἐναντία ἅπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε.
 συσκαριασάμενος²⁰ γὰρ τὰ ἐαυτοῦ ἐνθάδε, εἰς τινὲς ὑπερβρίαν

go igitur commonstrabo hunc Philo-
 nem plurimi fecisse propriam salutem
 quam commune reip. periculum,
 atque existimasse satius esse ipsum
 sine periculo vitam transigere, quam
 remp. servare una cum ceteris civibus
 periclitantem. Ipse enim, Senatores,
 cum reip. calamitas incubuit, (cuius
 in tantum meminero quantum necesse
 habeam) a triginta viris urbe publice
 eiectus cum reliquis civibus, tantif-

per in *ταυτε* se continuit: attamen ubi
 Phylenses in Piraeum descenderunt,
 et non solum ii qui in agris, verum
 ii qui extra Atticae finis habitabant,
 vel in urbem vel in Piraeum se
 contulere, et quousque unusquisque
 potuit couseque reip. subuenit, ibi ille
 ceteris omnibus contrarium omnino
 fecit. Rebus enim conuassatis extra
 Atticam se proripuit, et Oropi, mer-
 cede inquilini persoluta, sub patrono

³ Vulg. ἀγορᾶ.

παρίητες τὰ τ²¹ πάλαι κοινὸν ἀγαθόν, AN ἐπὶ τῷ
 ἰαυτῷ ἴδιον κέρδιον ἔλθοιεν.

⁷ αὐτοῖς] αὐτοῖς. Ald. ἰαυτοῖς. Coisl.

⁸ ἀγορᾶ] Lepide sane. Exsul, atque infen-
 sissimis sicariis remp. gerentibus, commodius
 et tutius domicilium eligere non potuit quam
 in foro, in acie atque in ipso lumine istius
 reip! In maxima sc. hominum frequentia!
 Nam in orat. ὡς δ' ἀδίαξ etc. legitur, Ἐκα-
 ς²² γὰρ ὑπὸ τῷ ἑσθίοντι περὶ τοῦτο, ὁ μὲν περὶ μν-
 εσώλην· οἱ δ', περὶ κρυεῖον· ὁ δ' περὶ σκυ-
 τομήν· καὶ πάλαι μὲν οἱ εἰς τὸν ἰαυτῷ τ²³ ἀγο-
 ρᾶν κατέβαινον, ἐλθόντες δ' οἱ εἰς τὸν πάλαι
 ἀπὸ τοῦτο κατέβαινον. Neque ubi convenitur solum,
 sed ubi iudicatur maxime. N. de Aristoph. for-
 tassis. Εἰς τὸν τοῦτο τ²⁴ ἀγορᾶν, ἡδὲ περὶ ΔΙ-
 ΚΑΕΤΗΡΙΩΝ· ἡδὲ περὶ βουλῆς καὶ ἀφ' ὧν ἡδε-
 τώοντο. Sed taedet immorari. Iubet locus ut
 restituamus ὡς ΑΓΡΩΝ, Et restitui, auctore eti-
 am Cod. Coislinitiano.

τομήν· καὶ πάλαι μὲν οἱ εἰς τὸν ἰαυτῷ τ²⁵ ἀγο-
 ρᾶν κατέβαινον, ἐλθόντες δ' οἱ εἰς τὸν πάλαι
 ἀπὸ τοῦτο κατέβαινον. Neque ubi convenitur solum,
 sed ubi iudicatur maxime. N. de Aristoph. for-
 tassis. Εἰς τὸν τοῦτο τ²⁶ ἀγορᾶν, ἡδὲ περὶ ΔΙ-
 ΚΑΕΤΗΡΙΩΝ· ἡδὲ περὶ βουλῆς καὶ ἀφ' ὧν ἡδε-
 τώοντο. Sed taedet immorari. Iubet locus ut
 restituamus ὡς ΑΓΡΩΝ, Et restitui, auctore eti-
 am Cod. Coislinitiano.

⁹ μετέβαλλον] μετέβαλλον. Coisl.

¹⁰ ἐπὶ κατεργασάμενος] Norunt Gramma-

Ἰζώκησε,

ἔξωκῃσε, καὶ ἐν Ωρωπῷ μελοίκιον καλῶν, ἐπὶ προβάτε
 ὤκει, βεληθεὶς παρ' ἐκείνοις μελοικεῖν μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμῶν
 πολίτης εἶναι. ἔ τοίνυν ἐδ', ὥσπερ ἐνιοὶ τινες τῶν πολι-
 τῶν ⁹ μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ ἐώρων ὅτ' ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς
 ἐπράττον δῆτυχῆντας, ἐδ' ἐτέρων τὶ τῶν δῆτυχημάτων
 ἤξιωσε μεταχεῖν, ¹⁰ ἐπὶ κατεργασαμένῳ μᾶλλον ἐλθεῖν
 βελόμεν, ἢ συγκαλεσθῆναι ¹¹ κατεργασάμενός τι τῶν τῇ
 κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων. ἐδ' ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐδ'
 ἔστιν ὅπερ ἐαυτὸν ¹² ὁμῖν τάξαι ¹³ ᾤχεσθαι. καὶ γὰρ ὅς τις
 δῆτυχῆντας ὄρων ¹⁴ ὑμᾶς ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς
 μὴ βελόμεθα γε πρᾶξιόντας ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν
 διὰ συμφορὰς ἰδίας ἔ μελέχον τῶν τότε χυμομένων τῇ
 πόλει κινδυνύων, συγγνώμης τινὸς ἀξιοί εἰσι τυχεῖν (ἐδὲν
 γὰρ ἐδὲν ἐκείσιον δυσύχημα γίνεται) ὅσοι δ' ¹⁵ τῆτο γνώμη

habitauit, maluitque cum illis inqui-
 linus quam cum nobis ciuis esse. Ne-
 que praeterea quorundam ciuium in-
 morem, qui, postquam exsules se-
 cundiori uti fortuna animaduvertebant,
 mentem mutarunt, vel horum suc-
 cessuum quidquam ad se pertinere
 voluit, cupiens potius *confectis* iam
 rebus tuto accedere, quam vna cum
 iis restitui, ea *confecturus* quae reip.
 salus postulabat. Neque Piraeum

venit, neque se ipsum in acie collo-
 candum praestitit. Atqui profecto
 qui nos in secundis rebus deferere su-
 stinuit, quid eum in aduersis factu-
 rum arbitremini? Quicumque igitur
 domesticis calamitatibus impediti
 communi periculo interesse non po-
 terant, aliqua saltem venia digni sunt
 censendi (nemo enim calamitates
 vltro accersit) qui vero studio et con-
 silio aberant, nullatenus ignosci de-

etici quam raro hic Aoristus passiuè expona-
 tur: in verbis profecto quae actiua forma de-
 stituuntur, equidem haud scio an vnquam.
 V. γ. *Thucyd.* VI. 11, 33. *Suid.* et *Phanorin.* in
Κατεργασαῖο et *Κατεργασαῖος*. Hic certe, le-
 vissima mutatione, si per Codd. licuerit, repo-
 nerem *ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΜΕΝΩ*. Ita fere *Pausan.*
Attic. c. 33. *Καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐκποδὸν*
ἢ ἀβύσσον ἰδοὺ λίθου Πάριον ὡς ἐπὶ ἐΞΕΙΡ-
ΓΑΣΜΕΝΟΙΣ ἦγον εἰς τρηπῶν πώκον. *Hero-*
dot. *Iran.* 94. *Οὕτω δὲ ἀπτερέψαντα τὴν νῆα*

αὐτὸν τι ἢ τὰς ἄλλας *ἐπὶ ἐΞΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΙΣ*
ἰδόντες τὸ σπράττεσθαι. Επικατεργασαμένῳ. Codd.
et proxime parili menda ἰστέον.

⁹ κατεργασαμένῳ] Vir summus legit *ΚΑ-*
ΤΕΡΓΑΣΜΕΝΟΣ.

¹² ὁμῖν] ἡμῖν. *Codd.*

¹³ ᾤχεσθαι] *ΠΑΡΕΞΕ*. *STEPH.* et *SCAL.*

¹⁴ ὑμᾶς] Melius sane *ΗΜΑΣ*, propter istud
βελόμεθα, quod sequitur a tergo.

¹⁵ τῆτο γνώμη] γνώμη τῆτο. *Codd.*

ἔπραξαν, ὑδεμιάς συγνώμης ἀξιοί εἰσιν. ἔ γ' διὰ δυσ-
 χίαν, ἀλλὰ δι' ὀφελὲς ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι
 ἔθ' δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις, τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μά-
 λιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμύοις ¹⁶ ἀδικεῖν, τοῖς ὅ
 πίνουσιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι, συγνώμῃ ἔχειν, διὰ
 τὸ ἡγεῖσθαι ἀκονίας αὐτὰς ἀμαρτάνειν. ἔτ' τοίνυν ὑδεμιάς
 συγνώμης ἀξίός ἐστι τυχεῖν. ἔτε γ' τῷ σώματι ἀδυνατῶν,
¹⁷ ἢ τάλαιπωρεῖ (ὡς καὶ ὑμεῖς ὀρεῖτε) ἔτε τῇ ἐστίᾳ ἀπορεῖ
 λείβεσθαι, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις ἔν, ὅσον δυνατός

EDIT.
 STEPH.
 P. 188.

bent. Non enim per infortunium, sed ex industria peccauere. Iam autem aequum est et diutius apud omnibus obtinuit, grauissime ab iis hominibus, quibus integrum erat non peccare, [qui consilio peccarunt] eas poenas repossidere, quas tenuioribus et

praepeditis facile condonarent: hos enim quasi necessario offendere arbitrantur. Quae cum ita sint, nullus relinquitur istius ignoscendi locus. Non enim dici potest eum corpore fuisse a laboribus alieno, uti vos perspicitis, vel re ad sumptus faciendos inidonea,

¹⁶ ἀδικεῖν] Vocem hanc, ut importunissimam et ociosam SCHOTIVS obelo notauit. Longe aliter et fortasse rectius Cod. noster cum *Aldinis* τοῖς μάλιστα δυναμύοις ΜΗ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror Stephannum ad oram suae editionis non pro more admonuisse. Nam ubi a *Manutio* recedit, id fideliter obseruasse semper videtur, saltem, ubi id admonere erat operae precium. Schotium, credo, in fraudem duxit notissima illa distinctio inter τοὺς δυναμύους et τοὺς στήνους vel ἀδυνάτους, quam alibi expressit noster. H αὐτὴ τιμωρία τοῖς ΑΣΘΕΝΕΣΤΑΤΟΙΣ πρὸς τοὺς τὰ ΜΕΓΙΣΤΑ ΔΥΝΑΜΕΝΟΥΣ ἀποδείξω. et iuxta quoque *Enrip.* *Supplic.* 433.

Γιγνέμενός ἐστι τὸν νόμον, ὅ, τι ΑΣΘΕΝΗΣ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ τι τὸν δίκαιον νόμον ἔχει. Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos grauius aduertitur qui re videntur lautiori (hoc enim neque ἔθικώς neque ἀλθώς dici potuit) sed in eos quorum vitae condicio τὸ peccare fecit minus necessarium, τοὺς δυναμύους μὴ

ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque inuasiuῶς ἀδικεῖσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙΣ ἀδικεῖν.

¹⁷ ἢ τάλαιπωρεῖ] Aut animus me vehementer fallit, aut grauissimum latet mendum. Locum discutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel στήνοις vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuisse concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. ἔτε τῷ σώματι ἀδυνατῶν — ἔτε τῇ ἐστίᾳ ἀπορεῖ. Sed nihil relinquitur tertium. Quae nam autem est haec disiunctio? ἢ τάλαιπωρεῖ? Vnde nec sensum facile quiuis possit extendere. Vt dicam autem quod res est. Τάλαιπωρεῖς vii et Τάλαιπωρεῖς etc. de operis dici solet, de labore et strenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita *Crispianus* apud *Clem. Alexand.* p. 741. in editione reuerendissimi. Ἀρχομαι δὲ τοὶ καὶ ἡρώδης ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτερον τὸ σῶμα ἡρώδης καὶ ἰσχυρότατον οἱ ἐφ' ὅσον γυμνάζοιτο καὶ ἰσχυρὸν ἡρώδης καὶ ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΝ τὸ σῶμα. Aristoph. *Plut.*

ὡς ὠφελεῖν, τοσῶτον κακὸς ὡς, πῶς ἐκ ἂν εἰκότως
 ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὲν ἔδ' ἀπεχθή-
 σεαδ' γε τῶν πολιτῶν ἐδενί, τῶτον ἀποδοκιμάσαντες,
¹⁸ ἔτ' εἰ τὰς ἐτέρας, ἀλλ' ἀμφοτέρως φανερός ἐστι προ-
 δός· ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄσφ' ἡμοῦμοις φίλον προσήκειν
 εἶναι τῶτον (ὃ γὰρ ἡξίωσεν ὡς αὐτὰς ἐλθεῖν κινδυνόουσι)
 μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καὶ λαβεῖν, ἔδ' γὰρ τῶτοις ἡῖελησε
 συγκαλεσθῆναι. ¹⁹ Φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς ἡμοῦμοις.
²⁰ εἰ μὲντοι τί μέρους φέρει τῶν πολιτῶν, ὅτι τῶν αὐτῶν

ut ego docebo. Qui igitur in quan-
 tum professe potuit, in id omne ma-
 lum ciuem se praeiuit, quo pacto
 non hic a vobis iure repudiabitur?
 Sed profecto ciuium nemini ingra-
 tum eritis facturi, si isthunc homi-
 nem reieceritis. Neque enim ille
 alterutram solummodo partem aper-

te destituit, sed vtramque. Non
 eis qui in vrbe remanserunt, studere
 iudicabitur, quorum periculis se ad-
 iungere noluit; non exsulibus, qui-
 buscum vna reditionem tentare non
 sustinuit. Ipse denique cum ei par-
 tes dicendi erint latae id confitebitur.
 [vel, atque haec, qui ciuis ipse

Τὸς ἐνυγιστῶν καλίστοις· ἀρίστοις δ' ἴσως
 ἐν τοῖσι ἀγροῖσι πῶτος ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΥΜΕ-
 ΝΟΥΣ.

Id. Lysistras. 1221.

Εἰ δὲ πᾶσι δὲ τὸτο δρᾶν,

Υμῖν χαλεπῶς, ΠΡΟΣΤΑΛΑΙΠΩΡΗΣΟΜΕΝ.
 x. ad l. Πρῶτον τὸτο τὸν ΠΟΝΟΝ ἀσμένως ὑπο-
 φέρει. Thucyd. speciatim de labore militari.
 Ἀλλοῦτοι ἀσμένως ἐπερῶσι — οὕτω εἰσάγουσι
 ἐπὶ βυλοῖσι ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΝ προσάγουσι τὰς
 ἀσμένους. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἡμετέρων τοῖς
 παρῶσι βοηθῶντας καὶ ΕΠΙΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΝ. Id.
 I. 123. προσδίδουσι τοῖς ΠΟΝΟΙΣ, x. ad loc.
 Non aliter Xenoph. Memorab. 2. Ο μὲν ἐκαστὸς
 ΤΑΛΑΙΠΩΡΩΝ ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι, φροῦν δὲ
 φροῦν δὲ οἱ τὰ θεῖα θεῖνους ἐλπίδι τῷ
 ἀψευδῶς εἰδὸς μοχθῶσι. Vbi sane rectius lege-
 retur ΠΟΝΩΝ ἀσμένως, vt sententia pariter
 procedat. Ceterum vide praeterea Aristoph.
 Ran. 24. Eccl. 54. Lucian. de Parasito, p. 249.
 edit. Graev. Hesych. in Πολύτλας et Ταλαίπω-
 ρος, Etym. M. in Ἀταλαίπωρος. Iam h. l. me-

cum refinget, nihil dubito, eruditus lector
 pulchre et emphatice. Οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀ-
 δυνάτω· HN ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΝ· ὡς καὶ ὑμῖν ἐρῶ-
 τε· ὅτι τῇ ψυχῇ ἀπορῶς λειψυγῶν· ὡς ἐγὼ δὴ
 δείξω. Ita mox N. idem significaturus, τῇ σώ-
 ματι δὲ ἀδύνηται ἀδυνάτω καλίστη ΒΟΗΘΗΣΑ
 εἰς τὸν Πειραιᾶ.

¹⁸ ἔτ' α'] Feliciter STERN. ΟΥΤΕ. Sunt quibus
 placet, ΟΣ ΟΥΤΕ τὰς ἐτέρας, et quibus ΟΤΙΟΥ.

¹⁹ φησὶ] Hoc verbum apud Ald. deest in
 lacumula. Si igitur Stern. ἡμοῦμοις· exposuit
 per τῶν ἡμοῦμοις (quod tamen duriter dictum
 est) rectius reposuisset φῶσι. Locus satis vi-
 ciosus. Haec vbi in specimine operis suscepti
 commentatus eram, submonuere viri celebra-
 rimi sanari posse vel hoc modo, sc. φησὶ δὲ καὶ
 ταῦτα ΚΑΘ' ΑΥΤΟΝ ἡμοῦμοις· vel, ΕΣΤΙ δὲ
 ΚΑΤΑ ταῦτα καὶ ΑΙΤΙΟΣ ἡμοῦμοις· vel deni-
 que vt vir longe maximus, si γὰρ ἡξίωσεν ὡς αὐ-
 τὰς ἐλθεῖν κινδυνόουσι — ὅτι — τῶτοις ἐβίλατο
 συγκαλεσθῆναι, καὶ ταῦτα καὶ ΑΣΤΟΣ ἡμοῦμοις.

²⁰ εἰ μὲντοι.] Claudicat oratio, neque profecto

μετέρα

μείγχε τέττω πραγμάτων μετ' ἐκείνων, εἴαν ποτε (ὃ μὴ ἤντοι) λάβωσι τινὲ πόλιν, βελθύνειν ἀξιάτω. ὥς ἔν ὅκει τε ἐν Ωρω-
πῷ Ἰπὶ πρῶτα, καὶ ἐκείνη οἰκάνω ἔσταν· καὶ ἔτ' ἐν τῷ Πει-
ραιῇ ἔτ' ἐν τῷ ἄσει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ^{EDIT.}
πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκρίβειαν τῶν μαρτύρων. MARTY- ^{ALD.}
RES. Υπολείπε) τοῖνον αὐτῷ λείπειν ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ^{PAG. 176}
ἀδένειαν τινὰ ἡρωϊκῶν ἀδυνάτω καίεση βοηθεῖν εἰς
τὸν Πειραιᾶ· ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγελιάμενοι αὐ-
τὸς ἢ χρεῖματ' εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ ὀπλί-
σαι τινὰς τῶν ἑαυτῷ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ
τῶν πολιτῶν, αὐτοὶ δὲ διευαίμενοι λαμβανέειν τοῖς σώμασιν.
ἵνα ἔν μὴ ἐγγρή) αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατήσαι, καὶ περὶ
τέττων ἡδὲ σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ ὑσεργὸν ἐκ ἐξέσαι
μοι παρελθόντι· ἐνθάδ' ἐλέγχεσθαι αὐτόν. καὶ μοι καλῶς αὐ-
τὸν Διότιμον Αἰαρινέα, καὶ τὰς αἰρεθέντας μετ' αὐτῷ ὄν

fuert] Si igitur vlla pars civium
supersit quae easdem cum illo rationes
sibi secuta, cum iis demum, siquando
(quod nolim) remp. capesserint, sena-
torio munere perfungi postulet. Eum
igitur Oropi sub patrono vixisse,
remque satis magnam fecisse, et ne-
que Piraco neque in ciuitate in armis
fuisse, vt intelligatis me haec primo
vera dicere, haec a testibus audite.
TESTES. Reliquum est igitur ei di-
cere, quod corpore quidem ob infir-
mitatem Piracensibus se adiungere

non potuit, sed ex facultatibus suis
in se suscepit vel pecuniam in ple-
bem vestram conferre, vel ex suis
popularibus aliquos armare, quem-
admodum multi alijs ex ciuibz fe-
cerunt, qui ipsi labores proferre non
potuerint. Vt igitur ei non liceat
mendacijs vos fallere, de his iam lu-
culenter fidem faciam: cum mihi non
concedetur iterum huc prodire ho-
minemque arguere. Et mihi Dioti-
mum Acharnensem eosque qui cum
illo eligebantur ad plebem arman-

Hellenismum sapit. Quid enim monstri est
illud μίγχε τέττω pro ἑστὶ μίγχε, quid τῷ
αὐτῷ μίγ' ἐκείνῳ? Age autem. Ego totum

h. l. expediam, ne vna quidem literula solli-
citata. Εἰ μὲντοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου,
Ο, ΤΙ τῷ αὐτῷ μίγχε τέττω πραγμάτων, μίγ'

δημότας ὀπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων. ΜΑΡ-
 ΤΥΡΙΑ τῶν περὶ Διότιμον. Οὐτὸ τοίνυν ἔχ ὅπως
²² ὠφελῆσαι τὴν πόλιν ἐν ταύτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτη καλα-
 ράσει, διανοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερδαῖνοι ἀπὸ τῶν ὑμέ-
 τερων συμφορῶν παρσκευάσασθαι. ὁρμώμεν γὰρ εἰς Ωρω-
 πόν, τοῖς μὲν αὐτὸς μόνον, τοῖς δ' ἑτέροις ἡγέμεν, αἷς
 τὰ ὑμέτερα δυσυχήματα, διτυχήματα ἐγείνοι, φειδῶν καὶ
 οὐκ ἀγρῶς, καὶ ἐνυλχάνων τῶν πολέων τοῖς πρεσβυτά-
 τοις, οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιη-
 δείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δ', οὖνοι μὲν ὅντες τὰ πλήθει, ἀδύ-
 νατοι δ' ὑπὸ τῇ ἡλικίας βοηθεῖν. τέττες ἀφηρεῖται τὰ ὑπάρ-
 χοντα, φεῖ πλέον, ποιεῖμεν αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν,
 ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν. οἱ νυνὶ αὐτὸν δι' αὐτὸ τῆτο ἔχ
 οἰοί τε εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ
 πόλει βοηθεῖν ἦσαν. ἔ μύτοι τῆτόν γε χρεὶ διὰ τὴν ἐκείνων

dam ex conlatitia pecunia. TESTI-
 MONIUM Diotimi etc. Ille igitur in
 tali tempestate, et in tali rerum for-
 tuna, non ad civitatem adituandam
 animum adiecit, sed ita se com-
 paravit, ut ex vestris redditibus ali-
 quid lucri auferret. Oropo enim
 eruptione facta, modo per se ipse,
 modo ceterorum dux, eorum sc. qui
 calamitates vestras felicitatem suam
 ducebant, agros circumiens, civium-
 que aetate gravissimos adortus, qui
 domi manserunt modicas sed necessa-

rias facultates nacti, animo quidem
 vestrae reip. studioso, sed propter
 aetatem ad opem ferendam infirmos,
 eos, inquam, bonis exuit, satius exi-
 stimans ut ipse paucillulum lucri fa-
 ceret, quam ut illos non laederet: qui
 igitur ciues ob eam ipsam causam eum
 hodie persequi omnes non possunt,
 ob quam reip. suppetias ferre ibi non
 potuerunt. Non igitur opus est ut
 ille ex eorum infirmitate duplicem
 commoditatem reportaret, ut sc. ibi
 res eorum auferret, atque hodie a

ἐκείνων — βυλάειν ἀξιάτω.
²² ἐφελῆσαι] ἴστα. Codd.

²² ἐφελῆσαι] ἐφελῆσαι. Codd. Steph. et
 Codd.

αδυναμίαν δις ὠφελθῆναι, τότε ἀφελόμενον αὐτὸν εἶχον, νῦν
 τε δοκιμαθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ καὶ ὅσισιν παλαιῶν
 τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἠγήσατε εἶναι· καὶ τῶν
 ὑπερμισήσαντε, ὅσις ἐτόλμησεν, οἷς ἑτέρῳ δίδόναι παρ'
 ἐαυτῶν τι προσηνέοι, διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκίεσθαι αὐτῶν,
 τῶν ἀφαιρέσας τὰ ὑπάρχοντα. καλεῖ μοι οὗτοι μάρτυρες.
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ²³ Οὐ τοίνυν ἔγωγε ἤδη ὅτι ὑμᾶς δια-
 φερῶς δὲ γινώσκων παρ' αὐτῶν, ἢ οἰκίον γινώσκων.
 τοιαῦτα γὰρ εἰσιν, ὥς· εἴ κ' μηδὲν αὐτῶν ἄλλο ἡμάρτην,
 διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμαθῆναι. οἶα μὲν
 ἐν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτῶν κατηγόρει, παρήσω· ὅτι ὡς ὅτε
 λαλῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκμαίρομαι, ῥαδίον ἐστιν
 ὑμῖν γινῶναι ὁποῖός τις ἦν ²⁴ παρ' αὐτῶν. ἐκείνη γὰρ τέτω
 μὲν ἠπίσησεν ἀποθανέσαν ἐαυτῶν ἐπιλέγειν· ἀνιφάνει ὅτι
 δὲν ²⁵ προσήκουσα ²⁶ πισθύσασα, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐαυτῆς

vobis adprobetur. Verum si quis-
 quam eorum qui perpessi sunt adfue-
 rit, magnum id esse existimetis:
 eumque maximo odio habeatis, qui
 fustinuit, eos spoliare quibus ceteri
 misericordia propter inopiam com-
 moti de suis conferre maluerunt. Mihi
 testis voca. TESTES. Vos igitur non
 aliter de eo statuere arbitror debere
 quam de eo statuunt domestici et fami-
 liares. Ea enim sunt ab eo domi
 perpetrata, ut, si nihil aliud sit ab eo
 peccatum, ob ea sola repudiaretur.

Qualia igitur mater dum in viuis fue-
 rat incusabat, ea praetermittam: ex
 iis vero quae ad extremam vitam
 egit, vobis conjectare facile est qua-
 lem se in parentem praestitit. Ea
 enim huic se mortuam committere
 noluit, verum Antiphani, qui genere
 non erat coniunctus, se committens de-
 dit ad sepulturam tris minas argenti,
 hoc proprio filio neglecto. Nonne
 igitur patet, quod eum bene intellexit
 neque propter necessitudinem, qua
 illi coniunctus erat, iusta facturum?

²³ Οὐ τοίνυν κ. λ. λ.] Lege Οὐ τοίνυν ἔγωγε
 ΟΙΔΑ (vel Οὐ τοίνυν ΗΓΟΥΜΑΙ ἤδη) ὅτι ὑμᾶς
 διαφερόντως δὲ γινώσκων παρ' αὐτῶν, ἢ ΟΙ ΟΙ-

ΚΕΙΟΙ γινώσκων. Pro οἰκίον οἰκίον Codd.
 Sierph. et Coisl.

²⁴ παρ' αὐτῶν.] παρ' αὐτῶν. Coisl.

ταφίῳ τρεῖς μνᾶς ἀργυρεῖς, παραλιπῶσα τῆτον υἱὸν ὄντα
ἐαυτῆς. ἄρα δῆλον ὅτι οὗ ἤδη αὐτὸν ἐδὲ διὰ τὸ πρῶ-
τον ἦκεν ²⁷ αὐτὰς τὰ δέοντα αὖ ποιήσουσα; καίτοι εἰ μήτης, ἢ
πέφυκε ἢ ἀδικημένη ὑπὸ τῶν ἐαυτῆς παίδων μάστιγα ἀνέ-
χεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελιμὴν μεγάλην ἔχειν ἡγεῖσθαι, διὰ τὸ
δύνοια μᾶλλον ἢ ἐλέγχω τὰ γινόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε
τῆτον καὶ ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἐαυτῆς, τί χρη ὑμᾶς περὶ
αὐτῆς διανοηθῆναι; ὅσις γὰρ περὶ τῆς ἐαυτῆς ἀναγκαίως τοι-
αῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα; τί αὖ περὶ γε τῆς ἄλλο-
τρίως ποιήσκειν; ὡς ἔν κ' ταῦτ' ἀληθῆ ἔστιν, ἀκέραιε ²⁸ αὐ-
τῆ λαβόντι τὸ δαργύριον, καὶ θάψαι αὐτήν. ΜΑΡ-
ΤΥΣ. Τί ἐν βεληθένης ὑμεῖς τῆτον δοκιμάσατε; πότε-
ρον ὡς ἔχ' ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τῷ πα-
τρίδα ἡδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσαι βελίων; τοιγάροι προτέρων
βελίων γρόμῳ περὶ τῷ πόλιν, ὕστερον βελθύν

EDIT.
STEPH.
pag. 189.

Veruntamen si mater, quae a liberis iniuriose habita, ita tamen natura comparata est ut fufferre soleat, neque, si quid boni reportet, in magno lucro deponat, propterea quod quae facta sunt benevolentia magis quam pondere trutinat, si illa, inquam, existimavit eum vel se mortuam complaturum, qualem vos animum de eo habere oportebit? Qui enim haec et istiusmodi contra necessarios audeat, quid audebit contra alienos? Ut con-

stet igitur haec esse vera, ipsum hominem audite, qui argentum accepit et mulierem sepeliuit. TESTIS. Quo igitur animo eum probabitis? Anne quod nihil mali admiserit? Sed patriam suam indignissime tractavit. Anne quod emendabitur? Verum enimvero prius de republica bene meritis ita demum Senatorium munus adfectet, beneficium aliquod reipublicae comparans tam luculentum quam fuit nuper iniuria.

²⁵ προσήκοντα] Vel potius ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΙ.

²⁶ πεισίστατα] πεισίστατα. Codd.

²⁷ αὐτῇ] Scribe ΑΥΤΗ.

²⁸ αὐτῇ λαβόντι] Restitue cum scriptis Codd. αὐτῇ ΤΟΥ λαβόντι. In vno, Steph. sc. deest τὸ ante δαργύριον.

ἀξιέτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε ²⁹ ἀγαθὸν ποιήσας. σωφρονέσεσθαι γὰρ ἐστίν, ὕστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χά-
 ρετας ἀποδιδόναι. δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἔξ ὧν
 μὲν ἤδη ἡμάρτηκε, μηδέποτε τιμωρηθήσεται. ἔξ ὧν δὲ μέλλει
 εὖ ποιήσας, ἤδη τελειώσει. ἀλλ' ἄρα, ἵνα βελτίους ὥσιν
 ④ πολῖται, ὁρῶντες ἀπαντας ὁμοίως τιμωρῆσθαι, διὰ τῆτο
 δοκιμασέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τὰς χρεῖστας, εἰάν αἰ-
 δάνων) ὁμοίως ³⁰ τοῖς πονηροῖς τιμωρῆσθαι, ³¹ παύσασθαι
 τῶν χρεῖστων ἐπιηδουμάτων. τῶν αὐτῶν ἡγεμῶνες εἶναι τὰς
 τε κακὰς τιμὰς, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν. ἀξιὸν δὲ καὶ
 τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μὲν τις φρεσὶν τι πρῶτον, ἢ
 ναῦν, ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέσθαι τὴν ἐτύγχανε τῶν πο-
 λιτῶν ὄν, ταῖς ἐχάταις ἀνὰ ζημίαις ἐζημιῶτο. ἔτθαι δὲ,
 πρῶτον ὅλως τὴν πόλιν, ἔχ ὅπως τιμωρηθήσεται ³² πᾶσα-
 σκιδάξει. καίτοι δικαίως γὰρ ἀνὰ ὅσας φανερώς, ὥσπερ ³³ Edit.
 τῶν, πρῶτον τὴν ἐλευθερίαν, καὶ περὶ τῆς βαλόναι, ³⁴ Ald.
 Edit.

Ea est enim sapientia gratias post
 facta rependere. Graue enim mihi
 esse videtur, si propter ea quae re ipsa
 peccauit non coercebitur; propter
 ea vero quae olim bene facturus est,
 honore dignus existimabitur. Sed
 anne ut ceteri emendentur ciues,
 cum viderint omnis aequali honore
 dignatos, idcircone, inquam, ille
 admittendus est? verum periculum
 est ne et boni ciues, ubi viderint in-
 frugi secum pariter aestimari, de
 bonis suis rationibus remittant, ar-

bitrati eorum esse et malos ho-
 norare et bonorum obliuisci. Quin
 et hoc quoque reputare oportet,
 quod, si quis vel castellum pro-
 diderit vel nauem vel castra, vbi vlla
 pars ciuium continebatur: ille extre-
 ma omnia supplicia subiisset, hic au-
 tem vniuersa ciuitate prodita, non de
 poena cogitat *** Iure tamen, quicun-
 que manifesto, ut ille, libertatem
 prodidit, de istius non dignitate, sed
 seruitute summoque infortunio concilium
 habuissetis. Audio autem eum di-

²⁹ ἀγαθόν] STEPH. coniecit KAKON.

³⁰ τοῖς πονηροῖς] TOYΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. Vir

celeberrimus.

³¹ παύσασθαι] F. cum Coisl. ΠΑΥΣΕΣΘΑΙ.

ἀλλὰ

ἀλλὰ περὶ τῆ δαλδύειν καὶ τῆ μεγίστης δ'πορείας ³³ ἐκκλη-
 σιά(ε). ἀκχώ δ' αὐτὸν λέγειν, ὡς εἶτι ἡ ἀδίκημα τὸ μὴ πα-
 ραγνέας ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμο· ἂν ἐκεῖο περὶ αὐτῆ διαρ-
 ρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. καὶ γὰρ οἱ(ε) ὑμᾶς
 γνώσεας ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τῆ ἀδικήματ· εἰς περὶ
 αὐτῆ ἐγράφη νόμο· τίς γὰρ ἂν ποιεῖ ρήτωρ ἐνεθυμήθη, ἢ
 νομοθέτης ἤλπισεν, ἀμαρτήσεας τινὰ τῶν πολιῶν τοσαύτην
 ἀμαρτίαν; καὶ γὰρ ἂν δή περ, εἰ μὲν τις λίποι τὴν τάξιν, μὴ
 αὐτῆς τῆ πόλεως ἐν κινδυνῷ ἔσης, ἀλλ' ἐτέρως εἰς τῆτο
 καθιστάσης, ἐτέθη νόμο· ὡς μεγάλα ἀδικῆν· εἰ δέ τις
 αὐτῆς τῆ πόλεως ἐν κινδυνῷ ἔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτῇ,
 οὐκ ἂν ἀρεὰ ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν εἴ τις ᾤκη τινὰ τῶν πο-
 λιῶν ἀμαρτήσεαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' ἐκ ἂν εἰκότως
 ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ οὐδὲν μελοίκας μὲν, ὅτι καὶ τὸ προση-
 ῶν ἐαυτοῖς ἐβόηθησαν τῷ δήμῳ, ³⁴ ἐτιμήσατε ἀξίως
 τῆ πόλεως· τῆτον γ', ὅτι παρὰ τὸ προσηῶν ἐαυτῶν

cere, quod si nefas esset eo tempore non adesse, de ea re diserte lata fuisset lex, quemadmodum de ceteris maleficiis. Arbitratur enim vos nescire quod propter magnitudinem flagitii nulla adhuc de ea re lata sit lex. Quis enim aut rhetor in animo concepit, quis legislator exspectavit civium quenkum tale facinus admitturum? Non enim profecto, si quis ordinem deseruerit, cum non civitas ipsa in periculo versetur, sed alios obiciat, lata fuisset lex tanquam

gravi delicto admisso: et, si quis civitatem ipsam in periculo versantem deseruerit, tum lata non esset. Omnino si quis exspectare posset ut tale facinus civium quisquam in se admitteret. Quis autem vos non iure increparet, si aduenas, qui reip. non pro officio opitulati sunt, *ignominia adfecistis*, ut remp. decebat: hunc autem, quod praeter officium remp. prodidit, non puniatis, si non maiori supplicio, at saltem eo dedecore de quo iam agitur. Recordamini autem

³³ ἀκχώ(ε)·] Deesse aliquid video.

³⁴ ἐκκλησιάζει·] Alii ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΗΤΕ.

³⁴ ἐτιμήσατε·] ΗΤΙΜΗΣΑΤΕ. Vir doctissimus.

πρῶτον τὴν πόλιν μὴ ³⁵ κολάζοιτε, εἰ μήγε ἄλλω
 τινὶ μείζονι, τῇ γε παρέσῃ ἀτιμία; ἀναμνήσθητε ὅτι
 ποτε οὗτοι ἀγαθὸς ἀνδρας γινόμενας περὶ τὴν πόλιν
 τιμᾶτε, καὶ τὰς κακὰς ἀτιμάζετε. εἰδείχθη γὰρ ἀμφοτέρω
 ταῦτα, καὶ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἕνεκα ἢ τῶν γηγο-
 ρημένων· ἵνα ἀγαθοὶ προθυμῶνται ³⁶ γίνεσθαι καὶ κα-
 κοὶ δὲ, μηδὲ ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε
 ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ ἔτι ὅρκων φρονίσαι, ὃς ἔγωγε οὗτος
 παλαιὸς θεὸς πρῶτον· ἢ πῶς ἂν χρησόν τι βεβῆσαι
 περὶ τὴν πολιτείαν, ὃς εἰς ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβλή-
 θη· ἢ ποῖα ἂν ἀπορήτῃα τηρῆσαι, ὃς εἰς τὰ προειρημένα
 ποιῆσαι ἠξίωσε; πῶς δ' εἰκὸς ἐστὶ τῆτον, ὃς εἰς τελευταῖος
 ἐπὶ οὗτοι κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων,
 καὶ ἔτι σωτηριωθῆναι; χέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ ἔτι μὲν ἀ-
 παύτως οὗτοι πολίτας περὶ εὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμῖς δὲ τῆτον
 εἶνα ὅτι μὴ ἀποδοκιμάσαιτε. ὁρῶ δὲ τινὰς οἱ νῦν μὲν τὰ

quam mente fortissimos civis ho-
 nore, infrugi ignominia mactetis.
 Vtrumque enim palam proditum est
 non tam praeteritorum gratia quam
 futurorum: ut omnes boni ciues esse
 nitantur dedita opera, mali nulla o-
 mnino ratione esse praesumant. Tum
 autem praeterea reputate quodnam
 iusiurandum ille videatur respicere,
 qui re ipsa patrios deos prodidit?
 Quo pacto ille reip. bene consulere,
 qui remp. liberare nequidem voluit?

Quaenam mysteria conseruare qui ne
 publica quidem iura defendere voluit?
 Quo modo decebit, qui ad pericula
 ne extremus quidem adiit, cum et an-
 te eos qui rem confecerunt, et tali
 modo ornari? Iniquum sane esset
 ut ille omnis civis pro nihilo ha-
 beret: vos hunc vnum non repudiare-
 tis. Quosdam autem video qui nunc
 ei suppetias ferre meditantur, vosque
 orare ubi me flectere nequiverint:
 tunc autem, cum pericula vobis ma-

³⁵ κολάζοιτε] κολάζετε. Cod. Steph. κολάζετε.
 Coisl.

³⁶ γίνεσθαι] γίνεσθαι. Coisl.

³⁷ αὐτῶν] αὐτῶν. Coisl.

τῷ ᾧ ἀσκαυάζον) βοηθεῖν, καὶ δεῖξαι ὑμῖν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδυνάσθη πείσαι· τότε δ', ὅτε ④ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ ④ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δ' ἄλλα ³⁷ αὐτὴ ἡ πολιτεία ἐκεῖνο, καὶ εἶδει ἐ μόνον περὶ τῆ βελούειν, ἀλλὰ καὶ περὶ ^{EDIT. STEPH. P. 190.} τῆ ἐλευθερίας ³⁸ βελούειν, τότε ἐκ ἐδέοντο αὐτῇ βοηθεῖν καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδέναι μήτε τινὶ παλαιοῖ, μήτε τινὶ βελού, ἥς νυν ἀξιοῖ τυχεῖν, ἐ μείον αὐτῶν, ἀλλων γε καλεσασαμένων. μόνον δὲ, ὃ βελή, δικαίως ἐδ' ἂν ἀγανακτοῖ μὴ τυχεῖν. ἐ γὰρ ὑμεῖς νυν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸν τότε ἀπεσέφησεν, ³⁹ ὅτε οὐκ ἠξίωσεν, ὥσπερ νυν προθύμως κληρωσόμενον ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενον περὶ αὐτῆς καλασῶναι μετ' ὑμῖν. ἱκανὰ μὲν νομίζω εἰρηάζει, καίτοι πολλά γε ᾤοντο. ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἀνδρῶν τέτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. ἐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ, περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βελούειν, τεκμηρείοις χρῆσθαι, ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὅποιοί τινες ὄντες ⁴⁰ αὐτοῖς περὶ τινὶ

ximaque discrimina essent, cum reip. ipsius ratio pro praemio posita erat, et oportuit non de Senatoria dignitate, sed de libertate ipsa consilium capere, tunc, inquam, eum non orabant ut auxilium et vobis et uniuer-sae reip. ferret, ut nollet prodere vel ciuitatem vel senatum cuius nunc communionem flagitat, cum ipsi nihil eius rei intersit, ceterique rem confecerunt. Solus ille, Senatores, iure non succensere debet, si spe ex-

ciderit. Non enim vos nunc illum infamatis, sed se ipse tunc exclusit, cum noluit ea alacritate qua nunc ad sortem accedit, tunc ad periculum vestrum participandum accedere. Sat dicta esse arbitror, tametsi multa praetermiserim: verum confido vos sine his quod reip. utile est diiudicatu-ros. Non enim aliis signis eorum meritorum quae Senatori competant uti decet quam vobis ipsis: quali animo vos in remp. fuistis cum

³⁸ βελούειν] βελούειν. Coisl.

³⁹ ὅτε] ὅταν. Coisl.

⁴⁰ αὐτοῖς] αὐτῶν. Codd. Steph. et Coisl.

502 ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ κ.τ.λ.

πόλιν ⁴¹ ἐδοκιμάσθη. ἔστι γὰρ ⁴² αὐτῶν τὰ ἐπὶ τῶν δούμαϊα,
⁴³ κοινὰ ὡς δαδείγματα, καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

eum honorem adepti estis. Eius enim instituta *nova* sunt exempla et omni democratiae aduersaria.

⁴¹ ἐδοκιμάσθη] γὰρ δοκιμάσθη. *Ald.* γ' *SCALIG.*

⁴² αὐτῶν τὰ] τὰ τούτων. *Coisl.*

⁴³ κοινὰ] Legendum omnino ΚΑΙΝΑ, ut monuit vir summus.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ.
LYSIAE
CONTRA
DIAGITONEM
ORATIO.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος εἰς τῶν μὲν Θεραύλλε καλανεγύτων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ μίλων ἐκπλῆν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππῃ ἀρχοντῷ, ἔχων νήπια παῖδια, διαθήκας ἐποίησατο· καλαλιπῶν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἐαυτῷ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θῆνόν τε καὶ πάππον Δοτὸν μητέρα. αὐτὸς μὲν ἔν ἐν Εφέσῳ μαχόμενος Δοτὴν καὶ Διογείτην δὲ πᾶσαν τὴν ἐστίαν τῶν ὀρφανῶν ἀναχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων ἔδωκεν Δοτὴν καὶ αὐτὸς ἐτι πλείων κατηγορεῖται πρὸς ἐνὸς τῶν μεροκίων δοκιμασθέντος, κακῆς ἐπίτροπῆς. λέγει δὲ καὶ αὐτὸς τὴν δίκην οὗτος ἐκείνῃ μὲν θυγατρὶ, τῶν δὲ μεροκίων ἀδελφῆς ἀνὴρ.

Dionysf. Halic. in Lysia.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διαγείτονος τῶν ἀδελφῶν θυγατέρα γήμας καὶ ἔχων ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξίων ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καλαλιμπάνει τῶν παίδων τὸν

¹ Hanc longe venustissimam et optimam (si Photio fides) orationum Lysiae conferuarunt in quorum opera vsi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo praelibavit. Memorat etiam idem alibi, sc. pag. 381. Περὶ

Διογείτονα πρὸς ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere Dionysf. Halic. ἔστι δὲ λόγος ἐν τῇ ἐπιτροπικῇ, ἐπιτροπὴν δὲ καὶ Διογείτονα, καὶ οὕτως ἔχει τοιαῦτα. Διόδοτος εἰς κ. λ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXIV. 5.

504 ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

ἀδελφόν, καὶ μαχόμενον ἐν Εφέσῳ τελευτῶν τὸν βίον. Ἀθηναίων δὲ τις γῆμας τῷ Διοδίτῃ μὲν θυγατέρι, Διογείτῳ δὲ θυγατρὶδι, ἱγραίφατο Διογείτῳ κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. ἢ Ἀνσίας γέγραφε τὸν καὶ Διογείτῳ λόγον.

Scholiast. Hermogenis, p. 411.

ΕΙ μὲν μὴ μεγάλα ἔω τὰ διαφέροντα, ὧς ἄνδρες δικασαί, ὅκ ἂν ποιεῖς εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τέτρες εἶσα· νομίζων αἰσχρὸν εἶναι πρὸς ὅδ' οἰκέας διαφέρειν. ² εἰδὼς ὅτι ἔ μόνον ³ ἀδικῶντες χεῖρας ὑμῖν εἶναι δοκῶσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἑλαττον ὑπὸ τῷ πρῶτον ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ ³ δυνάμεν. ἐπειδὴ μὲν τοι, ὧς ἄνδρες δικασαί, πολλῶν χρημάτων ἀπεσέβην, καὶ ⁴ πολλὰ * καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἤκιστα ἐχρῆν, ⁵ ἐπ' ἐμὲ κηδεσὺν ὅληα κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγῆναι εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τέττων μὲν ἀδελφῶν, Διογείτῳ δὲ ⁶ ἀδελφιδῶν· καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα ⁷ τὰς φίλους ἐπιτρέψαι διαί-

AEMYLIO PORTO Interprete.

NISI profecto magni momenti res essent, Iudices, de quibus controuertitur, haudquaquam permisissimam hosce apud vos contendere; turpe esse ratus affinis et consanguineos inter se in iudicio disceptare: *et cum sciam* vobis non solum deteriores videri eos qui iniuriam irrogant; sed et illos qui, minus ab affinibus habentes, id moderate ferre nequeant. Quare cum

hi ingenti pecuniarum vi fraudati sint, Iudices, *et maxima et grauissima*, a quibus minime profecto oportuit, pasci, ad me affinem suum confugerint; necesse fuit illorum patrociniū dicendo suscipere. Ego autem horum sororem, Diogitonis vero *e filia neptem*, in uxorem duxi: et primum quidem plurimis verbis ab utrisque impetraui, vt arbitris rem committerent:

² εἰδὼς] Melius ἔ. Hermog. εἰδὼς TE.

³ δυνάμεν] δυνάμεν. Ald. δυνάμεν. SCAL. ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἔχοντες ἑλαττον ὑπὸ τῷ πρῶτον ἔχοντες ἢ ἀνέχεσθαι δυνάμεν. ἔ. Hermog. qui qualem subinde leuiiores habet varietates.

⁴ πολλὰ δεινὰ] Istud καὶ ex ἔ. Hermog. et Marg. Cantab.

⁵ ἐπ' ἐμὲ] ἐπ' ἐμὲ ΔΕ. Idem scholiastes.

F. ἐπ' ἐμὲ ΔΗ.

⁶ ἀδελφιδῶν] θυγατρὶδι. Cant. et ἔ. Hermog.

⁷ τὰς φίλους] Ita editi, Sed et legi posse ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ monuit Sylburgius. Ego autem oportere. Atque ita legunt Dionysii Codd. Regii Parisienses, et Hermogenis ἔ. Graecus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν διαίταν.

τῶν,

τῶν, ὥς πολλὰ ποιήσῃ τὰ τέτων πράγματα μηδὲνα τῶν ἄλλων εἶδέναι. ἐπεὶ δὲ Διογείτων ἂ φανερώς ἔχων ⁸ ἐξη-
λεγκίῳ, ὥς τέτων ἔδενι τῶν αὐτῶ φίλων ἐτόλμα πεί-
θεσθαι, ἀλλ' ἠβελήθη καὶ φύγειν δίκας, καὶ μὴ ἔσας διώκειν,
καὶ ⁹ ὑπομῖναι τὰς ἐχάτας κινδυνὸς μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια
ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τέτας ἐγκλημάτων, ὑμῶν
δοῦμαι, εἰ μὴ ἀποδείξω ἔως αἰχρῶς αὐτὰς ἐπιτεροπυ-
μίας ὑπὸ τῷ πάππῳ, ὡς ἔδεις πάποισι ὑπὸ τῶν ¹⁰ ἔδεν
προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια. εἰ δὲ μὴ,
τέτω μὴ ἀπαντα πισθεῖν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. ἔξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς ὥς αὐτῶν διδάξαι
πειράσομαι.

¹¹ Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧς ἄνδρες ¹² δικασαί, Διόδωρος καὶ Διο-
γείτων, ὁμοπάτεροι καὶ ὁμομήτεροι. καὶ τὴν μὴ ἀφανῆ
ἐσίαν ἐνέμαρτο, τῷ δὲ φανερώς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένους δὲ

permagni quippe interesse existima-
bam, horum negocia et causas palam
non diuulgari. Cum vero Diogito
aperte conuictus haec habere, nihil
tamen amicis suis et arbitris cedere
voluit, sed cum et iudicium subter-
fugeret, cumque nullum ius haberet,
ipsum prosequi, et ultimum potius
discrimen subire voluerit, quam iu-
ste se gerendo hanc a se accusatio-
nem propulsare: peto a vobis, vt, si
vobis clare ostendero, neminem hac-

tenus tam maligne a balienis habi-
tum, quam hos ab auo suo pupillos,
iustitiam illis administretis; sin mi-
nus, huic vt in omnibus credatis, nos
vero vt nefarios in posterum habeat-
tis. Porro ab initio rem vobis, vt se
habet, explicare contendam.

Diodotus et Diogito, Iudices, fra-
tres germani erant, iisdem nati pa-
rentibus: ac supellectilem quidem et
res mobilis diuiserunt; iis vero, quae
erant fundi, communiter utebantur.

⁸ ἐξήλε[κτο] ἐξηλέ[κτο]. Sch. Hermogenis.

⁹ ὑπομῖναι] καθυπομῖναι. Id. Scholiastes.

¹⁰ ἔδεν] μηδέν. Id.

¹¹ Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. Enarrat. Her-

mog. ad l. 1. de Ideis, p. 381. Victor. Var. Lect.
XXIV. 5.

¹² δικασαί] d. in x. Hermog.

Διοδότῃ κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χεῖματα, παῖθ' αὐτὸν Διο-
γείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ αὐτῷ μόνῃ.
ἢ γίνοντο αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτης. χεῖρ' ὃ ὕστερον κα-
ταλεγείς Διόδωρος μὲν Θρασύλλῃ τῇ ἑπὶ τῶν ὀπλιῶν, κα-
λέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδῶν ἔσαν, ἢ ¹³ τὸν ἐκεί-
νης μὲν πατέρα, αὐτῇ δὲ κηδεστὴν ἢ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον,
πάππον δὲ τῶν παιδῶν ἢ θείον, ἡγήμενος δὲ διὰ ταύτας τὰς
¹⁴ ἀναγκαιοτήτας ἐδενὶ μάλλον ¹⁵ προσήκειν ἐτέρῳ εἰς τὰς
¹⁶ παῖδας ἑπιτρέπω γυῖας, διαθήκῃ αὐτῷ δίδωσι, καὶ
πέντε τάλαντα δρῦναι ὡς ἀκαταθήκῃ. αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν
ἐκδεδομμένα ἐπὶ τάλαντα, ἢ τετραράχοντα μνᾶς. ¹⁷ χι-
λίας δὲ ὀφειλομένης ἐν Χερρόνησῳ. ἐπέσκηψε δὲ, εἴαν τι
πάθῃ, τάλαντον μὲν ἑπιδεῖναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ

Ditato vero Diodoto haud multo post
rogat eum Diogito, suam ut filiam,
quam unicam habebat, in matrimo-
nium capiat. Ex qua dein Diodotus
duos filios et filiam procreavit. Post
vero cum Diodotus sub Thrasylo
duce ad militiam adllectus esset, et
uxorem suam, quae fratris erat filia,
simul et uxoris patrem, suum germa-
num et adfinem, filiorum avum et pa-
truum ad se vocasset, ratus ob ar-

ctum hoc necessitudinis vinculum,
nemini se melius filiorum tutelam
posse committere, testamentum illi
in manus consignat, et quinque ar-
genti talenta apud eum deponit. O-
stendit adhaec septem talenta ad foe-
nus exposita, et minas quadraginta;
mm vero *drachmas* sibi in Chersoneso
deberi. Iussit quoque, si quid sibi
accideret humanitus, vnum uxori ta-
lentum dari, simul et domesticam su-

¹³ τὸν] Deest τὸν ante οὐκείνης in Codd. Regg. Dionysii.

¹⁴ ἀναγκαιοτήτας] ἀνάγκας in MSS. Dionys.

¹⁵ προσήκειν κ. ἢ λ.] προσήκειν ἢ ὥστε εἶ
αὐτῷ παῖδας γυῖας. Cant.

¹⁶ παῖδας] αὐτῷ παῖδας MSS.

¹⁷ χιλίας] Quid? Anne μνᾶς quod proxime
praecedit? Caue credas. Maxime si cum Cant.
χιλίας restituendum est. Rarissime, credo,

cum xvi, vel etiam xxxiii talenta dinume-
randa veniunt (tot enim vel χιλίας vel διαχι-
λίας minae conficiunt) per minas numerant.
Tum autem praeterea huiusmodi census ultra
privati hominis, Diagitonis sc. fortunas excre-
skeret: neque porro credibile est hominem frugi
et mercatura exercitatissimum domi solum-
modi habere ad xii talenta: foris mutuo data
ad xxxiii. Non ausim pronunciare hic sub-

δωμάτιον δέναι· τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι
 μνᾶς ¹⁸ τῇ γυναικὶ, καὶ τετράκοντα στατήρας κυζικηνῶν.
 ταῦτα δὲ πρᾶξας, καὶ οἱκοι ἀνίγγραφα καλασιπῶν, ὧς ἔχει
 στρατοσύμβουλος μὲν Θρασύλλης. ἀποθανόντι δὲ ἐκείνῳ ἐν
 Εφέσῳ, Διογέτων τινὲ μὲν θυγατέρα ἐκρυπτε τὸν θάνατον
 τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὰ γράμματα λαμβάνει ἅ κατέλιπε σεση-
 μασμένα, φάσκων τὰ ναυτικά χρέματα δεῖν ἐκ τῶν τῶν
 γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θά-
 νατον αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, τὸ μὲν πρῶτον ἐνι-
 αὐτὸν ἐν Περραιῇ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ κατελέλειπτο
 τὰ ἐπιήδεια. ἐκείνων δὲ ¹⁹ ὑπολιπόντων, οὗ μὲν παῖδας
 εἰς ἄστυ ἀναπέμπει, τινὲ δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν, ἐπιδὲς
 πεντακισχιλίας δραχμᾶς, χιλίας ἑλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ ²⁰ αὐ-

pellectilem: filiae quoque talentum reliquit, et viginti minas et triginta stateres Cyzicenos. His peractis, et domi horum antigrapho relicto, cum Thrasylo in militiam profectus est. Cum autem Ephesi mortuus Diodotus esset, Diogito filiae suae mariti mortem non indicavit; et testamenti tabellas, quas ille domi obsignatas reliquerat, accepit, dicens se hisce e tabellis nauticas quasdam merces e-

mere debere. Cum vero tandem Diodoti eis mortem indicasset, et iusta perfoluissent, annum vnum principio in Piraeo commorabantur: omnis enim eius supellex hic erat. Qua deficiente pueros quidem in urbem remittit, matrem vero eorum elocat in matrimonium; quin in dotem assignatis drachmarum[millibus, detractis mille drachmis quas maritus ipsi dotis nomine reliquerat. Filio autem

esse δραχμᾶς. Sed subesse solet, et numerata ita solute et nude posita facpissime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias iniuriam quam Demostheni intulerit, mmm drachmis redemit. Vide tamen quo pacto eam rem retulere βιόγραφοι. Εἰδὼς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διο-
 γίτοις· αὐτὸς δὲ ΤΡΙΣΧΙΛΙΑΙ καὶ ἑκατὶ ἑκατὶ ἑκατὶ
 μοι δοκῶσι δὲ Διογέτην ἀνελκύσαντι πειράσαν, ἑλ-
 πίζοντι καὶ δωδεκάκις πειράσαν. Plutarchus.

Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυροῦσι πωλίσαντα αὐτὸν ἐν τῷ
 θεάτρῳ χορηγῶντα, εἰς κέρτις κατέστησε λαόν·
 ΤΡΙΣΧΙΛΙΑΙΣ ἀφῆκε δὲ δίκας. Auctor Vitarum
 Rhetorum apud eundem Plutarchum.

¹⁸ τῇ γυναικὶ] Dele cum SCHOTTO.

¹⁹ ὑπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri potest, et ἐπιλιπόντων substitui. Sylburg.

²⁰ αὐτῷ] αὐτῇ. Idem.

τῆς ἔδωκεν. ὁ γὰρ δ' ἔτι δοκιμασθέντι μὲν ταῦτα τῷ
 πρεσβυτέρῳ τοῖν μισθαρίῳ, καλέσας αὐτὸς εἶπε Διογείτων,
 ὅτι καλαλίποι αὐτοῖς ὁ παῖς ἑκοσι μνᾶς ἀργυρίων καὶ τετρα-
 κοντα στατήρας. ἐγὼ ἔν πολλὰ τῶν ἐμαυτῷ δεδαπάνηκα εἰς
 τὴν ὑμείρων τροφὴν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, ἔδεν μοι ²¹ διέφε-
 ρε· νῦν δ' καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ δ' ἐν, ἐπειδὴ δε-
 δοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγήμεναι, σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις
 τὰ στήληδαια. ταῦτ' ἀκύνειες, ἐκπεπλημύμοι καὶ δακρυόεις
 ὄχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παλαιότις ἐκείνῳ ἦσαν πρὸς
 ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τῷ πάθει διακείμενοι, καὶ ἀθλίως ἐκπεπλωκό-
 τες, κλαίοντες, καὶ παλαιότις με μὴ περιιδεῖν αὐτὸς ἀποσε-
 ρηθέντας τῶν πατρῶων, μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντα, ὑπερ-
 σμύνας ὑφ' ὧν ἤκουσα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθεῖν, καὶ τὴν ἀδελφῆς
 ἕνεκα καὶ ²² σφῶν. πολλὰ δ' αὖ εἰς λέγειν ὅσον πένθητον ἐν τῇ
 ἐμῇ οἰκίᾳ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτήσας δ' ἡ μήτηρ

maiori natu octauo post anno iam fui
 iuris facto, vocauit eos ad se Diogi-
 to, dicens, patrem illis xx minas ar-
 genti et triginta stateres reliquisse.
 Ego, inquit, multa e facultatibus
 meis in vestrum alimentum impendi;
 et quamdiu quidem res lauta fuit, nihil
 hoc curauī: iam vero et ipse miser
 sum et inops. Tu igitur cum iam
 tui iuris factus sis, et ad virilem ae-
 tatem perueneris, prospice qua ra-
 tione tibi victum compares. Hisce

auditis, perculsi et lacrymantes ad
 matrem venerunt, et simul cum illa
 ad me, hocce malo miserandum in
 modum commoti et misere spe fru-
 strati, flentes, meque adhortantes,
 ne se paternis bonis frustratos et pau-
 peres iam factos, et graui, a quibus
 non oportuit, iniuria adfectos defe-
 ram, sed sororis suaeque causa eos de-
 fenderem. Multa sane de luctu,
 quem tunc temporis domi meae vidi,
 forent dicenda. Mater tandem ora-

²¹ διέφερε] διέφορον. Codd. Regii.

²² σφῶν] σφῶν ΑΥΓΩΝ. Cant. et MSS. Dio-
 nyiii.

²³ ἀναγκάζει] Siquis malit ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ per
 me licet. Sylburg. Malit SCALIG.

αὐτῶν ἠντιβόλῃ με καὶ ἐκέλευε συγκαταγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰπῶσα ὅτι εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισαι λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτῶν ²³ ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν, ὥστε τῶν σφείρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ὑμᾶς. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ὑπεράνελον μὲν πρὸς Ἡγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τέττα θυγατέρα, λόγους δ' ἐποιεῖμι πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτηδέας, ἡξίαν δ' ἐτόν εἰς εἰλεῖχον ²⁴ ἵεναι περὶ τῶν πραγμάτων. Διογέειτον δ' ἐπὶ πρῶτον ὅκ ἤθελε· τελευτῶν δ' ²⁵ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ δ' ἐσυνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνὴ, τίνα ποῖε ψυχῶν ἔχων, ἀξιοὶ περὶ τῶν παίδων τοιαύτη γνώμη χρησθῆ, ἀδελφὸς μὲν ὢν τῆ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖον δ' αὐτοῖς καὶ πάππον. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ἠχύνει, ὅτε θεὸς ἐχέλω σε (φησὶ) δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκείνῳ ²⁶ ἐξέλιπε, πέντε τάλαντα παρ' αὐτοῦ ²⁷ καλαθήκῃ, καὶ περὶ τέτων ἐγὼ θέλω,

vit, et obtestata est, patrem ut suum ceterosque amicos conuocarem, dicens, se, etsi inter viros prius loqui non assueverit, calamitatum magnitudine coactam de suis apud illos iniuriis iam conqueri. Ego vero adiens Hegemonem, qui huius Diogitonis filiam in matrimonio habebat, apud illum conquestus sum; et aliis confanguineis et amicis hac de re verba feci: hunc vero orabam ut ad depellenda crimina sese accingeret. Quod

quidem Diogito initio detrectavit, sed tandem huc ab amicis adactus est. Cum igitur convenissemus, interrogabat ipsum mater, quid ipsi animi esset, qui erga pueros talem se praeberet; cum (inquit) frater sis patris eorum, pater meus, et eorum patruus et avus: et si hominum nullum verearis, Deos tamen te timere oportebat; qui quidem accepisti illo discedente v talentorum depositum; quod et ego et filii, tam hi quam

²⁴ ἵεναι] εἶναι. Cant.

²⁵ ὑπὸ] ἀπὸ. Cant.

²⁶ ἐξέλιπε] Potius ΕΞΕΠΛΕΙ.

²⁷ καλαθήκῃ] ἐν καλαθήκῃ. Cant.

510 ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

τὰς παῖδας παρθενησαμένη καὶ τέτταρ²⁸ καὶ τὰς καὶ ὕστερον
ἐμαυτῇ γυρομύρας, ὁμοῦσαι²⁹ ὅπερ ἂν αὐτὸς λέγῃς. καίτοι
ἔχ' ἔτι εἰμὶ ἀθλία, ἔδ' ἔτι πολλὰ ποιῶμαι
χρήματα, ὥς' ἔμπορικήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυ-
τῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδύνατος ὃ ἀφελῆσαι τὴν τῆ πα-
τρὸς ἔστιαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλειχεν³⁰ αὐτὸν³¹ ἐπὶ τὰ τάλαντα
κεκομισμύρον αὐτίκα, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς· καὶ τέ-
των τὰ γράμματα³² ἐπέδειξεν. ὅν γ' αὖ τῇ διοικήσει ὅτ' ἐκ
Κολυττῆς διωκίξει εἰς τὴν Φαίδρεα οἰκίαν, ³³ οὗ παῖδας
ἐπιτυχόντας ἐκβεβημύρω βιβλίῳ, ἐπεκτεῖν πρὸς ταύτην.
ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμύρον ἐγγύς ἐπὶ
τόκῳ δεδανεισμύρας, καὶ ³⁴ ἑτέρας διχιλίας δραχμάς, καὶ
ἐπιπλεονεξία ἀξία· φοιτᾶν δ' καὶ σίτον αὐτοῖς ἐκ Χερ-
ρόνησος καθ' ἑκάστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας (εἶπεν)

*et alii qui postea mihi nati sunt, iureiu-
rando confirmare parati sumus, quo-
cunque tandem loco iusseris. Et pro-
fecto non adeo misera sum, nec tan-
ti pecuniam facio, ut pro liberis pe-
ierans eos diris deuoveam, aut per
nefas patri facultates auferre velim.
Accusauit etiam illum, quod VII illa
talenta quamprimum receperit, et
quatuor drachmarum millia; atque
horum rationes et computum protu-*

*lit. Nam in migratione, quando e
Colytto in Phaedri aedis commigra-
uit, filios aiebat casu in hunc ratio-
num libellum eiectum incidentis, ad
se detulisse. Ostendit vero illum et
c minas foenore auctas, et alia duo
drachmarum millia, ac magni precii
supellectilem accepisse. Quin et sin-
gulis annis frumentum in illorum v-
sum e Chersoneso accepisse. Deinde
(aiebat) cum tantum penes te habe-*

²⁸ καὶ τὰς καὶ ὕστερον] F. καὶ τὰς ὕστερον κ. γ. λ.
²⁹ ὅπερ ἂν αὐτὸς λέγῃ] F. ὅπερ ἂν αὐτὸς ΘΕ-
ΛΗΣ.
³⁰ αὐτὸν] αὐτῇ. Cant.
³¹ ἐπὶ τὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δρα-
χμάς] Supra ἐπὶ τὰ τάλαντα καὶ τετρακισχιλίας
μνᾶς. Sed perinde est, ut alibi in superioribus
notaui. Ita et haec quoque concordant quae

modo dicenda sunt, σὺ ἐτόλμησας εἰπὼν — ὡς
ΔΙΕΧΙΛΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ὁ τότε πάλιν κατέ-
λιπε, καὶ τετρακισχίλια δραχμάς, cum prius dixerat,
ἔπειτα Διογείτην ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πάλιν ΕΙ-
ΚΟΕΙ ΜΝΑΣ ἀργυρίων καὶ τετρακισχίλια δραχμάς.
³² ἐπέδειξεν] ἀπέδειξεν. Codd. Regii.
³³ τὰς παῖδας] ΣΥΝΕΒΗ τὰς παῖδας aut
quid simile. SCHOTT.

εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρεήματα, ὡς διχαλίας δραχμαῖς ὁ
 τῶν πατρὸς κατέλιπε, καὶ τεράκοντα στατήρας; ³⁵ ἄπερ ἐ-
 μοὶ καλαίφθεντα, ἐκείνους τελοῦσάντων, ἔξέωκας θυγα-
 τριδὲς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῆς ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδή-
 τας, ³⁶ καὶ μὴ ἀκολούθους, καὶ μὴ σρωμάτων, καὶ μὴ ἱματίων,
³⁷ καὶ μὴ τῶν ἐπιπλῶν, ἀλλ' ὁ πατρὸς αὐτοῖς κατέλιπεν, καὶ δὲ
 μὴ τῶν ἀσκαλαθηκῶν, αἷς ἐκείνους ἀπὸ σοὶ κατέθετο. καὶ
 νῦν οὖν ³⁸ μὴ ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς παιδύεις ἐν πολλοῖς
 χρεήμασιν οὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς παῖς· τὰς
 δ' ἐμὰς ἀδικεῖς, καὶ ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν, ἀντὶ πλε-
 σίων πτωχῶν ἀποδείξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιαύτοις ἔργοις,
 ἔτε οὖν θεὸς φοβῇ, ἔτε ἐμὲ ³⁹ τὴν σὺν θυγατέρει ἀιχμῇ,
 ἔτε τῶν ἀδελφῶν μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάτ-
 τον ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν ἔν, ὧς ἄνδρες δικασαί,

res pecuniarum, dicere ausum, bis mille drachmas et triginta stateres horum patrem tantum reliquisse, quae illo mortuo mihi relicta . . . ? Eiecisti nepotes ex filia tua natos e propriis eorum aedibus, attritis indutos vestibibus, discalceatos, sine famulo, sine stragulis, sine vestibibus, et supellectile, quam eis pater reliquerat; sine pecunia, quam apud te deposuerat. Natos vero ex nouerca

ditare conaris, et opibus abundantis reddere: et hoc quidem honeste et bene faceres, nisi eos propriis bonis exueres, quos infamis domo eiectos e diuitibus, ut erant, inopes reddere satagis. Atque hic neque deos times, neque me tuam gnatam reuereris, nec fratris tui recordaris, sed omnis nos pecuniis et commodo proprio postponis. Cum itaque tunc, Iudices, multa et acer-

³⁴ ἐτίμους διχαλίας δραχμαῖς] Mirum ni haec sint ipsissimae mm drachmae, (vt legendum esse supra monui) quae ne pro totidem minis computentur, dudum intercessi.

³⁵ ἄπερ κ. l. λ.] Videtur SCHOTTO lacuna esse. Dispicimus quid Codd. MSS. ἄπερ ἱμοὶ καλαίφθεντα ΕΓΩ ΣΟΙ ΕΔΩΚΑ, ΚΑΙ ΕΚ-

ΒΑΛΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟΥΕ ΗΕΙΩΚΑΣ θυγατρίδων ὄντας κ. l. λ. Ita Cant. et Regii quoque, nisi quod ἐκβαλὼν, pro ἐκβάλλων.

³⁶ καὶ μὴ ἀκολούθους] Non agnoscunt MSS.

³⁷ καὶ μὴ τῶν ἐπιπλῶν] καὶ μὴ ἐπιπλῶν, Reg. 2.

³⁸ μὴ] d. Reg. 1.

³⁹ τὴν σὺν θυγατέρει] τὴν συνωδῆαν. Cant.

πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῷ γυναικὸς ῥηθέντων, ἔγω διελέθην
 40 ④ παρόντες ὑπὸ τῶν τότε πεπραγμένων, καὶ τῶν λόγων τῶν
 ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τὰς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀνα-
 μιμνησκόμενοι δὲ τὸ λυποθανόν, ὡς ἀνάξιον τῷ ἑστίᾳ τὸν
 ἑπιτροπὸν κατέλιπεν, ἐνθυμέμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξεδρεῖν
 ὅτῳ καὶ περὶ τῶν ἑαυτῶ πισθῆσαι τινά. ὥστε, ὦ ἄν-
 δρες δικασαί, μηδένα τῶν παρόντων διώκατε φθέγ-
 ξατο, ἀλλὰ καὶ δακρυόνας μηδὲν ἦτον τῶν πεπονθότων,
 ἀπιόντας οἷχετο σιωπῇ. Πρῶτον μὲν ἔν τέτων ἀνάβητέ
 μοι μάστιγες.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασαί, τῷ λογισμῷ προσέχειν
 τὸν νότον· ἵνα τὰς μὲν νεανίσκας διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμ-
 φορῶν ἐλέησῃτε, τῶτον δ' ἅπασιν τοῖς πολίταις ἄξιον ὁργῆς
 ἡγήσῃτε. εἰς τοσαύτῳ 41 δ' ὑποψίαν Διογείτων πάντας
 ἀνθρώπους 42 εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε μηδὲ ζῶντας, μη-

ba a muliere dicta essent, omnes
 quotquot aderamus, ita rei quam ille
 gessit indignitate, et mulieris verbis
 permoti fumus (videntes scilicet pu-
 pillos haec omnia passos, simul ve-
 ro mortui Diodoti memores, quam
 nimirum rerum suarum indignum
 tutorem reliquisset, atque animo
 volentes quam difficile sit reperire,
 cui quis sua tuto credere queat)
 [haec, inquam, ita omnis adfecerunt]
 ut nemo verbum loqui prae
 commiseratione potuerit; sed lacry-

mantes omnes, non minus quam qui
 rem ipsam patiebantur, cum silentio
 discesserunt. Primo quidem ascen-
 dant testes.

Velim itaque vos, Iudices, ratio-
 nibus meis animum adplicare, et di-
 ligenter advertere, ut nimirum et
 pupillorum tam graui et acerba
 passorum vos capiat miseria; il-
 lum vero vestro calculo dignum iudi-
 cetis, qui ab omnibus ciuibus reiicia-
 tur. Talem siquidem Diogito om-
 nibus hominibus suspicionem im-

40 οἱ παρόντες] ΠΑΝΤΕΣ οἱ παρόντες. Idem.

41 δ'] γδ. Cant. quod multo melius.

42 εἰς ἀλλήλους] Defunt in MSS.

43 ἐλθόν] ἐλθόν, Cant. Ita Reg. 2. ex ali-
 cuius emendatione. Hudson.

44 οἱς γυναικῶν ἱμάτιον] οἱς γυναικῶν ἱμάτιον.

δὲ Διοθνήσκουρας, μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς
ἐχθρίοις πισθεῖν· ὅς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἕξαιεν⁴³ γυῖα,
τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας, ⁴³ ἐλθεῖν εἰς δύο παῖδας καὶ ἀ-
δελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὁκίῳ ἔτεσιν, ἐπὶ τὰ τάλαντα
ἀργυρεῖς, καὶ ἐπὶ τὰς χιλιάδας δραχμαὶς ἀποδῆξαι· καὶ εἰς τὸ
ἦλθεν ἀναχωρητίας, ὥστε ἐκ ἔχων ὅπως σφύρει τὰ χεῖμα-
τα, εἰς ὅσον μὲν δύοιν παιδίον καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῇ
ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ ⁴⁴ εἰς γναφεῖον
ἱμάτια, καὶ εἰς ⁴⁵ κερεῖον ὅκινον ἅπλῳ καὶ ἀπλῳ μίτῳα ἔδωκε κατ'
ἐκαστὸν γεγραμμένα· συλλήδην δὲ παντὸς τῶν χροῶν,
πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρεῖς. εἰς δὲ τὸ μνημαῖον πατρὸς ἐκ
ἀναλώσας πένητα καὶ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν,
τὸ μὲν ἡμῖν, ⁴⁶ αὐτῶν τίθησι τέτοις λελογίαις. εἰς Διονύ-
σια τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασαὶ (ἐκ ἀτοπον γὰρ μοι δοκεῖ
καὶ περὶ τέττα μνηστῶναι) ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαιναν

presit vt neque viui, neque mo-
rientes, domesticis, magis quam ini-
micissimis, fidem habendam cense-
ant: qui nonnulla quidem negare
ausus fuit, tandem vero confiteri,
in duorum puerorum et puellae res
necessarias, octo annorum spatio,
septem argenti talenta et septem
drachmarum millia insumpta esse
et expensa. Quin et eo deuenit impu-
dientiae, vt cum ostendere non va-
leret, in quas res pecuniam impen-
derit, in victum duorum puerorum

et vnius puellae quinos in diem obolos
impensos numeret; in calceos vero et
vestium tincturam, inque tonstrinam
quae impenderit, sibi nec per men-
sem, nec per annum scriptum esse,
sed toto illo tempore, summatim
complectendo, vltra talentum argen-
ti se impendisse. In patris eorum
monumentum cum vix xxv minas in-
sumpserit, ex quinis drachmarum
millibus [i. e. l. minis] dimidiam par-
tem illis imputet. In Dionysia quo-
que, Iudices, (nefas enim hoc foret

Sylburg. ὡς γναφεῖον καὶ εἰς ἱμάτια. SCALIG.
in Marg. Cod. Bodl.

⁴⁵ κερεῖον] κερεῖον. Cant.
⁴⁶ αὐτῶν] αὐτῶν. SCHOTT,

ἑωνημένον δ' ἐνίον· καὶ τέτων τὰς ὀλίγας δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ⁴⁷ ἐφ' ὧν ἡμεῖς ἔχ' ἤμισα ὠργιστηρ. ἔτως, ὡς ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλας ζημίαις ἐνίοτε ἔχ' ἦτον τὰ μικρὰ λυπεῖ ὅδ' ἀδικημάτων. λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἐορὰς καὶ θυσίας, ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τέτρακιχιλίας δραχμὰς ἀπληρωμάτων, ἑτερά τε παμπληθῆ, ἀπὸ τοῦ κεφάλαιον συνελογίζετο· ὥσπερ διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ⁴⁸ παίδων καταλειφθεῖς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξει, καὶ πενσεάτης ἀντὶ πλεονέκων ἀποφάνει· καὶ ἵνα, εἰ μὴ τις αὐτοῖς παλικὸς ἐχθρὸς ᾖ, ἐκείνῳ μὴ ἐπιλάθων, τῷ δ' ἐπεὶ τῷ πατρὶος εἰσὶν ἀπεσχημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβέβηκε δίκαιον εἶναι περὶ ὅδ' αὐτὰς, ἐξ ἧν αὐτῶν, καὶ ὅδ' νόμος οἱ κεῖν) περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, μισθῶσαι τὸν οἶκον, ⁴⁹ ἀπληλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων· ἢ γὰρ περιαγμένοις, ἐκ τῶν προσιόντων τὰς παῖδας τρέφειν.

praeterire) xvi drachmis sibi ait agnum emptum, et horum octo puerorum rationibus adscripsit: quo nomine non parum indignati sumus. Ita in magnis damnis non minus interdum parua mouent animos iniuria affectos, Iudices, quam maxima: aperte enim iniuriosorum et improborum hominum peruersitatem ostendunt. Igitur in alias festiuitates sacrificiaque numerauit eis haud dubio plus quam quatuor drachmarum milia, aliaque plurima his similia, quae in summa generali recensuit: ut ideo profecto pupillorum tutor relictus vi-

deatur, uti pecuniarum loco ipsas rationes et pro nummis literas ostenderet, ac pauperrimos loco diuitum, quales erant, declararet; et ut si quis illis patris inimicus restaret, illius obliuisceretur, et cum hoc, a quo paternis omnibus bonis priuati sunt, potius inimicitias gererent. Et enim si se iustum erga pueros declarare uoluisset, licuisset ipsi, secundum leges latas tam tenuioris fortunae tutoribus quam potentioribus, aut domum locare labore omni expedito, aut fundum ementi pueros ex annuis prouentibus alere. Et alterutrum horum si fecisset, non

⁴⁷ ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ὧ. Sylburg.

⁴⁸ παίδων] παιδίων, Cant.

⁴⁹ ἀπληλαγμένοις] ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΙ.

SCHOTT. ἀπληλαγμένοις et περιαγμένοις in Regg. Codd. f. ΠΡΙΑΜΕΝΟΙ.

⁵⁰ καταλείπον] καταλείπον. Cant.

καὶ ὁποτέρῃν τῶν ἐποίησεν, ἔθενός αὖν ἦτον Αθιναίων πλῆ-
στοι ἦσαν. νῦν δὲ μοι δοκεῖ ἐδεπώποισ διανοηθῆναι ὡς φανε-
ρὰν ⁵⁰ καλασῆσων τλὴν ἔσταν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τέ-
των· ἡγέμεν δὲ τλὴν αὐτῆς πονηρίαν κληρονόμον εἶναι
τῶν τῆ τελευτῆ χρημάτων. ὁ δὲ πάντων δεινότατον, ὃ δι-
κασαί. ἔτ' οὖν σωλειτουργῶν Αλέξιδι τῷ Αριστοδίκῃ,
φάσκων δυοῖν δέσας πενήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι,
τὸ ἡμῖν τῶν τοῖς ὀφθανοῖς ἔσι λελόγισαι, ἔς ἢ πόλις ἔ-
μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴν δο-
κιμασῶσιν, ἐν αὐτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν τῶν λειψυργῶν. ἔτ' οὖν
ἢ πάππ' ὦν, ὡς τὰς νόμους, τ' ἑαυτῆς τελεραρχίας πα-
ρὰ τῶν ⁵¹ θυγατρῶν τὸ ἡμῖν πρῶτ'· καὶ ἀποπέμ-
ψας εἰς ⁵² τὸν Αδρίαν ὀλκάδα δυοῖν ταλάνοις, ὅτε μὲν
⁵³ ἀπέστειλεν, ἔλεγε πρὸς τλὴν μητέρα αὐτῶν ὅτι τῶν παί-
δων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτῆς
τλὴν ἐμπορίαν ⁵⁴ ἔφασκεν εἶναι. ⁵⁵ καὶ μὲντοι εἰ μὲν τὰς

minus hi aliis Atheniensibus diuites
essent. Nunc vero ne semel quidem
mihi videtur cogitasse, quomodo opes
eorum apertas constitueret, sed po-
tius qua ipse ratione res eorum inua-
deret: ratus suam ipsius nequitiam
in defuncti hereditatem debere suc-
cedere. Quod vero est omnium gra-
visimum, Iudices, hoc est: ipse tri-
remium praefectus cum esset vna
cum Alexide Aristodici filio, dice-
retque XLVIII minas in id munus se
dedisse, harum mediam partem in
pupillorum rationes retulit: quos
tamen respub. quoad pueri essent, non

solum ad quoduis munus ineptos cen-
suit; sed etiam postquam iam vi-
ri facti essent, anno integro ab offi-
ciis publicis immunis praestitit. Ipse
vero avus cum esset, contra omnis
leges, mediam partem sumptuum
in triremium praefectura factorum,
rationibus suorum e filia nepotum
adscribit. Cumque naudem oneratam,
duobus talentis constantem, in Adri-
am emisisset, naue proficiscente, ma-
tri eorum aiebat se periculo et damno
pupillorum misisse. Naue autem in-
columi reuerfa, et duplicato lucro,
suum esse lucrum dicebat. Et sane

⁵¹ θυγατρῶν] αὐτῇ θυγατρῶν. Regii Codd.

⁵² τὸν] τλὴν. Cant.

⁵³ ἀπέστειλεν] ἐπέστειλεν. Id.

⁵⁴ ἔφασκεν] φάσκων. Id.

⁵⁵ καὶ μὲντοι] καὶ τοῖς in MSS.

516 ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

ζημίας τέτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη ⁵⁶ μὲν ἀνήλω) τὰ χεήματα, ἔ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγραψεί, ραδίως δὲ ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν αὐτὸς πληθήσει. καθ' ἑκάστον μὲν ἔν, ὡς δικασαί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτῆς παρέλαβον τὰ γράμματα, μάστιγας ἔχων, ἡρώτων Αἰρισόδικον τὸν ἀδελφὸν ⁵⁷ ἔξ Αλέξιδου (αὐτὸς γὰρ ἐτύχχανε τέτλαρῶν) εἰ ὁ λόγος αὐτῶν εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι. καὶ ἐλθόντες οἴκαδε, θυρηφύλαξ Διοσίτονα ⁵⁸ τέτλαρῶν καὶ εἴκοσι μναῖς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν· ἔτ' ὁ δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεύσας πενήνκοντα μναῖς ἀνηλωκέναι, ὥς τε τέτοις λελογιάσθαι ⁵⁹ ὅσον ὅπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῶν γεγῆναι). καίτοι τί αὐτὸν οἶεσθε πεποιηκέναι; φεῖ ὡς αὐτῶν ἔδεις συνώοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχέριζεν, ὃς ἂν δι' ἐτέρων ἐπράχθη, καὶ ἔ χαλεπὸν ἰὼν ⁶⁰ φεῖ τέτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψυσαμφοῦς, τέτλαρσι καὶ εἴκοσι μναῖς

si horum dixerit esse damna; sibi vero lucra et pecuniam retinuerit, haud difficulter in rationes referre poterit, ubi pecuniae consumptae sunt, et facile ex alienis diuitiis ditescet. Magni negotii foret, Iudices, singulorum vobis rationem reddere: et cum vix ab ipso literas acceperim, testibus adductis interrogabam Aristodicum Alexidis fratrem (ipse enim iam mortuus erat) num ipse trierarchiae rationes haberet. Qui se eas habere dixit. Quare domum concedentes inuenimus

Diogitonem XXIV tantum minas illi in trierarchiam contribuisse: ipse vero ostendit quadraginta octo minas impendisse. Adeo ut in pupillorum rationes illatum sit, quicquid in toto illo negotio infumpsisset. Et profecto quid eum putetis fecisse in iis quorum nemo conscius est, sed quae ipse solus nemine praesente gefcit, qui et ea, quae per alios gefcit, et de quibus facile inquirere poteramus, negare ausus fuerit, xxiv minas, ultra quam expenderat, pu-

⁵⁶ μὲν] μὴ. Reg. 2.

⁵⁷ τῷ Αλέξιδου] τὸν Αλέξιδου. Cant.

⁵⁸ τέτλαρῶν] TETTAPA. SCHOTT.

Lege TETTAPAE cum Cant.

⁵⁹ ὅσον ὅπερ] ὅσον περ. Cant. ὅσον ὡς ὅλον.

Sylburg. Prius rectius.

τὰς αὐτὰ θυγατέρας ζημιῶσαι; καὶ μοι ἀνάβητε τῶν
 μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε,
 ὦ δικασταί. ἐγὼ δ' ὅτα τελευτῶν ὁμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν
 χρήματα, ἐπὶ τάλαντα καὶ τετρακόντα μνᾶς, ἐκ τῶν
 αὐτῶν λογιῶμαι, πρόσδοτον μὲν ἑδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ
 δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων· καὶ θῆσω ὅσον ἑδὲς πώποτε
 ἐν τῇ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφῷ, καὶ παιδαγωγὸν καὶ
 θεράπαιναν, χιλίας δραχμὰς ἑκάστη ἐνιαυτῷ, ⁶¹ μικρὸν
 ἑλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῇ ἡμέρᾳ. ⁶² ἐν ὅκτῳ ἔτεσιν αὐ-
 ται γίνοντο) ὀκτακίχλια δραχμαί, καὶ ἀποδείκνυντο) ἑξ τάλ-
 λαντα φειόντα ⁶³ τῶν ἐπὶ τάλαντων καὶ εἴκοσι μναί. καὶ γὰρ
 ἂν διώαιτο ἀποδείξαι εἴθ' ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀπολωλεκώς,
 ἔτε ζημίαν εἰληφώς, ἔτε χρήσας ἀποδεδωκώς.

pillorum rationibus adscribendo. Hu-
 ius autem rei testes mihi prodeant.
 TESTES. Testis igitur audiuitis, iu-
 dices: ego vero, ex ea, quam ipse fas-
 sus est recepisse, pecunia, VII nimirum
 talentis et XL minis, nulla quaestus
 facta mentione, ut forti omnia detra-
 hamus, rationem subducam, et sta-
 tuam (quantum nullus unquam in ur-
 be duobus filiis ac filiae, paedagogo
 et ancillae impendit) mille drachmas

in singulos annos, quae efficiunt pau-
 lo minus tribus drachmis in singulos
 dies. Fiunt autem hinc octo annis
 octo drachmarum millia: et colligun-
 tur supereffe, ex VII talentis et XL
 minis, VI talenta et XX minae. Ne-
 que enim probare potest aut a latro-
 nibus furibusque pecunias ablatas,
 aut fortunae iniquitate damnoque
 amissas, aut creditoribus numera-
 tas.

⁶⁰ αὐτῶν] αὐτῶν. Sylburg.
⁶¹ μικρὸν] μικρὸν. Cant. Reg. 2.
⁶² ἐν ὅκτῳ καὶ ἑπτὰ] ἐν ὅκτῳ αὐταὶ ἦσαν. Regg.
⁶³ τῶν ἐπὶ τάλαντων] Ista septem talenta mo-
 do in initio computi erant VII talenta cum XL
 minis: quae nescio quo pacto ex hoc loco exci-

derunt. Ecce enim Tal. Min.
 Subduct. 8000 drachm. — 7 40
 Residuum erit — 1 20
 Residuum erit — 6 20

ΛΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.
LYSIAE
ORATIO
OLYMPIACA.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ πείθει τὰς Ἑλλήνας ἀγομῆνης Ολυμπιάσει τὴν πανηγύρεως ὀκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς Ἀρχῆς ἢ Σικελίαν ἐλευθερώσαι· ἀρξάσθαι τε τῆς ἰχθυῖος αὐτίκα μάλα, διασπάρταίης τὴν τῷ τυράννῳ σκητῶν χρυσῶν ἢ πορφύρας ἢ ἄλλων πλείων πολλῇ κεκοσμημένῃν. ἐπεμψε δὲ θεωρὸς εἰς τὴν πανηγυρίαν ὁ Διονύσιος ἀγῶνας θυσίαν τῷ θεῷ. μάλιστα περὶ τῆς καίριας τῶν θεωρῶν ἰχθυῖος ἐν τῇ τελευτῇ ἢ πολυτελείᾳ, ἵνα θαυμασθῇ μάλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῇ Ἑλλάδι. ταῦτα λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην ποιῶμαι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου.

Dionysf. Halic. in Lysia.

ΑΛΩΝ τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὧς ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνήσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα

AEMYLIO PORTO Interprete.

A Equissimum est, Iudices, ob Herculis memoriam celebrare: tum multa quidem praeclare gesta praesertim quod primus ipse hoc

¹ Praeter Dionysf. Halic. qui nobis conseruat luculentum hoc fragmentum, memorant Theo. c. 1. et Diod. Sic. ad Olymp. xcviij. Μετὰ δὲ ταῦτα διηγέων τὸ Διονύσιον, καὶ καί τι

πρῶτον

ΛΟΓΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ. 519

πρῶτῳ συνήγειρε δι' ευνοίαν τῇ Ελλάδι. ἐν μὲν γὰρ πρὸ
 τῆς χρόνῳ ἀλλοθείας αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο·
 ἐπειδὴ δὲ ἐκείνῳ τὰς τυραννίας ἔπαυσε, καὶ τὰς ὑβρίζοντας
 ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ
² πλέτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῇ Ελλά-
 δι. ἵνα τῶν ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν,
 τὰ μὲν ὀψόμοιροι, τὰ δὲ ἀκιστόμοιροι. ἠγήσατο γὰρ τὸν
 ἐνθάδε σύλλογον δαχλὺ γῆρας τοῖς Ἕλλησι τῇ πρὸς
 ἀλλήλας φιλίας. ἐκείνῳ μὲν ἔν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ
 δὲ ἥκω ἐ μικρολογησόμοιρος, ἐ δὲ πρὸς τῶν ὀνομάτων
 μαχέμοιρος. ἠγῆμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι ³ σοφὰ
 τῶν λίαν ⁴ χρηστῶν καὶ σφόδρα βίαις δεομένων· ἀνδρὲς δὲ
 ἀγαθοὶ καὶ πολίται πολλοὶ ἀξίαι, πρὸς τῶν μεγίστων συμ-
 βολαίαν· ὁρῶν ἔτι αἰχρῶς διακεμήνῳ τῇ Ελλάδι,
 καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ

certamen ad Graeciam vniuersam
 conciliandam instituerit. Ad illud
 enim vsque tempus mutuis inter se
 dissensionibus vrbes ardebant: post-
 quam vero ille tyrannos domuisset et
 sibi infestos coercuisset, corporum qui-
 dem certamen, *diuitiarum* contentio-
 nem, et ingenii ostentationem in pul-
 cherrimo totius Graeciae loco instituit:
 vt nimirum propter haec omnia eun-
 dem in locum conueniremus, alia vi-
 suri, alia audituri. Credidit enim il-

lum conuentum mutuae Graecis ami-
 citiae et concordiae initium quoddam
 futurum. Haec ille reputabat. Ego
 vero haec non reprehensurus aut fugil-
 laturus vel de verbis certaturus huc ve-
 ni. Puto namque haec spectare ad
 homines *nequam*, et victum quae-
 ritantis, hominis vero boni ciuisque
 optimi partis esse de maximis rebus
 consultare: videns sc. Graeciam ad-
 eo deformatam, multaque illius loca
 a barbaro occupata et plurimas a ty-

ἡτοιμασμένῳ ὡς τις τινὰς τολμήσας διασπά-
 ζειν τὰς πόλεις. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ἡγετὴς τῶν δια-
 τρεψάντων ἐν Ολυμπίᾳ περιγέγραφε τὰς πόλεις μὴ
 πρὸς ἀλλήλας τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τὰς ἐξ ἀσεβειῶν
 τυραννίδων ἀπεσταλμένους θρωγὰς. ὅτε καὶ τὸν
 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ἐπιγεγράφηται εἶναι.

² πλέτῳ] Lege ΠΛΟΥΤΟΥ. d. δ. in MSS
 Regg.
³ σοφὰ] σοφῶν. Reg. I.
⁴ χρηστῶν] Ad nomin. χρεῖται referri voluit
 Sylburg. ἀχρεῖται. Cant.

πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀνασάτες γεγνημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀδένειαν ἐπάχοιμι, εἴδειν ἂν ἦν ἀνάγκη τῷ τύχῳ· ἐπειδὴ δὲ διὰ σάσιν ἢ τῷ πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πῶς ὅκ' ἄξιον τῷ μὲν παύσαθ', τὰ ᾗ κωλύσαι; εἰδότες ὅτι φιλονεικεῖν μὲν ἔστιν οὐ πραττόντων, γινῶναι ᾗ τὰ βέλιστα, τῷ αὐτῶν. ὁρῶμι γὰρ τὰς κινδυνώδεις ἢ μεγάλας, ἢ παναχόθεν παρεισθηκότας· ἤπισατο δὲ ὅτι ἡ μὲν δρχή, τῶν κρατέων τῇ θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλὺς ταμίας· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα, τῶν δαπανᾶν δυναμένων· ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς κέκλη), πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῇ Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους, τῇ σωτηρίας ἀνέχεσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων αἰχμῶν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδίναι. καὶ τὰς προγόνους μιμῶν, οἱ τὰς μὲν βαρβάρους ἐποίησαν τῇ ἀλλοιείας ἐπιθυμῶντας, τῇ σφετέρους

rannis urbis vastatas. Quae quidem si per nostram imbecillitatem infirmitatemque passi essemus, sortem nostram ferremus necesse esset. Cum vero ob seditiones mutuamque discordiam, quomodo non erit aequifinium his quidem finem ponere, illa vero eliminare ac prohibere: cum nouerimus ipsam aemulationem et de gloria contentionem inter viros egregios oriri solere; et eosdem ipsos quid optimum sit cognoscere. Vndique enim pericula immensa instare

videmus. Scitis autem imperium esse eorum qui mari dominantur, pecuniarum dispensatorem esse regem: Graecorum vero corpora eorum qui consumi et deleri possunt. Nauis ipse multas possidet, multas etiam Siciliae Tyrannus. Ut aequum sit bellum priuatum deponi, communique sententia saluti prospicere: de praeteritis quidem erubescere, de futuris vero metuere, et maiores imitari, qui barbaros, dum alienis inhiabant regionibus, suis ipsorum exuerant, ty-

³ τὰ βέλιστα] ἢ τὰ βίλιστα. Cant.

⁶ τὸς προγόνους] πρὸς τοὺς προγόνους. Id.

⁷ ἱστειῶν] ἱστειῶν. Id.

αὐτῶν ἑσπεῖας. τὰς δὲ τυράννας ἐξελάσαντες, κοινῇ ἅπασιν
τῇ ἐλευθερίαν κατέστησαν. θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάν-
των μάστιγα, τίνι ποτὲ γνώμη χρωόμενοι, καί οὐκ ἐν τῇ Ελ-
λάδι περιεργάζονται, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων ἐκ ἀδίκως,
καὶ διὰ τῇ ἐμφύλιον ἀρετὴν καὶ διὰ τῇ πρὸς τὸν πόλεμον
ἐπιστήμῃ. μόνοι δὲ οἰκῶντες ἀπόρρητοι, καὶ ἀτείχιστοι,
καὶ ἀσασίαιοι, καὶ ἀήττητοι, καὶ τόποις αἰετοῖς αὐτοῖς χρω-
όμενοι. ὧν ἕνεκα ἐλπίς ἀθάνατον τῇ ἐλευθερίαν αὐτὰς κεκτήσθαι,
καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύοις σωτῆρας ἡγομένους τῇ Ελ-
λάδι, περὶ τῶν μελλόντων περιεργάζονται. καὶ τοίνυν ὁ ἐπιὼν
καιρὸς τῇ παρόντι βελτίων. καὶ γὰρ ἀλλοθείας δεῖ τὰς
τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας. καὶ ἀνα-
μῆναι ἕως ἐπ' αὐτὰς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθω-
σιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξῃ, τῇ τῶν ὕβριν κωλύσαι. τίς
γὰρ ἐκ αὐτῶν ὁ νοσῶν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγά-
λης αὐτὰς γεγενημένος; ὧν καὶ μόνον αἰχρῶν ὄντων, ἀλλὰ

rannisque expulsis communem omni-
bus libertatem attulerunt. Prae cae-
teris autem Lacedaemonios demiror,
quonam tandem animo ardere Grae-
ciam patiantur, cum ipsi Graecorum
duces sint et principes; idque non
per nefas, sed virtute propria, rei-
que militaris scientia dominatu com-
parato: soli vero portu careant et
muris, sine seditione sint, et inui-
cibiles, et iisdem semper locis vtentes.
Atque ideo sperandum est, perpe-
tuam eos libertatem habituros: cum-

que in praeteritis periculis Graeciae
fospitatores exstiterint, futura prae-
visuros. Non tamen futura aetas hac
praesenti melior: neque enim per-
euntium calamitates vt alienae sunt
habendae, sed propriae; nec exspe-
ctandum donec nos ipsos amborum
potentia opprimat, sed quamdiu ad-
huc integrum est, eorum iniuriam
propulsare oportet. Quis enim non
videat, bello intestino et ciuili eo-
rum potentiam accreuisse? quae cum
non solum turpia sint, sed etiam gra-

⁸ ἴως] ἴως αὐτῶν. Id.

⁹ νοσῶν] ENOPΩ. ἢ ENOPΩH. STEPH.

522 ΛΟΓΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

καὶ δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα δῆμαρθηκόσιν ἔξοσία γεγρή-
ται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ἑδωμία αὐτῶν
τιμωρία.

via, eis quidem qui grauissime deli- est, Graecis vero nullum ob id sup-
querunt licentia commissorum data plicium irrogatum.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ

Καταλῦσαι τὴν Πάτριον Πολιτείαν ΑΘΗΝΗΣΙ
ΛΟΓΟΣ.

L Y S I A E

D E

Antiqua Reip. forma ATHENIS non immutanda
O R A T I O.

ΤΗΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δῆμα κατελθόντι ἐν Περσείῳ, καὶ ψηφισαμένη διαλύσασθαι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ, καὶ μηδεὶς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν· δέως δ' ὄντι μὴ πάλιν τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ἐμπόρους ὑβρίζῃ τιμῇ ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένην, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τῆς γινόμενῃς λόγων, Φορμίστιος τις τῶν συγκατελθόντων καὶ δῆμα, γνώμῃν εἰσηγήσασθαι, ἵνα μὴ φεύγοντας κατείναι, τιμῇ δ' ἀπολείπειν μὴ πάντας, ἀλλὰ τοῖς τιμῇ γὰρ ἔχουσιν παρὰ τὸν νόμον· βουλεύων ταῦτα γινέσθαι καὶ Λακεδαιμονίαν. ἔμελλον δ' ἡ ψηφισαμένη τότε κυρωθῆναι, πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθῆσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα μὴ δὴ τῶτο γινώσκω, γράφει δ' λόγον τόνδε ὁ Λυσίας τῶν ἑπισήμων τινὶ καὶ πολιτοδουλοῦντι. εἰ μὴ ἔνι ἰρήνῃ τότε, ἀδελφόν· σύγκαίτοι γὰρ ὡς πρὸς αἰῶνα Ἀθηναίους. ἔστι δ' ὁ δὲ.

Dionys. Halic. in Lysia.

ΟΤΕ ἑνομιζόμενοι, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας
συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλε-

AEMYLIO PORTO Interprete.

CUM putaremus praeteritas ca- euidencia monumenta vrbi esse, ne
lamitates, Athenienses, satis posteri noua instituta et aliud regi-

ἑνομιζόμενοι] NOMIZOMEN coniecit STEPH.

V u u 2

λεῖφθαι,

λαϊφθαι, ὥστε μὴδ' ἂν τὰς Ἀπηνιομύδας ἐτέρους πο-
 λιείας Ἀπηνιμῶν, τότε δὴ ἔτοι τὰς κακῶς πεπονθότας,
 καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους, ἔξαπαλῆσαι ζητῶσι τοῖς
 αὐτοῖς ψηφίσμασιν οἷσπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ
 τῶν μὲν εἰς θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροαμένων,
 ὅτι πάντων εἰσὶν Ἀπηνιομόεσσι ² ἢ πάχεν ἐτοιμό-
 ταιοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, ³ οἱ τῇ μὲν τύχῃ τῶν
 Πειραιῶς πραγμάτων μετέχον, τῇ δὲ γνώμῃ, τῶν δὲ ἄσπετον.
 καίτοι τί ἔδει φεύγοντας καλεσθῆναι, εἰ χειροτονήτες ⁴ ὑμᾶς
 αὐτὰς ⁵ καταδεδυμένοι; ἐγὼ μὲν εἶν, ὃ Ἀθιναῖοι, ⁶ ἔτε
 γὰρ ἀπελαυνόμενοι, ἀλλ' ἀμφοτέρω τῶν ἀντιλεγόντων
 πρότερον ὦν, ἠγῶμαι ταύτῃ μόνῃ σωτηρίαν εἶναι τῇ
 πόλει, ἅπασιν Ἀθιναῖοις ⁷ πολιείας μετεῖναι. ἐπεὶ ὅτε καὶ
 τὰ τέχνη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ συμμαχίας ⁸ ἐκτί-
 μεθα, ⁹ ἔχ ἔτως ἵνα Ἀθιναίων τινὰ ποιήσωμεν διενού-

men peterent, tunc exorti sunt illi
 qui et mala passos et vtriusque reip.
 fortunam expertos iisdem quibus an-
 tea decretis decipere et circumvenire
 conantur. Idcirco non illos miror,
 sed vos qui haec auditis, quod omnium
 videamini maxime obliuiosi, qui tam
 facile induci vos in incommoda a tali-
 bus finatis: qui casu eiusdem fortunae
 cum his qui ex Piraeo redierunt,
 fuere participes, animo vero illis qui

in vrbe remanserunt adhaesere. Ad
 quid autem exfules reuerti oportet,
 si vos ipsos vestra sententia et decre-
 to in seruitutem redigatis? Ego vero,
 Athenienses, qui neque aetate neque
 genere illis cedo, hanc solum vrbi sa-
 lutem esse puto, si omnes ciues ad vr-
 bis gubernacula admoueantur. Quo-
 niam cum et muros, nauis, pecunias,
 socios habuerimus, non solum id spe-
 ctauimus, vt Atheniensium haec ef-

² ἢ πάχεν] Οἱ πάχεν. STEPH. et MSS.
 DIONYS. F. ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροαμένων (i. e. θαυ-
 μάζω) ὅτι πάντων ΕΣΤΕ ἀπηνιομόεσσι, ΚΑΙ
 πάχεν ἐτοιμότατοι κ. λ. λ.

³ οἱ] ὅτι. Cant.

⁴ ὑμᾶς] ὑμεῖς. SCHOTT. veritus nimirum

Primo ne medium, medio ne discrepet initium.

Atque id profecto cavit sedulo.

⁵ καταδεδυμένοι] καταδεδυμένοι. Cant. F.
 ΚΑΤΑΔΟΥΛΩΣΕΘΕ.

⁶ ἔτε γὰρ] ἔτε ἡλικία, ἔτε γῆρας. STEPH. et MSS.

⁷ ἐκτίμεθα] ἐκτίμεθα. Regg.

μεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοῦσιν Ἐπιγαμίαν ἐποιέμεθα· νῦν δὲ καὶ
τὰς ὑπαρχονίας πολίτας ἀπολεῖμεν; ἔκ, ἀν' ἐμοίγε πει-
θόμεθα, ἐδὲ μὲν τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν φει-
ρησόμεθα, ὀπλίτας πολλὰς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας· ὧν
ὕμεις ἀντεχόμενοι, βεβαίως δημοκρατήσεσθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν
πλέον Ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις
ἔσεσθε. ⁹ Ἐπίσατε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγνη-
μύαις, καὶ ἐπὶ τὰς γὰρ κεκλημύνας ἔχοντες τὴν πόλιν,
ἀλλὰ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλὰς δ' ἐκ
τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, ἐς ὃ δῆμος κατὰγαλὼν, ὑμῖν μὲν
τὴν ὑμεῖς ἀπέδωκεν, ¹⁰ αὐτὸς δὲ ταύτης ἐκ ἐτόλμησε
μεταχεῖν. ὥστε, ἀν' ἐμοίγε πείθησθε, ἐπὶ τὰς δὲ ἐργέτας κα-
τὰ δυνάμει τῆς παλαιοῦ ἀποσερήσετε, ἐδὲ τὰς λόγους πι-
στέρας τῶν ἔργων, ἐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγνημύων νο-
μῖετε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας

sunt propria, sed et Euboeensibus ius
connubii faceremus: nunc vero etiam
ipso civis perdemus? Nequaquam,
mihi credite. Neque enim cum mu-
ris et haec ipsa nostra auferemus;
multos sc. pedestris copias et eque-
stris et sagittarios: quos vos retinen-
tes fortiter et valide temp. admini-
strabitis, inimicos magis magisque
profligabitis, et focis vestris multo
utiliores eritis. Scitis enim tempore
oligarchiae, nec eos qui terram pos-

siderent urbem inhabitasse, sed et
plurimos eorum mortuos esse, mul-
tosque etiam e ciuitate expulsos:
quos populus reducens vobis quidem
vestram urbem dedit, ipse vero hanc
attingere non est ausus. Quamobrem
si mihi obtemperetis, neque bene-
factores, prout potestis, patria exue-
tis; nec verbis potius quam operi-
bus, nec futuris magis quam praete-
ritis credetis: praesertim cum eorum
recordemini, qui pro Oligarchia de-

⁸ ἔχ' ὅτως κ. γ. λ.] ἔχ' ὅπως ἵνα ΑΘΗ-
ΝΑΙΟΝ τινα ποιήσωμεν. STEPH. et MSS. Dio-
nyssi, secundum editores, ni hic, vti et alibi for-
san, Stephani diuinationes pro Manuscriptorum
Codd. lectione accipiant. ΟΙ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΝ
ἵνα Αθηνάων ΤΑΥΤΑ ποιήσωμεν διτινύμεθα.

Schotti Observati. human. IV. 9.

⁹ ἐπίσατε κ. γ. λ.] ἐπίσατε γὰρ τὰς ἐφ' ἡμῶν
ὀλιγαρχίας γεγνημύνας καὶ τὰς γὰρ κεκλημύνας
ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας
κ. γ. λ. omittis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. Id. ibid.

¹⁰ αὐτὸς] αὐτὸς. Ald.

μαχομένων

μαχομένων, οἱ τὰ μὲν λόγῳ τὰ δὴμῳ πολεμῶσι, τὰ δ' ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἑπθυμῶσιν ¹¹ ὅπερ κλήσον), ὅταν ὑμᾶς ἐξημευς συμμάχων ¹² λάβωσιν. ¹³ εἴτα τοῖς τῶν ἡμῶν ὑπαρχόντων ἐξῶσι τίς ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ¹⁴ Λακεδαιμονίοις κελύεσιν. ἐγὼ δ' ¹⁵ τέτοις εἰπεῖν ἀξιῶ τί τὰ πλήθ' ¹⁶ περὶ γρήσει), εἰ ποιήσωμεν ἂν ἐκείνοι προσατίθωσιν. εἰ δ' μὴ, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν, ἢ φανερώς ¹⁷ ἡμῶν αὐτῶν θάνατον ¹⁸ καταψηφίσασθαι. ἡγῶμαι γὰρ, εἰάν ¹⁹ μὴ πείθω, ἀμφοτέρωθεν κοινὸν εἶναι κίνδυνον. ὁρῶ δ' Ἀργεῖους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, οὐδ' μὴ, ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, οὐδ' ἔργους οἰκῶντας, καὶ οὐ μὲν, ἐδὲν ἡμῶν πλείους, οὐδ' ἔδ' ἐτεροχελίους ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι καὶ πολλάκις εἰς τὴν τέτων ἐμβάλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαλήθουν) ὅπλα λαβόν-

pugnant, qui verbis quidem populo aduersantur, reipsa vero vestris rebus inhiant, quas possidebunt, quando vos fociorum praesidio destitutos invadent. Deinde desiderantibus eis illa quae nobis subiecta sunt, ecqua ciuitati salus futura est, nisi fecerimus quae Lacedaemonii iubent? Ego vero his dicere velim, quid populo euenturum sit, si illorum iussa fecerimus? Sin minus, multo laudabilius erit pugnando occumbere,

quam mortem nobis sententia et decreto nostro inferre. Credo enim si non persuadeam, commune ambobus [Atheniensibus et Lacedaemoniis] instare periculum: cuius sententiae et Argiuos et Mantinensis esse video; illos quidem Lacedaemoniis conterminos, hos vero prope admodum habitantis: illos quidem nobis haud pluris, hos autem vix tria millia complentis. Sciunt enim se, quamuis saepe hi in suum agrum sint irruptu-

¹¹ ὅπερ] ὅπερ. STEPH. SCAL. et MSS.

¹² λάβωσιν] λάβωσι. CAPS.

¹³ εἴτα κ. ἱ. λ.] εἴτα οἱ αὐτοὶ ἡμῶν ὑπαρχόντων
ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΕΣ ἐξῶσι τίς ἔσαι κ. ἱ. λ.
SCHOTT.

¹⁴ Λακεδαιμονίοις] Α ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ

κελεύουσιν. STEPH. ΠΟΙΗΣΑΙΜΕΝ Λακεδαιμονίοις Α κελύουσιν, vel ποιήσωμεν Λακεδαιμονίοις ΤΑ κελύουσιν. SYLBERG. ΠΟΙΗΣΟΜΕΝ. SCALIG.

¹⁵ τέτοις] τέτοις. STEPH.

τες. ὥς ἐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν νικήσωσι, τέττες ²⁰ καλαδωλώσεσθαι γε, εἰ δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτὲς ²¹ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερησθαι. ὅσω δ' αὖ ἀμεινον προτίωσι, ²² τοσούτω ἐπιθυμῶσι κινδυνεύειν. εἰ χομῖρ δὲ, ὧ ²³ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτῃ τὴν γνώμην. ὅτε τῶν Ἑλλήων ἤρχομῖρ, καὶ ἐδοκῆμῖρ καλῶς βεβλήεσθαι, θεωροῦντες μὲν τὴν χώραν τεμονομένην, καὶ νομίζοντες δὲ χεῖναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι. αἰξίον γὰρ ἡμῖν, ὀλίγων ἀμελεῖν, πολλῶν ἀγαθῶν φείσεσθαι. νυνὶ δὲ ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἀπάντων μάχῃ ἐσεγήμεθα, ἡ δὲ παλὴς ἡμῖν λέλειπται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος ἔσθαι μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας καὶ σωτηρίας. ²⁴ ἀλλὰ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἐτέρους ἀδικημένοις βοηθήσαντες, ἐν τῇ ἀλλοθείᾳ πολλὰ τρέψαια τῶν πολεμίων ἐσήσαμῖρ, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῇ παλαιοῦ

ri, saepe etiam sumptis armis illis occursuros: adeo ut periculum illis parum honestum videatur, etiamsi vincent, se servire; si vero superentur, bonis se praesentibus spoliari: quanto melius agant, tanto magis periculum desiderant. Eiusdem et nos aliquando opinionis fuimus, Athenienses, quando Graecorum principatum habebamus: et profecto recte id facere videbamur, quando regione nostra, quae vastabatur, ne-

glecta, putabamus non esse pro ea dimicandum. Aequum enim erat eos qui parva negligerent et pauca, et magnis et multis bonis abstinere. Iam vero cum omnibus illis bello exuti simus, et sola nobis patria sit relicta; scimus hoc vero periculo omnem salutis spem contineri. Sed oportet, recordantis quod olim etiam aliis succurrendo iniuria adfectis, in terra altera multa tropaea de hostibus erexerimus, etiam viros nos

¹⁶ περιήρσις] περιήρσις. Cant.

¹⁷ ἐμῶν] ὑμῶν. Ald. et Editi.

¹⁸ καλαδωλώσεσθαι] καλαδωλώσεσθαι. Regg.

¹⁹ μὴ πείθω] ΜΗ ΠΕΙΘΩ. Steph.

²⁰ καλαδωλώσεσθαι] καλαδωλώσεσθαι. Sylburg.

²¹ ὑπαρχόντων] ΤΩΝ ὑπαρχόντων. Cant. Sylburg.

²² τοσούτω] τοσούτω ΜΑΛΛΟΝ. Steph.

²³ ἄνδρες] ΑΘΗΝΑΙΟΙ. Cant.

²⁴ ἀλλὰ χρὴ] ἀλλὰ ΓΑΡ χρὴ. Cant.

ἢ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πισθύνοντας μὲν τοῖς θεοῖς, ἢ ἐλπί-
ζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῶν ἀδικημένων ²⁵ ἔσεσθαι. ²⁶ δεινὸν
γὰρ ἂν εἴη, ὡς Ἀθηνᾶιοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφάγοντο, ἐμαχόμεθα
Λακεδαιμονίοις ἵνα καλέσθωμεν, καλεθόντες δὲ φουξόμεθα,
ἵνα μὴ μαχόμεθα. ²⁷ ἔκῃν αἰχρὸν εἰ εἰς τῆτο κακίας
ἤξομεν, ὥς τε ④ μὲν πρόγονοι ἢ ὑπερὶ τῶν ἄλλων ἐ-
λευθερίας Ἑλλήνων διεκινδυνύοντες, ὑμεῖς δὲ ἐδὲ ὑπερὶ τῶν
ὑμετέρων αὐτῶν τολμαῖτε πολεμεῖν;

praebere, dum pro patria et pro no-
bis ipsis certamus, diis confidentes,
et sperantes, *iustitiam cum iniuria ad-*
fectis militaturam. Esset enim acer-
bum, Athenienses, quando exules
fuimus, cum Lacedemoniis contende-
re ut reuerteremur: reuerfos vero i-

terum in exilium agi, ne amplius
pugnemus. Nonne igitur turpe erit,
tantum nos admittere dedecus, ut
cum maiores etiam pro aliorum Grae-
corum libertate pugnaverint, vos ve-
ro pro vestra ipsorum pugnare non
audeatis?

²⁵ ἔσεισθαι] Pro ἐλπίσεισθαι. Vel ut alii, ἢ
ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μᾶλλον τῶν ἀδικημένων ἔσεισθαι.

²⁶ δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. 7. λ.] V. *Aristot. Rhetor.*
II. 24.

²⁷ ἔκῃν αἰχρὸν κ. 7. λ.] Alii sine interroga-
tione legunt, atque interpretantur, *Turpe igitur*
foris, etc. Huds.

IN
L Y S I A E
R H E T O R I S
O R A T I O N E S
I E R. M A R K L A N D I

Coll. D. PETRI *Cantabrig.* Socii

C O N I E C T V R A E.

X x x

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PUBLISHED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

LECTORI

SYLLABUS

RHETORIC

ORATIONES

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS, 1900

COLLECTanea

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
PUBLISHED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS, 1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
PUBLISHED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS, 1900

LECTORI

S.

ROGATV Eruditissimi Editoris, nonnulla quae inter legendum corruptissimum hunc Auctorem obseruaueram, in has schedas contuli: raptim quidem, vt qui serus huic negotio accesserim. Caeterum breuitati, quantum res sinebat, studui: tum ne forte actum agerem; tum, quia non perpetuum Commentarium scripturus eram, sed *Coniecturas*, res sine MSS. plerumque incertissimas, et quarum probabilitati appositis quidem exemplis multum, verbis vero tuis quantis libet, parum adstruxeris. Haec itaque mea ita accipias peto, vt, si loca suspecta ex MSS. aliter sanari possint, quae dixi omnia indicta sint. Et si quando Dictatoria ista, *Lege*, vel *Scribe*, occurrant, scito me nihil aliud velle quam *Forte legendum*, vel *scribendum*.

Eo vero lubentius hoc opus suscepi, quod nonnulla animaduertam in Lysia, nondum ab aliis, quod sciam, prolata, quae *Novi Foederis* Textui et Phrasibus illustrandis inferuire posse existimaui. Haec igitur, prout suppetebat memoria, protuli: non vt ex Paulo vel Luca Lysiam *Bene* scripsisse, sed vt ex Lysia Paulum vel Lucam *non Male*, probarem. Coniecturas quoque paucas, data (vel, si velis, quaesita) occasione, in loca N. F. quae mihi suspecta sunt, immiscui: quas iudiciis eruditorum qui in istis Sacris accuratius versati sunt permitto, ea modestia et ἐποχῇ quae debetur τοῖς λογίοις τῆς Θείας. *Aptior*, forte inquires, *huiusmodi rebus inueniretur locus*. Quae obiectio, vt forte non improbabilis est, ita valeat quantum valere potest.

HAS Orationes Scholiis breuibis, seu coniecturis in loca aliquot, illustrarunt duo Viri Celeberrimi, *Henr. Stephanus*, et *Andr. Schottus* Antuerpiensis, e Soc. *Iesu*: Ille, ad marginem pulchrae suae Editionis *Oratorum Veterum*, Paris. MDLXXV. quam in his Notis se-

X x x 2

quor:

quor: Hic, ad calcem Editionis quam cum Versione sua publici iuris fecit *Iodocus Vanderbeidius* Brabantus, Hanouiae MDCXV. Et *Stephanus* quidem in hoc opere feliciter plerumque, vt mea fert opinio, versatus est. De *Schotti* (doctissimi, et, quod multo potius est, humanissimi Viri) siue Festinatione, siue Mentis intentione aliorum versa, est quod saepius doleas, interdum et queraris. Multa quoque me mouent vt crederem *Schottum* haec scripsisse Iuuenem, nec adhuc compotem istius vsus et peritiae in Graeca Lingua quam postea assecutus est: haec, inquam, in Marginem Libri raptim, vt fit, coniecta, atque inde sine accuratiori examine Amico suo subministrata crederem, nisi ipse in praefatione aliud profiteri videretur. Incuriam igitur Optimi Viri animo aliis occupationibus Literariis districto adlegemus. sed non ideo dissimulanda fuit, ne alios quoque *Schotti* nomen et fama in errorem traheret. De Versione *Vanderbeidii* nihil dico. cum enim Contextus adeo esset deprauatus, nil mirum si vara vibiam sequeretur. VALE.

LONDINI, Ian. IV.

MDCCLXXXVIII.

IN
LYSIAE
R H E T O R I S
ORATIONES, etc.

In ORAT. I.

PAG. 5. l. 1. Μήτε λυπεῖν, μήτε ΑΙΑΝ ἐπ' αἰνέειν εἶναι etc.] Vox λῖαν otiosa est. Lego: μήτε ΕΑΝ ἐπ' αἰνέειν εἶναι etc. ita me gessi, ut neque eam contristarem, neque contra permitterem illi libertatem faciendi quodcumque vellet. Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς ὃ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν ΕΑΝ ΕΙΝΑΙ κυρίας, ἀλλ' αἰσινάζουσι δουλεύειν. Constructio ista, μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι, non videtur esse proba-

Ibid. antep. ἐπ' ἀφορῶν αὐτῇ ἀκολυθίσασα] Deesse videtur Atticum ᾧ post ἀφορῶν. Solenne hoc et paene perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omitatur quoque Orat. XII. Οὐ μὲν πατρὶς Κίραλ' etc. Scribarum, puto, incuria. Mox, ἀφελείῃ, vt γίγνῃ paullo ante. neque opus est vt in Praeterita mutentur, nisi ita statuunt MSS.

P. 6. l. 3. δικίδιον ἐστὶ μοι διπλῶν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἐκμυλῆας, (Segm. 194. Edit. Gale) in exemplum ὅ ἐστι χαρῶν κτλ' etc., tenuis seu subtilis Notae: in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro ὑδίοποις ὑπόπλοισι, legi potest, ἂν ἴπω τι ὑπόπλοισι, nihil adhuc suspicatus sum.

P. 9. penult. ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ καὶ τῶν γυναικῶν,] Forte, τῶν ΣΗΝ γυναικῶν: ut paullo post, ὁ μόνος τῶν ΣΗΝ γυναικῶν διέφθακεν. Lucianus Soloecist. p. 760. Καὶ ᾧ ὅστις γυναικῶν ὑβρίζει τῶν ΣΗΝ, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σὲ et ὑβρίζειν εἰς σὲ: vt prius sit, quando cor-

pus tuum ab aliquo male tractatur; posterius, quando aliquis inuolum, vt Vxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiae locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper obseruatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρίζου: non recte, si Luciani regulae standum sit. Dixisse enim debuit ΕΙΣ ἐμὲ αὐτὸν. Fieri quidem potest vt Participium διαφθίσκων desit post τῶν τῶν γυναικῶν: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τῶν τῶν γυναικῶν διαφθίσκων. quam distinctionem alibi in hac Oratione seruat: ἀπελὼν τε διέφθακε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρίζου. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: vt in Midiana, ἐμὲ μὲν ὑβρίζου ΕΙΣ τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui ipsum Demosthenem κοινῶς et verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione.

P. 10. l. 2. Εργασθὲν δὲ οἴκῳ] Restitue pristinam et veram lectionem Οἴκῳ, ex Οεα, Οεensis; quam eiecit Stephanus, quod mirum, substituta illa οἴκῳ, quae nihil dicit. Quiuis enim est οἴκῳ: describendus vero hoc loco erat Reus signanter, ex δέμῳ seu pago ex quo esset. Οεα autem pagus in Tribu Pandionide. Harpocration, V. Οἴκῳ δέμῳ καὶ Πανδονίδῳ καὶ Οἴῳ. Ad quae vide doctifs. Valesium, qui plura exempla vocis Οἴκῳ suppeditabit quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοστροφῆς μὲν καὶ ἐν, Αθηνῶν, καὶ δέμῳ Οἴκῳ. Stephani meritis facile hoc condonabunt aequi Literarum Iudices.

P. 12. l. 9. Καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνιμά με πισύσα,] Mallet, καὶ τότε δὲ πρὸς etc.

P. 14. l. 3. ὡς δὲ αὐτὸν καὶ ἀλάφῳ etc.] Lego, ὡς δὲ αὐτὸν vel ὡς δὲ αὐτὸν etc. neminem suorum domi inueniret.

inueniret. Sic infra: καὶ τοὺς μὲν ἰδοὺ κατὰ λαβὼν. Et rursus: οὐκ εἶδὼς ONTINA δίκαι κα-
ταλαβόμενος (i. καταλαβόμενος) καὶ οὕτως ἔγω.
Demosthenes in Euerget. καταλαβὼν δ' ΑΥΤΟΝ
οὐκ ἰδοὺ ὄντα.

P. 15. l. 12. καὶ νόμοι καλεῖσθαι] Repone Arti-
culum, καὶ οἱ νόμοι: vt paullo ante, τοῖς νό-
μοις πελάσας, et, οὐ πάλαι νόμοι. Et ita pas-
sim infra.

Ibid. l. 13. οὐκ ἐπισταμένους οὐκ εἰδὼς pro
quo, Orat. III. dicit, συναρπάξαι οὐκ εἰδὼς.
quod (vel ἐξαρηκέντος,) melius puto. Orat.
XII. versus finem: τὸν δ' οὐκ ἔγωγε συναρ-
πάξοις, βίβλιν ἀπείλαιοι.

Ib. ult. συνεγὼν κατέπεσε] Conieceram πε-
δῆτος, vincit compedibus. Sed non placet, quia
nulla compedium (quemadmodum est manica-
rum) mentio in tota narratione. Melius Cl.
Editor, qui legit παλάμης, supra enim dixe-
rat Lysias, παλάμης καταβάλλω αὐτὸν, et O-
rat. XIII. τύπτει τὸν Φρυγίαν καὶ καταβάλλει
πατάγας, et iterum pariter eadem Oratione.
Hoc verum puto. Caeterum male distingui-
tur hic locus, et Parenthesis continuari debuit
a voce πῶς vsque ad ἡμῶν: et minor tantum
Distinctio ponenda post ἰσθῆς, et post χῆρες.

P. 17. l. 3. καὶ μοι ἀνέστη τῶν μαρτύρων.
ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Scribendum puto ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Et ita quoque infra, vbi omnia eadem verba.
Sed non affirmo: scio enim vnum et alterum
exemplum contra adferri posse. Vide ad
Orat. III.

Ibid. l. 5. καὶ ἐξ Αἰγίου πάγου. Αἰγίη, δ' ἄρ-
δεις, etc.] Lege, πάγου. ΝΟΜΟΣ. Αἰγίη,
etc. plane enim excidit ea vox. Sic paullo an-
te: et infra, ἀνέστη δὲ μοι καὶ τῶν πάλαι νόμων.
ΝΟΜΟΣ. Αἰγίη, δ' ἄρδεις, etc. Sic enim
scribendum, δ' ἄρδεις, vt paene vigesies in hac
Oratione. Vulgo deest δ'.

Ibid. l. 6. καὶ ἵψ' ὑμῶν δαδίδωμι] etc.] Lego:
καὶ ἵψ' ὑμῶν (vel ἵψ' ὑμῶν) ὑμῶν δαδίδωμι etc. et a
quo vobis attributum est de caedibus iudicare. In
Delphinio enim haec causa, non in Areopago,
agebatur. Haec vero Curia, (Delphinium,)
vt et caeterae Tres quae diuersarum Homicidii
Specierum cognitionem habebant, (de quibus
vide Iul. Pollucem VIII. 10.) ius et auctorita-
tem suam videntur habuisse ab Areopago; qui
ab antiquissimis temporibus, et antequam Del-
phini nomen auditum fuerat, iudiciis de Caedo
destinatus erat locus. Vide Doctifs. Perizonium
ad Aeliani Var. Hist. V. 15. Schotti scholion
est hoc: "ἵψ' ὑμῶν] Forte ἵψ' ὑμῶν. And. Du-
naeus pro ἵψ' ὑμῶν, vestro tempore, vestra
"memoria." Quod sane non intelligo.

P. 18. antep. ἵνα δ' ἡ γυνὴ καὶ ἵψ' αἰσῶν δό-
κῃται ἔξω, οὐ τοῖς αὐτοῖς εἰσὶν] Locus est

mutilus, corruptus, male distinctus, et Argu-
mentatione defectus. Lex erat celeberrima,
vt si quis hominem ingenuum vel puerum vi vi-
tasset, duplicem multam solueret: si quis
vero Nuptiam PERSVASIONE stuprasset, marito
liceret impune eum occidere. Atque hac Lege
maxime se defendit Reus noster, cuius Vxor
ab hoc Eratosthene non vi subita, sed, vt ille
ait supra, ῥῆμα δέχεται, post aliquod tempus,
arte et illecebris, corrupta fuerat. Haec eo
praefatus sum, vt planius appareat deesse vo-
cem πῶτος, persuasione, quae opponatur βία,
vi: ex qua oppositione et distinctione pendet
tota Legis mens: Lego igitur: ἵνα τις ἀνδρ-
πος ἰσχυρὸν καὶ πῶτα αἰχμῇ βία, διπλῶ τῷ
βλάβῃ ὑφείληται ἵνα δ' ἡ γυνὴ (sc. γυνὴ)
ΠΕΙΘΟΙ, etc. Clarum est ex eo quod sequi-
tur, vbi ad verba ipsa Legis alludit: Οὕτως,
ὡς ἄνδρες, τὴν ΒΙΑΖΟΜΕΝΟΥ ἰσχυρὸν καὶ
αἰχμῇ ἡγήσασθαι εἶναι καὶ τὴν ΠΕΙΘΟΝΤΑΣ. Et statim:
ἐν ὑμῶν, τὸν μὲν ἀπαρτίζοντες βία,
ὡς ἡ βία ὁδὸν μισθῶται: τὸν δ' ΠΕΙΘΑΝ-
ΤΑΣ, ὅπως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρει, ὥς
etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus
Xenophontis in Conuiuio, vbi Lysiae senten-
tiam et paene verba exscribit: καὶ μὲν ὅτι γε
ὡς ΒΙΑΖΕΤΑΙ, ἀλλὰ ΠΕΙΘΕΙ, καὶ τὸ μᾶλλον
ΜΙΣΗΤΟΣ. Οὐ δ' ΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ, ἵνα τις
πονηρὸν δαδιδεῖται: ὡς δ' ΠΕΙΘΩΝ, τὴν δ'
ἀπαρτίζοντες ΨΥΧΗΝ ΔΙΑΦΘΕΙΡΕΙ. Et qui-
dem quod non vi agis, sed persuades, propterea
magis odio dignus est. Qui enim vi agis, impro-
bitatem suam palam ostendis: qui vero persuades,
mentem corruptis eius cui persuadetur. De pue-
ris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo-
Iudaeus, de Potipharis vxore: βία, λοιπὸν πρὸς
ΠΕΙΘΟΥ ἵκχεται: prout bene emendauit
Doctifs. Mangeius, pro πάθος, Lib. de Iosepho.
Vide et Demosth. in Midiana, et Orat. de Foe-
dere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo
placuit haec Lysiana huius Legis explicatio, vt
eam iterum videatur adludere Cyropaed. lib. III.
Armenius autem hoc modo locutus est: Neque
illi, O Cyre, qui viros alienos cum vxoribus suis
familiariter versantes deprehendunt, ob hanc causam
eos interficiunt, quasi frugum melioris reddituri
vxores suas, ὡς (ὡς ἡ γυνὴ) αὐτῶν τὰς γυναι-
κας: ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρῆσαι αὐτῶν τὸ πρὸς
ἰαυτῶν φίλιν, καὶ τὸ ὡς πολέμοις αὐτοῖς
ῥῆμα]: sed quod existiment eos auferre ab istis
amore sibi debitum, idcirco pro hostibus eos ha-
bent. Ita enim, cum Doctissimo Lysiae Edi-
tore, locum istum legendum et explicandum
esse puto: vt ποῦντες (non ποῦντες) ad mari-
tos, αὐτῶν (non αὐτῶν) ad moechos referatur.

Ibid. ἵψ' αἰσῶν δόκῃται ἔξω, οὐ τοῖς αὐ-
τοῖς εἰσὶν] Elegans phrasis leuiter corrupta,
et

et Distinctione male posita, Interpretibus imposuerunt. Lego et distinguo: τὸν δὲ γυναικὰ παρθένον, ἢ ὁμοιωτὴν ἔχειν δόξαζέσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς εἰρηναῖς. Ad verbum: Si vero nuptiam perfusione, eorum rem tamen propter quae fas est occidere: id est, criminis capitalis reum esse; adeo ut per Leges marito liceat eum interficere. Idem est ac si scriptum fuisset, ἕως ἡνίκα αὐτὸς αἰτίας ἢ ὁμοιωτὴν δόξαζέσθαι ἔχειν, vel ἢ οἷς δὴ αὐτὸν ἢ ἑμῶν, prout loquitur Noster Orat. XXII. et Aeschines adu. Ctesiph. p. 89. et alii passim. Locutionem paucis confirmabimus. Aeschines πρὸ Πλατοκράτους. p. 37. τὸν τοῖς αὐτοῖς ἢ ὁμοιωτὴν ἢ Φιλοκράτους ἐνέχεσθαι. Dinarchus adu. Demosth. p. 95. οἱ δὲ γὰρ, τοῖς αὐτοῖς ἕως ἡνίκα καλῶμεν (sc. οἱ νόμοι) ὁμοιωτὴν αἰ τις πρὸ Φιλόνοστον ἐξ Ἀρείου πάγου καλῶν. Andocides de Myster. p. 7. ὡς ἔφατ' τοῖς αὐτοῖς εἰρηναῖς ἐν ὁμοιωτὴν ὡς ἐνέχεσθαι. Recte quoque εἰρηναῖς EN. Aeschines adu. Ctesiph. p. 78. Ο ὅς Σέλευς — EN τῶς αὐτοῖς ἐπινομίαις οἷον οἷον εἰρηναῖς ἢ ἀρετῶν δόξας, καὶ ἢ λαλομένης ἢ τῶν, καὶ ἢ διὰ δόξας. Vbi plenam phrasin habes. Andocides de Myster. p. 12. EN τῶν αὐτῶν εἰρηναῖς. Sic ἕως EN τοῖς αὐτοῖς. Idem p. 11. Demosthenes in Leptin. apposite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ἡμῶς οὖν ἀφείλεται τὸν δὲ δικαστὴν τῶν αὐτῶν ἢ ἡνίκα ἢ ἔστιν ἢ δόξαζέσθαι καὶ ἡνίκα ἢ ἡνίκα τὸν δόξαζέσθαι καὶ ἡνίκα τὸν δόξαζέσθαι.

P. 20. vlt. ἀνὰ κρίσιν] Vel is. Cum vero dicit, Horum Iudicum sententiam praecipuam esse amicum in Verbe, intellige, *quod hanc rem*, et de huiusmodi caedibus. Supra pro ἀνὰ κρίσιν τοῦτον, mallem ἀπὸ τοῦ.

P. 22. l. 2. καὶ ἐπεὶ ὁ καλῶς] Abundat ὁ.
Lego, καὶ ἐπειδὴ καλῶς ὄχου αὐτοῦ: vt supra,
ἐπειδὴ ὁ καλῶς αὐτοῦ ὄχου.

Ibid. l. 9. *ἡνα — ἐπιμαρτυρεῖτο*] Obuium erat
τιμαροῦ τ. Sed caue quidquam mutes. Infra:
ἡνα εἰσέδω, et ἀποκρίμην. Orat. IV. *ἡνα ἰχθύων*.
 Et ita saepe Attici. *ἡνα εἶχον* αἱ, Orat. VII.
ἡνα μὴ ἀποκρίσκειν, Plato in Symposium, p. 11.
 Ed. Oxon. vbi pro *παύσαι* in monco legendum
παύδας. Xenophon Cyropæd. lib. I. *ἡνα*
αὐτῆς ἰσταντὶ ἐμπίπτῃ *ENEAY*. Isocrates Eua-
 gora, initio fere: *ἡνα οἱ τε ἀναμάρητοι τὰ τῶν*
πολλῶν ἔργα κοσμοῦσι, et εἰδότες ἀναμάρητοι τὰς
λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐκπύοντο *ἡνα αὐτῶν*
οἷτε νῦν τετελεσθὲν φιλοβουλήτους *ΔΙΕΚΒΙΝΤΟ* *πρὸς τὸν*
δεῖξιν. Demosthenes adu. Androt. *ἡνα ὁ ἀν-*
δρωτοδωροῦ; et *ἡνα ἦν*, contra Aphobum. Et ad
 hanc formam forte exigendum istud D. Pauli
 ad Corinthios i. Epist. IV. 6. *ἡνα μὴ ἐφραμῶνται*:
 vbi vulgo scribitur *φραμῶνται*.

Ibid. pen. καὶ λαλῶμεν] Leg. καὶ λαλῶμεν,
vt statim, et supra. Error forte operarum:

qualis et $\mathbb{Z}_m$, pro $\mathbb{Z}_m$, quemadmodum recte
legitur in nonnullis huiusce ipsius Editionis et
Impressionis exemplaribus.

P. 23. 1. 7. ἀσκήσι τῇ κυκλί] Restitue Prae-
positionem, EN ἀσκήσι. Ita supra, α EN ἀσκήσι
τῇ κυκλί. Infra, ὡς EN ἀσκήσι τῇ κυκλί. Ioan.
XXI. 3. α EN ἀσκήσι τῇ κυκλί ἰσχυροῦς εἶμι. Se-
quitur: καὶ μοι ἀσκήσις ταύτης μαθητεύει. MAP-
TYPIAI. Τὴν μὲ μαθητεύει ἀσκήσις, etc. Scribe,
MAPTYEΣ, vt supra monui.

P. 24. l. 3. *Θάνατον ἀλλήλους ἐπιθυμῶντι*
Visitatus est ἀλλήλους ἐπιθυμῶντι, fine πρ
Θάνατον: et ita fere scribit Noster. Vulgata
tamen defenditur loco Andocidis, Orat. adu.
Alcibiad. p. 31. εἰ τὸ πλοῦτος Θάνατον ἐπιθυμῶν:
et p. 30. Θάνατον ἐπιθυμῶντος Καλλιμαί. Paullo
ante, προ ἄλιζον ῥῆρ, scribo, ἄπλιζον αὖ, spe-
rare potuissim.

Ibid. vlt. *ἰὼ ΔΕ ὁμᾶς ἑῷσι*] Stephanus *ἰὼ ΓΕ*. Mallem, *ἰὼ ΚΑΙ*: et locum aliter distinguerem: *ἦτις οἱ τὰς ἄλλας ἐξαρματίζουσιν, ἰὼ ΚΑΙ ὁμᾶς ἑῷσι τὰς αὐτὰς γνώμης ἔχοντας: σὺ τοὺς ὀνομαζόμενοι* etc. Mox, ad finem Orat. deest Articulus ante *οὐλίων*: *τοῖς δ' οὐλίων νόμοις*: vt supra hac Orat. et falsim.

IN ORAT. II.

Plutarchus in Vita Isocrat. refert, nonnul-
los dixisse Isocratem transtulisse nobilem
illum *Panegyricum* suum ex scriptis Gorgiae
Leontini, et Lysiae. De Gorgia quidem ne-
scio: sed quod ad Lysiam attinet, verissimum
est quod isti dixerunt. Conferenti enim hanc
nostri Orationem cum Isocratis *Panegyrico*,
patebit clare, plurima esse non solum ad Res
et Historias et earum Dispositionem specta-
tia, sed etiam Verba et Sententias, ex hac in il-
lum transcriptas: quod nonnullis in locis nota-
bimus; omnia enim accuratius persequi non
vacat. Ipse Isocrates Lysiam, inter alios, et
hunc *Εὐκλείδην Λίσαν* innuere videtur isto *Paneg-
yric.* p. m. 108. καὶ τοὺς μὲν ἀπὸ Λάδου, ὅτι χρὴ
λεῖπός ἐστιν ἔσθαι περὶ τοὺς Λίγους, οὗτοι περὶ μέ-
γαν πάλαι περὶ καὶ ἐκλεγεμένην, καὶ οὗτοι δὲ οἱ μέ-
γιστα διανοήσας ἢ πάλαι ἢ νῦν, καὶ τοὺς
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟΙΣ πολλὰς ἀρετὰς
suas. Quin et, quod indignatiunculam aliquam
nonnullis mereri forsitan videbitur, Nostri
cui tam multa debere voluit, virgula Cenforia
non dubitavit tangere, loco de quo monacho
infra. Plures vero huiusce generis *Εὐκλείδους*
scripsit Lysias, prout testantur Plutarchus,
Photius, et Suidas: quae, opinor, compre-
henduntur sub generali nomine ἢ Πανηγυ-
κῆς Lysiae, quorum meminit Halicarnaeus.

et in quibus Styllum solito elatiorem agnoscit: quae crisis verissima est. Hanc Orationem semel citat Harpocration, V. Γενναία.

P. 27. antepen. τοῖς ποιεῖν διωγράφοις, ἢ τοῖς ἐπὶ τῷ βυλιδίῳ,] Hunc locum ante oculos habuit Isocrates Paneg. ad finem fere: τίς γὰρ ἢ ποιεῖν διωγράφων, ἢ τῷ λίσιν ἐπιστάτης, etc. sine poeta, sine orator: ποιεῖν enim est carmina scribere. Lucianus pro laps. int. salut. p. 497. ποιεῖν οἱ ἂν Ἀπόλλων, versus in Apollinem scribens. Dion. Halicarnasensis apud Σωθ. Segm. XX. οἱ κατὰ τὰς ἀλγεῖς διδόντες, ἢ ποιεῖσαι, praestantissimi scriptores prosaici, et poetae. Et ita Diog. Laertius Platone.

P. 28. l. 1. ἐξῆναι,] Emendat Muretus ex Cod. ἐξῆναι, prout postulabat constructio. Mendum ortum ex vice Diphthongorum et et: quale istud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν ἡ πρῶτη ἑκκνή διαισώματα λατρείας etc. pro ΕΚΚΝΗ, id est, ΕΚΕΙΝΗ, scil. ἀλγεῖς. Qui enim defendunt οὐκὼν, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quae dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. praecedentis, reliquis intermediiis parenthetice sumendis: si γὰρ ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΚΕΙΝΗ ἢ ἀμειψόμεθα, οὐκ ἂν δόλιχος ἐξελίγεται τόπος. εἶχε μὲν ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΚΕΙΝΗ διαισώματα λατρείας, etc. longa enim ista parenthesis probat δόλιχον ἐξελίγεται τόπον, secundum Foedus requisitum fuisse, quae erat ultima Positio in comm. septimo: postquam probatam, redit ad priorem Positionem eiusdem commatis, et probat (cap. IX. 1, 2, etc.) τὴν πρῶτην οὐσίαν οὐκ εἶναι ἀμειψόμεθα, prius illud Foedus culpa non vacasse, id est, imperfectum fuisse. Multi Codd. omitunt οὐκὼν: quae quidem omitti potest, ita tamen ut verba Apostoli connectantur quemadmodum dixi, et τὴν πρῶτην, sit ἀλγεῖς, non οὐκὼν. Sed verosimilius puto resumptam fuisse vocem οὐσίαν propter longam digressionem. Video eandem Coniecturam Doctis. quoque Maugio in mentem venisse.

Ibid. l. 3. τὰ αὐτῶν περιδύνει κακὰ,] Scribe, αὐτῶν: sua mala, seu infelicitia, descentes. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occisos lugent, Fortitudinem eorum qui occiderant istos simul praedicant.

Ibid. penult. Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, Ἀγροὶ μὲν etc.] Inconnexi aliquid esse videtur in Compositione ex abundantia particularum μὲν et γὰρ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἀγροὶ τοπαλαῖοι ἦσαν θυγατέρες, οἰκῶσαι τὴν θύγατρίν, ὅθεν καλεῖται ποταμὸν, μόναι μὲν ὑπὸ λισσῶν — πρῶται γὰρ etc. ita omnia recte respondent. Μόναι μὲν est a Mureto, pro μόναι δέ. Vide Isocratem Paneg. p. 106. Geneu. Ann. 1621.

P. 29. l. 7. τὸς πρὸς αὐτοὺς καλιδιδυλ-

μῶν,] Muretus τὰ pro τὸς, ut ad ἰδὼν referatur. Nescio e libris, an coniectura. Nihil tamen mutarem. supra enim pariter loquitur, μόναι μὲν ὑπὸ λισσῶν σιδερεῖ τῷ πρὸς αὐτοὺς: id est, τῷ ἀνδραποδῶν. Demosthenes in Leptin. πάλιν τῷ πρὸς αὐτοὺς ἀρχοῖται. Mox, ἰδοῦναι εἶναι γυναικας: forte, ἰδοῦναι εἶναι γυναικας, ostenderunt se esse foeminas tantum.

P. 30. l. 5. ἀδ' οἰκὰς ἀπὸ λισσῶν ἀπαγείλῃ etc.] Isocrates Paneg. p. 106. λίσσας δ' ὅτι πρὸς τῷ Ἀμαζόνων, αἱ τῶν μὲν ἰδὼν αὐτῶν πάλιν ἀπὸ λισσῶν. Sed et totum istius loci colorem ex hoc Nostri duxit.

P. 31. l. 4. ἀδελφῶν γὰρ Πολυδαίμων etc.] Isocrates Paneg. p. 101.

P. 32. antepen. τοῖς ἑσπέραις, πρὸς τὸς ἑσπέραις ἀμφοτέρωθεν συνδυάσας. ὑπὲρ μὲν τῶν,] Ita distinguendus hic locus.

P. 33. l. 4. τὰς ἐπὶ τῇ πολέμῳ τύχαις, κοινὰς ἀπαιῶν etc.] Pro ἐπὶ notat Schottius (ex Mureto, opinor.) Libros Vett. habere ὅς. Isocrates simpliciter τὰς κοινὰς τύχαις, sine mentione belli.

Ibid. antepen. αὐτῶν ἐπὶ οὐσίαις etc.] Coniecturam αὐτῶν οὐσίαις. Et ita Muretus. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' οὐσίαις μὲν, αὐτῶν δ' ΑΥΤΩΝ οὐσίαις, τὰς ΕΥΤΩΝ ἀπὸ λισσῶν ἰσχυροῦσιν: sed illis, pro IPSORVM impietate, SVM virtutem exhibuerunt.

P. 34. l. 3. οἱ γὰρ παῖδες αὐτῶν ἱερὰς μὲν Εὐρυδίας, etc.] Isocrates: οἱ γὰρ παῖδες Ἡρακλῆος, φάσιν οἱ τῶν Εὐρυδίας ἱερὰς etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lysiae. Mox, αἰσχυροῦσιν μὲν τοῖς ἱεροῖς, φοβουμένων γὰρ τῶν Εὐρυδίας δυνάμει: verum, quos quidem puduit factorum Eurysthei, potentiam vero eius metuebant. Τοῖς ἱεροῖς αἰσχυροῦσιν, sc. Εὐρυδίας ἱεροῖς, non Herculis, ut male Interpres Brabantus, qui Actiuo sensu accepit Participium αἰσχυροῦσιν, oblitus loci istius infra, ὅς ἐστιν αὐτῶν συμφορὰς αἰσχυροῦσιν, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo post, ἢ ἔξιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν etc. Isocrates p. 100. ἡρώμεθα τοῖς ἀδελφῶν, ἢ τῶν συμφορῶν, βοδῶν, μάλλον ἢ τοῖς κατὰ τὴν τῶν λυσιστράτων ἱστορίαν, αὐτῶν. Omnia eadem.

P. 36. l. 5. ἐπιστράτων δ' Εὐρυδίας μὲν τῶν οὐσίαν τῇ χερσὶ Πειλοπόνητοι ἐχέτω, etc.] Isocrates p. 100. Πειλοπόνητοι γὰρ μὲν Εὐρυδίας: εἰς τὴν χερσὶν ἡμῶν εἰσβαλόντες, ἐπιστράτων οὐσίαν μαχομένοι. Vides ut, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit vterque.

P. 37. antepen. αὐτῶν ἐπὶ οὐσίαις, τὸς ἑσπέραις αὐτῶν ἐξελίγεται,] Lego: Ἀδελφοὶ δ' οὐκ ἔξιν, Εὐρυδία αὐτοὶ ἐπὶ οὐσίαις, τὸς ἑσπέραις αὐτῶν ἐξελίγεται: Athenienses vero non dignantur, ipsi supplices Eurystheo facti, suos supplices expellere.

Schottus quoque coniecerat *ἰεροδούλους*.

P. 38. l. 10. *τῶν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρας*] Infere Praepositionem, EN τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: vt Orat. I. *τῶν διερμηνεῶν* EN ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ etc. et passim.

P. 39. l. 3. *ἢ αὐτῶν ἐκείνων μάλιστα καὶ παλαιότερα*] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. *μόνοι γὰρ αὐτῶν τῶν ἑλλήνων τῶν αὐτῶν χρόνῳ καὶ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ καλεῖσθαι προσηκεί*. Quin et quae praecedunt, ex nostro plane exscripta sunt.

Ibid. l. 6. *ἡ γὰρ πόλις τῶν πάντων ἰσοθιείας, ἐμόνειαν εἶναι μεγίστην*] Dubitari posse puto de sensu et veritate huius γνώμης. Multo dilucidius, vt mihi videtur, foret, *ἡ γὰρ πόλις τῶν πάντων ὁμόνοιας* (vel *ἰσονομίας*) *ἰσοθιείας* εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. *αὐτοὶ δ' ἐπὶ ταῦτα ποιοῦν, ἀλλὰ οὐδὲ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστήσαι, καὶ δημοκρασίαν τοιαύτην εἰσπερὶ χρεὶ τῆς μέλλουσας ἀπαντα τὰ χρεῖστα ὁμοιοῦσθαι*. Lucianus Dial. p. 314. *ἢ γὰρ ἰσονομία πάντων δημοκρατία*. Nisi malis, *τῶν πάντων ἰσοθιείας*, *δυνάμειαν* εἶναι μεγίστην: vt idem Lucianus Hermot. p. 520. *ἐὼν ἰσονομία, καὶ ἰσοτέλη, καὶ ἰσοθιεία, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς*. Demosthenes *περὶ παραπρ.* ex Elegiis Solonis:

Εὐνομία δ' ἑυκοσμία δ' ἀρετία πάντ' ἀποφασίει. P. 40. l. 4. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν τ' ἑλλὰς καὶ παρὰ πολλὰς μυριάδας etc.*] MS. *Stroph.* *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάντων τ' ἑλλὰς* etc. recte, quod ad vltima: male *μόνοι*. Haec quoque tacite mutatus est Isocrates Paneg. p. 113. *παρὰ τοὺς ἀπάντας τ' ἑλλὰς καὶ παρὰ πολλὰς ἀπάντων, ὡς οὐκ αἰεὶ δυνάμει ἔχοντες* id est, *μόνοι*.

P. 42. l. 5. *ἰτίους ὁρίζονται*] Opinor ὁρίζονται, vt βοῶντες, in futuro. *ἔχθρην καὶ ἀβίαστον* dicitur quemadmodum *χάρις καὶ ἀβίατος*, gratiam praestare, Actor. XXIV. 27. quod *χάρις* dicitur vocat Aeschylus Prom. Vinc. § 781. *διεργασίαν καὶ ἀβίαστον*, Iosephus Ant. Iud. XI. 6. segm. 5. *διέβην καὶ ἀβίαστον* Thucydides IV, 87. Mox, *λογισμῶν εἰδότες* etc. Vltimam vocem suspectam habeo. Sensus postulare videtur *μελέωντες*, vel tale quidpiam.

Ibid. pen. *νομίζονται* — *ἀνάνιοι περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀπολείπειν λόγον*] Mallem, *περὶ τῶν δόξων* (vel *παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris*) *καταλείπειν λόγον*. Vt paullo post, *ἐν ὁμῶν* — *μυθῶν ἰδίαν καὶ ἀλλήλων*.

P. 43. l. 3. *οὐκ ἀνέμεναν περὶ αὐτῶν ὥστε βοηθεῖν τῆς συμμάχου*] Transpone: *ὥστε περὶ αὐτῶν βοηθεῖν τῆς συμμάχου* non *sustinuerunt ne rogare quidem socios vt sibi auxilium ferrent*. Breuius Isocrates, *ἢ περιέμεναν τῆς συμμάχου*, p. 113. *ὥστε ἐπὶ λήσαντες μετὰ πέμψασθαι*, noster infra.

Ibid. antepen. *ἀγαθὸς δ' εἶναι*] Scribo, *ἀγαθὸς δ' εἶναι*, scil. *αὐτοῖς προσέκειναι ἐν ὁμῶν*, non *αὐτοῖς*.

Ibid. *ταὺς ψυχὰς ἀλλοθιείας καὶ ἰσοθιείας*] Ita supra: *ἐμοίαις* EKTHEANTO TAE ΨΥΧΑΣ τῇ φύσιν: id est, *monstrabant se habere animas sexus similes*, de Amazonibus victis. Eadem phrasin Luc. XXI. 19. *ἐν τῇ ὑπερμονῇ ὑμῶν ΚΤΗΕΑΣΘΕ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ* ὑμῶν. *Ἀλλοθιείας* vero *ψυχὰς*, animas quasi ad se non pertinentes: ὥστε ἐν ἀλλοθιείαις *ψυχὰς* μέλλουσας *κυνδυνάσκειν*, vt de hac re, et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates.

P. 44. l. 4. *ὑπὲρ δ' ἢ τῶν φιλοψυχῶν*] Conieceram *ἐν ψυχῶν*. Sed verius puto *Μυρεσί* ἢ *φιλοψυχῶν*. Tyrtacus apud Lycurgum p. 163.

Μυρεσί φιλοψυχῶν ἀνδρῶν μαρτυροῦμαι. Ipse Lycurgus p. 166. *ἢ τίς παρὰ τὴν συμφύσιν τὴν πόλιν φιλοψυχῶν, εἰδὼς ὑπερκεκμημένον αὐτῶν τιμωρίας*; Hoc est istud quod Ioannes XII. 25. vocat ΦΙΛΕΙΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ αὐτῶν, cui opponit *μισεῖν τὴν ψυχὴν*, animam prodigere, Virgilio.

Ibid. antep. *ἐν τῇ αὐτῇ, ὑπὲρ χρεμάτων εἰς τὴν ἀλλοθιείαν ἰμβαλόντων παρὰ τῆς ἑκείνης*] Emendaueram: *ἐν τῇ αὐτῇ, ὑπὲρ χρεμάτων, εἰς τὴν ἀλλοθιείαν ἰμβαλόντων, παρὰ τῆς ἑκείνης*: ex patria sua, pecuniae gratia, in alienam terram innadentium, praeter foedera: cunctis istis τὴν πόλιν, vt pote glosemate phraeos τὴν αὐτῇ. Postea deprehendi *Muretum* ex MSS. ita restituisse. Xenophon Cyropaed. I. οἱ δ' αὐτοὶ γινώσκοντες ὅτι τοὺς ἐπὶ τῇ πόλει ἔχοντες τῆς ΕΥΤΩΝ. Vbiq. occurrit, tum apud nostrum, tum omnes alios.

P. 46. l. 3. *μετ' αὐτῶν ἀκολουθήσαντες*] Ita Orat. XII. *μετ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππην*. Bene igitur Lucas IX. 49. *ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μετ' ἡμῶν*. et Ioannes Apocal. XIV. 13. *τὰ δ' ἔρχονται αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν*. Sic et Isocrates p. 138. *ἀπεπεριμῆρες δ' ὅτι ἐπὶ τῇ πόλει μετ' αὐτῶν ἀκολουθήσαντες*: et alibi. Vide plura apud doctiss. Lambertum Bos Exercit. Philol. ad Luc. IX.

Ibid. l. 8. *τὰ φύσιν περὶ φύσιν καὶ τὰ θεῖα περὶ γμαῖα*] Scribo, *τὰ φύσιν περὶ φύσιν, καὶ τὰ θεῖα περὶ γμαῖα*, res a Natura fixas, et dispositiones *Divinas*. Demosthenes in Aristogit. I. *ταῦτα τοῖσι θεοῖσι δοθέντα, τὰ καλῶς ὅτι ΠΕΠΗΓΟΤΑ τῇ ΦΥΣΕΙ καὶ τοῖς ἡθεῖς τοῖς ὑμῶν ἔργοις, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταβάλλει*. Foedum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. m. 110. vbi de Bonitate Dei ait, *ὅτι καὶ συμπεφυκὸς ἐστὶν αὐτῷ καὶ συνωπάρεται* etc. Scribe καὶ *συμπεφυκὸς*, *connaturaliter*. De mutatione vocum *περὶ γμαῖα* et *περὶ γμαῖα* fusiis dicam ad Orat. XIV.

Ibid. l. 9. *εἶδον μὲν αὐτῶν τὴν ἀλάστον ἐπιποίησιν, πόλιν δ' αὐτῶν τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἡλικίαν, ὡς ἡλικίαν τὸν ἑλλήνων, διορύχας δ' ἢ τὴν ἀλῶν*] Isocrates: *ἢ πρὸς τὴν ἐπαύσατο πόλιν ἑξόρῃ καὶ συνωπάρεται*

σιν, ὁ πάλιν θροῦλλον, ὡς τῆς ἐρῆς πῶς
παύσαι μὴ ἀλτ' ἢ πῆρην, περὶ οὗτοι δ' ἀλτ' ἢ
θαλάττης, ἢ μὲν ἑλλήσπορι ζούσας, ἢ δ' ἄθω
διορύτας. Hic est ille celebris Oratorum cam-
pus, et locus communis, quem deridet falsus
ille Samofatensis, Rhet. Praecept. p. 320. Καὶ
αὖτ' ὁ ΑΘΩΣ ΠΛΕΙΣΘΩ, καὶ ὁ ΕΛΛΗΣΠΟΝ-
ΤΟΣ ΠΕΖΥΞΘΩ.

P. 47. l. 8. Λακκεδαίμονι δ' ἡδὲ ταῖς ψυχαῖς
ἐνδεῖς θρόνοι, etc.] Claudicat constructio,
defectu Verbi. legendum forte ἐρῆς pro θρό-
νοι: et ponenda ὑποτιμη post ἡμιθρον. Se-
quitur: καὶ ἡγεθῆναι τῶν ἐναλίων, ἀλλ' ἀποθα-
νόντες ἔπειτα ἐτάχθησαν μάχια. Isocrates: ὁ γὰρ
δὴ τῶν γὰρ θίμης ἐπείν, ὡς ἡγεθῆναι: ἡδεῖς γὰρ
αὐτῶν φονεῖν ἔξιστον. Lycurgus paene ad ver-
bum, ex nostro, opinor: καὶ ἡγεθῆναι, ἀλλ'
ἀποθανόντες ἐντα παρτάχθησαν (f. ἐντα περὶ ἐτάχ-
θησαν) μάχια.

P. 48. l. 8. τὴν παλῆδα καλιπείν.] Prior
scriptura erat ἐκλίπειν: mutavit Stephanus in
καλιπείν. propius videtur esse ἐκλίπειν, vt
paullo post, ἐξίλιπον ἢ πόλιν: et infra, ἐκλι-
πόντες ἢ πόλιν. Sic et Lycurgus p. 148. εἰ γὰρ
χρὴ παθεῖν τὴν ἐκλιπείν ἢ παλῆδα, etc. et
p. 166. ἐν τοῖς κινδύνους ἐκλίπειν τὴν παλῆδα;
et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119.
vnde firmatur ἐκλίπειν. et Demosthenem adu.
Androt. ἢ πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ καλιπείντες
εἰς Σαλαμῖνα.

Ib. l. ult. ἢ ἐν μέρ' ὅπως ἐκλίπειν, ἀλλὰ
μὴ ὅπως ἀμφοτέρω ἀμα τὰς δυνάμεις κινδυνό-
σωσιν.] Isocrates iisdem fere verbis: ἢ ἐν μέ-
ρ' ὅπως ἐκλίπειν τὴν δυνάμιν, ἀλλὰ μὴ ὅπως
ἀμφοτέρω ἀμα κινδυνόσωσι.

P. 49. l. 9. καὶ τῶν περὶ τὸν κινδύνον] Mal-
lem, si Codd. fauerent, καὶ περὶ τὸν κιν-
δύνον vel τὸν κινδύνον παρὸν. Sic infra, ἀλτ' ἢ
παρὸν φέρον. Forte tamen praestat, καὶ τὸν κιν-
δύνον περὶ τὸν. Demosthenes x. Φιλίππ. III.
ἐπὶ λυμῶν ἡδεῖς, τοῖσιν καὶ περὶ τὸν κινδύνον, ῥῆξαι
φονεῖν. Passim ille ita loquitur.

Ibid. l. pen. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλα-
μῖναις: τὰς τὸν παλῆδα etc.] Lege: τῶν ἐν
Σαλαμῖναις: οἷς τὸς τὸν etc.

P. 50. l. 8. τῶν βαρβάρων ἱερῶν ἢ καιρομένων,
ἀπάντων δ' ἐγὼς ὄντων τῶν δεινῶν.] Forte: τῶν
βαρβάρων, ἱερῶν ἢ καιρομένων, ἀπάντων δ' ἐγὼς
ὄντων τὰ δεινὰ. ex Isocrate: οἷσιν ἐτόλμησαν
ἐπιδεῖν — ἐγὼ μὲν μὴ τὸ πόλιν γινώσκον, τὴν δ'
χρῆσθαι πορθημένων, ἱερῶν ἢ συλόμενων, καὶ νῦν ἐμ-
πιπτομένων, ἀπάντων δ' καὶ τὸ πόλιν πειρὰ πα-
ρὰ τὰ δεινὰ ἢ ἰαντὶ γινώσκον; Scribo ex Lysia,
ἀπάντων δ' δεινῶν, καὶ τὴν πόλιν etc. aliter tamen
hunc Isocratis locum citat Dion. Halicarn.
lib. de Demosth. δεινῶν. p. 188. omisso nempe
τῶν καὶ. Sed, vt verum fatear, suspicor has vo-
ces, ἱερῶν ἢ καιρομένων, et sex quae sequuntur,

e loco suo motas esse, et poni debere post τῶν
ἀπορρημένων, positā ὑποτιμη post eam vo-
cem. saltem ita distinguendum propter se-
quentia: τῶν ἀπορρημένων καὶ τῶν θαλάττης
μετῆς τῶν νεκρῶν, scil. ὅσων, absolute. et melius
omitteretur καὶ.

Ibid. l. 9. ἀκρότης δ' ἐν ταῦτ' συμμεμνημένῃ
Ελλήσποντ' καὶ βαρβάρων Παιώνων, ΠΑΡΑΚΕ-
ΛΕΥΣΜΟΥ δ' ἀμφοτέρων, καὶ ΚΡΑΥΓΗΣ τῶν δια-
φθεμένων καὶ τῶν θαλάττης μετῆς τῶν νεκρῶν, etc.]
Hic est locus, quem innui Praefat. ad hanc O-
rationem, obnoxius censuræ Isocratis: qui Pa-
neg. p. 118. postquam ex Lysia quod ad rem
suam foret sumsisset, ad hanc pugnae descri-
ptionem ordine historiae delatus, cum hac no-
ta fastidii praeterit: καὶ τῶν μὲν θορύβους τῶν ἐν τῇ
περὶ γαλῆς θορύβους, καὶ τὰς ΚΡΑΥΓΑΣ, καὶ τὰς
ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΣΕΙΣ, ἀκούει πάντων εἰσι τῶν ναυ-
μαχούντων, καὶ ὅσα τὴν δὲ λίσσας διαλέγουσι: et
tumultus qui in ea re inciderunt, et clamores, et
cohortationes, quae communia sunt omnium qui
navibus pugnant, non video quorsum attineat com-
memorandum immorari. Plane hunc locum et
Descriptionis nimietatem videtur tangere. Sed,
si de tantis Ingeniis iudicium liberum ferre fas
sit, neque hic Censor forte culpa omni vaca-
bit. Vt quoniam enim inepta haec Descriptio
Lysiana siue esset, siue Isocrati ita videretur;
tamen, opinor, nunc non erat his locus: ne-
que τῶν Περιούτων adeo consulere videtur qui in
celeberrimo Graeciae conuentu, in Historiae
Atticae parte nobilissima occupatus, Argumen-
tum subito deserit, et de recto itinere et Via
Regia decedit vt colaphum alicui impingat.
Nonne hoc est, dum Classicum canit, conchas
et lapillos legere? Nonne alio potius loco, a-
lio operi censuras huiusmodi seruatus oportuit?
Si conuincio exciperes amicos, (vt facete Lucianus,
De Conscrib. Hist. p. 637.) omniaque fuerint ap-
parata, num inter media bellaria, et aniculas, et
patinas tam multas, et apros, et lepores, et sumi-
na, SAPERDAM quoque adponeres, et pulmen-
tum ex leguminibus? Sed de his quisque, prout
sibi videatur, iudicet.

P. 51. l. 3. πολλὰ δ' ἀκούσαι] Opinor πολλῶν.

Ibid. antepen. εἰς τὰς ναῦς δ' ἰσθμῶν.] Ita
supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσθμῶν. Vsitatus tamen
ἰσθμῶν. supra: εἰς τὰς τελευτὰς ἰσθμῶν; et,
εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἰσθμῶν. Matt. IX. 1.
Καὶ ἰσθμῶς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc.
V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τελευ-
της) αὐτοῖς ἰσθμῶν. et adu. Polyclem: ὁ δ' ἐρε-
τηγὸς ἰσθμῶν με ἐκίλδον εἰς τὴν ναῦν. quod
eadem Oratione vocat εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν.
Thucydides tamen passim, et Xenophon, pri-
ori forma vtuntur.

P. 52. l. 8. δικαίως μὲν ἀναμφισβήτητως]
Forte καὶ inferendum post μὲν.

tamen dixit, *πρὸς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν μαχόμενοι*. Vtrouis modo interdum recte dicitur: interdum cum Distinctione. Vide ad Orat. III, Mox, legendum puto, *βίβαντες ἀντὶ τῆς θαλάσσης καλίλιποι, reliquissent*. Vulgo deest *ἀντὶ*.

Ibid. l. 8. *παυδομένης μὲν ἐν τοῖς ἔργοις ἀγαθῶν*.] Mallem, *ταῖς ἀρεταῖς*. quas voces alibi saepe confusas scio. Orat. XIV. *τὰς ἔργων ἀρετὰς*. Et XXX. init. *ἀποφαίνονται τὰς ἔργων ἀρετὰς*.

P. 64. l. 2. *ὥς ἀξίον τοῖς ζῶσι τούτων ποθεῖν*.] Scribo, *PENΘΕΙΝ*. Eadem sententia infra: *ἀξίον ἐν τοῖς ζῶσι τὴν ἀπαιτείαν χρεῖν* *PENΘΕΙΝ* τὴν τιμωρίαν. Et supra: *ὥς ἀξίον ἐν τῇ πόλει τῇ τάφῳ τίτις κτερεῖται τῇ ἑλλάδι*, καὶ *PENΘΕΣΑΙ* τὴν ἐκθάβει καμίνους. Probum est *ποθεῖν*, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere.

P. 65. l. 3. *ὅσῳ ἂν ἀνδρὲς ἀμύνουσιν ἑσάν, τοσούτω τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἀνδρῶν μὲν*.] Loquitur de *vita functis*. sed verbis praecedentibus agit de *parentibus* eorum, *ποθενόντων δ' αὐτοῖς* *εἶναι τὴν θάνατον τῇ βίῃ*; unde sine dubio hic legendum, *ὅσῳ ἂν ἀνδρὲς ἀμύνουσιν ΕΚΕΙΝΟΙ ἑσάν, τοσούτω* etc. sc. *mortui*. Perspicuitas et recta scribendi ratio hoc poscit. Deinde: *ΠΩΣ δ' αὐτὸς χρεῖ* etc. Sensus videtur postulare *POTE*, quando. Vide quae sequuntur. Sed forte nihil mutandum. Demosth. Philipp. I. *ΠΩΣ ἂν ταῦτα παύσει*; cui quaestioni respondet, *ΟΤΑΝ ὑμεῖς, ὡς ἀνδρὲς ἀθληταί, etc.*

P. 66. l. 2. *ὥστε αὐτοὶ παλίμηντες ὄντες*.] Scribo, *αὐτοὶ, nosmet ipsi*.

Ibid. l. 6. *οἱ δ' ἂν μὲν ΤΟΥΤΩΝ δέλητες τὸ ἴσον τοῖς ἀλλοῖς ἀπείλυνται, ἀποθανόντων δ' etc.*] Obvia emendatio, *οἱ δ' ἂν μὲν ΖΩΝΤΩΝ δέλητες*: cui opponitur in altero membro, *ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΩΝ δ'*.

Ibid. l. 9. *ὡς ἂν ἐλαττωθῶμεν ἡμᾶς αὐτὸς ὄντας θνήσκουσι*.] *Stephanus* ὄντας θνήσκουσι, vel ὄντας θνήσκουσι. Vtrouis modo recte. Mihi tamen magis placeat, *ὡς ἂν ἐλαττωθῶμεν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνήσκουσι*, *ipsi enim non ignoramus nos esse mortales*.

P. 67. l. 1. *ἀθανάτως εἶναι*.] Opinor *ἀθανάτως*, propter praecedens *τοῖς ἀφεινυγῶσιν*. Orat. XXXIII. *ὅτι μὲν μᾶλλον προσήκειν ἰσχυρῶς εἰς τὴν σωτηρίαν ΕΠΙΤΡΟΠῃ, ἢ οὐκ*. Isocrates Paneg. p. 124. *ὅτι μὲν ἂν ἀπολυπῶντες ὑπερβολῶς τοῖς αὐτοῖς βυλοκόμοις γυμνασθῶν ΠΟΝΗΡΟΙΣ*. Exempla vbique. Si retineas *ἀθανάτως*, intelligendum erit *αὐτὸς*. Vide ad Orat. XIX.

Ibid. l. 9. *καὶ τοῖς ἂν ἀγέμεναι*.] Scribo, καὶ γὰρ τοῖς, itaque, vel etenim, vt paullo post, καὶ γὰρ τοῖς ἀπείλυνται. et supra, καὶ γὰρ τοῖς μεγάλῳ μὲν — ἀπείλυνται τῷ πάλιν, et enim magnam etc. Aliud est καὶ τοῖς, scil. *tametsi enim*.

Ibid. l. 12. καὶ ἀγῶνες τίθιναι] ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης

καὶ σοφίας καὶ πλάτης. Sic Orat. XXXIII. init. *ἀγῶνας μὲν σωμάτων ἐποίησε*, (sc. *Ἡρακλῆς*), φιλοτιμίαν δ' ἐπὶ πλάτῃ, (sc. *πλάτῃ*), γυμνασθῶν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. *de Bigis*, p. 696. καὶ τὴν ἑλλάδα (sc. *ἐπὶ*) ἐπιδείξει: ἐν αὐτῇ πωμῆς πλάτης, καὶ ῥώμης, καὶ παυδομένης.

Ibid. l. 13. *ὡς ἀξίον ὄντας τὴν ἐν τῇ πόλει τιμωρίαν* etc.] Recte: pro *ἀξίον ὄντας* *τιμωρίαν*. Quod Atticus frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. *ὥστε ἂν μὲν ἂν ἰπαινεῖν βυλοκόμοις ἡμᾶς ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΟΝΤΑΣ τὴν τοιούτων*: id est, *τὴν λόγων ὄντας*: quasi eiusmodi sermones non faciunt cum iis qui nos laudare volunt! Sic Actor. XXVI, 3. *μαλιστα γινώσκω ὄντα σε, absolute, pro γινώσκω ὄντα σε*. Mox: *ἀθανάτοις μνήμην ἀφ' ἧς τὴν δέληται αὐτῶν καλίλιποι*. Haec quoque habet Isocrates, et quae praecedunt: καὶ γὰρ ἐκείνοι, τὰ μὲν σωματικά ταῖς δ' οὐκ αὐτὴν ἀνδρῶν ἀπέδοσαν, τὰ δ' ἐκείνους ἀθανάτοις τὴν μνήμην καλίλιποι. de *Semideis* loquitur.

In ORAT. III.

PAG. 70. l. 2. *εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι*.] Forte *ἰσθῆναι*. Isocrates Trapezitico: *ὅτι μὲν αὐτῇ σωτηρίᾳ εἶναι ἰσθῆναι εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι*. Demosthenes de Corona: *εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι, καὶ ἀπείρυνται*. Noster Orat. XXV. *εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι*, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, *εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι*: nempe, *indices adire, coram tribunali se sistere*. Noster tamen Orat. II. *εἰς ὑμᾶς ἰσθῆναι*, eodem sensu: vt nihil mutem; praefertim cum alibi dicat, nisi fallor, *ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς*, pro re eadem. Rectius forte legas *ποιήσας* et *διομοσόμενοι*, paullo ante. Vide initium Orat. II. huic simile.

Ibid. l. 8. *ὡς ἂν τῶν τραυμάτων*.] Lego, *τραυμάτων*. *vulnera* enim non tam pudenda erant quàm *vulnerum* causa: ea vero erat *παυδομένη*. Huiusmodi *res* non nisi necessitate coactum in medium prolaturum se dicit. Clare infra: *ὅτι δ' ἀπείλυνται πρὸς τὰς ἐν τῇ πόλει ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ἀφεινυγῶσιν, ὡς etc.* Et ad finem Orat. *ἐπὶ τῇ πόλει ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, εἰς τοιούτων ἀγῶνας καλίλιποι*. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. vbi hae voces in MS. commutantur. nec dubito quin Lucianus scripserit *ἐπὶ τῇ πόλει* in Timon. p. 56. vbi nunc legitur *ἐπὶ τῇ πόλει*.

Ibid. l. vlt. *εἰ μὲν ἀδικῶ* etc.] Ita Paulus Actor. XXV. 11. *Εἰ μὲν ἂν ἀδικῶ, καὶ ἀξίον θανάτου πέποιθα εἶναι, εἰ παρὰ τὴν ἀπείλυνται*. Elegantissime.

P. 73. l. 2. *ἡλθε μετ' αὐτῷ*.] Forte, κατ' αὐτῷ, contra enim: vt mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτων ἐπισημῶν, mallem, τῶν αὐτῶν, vel

vel iawtš.

P. 75. l. 6. κ ταῦτα] Stephanus, κ ταύτη.
Forte καὶ ταῦθα, atque illic, vel hic.

Ibid. l. 35. ὅδοι ἵππων, ΩΝ ἰγὰ τὴν ἑξῆς λέγονται. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quarum rerum testes etc. Vulgo ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ: male, cum ad μέλητος προουκαυερ; recte, si ad μέλητας. Viriulque emendationis confirmationem hanc fume ex Orat. XX. ΩΝ ὅδοι αὐτῶν μέλητος τῆς ἑξῆς λέγονται. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ifaeus de Haered. Diacog. p. 51. ΩΝ ἰγὰ τὴν τῆς παρῶν ὅδοι μέλητος παρῶν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ita legendum: vulgo deest vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

P. 76. l. 4. $\delta\delta\delta$ ἢ Λαμπυρὸς εἰκία] Prior lectio erat Λαμπύς. mutauit Stephanus in Λαμπύς: non opus erat mutatione, opinor, nisi accentus, Λαμπύς. cur enim non Λαμπά, ὡς Σαπφώ, Βαυβύ, Βασιλί in Epigrammate Callimachi, Βασιλὸς κάτθανι παρθεναί; et innumera eiusdem formae.

P. 79. 1. 9. [ἱκαλῆται; ὑπόπῳ? ὀρνύεται]. Recte: *non accusans me pecuniaria iniustia de-
tentis*. Ifocrates Trapezit. init. ii § δὲ αὖ μὲ-
ν δὲ *προσηκούσας ταύταις ῥηθῆναι ἱκαλῆσθαι*,
ἐπὶ αὐτῶν αὖ τὴν ἀπείαν ῥηθῆναι: *tantam pecu-
niam petere*, vertit *Wolfius*: *parum plene*. Dion.
Halicarnass. in *Ifocrate*, hunc locum citans, pro
ἱκαλῆσθαι legit *ἱκαλῆσαι*: forte rectius: et
προσηκούσας *pro προσηκούσιν*: quod melius puto.

P. 85. l. 4. *καταγείς τὴν κεφαλὴν*] Potius *καταγείς*: hac enim forma vititur supra, *καταγὴ τὴν κεφαλὴν*: et infra, *καταβάνους τὰς κεφαλὰς*. Demosthenes contra Cononem: *τὴν κεφαλὴν δὲ γὰρ ἡμεῖς, ἣ ὑστερον τι καταβύθισαι ἐτήσομεν*. Paullo ante: *ἄπ' οὗ ἡ χρόνιος ὑστερον*. Vox *χρόνιος* denotat *longum tempus*, quod plenius effert Lucas VIII, 29. ΠΟΛΛΟΙΣ ἢ ΧΡΟΝΟΙΣ *σωτηρίας* αὐτῶν, *longo enim tempore illum corripuerat*. Aelianus Var. Hist. IV, 25, de quodam dementi Thrasyllo: *ΧΡΟΝΟΥΣ ἢ διαλείπει ΠΟΛΛΟΥΣ σωσιτικῶν τῶν ἀρρώγηματι τῶν*. Et ita Iosephus Antt. Iud. XVI, 4, p. 716. Ed. Hudson. Supra: *τὴν μεσεσχίον ὡς ἔγνω, μέψαν* etc. quid istud ὡς ἔγνω? Coniicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπριε ἦδη καὶ παρῶν ἐστι πόνος. Paullo ante, recte *Stephanus συσκοπήσας*. Schottii *συνσφύλας* nefcio quid velit.

Ibid. l. 6. *παρὰ πάντων*] *Opinor πάντων*.
Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ὅν πάντων, ἢ ὅν
λαοφείας, etc. vbi vulgo male distinguitur post
φιλονεικίας.

Ib. antepen. τραύματι, ὅτις μὴ ἀποκτείναι
etc.] Lege et distingue, τραύματι, ὅτις μὴ ἀπο-
κτείνει βελόμην, ἔτρωσι: vulneris, quod ali-
quis, sine animo occidendi, inflixit. Lucianus

Dial. Apoll. et Merc. p. 236. καὶ μάλιτα ΟΠΟΣΑ
(sc. τραύματα) ὑπὸ τῶν Βιόρων. ΑΜΥΝΑ ΕΤΡΟ-
ΘΗ.

P. 86. vlt. ἔτω ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ μεγάλας] Voces et ὑμῆς delendas censet Schottius. Et sane supervacuae sunt. Sed pauca delenda sunt ex hoc Auctore, qui Defectibus saepius laborat. Ideo corrigendas quam alebendas mallet. Ita: ἔτω ΖΗΜΙΑΣ μεγάλας et θεῖνός τὰς τιμωρίας ποιήσιντε, ὥς etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας ἀποφθίναμι. Supra, pro τί γε ἐπ' αἰάνου, forte, αἰάνουσιν. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paullo post lege, et γὰρ θεῖνόν αὖ ἐν, pro θεῖνόν ἐν.

P. 87. l. 2. τ̃ Δ[ισοίαις] Lege, τ̃ διχονοίας, *disensionis secum*, vt loquitur Apuleius. Patet ex eo quod statim sequitur.

Ibid. 7. ἄλλοι τὴ πατρίδα] Legendum ἄλλοι
τὴ πατρίδα. Supra: ἄλλοι τὴ πατρίδα καὶ τὴ
ἐκείνης — κινδυνεύου. Alia res est κινδυνεύου
ἐπὶ τὴ πατρίδα, ἅλιω πλεῖ τὴ πατρίδα. Hoc
est *reorum*, et in iudiciis, *de patria*, ne exulent,
periclitantur: Istud, *fortium* et bonorum Civi-
vium, *bellis*, aut alioqui, *pro patria* periclitantur.
Exempla in quavis pagina. Paulo ante,
pro πολλοὺ καὶ δικαιοσύνης forte πολλοὺ ἀνὶ δικαιο-
σύνης legendum: vt Orat. IV. καὶ μὴ δὲ πολλοὺ ἀνὶ
δικαιοσύνης ἐπὶ τῇ ταύτῃ etc.

Ibid. antepen. $\epsilon\gamma\tau\alpha\iota$]. Lege, $\epsilon\gamma\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\varsigma$ expeditionis: vt Orat. XVI.

IN ORAT. IV.

PAG. 90. l. 3. *μη κοινη ὑμᾶς etc.] Lego:*
ἀντιπαλιν, — μηδε κοινη ὑμᾶς χρεῖσθαι συ-
χινουσιται: negare, neque concedere nos eā commu-
niter uti. Constructio hoc postulat.

Ibid. l. 4. φανεῖς] Lege, φανερός ἐστι ποιη-
σάμενος. patet enim fecisse. Sic paullo post,
φανερός ἐστὶν ἡμοῖς διπλογαμίνος. Ifaeus de
Haered. Dicaeogenis, p. 55. ἐστὶ τὸς φίλους φ-
ανερός ἐπαπανθείς ὧν, πατέρις τε in amicos nihil
impendisse: ita bene emendauit Stephanus, pro
φανερός. Centies in Libris commutantur o et
u. vnde puto Matthaeum scripsisse ὧτας vbi
nunc legitur ὧτος, cap. V, 19. οὗ δ' αὖ ποιήσῃ
καὶ διδάξῃ ὧτας, μίγνας κληθήσεται etc. praefec-
sit enim, καὶ διδάξῃ ὧτα τὸς ἀνθρώπους, ἐλάχις
κληθήσεται etc. cui respondet altera pars sen-
tentiae. vt enim ibi διδάξῃ ὧτα, ita hic δι-
δάξῃ ὧτας: et vt illic ἐλάχις κληθήσεται, ita
hic μίγνας κληθήσεται.

Ibid. penult. ἵ' ὑμῶν πατερὸς ἐγίνετο etc.] Non opus est vt legamus ἡμίτο. vide ad Orat. primam. Caeterum haec et quae sequuntur obscuriora sunt, et deprauata; praefertim ista, αὐτῶν ἐς κεφαλὴν ἡμετέρας; quae mihi

mihi mera aenigmata sunt. Mox, pro ἀποκλινών, scribe ἀποκλινών, occisurus.

P. 92. 6. περιόια γιγνόν] Lege, περιόια, casu recto: et ita paullo infra, ὡς πᾶς ταῦτ' ἐστὶ περιόια; non περιόια: itaque, quomodo haec censeretur possunt περιόια, siue, de industria? Sic Aeschines κατ. Αἰτωφ. p. 55. ὡς ἐστὶ ταῦτα ἀρχή. Noster Orat. III. καὶ ὡς τὰ τὸ ἐστὶν ἡ περιόια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν ἐστὶ περιόια (non περιόια) ἰσχυρῶς, ὅτι ἀδικῶ τῶτον — ἐπιδείκναι. Ante quae verba Schottus putat nonnulla desiderari. quod verum puto.

Ibid. 8. ὄρεσθαι, ἢ ἔσθαι etc.] Forte, ὄρεσθαι, ἢ ὅταν αὐτὸν ἀποκλινέμεν: testamur, aut aliquid quo eum occideremus. Xenophon Cyropaed. VII. ἀμυνόμενοι ὅταν ἰδωμεν. Caeterum omnia ab ἀδελφῷ usque ad ἀποκλινέμεν Parenthesi includenda sunt.

Ibid. pen. δύστηνος] Vide de hac voce doctiss. Jungermannum ad Polluc. VI, 42.

P. 93. pen. ἡ πρώτη μὲν τῶν αὐτῶν καλῶν] Lege, ἡ (sc. ἀνθρώπων, serua) καλῶν, quae dicas. Schottus quoque coniecerat ἡ.

P. 94. pen. προσήκει καί μοι τὸ ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τὸ ἐλευθερίας, quod de Libertate eius dicitur: negotium istud Libertatis eius. Lucianus in Prom. es in verb. p. 18. ΤΟ ὅδ' ΤΗΣ ΚΛΕΠΤΙΚΗΣ, (καὶ ὅδ' κλεπτικὸς ὁ θεός) ἀπάει· τῷτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικὸς ὁ θεός. Furax enim est ille Deus, scil. Prometheus, qui Deus erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Aeschylum in Prometheus Victo. Sic et Matt. XXI, 21. εἰ μόνον ΤΟ ΤΗΣ ΣΥΚΗΣ ποιήσῃ: non solum quod ad ficulneam attinet facietis. Obscure vulgata, de ficulnea. Sensus est, quod ficulnea accidit.

Ibid. ult. ἀλλὰ ψάδε, καὶ ἔκ' ἀληθῆ λίγει] Hinc videmus non nouum fuisse, nec politissimis Graecorum incognitum loquendi genus, quo vtitur Ioannes i Epist. II, 4. ψάδε ἐστὶ, καὶ ἐν τῷτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν. Vide et cap. I, 6. Sic et Orat. XIII. ἐβέβητο ἐν ΑΚΟΝΤΑ δοκεῖν αὐτὸν, καὶ ΜΗ ΕΚΟΝΤΑ, μὴ ὕπαι.

P. 95. l. 1. εἰ εἰς μὲν λύσει etc.] Si verba adtente legas, videbis aliquid sensui deesse. Lego, εἰ εἰς εἰς μὲν λύσει τὴν σύμματα. Amittatur ἡ in sequente εἰς.

Ibid. l. 8. ἡσυχάζοντες, ἢ δυνάμει] Lege, ἡσυχάζοντες (scil. αὐτῶν) ἢ δυνάμει, nempe κομίζονται, recipere. Dicit: ab Hostibus quouis alio tempore captiua, datâ pecuniâ, redimi potuisset; ab inimicis, non item: non enim pecuniam inimici, sed exilium et exitium Aduersarii sui experunt. Pro ἀλλοθεν lego ἄλλοις, alio tempore: argumentatione, si recte capio, hunc sensum postulante. Attente legas totum En-

thymema, ab istis ἢ δυνάμει, ad hunc locum; et videbis Exemplum acuminis eiusmodi quod longe abest ab Subtilitate ista quam in Lysia mirati sunt Veteres.

P. 96. l. 1. τῶτον περιόια] MS. τῶτον: quod omnino verum est, vel propter istud quod sequitur, τὸς αὐτῶν οἰκίται.

Ibid. l. 5. πότιον περιόια] Sonat vitium. Lege, πότιον περιόια ἰπλόγῳ ἢ ἰπάταξ. Supra: ἢ ἰγῶ περιόια τῶτον ἰπάταξ. Eadem depravatio init. Orat. VIII.

Ibid. l. 7. εἰ ἰκαταζόμεν, αὐότως αὐτὸν etc.] Vox αὐότως sine dubio depravata est. Forte: εἰ ἰκαταζόμεν αὐτὸν, εἰκότως αὐτὸν — ἰμὴ καλῶς εἰσαίτω: si quaestioni subiecissimus, probabile est eos, huius (domini sui) gratiâ, quiduis in me, etiam praeter veritatem, mentitos fuisse. Nisi malis ἀπογοήτως, temere.

Ibid. antepen. καὶ ἡ λήσιν ὅδιν ἐν ταύτῃ] Lege, καὶ ἡ λήσιν ὅδιν ταύτῃ: et nihil hanc latet, totam rem ab initio intelligit. Demosthenes de Foe. cum Alex. εἰ ὅδ' ἡ λήσιν γὰρ αὐτῶν ὅδιν ταύτῃ. Sequitur: ἰγῶν αὐτῶν εἰχοι βασιλεύσεως etc. contradicit sibi in verbis proxime sequentibus. Lege, ἴσοι οὐκ εἰχοι. Dicit: atque ego quidem, si ista quaestioni subiecta fuisset, adeo non aequam conditionem subiissem, vt in hac parte etiam periculum adissem: multo enim pluris illum quàm me ista facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τὴν κινδύνον οὐκ ἴσοι ἀμφοτέρους ὄντος. Orat. XII. τοῖς νικητοῖσι τὸ ἴσοι οὐκ ἔχον. Ita et ibi legendum. vulgo deest οὐκ.

P. 97. l. 5. ὁ ἀγῶν. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ etc.] Stephanus legit, ὁ ἀγῶν, ἐν τῷ μὲν ὑπὸ λόγῳ — ποιῶν, καὶ μὴ ζῆλῃ, pro ζῆλῃ. Sed minore mutatione, vel nullâ potius, res geri potest. ita: — ὁ ἀγῶν ἐστὶν, ἐν ὑπὸ λόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιῶν. καὶ μὴ ζῆλῃ τῶν ἐν μίσει πείσας (εἰ ὅδ' αὐτῶν εἰχοιμὶ εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς ὅδιν εἰς τῶτον προσηγορήσιν. Totam sententiam adduxi prout distingui oportuit. De voce ὑπὸ λόγῳ vide Harpocratonem. ἐν ὑπὸ λόγῳ ποιῶν τῶτον, vel ὑπὸ λόγῳ ποιῶν τῶτον, est, huius rei rationem habere, fere cum significatione excusationis vel absolutionis. Vide nostrum Orat. XXX. ὑπὸ λόγῳ εἰς eodem sensu vtitur Andocides Orat. καὶ Αἰκιδιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως ὅδιν ὑπὸ λόγῳ τὰς νίκας: quasi diceret, non absoluerunt eum propter victorias: et Demosthenes alicubi de Corona: et Aeschines adu. Ctesiph. p. 82. πῶς γιγνόμενον αὐτῷ τὸ διεστῆσθαι, αἱ εἰς ὑπὸ λόγῳ οἱ δικασταί. de Thrasybulo, in causa quadam damnato. Dinarchus adu. Demosth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐκ ἐποήσας ὑπὸ λόγῳ, Timotheum non excusantem. Et ita p. 110. vbi haec omnia repetit; et vnde locus iste

iste in Orat. adu. Demosth. emendari potest, pro αὐτῆς ἴφῃ, legendo, αὐτῆς Ἀρεσφῶν ἴφῃ. De voce *πρόκλητος* vide Pollucem VIII, 6. segm. 62. et Harpocratonem.

Ibid. pen. ἀλλὰ λόγῳ τῷ πάντων κινδυνῶν etc.] Corrupta haec esse scio: sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo.

IN ORAT. V.

IN hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro *κινδυνώσεως* legendum videtur *κινδυνώσης*, in Futuro. Caeterum τὸ ὑπὲρ Καλλίης citat Harpocratonem V. Τίμημα, sine vlla notitiae suspitione; nulla tamen *λεγομένης* mentione facta: adeo vt vtrum hanc Orationem voluerit necne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque *Καλλίης*, Υβρίως, meminit Iul. Pollux III, 8. segm. 76.

IN ORAT. VI.

PAG. 102. penult. ἐκ τῶ ῥόπτῳ] Tribus voculis hanc Orationem auxit Harpocraton V. ῥόπτῳ, ἔδωκε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτῳ ἔιρῃ. Idem passim citat hunc λόγον, adiecto solenni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium *πρὸς Ἀνδοκίδην, Ἀπογραφῆς, εἰ γνήσιος*. Voce *ἑπίφω*, et simpliciter κατ' Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος. V. Πληρηφασαίης. Adeo vt tres esse possint contra Andocidem scriptae Orationes.

P. 103. 2. ὅστις ἰδὼς τὸ ἄρτον καὶ τὸ μᾶζης κάκιον] Lego, ἴκασιν. appositis huic Sacrilego (quem spectat haec imperfecta historia) multis et exquisitis eduliis, *unumquodque eorum illi videbatur olere (τῷ ἄρτῳ) panem istum, et (τὸ μᾶζης) mazam istam: neque edere potuit*. Vnde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinae furripuisse *panes sacros*, et *sacram mazam*: fame vero divinitus immissa, poenas dedisse ex ea parte qua peccauerat. Caeterum ex Andocide de Myster. p. 5. vbi his respondet, dicimus, plura cuiusmodi *Impietatis* in Cererem et Proserpinam, et *poenae* exempla, ab Accusatoribus adducta fuisse. Vnde liquet non pauca huic Orationi deesse.

Ibid. l. 4. λέγουσιν, ὅτι Ἀνδοκίδης etc.] Distinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἔκκειν τῷ ἱεροφάντῳ λόγῳ. ὃ δὲ Ἀνδοκίδης μὲν οὖν τῶν αὐτῶν συλλογῶν καὶ φίλης ἀπώλλυται, φάσκων αὐτὸς συνεργὸς εἶναι. Male legitur ἀπώλλυται pro ἀπώλλυται.

P. 104. pen. τῷ θεῷ τῷ τῷ] Scribe, τῷ θεῷ

τῷ τῷ, Dualiter, *has Deas*: nempe *Cerentem et Proserpinam*, quae vocabantur τῷ θεῷ, et quarum erant *Mysteria* haec in quae Andocides *ἡσιβημένος* arguebatur. Pollux X, 24. segm. 97, ἐν τῇ ταῖς Ἀττικαῖς τέλει, αὐτῶν ἐν ἑλαιοσίνι, καὶ τῇ ἀσπερσῶν περιτῶν θεῶν δημοσία προμνήστει ἀναγίγσκῃ. vbi pariter in MS. erat αὐτῶν τῷ θεῷ. Hoc etiam patet ex ipso Andocide de Myster. p. 5. vbi his respondet: εἰδὲ μοι ἀμάρτημα περιτῶν θεῶν. et mox, ἀσπερσῶν περιτῶν θεῶν. Vide caetera, quae haec Lysiae maxime illustrabunt. Nihil deesse puto huic loco post ἀδικῶντας. Suspectam tamen habeo vocem *ἐναργῶς*: sub qua latere puto aliquid ab Adiectivo *ἐναγῆς*, *riacularis*, *sacer*, sensu malo. quale esset, *ἐναγῶν* — *μη τιμωρεῖσθαι*.

Ibid. vlt. καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέροις ἵστασθαι] Sine sensu. Lego, καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέροις φέρεσθαι, et sibi et aliis *parciturum esse*: sequitur Ratio. Porro, ἀνθρώπων ὄντα est quod Latini dicunt *hominem natum*.

P. 105. l. 3. ἄλλοι δὲ] Diuide, ἄλλοι τι, sc. ποίσει: *numquid aliud faciet quam sacrificabit?* i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de Myster. p. 15. εἰ γὰρ ἴθρακα, — ἄλλοι τι (sc. ἵππων) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυται; *si enim posuisset — numquid aliud quam me ipse perdidisset?* i. e. nonne me ipse perdidisset? Demosthenes in Mid. τῷ τῷ ἄλλοι τι πλὴν ἀσπερσῶν φητορμῇ; et in Aristocratem: ἄλλοι τι ἢ διήσει;

Ibid. vlt. μνηστῆρος] Vox *ἐπιμελήσεσθαι* requirit *μνηστῆρον*.

P. 106. 4. οἱ ἕκαστα ταύτης τὴν ἱερῆν] Deesse videtur *πᾶρεσσιν, ἀδύναται*, post ἱερῆν. Andocides p. 5. οἱ τὴν ἱερῆν ἐνικνὶ ἔρχονται διῶσθαι, eodem sensu.

Ibid. l. 9. διώχθηκε πόλεις πολλὰς — Σικελίας, Ἰταλίας, Πελοπόννησος, etc.] Notandum vocem *πόλεις* significare *totam regionem*: Siciliam enim, et Italiam, et Peloponnesum etc. vocat *πόλεις*. Et hinc conciliantur Marcus (V, 20.) et Lucas (VIII, 39) in historia daemoniaci Gadareni, a Iesu sanati. Marcus enim scribit: *et abiit, et coepit praedicare ἐν τῇ ΔΕΚΑΠΟΛΕΙ quanta sibi fecisset Iesus*. Lucas vero: *et abiit, καὶ ὅλην τὴν ΠΟΛΙΝ praedicans* etc. Erudite vocat *πόλιν* quod Marcus *δεκάπολιν*, quae regio erat, *decem* vrbes comprehensens. maioris lucis gratia addidit ὅλην. Bene quoque *Vulgat.* Interpr. vertit, *per universam civitatem*. Vide doctiss. Dausium ad Caesar. B. Gall. VII, 4. *expellit ex civitate*.

Ibid. pen. βασιλείας πολλὰς κικολάσκει] Non satis exprimit vox *κικολάσκειν*, *adlatens* est. gravius aliquid de Andocide expectandum erat. Scripsit opinor *κικλάσκειν*, *damno afficit*:

cit: quod ποῖν κακὸν mox vocat. Sic τὸ ὅτι μοι φάνηται κακώτατος, Orat. XIII. de Agorato: et alibi.

P. 108. l. 1. εἰς τὰ ἱερὰ ἀνέτι καὶ νῦν] Stephani: elicit ἀν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερὰ. ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. immo et nunc est in Senatu Atheniensium. Sic enim dicit infra: καὶ συμπελασθεῖς, εἰς τὴν βουλὴν εἰσὶν, ὅτε θυσίαν, καὶ δόχυν, καὶ μανθίσαν. Vide quae praecedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: in Senatum venit: publici consilii sit particeps.

Ibid. l. 6. ἀνέπειν, ὅδε αὐτὸν] Forte, ἀνέπειν, εἰ καὶ ὅδε αὐτὸν τὸ θύλα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, licet ipsum legislatorem ignorent. Sequitur: ἡγεῖσθ' ὅτι ἀνέπειν, &c. opinor δέ τι ἀνέπειν, sc. ἀνέπειν vel ἀνέπειν, de quibus sermo est. nisi ἀνέπειν malis sumere pro δόξαν. Quae vero praecedunt, εἰς ἀδείας πω, &c. vsque ad ἴσασιν, parenthesi includas.

Ibid. l. 9. ἀνέπειν δέ τι τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν ἀνέπειν: est eorum causā ulcisci vel poenam sumere. Saepe ita loquitur tum Noster, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐτῶν ante ἀνέπειν. Vult Religiones. Mox, μάλλον ἢ ἥτιον: nisi haec delenda sint, nescio quid de illis fiet. Intelligo phrasin μάλλον ἢ ἥτιον: sed quomodo ea huc applicari possit non video. et tamen Atticis forte aliquis his subest. in praefens igitur ἰπύχων. Sequentia vero ita distingue: καὶ τὸ βασιλεῖα καὶ ἰλαχὶν Ἀνδοκίδης, καὶ ποίησιν: ἢ ὅτι ποίησιν ὅτε τὸς Θιός, καὶ (ἴνα μάλλον πρὸς τὸν ἰπύχων) φάσκων τὸ Ἀρτίστοι ἀνέπειν ὅτε τὸν Ἐρμῆν τὸν παρ' αὐτοῦ. ὃ δ' Ἀρτίστοι (non Ἀρχιπύχων) ἡλιδίκεν, etc. Spiritus et Indignationis haec plena sunt, praefertim istud ἰλαχὶν Ἀνδοκίδης: quae ultima vox cum emphasi pronuntianda est: quale istud Senecae, MEDEA fugiam? vel hoc Servatoris nostri Marc. XIV. ΣΙΜΩΝ καθύδην; Tune, Simon, idem iste qui de zelo tuo tot ac tanta modò praedicavisti, Tune dormis? Vocem vero ἡλιδίκεν adde iis quae viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII, 5. segm. 23.

Ibid. ult. καταδέξαται] Non intelligo. nisi forte scripserit, κακα πρὸς ἑαυτὸν vel καλὰ πρὸς ἑαυτὸν. vide sequentia. Sensum loci exprimit Philonis istud de Leg. Special. p. 519. ἀφ' ὧν καὶ εἰς ἀδικίαν εἰδὼν τὸ σωτηριώδες ἀδικῶν. Nihil deesse videtur ante verba τὸς ἡμῶν, &c.

P. 110. l. 2. τὰς τιμωρίας τῶν Θεῶν] Ferri forte potest: ut τὰς τιμωρίας τῶν Θεῶν sint poenae quae Deorum causā exiguntur. mallet tamen τῶν ἀθίων, atheorum, impiorum. Quae

sequuntur, ἀλλ' ὅτι &c. artificiosa sunt. Dicere voluit: Si poenarum arbitrium penes Vos esset (et quidem est) impii non punirent, Vos fontes eritis: sed a Directo orationem convertit, offensionis vitandae causā, et pro ὑμῶν αὐτοῖς ἴσασιν ponit ὅτι αὐτοὶ ἴσασιν: ἀλλ' enim ornatui tantum inseruit, ut saepe. Pari omnino artificio Paulus ad Festum, Actor. XXV, 11. εἰ δ' ἔστιν ἴσασιν ὅτι κατηγόροι μὲν, ΟΥΔΕ ΣΜΕ ΔΥΝΑΤΟΝ αὐτοῖς χαλεπὰ εἶναι. non dicit, Tu non potes, (vel debes) sed, Nemo potest. alterum enim liberioris fuisset compellationis. Demetrius ὅτε Ἐρμ. Segm. 311. & seqq. pulcre agit de hac λέξει ἰσχυρισμῶν: et villitatem eius notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Graeca Lysiae distinguenda sunt quemadmodum in Latinis factum vides. Ad sensum huius loci illustrandum, non possum non exscribere alterum suavisissimi et acutissimi oratoris Lycurgi, καὶ Λεωνορέτ. p. 168. Τὰ δ' ἀδικήματα, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀδικῶν, ὅτε τοῖς πρὸς ἑαυτὸν ἴσασιν καὶ κρίσις ᾖ, ὅτε τοῖς μὴ δικαίως ἐπιζητήσιν.

Ibid. l. 8. καὶ πολλὰς εἰς δόξαν ἀδικεῖν] Pro πολλὰς MS. πολλὰ, notante Stephano. Lego: καὶ πολλὰς εἰς δόξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum negantes, re in iudicium delatā, absoluti fuerunt sententia Iudicum, pronuntiantium, Videntur non deliquisse. At in hac causā, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim fateretur se fecisse. confessionis vero multa Legibus statuta, est Mors. Alludit ad Formulam sententiae Absolutoriae in istis εἰδὼν ἰδοὺς ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δ' ἐδικηκότες, ἐκπελάσθησαν τὸς καλὸν ἡγέτας, ΟΥΔΕΝ ΕΔΟΞΑΝ ΑΔΙΚΕΙΝ: id est, absoluti fuerunt. Vide init. Orat. XXX. vbi ἀδικεῖν ἰδοὺς idem est quod condemnati fuerunt. Enormiter hoc loco agit Schottus.

Ibid. ult. καὶ τὸς νόμους τὸς ἐξ Ἀρείου φέρει] Primum inferenda vox πάρος post Ἀρείου. Deinde, e regione horum verborum videtur studiosus aliquis in margine adposuisse ista, ἢ τραυμάτω ἐκ πρὸς ἑαυτοῦ: quia scilicet noverat Areopagitas iudicasse de Vulneribus ex industria illatis. Proprie vero ἐνδοχθεῖς. vide Harpocrat. v. Ἐνδοχθεῖς, et Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum infra, εἰς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδοχθεῖ.

P. 111. l. 4. αὐτῶν] Lege αὐτὸν καλῶς. Mox pone Notam Interrog. post τὰ ἑμῖν.

P. 112. l. 5. ἐπικηρύττει etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύττει δὲ, πῶς καὶ ἡμεῖς χρεώματα δώσω τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνέγοντι, (ἢ ἀνέγοντι,) καὶ (ἢ) ἀποκτείναντι τὴν τῶν δικαστῶν, l. τῶν καταδικαστῶν. Confer hunc Lysiae locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpoc.

Harpocrat. voce Ἐπιτελευχίας. Huic mori adludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπιτελευτῆν χρηματὶ τινι: alicui pecuniam per praecone[m] promittere.

Ib. pen. ἐπὶ τῇ ἡμέρῃ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δὴ δίκη. Confirmat ipse Andocides Orat. de Reditu suo, p. 21. κατίπλοσα μὲν γὰρ οὐκ ἐπαινεθὲν μὲν καὶ τῷ ὁδοῦν, προθυμίας τε ἱνικα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero quod de navigatione eius Accusatores hic dicunt, sollester respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενον εἰς τὰ ἀμαρτήματα, idem videtur exprimere quod εἰς τὴν ἡδικομένην ἀφικέσθαι, infra. Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nempe, δὴ δίκη εἰς τὰ ἀμαρτήματα, quod idem erit ac τῶν ἀμαρτημάτων, ut Orat. in Diogit. ἐπιτερόμεν εἰς τὴν παίδαν, pro τῶν παίδων. sic et αἴτια εἰς μυρία: δραχμαί, Demosth. Orat. I. in Aphobum: quod v-sitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum sit, ponenda est minima distinctio post ἀφικόμενον. Vltimum vero δίκη delendum puto: ἐπὶ τῷ μὲν δὲ αὐτῶν καὶ δύνανται non δύνανται δι-
κην.

P. 113. l. 4.] χρόνον διδωκόμενος δίκη, καὶ τὴν ἐξ ἐκείνου, ἀφ' οὗ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα] Notatu digna sunt haec propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi praecepto. Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τὴν δὲ θεὸς ἄν' ἂν ἐπιτελέσας τις λάθῃ, ὅτ' ἂν ὑφ' ὧν τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρεῖται· ἀλλ' οὐ μὴ αὐτῶν, οἱ πατέρες γὰρ, καὶ τὸ γὰρ ἀπαιτῶν τὸ ἐπιτελέσασθαι μὴ γὰρ αὐτοῖς ἐπιτελέσασθαι.

Ibid. l. 8. τελευτήσας] Lege, τελευτήσας, et ita Schottus. Quae sequuntur ita forte legenda et distinguenda: ἀπεχέσθαι, καὶ οἷος τίς, τὴν λυμηνάμενον καὶ βίον, θάνατον ἐπίσκει. hoc sensu: multos sceleratos mori cupiuisse: Deum vero nondum adeo cum illis in gratiam rediisse ut hoc illis concesserit; etiamsi vitam eorum multis casibus interea infestaverit. Infra, μαρτυρεῖν ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ: Cl. Editor legit, ἡ ἀρετὴν, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod verissimum puto.

P. 115. antepen. ἀδικημένων] Lege ἀδικημένων.

P. 116. l. 7. ἐπεὶ τῷ τελεωστίῳ θεὸς λάθῃν ἴδωκεν. ὡς etc. Editorem audiui dicentem legendum esse ex Historia ἐπὶ pro ἐπὶ. unde facile fuit locum ita supplere: ἐπὶ τῷ τελεωστίῳ. ὁ δὲ θεὸς τοσαύτῃ τῷ λάθῃ ἴδωκεν, ὡς εἰς τὴν ἡδικομένην αὐτῶν (non αὐτῶν) ἐπιτελευτῆν ἀφικέσθαι. hoc, aut simili modo, videtur a Lysia scriptum fuisse. quam sententiam

ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ θεὸς ἴδων πρὸς τοὺς ποιεῖν καὶ τὴν ποιεῖν ἀνθρώπων καὶ ἀφ' ὧν αὐτοὶ γινώσκουσιν. Vide et nostrum paullo inferius, καὶ τῷ ὁ θεὸς etc. Θεοβλάβαις hoc infortunium vocat Dion. Halicarnassensis de Struct. Orat. segm. 18. et ἀφ' ὧν τῷ φρενὶ. Hesychius: Θεοβλάβαις, ὅπως Ἀχιλλεύς ἐπὶ πρὸς. scribendum Θεοβλάβαις: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἴδωκεν propter similem eius usum in S. S. ut Rom. XI, 8. ἴδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς κατανύξεως: et 2 Cor. XII, 7. quemadmodum Latini malum et infortunium dare.

Ibid. pen. ἀφικόμενον] Forte, ἀφικόμενον. Infra de hac re: πιστεύω αὐτῶν μάλιστα τοῖς ἀγνώστοις γινώσκουσιν.

P. 117. l. 4. παραγάγοιεν ὁδοῦν] Opinor ὁδοῦν, huc.

Ibid. τοῖς θεοῖς βεβαιώσας τὴν νόμον] Vtunque haec Lectio defendi possit explicando τοῖς θεοῖς in honorem Deorum vel Deorum causa, mihi tamen multo probabilius videtur Lysiam scripsisse τοῖς ἱεροῖς: non verbis tantum, sed ipso opere et factis: nempe ex civitate Andocidem expellendo.

Ibid. antepen. καὶ ὅταν τις] Opinor, καὶ τὰς ὅταν τις.

Ibid. ult. τὰ τ' ἐστὶ τὸ βίον καὶ βίον ἀβίωτον] Vocem βίον inseruit Stephanus: sine causa, nisi in MSS. reperiretur: quod non credo, cum multo elegantius sit, τὰ τ' ἐστὶ τὸ, τὸν βίον ἀβίωτον. Huiusmodi enim locutiones, quae proverbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus supplendae. Nihil vero tritius hac phrasi βίον ἀβίωτον. Aeschines ea passim vituit, et Gorgias, et Philo, et caeteri omnes fere Graeci Scriptores. Sic apud Matt. V, 38. Ἠκούσατε ὅτι ἐφ' ὅσον ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, καὶ ὁδόν αὐτὸ ὁδόν: reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant quid vellet ὁ Ἐυλαγῆς. Inspice quamlibet Adagiorum Collectionem.

P. 118. l. 3. ὅταν μὴ etc.] Stephanus, ὅ τ' μὴ: prope veritatem, quae erat, ὅ τ' μὴ ἀδικεῖν πιστεύω, non innocentia sua fretus. Ipse Andocides de Mysteriis, sub initio: πιστεύω δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ, καὶ ὑμῖν. Demosthenes in Aphob. ψάδμαρτ. ὅχι τῷ τὰ ψάδμαρτ. τὴν αὐτῶν καὶ μαρτυρεῖται ἐξελίξεν πιστεύω, ἀλλ' ἡ γὰρ μὲν etc. Thucydides III. 38. τῷ λίγῃ πιστεύω. Perfunctorie hoc in loco agebat Schottus. Mox, pro ἀλύπως bene Stephanus ἀλύπων. et pro τισὶ paullo post legendum puto τινάς.

P. 119. l. 7. ὡς περὶ αὐτῶν — ὡς δὲ δύνανται] Pro ὡς δὲ δύνανται sensus plane postulat ὡς δὲ δύνανται —
Z z z δικλῶ

Rubken in Vell.
Pater. I. p. 265. 6.

δικλῶ εἰς δ' etc. ita se gerit quasi non daturus poenas etc. Voces vero ὑμῖν et τοῦ inter legendum pronuntiandae sunt cum Emphasis. inest enim in iis tacita Oppositio, et Allusio ad priora Andocidis delicta et impunitatem.

P. 120. l. 4. αὐτῷ διδόντων] Lege, μηδὲν ὑμῖν αὐτῷ διδόντων.

Ibid. l. 5. τ' δ' ἀρχῆς] Schottus, τ' ὅ τ' ἀρχῆς: optime. Supra, ἀπαλλάξαι; δῖος καὶ ταρχῆς τ' τίς. Herodianus II, 21. ὅπως αἰ μὴ τι δεῖν ἐν τῷ ἱστορίῳ ταρχῆς παρόλῃς πάθοιεν. ita legendum. vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo post, pro αὐτῷ ἀναψήφισα, scribe αὐτῷ.

P. 121. l. 3. ἐν τῷ αἵματι οἱ ἐν Πειραιῶς] Deest αἵ, ante οἱ: vt in priori sententiae parte, αἵ ὑμῖν συμβαίνει: cui haec respondet.

Ibid. l. 5. τῶν ὑμῖν ἀπαλαύσαι] Lege ex sensu, et distingue, ἐδ' ἡμοῖα ἢ τοῖς Ἀνδοκίδεσσι, ὥστε καὶ τῷ αὐτῷ ὑμῖν ἀπαλαύσαι: nequaquam similia erant Andocidis delictis, adeo ut iste eodem quo vos iure vteretur. τῷ αὐτῷ ὑμῖν, ἰσίδεμ quibus vos: vt supra, τῷ αὐτῷ ὑμῖν ἐπίτιμοι οἷσις μερίζουσι, eodem sensu.

Ibid. l. 7. μετρίως τ' σωθῆκα] Argumentatio postulat, μετρίως αἱ τ' σωθῆκα: nam si ita fuisset, (ita verte ἰκειδῶς) sane et hunc participem fecisset compositionis. Σωθῆκα enim sunt αἵτινες ἰσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέρω εἶχον, vt eas definit Isocrates in Panegyrico.

Ibid. pen. ἀπαλαύσαι, αὐτῷ ἐδιδόντες οἷσις] Vox ἐδιδόντες a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine τ' ἀναλαύσαι, vel τ' ἐπιλαύσαι, vel tali quopiam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεῖν, αἱ εἴη, εἰ αὐτῷ Ἀνδοκίδεσσι ἀπαλαύσαι αὐτοῖς ἐδιδόντες ἐπιμελίθησαν, ὅπως ἐξαλειφθῇ αὐτῷ τὰ ἀμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι ὅδ' αὐτῷ; ἀλλ' ὑμῖν ἐπιμελίθητι γὰρ αὐτῷ; Ita distinguendum. Dicit: mirum sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissetis? Atqui num vos rationem eius habuistis? Vox αἵ hoc modo posita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit.

P. 123. l. 2. ἔτι τ' ἔτι Κηφισίῳ] Scribe: ἔτι τ' ἔτι (sc. καιρῷ) ἔτι Κηφισίῳ, Cephisio suum tempus veniet. Orat. XII. ἡκεῖ δ' ὑμῖν ἐλθεῖν δ' ΚΑΙΡΟΣ, ἐν ᾧ &c. Demades: πάλιν τοίνυν ἡκε τῇ πόλει ΚΑΙΡΟΣ ἔτι τ' ἔτι. Demosthenes Olynth. I. τοῦ δ' ΚΑΙΡΟΣ ἡκεῖ τις ἄνθρωπος δ' ὅ Ὀλυθίων αὐτόματ' τῇ πόλει. et ita Olynth. III. Porro, Κηφισίῳ scribendum et hic et supra. In Andocide de Myster. p. 5. perperam scribitur Κηφισίῳ: sed

recte emendavit Stephanus isto loco; vt mirum fit in hoc neglexisse.

Ibid. 3. δ' ἔτι τ' ἔτι Κηφισίῳ] Lego, δ' ἔτι τ' ἔτι Κηφισίῳ, propter iram vestram in alios.

Ibid. l. 6. αὐτῷ τ' αὐτῷ ψυχῶ] Hinc discimus hanc phrasin Matt. XVI, 25. et Luc. IX, 24. esse bene Graecam. Lesbonax: ὁ μὲν τοῖς αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰς τ' οἰκοὶ μόνον ψυχῆς σώζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

Φοῖβος ἴφρουσι βροτέσις Ἀτλαπιδίος καὶ Πλάτωνος.

Τὸν μὲν, ἡ ψυχῶ, τ' δ', ἡ σῶμα σώζει.

Eodem sensu εἶναι τὸ σῶμα dicit Noster Orat. XII. nempe, vitam seruare. vnde ψυχῶ σῶσαι opponitur τῷ ἀπαλαύσαι, Marc. III, 4. ἀπειθήσιν ψυχῆς, Heb. X, 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV) cui ibi opponitur ἀπώλεια ψυχῆς: sic enim distinguendum, ὅσα ἱστορῶ ὑποσώζεις εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πῶς εἰς ἀπειθήσιν, ψυχῆς. Mox, pro αἵ ταῦτα melius videtur αἵ ταῦτα, propter eadem delicta.

P. 124. l. 1. μετ' αἰχρῶς αἰτίας] MS. ἰσ' αἰχρῶς αἰτίας. quae multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem.

P. 125. 4. αὐτῷ σάβησιν] Lege, αὐτῷ, et statim, pro ἡτοι σάβησιν, malletm τί, vel εἰς τι σάβησιν, cum Nota Interrogationis post ἀναψήφισα.

P. 127. pen. ποῖαις ἐισφορῶν τῶν ἀγαθῶν ἡρώων] Quinque sunt voces, et quinque mendae. sed et quae praecedunt et quae sequuntur male habent. Totum locum exscribam quo modo legi et distingui oportuisse puto. Ἀλλὰ πλεονῶν τῶν καὶ δωδεκά τῶν χρῆμασι, καὶ βασιλεύσιν ἐξισωρῶν καὶ τυραννοῖς. αἱ τοῦ ἐπικομπάσαι, (non εἰ κομπάσαι,) ἐπισωρῶν τῶν ὑμῖν τῶν τῶν. Ποῖα εἰς ἐισφορῶν τῶν ἀγαθῶν ἡρώων; ὅς καὶ ἐπισωρῶν &c. Ἰσοφορῶν mouet Orator, vt eam amoliat. Atqui Andocides diues est, atque opibus potens, atque hospes Regum et Tyrannorum. haec atque huiusmodi nunc pompaticae proferet, utpote qui vestros mores et gustum bene perspectos habeat. Quaero igitur, quidnam ex his tam magnis commoditatibus Reipublicae contulit Andocides? qui, etsi sciret ciuitatem maximo aestu et periculo agitatum, et ipse nauis dominus esset, non tamen ausus est frumentum inuicendo, patriam suam iuuare. Si retineas εἰ κομπάσαι, ponenda est minima distinctio post τῶν τῶν. eodem recidet. Vocem ἐπισωρῶν Interpres vertit, sublati anchoris. nescio vnde hauserit hanc significationem. Sensui bene conueniret ἀπαλαύσαι, e portu soluens. Sed nihil temere in hac voce mutandum. Caeterum pro ἐξισωρῶν Schottus coniecit ἐξισωρῶν. non potuit magis infelicit.

ιδίαν ἰλαίαν, ὅτι μορίαν, ὅτι σπῆδος ὡς ὅλως. Quibus Criticae specimen subiungit Harpocration de significatione et distinctione harum trium vocum, ἰλαία, μορία, et σπῆδος: et forte, inquit, *primatis oleas vocant ἰλαίας: publicas vero, μορίαι: σπῆδον vero, μορίαν quoque, ut videtur, appellant.* Atqui quomodo idem else possunt μορία et σπῆδος, cum tam clare distinguat Lysias, ΟΥΤΕ ἰλαίαν, ΟΥΤΕ μορίαν, ΟΥΤΕ σπῆδος? quodnam opus vltimo Articulo, si is in praecedenti comprehendebatur? et, si σπῆδος idem significat quod μορία hoc in loco, quare non μορία significet idem quod ἰλαία in praecedenti membro? eadem certe vtriusque ratio. et ita τὰ τρία erunt synonyma. Sic Orat. XXI. ΟΥΤΕ φάλαγγας, ΟΥΤΕ συγγυῖς, ΟΥΤΕ φυλίτας. an ibi quoque dicit φυλίτας et συγγυῖς idem else? Sed de his rem veram ita se habere puto: Ἐλαία est quaevis olea. Μορία est olea *καρποφόρος*. Minervae sacra. Hae circa se habebant *τίμωρος*, seu portionem quandam soli consecrati et ab vsibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus *ἰμῶτος* facere licebat: vnde *φρυγμῶ* seu *sepimento* munebantur. Redemptoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, seu *ἐπιμεληταί*, ex *Ἀρεοπαγίτις*; qui singulis mensibus de harum conditione et statu inquirebant: et semel quotannis publice mittebantur *ἐπιστάταις* (male in Nostro *γνώμης* vocantur) *Inspectores*, eiusdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero conuincebatur fuccidisse, vel alio modo de industria *ἀφαισίου* vnam ex his *sacris oleis*, mulctabatur *Exilio*, et Bona eius in *Aerarium* redigebantur. Restat *Σπῆδος*: is est *truncus* oleae sacrae iam *effoditae*, nec amplius *καρποφόρος*. vnde recte dixit Photius: ὁ σπῆδος ἢ τῶν Εἰδαῶν ἢ τῶν ἰερῶν ἰλαίας. eiusdem erat Sanctitatis et Juris per omnia cuius est ἡ μορία. Scio quid Harpocrationem in errorem induxerit: istud nempe, quod σπῆδος hic, cuius effodiendi vel fuccidendi reus erat Orator, ter quaterue infra appelletur μορία. et recte quidem: Omnis enim σπῆδος est etiam μορία, quatenus *sacer* est, et a vulgaribus et *primatis* oleis distinctus. sed non vice versa: nulla enim μορία est σπῆδος: quoniam, ut dixi, ista est *Frugifera*; Hic, sterilis tantum *truncus*. adeo ut si haec Apologia, non *ὡς ἐξ ὧν* σπῆδος, sed *ὡς ἐξ ὧν* μορίας habita fuisset, nihil omnino per totam Orationem de voce σπῆδος audiuissemus. Fusius egi quam pro instituto meo: sed haec necessaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector an tanti putet eam intellexisse. Mox, pro *ὅτι*, Schottius voluit *ὅτι*: non recte. *ὅτι* enim dei-

κλῆως dicitur, et quia *aderrat* testis Demetrius, quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcias, addit per parenthesis, ὅς τις ἐκεῖ, tacite rationem adferens quare iste quoque non adesset.

Ibid. l. 4. *τρία ἴτη. ὁμοίως ἢ πρῶτον* etc.] Totum locum ita lego et distinguo: τὰς ἢ τῶν τῶν, Ἀλκίαν Ἀντιφῶντος ἀπὸ τοῦ ἰμῶτος (ὅς τις ἐκεῖ) ταῦτα τρία ἴτη. ὅς ὁμοίως τοῖς πρῶτον ἰμῶτος. καὶ μοι διῶς ἴτι μάχης. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐπειδὴ etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρῶτον, est, *iisdem conditionibus quibus priores*. saepe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ΤΑΥΤΑ τρία ἴτη, de annis *proxime* elapsis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium, et alibi. Addidi vltimum ΜΑΡΤΥΡΕΣ, quod exciderat propter praecedens: et ita *Vanderheidius* in *Versione* sua. Passim hoc accidit Nostro, *Isaeo*, *Andocidi*, *Antiphonti*, et aliis in hac *Stephani* Editione Oratoribus. Iterum *Schottius* turbat omnia. *Stephanus* coniecerat *πρῶτον*: quod non satis est sine τοῖς.

Ibid. antepen. *πῶς ἂν τις φανερῶς* etc.] *Stephanus* legit, *πῶς ΟΥΚ ἂν τις φανερῶς* etc. Verius mihi videtur, *πῶς ἂν τις φανερῶς* (vel *φανερῶς*) *ἐξελίγῃ* ψαύδῃ μὲν τὸ κατήγορον; Sic Orat. XXV. *πῶς ἂν φανερῶς* ἢ ὅτι ψαύδῃ μὲν ἀποδείξωμι τὴν κατηγορίαν; vbi eadem omnia. In edit. *Vanderheid.* *μᾶλλον* inferitur ante *φανερῶς*: quo iure, quauis iniuria, nescio.

P. 138. l. 3. *ὡς μοι προσήκει*] Graeca lingua postulat *μᾶλλον* — *ὡς μοι προσήκει*: id est, *tribuisse mihi maiora et plura quam mihi conuenirent*. Sic i Cor. XIV. 18. *πάντων ὑμῶν μᾶλλον ὡς ὡς λαλῶ*. *Isaeus* p. 78. *ἢ ἢ λίαν ἰμῶ διῶς*] *Κλίω* μᾶλλον. Noster Orat. XVI. *ἐπὶ μᾶλλον ἰτίω*.

Ibid. l. 6. *τὸ ἀφανίζοντι*] *Margo* Edit. *Steph.* *ἀφανίζοντι*: quod rectius videtur propter sequens *ποιήσαντι*: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit *μή*. *μή* *ποιήσαντι* idem erit quod *μή* *ἀφανίζοντι*. Intellige *ζημία* de *damno* in re familiari; non de *multa*. Vide infra.

Ibid. ult. *ἀφαισίου*] Forte *διφαισίου*, vt *ἡ ἀφαισίου*, et *ἡ*, et *ἡ* *ἡ*. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I.

P. 141. l. 4. ὁ βυλάτης] Pro inepta hac voce conieceram *φυλάτης*, *lignator*. Sed me monuit *Eruditis*. Editor legendum else *βυλάτης*. Quod verissimum puto. Sic οἱ *ὄντες*, *αγαστες* (in negotio simili apud *Demosthenem*. ada. *Phaenipp.*) qui ligna ex agris exportabant: *ἀπειποι* *κωλύσαι* τὴν ὄνησιν μὴ ἐξάγειν τὸ ἄλλω ὅτι *ἡ* *ἡ*. Mox, ante τὸ

τῶ τῷ τῷ deletem ἐν, ortum ex praecedente ἄν. Paulo superius, αὐτὸς τῷ ἰμῷ etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor.

P. 142. l. 4. καίτοι εἰ φῆς μὴ δύν, etc.] Lego: καίτοι, εἰ δὲ φῆς μὴ ἰδύν τ' μολεῖν ἀφαιρέσει, πῶς τὸν ἐνεία ἀρχοντίας ἀπ' ἡγίας, etc. Atqui, si quando te dicebas vidisse me hanc sacram oleam succidentem, ad novem Archontas abduxisse, etc.

Ibid. l. 9. καὶ ταύτην τ' ζημίαν] Opinor legendum, καὶ ταύτην, hac quoque ex parte.

Ibid. antepen. καὶ μαρτύρων] Ironice. nullo enim teste habuit Accusator. Non delendae sunt haec voces, quod voluit Schottus. Mox, οὐκ αἰδῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, αἰδῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: vt Luc. XIX, 14. ὃ δὲ λόγῳ τῶν βασιλευσάντων ἐφ' ἡμᾶς, pro, θύλορῳ τῶν βασιλευσάντων ἐφ' ἡμᾶς: petimus vt hic ne sit Rex noster. alterum enim nimis insolens quàm pro subditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI, 3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides saepe ita scribit.

P. 143. l. 7. γνώμῃς] Monui supra scribendum ἱππικῶν. Harpocraton: Ἐπιστάμους, αἰτῶν ἐπιτεκνῶν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Σκεῦ. Hefychius: Ἐπιστάμους, ἐπὶ πᾶσι. Paulo ante, pro τ' αἰδῶ ὑμᾶς, Schottus vult, τὰς αἰδῶ ὑμᾶς: qua de causa sane nescio.

Ibid. l. 8. ἐλαζόμενοι] Lege, ἐλαζόμενοι: vt infra, ὡς ἐλαζόμενοι ζημιῶται: ita recte emendauit Stephanus pro ἀπολαζόμενοι. Lucianus Timon. p. 125. τῷ τῷ τ' ἀγῶνι φιλοπόνως ἐλαζόμενοι.

P. 144. antepen. καὶ μολεῖν ἰλαῶν ἱππικῶν] Lego, καὶ ἰλαῶν. Non enim sacrificium tantum, sed et aliarum publicarum olearum curam habebant hi ἱππικῶν. Vocem αἰετῶν, quae praecessit, citat Harpocraton ex Lysia; sine dubio hunc locum respiciens.

P. 145. l. 3. ἰγὺς μολεῖν] Nihili est vox ἰγὺς. putares Scribam repetisse eam, vt fit, ex praecedente versu. sed verius puto Lysiam scripsisse, ἀπολαζόμενοι μὴ δύνῃς μολεῖν ἀρᾶν. Latini dicerent continuo.

Ibid. l. 4. τὸν τοιούτου λόγον] Mallem, τὸν τούτου λόγον: vt infra, καὶ τούτου λόγον. Recte Stephanus ἡγήσατο pro ἡγήσατο. non ita Schottus, qui mox pro τ' αἰδῶ legit τ' ὅλης, sine vlla causa.

Ibid. l. 10. πωλητῶν] In marg. Ed. Steph. πωλητῶν. Orat. XXIV. καὶ τὰ αὐτὰ λιπιδόγῃ καὶ ἐδόνος χεῖρῃ καὶ πωλητῶν. Sed nihil mutandum.

Ibid. 11. ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς] Si recte capio sensum huius loci, pro μὴ legendum καὶ.

Supra, ἅπαντες πρὸς ὑμᾶς ἐπιπλήν. Orat. XVI. καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐπιπλήν πρὸς ὑμᾶς. Orat. XIII. ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς ἀντιπλήν. Hoc sensu πρὸς ὑμᾶς erit libenter, ἀλλὰ ὑποπλήν. Si aliter capias, μὴ πρὸς ὑμᾶς opponitur τῷ, μεταπλήν: et significabit non liberaliter.

P. 146. l. 11. ἰμῶς δὲ δοκεῖ ἡ] Stephanus, δοκεῖ δοματῶν ἡ. mallem, δοκεῖ δοκεῖ ἡ, eodem sensu: non vt a Stephano dissentirem; sed quia δοκεῖ facilius videtur omitti posse a Scriba hoc loco quàm δοματῶν. Haec vero significatio vocis δοκεῖ pro miro et inusitato, passim occurrit in Lysia. Orat. III. ὡς δοκεῖ εἰ αὐτὸς τῶν, etc. Orat. XIV. ἰμῶς δὲ δοκεῖ δοκεῖ ἡ etc. Orat. XXIX. versus init. καίτοι δοκεῖ εἰ οἱ μὲ etc. Vide loca.

P. 147. l. 1. φαινομένων οἱμα EINEIN] Pro ἡπῆν conieceram ἰδύν. Sed Lysiae scripturam puto fuisse ΠΑΣΙΝ. Orat. XIV. καὶ μὲν δὲ ΠΑΣΙΝ ἡγῶμαι ΔΗΛΟΝ ἡ, ὅτι ὅσοι μὲ ἰζήτοι κατ' ἡμᾶς. Orat. XXII. καὶ μὲν δὲ, ὃ ἀνδρὶς δικαστῶν, ΠΑΣΙΝ ἡγῶμαι ΦΑΝΕΡΟΝ ἡ, ὅτι etc. vbi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπὶ καὶ τῷ ἡγῶμαι ΠΑΣΙΝ ἡ ΦΑΝΕΡΟΝ, ὅτι etc. Vbiq. occurrit apud Oratores.

Ibid. l. 10. πρὸς ἡμᾶς] Lege, πρὸς ἡμᾶς, vt ἡγῶμαι. Mox pro μὴ ἰμῶς bene emendauit Stephanus μετ' ἡμῶν: et pro ὑμῶν, ex MS ὑμᾶς. Μετ' ἡμῶν ἡ est pro me facere, quando de Rebus sermo est: a parte mea stare, quando de Personis. Orat. vlt. paene ad fin. πρὸς ἡμᾶς μὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ἰππικῶν ἐπὶ τὸ δικαστῶν μὲ καὶ ἀδικημάτων ἰστιά. Exempla sunt obuia. Et hinc intelligitur Phrasis ista quae in Nouo Foedere toties occurrit, vt Ioan. VIII, 29. καὶ ὃ πρὸς ἡμᾶς με, MET' EMOY EST. Actor. X, 38. ὃ θεὸς ἡν MET' ΑΥΤΟΥ. quam locutionem ab Hebraeis forte, vt innumeras alias, mutuati sunt Graeci Veteres.

P. 148. l. 1. μάλλον τούτου] Lege, τούτου: cui opponitur ἰμῶς. totum vero locum sic distingue: — τὸ ἰμῶς καὶ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ μάλλον, τούτου ἀκινδύνως ψεύδατο, ἢ μὴ τοσούτου etc.

Ibid. l. 4. ὑμᾶς ἡγῶμαι, ὅτι etc.] Schottus inserit πρὸς ἡμᾶς, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid huiusmodi deest.

Ib. l. 8. ἀπορώτατοι τ' κινδύνων] Schottus iterum, ἀπειρώτατοι, maxime rudes, et inexperti. Si Literas tantum spectes, prope scopum; si Sensum, ab eo quàm potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἡμῶν, ὡς περὶ τῶν, ὡς περὶ τῶν. Verbe: quanto magis enim Nicomachus et huiusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum consensuum gnari, tanto magis eos ceteri omnes timent

ment et fugiunt. Ego vero non ita facere statui: sed, etc. Non affirmo Lysiam scripsisse *ἡμῶν ἐστὶν*, sed ad eum sensum scripsisse paene ausim affirmare. nec mutatio adeo magna est in vocibus.

Ibid. pen. ἤθη κακῶς λέγουσι, etc.] Acumen huius loci perdidit vox deprauata ἤθη. Lege: οἱ ἐμὲ ἤθιοι κακῶς λέγουσι ἢ σφᾶς αὐτῶς ἐπαυνοῦσι, *qui mihi maledicunt libentius quam seipfos laudant.* Pulcrum fane hoc est. Ignoscendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto vbi latuit deprauatio, voces ἢ σφᾶς αὐτῶς ἐπαυνοῦσι eiecit.

P. 149. l. 1. ἐπιτίμπτωσι μοι] Malleo, κατατίμπτωσι. *Submissum et subornatum accusatorem*, Apuleius Apolog. ex MS Fulvii Visini. ἐπιτίμπτωσι denotat *clandestinam molitionem*; cui opponitur φανερά ἐπιχειρήσει. ἐπιβάλλει Lucas Actor. VI, 11. *Andocides tamen Orat. II. utitur ἐπιτίμπτωσι*, significatu *submittendi*. Vide locum, huic similem. Paulo ante pro αὐτῶν Schottus legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba disponerem: ἡ δὲ παῶσι αὐτῶν ἐμὲ ἐπιχειρήσει etc. non, ἡ δὲ αὐτῶν: quod Lysianum non sapere videtur.

Ibid. l. 4. ἔρχου ὃς οἶκος Ἰσοκράτους] Ερχ-
 μῃ οἶκῳ fit, quando quis moritur sine Libe-
 ris, vel certo et designato haerede, qui in
 Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat.
 Ifaeus de Haered. Philoctem. p. 56. ἔδοξε αὐ-
 τοῖς ἀποβῆναι τὰς αὐτῶν, μὴ ἔρχου καὶ καλίστην
 οἶκον, ὅτι πᾶσιβοι. Vide et de Haered. Apol-
 lodori p. 66. Isocrates Aeginetico: ὃς οἶκ' ἔρχ-
 μῃ οἶκος καλίστα, τοῖς τι φίλους ἔχουσιν ἀπο-
 δύναν. et ita passim Oratores. neque haec nunc
 notarem nisi vt inde intelligeretur vis eius-
 dem phraese Matt. XXIII, 38. et Luc. XIII,
 35. ἰδοὺ, ὥφειν ἦν οἶκος οὐκ ἔφθιμ' ΕΦΗΜΟΣ.
 quae maximam desolationem denotant.

Ibid. antepen. κ^η ἀζήτων ἢ ἀεὶς τέτις πωθιῶς etc.] Forte: κ^η ἀζήτων μὴ ἀποστῆναι πωθιῶς οὐκ ἔστιν, ΟΥ, ἰζόν. etc. et statim nulla in re huic homini auscultare, qui, cum illi licuerit in ipso facto deprehensum (vt ait) me redarguere, tanto tempore post, etc. Obseruanda vero paulo ante vox μάχας de praeliis terrestribus, opposita π^η ναυμαχίας. et ita ea vtuntur optimi Scriptores. Noster Orat. XXX. πολεμῆς μάχας κ^η ναυμαχίας. Demosthenes ἀπὸ τ^{ης} Σωτατῆς. Οὐδ' ἔτιν ἐδείξας ὅς τις αὐτὸν εἶποι τ^ὸ ἐν Σαλαμῖνι NAY MAXIAN, Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' Ἀθηναίων· ὑπὲρ τ^ὸ ἐν Μαρεσσῶν MAXHN, Μιλτιάδης, ἀλλὰ τ^ὸ ἐπὶ λειῶς. Quae αὐθιγῇ repetit Orat. in Aristocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. segm. 69. et III. 54.

P. 150. l. 2. ἄπαντες διδόντες τὰς διὰ τὴν πᾶν-
 τας Multo visitatius est in hac re ἀποδοδόντες.

cui ex aduersa parte respondet *ἡ δὲ λαμπρὴ αἴτις*. Ita supra : *ὁ νότος ἦν ἡμῶν, ὅτι τὰ βέλτοια, ἡ δὲ αἰὶν βασιλεύει*. et paullo infra. Sic et loquuntur Aeschines, Demosthenes, Antiphon, Isaeus, Lycurgus. vnde patet proprium locutum esse Matthaeum XVIII, 34. *ὁ κύριος αὐτῷ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς*. Recte tamen habet *διδότω*, vt apud Antiphon. Orat. de Salvatore p. 144. *Εὐδῶναι* de re eadem Idem p. 134. et Isaeus p. 96. Caeterum *διδότω* hoc loco est *dare parato*; et *Voluntatem*, non *Efficium* respicit : Aduersarius enim accipere nolu- it. Sic Aelianus V. H. XI, 9. *δὶ δίκῃ ὃ τάλαντα ΔΙΔΟΝΤΩΝ αὐτῷ ἤ ἰταίωσι, ὅτε ἢ περὶ αὐτῶν*: cum vero sodales eius decem talenta ei DARE VELLENT, ipse ea non accepit. Sic et Ifocrates Paneg. p. 116. *ἐξὲν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαίμα- τος λαβὼν, ὧς αὐτοῖς ΕΙΔΙΔΟΥ βασιλέως, ὅμοις illis rex DARE VOLUIT*. sequitur enim, *ἐκ ὑπαιμάνων τὰς παρ' αὐτοῖς δωρεάς, munera eius repudiariunt*. Ita quoque Actor. XXV. 3. *ἐπιδόει ποικίλος, insidias TENDERE VOLEN- TES*.

IN ORAT. VIII.

PAG. 151. Inter Lysianas (si tamen Lysiae sit) haec Oratio est ex corruptissimis. in ipso lumine occurrit offensiculum in superabile, vt nunc habet contextus: καὶ τοὺς πολλοὺς ἀλλοίους ἐπὶ αὐτῷ παρὲς τοὺς ΠΑΡΟΝΤΑΣ. modo enim dixerat, Se iam nactum esse commodam occasionem dicendi quae dudum voluerat; quia scilicet *aderant* Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, *Atque multo maius studium* erga PRAESENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, essent praesentes? Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus, παρὲς τοὺς παρόντας. * * * * * ὅς μὲ γῶν etc. Puto Scribam versiculum vnum omisisse. Reliqua sic lego: τοὺς μὲ γῶν ἡδὲν οἶμαι ἀδικήσαντες οἱ τοὺς ἀνταγιστοὺς ἀνταγιστῶντες ὁ δὲ ξυνοῦμαι (τὸ γῶν δὲ ξυνοῦμαι--- οἱ ἐξ ἐμὲ) τοὺς δὲ βαλοῦμαι ἐν ὁδοῖς, μηδὲν ἀδικῶν τῶντων, ὑπο τῶντων ἀδικῶντων παρὲς. Istud tamen μὲ, ad *inimicos* referendum est: τοὺς δὲ, ad *amicos*. Facile possent caetera explicari, et ex Rationali γῶν probabilis Suppletio sensus inueniri: sed quanta cumque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris.

P. 152. antepen. *πρόφασιν* — ἡ ἀμπερί[α]ς
Cum praepositione *ἐν* effert Ioannes XV.
22. *πρόφασιν ἐν ἡρώσει* *ἐν* ἡ ἀμπερίας. Mox,
pone minimam Distinctionem post *ἐν*, et
Notam Interrog. post *ἐπιποιεῖν* et *ἀπαγγέλλειν*.
Pro *ἐν* recte Stephanus *ἐν*.

P. 153. l. 4. Καὶ τοὶ ὕμνος ἀνοχλῇ ὡς πρὸς
πλήρως

πλείονα ἰσοιήσας δοκεῖ ἡμῶν καὶ δὲ αὐτῶν, ἢ καὶ ἄλλοι ἡμῶν καὶ λειπόμενοι.] Coniicio: καὶ τοὶ ἄλλοι οὐκ ἔχουσιν, ὡς αὐτὸς πλείονα ποιεῖ τὸ δοκεῖν ἡμῶν καὶ δὲ αὐτῶν μᾶλλον ἢ ἡμῶν καὶ λειπόμενοι· et tamen adeo putidi et molesti estis, ut malitis speciem prae vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium. Nimirum mala de eo dicebant, sed interea magnum amorem et curam rerum eius prae se ferebant. Paulo ante, pro Ἀλκιβιάδῃ, MS. διὰ ἑλπίου: rectius. Sequitur.

Ibid. l. 5. αὖ ἢ ἔλπετε, πάντες οὐκ ἂν ἔποιμι. καὶ ἢ ἀπὸν ἔχθρὸν ἔχω. αὖ ἢ ἂν ἔμιν ἐπικαλῶν ὅτι ἐλπίετε κατ' ἡμῶν ταῦτα λέξεσθαι. καὶ ἢ ἂν δόποιμαι ἢ αἰτίας ὑμῶν, ἢ αὖ ἔμιν ταῦτα λέγοιμι αὐτῶν ἡμεῶν. αὖ ἢ ὑβρίζετε etc.] Forte: αὖ ἢ ἐλπίετε, πάντες οὐκ ἂν ἔποιμι· (καὶ ἢ ἀπὸν ἔχθρὸν ἔχω) αὖ ἢ ἂν ἔμιν ἐπικαλῶν ὅτι ἐλπίετε κατ' ἡμῶν, ταῦτα λέξεσθαι· (καὶ ἢ ἂν δόποιμαι ἢ αἰτίας ὑμῶν, ἢ αὖ ἔμιν ταῦτα λέγοιμι αὐτῶν ἡμεῶν) αὖ ἢ ὑβρίζετε etc. Quae vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum auidini moleste tuli:) neque vobis viuis vertens quod contra me dixistis, eadem contra vos dixerō; (vos enim a culpa absoluerem, si, dum me defendo, protulero contra vos eadem quae vos contra me) ea vero sola commemorabo quae vos ad mei contumeliam proferentes, vosmet ipsos deridendos praebuistis. Omitte quae in Parenthesibus inclusa sunt, et connexionem videbis. Pro ἔλπετε Schottus quoque coniecit ἐλπίετε, vel ἐλπίετε. ἡμῶν ταῦτα est eadem quae vos: nempe conicia. notavi supra ad Orat. VI. Sequitur.

Ibid. pen. βίαι ἢ ἡμῶν ἐφάπτεσθαι με ζυεῖται, καὶ Ἀλκιβιάδῃ καὶ πάντες ποιεῖτε, οὐκ ἔστι ποῦ ἀπαλλαγῆτε μὴ.] Haec quoque corruptissima. Lego: βίαι ἢ ἡμῶν ἐφάπτεσθαι με ζυεῖται καὶ Ἀλκιβιάδῃ καὶ πάντες ποιεῖτε, οὐκ ἔστι ποῦ ἀπαλλαγῆτε μὴ· vobis enim inuitis dicebatis me vobiscum conuersari et colloqui: et, omnia tentantes, eos non efficere potuisse ut ego discederem. Βίαι ἡμῶν est vobis inuitis. Orat. II. βίαι παρὰ τὸν Περικλέους, inuitis Peloponnesibus qui aderant. Demosthenes ad Leptin. ἀνίστανται τὰς πύλας αὐτῶν, βίαι ἢ πολλῶν, inuita multitudine. Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ξυμμάχος διχέσθαι βίαι αὐτῶν. et iterum segm. 68. eiusdem libri. et IV, 99. βίαι σφῶν, se inuitis. et V, 21. οὐκ ἔστι ποῦ; ut Lucian. Dial. Apoll. et Merc. p. 214. οὐκ ἔστι ποῦ ἵκαλύψαι. Plato in Sympo. ὅτι ἢ ὅπως ἀποκρίσθαι εἴχον, — ὅτι ὅπως ἴπαι ἀποκρίσθαι. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: nec, quamuis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate auellere.

P. 154. l. 2. οἷός ἐστι μὴ — ἀποκρίσθαι.] Lego: οἷός ἐστι μὴ ἡμῶν ἀποκρίσθαι, ἀποκρίσθαι ἢ σκαίω.

τάτους ἡμῶν: in Praeterito, ut ἱσχυροῦς, ἡλπίσας, αἰσχυροῦς: ita enim legendum, non ὀνομαζέσθαι. et mox, ἀποκρίσθαι: ὀνομαζέσθαι, non ἀποκρίσθαι. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis, εἰ ἢ αἰσχυροῦς etc.

Ibid. l. 9. οἷός ἐστι μὴ ἡμῶν ἀποκρίσθαι, ἀποκρίσθαι etc.] Recte Schottus αὐτὸς ἐξεύρεται, ἡμῶν inueni. nec enim potest accipi ἀποκρίσθαι (quemadmodum apud Horatium, HUNC HOMINEM velles si tradere) propter id quod sequitur, καὶ ΕΜΗΝ ὀνομαζέσθαι: dicendum enim foret καὶ ΑΥΤΟΥ ὀνομαζέσθαι. Recte igitur Schottus. Idem pro ἀποκρίσθαι legit ἀποκρίσθαι. voluit, opinor, ἀποκρίσθαι: quod verissimum puto.

Ibid. antepen. θωροῦν.] Lege, θωροῦν. per se patet.

P. 155. l. 4. πρὸς τὸς τελευτῶντας ἡμῶν.] Corruptissima sunt. Lego: καὶ ταῦτα δ' οἷος πρὸς τὸς τελευτῶντας (vel τὸς τελευτῶντας) ἐλπίετε ὡς οὐκ οἷός ἐστι ἀπαγγεῖλαι ἡμῶν, καὶ ταῦτα σίφισμα καλὸν, εἰ ἀποκρίσθαι πάντες etc. Et quod illis denique haec dixistis quos non putauistis renuntiaturos esse nobis, ibi quoque praecleara vestra sapientia se prodidit; nempe, ut vos omnes vestram ipsorum accusationem circumferretis, facientes malorum hominum societate vosmet ipse vestra uti. Τελευτῶντας est ad ultimum, denique: ut infra, καὶ τὸς τελευτῶντας ἐλπίετε: et sic sapientissime. Sensus postulat οὐκ post ὡς, (quae vox causa forte omissionis fuit,) et ἀπαγγεῖλαι. omisi ἢ post καλὸν ut sensui ineptissimum. ortum videtur habuisse a seguente εἰ.

Ibid. l. 9. καὶ ἐπὶ τοῖς μοι, πῶς ἢ.] Distingue: πρῶτοι μὴ ἢ ἐπὶ τοῖς ἐξιστοῦσι καὶ ἐπὶ τοῖς μοι; πῶς ἢ οὐκ ἔστι πρὸς δι' ἐλπίετε καὶ λόγους; Primum enim, vosne qui haec dixistis, interrogabitis quis fuerit qui mihi nuntiauerit? adcone obliuiosi, ut ab alio quaerendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς ἢ ἔστι, ut Marc. IV, 40. πῶς ἢ ἔστι πῶς; et VIII, 21. πῶς ἢ ζυεῖται;

Ibid. l. 10. εἰ ταῦτα ποιεῖται μὴ.] Lege, ταῦτα, eadem.

P. 156. l. 3. καὶ δὲ ξυμμάχους ἢ etc.] Recte distinguuntur καὶ δὲ: est enim Aposiopesis: quasi dixisset, Nunc vero non opus est ut ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ὁμοῦ δὲ ἡγώ τε καὶ ὁμοῦ ἀπαπαιτῶντας etc. Male edidit Stephanus ὁμοῦ δὲ ἡγώ τε καὶ etc. cum aliter, ut ipse notat in Margine, in MS. fuerit.

Ibid. l. 6. μαχίμους καμνοῦσι καὶ ἡμῶν, ἀνίστανται με βυλόμους. Διδοῦσι δὲ etc.] Totam sententiam ita lego et distingo: πρῶτοι μὴ, ἀπὸν δὲ ἡμῶν πρὸς τὸν καμνοῦσι καὶ ἡμῶν, ἀνίστανται με βυλόμους, πρὸς τὸν καμνοῦσι καὶ ἡμῶν.

Ibid. l. 10. *ἰγὼ μὲν τῶν*] *Lege, ἰγὼ μὲν τῶν*
(vel

vel ζωῆς) postquam ego inter vos versari desi-
 ro. et mox, πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς τρέψεται: lege,
 τρέψεται, in vosmet ipsos convertentur. ζωῆς
 vel ζωῆς ὑμῶν, saepe occurrit in hac Oratione,
 et ubique. Gorgias Orat. pro Palamede: ἀλλὰ
 μὲν ἴτερον· τίς; ὁλοῦται τῷ νόμῳ ὄλον. (I. ὁ-
 ῶνται.) πότερ' ἰδούθην; ὁ δὲ λαὸς; ἰδούθην;
 ἢ ἸΜΙΝ ΣΥΝΕΙΜΙ. Praecedentia vero hic
 distinguenda — πότερ' ἰδούθην (ἰσχυρόν ὑμῶν — ὃ
 ποιεῖν) ἰσχυρὸν ὑμῶν μὴ ζωῆς, πρὸς ὑμᾶς αὐ-
 τὸς τρέψεται· καὶ πάλιν, καὶ ἵνα ἴκασι ὑμῶν
 αὐτοῖς ἀπαχθῆσεται· τὸ δὲ τελευτῶν, οὗ ὁ λα-
 οῦ πρὸς αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἰσχύει. Mox, pro κα-
 κῶς ΚΑΙ λέγειν, videtur legendum ΑΕΙ, cui
 respondet ὁ πῶποτε in fine sententiae: et ita
 supra dixit, ΑΕΙ κακῶς λέγειν, ὃ ποιεῖν. No-
 tandum quoque, mutilam esse hanc Oratio-
 nem, prout patet ex istis, κερδαῖν δὲ τοσούτῳ,
 ὅτι ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ, ὑμῶν ἀπαλλαγῆς, ἰσχυρίσας
 κακῶς ὅφ' ὑμῶν πείσομαι (τὰς μὲν γὰρ — ὅσας
 πῶποτε) atque ita finitur Oratio, pendente ad-
 huc πρῶτον μὲν, sine Reddito suo ἰσχυρὸς δὲ,
 vel saltem δὲ, siue vltima includas Parenthesis,
 siue non. Signandum igitur defectum puto.

IN ORAT. IX.

PAG. 161. l. 2. *अथै ई वाचते*] Delendum
 ई. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster; aliter, centies.

Ibid. l. 6. ΟΥΚ αὖ θαυμάσιον.] Demens effectus reus qui coram iudicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, ΤΟΥΤ' αὖ θαυμάσιον ?

P. 163. l. 4. ἢ ὁ γυναικὺς,] Nisi desit Participium aliquod post has voces, scribendum videtur, ἡ ὁ γυναικὺς ἰσχυρῶς καὶ αἰτίας καὶ ἐργασίαν. Paulo supra distinguendum, --- λοιδόρη, ἀρχαὶ τὸ νόμον ἐνεύσαις ἐξίσταται.

P. 164. l. 6. *μαλινος κρασιον*] Vbinam sunt hi *ιστες* quos dicit se exhibuisse? certe nulla eorum in praecedentibus mentio. aut igitur defectus est alibei in Contextu, aut legendum, *μαλινος οινος* *κρασιον*. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. *αδελφς* 3 etc. Quod verius puto.

Ibid. l. 10. Ἰχθες ὃ ἀνὰ τὰς ἀδελφὰς
 ζημιωθείς.] Recte Stephanus Ἰχθες, casu Tertio.
 Sed quis caetera explicet, vti nunc habent?
 Lego: Ἰχθες ὃ ἀνὰ (i. e. ἀδελφὰς) τὰς
 ἀδελφὰς ζημιωθείς. Notum est vocem ἀ-
 δελφὰς in MSS. ita scribi solere ἀνὰ. inde
 forte istud ἀνὰ. Tale mendum emaculavi-
 mus ex Philone Iudaeo, p. 215. ad finem Li-
 belli ὅτι ἀπέρχεται πὲρ θείων: γὰρ ἡ θεία (id
 ἔστω, σὺν αὐτῇ βλαστήσῃται. σὺν εὐνοῖᾳ (id
 est ἀρετῇ) βλαστήσῃται. ita enim vox ἀπέρχεται con-

capitur in MSS, *ὁμοίως*. Porro: *ἡ ἀπορία* Ζη-
μασθε, vt supra, *ἡ ἀπορία* Ζημασθε, et
ἡ ἀπορία Ζημασθε: cui mox opponitur *ὁμοίως*
Ζημασθε. Sciunt vero qui in his rebus versan-
tur, tam paruum esse discrimen in Libris
scriptis inter, *μ*, *ν*, et *γ*, vt *ἡ ἀπορία* in
ἡ ἀπορία facile abire poterit.

P. 165. l. 1. δ' αὖ τῶν τ' ἐπιβολῶν] *Lego, δένευσται δ' ἵπποισι τ' ἐπιβολῶν, legalem vnde mulctam sanxissens.* Ita ἵππων δακρυῖα, Actor. XIX, 39. ἵπποις ποσισίαι, Aeschines, ἑ. Τιμαρχῶν. p. 1. et ἵπποις κερύβρι, Idem contra Ctesiph. p. 57. ἵπποις κολάσους, Philo Iudaeus Vit. Mos. lib. 1. Mox, pro ἀππαλασφῶνσι δὲν Schottius legit ἀππαλασφῶνσι δὲν: forte recte. non ita paullo ante, vbi legit μὲν ἀππαλασφῶνσι, μὲν ἀππρωσται. fana enim est vulgata.

P. 165. l. 5. διδῶσι γὰρ αὐτοῖς ἐν τῇ ψῆφῳ ἀλ-
 γημὰς ὧν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc
 manente contextu. in priori membro senten-
 tiaē pro ἐν τῇ ψῆφῳ et ἀλγῶν, Schottus coniecit
 αὐτῶν et ἀρῶν: et initio huius, inserit αὐ-
 τε ἔξω. Mihi adhuc tenebrae: et defectu
 laborare locum suspicor. De his vero Qua-
 stionibus vide Doctis. *Kühnium* ad Pollucem
 VIII, q. segm. 97. Et notanda paullo in-
 ferius vox rarior ἐν δῶν, si sana sit.

Ibid. l. 10. εἰδώς ΔΕ αὐτῷ ὁ πόλις ἀξιῶ ΛΟΓΟΥ γυμνασίῳ] Primo legendum, εἰδώς ΓΕ. aliter, nihil erit in sequentibus quod respondeat isti δέ. nisi aliquid desit post γυμνασίῳ: quod sane suspicor. Deinde, licet ἀξιῶ ΛΟΓΟΥ suo loco probum sit, tamen quum sermo fit de viro qui de Civitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et vrsutissimum est ἀξιῶ ΠΟΛΛΟΥ. Sic Orat. X. αὐτῷ Ε παλὸς ἦτο ΠΟΛΛΟΥ ἀξίω γυμνασίῳ καὶ ἡμίονοι καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. ΠΟΛΛΟΥ ἀξίωι τῇ πόλει γυνύσσει. Orat. XXXIV. ἐνθός τε ἀγαθὸς καὶ πολλοὺς ΠΟΛΛΟΥ ἀξίωι. Plato in Sympos. de Amore: ΠΟΛΛΟΥ ἀξίῳ καὶ πάλιν καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quae vero sequuntur sic distinguenda: γνώμεται ὅτι ἄριστος, Αἴψα δ' ἐκείνου διαπορεύεται ὑπὲρ ἱχθύος τιμηματοφάνη ὕτι φίλον διὰ γένεσσι. Διὰ δ' ἐκείνου διαπορεύεται ἐν δυνάτει οὐκ ἐστὶν δύναμις. Et ita intelligendum puto difficile istud 2 Pet. III, 6. δι' οὗ, ὁ τότε κόσμος etc. sub quibus, ille tunc mundus etc. i. e. quibus ita existentibus, sub quo rerum et creationis statum.

Ibid. pen. *ἔτι φίλον ἀγγέλλουσα*] Has voces omittendas censuit *Schottius*: verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret haec Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator quàm se vsum fuisse *Pe-*

seitate Sostrati nulla omnino in re: modo loquendi satis vsitato, quo *Universalitas* (vt ita dicam) rei alicuius designatur per duo Opposita, quae totam rem exprimunt et comprehendunt. sic dicenda tacenda Horatio sunt omnimoda. quod fumsit. opinor, ex Demosthene de Cor. ἐν αὐτῇ ἰδέσθαι ὁμοίαν. Noti ignotique, id est omnes homines, Petronius c. 112. Propertius III, 5.

Vltima quae Pacto noxque diesque fuit,

id est, vltimum tempus vitae: imitatione Pin-dari Pyth. IV. μοιράδιον ἡμῶν καὶ νύκτες, i. e. μοιράδιον χρόνον. Isocrates ad Philippum: ἀγορεύει καὶ φέρει καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας ὑπὸ τοῦ οἰκιστοῦ σφίσι καὶ αὐτοῖς. Vlpianus ad Demosth. adu. Aristocrat. vbi explicat phrasin αἰὼν καὶ κατὰ περὶ πᾶν χρόνον, rationem addit, ἀλλὰ καὶ τὸ δύο λέγειν καὶ τὸ μίαν συνπιπλάσαν. et sic apud Aeschinem adu. Ctesiph. p. 68. πάντες ἡμῶν καὶ πάσας νύκτας, est aei. Iuuenalis Sat. III.

melior, qui semper, et omni

*Nocte dieque potest aliena sumere vultum
A facie: iactare manus, etc.*

ita legendus et distinguendus iste locus. vulgo, alienum sumere vultum. A facie iactare manus etc. Quin et ita intelligendum istud Matt. XII, 32. ὅτι οὐ τὸ νῦν τὸ αὔριον, ὅτι οὐ τὸ νῦν καὶ τὸ αὔριον: neque in hoc aeuo, neque in futuro: id est, nunquam. et istud 1 Tim. IV, 8. ἡ γὰρ σωτηρία ἡμῶν καὶ νῦν, καὶ τὸ μέλλειν, id est, omnis temporis: quod modò vocauerat αἰὼν, sc. χρόνος, et illi opposuerat αἰῶνας, nempe χρόνος: quemadmodum postulat Argumentatio. Porro: par huic Lysiae loco est ille Orat. XXV. ὑπὲρ ἡμῶν φάσκει ὅτι καὶ ἡ χροὶν εὐδαιμονία τὴν ἡμετέραν, ὅτι καὶ φίλων καὶ πεισυνών. Cuius oblitus erat Schottus.

Ibid. 166. l. 4. ἀλλὰ τὰ προσηγορεύματα] Hinc patet Defectus quem supra memoravi, post vocem προσηγορεύματα. nulla enim irae aut inimicitiarum causa in praedictis apparet: vt necesse sit totam hanc partem intercidisse in qua ista narrabantur.

Ibid. l. 12. πάντες αὖτε ἰλάττεσθαι ποιεῖν καὶ δικάζειν] Omnino contrarium dicere voluit. et ideo Schottus pro ἰλάττεσθαι primò legebat πλείονες: sed postea, πάντες αὖτε ἰλάττεσθαι ποιεῖν τὸ δίκαιον. Forte scribendum, πάντα αὖτε ἰλάττεσθαι ποιεῖν καὶ δικάζειν. Mox, pro οἱ κατεφρόνησαν, opinor οἱ legendum.

P. 167. l. 3. ἐξήλασαν] Eiecerunt: neque enim adhuc eum eiecerant in hac causa condemnatum, neque ante in priori; prout patet ex praecedentibus. innuitur igitur Voluntas,

non Effectus: cuius exempla vide ad fin. Orat. VII. Sic et Orat. XIII. si sanus sit locus: ὅς τις μὴ ἀπικύπτειν ὡμῶς, καὶ ὁ τῶν καὶ ὁ δαίμων πειλάτωσιν: quos hic quidem Agoratus crudeliter occidit; *Fortuna autem et Fatum seruauit.* Sic Ioan. X. 32. ἀποδοῦναι lapidare vultis: et com.

33. ἀποδοῦναι lapidare volumus. Quaero an ex hac loquendi Forma explicandum sit istud Lucae Actor. VII, 58. καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τὸν πέλιον, ΕΛΙΘΟΒΟΛΟΥΝ, et statim sequitur, καὶ ΕΛΙΘΟΒΟΛΟΥΝ τὸν Σατάναν.

Atqui quodnam opus vt idem iterum diceretur? num igitur in priori loco ἰλιθοβόλων significat lapidare statuebant, volebant: in sequenti, lapidabant, seu lapidibus petebant; vt in isto Intentio, in hoc Factum denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc verosimile videtur: nec possum credere vel Historicum dicere τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interiecto spatio, tam diuersis notionibus vsurpatum. Forte igitur Lucas scripsit com. 58. καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τὸν πέλιον, ΕΛΙΘΟΒΟΛΟΥΝ, lapides legebant vel eligebant. quod postquam factum fuisset, et testes (quorum id negotium imprimis erat) vestimenta exteriora deposuissent, deinde ἰλιθοβόλων Stephanum.

Nimirum in Lapidationibus Iudaeorum Iudicialibus (qualis haec Stephani fuit) eligebatur Lapis magnus, quem Testes in damnatum primi mittebant vel demittebant. hic, vtpote insignior, οὗτος vocari videtur, καὶ ἐξοχὸς, lapis ille: et inde explicandum puto Ioannem VIII, 7. ὁ ἀντιμαρτυρῶν οὐ ὁμῶς, πρῶτον τὸν λίθον βαλεῖν: qui vestrum sine huiusce generis peccato est, primus in eam lapidem ILLVM mittat: id est, velut Testis legitimus, ius habeat primus mittendi magnum istum lapidem. nisi ita sumatur, otiosus plane et superfluous erit Articulus τὸν: cuius Pleonasmī pauca admodum exempla ex scriptis N. F. proferri posse existimo, in quibus mira est, et maior quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀερίσις. Iam vero, si Testes magnum illum lapidem primi mittebant, quinam sunt isti qui ἰλιθοβόλων Stephanum priores, et antequam Testes vestimenta exuissent? Ne *Vulgus* faceret obstitit Mos, et Legum metus, et Religio: et praecipue, quod ab initio vsque ad finem totus huius Tragoediae processus ad praescripta Legum et Iudiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, vt videtur, ἰλιθοβόλων καὶ ἰλιθοβόλων Stephanum; sed forte ἰλιθοβόλων vel ἰλιθοβόλων prius, et deinde ἰλιθοβόλων: prout Natura Rei et Ordo Narrationis postulare videntur: vide Ioan. VIII, 59. et X, 31.

Ibid. l. 9. ταῦς γὰρ ἀποδοῦναι ἐπαρτίαις] Quod supra dixit, ὑπὸ τῶν ἀποδοῦναι ἐπαρτίαις.

infra

infra hac Orat. occurrit, et centies alibi.

P. 175. antepen. *ἄλλοι ἄπορον αἰ νόη, τὸ φθύνον κλίνουσ, ὁμοῦ αἰκὴν ἀνδρῶν ἔστι, ὅτι τὸ δαίμονος αἰκὴν ἔστι φθύνον διαμυσσόμεν;* Locus mihi corruptus, inquit *Schoetus*, qui voces τὸ φθύνον expunxit contentus, nihil ultra addidit. Sed has voces, licet alio loco positas, postulat Argumentario, quae ad certissimam, ut mihi videtur, huius loci restitutionem ducit. ea est haec: *ἄλλοι ἄπορον αἰ νόη, τὸ φθύνον, τὸ θεχθῆναι κλίνουσ, ὁμοῦ αἰκὴν ἀνδρῶν ἔστι, ὅτι τὸ δαίμονος αἰκὴν ἔστι φθύνον διαμυσσόμεν;* nonne igitur absurdum foret, si *Reus*, qui demonstratus fuit occidisse, diceret se non esse ἀνδρῶν, (*homicidam*), quia *Actor* iurabat illum esse ἀνδρῶν? quod enim est inter haec discrimen etc. Possis retinere *ἄλλοι*, igitur, sine Interrogatione: sed istud viuidius est. De caeteris, vix dubitari posse puto.

P. 176. 1. 2. ἰδικάσω. ἐπὶ τις σὶ ἰπριφίται
etc.] Præcedentia recte emendarunt Viri Do-
ctissimi, ἃς αὐτὸς μὲν Θίῳ κακηνόρδας ἰδικάσω.
Sequentia connectenda erant, et sic scribenda
— ἰδικάσω ἐπὶ σὶ ἰπριφίται ἢ ἀπριφίτα· καὶ
τοὺς αὐτοὺς μὲν ἱδικάσω ἐπὶ σὶ τοῦ νόμου ἀρρηγ-
es in ipse quidem Theoni litem intendisti quod
dixerat te ἱδικάσω (abieciſſe) clypeum: cum ta-
men de hoc verbo ἱδικάσω in lege nihil dicitur,
sed etc. Clare Abbreuiator : ἃς αὐτὸς μὲν ἰδικά-
σω κακηνόρδας τοῦ ἐπὶ σὶ ἱδικάσω ἢ ἀπριφίτα·
καὶ τοὺς αὐτοὺς τὸν νόμον τὸν ἱδικάσω ἢ γὰρ ὁρρηγ-, ἀλλ',
ἐὰν τις φῇ ἀπριφίτληται. sic et ibi legendum
puto, cum vulgo desit τὸν ἱδικάσω, ex fenſu et
Lysia ſupplendum. Mox, pro λαμψάντας lege
λαμψάντας, prout poſtulat Coniunctio ἐν, et
ſecuens αἰδιόεις. et pro διήνη σὶ forte διη σὶ.

P. 177. l. 3. καὶ τοὶ ἀνάγνῃ] Lege, καὶ
μοι ἀνάγνῃ ὁ νόμος, vii paullo post, καὶ μοι
ἀνάγνῃ τὸν νόμον. et ita passim. Infra,
αἶ πως ἀλλὰ νῦν: mallet, αἶ πως ἄρα νῦν,
si forte ullo modo nunc apud tribunal discat.

P. 178. l. 2. δ νῶν καλῆ] Lege καλῆ). Harpocraton, hunc locum citans; ἡ ποδοκᾶκκη αὐτῷ ἴσται δ' νῶν καλῆ] cū τῇ ξύλῳ διδιδάξ. De ποδοκᾶκκη, seu ποδοκᾶκκη, vide quae habet Doctifimus Hemisterbuius ad Pollucis VIII, 7. segm. 72. Eν τῇ ξύλῳ διδιδάξ, vt Actor. XVI, 24. τῆς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσαις εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ παρῴρηται ἡ ἡλιαία. Scribe, πορρομίσαι, multa pecuniaria puniat. Pollux VIII, 5. segm. 21. de Verbis quae πορρομ significant: τὰ δ' ῥήματα, τιμωρῶν, πορρῶν, etc. πορρομῶν, ἐπιπορρῶν etc. Demosthenes ad Timocor. διδιδάξ δ' cū τῇ ποδοκᾶκκῃ τὴν πόδα παρῶν ἡμῶν καὶ νῦν καὶ νῦν, ἐὰν πορρομίσαι ἡ ἡλιαία. ita habet edit. Herweg.

p. 510. mendose forte, pro lae mē wēgimic,
vt apud Lysiam.

P. 179. l. 2. τῇ θύρῃ] Opino^r, θύρῃ. Se-
quitur: Τὸ ἀπὸλλαιⁿ (vel ἀποκλίνει) τοῦτο, ἀπο-
κλίνει καὶ ὁμοῦς(.). Sic infra, τὸ εἰσέρχαι
τῆτο. et, καὶ ὁμοῦς(.), vt versu praecedenti,
καὶ ἀποδιείσχει ὁμοῦς(.). Idem mendum
notauit Orat. VIII.

Ibid. vlt. τὰτις δ' ἡμῶν] Scribe, τὰτις δ' ἡμῶν, vt *Alcoran* τὰτις Orat. XIII. et alibi saepe. Vide Dionysf. Halcarnassensem *περὶ Συναβν. Ομογ.* segm. VI. vbi Demosthenes laudatur, quia, *τοῦτο δὲ τὸ αὐτοῦ*, dixit τὰτις pro τῶτων. Quae sequuntur ita distingue ac lege: *οσοὶ δ' ἀποφασίζουσιν πωλῶν*. Καὶ Οὐκᾶθ (Harpocration οὐκᾶς) ἢ βασιλεὺς ἢ δούλης ἢ ὀφθαλμῶν. Istud Καὶ non est pars Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem Transfugis. Pari plane modo peccatum esse puto Lucae XXI, 8. *πολλὰ γὰρ ἰδοῦσιν ἐν τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες· Ὅτι ἰγὼ εἰμι· Καὶ Ὁ κωμῶς ἤγινε*. haec vltima vulgo confunduntur, ἢ ὁ κωμῶς ἤγινε, quasi essent Christi verba in sua persona loquentis; cum reuera sint ea quibus vsuri essent Impostores, Libertatem sectatoribus suis promittentes, et, *Nunc Tempus* esse, praedicantes. Sic et Matt. XI, 19. Καὶ Ἐδικαιώθη ἡ κορία δὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. vbi post ἢ repetendum est λέγουσιν, vt paullo ante. sensum verborum optime explicat istud Salviani Masiliensis lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis secta est quales et sectatores*. Vulgo haec confunduntur, ἢ ἐδικαιώθη etc.

P. 180. l. 5. $\epsilon\iota\ \mu\eta\ \sigma\alpha\iota\delta\eta\kappa\epsilon\upsilon\ \delta\epsilon\tau\iota\]$ *Stephanus*
 $\epsilon\iota\ \sigma\alpha\iota\delta\eta\kappa\epsilon\upsilon$. Propius mihi videtur $\sigma\alpha\iota\delta\eta\kappa\epsilon\upsilon\varsigma$ $\epsilon\varsigma\epsilon\upsilon$.
 Philo de Iosepho p. 362. $\pi\alpha\rho\sigma\tau\acute{\alpha}\lambda\epsilon\psi\omega\ \delta\iota\ \tau\iota\sigma\omega$
 $\delta\epsilon\rho\theta\alpha\mu\omega\iota\varsigma\ \epsilon\iota\ \sigma\alpha\iota\delta\eta\kappa\epsilon\upsilon\varsigma\ \epsilon\gamma\omega\ ;$

Ibid. l. 9. *δέομαι υἱῶν* — *ἐνθυμημάτων*.] Licet obuium sit *ἐνθυμημάτων*, et ita postulare videatur *υἱῶν*, nihil tamen innouandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. *ἄξιον ᾧ πᾶσιν ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ κἀκείτων μνησθῆναι, ΥΜΝΟΥΝΤΑΣ μὲν ἐν ταῖς φηδαῖς, λίγουσιν δὲ ἐν ταῖς ᾄδῃς ἀγαθὸν μὲν μοι*, etc. Infra, hac ipsa quae sub manum est Oratio: *ἔγω γὰρ ΥΜΩΝ δέομαι καλῶς ψηφισαμένους Θεομήτης, ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ὅτι* etc. vbi eadem verba. Dinarchus *καὶ Δημοσθένους* p. 104. *ὃ ψευδοκλήων ΥΜΙΝ ἐστὶ τοῖς τέττα λόγουι, ΕΙΔΟΤΑΣ ὅτι* etc. Anodides adu. Alcibiad. p. 32. *ἐστὶ γὰρ Ὀρρωπὸν ΑΝΔΡΩΝ, θυλάτῃ γε πλοῖον τῆς ὑπερρωποδῶν, ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ὑπὸ τῇ τοῦτον τῇ τυραννίδας καθήσμενοι*. Lucianus Vera Hist. p. 688. *δέομαι*

P. 186. l. 1. ἴφασκοι] Lege, ἴφασκιν, vt in superiori.

Ibid. l. 2. καὶ μαρτυροῦσι δὲ μοι ὅτι ὃ ἡ ποιήκα, ἔτη γὰρ ἐγὼ μοι δύο καὶ τετρακοντα] Stephanus coniecit, καὶ μαρτυροῦσι δὲ μοι ὅτι ἡ ποιήκα. Sed nihil mutandum, praeter distinctionem: καὶ μαρτυροῦσι δὲ μοι ὅτι ὃ ἡ ποιήκα. ἔτη γὰρ ἐγὼ μοι δύο καὶ τετρακοντα, ἐξ ὧ δ' ἡμῶς etc. Stephani Conjectura falsidicum inducit. Iudices enim, quos appellat et ad quos prouocat Orator, non potuerunt testari cum non occidisset Patrem suum: sed testari potuerunt se audiuisse Theomnestum hoc illi obiectentem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem Stephanum fefellit βραχυλογία ista, ὅτι ὃ ἡ ποιήκα: vbi subintelligendum est ἄλλων, πατρὸς, vel ἀποδείξω demonstrabo, vel aliquid eiusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαίτης quam Lysiae τετραδευκαίτης, nescio.

P. 187. l. 6. καλῶν, ἀποδείκνυσι] Supra monui legendum καλῶν. Coaluerant voces, vt apud Pollucem VIII, 9. segm. 88. καὶ δίκας τὰς ἀπὸ Συμβόλων ἐισάγουσι: vbi non recte legitur δίκας ἀπὸ. nisi sit error Operarum. Sic et in Suida: Ἀδελφὸς λαμῶν κατέτινος καὶ ἀδελφῶν: scribe, καὶ κατέτινος, et humidum. Pro ἐστὶν verius puto ἔσται, vt ἀξίηται ἔσται, et ἀδελφῶν ἔσται.

Ibid. l. 7. τύπτει] Stephanus, τύπτειν ἔπει, vel, τύπτει λέγει: ad Sensum recte: ad vestigia vocis τύπτω, propius videtur τύπτειν σε ἔπει: quod confirmat Lysias, ἔπει ὡς ἔτυπται.

Ibid. l. 11. ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμις ἢ τὸ χιλιόσκη] Lego, εἰ τις θοιμάτιον ἀποδιδυμῶν ἢ τὸ χιλιόσκη: ex Lysiae istis, εἰ τις ἀπάγοι τινα, φάσκον θοιμάτιον ἀποδιδυμῶν, ἢ τὸ χιλιόσκη ἀποδιδυμῶν. Hoc pacto vterque idem dicet: sed breuius, et pro instituto suo, Pseudo-Lysias.

Ibid. l. 12. εἰ μὴ τις παῖδ' ἐξήλθο] Iterum ex Lysia corrigendum, μηδ' εἰ παῖδ' ἐξήλθο, ὡς ἀνδροποδιστῶν, sc. ἀπιδίχων αὐν. Ille ita: εἰδ' εἰ παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθῆναι, οὐκ αὖν φάσκους αὐτὸν ἀνδροποδιστῶν. Luderet, inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδροποδιστῆς, quia in seruitutem non deduxi vel abduxi ἀνδρὸν virum, sed παῖδα puellam. quasi aliquis diceret, Non sum Parricida, quia non patrem occidi, sed fratrem tantum. Atqui vt Parricidii actio non solum in eum dabatur qui parentem interemisset, sed et in eum qui fratrem occiderat, (Isidorus Orig. V, 26.) sic et ἀνδροποδιστῆς erat non solum qui liberum virum, sed et qui seruum vel seruam (serua enim com-

prehenditur sub sermo) alienam abduxisset, Polux Onomast. III, 8. segm. 78. Horum vero poena erat Mors, si confiterentur, vel conuincerentur. vnde Agorati frater ob tale delictum ultimo supplicio afficiebatur, vt narrat Noster Orat. XIII.

Ibid. l. 14. καίτοι οὐκ ἔστι νόμος ὃ γίγνηται] Supra monui legendum, καίτοι τοὶ τὸ εἶναι οὐκ ἔστι νόμος ὃ γίγνηται. Lysias: καίτοι οὐκ ἔστι νόμος ὃ δὲν οὐκ ἔστι νόμος ἔστι. Ita alter alteri suppetias fert.

Ibid. l. 15. ἰσὺς μὲν τις γὰρ ἔπει] Lege et distingue; ἰσὺς μὲν τις σε κακῶς ἔπει, — τιμωρεῖν τὸν ἔχθρουν: ἰσὺς δ' αὐτὸς ἔπει, οὐκ ἀξίον (non ἀξίον) εἶναι δίκην; Lysias: οὐκ αὖν δεινόν, εἰ ὅταν μὲν δίκην (vel δίκην) σε κακῶς ἀκρόαται τὸν ἔχθρουν τιμωρεῖται, ὅταν τὸν νόμον, ὅταν ἰσὺς μὲν, λαμβάνεις: ὅταν δ' ἔτιον, ὅταν τὸν νόμον ἔπει κακῶς, οὐκ ἀξίον εἶναι δίκην. Omnia eadem in vtroque, nisi quod Interrogative haec efficerat Abbreviator.

Ibid. l. 19. ἰσὺς γὰρ διδάσκω] Melius Lysias, ἰσὺς γὰρ διδάσκω αὐν.

Ibid. l. 23. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὅλῳ;] Deest τῷ ante ὅλῳ. Vide Orat. IX.

P. 187. l. 3. πολλὰς δ' μὲν ὁμοῦ] Lege πολλὰς. patet ex sensu et Lysia.

Ibid. l. 12. ἰδιώτας] Schottus ἰδιώτας, optime. Lysias: τὸν μὲν ἰδιώτας τιμωρεῖται.

Ibid. l. 14. διώκων μὲν κατηγόρας] Iterum recte Schottus, κατηγόρας. Lysias: οὐκ ἔστι διώκων κατηγόρας. Isocrates Panegyrico: κατὰ τὸν μὲν ἔχθρουν τὸν ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας: ita scribendum puto pro κατηγόρας. Sic et initio Orat. de Bigis, pro κατηγόρας scribendum forte κατηγόρας.

IN ORAT. XII.

PAG. 190. l. 4. ἀλλ' ἀνάκη ἢ τ' etc.] Mavult Stephanus, ἀνάκη ἢ τ' etc. Non opus puto vt quidquam mutetur: subintelligas modo ἐπὶ post ἀνάκη. Caeterum Oratorem hanc quinquagesimam nominatim citat Harpocration sine vlla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρκενός, Θίουγης, Θερμῶν, Πείρων, Πολύμαχου. Scripsit quoque Oratorem noster ὡς ἐστὶν Ἐρατοσθένης, pro Eratosthenes quodam: Idem V. Ἀνθότης.

P. 192. l. 6. τρεπιάξ: καὶ τοιαῦτα λέγουσι, etc.] Nulla est connexio vel exitus sententiae, nisi vel supra pro φάσκους legas ἴφασκοι, et hic pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod potius puto, τρεπιάξ, τοιαῦτα λέγουσι, etc. omisso καὶ. Ποιῖν ἐπὶ λῶν est facere sustinere, id est, faciebant: vt Orat. III. οὐκ ἐπὶ λ-

ἰπλάμωσα ἰπικυήψαζ αὐτοῖς, actionem illi non intendi. et Orat. II. ὑδὲνα ἰπλάμωσα μὲντιμψαζ, non in animum induxerunt quatenus accersere, id est, neminem accersabant. Et ita fumenda haec vox passim in N. T. vt 1 Cor. VI, 1. et Joan. XXI, 12. ὑδὲν ἰπλάμωσα ἰπλάμωσα αὐτοῖς, nemo eum interrogabat, Tu quis es? propter Rationem quae sequitur, scientes (i. e. sciebant enim) quod Dominus est. nihil igitur hic cum audacia: neque in isto loco Isocratis Panathen. οὐκ ἰξιδιώσαζ τὰς χρίμας ἰπλάμωσα: quem Wolfius vertit, non in suum peculium conuertere ausi fuerunt. rectius fuisset, conuerterunt, vel, conuertere sustinuerunt, in animum induxerunt.

Ibid. l. pen. * μὲν πάλιν ἡγίαζ * δὲ χλὼ etc.] Nullus in his Sensus. Lego: * μὲν πάλιν ἡγίαζ, * δὲ δὲ χλὼ δὲ ἡγίαζ χερμαῖων, civitatem pauperem esse, imperium vero (vel Magistratus) pecunia indigere. Orat. XIX. διορθῶν ῥῶν * δὲ χλὼς χερμαῖων. et ita Orat. XVIII. Paulo post: ἰδοὺ αὐτοῖς ΔΕΚΑ ὕλλαβῶν. Xenophon ΕΛΛῶ. II. p. 469. dicit triginta, non decem. Dicam de hac re ad Orat. XXV.

P. 193. l. 6. ἀγλαβόντες ὅς τὰς οἰκίας ἰβάδίζον.] Partiti vero domos, ibant. Quomodo haec concilianda cum iis quae de his temporibus refert Demosthenes Orat. in Androthionem? τότε τοῖσιν, ὡς ἔστιν ἀκέραι, ὑδὲν ἔστιν ὅς τις ἀπὸ τῶν ὅς συνδύμας, ὅς ἰαυτὴν οἰκοκρύψειν. ἀλλὰ τὸτο καὶ ἰσχυροῦσι τῷ Τελάκῳ, ὅτι τὰς οἰκίας ἀγλαβόντες ἀδικῶς ἀπῆγον. iis igitur temporibus, ut fama accepimus, nemo salute privabatur qui se domi occultabat: sed ob hoc accusantur Triginta-viri, quod homines inique ex media foro abducebant. Lysiae potius, de se narranti, habenda fides: nisi forte Distinctio aliqua reperiri possit. Repetit haec Demosthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lysia facit Xenophon Hellen. II. vbi Thrasybulus in oratione sua ait, ΔΕΙΠΝΟΥΝΤΕΣ ξυλωμασμένους καὶ ΚΑΘΕΙΔΟΝΤΕΣ, καὶ ἀγορεύοντες. Falli igitur videtur vel Demosthenes, vel Rumor.

Ibid. πεποιημένοι] Caue ne mutes in πεποιημένοι, vt concordet cum αὐτοῖς, prout postulat Constructio Grammatica. his enim Casuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil est Obscuritatis vel Ambiguitatis in Sensu. Vide ad Orat. X, et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox. pro ἐπιστάτῳ recte Stephanus admisit in contextum ἀπὸ τῶν ὅς. et recte quoque Interpres vertit, in sabulas referant. Vide Perizonium ad Aelian. V. H. IV, 25.

P. 194. l. 7. ὁμολογεῖ] Stephanus, ὁμολογεῖται, promiseram. Potes etiam ὁμολογεῖ. Paul-

lo ante, τὰ ἰδὲνα, quae insunt, vel inerant: vt Luc. XI, 41. πλὴν ΤΑ ΕΝΟΝΤΑ δότε ἰλημωσωμένῳ, sed date elemosynam quae insunt: nempe in calice et casino; hoc est, potum et cibum; prout postulat Sensus et Argumentatio, quam corrumpit prava distinctio com. 39. vbi vulgo distinguitur, τὸ ὅς ἰσῶθιν ὑδὲν γίμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur ἰσῶθιν cum ὑδὲν: cum ita distingui oporteret, τὸ ὅς ἰσῶθιν, (scil. ὅς πονηρίας καὶ ὅς πινάμῳ, vt paulo ante, τὸ ἰσῶθιν ὅς πονηρίας καὶ ὅς πινάμῳ) ὑδὲν γίμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας: internum (ita loqui liceat) vero calicis et catini, plenum est rapina et nequitia vestra: id est, deliciis quae paratae sunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam versis. Pergam, quoniam ibi sum. Sequitur: Stulti, nonne qui fecit quod de foris est, etiam id, quod de intus est, fecit? id est, Stolidi ratiocinatores! si in honorem Dei, vel ad vitandam offensionem eius, externum calicis et catini a materiali pollutione purum tam sollicite servatis; nonne multo fortior Ratio postulat, ut internum eorum a morali pollutione purum servetis? nonne enim idem Deus qui externum eorum fecit, internum quoque fecit? Sed vobis monstrabo veram munditiarum viam: date elemosynam pauperibus ea quae insunt vestris calicibus et catinis, et ecce, (obseruate quid dicturus sum, ἰδὲν) omnia (calix et catinum, internum et externum, potus et cibum) vobis munda erunt. Ita interpretor πάλιν: quia necesse est vt eius significatio restringatur ad ea de quibus sermo fit: vt cap. XXI, 32. ἰὼς αὐτῶν ΠΑΝΤΑ ἡγίαζ: scil. omnia ista de quibus paulo ante locutus fuerat. At vnde Tu, inquires, hanc nouam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem desertim adfirmantem video Matthaeum XXIII, 25. καθὰ ἐλξέτε τὸ ἰσῶθιν ὅς πονηρίας καὶ πινάμῳ, ἰσῶθιν ὅς ΓΕΜΟΥΣΙΝ (sc. τὸ πονηρίας καὶ πινάμῳ: non dicit τὸ ἰσῶθιν ὑδὲν γίμει) ἰξ ἀρπαγῆς καὶ ἀνεμοσίαις, scil. ὑδὲν. Satis idoneus hic Sponfor. vide et comm. 26.

Ibid. l. 9. καρακίς] Recte Schottus Δαρκενός, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendose legatur δαρκενός) et confirmat Harpocration. De hoc nomismate vide Perizonium ad Aelian. Var. Hist. I, 22.

P. 195. l. 1. ΕΙΣ ΤΑ ὅς ἀδελφῶν ὅς ἰμῶ] ad domum fratris mei. Hinc illustratur Lucas II, 49. ΕΝ ΤΟΙΣ ὅς πατρός μου, in domo patris mei. Sic Iosephus Antt. Jud. XVI, 10. fegm. 1. ὅς δὲ αὐτοῖς καλίστῳ ἐν ΤΟΙΣ Ἀντιπάτρῃ: hospitio autem Antipatri domo utebatur. Sic ἰγνὺς Τὸν Πυθοδωρῶν, iuxta Pythodori aedes, Demosthenes adu. Cononem. Miror aliquos hunc

hunc Lucae locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quaesivisse, et non statim scivisse vbi futurus eram. vbi enim quaerendus erat *Filius* nisi in *domo Patris* sui? Emphasis quoque est in istis, *ὅτι πατὴρ μου*. Maria enim supra dixerat *ὅτι πατὴρ σου*, de *Iosepho* loquens: Iesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, *Deum*, non *Iosephum*, Patrem eius *verum* esse.

P. 196. l. antep. *ὅτι τῇ ὁδῷ λαβὼν*] Visitatus est *Ἰσραὴλ*. infra: *ὅτι τῇ ὁδῷ συζῶντα αὐτὸν* — *ὁ συλλαβὼν ἀπὸ γαζης*. et ita saepe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur *Matthaeus XXVI. 55. συλλαβὼν με, comprehenderit me*. Nihil tamen muto. Vide *Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πεπυσμένον*, scribe *ταῦτα*.

P. 197. l. 9. *τί ἵκασθ' ἵτ' ἔχει ἰδύκει εἰς τὸ αἰνῶν ταφῶν*] Lego, *ὅ, τι ἵκασθ' ἵτ' ἔχει, ἰδύκει* etc. Sic *Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναικα, ὁ δὲ, ὅς τις ἢ ἵκασθ' αὐτῷ προστάται*: ita legendum pro *προστάται*. I *Cor. III. 5. 6. ἵκασθ' ὡς ὁ Κύριος ἰδύκει, ἰγὼ ἰφύττω α, Ἀπολλῶς ἰπότησι*: ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, ceruicalia, etc. *Herodianus VIII, 13. vocat τὰ ἱπότηθια εἰς ταφάς*: vbi inepte legitur *τεροφάς*.

P. 198. l. 2. *ἰλυκίτης*] Recte *Stephanus ἰλυκίτης*. *Harpocration: Ἐλυκίτης, αὐτίων αἶδος. Λυσίας*. Hunc locum forte innuit. *Hefychius: Ἐλυκίτης, αὐτίων*. Latine, *inamites*.

P. 198. l. 8. *ἐσφορῆς αἰσινῶν*] Scribe *αἰσινῶν*. Sic *Orat. VII. καὶ ἐσφορῆς αἰσινῶν, καὶ χορηγῶν*. et *Orat. XXV. et saepissime*. Vide *Pollucem VIII, 15. segm. 157*.

Ibid. ult. *πολλὰς δ' ἰπλίμους ὄγας, αἰτίμους τ' πόλεως καλίσσας*. Voces *τ' πόλεως* abundare videntur, cum satis fuisset *αἰτίμους καλίσσας*. *Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, αὐτὸν μὲν ἰπλίμους, αἰτίμους ποήσῃ*. et *XXI. ἰπὶ τοιαύταις αἰτίμους αἰτίμους ἡοιάχ*. Videntur poni debere ante *ἰπλάσας*, vel post. Sic *Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τ' πόλεως ἰπλάσας*.

P. 199. l. 12. *ὅτι τὸν*] Omitti possent haec voces sine aliquo sensus dispendio. sed non ideo eiiciendae sunt: huiusmodi enim *Pleonasmis* satis sunt frequentes. Vertendum vero, de hac re: non, de hoc homine, prout fecit *Vanderbeidius*. Pone etiam minimam *Distinctionem* post *ὀφειλόμεν*.

P. 201. l. 2. *τῷ πρίν εἰκὸς ἢ περὶ γαζῶναι*; ἢ οἷς etc.] Delendam puto vocem *πρίν*, vitiope a *Librario* ex praecedenti male repetitam. pro ea bene legi posset *ἢ ἴον*, (sublata *Interrog. nota* post *περὶ γαζῶναι*) nisi a vestigiis

vulgatae nimis recederet. *πρίν* vero nequam ad rem. Quae paullo ante sunt, sic distinguas: *καὶ μὲν ὑδὲ τῷτο εἰκὸς αὐτῷ περὶ γαζῶναι, (ὁπότε ἀλλοθὶ λίγει φάσκαι ANTEINEIN) ὡς αὐτῷ ἰτάχθη*: ac ne in hoc quidem illi credere par est, (si concedamus illum vera dicere cum affirmat SE CONTRADIXISSE,) ex mandato illum egisse. Alludit ad verba *Eratosthenis*, in *Responsione* eius supra allata, *ἀντίδωκεν*, et, *περὶ γαζῶναι ἵπποιον*. Porro, *πρίν* ἰλαμῶναι est si dem accipiebant, scil. per *iurandum*, ἥτις ἐστὶν *μνῆσι τοῖς ἀνθρώποις πρίν*, vt loquitur *Noster Orat. XIX. satis in his Orationibus visitata phrasis. Interpretes tamen male cepit*.

Ibid. l. 5. *ἰσχυρόν περὶ γαζῶναι*] Lego, *ἰσχυρόν*. Sic *Orat. XII. ἵνα ἐπιδῶν αὐτῷ βυλῶν ἁλκωρῶν*. et sic passim.

Ibid. antepen. *παρ' αὐτῷ πότε καὶ λήψεται δικῶν*, etc.] Mallet *παρ' αὐτῷ*, scil. *πρὸς τριάκοντα*, ex subsequentibus repetendum. Post *καὶ* forte deest *πᾶς*. Interrogatiue haec legenda sunt, vsque ad *ἵπποιον*. Legi quoque bene potest *ὅτι τῷ, καὶ πότε, λήψεται* etc. *τῷ pro τῷ, vt apud Isacum p. 66. λαβὼν ὅτι τῷ φίλων*; et *Platonem in Symposio, χεῖμαλα βυλῶν περὶ τῷ λαβὼν*: volens pecuniam ab aliquo accipere. *Demosthenes in Aristogit. I. αἰτά σοι (συγγνώμης) πῶθι, καὶ ὅτι τῷ*;

Ibid. ult. *καὶ μηδὲν δὲ*] Lego, *καὶ μὲν δὲ*, vt in quavis pagina. Sic *Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὲ βυλῶν*, restituit *Stephanus καὶ μὲν δὲ*.

P. 202. l. 1. *καὶ τὰ τῶν αἰσινῶν ἰψήφισμα*] *Supplicor* has voces ex loco suo motas esse, et pertinere ad praecedentem sententiam: hoc modo: *ἐπεὶ ἔστιν τοῖς Τριάκοντα λίγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῷ Τριάκοντα περὶ γαζῶναι, καὶ τὰ τῶν αἰσινῶν ἰψήφισμα, ἵπποιον; καὶ μὲν δὲ οὐκ ἐστὶν οἰκία, ἀλλ' ἐστὶν τῇ ὁδῷ σῶζοντα αὐτὸν συλλαβὼν ἀπὸ γαζῶν. ὅμοις δὲ πᾶσις ὡργίζουσι (non ἐργίζουσι) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἔλθου τὰς ἐμῆρας, etc.* Certe omnia sic optime cohaerebunt. Pro *αὐτὸν* rescripsi *αὐτῷ, seipsum*; de Fratre enim suo loquitur: et deleui *δ*, natum forte ex praecedente syllaba. Ante *ὅσοι* intelligendum est *αὐτοῖς*: quae *Ellipsis* *Nostro* et omnibus visitatissima est.

Ibid. l. 12, *τοῖς μίλλων ἀδικῶν ἀποβαίνον*] *Contrarium* dicere voluit, *δικαίως ἀποβαίνον*: cui statim opponitur, *τὸς ἀδικῶν ἀπολαμῶν*.

P. 203. l. 3. *ἡμῖν παρῶναι*] Lego, *ὑμῖν, vobis*, scil. τοῖς Τριάκοντα, vestris consultationibus. ἀλλ' ὑδὲ παρ' αὐτοῖς ἦ, sed ne illis quidem (sc. damnatis) adesse permittum fuit. Artificiose et vt *Inuidiam* augeat. *Orat. XIX.*

ἀρετῇ ἀπιδύων, πρὶν ὡς ἔχουσιν τὰς αὐτοῖς
ἐλπίσιν ὡς ἔδιδαν. Mox pro ποιήσας scri-
bo ποιήσας.

Ibid. l. 10. ἀπὸ ψήφισατο;] Vel deesse vi-
detur, vel legendum ἀπὸ ψήφισατο.

P. 204. l. 7. ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρῶν] Lego,
τιμωρῶν, vestri gratia poenas sumentes: vt in-
fra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν Περσέων τιμωρῶν
ἐσσι. Mox, pro ὅτι mallet ὅτι. Ista vero periphrasis
longa ita distinguenda est: τῶν καὶ, οἱ ἰδίῳ
ῥήσιν, καθόσον ἰδύσασθαι, ἐποίησαν — ἀποκλι-
νύναι, ἢ ἄλλῃ ῥῆσιν αὐτοῖς — καλέσασθαι. Ma-
le plene distinguebatur post ἀποκλινύναι.

P. 205. l. 3. ταῦτα ὅτι ἐχέτω δίκην etc.]
Opinor ταῦτα, hoc modo, scil. morte. Plato
de Repub. lib. II. ad fin. ταῦτα μὲν ἄλλῃ ψεύδῃ
ὡς θεῶν ἢ ἐν: hoc igitur modo (vel, hac par-
te) falsum in Deo non est. vbi vulgo stulte legi-
tur, ποιητὴς ἄλλῃ ψεύδῃ, poeta falsus.

Ibid. l. 6. δίκην δύναι δύνανται αὐτοῖς.] Si his,
inquit, pro singulis eorum factis moriantur, non
possunt poenas dare. Dicere debuit iustas poe-
nas, vt bene Interpres. hoc vero videtur esse,
δίκην δύναι AEIAN δύνανται αὐτοῖς. Ita infra: τί
γὰρ αὐτοῖς παθόντες, δίκην τῇ AEIAN εἶησαν ἢ ἔρ-
γῳ δίδωκε; quam mox vocat δίκην ἰκανήν.
et ita Demosthenes de Corona: ἢ ἐν τῇ πό-
λει δίκην AEIAN λαβόντες. Sed clare Noster
Orat. XXVIII. ἢ αὐτοῖς μοι δοκεῖ δύνανται ἔρ-
γῳ λαβεῖν, ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἀποκλινύναι αὐτοῖς,
πολλὰς ἀποδείξεις, δύναι δίκην AEIAN τῇ
ὑμῶν πλῆθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' ἢ αὐτοῖς
ἡγῶμαι αὐτοῖς δίκην AEIAN δίδωκεναι, etc. Vi-
de et Isocrat. in Busirid. encomio.

Ibid. l. 10. ἐξαπαλῶσιν.] Constructio videtur
postulare ἐξαπαλῶσιν: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξα-
παλῶσιν. Sed et porro: quomodo hoc est
ἐξαπαλῶσιν decipere, si, quod sequitur, demon-
strent Rei se esse strenuos milites, vel aliter bo-
nos ciues? a causa quidem abducere hoc est,
sed non decipere, si tenent monstrant se tales
esse quales prae se ferunt. Παρεργασίᾳ hic
esse videtur: et suspicor vocem ἐξαπαλῶσιν oc-
currere latere sub ista ἐξαπαλῶσιν.

Ibid. l. 12. τελεπερεχέσασιν: πόλιν etc.]
Lege et distingue: τελεπερεχέσασιν, ἢ πόλιν
πολεμίας etc. Sequitur: ἢ πόλιν, καὶ πόλιν αὐτοῖς
ἀποδείξαι etc. Si enim huiusmodi dicant, in-
bete illos demonstrare etc. sic distinguendum et
legendum. Mox: ἢ πόλιν ἢ τινα τοιαύτην
περὶ τῆς πόλεως, οἷον τὴν ἡμετέραν καὶ ἐδωκόσαν.
Aristoteles apud Demetrium περὶ Εὐρυκλείας:
Ποῖαν τοιαύτην πόλιν εἶλοντο ἡμεῖς, οἷον τὴν
ἰδίαν πόλιν ἀπώλισαν; Sensum et paene verba
Lysiae exscribit Aristoteles.

P. 206. l. 5. καὶ ὑμῶν ἰδύσασθαι. ὅτι ὡς etc.]
Lego, καὶ ὑμῶν ἰδύσασθαι. ὅτι ὡς τὴν Περσέων

— ἀρετῇ, ἀλλ' ὡς (non οἷς) αὐτοῖς etc.
Mox, pro αὐτοῖς τε, scribe, αὐτοῖς τε.

Ibid. antepen. τὰ ὁσπία ἐπερξέτω] Videtur
excidisse vox ὁσπία, vel ἐπερξέτω.

P. 207. antepen. ἐπὶ τὰς ΦΥΛΑΚΑΣ] Plane
legendum, φυλάκας ἐπὶ τὰς ΦΥΛΑΣ κατέστη-
σαν. Vide sequentia.

P. 208. l. 5. καὶ ἡμῶν ἐγὼν] Scribe ὑμῶν.

Ibid. l. 9. καὶ μαρτυρεῖν αὐτοῖς] Lege, αὐ-
τῶν: contra seipsos testimonium dicent. Sic
infra: οἱ τῶν μαρτυρῶν, αὐτῶν καὶ μαρτυροῦσι.
male et ibi αὐτῶν legitur. Lysurgus p. 151.
καὶ μαρτυρεῖν αὐτῶν ὅτι περὶ τῶν τῶν παλαιοῦ
ἐστιν.

P. 209. l. 1. ἀγαθὸν μὲν εἶναι μετὰ, ΑΛ-
ΛΩΝ δὲ πολεμῶν.] Forte, ΚΑΚΩΝ δὲ πολεμῶν:
vt supra: et infra, πολλὰν ἀγαθῶν αἰτίας, ἀλλ'
ἢ μεγάλων ΚΑΚΩΝ γρηγορήσας. Dixisset po-
tius ἀγαθῶν quàm ἄλλων. Vide Orat. III. ad
finem.

Ibid. l. 5. ἢ τὰ λυθὲν μετὰ, ἀλλὰ τὰ λυ-
θὲν — εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circu-
lus iste Epicharmi,

Τόκα μὲν οὐ τῶν ἐγὼν ἢ, τόκα δὲ τῶν
τοῖς ἐγὼν.

Scribe vero, ἀλλὰ αὐτὸν ἀληθῆ, ὡς τῶν τελε-
κῶν παλαιῶν, εἰσαγγέλλουσι, etc. Sed tan-
quam vera, a trigintamiris conficta, deferunt.

Ibid. pen. ὅπως τὸ μὴ φαίηται] Forte ὅπως
μὴ τι φαίηται. Vide tamen Demosthenem
Philipp. IV. αὐτοῖς μὴ τῶν ἐπαποδομένων.
Paullo ante, pro αὐτοῖς τε, iterum rescriben-
dum αὐτοῖς τε, ἰριζόμε.

P. 210. l. 1. ἐκείνῳ τὸ αὐτὸν ὅτι ἔρπει καὶ το-
σῆτον etc.] Confusa haec et indistincta. Lego:
εἰ δὲ μὴ, ἐκείνῳ δὲ λυθὲν εἶναι (vel δὲ λυθὲν) ὅτι
ἐκείνῳ τῶν ἔρπει, ἢ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰδύσασθαι etc.
Acutissime: Si Eratosthenes illis non contra-
dixerit, sequitur, illum consensisse: vel si
non consenserit, tantae erat apud istos Tyran-
nos auctoritatis, vt haec dissensio impune illi
cesserit. Istud, malitiam eius: hoc, poten-
tiam Tyrannicam et plusquam civilem redar-
guit.

Ibid. l. 9. ταῦτα περὶ ἐμοῦ] Mallet, πάλιν
περὶ ἐμοῦ. Demosthenes in Zenothemin: καὶ
ὅλως ἐστὶν ὁ πάλιν περὶ τῶν ὁσπία. et ita adu.
Macartatum. Thucydides I. segm. 110. ὅς τῳ
πάλιν ἐπερξέτω περὶ τῶν Αἰγυπτίων.

Ibid. καὶ τὴν πόλιν ἀπώλισαν. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.]
Lege, ἀπώλισαν. καὶ γὰρ etc. Istud ἢ pro καὶ Schotio
debetur.

Ibid. antepen. ἐπὶ τῶν καὶ τῶν αὐτῶν (ὑμῶν) etc.]
Opinor, αὐτοῖς. Orat. XVIII. τῶν γὰρ περὶ
ὑμῶν αὐτοῖς — ἐπὶ τῶν. et paullo infra,
φανερὸν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν αὐτοῖς. Sic et paullo an-
te hac ipsa Orat. XII. et ita Demosthenes de

Corona. Ferri forte potest *συνουσία*: ita tamen vt *δύοιαν* praestare putem.

P. 211. l. 7. *ἔσται αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ*] An voluit *ἔσται*? et paullo post lego, ἡ τὰς (non τοῖς) *ἐξ αὐτοῖς*: id est, ἐπὶ τὰς, vt ante.

P. 212. l. 1. *καλίστα*] Scribendum *καλίστα*: vel αὐτοῖς pro αὐτῶν. patet ex sequentibus. et οὐ καὶ ex MS. pro οὐ καὶ. De Charicle vide Harpocratem.

P. 213. l. 2. *ἡμῖν ὃ ἀδίκως φέρεται*] Lege *ἡμῖν*: vt paullo ante, δι' ὑμῶν κακῶς ποιεῖ.

Ibid. l. 11. καὶ πόλεως ἐπαγωγῆς] An πολιμίας? cui mox opponitur *συμμάχων*. certe non placet πόλεως. Tametsi sciam quid pro ea dici possit.

Ibid. vlt. εἰς ὑμῶν δηλώσας] Scribe, οἷς.

P. 214. l. 3. ὅμως δ' ἰγὺς τε γὰρ δύναι etc.] Monui ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δ' ἰγὺς τε γὰρ δύναι *ἀνταποδοῦναι*, etc. *veruntamen* producam testes: etenim et ego *interquiescere paulisper opus habeo*; et vos etc. Similis *βραχυλογία* supra: *παλὺν, ὅταν ἐνθυμηθῶ* etc. Sed desino mirari quando in mentem venit etc. Vide locum.

Ibid. l. 7. *ὑπὲρ τ' ἡμαυτῶ καὶ τ' πόλεως*] Mihi videtur Lysias scripsisse *ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν, vestrum ipsorum, atque Urbis causā*: ex sensu, et loco simili Orat. XXVI. Neque quifquam *vestrum* opinetur me accusare *Euandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus mihi sit*; ἀλλ' *ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τ' πόλεως παρανομοῦντο*. Xenophon Hellen. VII. p. 632. *τιμιωρηκότας ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς συμμάχων ἀσφάλειας*.

Ibid. l. 8. *Θεοφάνους καὶ Ἰσοκράτους*] Restitue, *Θεμιστοκλῆος καὶ Θεοφάνους καὶ Ἰσοκράτους*. patet ex ratione sequentium, *πιστεύομαι γὰρ ἀπολογία* etc. (l. ἀπολογία) αὐτῶν, ὅτι ΕΚΕΙΝΟΙΣ φέρεται: et ex Comparatione inter actus politici Themistoclis et Theramenis, collatos cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem.

Ibid. antepen. ὃ γὰρ μοι δοκῶν ἴσθαι ἄξιον γινώσκω] *Stephanus ἴσθαι ἄξιον*. mallet, ἴσθαι ἄξιον: vt vitetur concursus Vocalium. Ante voces ὃ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γδ.

P. 216. l. 11. *σωτήριος — σωτήριος*] Forte, *σωτήρια*, *salutaria* ciuitati. Mox, pro *ἐπιμύσει* recte *Stephanus ἐπιμύσει*. faepe ita loquitur Noster. Vide infra.

P. 217. l. 6. αὐτοῖς ἐκείνους ἐπαγγέλλομαι] Lege, αὐτοῖς, ipse.

Ibid. l. 11. ὃ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνων καὶ ἐξ αὐτῶν] Lege, ὑπ' ἐκείνων, sc. *Λακεδαιμονίων*: *tempus ab illis constitutum*.

P. 218. l. 4. *ἐκείνους ἡμῶν*] Iterum scribe *ὑμῶν*.

P. 219. antepen. *ἐξημερῶν ἐν τῇ βαλῇ, ἀπολογίῳ* etc.] Ita distinguendum: *ἐκείνους γὰρ ἐν τῇ βαλῇ ἀπολογίῳ* etc. et mox, pro αὐτοῖς ἡ γὰρ *δεῖκναι*, mallet, αὐτοῖς, vel αὐτῶν.

Ibid. vlt. δι' αὐτῶν καλίστα] *ἔστιν φερόμενος* etc.] Lege, ὅτι δι' αὐτῶν καλίστα, ἔστιν φερόμενος ὃ τῷ *Λακεδαιμονίων*, vel, δι' αὐτῶν, sc. *Λακεδαιμονίων*.

P. 221. l. 12. *καὶ ἰσοκράτους καὶ διακρίτης* αὐτοῖς] Forte, ὃ αὐτῶν, *idem*. Philo de Joseph. p. 378. *ὃ γὰρ μέλλους ἴσθαι καὶ διακρίτης καὶ καὶ ἰσοκράτους*.

P. 223. l. 1. *τοῦτον δ' ὑμῶν καὶ ἀπολογίῳ*, ἡ ἰστορία περὶ τῶνδε; αὐτῶν etc.] Ita distinguendum. nec opus est vt, cum *Stephano*, legamus δὴ vel γα, pro δ'. Sequitur: *ἔτ' ἂν ἐκείνους δυνάμει* etc. lege, *ἰδούμεν*, scil. *ἴσθαι*: vt *ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐκείνους*: ante quae deesse videtur *ταῦτα*, vt oppositio per omnia ferretur.

Ibid. l. 4. *ἐπὶ τῇ ἐκείνους ἰσθαι*] Forte, *ἰσθαι*: cui opponitur praecedens *ποικίλως*. sic infra, *ἡτοι τὰ δίκαια πάντα ἐπὶ τῇ ἐκείνους ἰσθαι*. Totus locus a Lysia hoc modo scriptus fuisse videtur: *ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἔτ' ἂν ἐκείνους τῇ ἰδούμεν ποικίλως, μὴ ἰσθαι συμπεριτίθω, ἔτ' ἂν ταῦτα ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐκείνους ἰσθαι, μὴ ἰσθαι* etc. singula singulis respondent et ἀντιτίθω.]

Ibid. l. 10. ὃ αὐτῶν δεῖναι πλείους ἀξίους ἀποφαινοῖς τ' ποικίλως] Clare legendum, ὃ τῶν ποικίλως: cui opponitur ὃ αὐτῶν δεῖναι. *SUA IPSORUM merita maiora esse ostendentes quam horum improbitas fuerit*. Vide sequentia.

Ibid. antepen. ἀποδοῦναι] Lege, ἀποδοῦναι. *Vtinam*, inquit, *Hi tanto studio seruare, (saluare), quanto isti perdere rempublicam, vellent*. Eadem oppositio infra: *καὶ τοὶ ἄλλοι μὴ ΣΩΘΕΝΤΕΣ, πάλιν αὖ δυνάμει τ' πόλει ΑΠΟΔΕΣΑΙ*. ita legendum pro καὶ τοῖς. Mox, pro αὐτῶν καλίστα, supra monui scribendum αὐτῶν, se ipsi accusant.

P. 224. l. 3. *ἂν ὑμῶν ΠΛΗΘΟΣ*] Ultima vox videtur seruare vestigia verae Lectionis; quae, nisi me fallit Ratio, est ΕΛΕΟΥ. mirum, inquit, si per *vestram misericordiam* hi nunc feruentur, ipsi olim adeo crudeles et *immisericordes*, vt in ciuium a se occisorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiserint: ὃ δ' ἐπὶ τὰς τὰς καὶ ἐκείνους τῷ τῷ ἰσθαι ἴσθαι τὴν ποικίλως, vt de iis narrat Aeschines adu. Ctesiph. p. 87.

Ibid. l. 5. αὐτῶν, δεῖναι καὶ τῷ τῷ ἰσθαι etc.] Lege: *ἂν ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἐκείνους καὶ τὴν ποικίλως*.

χοίτας αὐτῷ ἂν δὲ εὐλὴ καὶ τῷ τιθεμένῳ etc. per Eratosthenem vero et collegas eius non licuit ne defunctorum quidem funera prosequi.

Ibid. l. 10. οἱ φίλοι (σωπαπώδωτος, αὐτοῖς δὲ τοῖς τ' αὐλῶν ἀπολίεσσαι, ἢ περὶ αὐφορῶν παλαιοὶ ἤξεον, ὅποτε τοῖς τ' αὐλῶν τοῖς αὐτοῖς ἀπολίεσσαι.) Non poenitet coniecturae in hunc desperatissimum locum: οὐκ ἔστι δὲν, εἰ τῷ μὲν ἀδίκως τιθεμένῳ οἱ φίλοι, νῦν ἀπολαύμενοι αὐ τοῖς δὲ τοῖς τ' αὐλῶν ἀπολίεσσαι, μὴ ἐπ' αὐφορῶν παλαιοὶ ἤξεον, ὅποτε τὸ θάνατον τοῖς αὐτοῖς εἶτοι παρεσκεύαστο: iniquum igitur foret, si amicis eorum qui iniuste perierunt, ad horum, qui rem publicam perdidērunt, nunc inuicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero venturi, quandoquidem isti (οἱ Trīginta) causa mortis tam multis extiterint. Visitationis ordo scribendi est, μὴ ἐπ' αὐφορῶν ἤξεον. πολλοὶ, ὅποτε, etc. et hunc in Versione, perspicuitatis causa, secutus sum. sed alterum fieri solet, et venustatem suam habet. Haec vltima acutissima sunt. Schotti Coniectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per se ipsa refutatur. Mox, pro δειξάτε, sensus postulat δειξάτε, ostendetis.

P. 225. l. 2. τῷ ἄλλων ΕΛΛΗΝΩΝ] Rectius, ut mihi videtur, scripsisset τῷ ἄλλων ΠΟΛΙΤΩΝ. Comparatio enim nimis extenditur, et ultra rem profertur. Suspicio vocem ἑλλῶν ortum habuisse ex praecedente αὐτῶν.

Ibid. l. 11. μὲν οἷεσθε κρύβδην τ' ψῆφον] Legendum, Οἷεσθε: neque clam suffragium latuitis: ut mox, ποιήσιν. Dinarchus adv. Aristogit. πᾶσι τῷ ἄλλων ἀποφάσεις οἷεσθε τ' ψῆφον. Demosthenes in Mid. καὶ πᾶσι τῷ τ' ψῆφον οἷεσθε νῦν ὑμῶν. Vbiq. occurrit phras. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψήφιστον ἵκατο ὑμῶν φασίγον ποιήσιν τ' αὐτῷ γνώμην τοῖς θιόσι.

P. 226. l. 6. τὸ ἴσσι εἴχην. Excidit Negativa οὐκ, vel οὐκ ἂν, ante εἴχην. Dixi ad Orat. IV. vbi idem mendum.

Ibid. l. 8. ἐκ τῷ πρὸς (μάταιν) Opinor. ἀπειμάτω, rapinis. Aeschines adv. Ctes. p. 85. τὰ πᾶσι τὰς τελευτὰς καὶ τὰς τελευτὰς ἀρπάγματα. Scio quidem πρὸς γράματα interdum significare turbas.

P. 227. l. 5. φίλας καὶ ἡμετέρας ἀρχὰς καὶ τ' ὑμῶν δουλίας καλίστησαν] Inepte. Legge, τ' ΣΦΕΤΕΡΑΣ ἀρχὰς: custodes imperii sui, vestrae vero servitutis, constituerunt. Ita supra, τῷ σφιστῶν ἀμαρτημάτων, peccatorum suorum. Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII.

P. 229. l. 7. ὅμως δὲ τ' ἡμῶν προθυμίας ἐλλείπει] Sensus videtur esse, Verumtamen, sin-

dium meum non defuit pro rebus sacris dicere: vox enim λῆγειν vel εἰπεῖν sententiae adicienda est. Idem fere dicit quod Orat. XIV. ad fin. Εγὼ μὲν δὲ ὡς ἰδὼν ἄλλα κατὰ νότον: Ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum. Scribi forsitan potest, ὅμως δὲ, τὸ τ' ἡμῶν προθυμίας ἐλλείπει, Attice idem quod ἡ ἡμῶν προθυμία: ut τὸ τ' αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. vbi vulgo male legitur τὸ τ' αἰτίας. Sic τὰ τ' μανίας, et τὰ τ' ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τ' ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργῇ Thucydides lib. II. legm. 60. τὰ τ' αἰτίας, et τὰ τ' τυχῆς, pro αἱ αἰτίας et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest, ὅτι τ' ἡμῶν προθυμίας ἐλλείπει: adeo ut voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris etc.

Ibid. l. 9. τὰ μὲν ἀπιδόου] Interpres videtur legisse ἀπιδόου. vertitenim spoliarunt. Sed nihil muta. intelligit enim Orator vasa, donaria, et caeteras res sacras in Templis repositas, quas Illi vendiderunt surreptas. τὰ ἱερὰ κατέπλην, vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κατέπλην, Orat. de Agesil. p. 672.

Ibid. antepen. ἀπορῶν] Forte, ἀπορῶν, audituros: ut ἴσιν. Nisi ἴσιν sumendum sit in significatione Temporis Praesentis.

IN ORAT. XIII.

PAG. 232. vlt. νομίζω — ἀν γίγνεται] Pro γίγνεται. Sic Orat. VII. ἀν γίγνεται pro ζημιωθείσιν, Orat. XXVII. ἀν λαμβάνειν pro λήψιν. Et ita vbiq. et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facit, ut exscribere sit operae pretium: ἵνα τις (f. τὰς) οὐ μὲν μάλιστ' ἀν ΚΟΛΑΖΕΘΑΙ, εἰ δὲ οὐκ ἀλλοῖς καὶ μὴ τετραμμένοις (f. τετραμμένοις) ἀγχοῖς ὑποθῶν: pro κολαζέσθαι. Dicebat Bion, Danaïdas apud Inferos maiores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasibus aquam ferrent. Paullo ante lege, ὡς ἀνδρὶς δικασαί. vulgo deest Interiectio.

P. 233. l. 5. καὶ διότι ἀποθνήσκουσιν etc.] Lego, καὶ διότι, τι ἀποθνήσκουσιν μάλιστα ἐπισκίψαν: et praeterea quid iam morituri mandant: nempe, puniri Agoratum; ut ex multis infra locis patet. sic εἰ τι ἐπισκίψω, num quid mandare vellet, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro καλίστησαν legendum videtur καλίστησαν.

P. 234. l. 4. ἄλλως γίγνεται] Scribe, ἄλλως γίγνεται, quoquo modo, ὅπως ἂν καὶ ἐκ παλαιῶν, ut hanc vocem explicat Hesychius. Luciani Scholiastes p. 40. T. I. ἀμύγινον ἀντι-

Ε, κατὰ τὴν τρέπον. Vide Harpocrationem, qui Lysiam citat hac voce alibi vntem sensu paulum diuerso, pro ἰσὶ γὰρ τῶν τρέπον, *uno aliquo modo*.

P. 235. l. 10. τὸς πολλὰς] Ferri forte potest, vt intelligatur *vulgus*, maior pars. Forte tamen τὸς πολίτας.

P. 236. l. 2. ἀνατασάμενοι] Vel ἀναπαυσάμενοι.

Ibid. l. 7. γερῶν τῶν τῶν ταξίαρχων] Lege, γερῶν: vt mox hac voces coniunguntur, μὲν τῶν γερῶν καὶ τῶν ταξίαρχων ἡνίαξ. iterum infra: ἵκετο τῶν γερῶν καὶ τῶν ταξίαρχων. et statim: αὐτὸ τῶν γερῶν καὶ τῶν ταξίαρχων. et ita rursus inferius: in quibus omnibus locis de iisdem viris sermo fit.

P. 237. l. 4. ἡν ἴφασαν ἐπὶ τῶν ταῦτα ἡνίαξ] Stephanus coniecit ἐπὶ τῶν ταῦτα hoc loco. miror eum praeteriisse alterum locum infra, vbi eadem fere verba et de eadem re, ἡν ἴφασαν ἐπὶ τῶν ταῦτα: hoc enim vtitissimum est. ita supra, ἰδὲ τῶν ἀνδρῶν, et infra, ἀνδρῶν ποιεῖται: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istud Orat. XXV. τὴν ἀνδρῶν ποιεῖται, pro ἀνδρῶν. Sed et ibi pariter excidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V, 22. ἡν ἴφασαν διέκασ: sed scribendum puto διέκασ, vel ἀνδρῶν.

Ibid. vlt. ἀνδρῶν ποιεῖται] Forte, ἀνδρῶν. Sed vitiosus modo videtur recte dici posse hoc loco.

P. 238. l. 1. τῶν πρῶτον] Lege, τῶν. patet ex connexu Orationis.

Ibid. l. 11. ὅπως πιστότερον ὁμῶν ὑποβαίνει] Puto legendum πιστότερον, fide dignior: scil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τελευτῶν, Stephanus notat in MS. esse, πρὸς τῶν τελευτῶν: quod verissimum puto: et patet ex sequentibus.

P. 239. l. 4. τὴν ἀνδρῶν βελῶν ἐπὶ τῶν τελευτῶν] Ex sensu facile restituitur hic locus, τῇ ὑπὲρ βελῇ τῇ ἐπὶ etc. Distinguit inter Concilium prius quod erat ante XXX Viros, et posterius istud quod eorum tempore ἐβέλει. Infra: ἐπὶ τῇ βελῇ καὶ ἐπὶ τῇ τελευτῇ. et rursus: ἡ βελῇ ἡ ἐπὶ τῇ τελευτῇ βελῶν.

Ibid. l. 6. τὰ ψήφισμα — ΕΛΕΓΕΤΟ] Forte ΕΓΕΝΕΤΟ. Infra: ἐπειδὴ τὸ τῶν ψήφισμα ΕΓΕΝΕΤΟ. Xenophon, Cyropaed. II.

ἡν καὶ τῶν ὁμοτίμων ΓΕΝΕΣΘΑΙ τὸ τὸ ψήφισμα. Demosthenes contra Euerget. τῆς τοῦ ψήφισμα ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΥ. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἶρη, Orat. contra Aristocr. et alibi. ψήφισμα εἶρη, contra Timocratem.

Ibid. l. 8. καὶ ὡς τοῖς αὐτοῖς ἡν ἴφασαν τῶν πρῶτον] Vel delendum videtur ἡν, vel pro ἡν scribendum ἀνδρῶν, posita τῶν πρῶτον post ἡν. Forte etiam scripsit Lysias πρῶτον.

Ibid. vlt. ποιεῖται ταῦτα] Melius τῶν. Mox, post ψήφισμα videtur excidisse vox ΨΗΦΙΣΜΑ, vt bis alibi in hac Oratione.

P. 240. vlt. ἐπειδὴ τὸ ἐκείνου] Schottus ἐκείνου. propius est ἐκείνου. Ioan. XII, 9. ἐπὶ ἐκείνου. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπὶ τῷ ἐκείνου, ὁ δὲ Ἀνακλείδης etc. Paullo post: καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, καὶ πόλει, vt infra, τῶν τῶν ΤΜΑΣ μεγάλα ΚΑΚΑ ΕΓΓΑΣΘΑΙ.

P. 242. l. 9. ὡς περικυβέσθαι etc.] Totam sententiam ita lego: ὡς τὸ περικυβέσθαι ἀπὸ αὐτῶν ὡς λίγων, καὶ μάλιστα εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τῶν (non ὡς) τὸ βελῇ καὶ ἀμαρτυρήσιν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ΨΗΦΙΣΜΑ. Επειδὴ etc. Vulgo deest ΜΑΡΤΥΡΕΣ: quam tamen vocem praecedentia videntur postulare aequae ac ΨΗΦΙΣΜΑ: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, vt alibi notauit.

Ibid. antepen. ἐπὶ τῇ βελῇ ἐκείνου] Repone, ἐκείνου: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐπὶ τῇ ἀγροτικῇ τῶν, πρὸς εἰς τῇ βελῇ ΚΟΜΙΣΘΗΝΑΙ, ἐπὶ τῇ βελῇ καὶ ἀπὸ Μενυχιάδου, καθύπερθε: ita distinguendum. Mox: ἀπὸ τῶν δὲ μοι. Εὐδαίμονος τοῦ αὐτοῦ etc. post vocem μοι exciderunt Agorati ἀποκρίσεις ad Accusatoris Quaestiones, post quas pergit Orator ad nouam materiam.

P. 243. antepen. αὐτῶν εἰς τὴν ἡνίαξ] Scribe ἡνίαξ, vel ἀνδρῶν: sed negaturum se reor. Sequitur: ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς ὅμως τῇ, καὶ τὸ ψήφισμα ὁμῶν εἰς τὴν ἀνδρῶν ἀνδρῶν. ita distinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψήφισμα. Iterum post vocem ἐκείνου desunt Oratoris Quaestiones, et Agorati Responsa, seu ἀποκρίσεις. Quae paulo ante praecedunt, ita distingue — μὲν οὖν ἡνίαξ, (πρὸς τῇ ἀνδρῶν ἀνδρῶν) ὡς καὶ ἀνδρῶν εἰς τὸ δῶρον. istud ὡς connectendum est cum praecedentibus ὡς σφύδρα ἐπὶ ἀνδρῶν. Lege etiam, ὡς τῇ βελῇ μὲν οὖν, ἡ γὰρ ἀνδρῶν.

P. 246. l. 2, εἰ τις ἐκείνου ἀνδρῶν ποιεῖται] Lego, ποιεῖται. quare enim Foeminas tantum accenserent condemnati? quin et statim dicit ἀποκρίσεις τοῦ αὐτοῦ, et paullo ante

παρίδοι· καὶ ἀπεινυμπαιδῶν. Schottus quoque coniecerat τῆς δρυμῆς, *carnifici*, pro τῆς δρυμῆς.

P. 253. l. 10. τῆς Χολλῆδης] Χολλῆδης legisse videtur Harpocratio: Χολλῆδης, Λισίας· δὴ μὲν τῆς Λισίας. sed corrigendum videtur Χολλῆδης. Vide *Valesium* ad locum: et *Cassianus* ad Diog. Laertium Platone. Demosthenes adu. Lacriti Παρθένου. Διοφύτου· Δημοκρίτου Χολλῆδης.

Ibid. pen. καὶ, τῶν ἐκ' ΕΚΕΙΝΩΝ ἢ, ἰσώδης.] Scribendum forte ΕΚΕΙΝΩ. et quantum in ipso erat, servatus fuisse. Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ ΤΟΥΤΟΙΣ ἢ, ἐν τοῖς δεινότητοις κινδύνοις καθιερῶναι: quantum in his fuit. Thucydides VIII. segm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐκ' ΕΚΕΙΝΟΙΣ ἢ. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσοι γὰρ ἐκ' ΕΚΕΙΝΩ: ita legendum pro ὅσοι. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV, 28. ἐκείνων ἢ, ἡνίκα βούλει· δυνάμει λαβόντες, τὸ ἐπὶ ΣΦΑΣ ἢ, ἐπιχειρεῖν· vbi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὡς τὸ μὲν ἐκ' ΕΚΕΙΝΟΙΣ ἢ, ἀπώλεται.

P. 254. l. 3. ὡς δὲ καλῶς Αθῶναιον etc.] Scribo: τῶντο μὲντοι, ὡς οὐκ ἄλλως (vel ὡς ὅλως) Αθῶναιον εἶναι, ἵνα ἐκείνῳ τῆς βασιλευσσίας καὶ τῆς τῆς ψήφισμα τὸ δῆμον ἀναπειθῶσι ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Μὲτα τῶτο etc. Hunc igitur, utpote caeteroquin (vel, omnino) non Atheniensem, voluerunt nonnulli quaestioni subiici, etc. Civis enim Atheniensis tormento subiici per leges non potuit, ut supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Athenienses ἐρεβλῶσαντες occiderunt: si tamen iste Civis vera fuit, et non hoc nomine ab Aeschine falso donatus, ad invidiam Demostheni faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασιλευσσίας prior lectio erat καλῶς ἵνα, quod vult, opinor, καλῶς γινώσκων, condemnari. et hoc verum videtur. Iterum restitui vocem ΨΗΦΙΣΜΑ: quae ommissio adeo visitata est, ut bis acciderit in una pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. post verbum ἀπείκλειας, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἐστὶν ἡδὲ ποῖς· intellige, καλῶς ἵνα: ille autem pertinaciter affirmavit se nunquam delatorem fore.

P. 254. l. 12 καὶ ὁ Εὐφῶν ὁ ἐρεβλωθείς, καὶ Ἰππίας ὁ Θάσιος.] Si Hippasus ὁ ΘΑΣΙΟΣ, quare non καὶ Εὐφῶν ὁ ΚΑΡΕΥΣ ἐρεβλωθείς? mirum ni ista vox exciderit. et ita eos recensuit supra, καὶ Ἰππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Εὐφῶν ὁ ΚΑΡΕΥΣ. ut aut abiciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum ΚΑΡΕΥΣ. sed hoc potius.

Sic infra, Θεοφύλακός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλοδωρὸς ὁ Μεγαρεύς.

Ibid. ult. μετὰ τὴν τὴν ΤΕ πολίτην] Legendum videtur τὴν ΤΟΤΕ πολίτην: ut Orat. XVI. ὡς μετὰ τὴν τὴν ΤΟΤΕ πολίτην. Supra hac Oratione: ἐν αἰνιστόμοις τοῖς ΤΟΤΕ καθιερῶναι παρθένου. Dion. Halicarnassensis Libello περὶ τῆς Δημοκρατίας. δευτέρῳ· συνέκρινεν τὴν ἐπὶ τῆς παρθένου πολίτην τῇ ΤΟΤΕ καθιερῶναι. Sequitur, ἀπείκλειας, καὶ ἀπείκλειας etc. scribe, ἀπείκλειας καὶ ἀπείκλειας, detulisti et occidisti. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ ἐρεβλωθέντες ὑμῖν πολλὰ καὶ, μετὰ τὴν τὴν πολίτην — παραδίδωσιν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν ἐρεβλωθέντες ἐσθλῆς, ὡς αὐτῶν etc. Haec sunt arena sine calce: deest enim Verbum his Nominativis. Lego et distingue: οἱ δ' αὐτῶν ἐρεβλωθέντες καὶ ἐσθλῆς, (ὡς αὐτῶν ἀπείκλειας ὑμῶν, — ἀπείκλειας) φονῆς ἐσθλῆς, — τιμῶν) ἀρ' ὑμῶν, etc. Notavi supra ad Orat. VIII. ἀπείκλειας hic forte sumendum esse pro occidere voluit. sed, ut verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπείκλειας αὐτοὺς ὁμοίως, similiter occidisset, nisi Fatum servasset. Delevi γὰρ post φονῆς, Constructione ita postulante: nisi post ἐσθλῆς intelligendum sit ὡς: quo tamen modo Lysias non solet scribere.

P. 256. l. 3. ἰσώδης δὲ ὁ Εὐμαρὸς αὐτῶν, Νικοκλῆς καὶ Ἀνικλῆς.] Probare vult Agoratum fuisse Servum, ex Patre Eumare itidem Servum. Igitur Εὐμαρὸς Νικοκλῆς eiusdem est servae ac huius Byrrhiam apud Terentium, subaudita voce δούλης, quam ob ἀφρητισμὸν veteres malebant reticere, ne servitutem cuiquam exprobrare viderentur. Demosthenes φωνῶν. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν οὐ καὶ καὶ τὸν HN TION, ὡς ἀπὸ ἀλλήλων τὸ αὐτῶν τῶν οὐκ αὐτῶν ἀρ' ὑμῶν, λαβὼν μοι ταῦτα τὰς μαρτυρίας ὡς ΕΓΕΝΕΙΟ ΠΑΣΙΩΝ ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΥ. verumtamen, quod et ille quoque ERAT QUORUNDAM, (scil. dominorum servus,) deinde manumittebatur eodem modo quo Phormio a vobis, accipe haec testimonia, quae testantur Pasionem fuisse ARCHESTRATI: scil. servum. Tollenda vero distinctio post αὐτῶν. Pro καὶ Stephanus coniicit Ε. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum servus esse potuit, vel simul, vel diuersis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: ut in exemplo ex Demosthene modo allato, vbi Pasion servus erat Antisthenis et Archestrati trapezitarum; vel amborum communis, vel istius primum, deinde huius. Caeterum pro Εὐμαρὸς scribendum puto Εὐμαρῆς. scripsit Ifaeus Orationem ἐπὶ Εὐμαρῆς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Ifaeo. Εὐμαρῆς quoque quidam

dam erat unus ex Triginta-Viris.

Ibid. antepen. τῶν μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἀ-
παύλων μαμαρίδων. Illustrant haec D. Joannis
ista Epist. III. com. 12. Δημητρίῳ μαμαρίδῳ
ἐστὶ ὑπὸ παύλων, καὶ ὑπ' αὐτῶν τ' ἀληθείας.
Demetrio testimonium redditur ab omnibus, et ab
ipsis veritate.

P. 257. l. 8. τὸν τετατον Φαιππίδην ἐνθίνδῃ
λωποδύτῳ ἀπὸ γαγῆ. Lege, Φαιππίδης ἐν-
θάδε λωποδύτῳ ἀπὸ γαγῆ. Phaeippides hic (sc.
Athenis) vestium furem abduxit, nempe, ad
iudices. Phaeippides erat unus τῶν ἑδικα, *ad*
quorum erat ἀπαγῆ λωποδυτας, vt de iis re-
fert Pollux VIII, 9 segm. 102. Vide Orat.
X. Paulo ante, pro ἀλίσκῳ] forte ἑλίσκῳ.
παυδίσκῳ ἐξαγαγὼν ἡλίσκῳ, conuictus erat e-
duxisse puellam, vel seruam.

Ibid. l. 10. δατυμπανίσαι παρίδοι. Viden-
tur deesse voces τῶν δαμῶν, carnifici: vt supra,
τῶν δαμῶν παρίδοι. καὶ ἀτυμπανίσαι. Ferri
tamen potest Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἵτοι-
μῶν ἡμῶν, ἥτις βασιλεῖ, καὶ ἀτυμπανίσαι βασιλεῖ.
Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρίδοι ab-
solute Matt. IV, 12, Ἰωάννης παρίδοι. et pas-
sim in Euangelis. Mox, pro ὑπὸ τῷ γι, Schot-
tus legit, ἥτοι γι. optime.

P. 258. l. 6. φησὶν αὐτὸν Ἀθλῶατον τὸν δῆμον
ποιήσαντα. Scribe, αὐτὸν, sc. haec enim ver-
ba sunt Agorati, de seipso loquentis. aliter
mox, ὅτι Ἀθλῶατον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησεν.
recte ibi αὐτὸν: Orator enim de Agorato lo-
quitur. Hae voces αὐτὸς et αὐτὸς tam saepe
in his Orationibus confunduntur, vt paene
molestum sit monere. De morte vero Phry-
nichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd.
VIII, segm. 92. qui rem aliter narrat.

Ibid. vlt. Ἀγοράται τε ἄλλοι] Scribe, Ἀγο-
ράται τῶν.

P. 259. l. 7. τὰ μὲντοι ὀνόματα etc.] Ante
has voces nonnulla deesse puto.

Ibid. antepen. καὶ ἱδικάζει καὶ ἐξεκκλησιάζει.]
Infra dicit, καὶ ἱδικάζει καὶ ἐξεκκλησιάζει. et ita
hic forte scribendum. iudicio contendebat quem-
admodum civis Atticus. et tamen Orat. XXVI.
habet, καὶ ἱδικάζει καὶ ἐκκλησιάζει. ὥς τῶν
κρίτων μετέδοι. vnde lis de vtraque voce, tum
ἱδικάζει, tum ἐκκλησιάζει, iure optimo mo-
veri potest. Demosthenes contra Timocrat.
ἰαν τις — ὁφείλων τῶν δημοσίων ἐκκλησιάζει ἢ
δικάζει.

Ibid. καὶ γράφει; τὰς ἐξ ἀθροῦν ἰγροφίτο,
etc.] Forte: καὶ γράφει; ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἰγροφίτο:
et dicas scribebas quasi Atheniensis fuisset. sic
infra: καὶ ἰσχυροφίτο πολλὰς, ὡς Ἀθηναῖος τῶν
νομῶν ἰγροφίτο. in publicis enim Tabulis
inscribebatur Ἀναφυλάσσι, vel potius Ἀναφυ-
λάσι. Agoratus; saltem, ita prae se tulit.

Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua
scriptura vocis Ἀθηναίων, quam exscriptor ma-
le accepit pro Ἀθῶν, id est, ἀθροῦν. Sic Ga-
lat. IV, 26. pro, ἢ ὅτι ἄνθρωπος ἱεροσολύμων, Mont-
fauconius Palaeogr. Graec. V, 1. notat se in
Codice quodam inuenisse, ἢ ὅτι ἀθροῦν ἱερο-
σολύμων.

P. 260. l. 3. ἐκείνοι ἀπὸ θάλασσης] Lege, ἐκείνοι
ἀπὸ θάλασσης, sc. Φρύγιος. et ita Schottus. Mox,
pro ἀπὸ θάλασσης ἀναλαβόντες, Stephanus ἀπὸ θάλασσης
ἀναλαβόντες: quod certissimum puto. Paulo in-
ferius: ἢ ὅτι ἀμφιστοχίταις, etc. admodum sol-
lenter et ingeniose excogitatum est Argumen-
tum.

P. 262. l. 5. ἐκείνη γὰρ ἀδελφὴ] Prior lectio
erat ἢ ἐκείνη γὰρ ἀδελφὴ. Stephanus Articulum
eiecit. Forte scripsit Lysias, ἢ ἐκείνη γὰρ
ἀδελφὴ γάρ: vt supra, ἐκείνη γὰρ ὅτι Ἀντιόχῳ.

Ibid. pen. ἡ γὰρ τοῦ μὲν Ἀισιμοῦ τῶν πολιτῶν
Lego, τῶν ὀπλιτῶν. patere videtur ex sensu et
sequentibus, λατῶν τὰ ὄπλα, et, ἰθὺς τὰ ὄπλα.
Vide Thucyd. VI, 56. Praeterea, cum
πολίταις modo praecessisset, non scripsisset
Lysias τῶν πολιτῶν, sed ἀντὶ, si de ciuibz ite-
rum locutus fuisset. Mox, pro ἐκείνῳ rec-
te Schottus ἐκείνῳ: et infra, πύλων pro φυλαῖς
Idem.

P. 263. l. 10. πρὸς τὴν ὀπλίταις δίκην] Hic
vice versa Sensus postulat πολίταις.

Ibid. vlt. αὐτῶν μὲν δὲ πολιτῶν] Restitue Ar-
ticulum, τοῖς μὲν δὲ πολιτῶν: vt paullo ante.
Thucydides quidem Articulum omittit, lib.
I. segm. 16. Καλὸν μὲν αὐτῶν εἶναι, impedimen-
τα ne crescerent. Sed hoc nihil ad Lysiam.

P. 264. pen. ἀπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει τινῶν κατὰ
Scribe, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει: vt infra, ὑπὸ
τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τῶν: et mox, ὑπὸ τῶν
τινῶν κατὰ.

P. 269. l. 5. οἱ μὲντοι Ἀγοράται (ὡς προέειπεν
τίς) Opino ex sensu scribendum, ὅτι οἱ
μὲντοι — (ὡς προέειπεν τίς, non rati hoc pro A-
gorato facturum esse. vt et paullo post, προ-
γροφίταις τῶν (non τίς) Εἰς ΑΥΤΟΦΩΝΩΝ:
adscriptis hanc phrasin, ἐπ' αὐτοφώων. Quae
sequuntur, ἢ ὅτι αὐτὸν ἢ πρῶτον ἢ etc. de-
prauatissima sunt, nec sine MSS. facile resti-
tuenda. Argumentatio tamen tale aliquid po-
stulare videtur: quare non ἐπ' αὐτοφώων dici
potest, qui aliquos (τινας) coram tot testibus
delatione sua occiderit, vel etiam iis causis mor-
tis fuerit? certe enim non hoc solum putas ef-
se ἐπ' αὐτοφώων, si quis clava aut gladio ali-
um percussiens strauerit.

P. 266. vlt. τί ποιεῖ, αὐτὸς ὅτι τῶν γρομ-
ματῶν οὗτοι πρὸς αὐτὸν καλῶς ἀγωνίζονται. ὑμῶν ὅτι, ὅτι
αὐτοὺς δικασαί, etc.] Lego, ἐπὶ ποιεῖ, et ἄλλῃ pro
ἔτοι, sublata plena Distinctione post ἀγωνίζονται.

Si igitur hic obicit iniurandum, aut conventiones, aut lapsum temporis, aut istud in' αυτοφάρω suum, et confidit se bono cum euentu in hac causa versaturum esse si literae legis adhaereat, vos tamen, Iudices, non aequum est haec admittere: sed etc. Recenset omnes Obiectiones quibus Agoratus in Defensione sua vsurus erat. ἰμποδὼν ποιῆσαι est obicere. τῇ γερμῶνι ἀγωνίζεσθαι est quod Orat. IX. vocavit μάχησθαι τοῖς ἐνέμασι, vocabulis dimicare. ὅ post omni idem est quod ἀλλὰ, et saepe hoc more vsurpatur. nec opus est vt mutetur in δὲ, prout fecit Stephanus Orat. XIV. vbi par huic exemplum.

P. 267. l. 10. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰμποδὼν. ἡδὴ δὲ ὅρκοι οἱ ἐν Πειραιεὶ τοῖς οὐκ ἔστιν ἡμῖν. Primo, legendum puto YMIN, vt supra, τὰς ὁρκῶν ἡδὴ ἡγῶμαι προσηύκειν YMIN πρὸς ταῦτοι. Deinde, post ἰμποδὼν defunt voces οὐκ ὅρκοι: propter Rationem quae sequitur, ἡδὴ δὲ ὅρκοι etc. Ultimo, pro τοῖς οὐκ ἔστιν legendum τοῖς οὐκ ἐν ἔστιν: quod verius puto quam Schotti οἱ ἐν Πειραιεὶ τοῖς οὐκ Πειραιεὶ ἡμῶσι. itaque nulla est vobis obiectio (vel obstaculum) a iureiurando: qui enim in Piraeo fuerunt nullo iureiurando obstricti sunt iis qui non in Vrbe fuerunt; sed iis tantum qui in Vrbe fuerunt.

Ibid. antepen. ὅτις φησὶ μὲν ὅτι δῆμος, ὅτι δῆμος, etc.] Facilis huius loci suppletio: ὅτις φησὶ μὲν ὅτι δῆμος Ἀθηνάων αὐτὸν πεποιθὲν ῥήσιν. ὅτι δῆμος, etc. qui fatetur se a populo factum fuisse Atheniensem; et tamen hunc populum, quem ipse Patrem suum appellat, iniuria affectis, destituit, et prodidit eas res ex quibus populus fieret maior et potentior: καὶ προδοῦναι (scil. αὐτὰ) ἐξ αὐτῶν ἐκείνων μέζων καὶ ἰσχυρότερων ῥήσιν. sic enim legendum et distinguendum. male vulgo ἰσχυροῦς: et haec vltima prae ad Agoratum non ad populum, referuntur; cum vox ἐκείνων satis clare ostendat ad quem haec pertineant.

P. 268. l. 7. ὡςπερ ὑμῖν ἐν ἰκάτω] Scribe, ὡς ὑμῖν ὑμῖν: vt respondeat praecedenti ὑμῖν ἐκείνων.

P. 269. l. 1. ANEINAI ΑΥΟΡΩΝ] Opinor ΑΦΕΙΝΑΙ, absolvere: vt supra, η' κεῖναι ἢ ἐκείνους, καὶ ΑΦΕΙΝΗ. Alcidas: καὶ μὴ ΑΦΕΙΝΑΙ αὐτὸν, ὑποχρεῖται λαβεῖν. Sic et Orat. IX. et passim. Xenophon tamen ΕΛΛΩ. lib. II. εἰ ἀνέσορδρ ἀνδρῶν τὸ φανερὸν τὸ ἐλίσσιναι λυμάνοις.

Ibid. l. 4. ἂν τὰ πρὸς γὰρ τὰ παρρηκίτα] Mallem, ἀπειρηκίτα: id est, ἂν τὰς τότε ἀπειρήσεις, propter circumstantias istius temporis. Demosthenes de Corona: εἰς τὰς ἀπειρηκίτας τῇ πάλαι κινδυνῶν. et ita idem paullo post, et passim. clare Noster Orat. XXXI.

ἀπειρηκίτας τοῖς ἀπειρηκίσι πρὸς γὰρ.

Ibid. l. 7. ἡ μόνον τὴν ἂν πρὸς γὰρ] Putarem συμπεριτίθεαι, vel συμπεριτίθης. nisi vox ἀδίας amissa sit in Praepositione ἂν: vt sit ἀδίας ἂν πρὸς γὰρ. Nihil tamen muto. τὴν τὴν ἂν πρὸς γὰρ eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp. III. Φιλισκίδης ἔπειτα Φιλίππῳ. et Thucydides IV, 110. οἱ δὲ πρὸς τοῖς αὐτοῖς, eadem significatione. Mox, κατ' ἐκείνῳ τῷ ἀνδρῶν, etc. mallem abessent duae vltimae voces.

P. 270. pen. διότι δοκῇ] Scribe, ἰδοκῇ: vt supra, διότι ἰδοκῇ ἀληθῆ ἐσταγυῖλαι.

P. 271. l. 2. γίγνεται] Lego, γίγνεται: vt ἴσεται, et διέξει.

IN ORAT. XIV.

PAG. 272. Huius Orationis meminit Harpocration in V. Ἀδελφὸν ἀντὶ. at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat ἐν γήσι. Citatur quoque Lysias πρὸς Ἀλκιβιάδην in V. Ναισιόδαται: quae vox cum non extet in hac Oratione, Valesius pro Ἀλκιβιάδην coniicit Αρχειβιάδην, quia a Dion. Halicarnassensi in Isaro laudatur Lysiae Oratio contra Archebiadem. Sed nihil inde mutatum vellem. Scripsit enim aliam Orationem Noster πρὸς Ἀλκιβιάδην, ἀπὸ οἰκίας, de domo: in qua hac voce Ναισιόδαται bene vti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παρεκκαταβολή. Porro: inter Isocrateas extat Oratio ἀπὸ τῆς Ζήλωνος, de Bigis, in qua Alcibiades Iunior huic Lysianae responderet, in multis (praesertim in iis quae ad Patrem suum spectant) adeo euidenter, vt ipsi etiam verbis Lysiae ex hac Oratione vtatur, vt refellat. De perperam facta Diuisione huius Orationis in Duas Actiones Λεπολίστιν et Αρχειβιάδην, cum Vna tantum sit, dicam ad Orat. XV.

P. 274. l. 2. πρὸς τὰς παλαιοὺς ἡμῖν ἂν πρὸς etc.] Scribe, ἡμῖν. et post ἀρχαῖοις addendum puto αὐ.

Ibid. l. 5. ἀπὸ μὲν τῷ ἄλλῳ] Lysiam magis refert, ἀπὸ μὲν τοῖς ἄλλοις. et paullo ante pro ἀπὸ πάντων, forte ὑμῖν. Sed utrovis modo recte dici videtur.

P. 275. l. 3. ἴσχυός ἐστι ληπολίστιν] Frequentius in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἴσχυος πρὸς τοῖς, Lycurgus p. 168. ἴσχυος κλοπῇ, Philo de Josepho, p. 379. Ed. Turneb. D. Iacobus II, 10. γίγνεται πάντων ἴσχυος. et ita Heb. II, 15. Matt. XXVI, 66. Idem V, 22. cum Quarto casu et Praepositione, ἴσχυος ἐστὶ τὴν γένεσιν τῆς πύργου. ἴσχυος διτμῶν γιγνώσκει, Demosthenes de Cor. Trierarch.

Ibid. l. 6. τὰς γενητάς δικάζει.] Schottius

Ibid. vlt. *πρωτότατος δὲ ἐξείη* [Forte δόξεν. sed nihil temere. Pro λαμπρῶς recte Stephanus λαμπρῶς.]

P. 285. l. 6. *ὡραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δόσας*, etc.] Distingue et lege: *ὡραῖον ὄντα· τελευτῶντα δὲ δόσας, ὅταν ὄντα εἰσπράττειν*. Τελευτῶντα est tandem. Paulo ante distinguendum, *ἐπιβυλάσας, καὶ πατρὶ Ορεῖδς προδίδωκεν*: scil. Patri suo Alcibiadi. δὲ δὲ, scil. Alcibiades pater: *ὅθεν ἐξείη αὐτὸν*, nempe Θεοτίμου. sequitur, *ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἄτως ἰμῖσι σφόδρα* etc. *pater vero Theotimi tanto illi (Theotimum) odio habuit*. Nescio quomodo, *ἀσφαῖς*, nec cum solita sua subtilitate haec narrat Lysias. Mox pro *κομίσαντα* scribo *κομίσαντα, se velaturum*. Τελευτῶντα δὲ ὡραῖον, scil. patre Theotimi. ὡς ἦν ἰλύσατο: MS. *αὐτὸν*. Forte, *τὸ ἦν ἰλύσατο*. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro *Ορεῖδς Stephani Codex Ορεῖδς*. Forte, *Ορεῖδς*. Vide Thucydidem VI, 7.

P. 286. l. 5. *Ἰππονίκου δὲ* etc.] Initium huius historiae deest. Videtur autem hic Hipponicus frater fuisse Alcibiadis, qui ad vxorem Hipponici paullo liberius commigrare solebat. vnde eam dimisit Hipponicus, querens, *Alcibiadem* ὡς *ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ*, ἀλλ' ὡς *ἀδελφὸν αὐτοῦ*, εἰς τὸ δικαίον εἰσαίνειν τὸ αὐτοῦ, non ut fratrem sui, sed ut maritum istius, ad domum suam ventitare solere: ita enim legendum puto pro *ἀδελφὸν αὐτοῦ*: quae lectio totam dicti venustatem perdit. Si vxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lysias vix scripsisset *αὐτοῦ* et ὡραῖον de eadem Persona: tametsi sciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Λισσ. p. 249. E. Sed aliter Lysias semper, nisi fallor.

Ibid. l. 10. *ὅτι τὸν πεπονημένον αὐτοῦ μεταμίλει*, ὅτι τὸ μεταμίλειν ἴσται. Scribo, *αὐτοῦ μεταμίλει*. Sed quomodo potest aliquis duci poenitentia facinorum quae *non duntaxat* admisit? hoc enim verba ista sonant, ὅτι τὸ μεταμίλειν ἴσται. et tamen nihil muto: quia αὐτοῦ μεταμίλειν facile intelligi potest, ex sensu et praecedentibus supplendum. Ellipsi satis frequentia, et cuius multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esse de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat.

P. 287. l. 1. *τὸν ἐνδὸν—μεταδιδόντα*.] Schottus τὸν: nisi fallor, pro ἐνδὸν, *morum*, affectionum animi. Sed verum puto, τὸν ἐνδὸν: quasi aliquam parvam portionem dedecorum suae familiae cum aliis communicare posset. Sic Orat. XII. τὸν ἐνδὸν μεταδιδόντας.

Ibid. l. 2. καὶ ταῦτ' ἦν ὡς ὁ Αλκιβιάδης ἔπειθε μὲν Δικίλειον etc.] Scribe, ὅς ἔπειθε. ita quoque cepit Interpret: *cuius consilio Lacedaemo-*

nii Deceseam munierunt. Hoc vero καὶ, et duo sequentia, eodem ordine, et iisdem fere verbis prosequitur Alcibiades Fil. apud Isocratem de Bigis: αὐτὸν κατηγόρησεν, καὶ ἀφῆκεν ἐπιχειρῶσιν, ὡς Δικίλειον ἐπείχεσθαι, καὶ τὰς νόσους ἀπίσσει, καὶ τὸ πολέμιον καλίστη διδάσκαλος: quod ultimum mox explicat, *παρ' ὧν ἐμῶν μαθητῶν Λακεδαιμονίως ὡς ἔχῃ πολέμιον*.

Ibid. l. 7. *τιμωρεῖσθαι προσηύκει ὄντα λαμβάνειν τὰς*] Sic recte emendavit Stephanus, pro *λαμβάνειν*. His vero ita respondet Isocrates, sub persona Alcibiadis: καὶ τοσούτοις καλὰ φρονέουσιν τὸ νόμον, ὥς ἐπεὶ ὅτι ἐμῶν ὡς ἐμῶν φασὶν ἠδικῆσθαι, τῶν αὐτοῦ δικῶν παρ' ἐμῶν λαβεῖν ἀξιώσιν: et *leges adeo contemnunt, ut iniuriarum, quibus ab eo (patre meo) vos affectos esse dicunt, a me poenas exigi velint*.

Ibid. l. 10. *τῶν δ' ἀδικῶν*] Scribe, αὐτῶν, vel ἰαυτῶν δ' ἀδικῶν: Alcibiades enim de Se ipso loquitur. Haec ita Isocrates: πάντων δ' αὖ ἐν δεινότητι, εἰ, τὸ παλιν μὲν τὸ φονεῖν δυνάμει λαβόντες, ἐγὼ ἀφ' ὧν ἐμῶν φονεῖν ζήμιον εἶναι. Eadem omnia.

P. 288. l. 5. *ἐργασίαν* etc.] Lege: *ἐπὶ τὸ παλιν εὐφροσύνας* καὶ τὸ ἐμῶν φονεῖν καὶ τὸ καλὰ λαβεῖν, καὶ διδόντα τιμῶν, καὶ παρὰ τὰς τείχεσιν ἐργασίαν. Sic mox, ὅσοι φονεῖν μὲν τὸν πολέμιον ἐπὶ τῶν χώρων ἐργασίαν. Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τὸν δ' ἀπείχεσθαι: καὶ καλὰ λαβόντες τὸ Πειραιῶν, καὶ τὸ σῖτον τὸ ἐν τῇ χώρῃ διδόντες: καὶ τῶν γὰρ ἐπὶ τῶν τοῖς τείχεσιν ἐργασίαν;

P. 289. l. 10. *ὅς ἂν δῆλον ὅταν* etc.] Forte, καὶ ἂν, vel ὅς ἂν δῆλον ὅταν etc. Sed caute haec dico, vt qui sciam quantum Negatiuorum v. sui indulgeant Attici.

P. 290. l. 1. *Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ἔδδεν τὸ ἄλλων διέφειν*, etc.] At, o bone Lysia, vereor ne tuus te zelus extra siue Veritatis siue Memoriae oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade haec dicturus es, et adeo multa se in vos deliquisse nouerat, vt, quamuis eloquentia valeret, (λίγην δυνάμει) et amicos haberet, et opibus abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere. Iam vero si quis haec Tria habeat, vtrum Ille vere dici poterit ἔδδεν τὸ ἄλλων ἀφῆκεν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Obluionem vel Inconstantiam intellexit esse suum Bonum; quo et usus est, prolatis ipsis huius loci verbis: καὶ οἷός ἐστιν αὐτὸν πεπονημένον καὶ ἀφῆκεν, λίγην δὲ, ὡς ΟΥΔΕΝ ΔΙΕΦΕΡΕ ΤΩΝ ἈΛΛΩΝ· ἡμῶν δὲ πάντων αὐτὸν τὸν ἡγορῶντα αἰτιῶν. vt in priori parte sententiae, ista Isocratis, ἔδδεν διέφειν etc. hunc

Lysiae locum manifesto designant; ita ultima eiusdem, *νῦν δ' αὖτις αὐτῶν* etc. aeque clare adludunt ad ista Nostri quae statim sequuntur, *τῶν αἰσίων καὶ τῶν παλίων αἰτίων ἡγεμόνων*. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicumque Auctor fuit istius Orationis.

Ibid. l. 3. *μάλιστα αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγγόνῳ*.] Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτοῖς, vel αὐτῶν. quoduis horum vulgatae praestare puto.

P. 291. l. 1. *τῶν αἰσίων καὶ τῶν παλίων* etc.] In accusando Filio Alcibiade, diu immoratus est Patris actionibus Noster. neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere eiusdem Orationis: *καὶ παλὶν καὶ αἰσίων ἀφελείας* τῶν παλίων καὶ ἀφελείας, ἃ αὐτῶν αὐτῶν διδάσκουσιν.

Ibid. l. 3. *καὶ τῶν μητρῶν Μεσσηνίας*.] Lege, *τῶν μητρῶν ΠΑΠΠΟΝ Μεσσηνίας*. Harpocration: *Αλκιβιάδης ὁ Κλεινῶν*. ἦν δ' καὶ ἴτερος, *παρπαππῶν* ὁ *παρρηγηδῶν*, ὃν φησι *Λυσίας* ἐν τῇ κατ' Αλκιβιάδην *Ληπολαξίᾳ*, ὃν γνήσιον ὁ λόγος, αὐτῶν τε καὶ τῶν μητρῶν ΠΑΠΠΟΝ δις ἐξεργασίᾳ. Andocides κατ' Αλκιβιάδην, p. 33. καὶ γὰρ ὁ τῶν μητρῶν παλίων Μεσσηνίας, καὶ ὁ παππῶν Αλκιβιάδης ἐξεργασίᾳ ἀμφοτέρω. lege, δις ἐξεργασίᾳ. Megacles igitur non *proanus* erat, sed *anui* Alcibiadis *maternus*. Clisthenes enim erat *proanus maternus*, ut refert Alcibiades iunior apud Isocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro *παρπαππῶν*, *Valesius* Not. in Notis *Mausiaci* p. 215. legit *παππῶν*. Vide cum.

Ibid. l. 13. *ἐταίρηκασιν*.] *Mulieria passii sunt*: ut Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. vnde dictum istud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. *Alcibiadem, cum esset adolescens, viros ab uxoribus; iuvenem vero, uxores a viris abduxisse*. Facete, ut Bionis pleraque.

P. 292. l. 3. *ἡδὲ ἔστι δεινὸν*.] *Stephanus* ἡδὲ ἔστι: bene. Sed et alterum ferri posse puto.

Ibid. l. 4. *ἀπεποιήκασιν καὶ πεπίνθασιν*. ἔτω γὰρ etc.] Mutandae sunt sedes vocularum ἀ et καὶ. Sic: *ἀλλ' αὖτις ἀπεπίνθασιν ἀπαίῳ, καὶ ἀπεποιήκασιν ἀπεπίνθασιν*. sed quemadmodum extrema mala perpesi sunt, ita et alios eodem modo affecerunt. Intelligitur ἔτω ante καὶ: quod vnitissimum est. Andocides de Alcibiade et domo eius paria fere dicit: *καὶ οἰκονομῶν ὑπέρχη αὐτῷ τὰ ἔργα τὸν μὲν ἀποποιήσας, τὸν δ' ἀποπίνθασιν*. Philo de Leg. Special. p. 340. *ὅσα ἐλάττω ὢν ἀφελείας πάχυνται*. Thucydides VII, 71. *παρπαππῶν τε ἀποπίνθασιν καὶ ἀφελείας αὐτοῖς ἐν Πύλῳ*. Mox, pro κακοῖς

malem ἀφελείας: tametsi illud tolerari possit.

Ibid. l. 12. *ἐπὶ τῷ δὲ μάλιστα αἰσίων*.] Scribe, *αἰσίων, iam nouit*.

P. 293. antepen. *μεγάλη δ' ἀτυχία, τὸ τοῦτον πολὺν ἀπαλαγῆναι, πόλιν*.] Hi non sunt Numeri Lysiani. ille potius scripsisset, *μεγάλη δ' ἀτυχία τῇ πόλιν τοῦτον πολὺν ἀπαλαγῆναι*.

IN ORAT. XV.

PAG. 294. Dicam quare non existimem hanc esse Nouam et diuersam a priori Actionem. Primo, Harpocration qui Actionis *Ληπολαξίᾳ* meminit, nullam *Αφελείας* mentionem facit. Sed hoc parui est momenti: maioris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et praecipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem proficitur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in vtraque, Probabile est (non dico *Necesse*) Actionem quoque Vnam et eandem fuisse; et Continuum, ut idem sit Archestratides in fine Orationis qui in principio fuit: praesertim cum Rationes susceptionis causae huius in vtraque Oratione eadem adlegendur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem.

Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur paene *ἀποδεδεικμένον*, hoc est: Licet aliquando diuersae res essent *Ληπολαξίᾳ* et *Αφελείᾳ*, et diuersae Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duae species erant *Ληπολαξίᾳ*, et Duae *Αφελείας*. in vna specie, haec crimina longe inter se dissidebant; vnde Demosthenes contra Timocrat. diuersos facit *τὴν ἀφελείαν* et *τὴν ληπολαξίαν*; et Andocides de *Myster*. p. 10. In altera specie, in qua versatur haec causa Alcibiadis, coincidebant. reus enim erat Alcibiades *Ληπολαξίᾳ* quia deseruerat *pedestrem milisiam* et iniussu Strategorum migrauerat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: *Αφελείας* vero reus, quia non comparuerat in *pedestri milisia*, ut ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, ut probet hanc esse *Αφελείαν* si quis ἐν τῇ ΠΕΖΗ. ΣΠΑΤΙΑ, μὴ παρῇ. Iam vero quodnam discrimen? et quomodo diuersae et Duae Actiones, cum ex hoc ipso quod *Ληπολαξίᾳ* erat reus, reus esset *Αφελείας* quoque; et ex eo

eo quod *Αρεστιάς* reus, in hoc casu *Ληποταξίς* quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Τρίων* diuersorum criminum mentionem faciat, *Ληποταξίς*, *Αρεστίας*, et *Δηλίας*, quorum singulorum poena erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio*; (adeas Aeschinem aduersus Ctesiphontem, p. 78.) Noster, hanc Legem proferens aduersus Alcibiadem, *Διονύσιον* tantum meminit, *Ληποταξίς* et *Δηλίας*, omissa *Αρεστίας*, quam novit in hac causa comprehendi sub *Ληποταξίς*: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paullo post dicit, Alcibiadem *τοτίους* huius *Legis* (quae *Τρία*, ut dixi, crimina complectebatur) *venit esse*; et ut hoc probet, *Διονύσιον* iterum meminit, *Αρεστίας* et *Δηλίας*, omisso iam *Ληποταξίς*, quod contineri sciuit in *Αρεστίας*, nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex aequo non conveniret. atque adeo ipsa Actio inferri potuisset *Αρεστίας* aequae bene ac *Ληποταξίς*, quandoquidem hae voces in hac causa synonymae sint, et ita eas vsurpet Orator, et Demosthenes adu. Boeotum, p. 68. edit. Heruag. et Aeschines adu. Ctesiphont. p. 74. *ὃς ἔτι περ ἀρεστιάς, καὶ ληπὼν καὶ τάξιν, αὐτὸς ἐνέβηται, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πώλεται*. Quin et hanc Secundam (*Αρεστίας*) perorat verbis quae plane pertinent ad priorem, *Ληποταξίς*: *Αποδίδειν* ὃ καὶ λαλοῦντες εἰς τὴν δολίαν, καὶ Αἰπὸν τὴν ταξίν, καὶ τὴν νόμον καλοῦντων, ἀδοκίμαστον ἰπποδῶσαν. Idem igitur hoc loco *Ληποταξίς* et *Αρεστίας*: Vna igitur Causa, Vna Oratio.

Dicendum iam vnde orta videatur haec Diuisio. His verbis clauditur Oratio praecedens: *ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τὴν νόμον, καὶ τὴν ὁρκίαν, καὶ τὴν γερφὴν καὶ τὴν μνηστῆρον ψήφισον*, τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba iussus fuerit recitare *Leges*, aut *Ψήφισματα*, aut *Delationem*, haec recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Aeschine et Demosthene aliquoties fit, Notae saltem eorum in Contextum Orationis inferuntur, *ΝΟΜΟΙ, ΟΡΚΟΙ, ΓΡΑΦΗ*. quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hinc, ut mihi videtur, tota huius rei labes. cum enim hae voces omitterentur, (quod centies hisce Oratoribus accidisse certum est) relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Novam ordiebantur ab istis, *Εγὼ μὲν, ὃ ἐνδεῖς δικάσαι*, etc. Quia vero nulla Inscriptio Novae huius Orationis inueniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis quae statim sequuntur, *ὥστε καὶ τὸ Α-*

ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ γενομένης καὶ etc. imperite videntur fabricasse Titulum *ΑΕΤΡΑΤΕΙΑΣ*: quae vox in hac causa, ut supra probavi, nihil aliud est quam *ληποταξίς*. atque ita pro Vna Actione *ληποταξίς*, *Δύας* habemus, *Ληποταξίς* et *Αρεστίας*, hoc est, *Ληποταξίς* et *Δηλίας*, vel *Αρεστίας* et *Αρεστίας*. Haec vero primitus ita connexa fuisse existimo: *ἀνάγνωθι — ψήφισον τὰ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Εγὼ μὲν, ὃ ἐνδεῖς δικάσαι*, etc. ita ut postquam *Leges*, etc. recitata fuissent, Accusator in Oratione pergat, quam abruperat ista Recitatio.

Caeterum vna adhuc restat difficultas quae nonnullis moram forte iniecerit. ea est haec: In lege Solonis superius a Lysia adducta dicitur, Si quis *Ληποταξίς* aut *Δηλίας* reus sit, de eo iudicaturos *Strategos*: (vulgo quidem legitur *τὴν στρατιάν*: sed de veritate coniecturae Schotti, *τὴν στρατηγίαν*, vel meae, *τὴν στρατηγίαν*, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum) Si vero *Strategi* de his rebus *iudices* essent, quinam sunt hi *ἀνδρες δικάσαι*, *iudices*, qui tam clare distinguuntur a *Strategis* initio huius Orat. XIV. *Πεσο ἰgitur a Vobis IUDICES, et STRATEGOS ὄρο, ut* etc? Ut hic eximatur scrupulus, sciendum est, *Strategos* Decem quotannis electos fuisse, quorum Potestas cum anno finiebatur. Hi igitur qui in hac causa sedebant *iudices*, et quorum per *Leges* erat *Jurisdictio*, *Strategi* erant *anni currentis*, prout loquimur: isti alteri vero *Strategi* qui Alcibiadi in hac causa fauebant, et qui distinguuntur a *iudicibus*, *Strategi* fuerant istius anni in quo hoc crimen admiserat Alcibiades. His Rebus explicatis, iam ad Verba redeamus.

P. 295. l. i. *ΚΟΙΝΩΝΟΥΣ ἢ τῇ τὰ δίκαιον καὶ τῇ φιλίᾳ* Lege, *ΚΟΙΝΟΥΣ*: hoc est, *δύοις ἰσὺ ἀμφότεροις ἀποδίδται*, ut loquitur Demosthenes initio Orat. de Corona: et paullo post, *ἀφ' ἑαυτῶν ἰσὺ καὶ ΚΟΙΝΟΝ ἀμφότεροις ἀποδίδται*, et Orat. contra Aphobum *ψόδομαρτυρίαν*: *ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ΚΟΙΝΟΙ ἡγήσιν* etc. Sic et loquitur Dion. Halicarnassicus ex Isocrate: *οἱ μὲν ΚΟΙΝΟΥΣ ἀμφότεροις ἀποδίδται ἀφ' ἑαυτῶν*. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. *δύοις ἰσὺ καὶ ΚΟΙΝΟΥΣ ἡμῖν ἐπιστάταις ἡγήσιν*. in iureiurando *ἢ ἡλιασίων* erat, *ἀποδοσόμεθα* *ἢ τὴν καὶ τὴν ἢ ἀπολογυμένην ὁμοίως ἀμφοῖν*, Demosthenes contra Timocratem. Vide quoque Dinarchum adu. Demosth. p. 93. et Isocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro *ὡς* *ἀν βέλων*, forte leg. *οἷς*. infra tamen dicit, *ὅ, τὴν ἀν βέλων*: ut nihil mutandum.

Ibid. l. 5. *ὅς ἐστι μοῖον* ANABANTEΣ.] Infra de

de re simili: εἰ τολμήσει μὴ ἀρχῶν ΕΜΒΑΣ
 ἢ ἱπικλήρων δικαίς, etc. An (hic quoque ἱ-
 πικλήρων, an illic ἀνιδάς? Thesmothetarum vero
 erat ἱπικλήρων χειροῦν ἐξ ἀπείων, vt de iis
 narrat Pollux VIII, 9. segm. 87.

Ibid. l. 7. ὁ δὲ καὶ ἀνιδάς, ἢ μὴ μὴ καὶ ἀ-
 νιδάς. τί δ' αὖ ἀνιδάς ἴσθ' etc.] Clare de-
 est Oppositum, prout patet ex isto ἢ μὴ. Le-
 go, ἢ μὴ καὶ ἀνιδάς, ἢ ἢ μὴ.

Ibid. l. 9. εἰ τολμήσει μὴ ἀρχῶν ἱπικλῆς ἢ
 ἱπικλήρων δικαίς.] Scribendum, εἰ τολμήσει ὁ
 μὴ ἀρχῶν etc. vt infra διήσοι. explicandus
 hic locus ex Polluce VIII, 9. segm. 89. Hic
 vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ ὅτιων-
 τῶ ἱπικλῶν. Ἀρχῶν.

Ibid. pen. ὁ δὲ πολίμαρχος, ἢ ὁ δὲ τὰ ***
 διήσοι etc.] Opinor supplendum, ἢ ὁ δὲ τα-
 μίας διήσοι: quæstores. Sic apud Lucianum
 in Demonacte p. 859. ὁμοδίαυτος ἄπασι, ἢ
 ΠΕΖΟΣ δὲ supplē, ἢ ὁμοτράπεζος δὲ.

Ibid. vlt. ὥστε ἢ ἢ;] Hanc igitur δικάω
 οἰσῶν Strategi, honori Alcibiadis consulē-
 tes, et vt ille ab hac infamia iudicio publico
 absolveretur. Exempla omnia supra allata hoc
 postulant.

P. 296. l. 2. ὡδὲν δέσσει ὡμῶς — βοῦθῶν.]
 Scribo, ὡδὲν βοῦθῶν: reputantes, non æquum
 fore vos (qui Strategis æque ac Indices estis) cui-
 quam primatim opitulari in causa destitutæ
 militiae. si enim, vt supra argumentatur, o-
 mnes idem faciant quod fecit Alcibiades,
 quodnam opus erit vobis Strategis? Haec ad
 Indices. deinde ad alteros Strategos, amicos
 Alcibiadis, ἢ τῶν δὲ τῶν δὲ αὐτῶν ἢ ψῆ-
 φον δίδόντες. scribo, ἢ τῶν τῶν δὲ αὐτῶν, αὐ-
 τῶν ἢ ψῆφον δίδόντες: aut hos, rogare aliquos
 et prenfare, ipsos calculos distribuentes: id est,
 cum causa sua ipsorum sit, et ὅφ' ἑαυτῶν ὁσ-
 αγομένη. Notabis, τῶν δὲ αὐτῶν, εἰσάγειν ἢ
 δικάω, et δίδόναι vel ἀδιδόναι ἢ ψῆφον, co-
 rundem hoc loco esse. Quid sit ἢ ψῆφον δι-
 δόναι vide apud Vlpianum in Demosthenis
 Midianam, ad ista verba, πείσας ἢ περιλασ-
 οῦν δόναι ἢ ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem
 Oratione, diuerso sensu dicit, Midiam pro-
 ducturum esse Liberos suos, et petiturum,
 τῶν δὲ αὐτῶν τῶν ψῆφον ὡμῶς, vt vos illis de-
 tis calculum vestrum, misericordiae, non
 causæ, hoc concedentes. Qui vero in caus-
 sa, a se introducta, Indices τῶν ψῆφον dat, is
 iudicium, quantum in se est, corrumpit; co-
 nando nempe persuadere iis sententiam fer-
 re, non secundum Leges, sed priuatam ip-
 sius utilitatem. Insignis est de hac re locus
 in Oratione adu. Eubulidem. Scio et aliam
 esse notionem huiusce phrasæ: cuius ex-

emplum vide apud Xenophontem ΕΛΛΗΝ. VII.
 p. 630. A.

Ibid. 6. ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ἢ ΠΑΡΙΣΚΛΕΟΥΣ. In
 vltima voce videtur esse deprauatio, quam si-
 ne MSS. auxilio non possum corrigere. Hoc
 forte voluit Orator: Considerate vero, indices,
 an non hinc satis euident sit argumentum quod
 nullus Strategorum Alcibiadem equestri militiae
 adscripserit. si enim ita fecissent, debuissent in
 ius vocare Pamphilum equitum praefectum,
 quod equum Alcibiadis adimens, civitatem e-
 quise primasset: debuissent vero mulctam impo-
 nere phylarcho, (equitum istius tribus praefec-
 to,) quod Alcibiadem ex sua tribu expellens,
 Strategorum mandata irrita fecisset: debuissent
 autem iubere taxiarchum (ordinum ducem) de-
 lere Alcibiadem ex catalogo militum grauis ar-
 maturæ. Iam vero nihil horum fecerunt Stra-
 tegi; sed etc. Totum locum adduxi et verti,
 qui in Edit. Vanderheidii, propter corruptum
 Contextum, miseris modis lacinatur.

Ibid. l. 7. ἀνακαλῶν μὴ Πάμφιλον.] Scribe,
 ἱγκλητῶν μὴ Παμφίλων, accusare, in iudicium vo-
 care Pamphilum: qui opinor ἱππάρχος erat:
 sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam
 habebant in equitibus auctoritatem. et si codex
 aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλων, haberet,
 vel adderet, τῶ ἱππάρχῳ, multo melius puta-
 rem. Sequitur,

Ibid. ὅτι φαίνον ἢ ἱππῶν.] Forte, ἀφαιρῶν,
 adimens. Sed in MS. φῶν, notante Stephano:
 hoc esset ἀφῶν, eodem sensu. quod verum
 puto, propter frequentes vices Literarum ῥ et
 λ. vnde ista deprauatio, vt mihi videtur,
 1 Cor. XIV, 26. γλῶσσας ἔχει, pro γλῶσσῳ.
 Locum adponamus: ὅταν ζωίεχηδαι, ἱκασθῶ
 ὡμῶς ψαλμὸν ἔχει, διδασχῶ ἔχει, ΓΑΩΣΣΑΝ
 ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐμῶν ἔχει, πᾶν
 πῶς ἐκδομῶν θηοῖδῳ ἔτι ΓΑΩΣΣΗ, τίς
 λαλῶ, ἢ δὲ, etc. Ita distinguendum puto;
 et repetendam Coniunctionem ἔτι ante sin-
 gula κῶλα, quasi scriptum esset, ἱκασθῶ ὡ-
 μῶς ἔτι ψαλμὸν ἔχει, ἔτι διδασχῶ ἔχει, ἔτι
 ΓΑΩΣΣΑΝ ἔχει, ἔτι ΓΑΩΣΣΗ, τίς λαλῶ, etc.
 unusquisque vestrum siue psalmum habet, siue
 doctrinam habet, siue linguam habet; siue
 lingua quis loquitur, etc. Non enim affirmati-
 ue loqui videtur Apostolus, (neque verum,
 opinor, hoc fuisset, scil. singulas personas in
 Coetibus Primitiuorum Christianorum Do-
 num aliquod Spirituale habuisse) sed hypothetice,
 et praeceptiue, Si quis hoc vel illud do-
 num habet, hoc vel illo modo faciat. Saepe
 autem vox ad vltimum membrum longioris
 sententiae posita, ante singulas eiusdem sen-
 tentiae partes repetenda est. vide huius Epis-
 tolae

tolae cap. XV, 44. vbi vox *σῶμα* *sexies* repetenda est antequam deuenias ad propriam eius sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Iam vero cum agatur de γλώσσῃ commate 27, mihi probabile videtur scriptum fuisse γῶσσι commate 26, ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate sexto huius Capituli, haec fere eodem modo coniunguntur, ἀποκάλυψις, ΓΝΩΣΙΣ, θεωρησις, et διδαχή: et ibi quoque Γ ΓΝΩΣΕΩΝ distincte facta mentione. et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII, 1, 2, 8. Mox, φυλάττω, et φυλῆς scribendum, littera initiali minore. Vanderheidius enim priorem cepit pro Nomine Proprio, Philarcho: et vertit ἐπιβάλλει τῷ φυλάττω, adoriri Philarchum: duplici errore. ἐπιβάλλει est mulctare: Vide Harpocrat. V. ἐπιβάλλω, vbi Lysiam citat: et Pollucem VIII, 5. segm. 21. Saepe hac voce vtitur Noster eodem sensu. Xenophon Eccl. I. p. 448. ed. Lennel. Εγρονίδῃ ἐπιβάλλω ἐπιβαλὼν, κατήγγελλε ἐν δικαστηρίῳ. ita legendum pro ἐπιβαλὼν. male vertitur, *Egrosinidem per insidias aggressus*.

P. 297. l. 7. σὺν ἐπὶ τῶν ἐν] Stephanus conicit ἐπὶ τούτοις, vt paullo post, ἐπὶ τούτοις ἔσται. recte, opinor: saltem vsitatus. sic Orat. I. ἐπὶ αὐτῇ ἡ, penes eam esse. Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν et τὰ σὺν ἡμῖν. Vide quae dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τὰ γὰρ ἐπὶ ἐκείνων. quae, licet rarior, proba tamen locutio esse potest.

Ibid. l. 8. ὅτινα βάλω] Rescribo, ὅτιν' αὖ βάλω], vt statim, ὅτιν' αὖ βάλω] ἰπποδῶν.

Ibid. antepen. οὐκ αὖ δικαίως χαρίζομαι αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat. ἀδίκως: non iniuste hoc illis concessissetis. et alibi in his Orationibus hae voces parem mutationem passae sunt. Tali quoque mendo foedatur Sacer Textus Rom. V, 7. μέλις γὰρ ὑπὲρ ἀδικίας ἀποθανήτω. Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίας: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apostoli videtur dici potuisse. et hoc impulit Viros Doctos ad inanem isto loco Distinctionem inter δίκαιον et ἀγαθόν: quae Verborum Distinctio si ex vsu Linguae maxime foret, Rei tamen quoque de qua agitur Distinctio spectari debuit. ea vero neque Moribus consentanea, neque Naturā Hominum fundata mihi videtur: neque enim unquam credo inuentos fuisse Homines qui tam accurate distinguerent, vt pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δίκαιῳ nollent: praesertim cum quis non possit esse δίκαιος vt non simul ex magna parte sit ἀγαθός. Bene vero

quod Vetustissimi Syrus et Arabi Interpretes (adprobante Grotio) manum Apostoli seruauerunt. tametsi etiam absque iis, ex sola Logica, hoc confici et concludi potuisset. certe ita conieceram diu antequam de Varia Lectione rescissem, ex ipso Συλλογισμῷ et Ratiocinatione, quae in altera, nisi fallor, nulla est, etiam admissā istā Distinctione: quod facile quis perspiciet si quaesiverit quid per suum istud ΓΑΡ velit Paulus; quo Acutior et Accuratio Argumentator manum chartae nunquam admouit.

P. 299. l. 1. πικρὰ ἰλατρίων ποιησάμενοι] Scribe ἰλατρίων, vt semper.

Ibid. l. 5. ὅτι ἐστὶν ὅτι, ὅτι ὑπαρχοῖ] Legit, ἰππαρχον. coniungit duas summas δρχαί, hanc equitum, illam pedum. sic infra: πολλὰς δ' αὐτῶν ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ καὶ ἰππαρχοὺς κερχεύοντες. Demosthenes de Corona: καὶ τὸ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ καὶ τὸ ἰππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἰππικὰς δυνάμεις ἐλάσσειν. Ita et Noster Orat. XXVI. coniungit ἰππαρχοῖν καὶ στρατηγῶν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosth. Philipp. I. et Aeschinem adu. Ctesiph. p. 55.

Ibid. l. 7. Αρχιστρατῆδῃ] In priori Oratione Αρχιστρατῆδῃ appellauit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατ' Αρχιστρατῆδῃ, V. ἰσχυρῶς: Harpocraton Dinarchum ἐν τῷ κατ' Αρχιστρατῆδῃ, V. ἀποψηφίζον]. parui est momenti vtro modo scribatur: vno tamen vtroque scribendum.

IN ORAT. XVI.

PAG. 300. Hanc Orationem, sine vlla Inscriptionis mentione, semel citat Harpocraton, V. καλίστασις: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notauit Valesius. Caterum hanc ex optimis Lysianis existimo. est enim Spiritu plena et magnanimitate, et fiducia Conscientiae innocentia sua et meritis erga Ciuitatem fretae. praestantissimam certe Mantritheii huius indolem demonstrat.

P. 301. l. vlt. ὡς Σάτυρον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ ἀγρίῳ ὁμοίως ἐξέτιμα] Admodum vaga est haec Satyri huius descriptio. plane deest vox βασιλεύοντα post Πόντῳ. Nimirum hic est ille Satyrus cuius toties meminit Isocrates in Trapezitico: ubi Actor in ista causa dicit, Patrem suum adeo familiarem esse Satyro, ὥς πολλὰς μὲν χώρας ἀρχεῖν, ἀπάσας δ' αὖ δυνάμεις ἰππικὰς καὶ πεζὰς, vt et amplam provinciam gubernet, et omnium Satyri copiarum curam agat. Huius meminit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp.

Olymp. XCVI. 4. αὐτὸν ἄνθρωπον καὶ Σάτυρον Σπαρτιάται μὴ ἦν, ΒΑΣΙΛΕΥΣ δὲ Βοιωτῶν, ἐταλόνισεν, ἄρχας ἴτη δικασίσταρον. Quem locum mihi suggessit Cl. Editor.

P. 302. l. 2. ὅτι μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἔλθομεν etc.] Scio quid dici possit de repetitione Ε, ἔλθομεν, nihilominus deesse puto vocem ἐπιδημῶμεν, in patria fuimus, post πολιτείας: neque cum moenia diruebantur, neque cum forma Reip. mutabatur, Athenis fuimus, sed rediimus etc. Interpres quoque in Versione sua inserit adfuimus. ἔλθομεν vero est rediimus, vt Luc. XXIII. 42. ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου, quando redieris in regno tuo, id est, quando redieris Rex, regia potestate praeditus: neque hoc solum, sed et tuo regno, emphatice, tibi proprio; quod ideo a libi vocatur εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, in maiestate sua. Mentem Lucae non bene exprimit Vulgata: cum veneris in regnum tuum. Longe aliud dicit Euangelista.

Ibid. l. 7. καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι, etc.] Scribe, καὶ τοῖς μηδὲν etc. tametsi innocui essent, per parenthesis.

Ibid. l. 11. ἐπιγέγραμμένοι εἰσίν.] Opinor ἐπιγεγραμμένοι.

P. 303. l. 6. εὐνοίους τοῖς γράμμασιν ἢ τῷ νοῦ πνεύματι.] Si sana sit haec scriptura, notatu dignum est, τῷ νοῦ ad remotius, εὐνοίους ad propius referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox, pro αὐτοῖς ζημιῶνται, Stephanus coniecit αὐτοῖς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς καταστάσεσι: vt Orat. XXX. ἔξ τε ἀλλήλων τὸ πᾶν ζημιῶσαι: et ζημιῶνται τῇ ἐπιμίᾳ, Demosth. adv. Dionysiodorum.

Ibid. vlt. ὅς ἐστι μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ etc.] Scribe, ὅτι μηδὲν δι' ἄλλο μὴ ἡγεῖσθαι ταῦτά τε ποιῆσαι ἢ ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. itaque propter nihil aliud me existimate hanc apologiam facere, nisi quod etc. Egregie et Fortiter. Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, vt ap. Diog. Laertium lib. V. in Demetrio: Μισανδρὸς ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἔλθει κεραιῶναι, δι' ἡδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ.

P. 305. l. 6. καὶ αὐτὸς ἐπιθυμῶμεν,] Mallem, ἐπιθυμῶν, propter istud ἰμὴν. aliter sentiens de ME, si eadem SECTARER.

P. 306. l. 2. ἴφλω τῷ Ὀρθόβωλῳ, Εξάλειψαί με εἰς τὴν κατὰ λόγον.] Mallem, ἴφλω τῷ Ὀρθόβωλῳ ἐξαλείψαι με, iussu vel rogatu Orthobulū ut me deleret ex catalogo: quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Actiua, saepe vitur. ἴφλω ἐξαλείψαι, vt apud Xenophontem Cyropaed. IV. αἱ δὲ Μάγοι ἴφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξαίτην.

Ibid. l. 9. τὰς ἰχθυῖας.] Diuites: quibus opponuntur οἱ ἀπόροις ἀφαιρέτῳ, iidem qui οἱ

μὴ ἰχθυῖας: I Cor. XI, 22. καὶ κατὰ ἰχθυῖας τὰς μὴ ἰχθυῖας, pauperes, absolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Aiace Flag. v. 157.

Περὶ δὲ ΤΟΝ ΕΧΟΝΤ' ὁ φθόνος ἔρχεται:

ad diuitem. Isocrates in Amartyro: ὁ τῆς ἀμαρτανίας ἐτιμωρῶντο, ἀλλὰ τοῖς ΕΧΟΝΤΕΣ ἀφαιρῶντο. vnde Demosthenes Orat. I. in Stephanum coniungit ΕΧΟΝΤΑ καὶ πλεονέκτη. Sic habere pro diuites esse Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. I.

quoque habeas plus

Pauperiem metuas minus:

ita scribendum puto, pro quomque, i. e. quumque. quo magis diuites sis, eo minus pauperiorem metuas. Supra, pro συλλυγόνῳ recte Stephanus συλλυγόνῳ.

P. 307. l. 4. ὅτι ἐστὶν ἀνιχνεύουσα] Lege, ὅτι ἐστὶν: postremus cessi: καὶ τῷ τελευτῶναι ἀνιχνεύουσα, vt de se dicit infra. Ο σιμὸς ΣΤΕΡΕΙΕΥΣ est Thrasylus, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στερεῖα τὸ δῆμον, perperam, pro Στερεῖα, quemadmodum eum recte vocat Aeschines adv. Ctesiph. p. 82. Male quoque scribitur Θεοδόσιος τὸ Στερεῖα pro Στερεῖα apud Xenophon. Hell. IV. p. 540. Vide Valerium ad Harpocrat. V. Στερεῖος. Alius quoque erat istis temporibus Thrasylus, τὸ δῆμον Κορινθίος, ipse quoque καὶ ἐν Περικλέει καὶ ἐν Δομῶντι, vt de eo refert Demosthenes adu. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. p. 549. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, vt Thrasylus decoretur elogio, ὁ σιμὸς, ille venerandus: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox οὐρανίου, quae praecedat, deprauata est. conieceram ἰδὼν θανάτων. sed Lysianum magis foret εἰσαυθὺς ἀποθανόντων, vel εἰσαποθανόντων. Vide Thucyd. II, 52.

Ibid. l. 5. τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις δεξιὰν ἀντιδικεῖν.] Nihili videtur vox ἀνθρώποις. Iterum legerem vel ἀθλῶναι, vel ἄλλοις: quod vocabulum exscriptor forte male cepit pro ἀντοῖς, id est, ἀνθρώποις. Vide quae dixi ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάνης: καὶ ὡς ἡ μέλει τῷ ΑΘΗΝΑΙΩ, Θεῷ δὲ εἰς Φλογύρῳ, etc. vbi pro τῷ Αθηναίῳ Κυβητῆς ex ipso Suida restituit καὶ ΑΝΘΡΩΠΕΙΩΝ. Sic apud Max. Tyrium Diss. III. p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὸ ἀνθρωπίνον pro τῷ μαντικῷ: inde nimirum, quia Librarius cepit vocem μαντικῷ pro ἀνθρώπῳ, id est, ἀνθρώπινον. vide locum, nec de lectione dubitabis.

Ibid.

Ibid. l. 10. ἀπικυβέσαι τάξεις αὐτοῖς βοηθεῖν,] Forte, ἀποκλυθεῖσαι, forte legere vel designare: propter sequentia, rogami taxiarchum ut nostram τάξιν mitteret ἀκκληρωτί, citra sortem, fortibus non iactis, vel ductis. Thucydides IV, 8. διαβίβωζον εἰς τὴν ἡσσαν τῶς ὑπλίτας, ἀποκλυθεῖσαι ἀπὸ πάσης τῆς λόχου.

P. 309. l. 2. ὥςτις οὐκ ἀξίον ἀπ' ὧν, ὡς βούληται, ὅτι φιλήν, ὅτι μισήν, ὅτι δόξα, etc.] Non bene cohaerere videntur praecedentibus; et puto nonnulla excidisse in quibus imperitiam suam in dicendo excusare voluit. Si recte habet ἀπ' ὧν, non absimilia sunt ista Ioannis VII, 24. Μὴ κελίη KAT' ΟΨ'ΙΝ, ἀλλὰ ὅτι δικαίαν κελίαν κελίη. Sed forte legendum ἀπ' ὧν, a suspitione: cui opponit οὐκ ὧν, ex factis. μὴ πρὸς τὴν κελίαν μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu, ad fin. Orat. XXX. Aeschines cont. Timarch. p. 21. ἀπιθίζων τῶς ἀνθρώπων μὴ ἐξ ὧν, μὴδ' οὐκ ἀβόλῃς, ἀλλ' οὐκ ὧς βίβη τῶς κελίαις ποιῶν. apposite.

Ibid. l. 33. πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὰ διαλογόμην, καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλαν etc.] Schottus coniecit ἀβόλῃς. quod mihi aeque obscurum est ac istud cuius emendatio esse debuit. mutatis participiorum sedibus ita lego: μικρὰ ἀπερχόμενοι, καὶ κοσμίως ἀβόλῃς, μεγάλαν etc. multi enim a parvis initiis orsi, et ornate discentes, magnorum malorum causa fuerunt.

P. 310. l. 2. ἢ τίς, τίς αὐτοῖς τοιούτοις ἀχθεῖται; ὡς etc.] Si nihil desit, coniectio, τίς αὐτοῖς τοιούτοις ἀχθεῖται; ὡς etc. praeterea, quid si aliquis his irascatur? quid hoc ad me? non enim alii, sed vos harum rerum iudices estis. Confutanea sunt haec τῇ παρρησίᾳ qua per totam Orationem usus est. Schottus legit ἀχθεῖται, paullo obscurius, si sequentia spectes. Paullo ante, ἀξίως ponitur simpliciter et sine Adiuncto: vt ap. Matt. X, 11, ἐξιδάσθε τίς ἐστὶν αὕτη ΑΖΙΟΣ ἔστι. meritis gratiam eadem Metaphorā dixit Virgilius, et eodem sensu.

IN ORAT. XVII.

PAG. 311. Inscriptio huius Orationis est Δημοσίαν ἀδικημάτων. Schottus ita: Rectius δημοσίαν. de publicatis bonis. At hoc foret Δημοσίαν (non Δημοσίαν) χρημάτων. Et sine hic Titulus multo aptius conueniret Argumento Orationis; in qua non agitur de Delictis in publicum, sed de Publicatis Bonis. Doctiss. Valesius in Not. ad Manuianum in

Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum huius Orat. πρὸς τὸ δημοσίαν ἀδικίαν. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίαν ἀδικημάτων.

P. 312. l. penult. αὐτὸς ἡγήσατο αὐτῶν, etc.] Videtur deesse εἰς ante αὐτῶν. Demosthenes adu. Timotheum: ἀναγκάσθαι μοι δοκεῖ τῇ ἐξαρχῇ ἀπαντὰ διηγῆσθαι ὑμῖν, τὰ τε ἐφελίμια, καὶ εἰς ὅ, τι ἴκασον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra: καὶ εἰς ὅ, τι ἴκασον τὴν ἀργύρεον, καὶ εἰς ὅ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert, καὶ χρεῖαν εἰς τὴν κατεχρήσατο τῇ ἀργυρίᾳ. Paulo post: καὶ τὰλλα τὰ συκείμια. Forte, καὶ τὰλλα, καὶ τὰ συκείμια, secundum pacta. Xenophon Anab. VII. p. 398. πείπει δὲ Φαειάδα. ζῶν καὶ τὰ συκείμια. Saepē ita loquitur Thucydides. "Καὶ ἐτ' ἑξ ἑκατομμύριον" se millies loco detruserunt. aliquando vocabulum alterum perit: vt vere notat Doctissimus I. P. D'Orville in Vanno, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem istarum vocum accidit. Pro ἡ recte Schottus ἡν: et γὰρ pro τῇ Stephanus.

Ibid. διὰ μακρόν τι ἔμεινεν ἰδόντες, καὶ ἀντι-φρονέμενοι οἱς ἐκείνῳ ἔπρεπεν. Pro οἱς Schottus legendum putat ὅτι. non bene. vertendum erat: et qui negotiis eius interfuerunt. Pro τῇ iterum scribendum γὰρ, frequenti vice literarum T et Γ: vnde iste error insignis in Longino περὶ Υψ. segm. 35. ὅς τις ἐκείνῳ συνεῖς, pro γνηῖος, terrigenae istius ignis: de Aetna loquitur. nimirum scriptum erat, pro γνηῖος, τηῖος: vnde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quivis exscriptor fecisset, ὅς τις.

P. 314. l. 6. καὶ λόγῳ πολλῷ ἤδη χροῖον κίε-τλιν. MS. κίετλιν. quae si vera Lectio sit, pro λόγῳ reponendum videtur ἔργῳ: tenera enim, vt infra probat, possessor fuerat per aliquot annos. Quae praecedunt suspecta habeo. Mox, ὡς μὲν αὐτῶν etc. lege, ἡμῶν: et ita paullo post, ὡς μὲν γὰρ ἡμῶν, non ὑμῶν.

P. 315. l. 5. ἀφ' ἧς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ ἑσπέρια καὶ ἀξίω μοι ψηφισθῆναι. Ita distinguendum.

P. 316. l. 4. τὸ Σφητῶν] Supra dixit τὰ Σφητῶν, quod rectius puto. Sequitur, ἔπειτα τὸ Κικυνοῖ, τὰς γαίτας οἰσάντων etc. Lego et distinguo, ἔπειτα τὸ Κικυνοῖ τὰς γαίτας, οἰσάντων etc. vt supra, τὸ Κικυνοῖ etc. Mox, τὰς πείρους ἀξέσας sunt αἱ ἔμποροι supra nominati, qui li-tem inceperunt, sed διέγερσαν, susceperunt, ἀνέλκον τὸ ἔκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesychium, Harpocratem, et Pollucem VIII, 6. segm. 57. pessime enim Interpretes, diem dixerunt. Τὴν γὰρ φωνὴν καλεῖται vocat

vocat hoc Aelianus V. H. II, 4. et ἄρσιν ἢ γρηφῆς, ibidem.

P. 317. l. 4. ἢ τῇ ἔμπροσθεν χρεῖν] Opinor ἢ EN τῇ ἔμπροσθεν χρεῖν. Scio Atticos praepositionem hanc saepe omittere. Sed Noster, si bene memini, non ita solet in hac phrasi.

IN ORAT. XVIII.

PAG. 321. l. 5. ἐπιδεῖν τείχη καθαυρῶν] Restitue Articulum, τὰ τείχη, vt τὰς τοῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς τοῦς τοῖς πολέμοις ἐργαζόμενοι.

Ibid. l. 12. Ἀλλὰ τὸς περὶ τὸν καὶ αὐτῶν, etc.] Scribe, Ἀλλὰ τὸς περὶ τὸν καὶ αὐτῶν, scilicet. ἰτίους πολέμους est Οὐλαρχίας: quae Atticis proprie dici videtur ἰτίους πολέμους. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Aeschinem adu. Ctesiph. p. 85. οὐκ ἐν δημοκρατίας, ἀλλ' ἐν ἰτίους πολέμοις. Sequitur: συνήδισαν γὰρ ἅπαντες αὐτοῖς etc. mallet, ἅπαντες αὐτοῖς.

P. 322. l. 6. ὡς κακοὶ οἶνε; τῇ πλεονεξίᾳ] Lege κακοὶ: cui opponitur εὖνοι οἶνε; τῇ πλεονεξίᾳ. Sic Orat. XII. εὖνοισιν ἢ οἶνε; τῇ πλεονεξίᾳ, κακοὶς αὖτις ἢ τῇ πλεονεξίᾳ. Orat. XXV. εὖνοι μοι περὶ τὸν κακόν; ἢ τῇ πλεονεξίᾳ τῇ ὑμῶν. Dinarchus adu. Demosth. p. 98. οἱ οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακοὶ τῇ πόλει, ζῆν δὲ βέλους, etc. οἱ οἱ μὲν τοῖς ὑμῶν περὶ τὸν κακόν; etc. Demosthenes de Corona: πῶς καὶ περὶ τὸν κακόν; κακοὶ ὑμῶν ἔφην. Tale mendum ex Philone Iudaeo sustulit Doctif. Mangeius, lib. II. de Informniis: τὸ κακόν; οἱ οἶνε; μάλιστα: vbi prius legebatur τὸ κακόν. Porro, in huiusmodi κακόν; competeabat Actio quae vocabatur Περίκλης: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midianae.

Ibid. l. 8. μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετ' ὀλίγων, vel μετ' ἁλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόλητος, cuius paullo ante meminuit, idem videtur esse qui infra Διόλητος appellatur.

Ibid. antepen. τῇ καθόλου αἰτίᾳ] Schottus ἐξέδω. Dubito an fuga tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδω: qua voce saepe vititur Xenophon pro discessu. Vide Anabasis. V. p. 348. A. et VI. p. 382. C.

P. 324. l. 4. ἐξημῶσι τῇ βολῇ etc.] Forte, ἐξημῶσι. sed retineri potest ἐξημῶσι: vt mulctasse aliquem dicatur is qui in causa fuit vt iste mulctaretur. Pro φάσμα; recte

Stephanus φάσμα;. Mox pro αὐτοῖς ἐν φάσμα; scribe αὐτοῖς, vobis ipsis.

P. 325. l. 3. ἐργαζόμενοι] Puto scribendum ἐργαζόμενοι, vt βιβλίου, διαλύσει, ποιήσιν.

Ibid. l. 6. φθονῶσι] Vides vestigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lysiam dedisse.

Ibid. l. 10. ἔχον τὰ αὐτὰ] Lego τὰ οἷα: quae mox vocat τὰ οἷα. Sic paullo inferius, οἱ δ' ἐν οἷα ἐκτίπλυνσι: et, ἔχοντες ἐστρατεύμενοι. Saepissime occurrit. Statim, αὐτὸν videtur deesse ante vel post ἡμεῶν.

P. 326. l. 3. οἱ οἰκονομοὶ ἐκτελεῖν καλῶς etc.] Schottus ita: Forte ἐκτελεῖν verius. Nam de praeteritis loquitur. Homines sumus.

Ibid. l. 10. αὐτὸν ὑμῶν etc.] Scribe, ταῦτα ὑμῶν οἷα; διδόναι πῶς.

P. 328. l. 4. τὰ περὶ τὸν κακόν; ἐξέδωκα καλῶς, etc.] Schottus voluit ἐξέδωκα. non recte. optime habet ἐξέδωκα. Orat. XXXII. παρὰ τοῖς ἐν πολλοῖς ΧΡΗΜΑΤΕΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΑΣ οἷα. Εὐδαιμονία enim opulentiam denotat: vnde Pollux III, 22. segm. 109. ponit οἷα ἐν ΕΥΔΑΙΜΟΝΩΝ vt synonymum πλεονεξίᾳ, divitiis. Hefychius: Εὐδαιμονία, ΠΛΟΥΤΟΣ, μακαριότης, εὐτυχία. vnde Thucydides II. 53. opponit τῇ Εὐδαιμονίᾳ et τῇ εὐδαιμονίᾳ καλῶς. Dicit: Petimus a vobis ne finem ponatis felicitati maiorum nostrorum: quod futurum erat si Res tota et bona familiae eorum in aerarium redigerentur. Schottum decepit ambiguitas vocum τῇ περὶ τὸν κακόν; (scil. Oratoris, et familiae eius maiores) non vestros denotat. paullo ante plenius extulerat, τῇ περὶ τὸν κακόν; ἡμεῶν: vnde non adeo necessarium erat vt hic eadem forma vteretur. Quae sequuntur, οὐκ ἔχω, ὡς αἰεὶ δικαιοσύνη, etc. optima sunt, et iudicium confirmant Plutarchi et Photii de Lysia: ἔτι ἢ ὁ Λυσίας διδόνει μὲν παθῆναι, mirus in adfectibus commendandis. adeas modo priorem partem Orationis in Diogitonem, quae sine lacrymis vix legi potest. tametsi sciam aliter videri sentire Dion. Halicarnasense. Sed de his quisque pro se optime diiudicare potest: neque opus est ut quisquam tibi dicat vtrum Tu Indignatione vel Dolor vel Misericordia afficiaris.

P. 329. l. 1. αἰεὶ ἢ καὶ τῶν etc.] Scribo, αἰεὶ ἢ. respondent enim haec praecedentibus, ὡς αἰεὶ ὑμῶς ἐκτελεῖν, — μὲν αἰεὶ ἢ καὶ τῶν τῶν συνδικῶν οἷα ἡμῶν ἢ, etc. sic distinguendum post μὲν.

In ORAT. XIX.

PAG. 332. l. 8. ἔχου ἂν τις διανοήσῃς ὅταν πολλοὶ etc.] *Stephannus*, διανοήσῃς ΕΙΠΕΙΝ, ὅταν etc. subtilius mendum subest. Lege: ἔχου ἂν τις ἰδῇς ὅταν πολλοὶ etc. Ratio enim sequens non valida est nisi ita legatur. Omis-
sā primā literā vocis ἰδῇς, ex δὲ ὅταν fece-
runt διανοήσῃς. Mox, θύλακας ἀποδίδωμι, lu-
benter et cum voluptate admittitis: vt Ioan.
VIII, 44. τὰς ἐπιθυμίας ὧ πατρὸς ὑμῶν ΘΕ-
ΛΕΤΕ ποιεῖν, vltro, et lubenter, et cum vo-
luptate et παρορμίας facitis: cupitis facere:
cupidi facitis. et VII, 17. ἰδὲ τις ΘΕΛΗ, τὸ
θύλημα αὐτῷ ποιεῖν, maius aliquid intelligitur
quam volueris: nempe, cupieris. et ita VI,
21. ΘΕΛΟΝ ἂν λαβῇς αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον: lu-
benter eum acceperunt in nauigium.

P. 334. l. 1. ὑμῖν ὃ πολλὰ etc.] Praecedit
εἰς αὐτοὺς μικρὰ δαπανῶν etc. nonne hoc po-
stulat εἰς ὑμᾶς ὃ πολλὰ? sed verius puto de-
esse Participium χορηγῶν, vel tale quoddam,
in hac parte sententiae.

Ibid. l. 3. καὶ ἂν τι πῶθι μὴ δῶσω. Pro μὴ
δῶσω, quod nihil est, sensui optime conueni-
ret λαβῶσιν, acceperint: qui solent turpissimis vo-
luptatibus insumere et paternas haereditates, et
quicquid alicunde acceperint: per legata scilicet et
donationes. Demosth. I. in Steph. εἰ γὰρ σοι
πατὴρ παρέδωκεν, εἴ μὲν εἶς, εἰ δὲ ΛΑΒΩΝ ΠΟΘΕΝ
ἀλλοθεν ἔλθεις ὡς ἡμεῖς. Suspensor tamen literas
ΜΗΔΩΣΙΝ esse vltimam partem vocis alteri-
us, nempe κληρονομῶσιν. Aeschines con-
tra Timarch. p. 5. εἰ ὁ τὰ πατρῶα κατενόη-
σας, ἢ ἂν αὖ κληρονομῶσιν ᾔδει. quae verba
sunt pars Legis Solonis. vnde probabile fit,
Lysiam quoque haec duo, τὰ πατρῶα, et τὰ
κληρονομία coniuuxisse, quemadmodum in
Legum Formulis ea coniuncta reperiēbat. I-
dem Aeschines in eadem Oratione p. 22. κα-
τενόηκε τὰ πατρῶα, καὶ τὰ τῶν φίλων: id est,
ab amicis legata, vel donata.

Ibid. l. 7. καὶ ὧς ἄγῳν etc.] Puto deesse
ταῦτα: καὶ ταῦτα ὧς ἄγῳν, vel, ἄλλως τε καὶ
ὧς ἄγῳν etc. praesertim cum haec causā ad-
uersus Publicum instituta sit. quod et Vander-
heidius, in sua Versione fecutus est.

Ibid. antepen. δέομαι δ' ὑμῶν — ἀπερῶσα-
ρδῶν ἡμῶν etc.] Notat *Stephannus* in MS. esse
ἀπερῶσαρδῶν: quam Lysiae esse scripturam
minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δέο-
μαι ὑμῶν — εἰθιμωρδῶν etc. Nempe intel-
ligendum est ὑμᾶς ante hos Accusativos:
quasi scriptum esset, δέομαι δ' ὑμῶν, ΥΜΑΣ
ἀπερῶσαρδῶν ἡμῶν, ψυφισαμέναι. Sic Orat.

XXVII. ἂν δὲ διανοήσῃς ΑΥΤΟΙΣ ἦ, ὑμᾶς
ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΝΤΑΣ, ὡς τῶν ὑμῶν ὡς ἐλπίσας:
id est, deinde αὐτοῖς, ΑΥΤΟΙΣ ἐξαπατήσαντας
ὑμᾶς, ὡς ἐλπίσας.

P. 339. l. 6. τοσαύτην καὶ μᾶλλον ΕΙΠΩΝ, κατ-
εχρήσατο. Opior, ΛΑΒΩΝ. sic paullo post:
ἦσαν δ' ἡμῖν ἰδοὺ ἐπὶ μὲν ὁ δὲ καὶ ταῦτα
ΛΑΒΩΝ, κατεχρήσατο. et infra, de hac re:
ἐπὶ μὲν ὁ δὲ καὶ ΛΑΒΩΝ καὶ τὰ πατρῶα
ἡμῶν. Mox, pro εἰς τὸ πατρῶα, *Stephani* MS
ὡς: recte.

Ibid. vlt. μηδὲν ἀπορήσειν ὡς Κύπρου. Poti-
us, μηδὲν ἀπορήσειν ὡς Κύπρου, nihil illi defu-
it in Cypro, id est, ἐπιδῶν εἰς Κύπρον
ἀδικῶν, vt infra loquitur. sic mox, ἀγαθῶν
ἀλλων καὶ χρημάτων ὡς πάσῃ τῇ ἡπείρῃ.

P. 340. l. 1. ἀλλ' ὅτι εἰς ὅσον δυνάμει πάσῃ
καὶ ὅσον etc.] Forte, ἀλλ' ὅτι εἰς ὅσον δυνά-
μει, vel si retineas δυνάμει, scribendum καὶ ὅ-
σον.

Ibid. l. 3. καλὴ μοι Εὐνομοῦ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
τῶν μὲν μαρτύρων ἀκρίβεια. Satis absurde. quo-
modo enim *Testes*, quum vnus tantum Euno-
mus citetur? Lego: καλὴ μοι Εὐνομοῦ καὶ Λυ-
σίου. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν etc. nimirum hi sunt
quos supra coniunxit, ὡς ὅτι μὲν Εὐνόμου καὶ
Λυσίου. *Lysias* omittebatur, opinor, quia Scri-
bis absurdum videbatur aliquem iubere *scripsit*
appellari: non reputantibus, hanc Orationem
non ab ipso *Lysia*, sed ab *Aristophane* quodam
dictam fuisse. Huiusmodi errorem, miran-
dum sane in Viro tam erudito et diligenti,
admisit *Schottus* in Praefatiuncula sua ad has
Orationes.

Ibid. l. 10. σύμβολον φιλίας χρεῖται. Si haec
vera sit scriptura, et non legendum φιλίαν
χρεῖται, egregie illustrat locutionem *Matthaei*
XXIV, 30. τὸ σημεῖον ὅτι ἡ δὲ ἀνθρώπου, ση-
μεῖον filii hominis, id est, signum quod est fi-
lius hominis: Genitivus pro Nominatiuo ap-
positiuo. Sic XII, 29. τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ, signum
Ionae, pro signum Ionae, vel, quod est Ionae:
Actor. IV, 22. τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰσχυρίας, id
est, ἡ ἰσχυρία. 2 Cor. I, 22. et V, 5. δὲ καὶ
ἀρρεβῶνα ὅτι πνεῦμα. id est, τὸ πνεῦμα.
Lucas IV, 33. ἔχον πνεῦμα δαιμονίων ἀκαθάρ-
των: hoc est ἔχον πνεῦμα δαιμονίων ἀκαθάρ-
των. vox enim πνεῦμα per se saepe denotat
spiritum malum. Rom. IV. 11. σημεῖον ἰλα-
σῆς καὶ ἰσχυρίας, id est, καὶ ἰσχυρίας, quemadmodum
etiam habent nonnulli Codices, vt non ma-
le, ita nec recte isto loco. Sic ἡ κοίμησης ὧς
ὑπνός, Ioan. XI, 13. quies, vel sopor ille quod
est sompnus. est enim differentia inter κοίμησης
et ὑπνός, atque Ista fine Hoc obtingere aegro-
to potuit, quemadmodum sopor sine somno.
non recte igitur puto *Vulgas*. vertere, de dor-
mitione

mitione somni. hoc enim esset de *somno somni*. Ita Aeschines contra Timarch. p. 26. οἱ τ' ἴναιμι καταθέσθαι ἔχοντες, pro τὴν νόμους: depositum quod est Leges. Sic et Thucydides III, 45. θανάτου ζῆμια πρὸς καὶ, pro θανάτου: poena quae est mors.

Ibid. l. 11. ὡς Αἰσχροφάνει ΛΑΒΕΙΝ ἱκαίει καὶ μὴ εἰς αὐτῶν. Male ΛΑΒΕΙΝ: non enim accipere Aristophanem, sed dare hanc pecuniam, voluit Demus. Lego, ΒΑΛΕΙΝ: deponere, tradere. ponere Horatius: Quaevis Kalendarum ponere, committere Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἰδοὺ ἐν σὶ ΒΑΛΕΙΝ τὸ ἀργυρίον μου τοῖς τραπεζίταις: oportuit ergo te COMMITTERE pecuniam meam numulariis: pro commississe. Diog. Laertius, Socrate: τιθῆναι γὰρ τὸ ΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ, κέρμα ἀθεοῖεν: εἴτ' ἀναλώσασθαι, πάλιν τιθῆναι. Isocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat: et opponit τὴν λαμβάνειν. Καὶ ὅτε, ἂν οὐκ ἔλαβον, ἀπορίσκειν ἡλικασίῃ, τίτις καὶ ἂν μὴ ΣΥΝΕΒΑΛΕΝ, ἡλικίῃ πρὸς καὶ; Visitatissimum est καταβάλλειν.

P. 341. l. 2. μίλλων ὃ ἀξίον χρυσίου, Interpres: quod et pecuniam recepturus esset: ad sensum bene, sed dubito an ἀξίον idem sit quod κέρμα: saltem in scriptore profaico.

Ibid. l. 4. ἡδὲ ὡς ἄνθρωπος ἄγειν τι — καὶ χαρίσασθαι. Deesse videtur αὐ: nisi legas ἀξίον et χαρίσασθαι.

Ibid. l. 11. ἂν ἡ καλὴ λίσση, ἀναλύσῃ ὑμῖν. Post haec verba sequebatur *Indiculus* vel *Inventorium* rerum Aristophanis, quae post mortem eius in domo inveniiebantur. hoc perlecto pergit Orator, ἰσως εἰσῆς etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφῶμα. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικήσαι, intellecto τῆς, καὶ: idem quod ναυμαχίαν νικήσαι. Aeschines καὶ Κτησιφ. p. 85. ἐπὶ Αθηναίων τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν εὐκρίσας. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας. Idem p. 79. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocratem.

P. 342. l. 2. μὴ ὑπαρχέσθαι αἰτίας] Schotizus ὑπάρχεις: optime. Deinde scribe, ὑπάρχει αὐτῷ τι καὶ ὃ παρῆς, non αὐτῷ.

Ibid. l. 8. ἀλλ' ὅτι οἱ πάλαι πολέμοι δοκῶντες ἦν, ἀξίον λόγου etc.] Post vocem ἦν Asteriscum poni debere puto. manifestus enim est defectus in connexu. Quae sequuntur ita lego et distingo: εἰς οὗτοισι καὶ οὐκ ἔστιν, ὅδ' ἰσχυρῶς πάνυ ἐπιθυμῶ, πρὸς καὶ τοιαῦτα ἂν κίττω μὲν etc. Vulgo deest αὐ. Οὐκ ἔστιν πρὸς καὶ, non potes emere, non possunt emi talia quae etc. Mox recte Stephanus, ἀλλὰ τίς σκωπτῆται· καὶ ἄλλων etc.

P. 344. l. 1. 2. καὶ τὰς ἑξῆς τῆς οὐκ ἔστιν καὶ τὴν πρὸς καὶ ἀπολύει] Stephanus: διὰ τῶν

τοῦ ἑξῆς τῆς παύδας οὐκ ἔστιν καὶ etc. vel, ἑξῆς τῆς οὐκ ἔστιν πρὸς καὶ ἀπολύει. Recte διὰ τῶν, propterea: quod infra est ἑξῆς τῆς. Pro ἑξῆς forte ἑξῆς αὐ: vel, quod rectius puto, ἑξῆς, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τὰς ἑξῆς τῆς ἀναλύει τῆς οὐκ ἔστιν etc. quibus ambobus locis videtur deesse αὐ. Deinde, mihi videtur excidisse τὴν οὐκ ἔστιν ante οὐκ ἔστιν: τὴν οὐκ ἔστιν τῆς οὐκ ἔστιν, καὶ τῆς πρὸς καὶ ἀπολύει etc. ut apud Isaeum. Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν ΟΙΚΕΙΟΙ καὶ οἱ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΕΣ οἱ τῶν etc.

Ibid. l. 10. ταῦτα γινώσκω. ἰκαίει μὲν ἐστὶν etc.] Distinguo et lego: ταῦτα γινώσκω, ἰκαίει μὲν ἐστὶν etc. adeo ut verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse; nempe, ut uterque eorum filio suo relinqueret hic (Athenis) quod satis esset, cetera vero apud se Cypri resideret: scribendum enim παρ' αὐτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro ἡ δημόσιον, forte ἡ δημοσίη, quae sequuntur, ἰκαίει μὲν etc. emendavit Stephanus.

P. 345. l. 8. ὁ ΓΑΡ Κόνων θάνατον etc.] Non video quid probaturum sit istud Rationale καὶ. Lego, ὁ ΓΟΥΝ Κόνων θάνατον etc. positā plenā distinctione post vocem διακρίσει. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminit Isocrates ad Philipp. m. p. 185.

P. 346. l. 3. ἐν τῇ νόσῳ ὡς, ἐν φρονήσει καὶ τοῦ. Quare cum Articulo, Τῇ νόσῳ? an victimam istam et fatalem valetudinem designat Articulus? an, quod verius puto, scripsit τῇ νόσῳ? supra enim dixit, αὐτὸς διαβῆκεν ὡς διέβηκεν ἐν Κύπρῳ, id est, ἐν τῇ νόσῳ. quin et rei Ratio, si propius spectes, postulat νόσῳ. Deinde, lego ἐν φρονήσει διέβηκεν, sana mente testamentum condidit. Isaeus de Haered. Cleon. p. 36. οὐκ ἐξ ὧν βυλδοῦμαι ταῦτα ΔΙΕΘΕΤΟ. ὡς καὶ ΕΥ ΦΡΟΝΩΝ, ὃ ἀνδρὶς, κακῶς ποιεῖν ἔμας ἡμετέραν, τὴν μηδὲν αὐτῷ ἐδικαιότας; et Orat. de Haered. Nicost. p. 47, 48. ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ νόμος, ὃ ἀνδρὶς, οὐκ ἰσχυρῶς τις ΔΙΑΘΗΤΑΙ μόνον, κερταίς ἢ κερταίς τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἰσχυρῶς ΕΥ ΦΡΟΝΩΝ. Sequitur in Isaeo: σκεπτικῶς δ' ὑμῖν, πρὸς καὶ μὲν, ἡ ἐπινοήσας τὴν διαθήκην. ἰσχυρῶς, ἡ ΜΗ ΠΑΡΟΝΤΩΝ ΔΙΕΘΕΤΟ. et de Haered. Philoct. p. 57. Οὐτοῖσι δ' ὁ νόμος, ὃ ἀνδρὶς, κοινὸς ἀπασιν κίττω, ἑξῆς ταῖς ἰαυτῶν διαθήκῃς, ἰσχυρῶς καὶ πάλαι ὡς γινώσκω ἀξίον: ἰσχυρῶς καὶ πάλαι ὡς γινώσκω, ἡ δὲ ἄλλῃ τι καὶ ὡς νόμον ΠΑΡΟΝΤΩΝ ΔΙΑΘΗΤΑΙ. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephanum. Haec confirmant et illustrent hanc commendationem.

Ibid.

Ibid. l. 5. ἀλλὰ μὴν ὅστις ἐν, etc.] Mallem hoc loco, ἀλλ' ἐμὴν ὁρῶν: vt supra, ἀλλ' ὅστις ἐν. YMON OETIZOYN ἀν' αὐτοῖς ἐξέωσι καὶ τῆς γυναικός. Caetera emendauit Stephanus, δῖλα pro δῖλα, et φῆθι ἀν' pro φῆθι θησαν.

P. 347. l. vlt. ἴδωτε αὐτοῖς τὰς δίκας ΜΝΑΣ] Satis ridiculum donum decem minae Legatis auxilium petentibus. Lege, τὰς δίκας ΝΑΥΣ: scil. triremes, quarum supra meminit, ὑμεῖς δ' ἐπ' αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἴδωτε, καὶ τὰλλα ἐψηφισαμένους. Haec vero Parenthesi includenda sunt, (ὅτι οἱ Κέραιοι, — δίκας ταύτας) vt recte Vanderheidius.

P. 348. l. 8. ἰγὼ μὲν οὐκ ἀξίω — ἰμάς ἀπὸ τοῦ ἀδίκου.] Forte, ἰγὼ μὲν ἐν ἀξίῳ κῆρας οὐκ (vel μὲν) ἀπὸ τοῦ ἀδίκου. Vide tamen Orat. VII. ὑμεῖς δ' οὐκ ἀξίω: αὐτὸν τὸν γυνώσκοντες ἔχοντες: et quae ibi notauit, quibus adde quae attulit Doctiss. Pearsonus ad Symbol. Apostol. p. m. 53.

Ibid. antepen. ἀποθανόντες δ'.] Obserua τὸ ἀποθανόντες: Verbo enim suo defecit hic Nominatiuus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δ', absolute, postquam vero morituri fuerint. sic paullo post, καλλίας τοῖσι μὲν οἱ ἱπποκῆς, — τότε τοῖσι τῇ μῆνι δὲ δὲ τὸν ταλαῖον ἰσὶ. Notum istud Actor. VII. 40. ὁ δὲ Μωσῆς αὐτῶν — οὐκ οἶδα μὲν τί γίγνηται αὐτοῖς.

Ibid. pen. αὐτίκα, ἰχθυόμενοι etc.] Sic distinguendum, αὐτίκα est exempli gratia, non imprimis, vt male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἱπποκῆς, ὁ μόνος etc. vbi iterum male, simul atque equitare coepit. Dion. Halicarnasaeus περὶ Σωθῆς. Orat. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcherrimo: λόγον δὲ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα, ὡς περὶ καὶ τὰ ἡδύα, ῥητοῖα καὶ τῇ ταυτοῦ πρὸς τοὺς ἱπποκῆς, ὅτι ταῖς μεταβολαῖς ὡς αἰεὶ πάντα ῥέει. En τοῖς μὲν ἐν ταῖς μέτεσσι καὶ τὰ μὲν γὰρ ἔχουσιν ἢ ἄπαντα ἔχει μετὰ ἀλλήν, ἢ ὅχι ἀπαντα, ἐδ' ἐφ' ὅσον βέλος] αὐτίκα. τοῖς μὲν ἱπποκῆς μέτεσσι οὐκ ἔχει μετὰ ἀλλήν, etc. Totum locum adduxi quia variis mendis laborat. Lege et distingue: ποιητὴν ἰχθυόμενα δ' ταῖς μεταβολαῖς ὡς αἰεὶ πάντα ῥέει. τοῖς ῥῶν δ' — ἐδ' ἐφ' ὅσον βέλος]. αὐτίκα, τοῖς ῥῶν ἱπποκῆς etc. exempli causa, carmina et versus Lyricos scribentibus etc. Pro ὡς αἰεὶ legi quoque posset ὡς αἰετῶν, ἢ ὅχι ἀπαντα, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more vitur Dionysius p. 192. 224. 240. eiusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τῆς Δημοσθένους. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, ῥητοῖς κοινῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit

haec vox, eodem significato: male enim ibi vertitur primum.

P. 349. l. 6. ἴδωτε ἡ.] Constructio vult ἡ. sc. προσδοκῶτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ἐνδον vero est quod vulgo dicimus in specie, pecunia parata, et apud nos δῶρον iacens. opponitur ei quae est ἔξω, et ἀνεγόν, foenere, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra: ἔσαν δ' ἡμῖν ἘΝΔΟΝ ἐπὶ τὰ μὲν. Demosthenes Orat. I. in Aphobum: δῶρον δ' ἘΝΔΟΝ ὁ γδοῖκος μὲν, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione. passim inuenies. Quae sequuntur ita distingo: Νικηράτω δ', ὅτ' ἀπὸ τοῦ κατέλιπε, δῶρον etc. Niceratus vero, quando moriebatur, affirmans se nihil argenti vel auri relinquere. praedia vero quae filio reliquit etc. ita verte ὅσιον, praedia, res soli, res immobiles; quae opponuntur δῶρον et χρυσίον. Nicerati, Nicias filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄποιος. vnde pro κατέλιπε conicio legendum esse κατέλιπε, inuenisse: et verba ista, praedia vero quae filio reliquit, intelligenda esse de praediis quae Nicias Nicerato reliquit. De Nicias diuitiis vide Xenoph. p. 925, et Thucyd. VII. ad finem. Quae vero praecedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὶν ταλαίων, recte habent; nec delendum ἢ nec mutandum ταλαίων, in ταλαῖα. ita paullo ante, πλείον ἢ πενήκοια ταλαίων. Thucydides lib. II. segm. 13, ἐκ ἑλάντων (l. ἑλάντων) ἢ ἢ πενήκοια ταλαίων: vbi Scholiastes notat, τὸ ἢ, ὥς ἐστιν.

Ibid. l. 8. ἀλλὰ τὸ ἔστιν ἢ κατέλιπε τὸ ἢ, ἢ πλείον ἢ ἑκατὶν ταλαίων καὶ δίκας ταλαίων.] Antiptosis: τὸ ἔστιν pro ἢ ἑκατὶν. Ordo est, ἀλλ' ἢ ὅστις, ἢ τὸ ἔστιν κατέλιπε τὸ ἢ, etc. et notabilis est locutio quia egregie illustrat parein S. Pauli 1 Cor. X. 16. τὸ ἔστιν ἐν κλῶρ, ἢ καὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; id est, O APTOS, ὁ τὸ ἔστιν κλῶρ, ἢ καὶ etc. panis ille, quem frangimus, nomen denotat participationem corporis Christi: ita enim intelligendum puto ἔστιν. scil. denotat, significat: vt Matt. XIII. 38. ὁ δὲ ἄγρος, ἔστιν ὁ κόσμος, significat mundum. et ita in isto, τὸ ἔστιν τὸ σῶμα μου, hoc denotat corpus meum: et alibi passim, tam in Veteri quam Nouo Foedere. Haec vero Compositio, THN ἑκατὶν ἢ κατέλιπε, TON ἔστιν ἐν κλῶρ, cum Articulo, rariorem puto. vsitatio ista, ἑκατὶν ἢ κατέλιπε, ἔστιν ἐν κλῶρ.

Ibid. l. 11. καὶ ὡς φησι διακοσίαν ταλαίων ἰτιμήσας αὐτὸν ὁ πατήρ, τότε τὸν τοῖσι etc.] Primo, legendum ὡς φησι, vt ainnat: Deinde, ἰτιμήσας, affirmans: deest istud quod aestimar-

aesimauit, scil. τὰ χρεῖματ', ἢ νόμισμα, τὰ ὄνια: quod vltimum forte latet in voce τῆς: male enim Interpres Passive accepit ἐτιμῆσατο, et vertit censebatur, quasi esset ἐτιμῆθη. Sic Orat. III. THN γὰρ ΟΥΣΙΑΝ ἢ ἰαυτῷ ἅπασαν πω-
τῆκοιτα καὶ διακισίων δευχμῶν ETIMHSEATO. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλίας τοῦτω ὁ Ἱπποκλῆς, ὅτι νεωστὶ ἐτιμῆκεν ὁ πατήρ, (ὃς πωλῆσα τ. Ε. ἰ. κενῆα, καὶ, ὡς φησι, δ. τ. ἰ. α. ὁ π. τίτι) τότε τ. τ. εἰς τοῖς ταλάροις ἐστὶ. De τῷ ἀνακλῆθαι supra me-
mini.

Ibid. l. 12. εἰς τοῖς ταλάροις ἐστὶ] Suspectum mihi hunc locum reddit summae exiguas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae fororem vxorem habuit, post mortem Hipponici exegisse et abstulisse a Callia decem talenta, quasi ab Hipponico sibi promissa, si matrem ex filia eius procreauerit. Scio quidem Calliam postea ad pauperiem redactum fuisse; sed non ὅτι νεωστὶ ἐτιμῆκεν ὁ πατήρ maiorem igitur summam puto latere sub isto διῶν. De hac Familia vide erudite disserentem Perizonium ad Aelian. V. H. XIV, 16, et IV, 16. 23. Callias Hipponici Fil. cuius meminit Demosthenes in Orat. περὶ Παροργισμοῦ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum imposuerunt Athenienses, auus erat huius Calliae de quo nunc agitur.

Ibid. antepen. Κλειφῶντα ἢ πᾶσι; ἐστὶ ὅτι διηχέσαι τὰ τ' ὁλίως πᾶσι,] Id est, πᾶσι τῶν ἢ ἐστὶ ὅτι Κλειφῶν διηχέσαι. Sic I Cor. XVI, 15. οἰδαὶ ἢ οἰκίαν Στεφανῶ ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τ' Ἀχάϊας, ἰ. ε. οἰδαὶ ὅτι ἡ οἰκία Στεφανῶ ἐστὶν etc.

P. 350. l. 6. περὶ τῆς αὐτῆς] Scribe, τῆς αὐτῆς. patet ex voce αὐτῆς.

Ibid. l. 10. πλείων ὅσα] Lege, πλείων ἢ ὅσα. Sequitur, ὡς καὶ τῶν ναυκλήρων καὶ ἱμῶρων. Forte, ὡς καὶ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe foenore nauitico occupata. quod nos diceremus, in manibus nauclerorum etc. sic ναυτικὰ ἰσθμοῦ κοίτη μῆκος περὶ Εὐρώ, Demosth. in Aphob. I.

Ibid. vlt. ἐν Ἀθηναίων ἀπὸ τῶν ἀκηκοῦτων etc.] Legendum ἀπὸ τῶν, absolute, illo absente, donec Diotimus peregre erat. Male Schottus omittendam hanc vocem putauit, utpote natam ex sequenti. Ita Lucae XXIV, 47. ὁ-
ξαμῶν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ: sic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἄρξαμῶν, quod nullam habet Constructionem. αἰξαμῶν, absolute, scil. καὶ κελεύων: quae vox includitur in praecedenti κελεύωνται, prout fieri solet: postquam inceperint praedicatores ab Hierusalem. Mox, ὅτα εἰ ἐπαθὶ τι πλὴν καταπαύσαι

etc. Recte Stephanus περὶ pro πλὴν: et forte delendum εἰ. Paulo post pro ἐδικας τε, scribe γα.

P. 351. antepen. ἐλάττω γὰρ νόμισμα καλίστι etc.] Ita queritur Alcibiades iunior apud Isocratem Orat. de Bigis: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρεῖμασι κακῶς, τοῖς δὲ νόμοις, (sc. ὁ κινδυνὸς ἐστὶν) τοῖς δ' ΑΠΟΡΩΣ, ὡς περὶ ΕΓΩ, ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΙΣ, περὶ ἀτιμίας.

P. 352. penult. περιπαύσαιτο] Lege, περιπαύσαιτο, insuper foenerati sunt.

P. 354. l. 3. καὶ ἐκείνῳ ἀνακλῆσαι. ἀνάγει, ὡς ἀνδρῶν δικαστῶν, τὸ πλεονέκτημα. Scribe καὶ ἐκείνῳ, singularim. Deinde legebatur Catalogus Impensarum Nicophemi. post quae subdit, Ἀκρίαι, etc. Auditis, o iudices, quam multae impensae fuerint. Interpres male: Audite, iudices, populum.

Ibid. l. 6. δοκῶντας τι εἰς ἀρχὴν ἔχον, εἰς-
μῶν εἰκὸς διαπάραισι περὶ ὁμοῦ. Lego: δοκῶν-
τας τι εἰς ἀρχὴν ἔχον, εἰς μῶν καὶ εἰκὸς: etc. id est, non verosimile est eum, si peculatus reus fuisset, nullam impensam refugisse: quia, ut supra arguit, non est eiusdem hominis, nullā incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere. ἔχον τι εἰς ἀρχὴν, per ὁμοῦ, ex praefectura vel magistratu suo aliquid acquisivisse, est, iniuste opes reipublicae in rem suam conuertisse: quod supra vocat ἔχον τι τῷ κοινῷ, et, τῷ ὁμοῦ ἔχον, scil. τι, Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste vsus vocis τι, sensu malo. sic Actor. XXV, 5. ἢ ΤΙ ἐστὶν οὗ τῷ ἀνδρὶ τῷ τῷ: si quod est in viro crimen, Vulgat.

Ibid. antepen. καὶ ὁμοῦ ἀκούσαι μὲν καὶ μοι καὶ τῷ καὶ τῷ. MARTYRES] Mira deprauatio: nam admodum probabile puto scribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μὲν. Quin et ante ὁμοῦ deesse videtur τῶν vel περὶ τῶν. Nunc ἢ περὶ τοῖς ἐστὶ καὶ περὶ τῶν ὁμοῦ ἀκούσαι μαρτύρων: nunc vero aequum est de his quoque vos audire testes: scil. de Liberalitate patris in ciues egenos. περὶ τοῖς ἐστὶ, par est, aequum est, ut Matt. III, 15. ὅτω γὰρ ΠΡΕΠΟΝ ΕΣΤΙΝ ἡμῖν etc.

P. 355. l. 6. τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἐπελάττω οὐκ ἀ-
παύει τῷ β. Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αὐτοῦ ante ἐπελάττω. Deinde, pro ὁμοῦ scribe ἀνω, sc. ἔργα.

P. 356. l. 3. τῶν ἔργων πάλαι ταῦτ' ἐστὶ, καὶ ἄτ' ἔγω etc.] Lego: ὡς τῶν ἔργων πολλὰ ταῦτ' ἐστὶ καὶ ἄτ' ἔγω etc. PARVA mea, inquit, in Reip. commodum ita comparabo, ut reuera MAGNA futura sint: id est, Opes meas, quae paruae iam restant, Reip. temporibus et occasionibus ita impendam, ut, licet parvae sint,

sint, ex opportunitate earum pro magnis re-
vera haberi potuerint.

Ibid. l. 9. ἀλλὰ καὶ ἀβλήτας εὐκλειστοὶ ἰσχυροὶ
καὶ Νεμείας.] Legendum ἀβλήτας, et de certami-
nibus curulis intelligendum.

Ibid. pen. ὑπὸ τῷ ἰσχυρῷ ἀναιρεθῆναι.] For-
te, ἀναιρεθῆναι, spoliatus, facultatibus priuatus:
ut supra, καὶ εἴ τι ἰσχυρὸν ἀδικησάτω εἰρήσο-
μαι. Sed et ἀναιρεθῆναι probum forte est, eo-
dem significatu. Vide Demosth. Orat. II. in
Aphobum: οἱ δὲ μηδὲν τούτων ποιοῦν, ἵνα ἐν
βραχύνει ὁσίας ληλυργῶν, πασιπάσαι ἀναιρε-
θῶν, omnino perderet. Lysias tamen, nisi fal-
lor, nunquam ita scribit.

IN ORAT. XX.

PAG. 357. Haec Oratio, praeter mendas
in Contextu, manca etiam est pluribus
in locis. Defectus aliquot vnus vel duarum
vorum ex ipso Argumento et Ratione facile
suppleri potuerunt: de caeteris, spectandi Co-
dices.

P. 358. l. 10. πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε, λί-
γυν τι ἀποφρονησάτω παρ' ὑμῶν;] Scribe: πό-
τερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, εἴλω τι, etc. *Vtrum*
ea quae erat aetate, cupiens aliquid consequi apud
vos? id est, aliquid iniqui, et parum ciuilib.
De voce τι, sensu malo, dixi aliquid ad Orat.
praecedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, ut apud Dion.
Halicarnasense in Lysia: ὡς ἰσχυρὸν δόξης ἔχων,
et mea fert opinio. Lucianus in Somn. p. 2.
ὡς ἔκαστος γινώσκῃς ἢ ἰμπνησίας εἶχον. Philo-
Vit. Mos. lib. I. ὡς δὲ οὐσίαν ἔχον καὶ διοίκη-
τον. Schottus quoque coniecerat εἴλω pro
λίγυν. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, a
uobis. Deest vero aliquid post hanc sen-
tentiam. est enim ὑποφωτισθῆναι, cui debuit oc-
currere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, ut
in sequenti sententia factum videmus: *An*
corpori fidens, ut vestrum aliquem iniuriā affi-
ceret? cui respondet: *Atqui aetatem eius vide-*
tis, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed
haec exciderunt.

Ibid. pen. καὶ τὸς ἄλλους ἰκα-
νὸς δυνάσκειν τούτων.] In MS. Stephani ἰκανὸς
ἐστὶν δυνάσκειν. Distingue et lege: καὶ τὸς ἄλλους ἰκα-
νὸς ἐστὶν δυνάσκειν τούτων. *At-*
qui aetatem eius videtis, quae apta est ad de-
hortandum alios ab huiusmodi facinoribus. erat
enim Polystratus Septuagenarius, frigidae et
cautae aetatis. Hanc γινώσκων et verba, sua fe-
cit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα
τῆς ἡλικίας καὶ παρ' ὅσους, ἢ τοὺς ἀλ-
λοὺς πείθον ἀποτρέπειν.

P. 359. l. 2. ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν ἀμαρτήματα

αὐτῷ ἔναι ἀν' ἑκαστῇ.] Mirum quid sibi ve-
lit istud ἔναι, cum ante dixerit ΔΙΑ τὰ ἀμαρ-
τήματα αὐτῷ. Bene vero quod sententia prox-
ime sequens defectum huius loci euidenter
ostendit. Lege: ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν ἀμαρτήματα
αὐτῷ ἢ τῷ παίδων ἔναι ἀν' ἑκαστῇ. Sequitur
enim: Huic vero nil tale commissum est, ὥς
αὐτῷ (l. αὐτῷ) ἔναι μισθὸν τὸ πλεονεξῆναι τὸ ὑμῶν
τις, ἢ τῷ παίδων: ut propter se, vel FILI-
os suos, populum vestrum odio haberet. un-
de clare patet haec vltima verba, ἢ τῷ παί-
δων fuisse in priore sententia: aliter enim non
recte argumentabitur. Deinde, hoc Argu-
mentum ita concludit, ὥς μηδὲ τούτων ἔναι
ἰσχυρὰς πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν
ἀμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio,
ex Conclusionē dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων
ἔναι — ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ αὐτῷ, ἀλλὰ τὰ πρὸς
αὐτὸν ἀμαρτήματα. Si adtente haec legas, ve-
ra, opinor, deprehendes.

Ibid. l. 9. τοῖς πρὸς γὰρ αὐτὸν ἐκείνους, etc.] De
hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex
adiunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis
supplendis summa incertitudo. Mox, οἱ δ'
ἐκ ὑπομνήσαν, etc. ante haec verba Schottus
putat esse hiatum. mihi bene connecti vide-
tur contextus si recte capias ἐκ ὑπομνήσαν,
non remanserunt, profugerunt ἀνταρκαλίαι,
sponte exularunt: quod infra vocat οἶχον,
de eadem re: οὐκ οἶον δὲ, σφῶν αὐτῶν πρὸς καλῶ-
σίαν ἀδικῶν, οἶχον, ἵνα μὴ δοῖεν δικῶν. An-
docides de Myster. initio fere: ὁ πόσις γὰρ μὴ
ἐθελῶν ὑΠΟΜΕΙΝΑΙ, καλῶσίαν αὐτῷ ἀδι-
κίαν, ἐκόντως ἀν' ἐκ ὑμῶν τοιαῦτα πρὸς αὐτῷ
γινώσκοντες ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτῷ πρὸς σφῶν αὐ-
τῷ ἔβωσαν. ὁ πόσις δὲ πρὸς αὐτῷ μὴδὲν ἀδι-
κῶν, ὑΠΟΜΕΙΝΑΝ, δικαίως ἐστὶ καὶ ὑμῶν etc.
vide et sententiam proxime sequentem, vbi
plenius effert, ἀγῶνα τοσούτων ὑπομείνοι, et p.
3. ὁ δὲ πρὸς αὐτῷ ὑΠΟΜΕΙΝΑΙ, καὶ ΜΗ ΟΙΧΕΣΘΑΙ
φύγοντας, ἐγὼ. et Xenophontem Hellen. V.
p. 569. D.

P. 360. l. 10. τούτων — οἱ ὑμῶν μὲν εἶναι
etc.] Forte, οἱ ὑμῶν. Sed οἱ potest denotare
idem quod ὅτι, ut Actor. XXVI, 23. οἱ πα-
θητὴς ὁ Χριστὸς, οἱ πρὸς αὐτὸν etc. quod passi-
bilis Christus ille, quod primus etc.

Ibid. antepen. τὸ δὲ καὶ ὁ φόβος τῷ πει-
σθητῶν ἀπείρεται πάντας.] Hic quoque exci-
disse videtur aliquid. Forte: τὸ δὲ τὸ
ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩΝ, καὶ ὁ φόβος etc. Sic in-
fra: ἀλλὰ τὸ δὲ τὸ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩΝ.
et rursus: τὸ δὲ αὐτῶν ποιεῖ τί, τι ὑμῶν
καὶ τὸ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩΝ, μὴ ἐπιθυμῶν, ἀλλὰ
εὐφροσύνας.

Ibid. pen. ΝΕΤΕ οἱ πολλοὶ etc.] Schottus
legit ἢ πολλοί. Varius puto, ΟΥΤΕ οἱ πολ-
λοί,

τις ἐξ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοὶ τῆς ἐξ ἡμῶν κατηγοροῦντες.

Ibid. l. 9. καὶ ὁ παλιός etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῶν παλίων, ut ἡμῶν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὡς περὶ τοῦ π. ΑΛΛΩΝ ἀδικούντων, αἱρετοὶ δὲ αὐτοὶ ΑΥΤΟΙ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ. et alio modo Orat. XXVIII. ὡς περὶ ΤΥΜΕΙΣ τὰ τούτων μισοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ ΤΟΥΤΩΝ τὰ ὑμῶν κληρονομία. Sed haec omnia superat istud Pauli Actor. XXII, 17. ἰσχυροὶ δὲ ΜΟΙ ὑπερέψαντο εἰς ἱεροσολύμους, καὶ ἐπεσφύρατο ΜΟΥ ἐν τῇ ἱερῇ, καὶ εἰς ΜΕ ἐκράσαν. Nimirum, ut ait Demetrius ἐπὶ Ερμῶν. segm. 65. τὴν μεγαλήτορ ἐν τοῖς χήμασι, τὴν μὲν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ῥήσει πλῆσις magnificum est in figuris, neque in eodem manere casu.

Ibid. ult. οὐχ οἱ ΑΠΑΝΤΕΣ αὐτοὶ εἰσὶν.] Scribe, οἱ ΑΠΟΝΤΕΣ, absentes: sequitur enim, ἵνα καὶ τοῖς ΠΑΡΟΝΤΑΣ ὑμῶν ἀπιδύσασθε. De qua ultima voce (ἀπιδύσασθε, absolutivus) notanda καὶ Iul. Pollucis VIII, 2. segm. 9. vbi inter voces quae absolutiōnem significant refert ἀφῆναι, ἀπαλλάξαι. τὴν δὲ ΑΠΟΔΥΣΑΙ, inquit, ἰδιωτικὴν: est enim vox ἀπαλῦσαι vulgare. et tamen Dion. Halicarnasensis dicit Lysiam esse τὴν Ἀττικὴν γλώσσαν αἱρετοὺς κατένευ, optimam Attici sermonis normam. sed, vt bene notat doctiss. Hemsterhusius ad locum istum Pollucis, "Nemo est tam elegans ac nitidus scriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhaeret." Fieri quidem potest ut haec Oratio non sit Lysiae; vel ut eam non legerit Pollux; vel ut huius loci oblitus fuerit. Et sane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lysiam toties citat, ne in vna quidem, quod sciam, harum quae extant, Oratione eum citavisse. Sed quid dicemus de hoc loco politissimi Xenophontis, Απομν. lib. IV. p. 816. E. οἱ Ἀθῶνται δικασταὶ πολλὰς ῥῆσιν μὲν ἀδικούντας, λόγῳ ἀχθεῖντες, ἀπέλυναν. πολλὰς δὲ ἀδικούντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera esse potest Pollucis observatio. Thucydides quoque hac voce utitur sensu patet, lib. I. segm. 95. καὶ ῥῆσιν ἰδίᾳ περὶ τῶν ἀδικημάτων εἰρησύνον, τὰ δὲ μέγιστα ἀπελύνει, καὶ ἀδικούν. de Pausania loquitur. His auctoritatibus se tuetur Lucas XXIII, 20. θύλον ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παυδύσας οὐ αὐτὸν ἀπολύσω. et ita passim Ille, et ceteri Evangelistae.

P. 366. l. 8. οὐδὲν γὰρ τὰ πρὸς γέννησιν, ὅτι ὑμῶν τι etc.] Ita distingue — πρὸς γέννησιν, (ἵτι ὑμῶν τι — ἱμαλλί) πρὸς τὴν ἀγωνιστικὴν οὐ γὰρ δὲ δικάζειν. Idem εἰς ἀγωνιστικὴν quod

καλῶς ἀγωνιστικὴν Orat. XIII. bono cum periculo in hac causa versari. Paulo post pro ὅσων ὑδμῶν Stephanus conicit ἀποσῶν ὑδμῶν. Mallem, καὶ ἀποσῶν ὅσων ὑδμῶν non aberat in vlla omnium, quotquot fuerunt, expeditione. Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυριάς ΟΞΑΣ ἰδίας, et πολλοὶ ΟΞΩΝ μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis: et πάλιν ΟΞΑ λεγόμεν, de Leg. Special. p. 539. Vt cumque legas, requiri videtur Articulus.

P. 367. l. 1. καὶ δὲ ὑμῶν ἀφῆλθῃ] Abundat δὲ. vnde eam delet Stephanus. Forte leg. δὲ.

Ibid. l. 5. ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν, * * * ὅς ἐστιν αὐτὸς ἱππίας etc.] Ita hunc locum signo, cum manifestus sit defectus, ut mihi videtur. Mox pro διαφάσει Schottus conicit διαπαρεῖ. nihil muta. διαφάσει enim melius opponitur τῇ, οὐκ ἔστιν, quam διαπαρεῖ. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διαφάσαν. et, τὰς ἐργασίας διαπαρεῖται καὶ ἀφῆλθῃται, Demosth. Orat. ἐπὶ τῇ ἐν Χερσονήσῳ: vbi opponitur τῇ, οὐκ ἔστιν. Noster Orat. XXII. τὰς ναῦς διαφάσαντας τὰς ἐν τῇ Πόντῳ: ita enim ibi reponendum ex MS. Stephani, pro ἰσφάσαν. Sequitur: καὶ ἀποσῶν εἰς τὴν Καλιάνην, ἐλπίδι μὲν ἐρμάρηθαι ἐκτινῶν. Scribe: καὶ ἀποσῶν — ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ἐρμάρηθαι ἐκτινῶν: et ad Casaniam saluus evaserat, grauis armaturae miles inde profectus sum. recenset enim facta sua quando erat ἱππίας, et quando ἐπὶ τῆς. vnde hunc locum mox concludit ita, ὅς ἐστιν αὐτὸς ἱππίας οἷον ἔστιν ἡ ψυχὴ ἱππείων τῆς οὐκ ὀπλίτευον. αὐτὸς τὸς μάρτυρας παραίταται. Vulgo deest αὐτὸν, quam vocem bene addidit Stephanus.

Ibid. l. 10. καὶ τοῖς ἐργασίαις εἰς σωτηρίαν ὅσοι ἐν τοῖς πολέμοις ἦσαν.] Videtur deesse aliquid. forte, τὰ εἰς σωτηρίαν etc. ut dicat, tantum captum fuisse praedae et pecuniae, quantum fatis esset ad redimendos ex hostibus captivos milites nostros.

P. 368. l. 7. καλῶς μάρτυρας.] Nunquam alibi, nisi fallor, ita loquitur, sed semper καλῶ. Orat. XXXI. καὶ μοι ΚΑΛΕΙ αὐτὸν Διότιμον. et paullo post eadem Orat. ΚΑΛΕΙ μοι τὸς μάρτυρας. Orat. XII. τὸς δὲ μάρτυρας μοι ΚΑΛΕΙ. et ita fere in singulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demosthenes enim pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων τὸς παρῶν ὑμῶν καλῶς μάρτυρας. et ita iterum in eadem Oratione: et alibi passim. Mox, lego et distinguo: τὸ ἐκ τῶν ἱππῶν, ἔστιν ἰδὲ αὐτὸν ἀποδοῦναι ἡμῶν, πότερῳ τῇ ὑμῶν πλῆθος ἀγαθὸν ἔστι, ἢ οὐ. non ἀγαθὸν. Ἀγαθὸς τῇ ὑμῶν πλῆθος est quod passim dicit χρεῖται, πρὸς γέννησιν, οὐδὲν τῇ ὑμῶν πλῆθος. Sequitur: τὰ τῇ δὲ οἰκῇ ἀνιγνόμενα, καὶ ἔτι, ὅτι καλῶς ἔχει τὰ

οὐ Σικελίᾳ, ἤκειν, vel ἔξεν· domesticæ enim res inibi erant perscriptæ; et præterea, ut quando res Siculæ composuit æsien, reuertetur. Haec sana tribus modis tentat Schottus: sana, inquam, nisi aliter MSS. Deinde, mallet ὑμῖν τε (ῥωίφασι καὶ τοῖς ἐσθῆ. vulgo deest τε.

Ibid. vlt. ἢ φουγάδων, ἢ μόνον εἰδᾶδε, etc.] Scribe, οἱ ἢ μόνον etc. constructione ita postulante.

P. 369. l. 5. ἴσασιν, οἷτινες εἰδᾶδε ὅτις, ἢτε οὐ Ἐλλησποντῶν· ὥτε ῥωίφει etc.] Sic interpungendum: et pro ἢτε legendum οἷτε. Pro ἢτῳ recte Stephanus ἢτῳα.

Ibid. l. 7. καὶ μοι ἀνέστη διῦρον. πῶς ἐν etc.] Supple, διῦρον μάγικον. MARTYPEΣ. Πῶς ἐν etc. Vanderheidius quoque semel inseruit vocem ΤΕΣΤΕΣ. geminari oportuit. Solennis hæc omisio, abbreviaturæ alicui forte debita, vel Notæ ταχυνεφετικῆς.

Ibid. l. 9. ἀφ᾽ ἐξῆς εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ratio postulat ἀδικίως. Vide ad fin. Orat. XV.

P. 370. l. 2. ἄλλοι δὲ ὑμᾶς καὶ ἢ ἄλλαν ἱερεῖα τοῖς τοῖς ἢ, γινώσκουσιν ὅτι ἰσὺ τις ὑμῶν μὴ εἰς ὑμᾶς ἢ, ἢ μόνον ὑμᾶς ἀφελήσῃ (ἡμῶν μὴ καὶ πρὸς διδόναι πεποιθότες οἱ ἱερεῖς εἰς ὑμᾶς) τὴν δὲ ἄλλαν ὑμῶν μόνον ποιεῖται, κατ' ἀξίαν χαλεζόρροιο, ὅς ἐστι τις ὑμᾶς ἐν ποιεῖ.] Totum locum adduxi, quia omnia in eo confusa sunt et perturbata. sine vnus literæ mutatione singula in suas sedes en tibi reducta: ἄλλοι δὲ ὑμᾶς, καὶ ἢ ἄλλαν ἱερεῖα, τοῖς τοῖς ἢ ἰσὺ τις ὑμῶν μὴ εἰς ὑμᾶς ἢ. γινώσκουσιν, ὅτι ἢ μόνον ὑμᾶς ἀφελήσῃ, τὴν δὲ ἄλλαν (ἡμῶν μὴ καὶ πρὸς διδόναι πεποιθότες οἱ ἱερεῖς) εἰς ὑμᾶς) ὑμῶν μόνον ποιεῖται, κατ' ἀξίαν χαλεζόρροιο ὅς ἐστι τις ὑμᾶς ἐν ποιεῖ.] oportet autem vos tales esse aliorum quoque causa qui vestris forte rebus student: scientes, non nobis solum beneficium vos collaturos esse, sed et alios (nostrum enim iam, ante has preces, experimentum sumisistis) promptiores reddiuros esse, si meritis gratiam rependatis illi quicumque vos beneficio afficiat. Omnia iam clara; et egregia est sententia. Schottus quoque Parenthesin positam voluit post voces τῶς δὲ ἄλλαν.

Ibid. l. 8. βεβαιώσῃ ΔΕΓΟΝΤΩΝ πάλιν ποιεῖται.] Lege: ΛΟΓΩΝ ΤΩΝ (vel ΤΩΝ) πάλιν ποιεῖται: neque confirmabis sententiam, omnium iniquissimam: quæ sententia sequitur, λίγῃ καὶ etc. Absque Articulo Andocides de Myster. p. 3. λόγῳ πάλιν δεινότητι καὶ ἀνοσιότητι λέγουσι. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ἐλλῶν. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσῃ, in Futuro, vt ἀφελήσῃ et ποιεῖται, paullo ante,

Ibid. vlt. ὥς ἀντὶ τούτων ἵκεν etc.] Hæc quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et deprauatione. Lego: ὥς ἢ τοῖς ὑμῶν ἱερεῖς ὑμῶν ἱερεῖς εἰς ὑμᾶς, (ἡδὲ τῶν, ὅτι ἄλλοι μὴ ἡμῶν ἐν αἰσιν ἐσθῆ ἐσθῆ) αὐτοὶ δὲ ὑμῶν ἱερεῖς εἰς ὑμᾶς, ἀξίαν μὴ ἀφελήσῃ καὶ χαλεζόρροιο. Non igitur nunc sumus vobis beneuoli rerum huiusmodi (facultatum nostrarum) causa; (probo enim scimus nobis non fore unde soluiamus, si mulctemur) sed olim beneuoli cum fuerimus, nunc gratiam repositimus. Hic videtur esse sensus, satis obuius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deesse ἡδὲ aut πρὸς: quasi scriptum fuisset, πρὸς τῶν ἱερεῖς εἰς ὑμᾶς, καὶ ἀξίαν μὴ etc. vel tale quidpiam. Inserui αἰ ante εἰν. Phrasin διείσκησιν (idem quod Lysiae διείσκησιν) καὶ χαλεζόρροιο habes apud Lucam I, 30. et Actor. VII, 46. Sensu tamen diverso.

P. 371. l. 5. ΑΦΙΕΝΤΑΙ τὰς ἢ πατρίδα ΑΜΑΡΤΙΑΣ, etc.] Marthæus IX, 6. ἱερεῖς ἔχοντες ὅτις εἰς ἀνθρώπων ἰσὺ καὶ γὰρ ΑΦΙΕΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

P. 372. l. 1. ἀπολῆται, πῶς δὲ εἰς ἡμῶν — ὅ ἡμῶν ἀδικίᾳ etc.] Stephanus pro ἡμῶν et ὑμῶν coniicit ὑμῶν et ὑμῶν. Schottus putat locum corruptum et lacerum. mihi omnia sana videntur, si recte capiatur ἀπολῆται perditionis, scil. exilio: prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξίαν μὴ ἀδικίᾳ ἡμῶν ἀπολῆται vbi de mulctura loquitur. Demosthenes πρὸς Εὐκόλ. ἀπολῆται φουγάδων ἡδὲ μὴ ὅλῳ καὶ ἀπολῆται: vbi vltima vox de exilio capienda est. et ita ἀπολῆται paullo post, ad finem istius Orationis. Paullo ante, pro ἐλπίσῃ recte Stephanus ἐλπίσῃ: et mox, ὅτις δὲ ἡμῶν pro ὅτις ἡμῶν.

IN ORAT. XXI.

PAG. 374. l. 1. εἰ δὲ ὅτι τὸν ἡμῶν ψήφισιν] Scribe οἷν τῶν. Exempla vbi-que.

Ibid. penult. ὅμως ἡσφορῶν, καὶ μ. — καὶ δ. — εἰσινίονα] Lege, εἰσφορῶν. Patet ex Distributiuo, καὶ μ., καὶ δ.

P. 376. l. 7. ἐκείνης ἐκείνης καὶ ἄλλης] Scribendum ἐκείνης, sc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis præcedentibus. Paullo post, Εὐκλειδῆς idem opinor est quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. sæpe vocat Εὐκλείδην. et pro Εὐκλείδην Idem scribit Εὐκλείδην.

P. 377. l. 1. ἐκείνης (ἡμῶν καὶ τῶν καὶ μὴ) ἰσὺ καὶ τοῖς τελεφεύχοις. — συμφέρει, ἰσὺ etc.]

coëmere, quodnam opus ut Archontes idem iubeant? Lege: ἐς τὴν κωλύει τὰς σιτοπάλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. Si igitur ostenderit, iudices, ullam esse legem quae non prohibeat frumentarios coëmere frumentum, etiamsi praefecti iusserint; absoluisse eum. Ratio hoc postulat. ὅν ομιτεβatur ob praecedens ὅς.

Ibid. l. 5. ἐν τῇ πόλει σίτου περιέκοντο φορμῶν etc.] Stephanus: σίτου πλείων περιέκοντο φορμῶν. Recte: nisi quod ordinem verborum fuisse reor, ἐν τῇ πόλει πλείων σίτου etc. ut paullo ante, Εἰ ὁμολογῆς πλείων σίτου (συμπεριεῖς). Atque hinc forte patet erroris causa. nempe amittebatur πλείων in simili πόλει.

Ibid. l. 11. ἀρχαλίστας τὰς ἀρχοντας ἡρώτων με] Lego: ἀρχαλίστας τὰς ἀρχοντας ἡρώτων με, advocatis praefectis interrogaui eos. Schottus quoque coniecerat ἀρχαλίστας, et ἡρώτων αὐτῶν. Legere etiam potes ἡρώτων, pro ἡρώτων με. istud propius est: hoc saepius vitur Lysias. Vel, ἀρχαλίστας ὡς ἐμὶ τὰς ἀρχοντας ἡρώτων. ὡς ἐμὶ, ad meam damnum.

P. 389. l. 2. φιλονεικῶν ἡγώμενος — τῆς πείρας. δὴν γὰρ etc.] Distingue: φιλονεικῶν (ἡγώμενος — τῆς πείρας) δὴν γὰρ etc.]

Ibid. l. 4. ὡς τίω — Αὐτὸν μάρτυρα παρίξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. ἢ ὡς — φαίνοι. ὅτι μὲ τοίω etc.] Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migravit, abscessit in medio tenore suo sententia. Restitue: ὡς τοίω δὲ συμπλαμῶν καλῶν αὐτῶν οὐκ ἔστιν — Αὐτὸν μάρτυρα παρίξομαι, ἢ ὡς φαίνοι (f. αὐτῶν) μ — ὅτι δὲ — φαίνοι. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde post testimonium Anyti pergit: ὅτι μὲ τοίω δὲ — ἀκνηκόαται.

Ibid. antepen. ὅχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτῶν ἀπλογῆται, ἀλλὰ τῶν κατὰ νότον. Scribe, ὑπὲρ αὐτῶν, pro seipsis. τῶν, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes Groulartus et Vanderheidius hunc locum non ceperunt: quod mirum, cum sensus admodum obuius sit. si haec maxime vera diligens, opinor tamen eos non inde excusatos esse seipsos, sed accusatos esse praefectos. Sic Orat. VI. eadem sententia: καίτοι ὅχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπλογῆται, ἀλλὰ ἢ τῶν αὐτῶν κατὰ νότον: quoniam ea ratione non tam se purgabis quam alios accusabis: quemadmodum vertit ipse Vanderheidius.

P. 390. l. 8. ὡς ὁ συννητὸς αὐτῶν ἀπίστω] Passiue. coëptum frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἑκατὶ δρχμῶν ἰωνηδρὸν δένιον, agnus sedecim drachmis emptus. Isaacus de Haered. Agn. p. 88. οἰκίας γὰρ Μιλίτη, τετραγλίον ἀπληρῶν lege, ἰωνηδρῶν. Demosthenes

αὐτὸν παρρησιῶς. ὁ καὶ ἔχθρις ἰωνηδρῶν ἀπληρῶν. πρὸ οἰκίας δυνωθῆναι. et ita Orat. I. adu. Stephanum: et Orat. adu. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Περσίδων.

Ibid. l. 10. ἢ τῶν ὅμως μάρτυρας παρίξομαι. δένιον δὲ μοι] Scribe: ὅμως μάρτυρας παρίξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. δένιον δὲ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem depravari.

P. 391. l. 7. ὅτοι λογοποιῶσι] Mallem, αὐτοὶ, ipsi fingunt. et pro ἰσθμῶν, restituenda MS. lectio, δισθμῶν. Vide ad Orat. XX.

P. 392. l. 5. χυρὴς σιτοπάλας ἀπὸ κληροῦ] Potius, σιτοπάλας ἀπὸ κληροῦ: ut ἰλασθῆναι. Schottus quoque σιτοπάλας. χυρὴς est seorsim, extra ordinem.

P. 393. l. 2. ποικίλῃ ἢ ἰσθμῶν ταύτῃ αἰτίας λαμβάνει. Miror quid velit vox vitima: et suspicor incuriam Scribae repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνει. Noui quid sit ἔχειν αἰτίαν, culpa obnoxium esse, reum esse: quod saepe admodum occurrit. λαμβάνει quoque αἰτίαν, licet rarius sit, probum est: ut Orat. XII. ὅ γὰρ δὲ ἰτίειν ἔργον Αἴτιαν Λαβόντες (rei), ὅς τὴν πόλιν ἐξέτισται, ἀλλὰ τῶν. Pollux VIII, 10. segm. 120. ἢ τις τῇ φλογίῳ ἢ ἀκνησίῳ φόνος αἰτίας, δότι τῇ Αἴτιαν ἰκνῶσι ΠΡΟΣΕΛΑΒΟΙ. Thucydides lib. II. segm. 18. Αἴτιαν τῇ σὺν ἰλασθῆναι ἀρχιδάμῳ ΕΛΑΒΕΝ ἀπ' αὐτῶν. et ita Idem VI, 60. Sed ἔχειν λαμβάνει αἰτίαν mihi τολογίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intellige: multos, in quos haec eadem accusatio (seu crimen) cadere potuit, morte multauimus.

P. 394. l. 4. μάλλον αὐτῶν] Lege, μάλλον αὐτῶν, malum. Demosth. Philipp. III. τῶν μὲν ἐξ αὐτῶν αὐτῶν μάλλον ἢ πρὸς τῶν βλαστῶν. et ita passim.

Ibid. l. 9. συνήσαν (οἷς — ποιήσαι) δίκην etc.] Dele parenthesin, et distingue: συνήσαν οἷς ὅμως — ποιήσαι, δίκην παρ' αὐτῶν (vel ἀπὸ τῶν) λαβόντες. Paullo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἱ δὲ etc. Tolle distinctionem, et subintellige τῶν: vel οἷους τῶν πολιτῶν οἱ etc. ut τὸς ἰμπέρας paullo post.

Ibid. l. 11. ὅ αὐτῶν οἷος γινώσκω ἔχειν, ἰπειδὴν πῶς, ὅτι τῇ κατὰ — ἀπὸ τῶν σιτοπάλων. Facilis huius loci restitutio. Lege: ἰπειδὴν πῶς, ἢ ὅτι τῇ κατὰ — ἀπὸ τῶν σιτοπάλων. Vanderheidius vertit: alioqui, eodem ipso animo fore existimare, quo erant cum intelligerent, caupones vos absoluisse. Recte supplet: sed pro πῶς videtur legisse ἰπειδὴν, sine causa. ἢ ὅτι, quod interdu plenius ἢ πῶς ἔχειν ὅτι ut Orat. XV. ad fin.

ἢ αὐτῶν γινώσκοντες ἔχουσιν — HNΠEP OTE φησὶ πρὸς τὰς πολιμίας ἀγκυρωθέντων.

IN ORAT. XXIII.

PAG. 397. l. 6. ἐπὶ δημοσίῳ] Lege. ἐπὶ πότι: ex quo pago esset. Inusitata vero sanitas in hac Oratione.

Ibid. ἀγασσάμενος τινὲς τῶν παρόντων — σκήπτρου. ἐπειδὴ δὲ ἀπικρύναι etc.] Mallet, mutatā sede particulae δ, et distinctione, ita legere: ἀγασσάμενος δὲ τὸν — σκήπτρου, ἐπειδὴ ἀπικρύναι etc.

P. 401. l. 12. ἐπὶ λαῶς τὸ ἔδωκε. ῥάδιον τοίῳ etc.] Hic quoque excidit, post ἔδωκε, vox ΜΑΡΙΥΡΕ: quam restituit Stephanns.

P. 402. l. pen. καθύπερθε] Vertit Interpres Brabantus: transfectione, ut commodissime potuit, factā. Nescio unde: certe non ex Lytiae verbis.

P. 403. l. 5. ὡς ἂν φησὶ πολλοὶ χρεῖν etc.] Forte, φησὶ ὡς πολλοὶ χρεῖν, scil. Thebis. Omīsa videtur vox ὡς propter similitudinem cum praecedente φησὶ. Demosthenes Orat. in Aristocrat. ἔτι μὲν γὰρ ὁ Θερσάγους καὶ ὁ Εὐκλῆς αἰς Λαῶν, καὶ ΩΚΟΥΝ ΕΚΕΙ. Matthaeus XII, 45. καὶ εἰσέλθοντες καθ' οἴκον ΕΚΕΙ

IN ORAT. XXIV.

PAG. 405. l. 1. πρὸς τὸν οὐκ ἔχον πρὸς τῶν etc.] Legendum puto, πρὸς τὸν ΓΑΡ οὐκ ἔχον πρὸς τῶν. Huius vero Orationis meminit Harpocratio V. ἀδυνατοί: vbi pro πρὸς δὲ ἀδυνατοί, forte legendum ἔστι.

P. 406. l. 9. ἐπιηδύμασιν ἰσάξ ΚΑΛΩΣ.] Scribe, ΚΑΛΟΙΣ. Lucianus Abdic. p. 710. πρὸς τὰ ΚΑΛΛΙΣΤΑ τῶν ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΩΝ ἰσυνάκοντα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ὡς δὲ ΚΑΛΟΙΣ καὶ γὰρ τοῖς ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΣΙ διημερεύουσιν. Eadem τὰ χρεῖσθαι ἐπιηδύμασιν vocat Noster Orat. XXXI. et Demosthenes in Epitaphio. Aeschines contra Timarch. p. 6. ἀναλαβόμενος λίγην πρὸς ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΩΝ φύσιν καὶ ΚΑΛΩΝ. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem.

P. 407. l. 3. καὶ δὲ τὴν τέχνην ἀπορῆας] Rectius ὡς τὴν τέχνην, ut statim, καὶ μὲν ὡς καὶ τὴν τέχνην ἀπορῆας.

Ibid. antepen. ἀδυνατοί κτήσασθαι.] Intelligit *seruum* aliquem operarium, quem voluit *emere* sibi successurum in labore artis suae; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra

de ἀρετῇ, seu *mulo*: καὶ δὲ, ἐπειδὴ τοῖς τοῖς ἀδυνατοί κτήσασθαι, non possum acquirere; ob exiles facultates.

P. 408. l. 12. τότε ἀφαιρέσει.] Vel πῶς, scil. τὸ ἀργύρου τῶν, ut paullo ante.

P. 409. l. 3. εἰ δὲ ἂν ἰγὼ λίγω τύχοι τις θνητῶν, ἢ τοῖς τοῖς, καὶ ἔτι ποιησάμενος] Post θνητῶν defunt nonnulla. Schottus legit τοῖς τοῖς pro τύχοι τις. sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λίγω tamen forte scribendum ἔχω.

Ibid. l. 9. τὸ συμβαίνει παρὰ.] Recte. Aelianus Var. Hist. XIV, 1. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις αὐτὸς ἔχει ἐπὶ τῇ συμβαίνει παρὰ. Τὸ γὰρ θνητῶν παρὰ, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Praecedentia suppluit Stephanns. De voce φιλοσοφῆν pro ποιῆσαι vide Harpocratiōnem.

P. 410. l. 5. ἐπὶ τῶν ἡττημένων ἵππων ἀναβαίνω.] Lego: ἐπὶ τῶν ἡττημένων ἵππων ἀναβαίνω, equos alienos commutato acceptos inscendo. Demosthenes adu. Euer gum: ἵππων παρὰ ἀλλοτρίων (sc. λαμβάνει ὁ Θεόφραστος) ὑδρῶν χαλκῶν ἀποφύγοντες ἀλλοτρίων, ἡττημένων, πολλὰ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine qui res et seruos suos vi abripuerat. Paupertatis vero, vel *sordium* et *anaristiae* nota erat, alienis equis vectari. vnde hoc exprobrat Midiae Demosthenes, quod ἐπὶ ἀλλοτρίων τὰς πομπὰς ἤεντο ἵππων. Ἀρετῇ autem verti potest *lectica*. significat etiam quoduis *iumentum*. Vide Hesychium, et Harpocratiōnem. Haec scripseram. sed iam deprehendo hanc emendationem a *Valesio* praereptam esse Not. ad Harpocrat. p. 88. vbi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑδρῶν ἡττημένων profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. vbi pro ἀνιστάμενος ἀδύσθαι λαβόντες, male legitur κτήσασθαι.

P. 411. l. 4. τὸ αὐτὸν ὁμοῖον ἢ ὡς etc.] Scribe, τὸ αὐτὸν ὁμοῖον, οἱ μὲν, ὡς ἀνθρώποι, — οἱ δὲ, ὡς ἀνθρώποι ὄντες, κληροῦντες κληρονομοῦν.

Ibid. l. 7. ὅθ' ἔστι εὖ ποιοῦν.] Ex sensu et sequentibus scribendum videtur, ὅθ' ὅς εὖ ποιοῦν, neque quisquam qui sana mente est. sequitur enim, ὁμοῖον δὲ τῶν ΕΥΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ ἔργον ἐστὶ μᾶλλον πεισύνει (non πεισύνει) τοῖς etc. Lucianus lib. Quom. confect. sit Hist. p. 616. ταῦτα οὐκ οἶδα εἰ τις τῶν ΕΥΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ ἀνάγκη. Demosth. Philipp. III. ἀλλ' ἔστιν, ὃ πρὸς τῷ Διὶ, ΟΣΤΙΣ ΕΥΦΡΟΝΩΝ ὡς τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸ ἀγνοεῖν εἰρήνην ἢ πολέμῳ ἐαυτὸν σκεψάμενος; Saepe ita loquitur Demosthenes.

Ibid. l. 8. ἀσπερ ἐπὶ κλέμναι συμφορῶν ὅσων, ἀμφισβητήσων καὶ etc.] Schottus ἐπὶ δόλῳ

δύλω pro ἐπὶ κλέρῳ. quid voluerit non intelligo. Rectius Stephanus ἐπικλέρῳ, vna voce: hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex asie haerede, disceptaturus venit: id est, non permittit mihi esse debili et calamitoso; sed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expectenda et lucrosa, litem mouet et disceptat. Recte et proprie ἀμφισβήσωσι: vnde ἀμφισβήτησις ἐπικλέρῳ Polluci VI, 38. segm. 177. disceptatio de orba virgine ex asie haerede bonorum, et VIII, 6. segm. 62. πρὸς κληροῖς διέγω ἐπὶ τῷ ἀμφισβητήσαν κλέρῳ, ἢ ἐπικλέρῳ: est vero πρὸς κληροῖς quando aliqui disceptant de hereditate, vel virgine haerede. Exempla ubique apud Oratores. vide Demosth. adu. Macartatum.

P. 412. l. 1. ὡς περὶ τὸ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλαν, ἀλλ' ὅτι λίγῃ, ἀλλ' οὐκ αἰ πάντων περὶ. ὡς μὲν etc.] Mutila haec et luxata esse suspicor. mallem: ὡς περὶ τὸ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλαν, ἀλλ' οὐκ αἰ πάντων περὶ, * * * ἀλλ' ὅτι λίγῃ, ὡς μὲν ψάσῃ] ταῦτα ποιήσω. tanquam terribilem aliquem nominaturus potius quam valde mitem, * * * νῦν δὲ dicis, etc. Vel, ὡς περὶ τὸ φοβερὸν, vt infra, ὡς περὶ τὸ καλὸν ποιῶν.

Ibid. l. 9. τὸς ἡδὴ πρὸς ἐκδοτὰς τῇ ἡλικίᾳ.] Quod Lucas I, 7. dicit πρὸς ἐκδοτὰς οὗ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. Lucianus simpliciter πρὸς ἐκδοτὰς: τὴν τινὰ μάλιστα τῷ πρὸς ἐκδοτὰν, Nigtrino p. 34. et Abdicato p. 717. τῆς μὲν τοῦ, νῦν δὲ ἡδὴ πρὸς ἐκδοτὰς. Herodianus II, 27, de Nigro: ἡ δὲ αὐτοῦ δὲ μὲν ἡλικίας ἡδὴ μετρίως πρὸς ἐκδοτὰς. Vide Iosephum Ant. VII, 8. segm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τὸς πρὸς ἐκδοτὰς ἡδὴ ταῖς ἡλικίαις.

P. 413. l. 2. ἀμύνει τὸς τὸς σωματικῶς,] Stephanus ὑπερβαίνει, vel κατάρχεις. prius mallem.

Ibid. l. 6. ὡς περὶ τὸ καλὸν ποιῶν.] Forte, οἷον: eodem sensu ac istud Diog. Laërtii in Aristippo: λίγῃ) χαίρειν τι εἰπείν, fertur lepidum quiddam dixisse. ἀστὴν εἰπείν, Demosth. in Aristocratem.

Ibid. vlt. ὡς ἐγὼ λέγω τὸ ἀγορῆς καί τε καὶ ἀγορῆς, etc.] Lege, ὡς τὸς ἐγὼ λέγω. Pro καί τε καὶ ἀγορῆς Stephanus coniecit καί τε καὶ ἀγορῆς, si quid mutandum, rectius puto καί τε καὶ ἀγορῆς, a καί τε καὶ ἀγορῆς, non a καί τε καὶ ἀγορῆς: de quorum differentia vide eruditiss. Perizonium ad Aelian. V. H. VIII, 5. Dion. Halicarnassensis Lib. de Thucyd. Idiom. citat istud Thucydidis lib. I. segm. 120. τὸς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον καί τε καὶ ἀγορῆς: pro καί τε καὶ ἀγορῆς, inquit Ille: ad hunc locum appositissime. aliter tamen in nostris editionibus concipitur iste Thucydidis locus: nempe, τὸς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον ἢ μὲν ἐν ἀγορῇ καί τε καὶ ἀγορῆς. Ni-

hil tamen in hoc Lysiae loco mutandum forte, propter similem, vt videtur, vsum huius vocis apud eundem Thucydidem lib. II. segm. 17. καί τε καὶ ἀγορῆς) ὅς ἐν τοῖς ἀγορῆς τῷ τυχὼν πολλοί, ἢ ὡς ἱκανοὶ πᾶσι ἰδμεν. multi vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi parant, et, prout quisque poterat. Vbi Scholiastes: καί τε καὶ ἀγορῆς) καί τε καὶ ἀγορῆς ἀπὸ τῶν ἀγορῆς, pro ὡς ἐν ἀγορῇ. Hunc locum illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. ὡς πρὸς ἀγορῇ) πρὸς τὴν τυχὼν ὅς ἐν τῇ ἀγορῇ, περὶ αὐτοῦ, ἢ μὲν ἀγορῇ, ἢ τῷ ἀλλοῦ ἐργασθῆναι ὡς πρὸς ἡν.

P. 414. l. 6. πρὸς δὲ ἱκανοὶ ὡς πρὸς ἀγορῇ, ἐν ἀγορῇ) πρὸς ἀγορῇ. Vox ὡς non recte collocatur. poni debuit ita: τῷ ἀγορῇ, ὡς πρὸς ἀγορῇ (vel ἐν ἀγορῇ) πρὸς ἀγορῇ. Demosthenes in Midiam: φανερὸς ὅς ἐν ἀγορῇ πρὸς ἀγορῇ. et infra, μὲν δὲ ὡς πρὸς ἀγορῇ. Phrasis saepe occurrit in S. Scriptis. Ita μὲν ἐπὶ πρὸς ὡς πρὸς ἀγορῇ, eodem sensu, Actor. XXIV, 4.

Ibid. l. 10. δὲ μὲν μετὰ ἀγορῇ] Scribe μόνον. Mox, pro ὡς δὲ, recte Schottus ὡς.

P. 415. l. 1. πρὸς δὲ οὐκ αἰ δικαιοτάτῳ ἰδῶν, ἢ etc.] Schottus legit δικαιοτάτῳ. non recte, opinor. est enim vox fere Poëtica, imitativissima, ignauissima. nonnunquam apud eos, miserrimus; sed nunquam, quod scio, scriptoribus profanis hac significatione usurpata. Sensui conueniret ἀδικοτάτῳ, vt Orat. VII, πρὸς τὸν ἀδικοτάτῳ αἰ ἀγορῇ, ἢ etc. Eodem sensu δίκαιοτατῳ apud alios inuenio. vnde hic forte scribendum δικαιοτάτῳ ἰδῶν. Sed quid moror? verum puto οἰκτεράτῳ, miserrimus, vel miseratione dignissimus. Demosthenes dixisset, πρὸς δὲ οὐκ αἰ οἰκτεράτῳ πρὸς ἀγορῇ, ἢ etc. Orat. πρὸς Εὐκλείδην. Litera δ, amisso apice, in o migravit. vnde apud Demosthenem Orat. I. contra Steph. p. 104. edit. Heruag. pro τὰ δὲ οὐκ αἰ δικαιοτάτῳ, nunc legitur, οὐκ αἰ. Contra, apud Dinarchum adu. Demosth. p. 95. pro δὲ δίκαιο, legendum puto δὲ δικαιοτάτῳ. Apud Max. Tyrium Dissert. XXI. p. 216. Ed. Davis. nunc legitur ἀσκή pro δίκαιο. τῷ μοι δίκαιο ἢ ὁσίοτῳ αἰνέταις: ita scribendum, non ἀσκή, et αἰνέταις.

Ibid. l. 5. ταῦτα δὲ τῇ ψήφῳ] Scribendum, ταῦτα δὲ ψήφῳ, vt infra, ἀλλὰ δὲ αὐτῷ ψήφῳ δὲ τῇ πρὸς αὐτοῦ ἀλλοις βουλαῖς. et ita passim Noster, et Demosthenes, etc.

P. 416. l. antepen. ἐγὼ δὲ τῶν ὡς τυχὼν etc.] Lege, τοῦτον ὡς τυχὼν. ita supra: ἀλλὰ τὸ δὲ τὸ τυχὼν τοῦτον ὡς; quare enim vos taliter affectos experiret?

IN ORAT. XXV.

PAG. 417. l. penult. *ἢ καὶ ἡγοῦνται* *Θαυμάζουσιν*, *οἱ ἀμειλίγους* etc.] Mallet, *Εἰ ἀμειλίγους*; idem quod *ἔτι*. Centies ita loquitur Noster. Demosthenes in *Leptin*. πολλὰ δὲ θαυμάζουσιν *Λεπτίνου* — *ἐν μέγιστα θαυμάματα*, *Εἰ αἰεὶ* etc.

P. 418. l. 4. *ΕΜΟΙ καὶ ἡγοῦνται*,] *Lege*, *ΟΜΟΙ καὶ ἡγοῦνται*, *ΟΜΝΙΑ* *simul* in accusativo *posuiss*, vel ostendisse. Hoc postulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio subsequens, *ἢ δὲ πολλοὶ μὲν* etc. Et, quod ad *Scipium* attinet, in posteriori membro huius sententiae diluit, *εἰ δὲ ἔτι ΕΜΟΙ* *τι προσέειπεν* etc. Mox, pro *ἀποδείξαι* recte *Stephanus* *ἀποδείξει*: et paulo post *χρηματίζονται* Idem pro *χρηματίζονται*.

P. 419. l. 6. *ἢ μόνον τὸν εὖ πεποιηκότα*, *ἀλλὰ καὶ τὸν μὲν ἀδικῶντα*] Sententia inuertitur, a Maioribus ad Minora delabens, contra quam fieri oportuit. *Lege*: *ἢ μόνον τὸν μὲν ἀδικῶντα*, *ἀλλὰ καὶ τὸν εὖ πεποιηκότα τυχεῖν*, *δικαίῳ* *ἔστι*. Dicit, Se non solum *Impunitatem*, sed *Laudem* quoque et *Praemia* mereri. At quam absurde dixerit, Se non solum *Praemia*, sed etiam *Impunitatem* mereri!

P. 420. l. 7. *ἢ ἡγούμενος προσέειπεν*] *Scribe* *οἷς*: vt *ἡμῶν* *προσέειπεν* supra, et infra.

Ibid. ult. *ἢ* — *ἀδὲν μοι προσέειπεν* etc.] Mallet, *προσέειπεν*, vel *προσέειπεν*, nisi omit-
tas *ἢ*.

P. 421. l. 1. *ἢ δὲ ἔστι ἀνθρώπων φύσις ὅτι ἐλιγερῆς, ὅτι δημοκρατικός*, etc.] Exscribit hanc sententiam *Isoctates*, *Orat. de Pace*, p. 367. *γινώσκεις* *ὅτι φύσις ἢ ἀδὲν ἀνθρώπων τύπων* (i. e. neque *δημοκρατικός*, neque *ἐλιγερῆς*) *ἔστι* *ἢ δ' αὖτε ἡμεῖς τιμῶν*, *ταύτων βούλων* *καθίσταται* *καὶ πολιτικός*. Vnde etiam firmatur MS. lectio in iis quae sequuntur apud Nostrem, *πολιτικός* *μὴ* *συμφέρει*, *ταύτων* *προθυμῶνται* *μεθ' ἑαυτῶν*. ubi MS. omittit *μὴ*, et pro *μεθ' ἑαυτῶν* habet *καθ' ἑαυτῶν*: plane quemadmodum in *Iso- crate*, *Philo Iudaeus* quoque hanc *γνώμην* scriptis suis inseruit. Sed locus memoriae non occurrit.

Ibid. l. 9. *οἱ μετ' αὐτοῖς δημογῶγοι*,] *Lege*, *μετ' αὐτοῖς*, *ἐκ* *illis*, scil. *Phrynicho* et *Pisandro*.

Ibid. pen. *καὶ τελευτῶν*] Prior scriptura erat *καὶ τελευτῶν*, et hic et infra. mutauit *Stephanus*; et admisit in Contextum *καὶ τελευτῶν* (quod et fecit ter *Orat. XXX.* et ter in vna pagina *Andocidis Orat. de Reditu suo*,

p. 21.) contra veritatis et historiae fidem. nulla enim *Historiae Atticae* pars notior est ea quae agit de *Quadringentis*, et eos subsecutis *Triginta-viris*. Centies in his *Orationibus* facta eorum mentio. vt mirum sit quid spectans hoc admisit *Stephanus*. Nulli erant, quod sciam, *Trecenti* illustres in *Repub. Athenien- sium* ante *Demosthenis* *πολιτικός*.

P. 422. l. 1. *ἀντὶ τούτων* *καὶ τελευτῶν* *ἐξήλθον*.] Nisi delendum sit *ἀντὶ τούτων*, legendum, *ἀντὶ τούτων* *καὶ τελευτῶν*. nonnulli ex iis qui *Quadringentis* expulerunt, ipsi postea ex ipsis *Triginta* fuerunt.

Ibid. penult. *ἀδυνάτως* *διδάσκουσιν*] *Lege*, *ἀδυνάτως* *ἢ* *διδάσκουσιν*, *quæ rationes non rediderunt*. Infra: *πολλὰς* *καὶ* *ἀρχαίας* *ἀρετῆς*, *ἀδυνάτως* *διδάσκουσιν*. et *Orat. XXX.* *μόνον* *καὶ* *ἀρχαίας* *ἀδυνάτως* *ἐκ* *ἑαυτῶν*. vnde iurabant *Helias*, *ἢ* *ἀρχαίᾳ* *καταστήσω* *ὡς* *γὰρ* *ἀρχαίᾳ* *καταστήσω* *ὅλα* *ἱτίᾳς* *ἀρχαίας*. citatur a *Demosthene* in *Timocratem*. Mox, *παρ' ἑμῶν*, pro *ἑμῶν*, recte *Stephanus*: ita infra: *κατὰ* *παρ' αὐτῶν* *ἔστιν* *τυχεῖν*. Paulo ante, pro *οἷς*, MS. bene, *ἡτῆς*: vt et, *αὐτοῖς*, pro *αὐτῶν* *οἷς*.

P. 424. l. 3. *προσέειπεν* *ἰδοὺ* *αὐτῶν*,] Recte *Stephanus*, *προσέειπεν* *ἰδοὺ* *αὐτῶν*. Vide ad *Orat. XIV.* de mutatione vocum *προσέειπεν* et *προσέειπεν*. Paulo post, pro *ἀπείλῃ* *ἀπειρέσιμον*, scribe, *ἀπείλῃ* *αὐτοῖς* *ἀπειρέσιμον*.

Ibid. l. 9. *ὡς* *ταύτων* *παρ' ἑμῶν* *οἷς* *ἔστιν* *ἰλη- φότες*] *Ἡμῶν* est longe extra rem. melius foret *παρ' αὐτοῖς*, vel *ἑμῶν*, vel *αὐτοῖς*. Sequitur: *μηδὲ* *τοῖς* *ταύτων* *λόγους* *πιστεύειν*, etc. *My- sonis* hoc est dictum: *Μὴ* *οἷς* *καὶ* *λόγους* *ταύτων* *προσέειπεν*, *ἀλλ' οἷς* *καὶ* *προσέειπεν* *τοῖς* *λόγους* *ἑμῶν* apud *Diog. Laërtium* in *Vita My- sonis*. cui dicto adludit *Max. Tyrius* *Disc. XV.* in narratione congressus *Anacharsidis* et *My- sonis*: *ἡγάσθη* *μάλα* *ἢ* *ΕΛΛΗΝ* *ἢ* *ΜΥΣΟΝ* (*Mysonis*) *ἢ* *Αναχάρκους* *ἢ* *ἀφ' ἑαυτῶν* *ἢ* *ΕΛΛΗΝ* *καὶ* *ἢ* *ΜΥΣΟΝ* *ἢ* *ΛΟΓΩΝ*. *Matthaeus VII.* 21. *Οὐ* *πᾶς* *ἢ* *ΛΕΓΩΝ*, *Κύριε*, *Κύριε*, etc. *ἀλλ' ὃ* *ΠΟΙ- ΩΝ* etc.

Ibid. antepen. *ὅτι* *ἡμῶν* *καὶ* *τελευτῶν* *ἐξήλθον*.] Superfluum est et falsum istud *ἡμῶν*. Vult dicere, *Se non fuisse ex Quadringentis*: *ὅτι* *καὶ* (vel, *οἷς* *καὶ*) *τελευτῶν* *ἐξήλθον*. Sic *Orat. XXX.* *ἡμῶν* *καὶ* *ἀρχαίας* *ἀρετῆς* *ἀπείλῃ* *καὶ* *τῇ* *βουλῇ*, *ὡς* *ἡμῶν* *καὶ* *τελευτῶν* *ἐξήλθον*, etc. ita utroque loco reponendum, pro *τελευτῶν*, ex MS. vel etiam sine MS.

Ibid. penult. *ἢ* *ταύτων* *ἢ* *ἡμῶν* *οἷς* *ἔστιν* *ἰλη- φότες*, *ἢ* *με* *ἀποδείξω* etc.] Quinam sunt *οἷς*? non *Quadringenti*: de iis enim modo absoluerat; et plane ad alios quosdam transi-
vit.

vit. Mihi non dubium est quin sub hac voce lateant οἱ Λ, seu *τριάκοντα*, *Triginta-viri*, qui *Quadringentis* successerunt, et fere coniunguntur. Hi vero Numerali nota, Λ, saepe in Libris designantur. Sic apud Suidam V. *Θηρομάχης*: ἐπὶ τῷ Λ. id est, *τριάκοντα*, *tempore Triginta virorum*. in Scholiaste Aristophanis, et alibi, saepe ita notatos inuenies. Hoc forte non intelligens Lysiae exscriptor pro οἱ Λ dedit οἱ Δι. Isocrates in Amartyro: *ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα καλίστησαν*. quod plenius effert Noster Orat. XII. *ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα οἱς ὁ ἄρχων καλίστησαν*. Huiusmodi Notae numerali debetur forte quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem vnum ex Triginta-viriis: *ἴδοξεν ὁ ἀνὴρ οἷς* (sc. τοῖς Τριάκοντα) *ΔΕΚΑ συλλαβῶν· στασιμότητι ἰγίτην δεцем comprehendere*; nempe *μυρίας* ditissimos. Xenophon vero *Ελλην.* lib. II, de hac ipsa re longe aliter narrat: *ἴδοξε δ' ἀνὴρ οἷς* — *τῷ μυριάκιον ἵνα ΕΚΑΣΤΟΝ λαβῶν· δεξιμότητι ἰγίτην ut singuli ex Triginta-viris vnum aliquem ex aduenis civibus comprehenderent*. quod et clare repetitur paullo post in oratione Theramenis. vnde in Lysia scribendum ibi videtur, *ἴδοξεν ὁ ἀνὴρ οἷς* λ (non ι) *συλλαβῶν*: hoc est *τριάκοντα*, non *δέκα*.

P. 427. l. 4. *ὁμῆς ἀπολίσσω.*] Vel potius *ὁμῆς*: scil. *ἄρχων*.

P. 428. l. 7. *ὅτι μὲν γὰρ ἀκούσι etc.*] Praetulerim *ἡκέτι*: vt et infra, pro *ἐπειδὴ δὲ παυδάσσοιτο*, malle, *ἐπειδὴ δὲ ἐπαυδάσσοιτο*.

Ibid. l. 9. *ὁ ὑμῖν ἐξουσίαν δύναιτο μίγναι ἀγαθὸν ἢ τῇ ὑμῖν ἐξουσίᾳ φονγῇ*.] Opinor, ἢ εὖ τῇ, etc. nec quidquam praeterea mutandum. Schottus notat: *Amisfa hic quaedam locum turbant*. Forte: *ὁ δύναιτο δύναιτο*. Nimis violenter. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exulabatis, contenti eratis vestra ipsorum concordia; neque ab ulla alia re spem aliquam habuistis.

Ibid. penult. *πλείους ὄντας*] Scribe, *πλείους δ' ὄντας*.

P. 430. l. 3. *δέξαιτ' αὖ παρ' ὑμῖν μίγα δύνασθ' etc.*] Lege, cum *Stephano*, *παρ' ὑμῖν, ἢ μίγα δύνασθ' εὖ τῇ πείλῃ*. *δέξαιτ' αὖ, libenter acceperint*.

P. 431. l. ult. *τῷ ὑμῖν ἐξουσίᾳ πλείονος διελύσασθαι τοῖς ὅμοις — ἡμῖν.*] Schottus legit *διελύσασθαι*: bene. Aeschines *ἐπὶ Παρρωκρίστου*. p. 29. *ἐπὶ τῷ πρὸς αὐτὸς εἰρήνης τῇ δέμῳ διελύσασθαι*. Demosthenes de Cor. *περίσθενος, οἱ ὁμοῦ ἡμῖν ἀλλήλοις* ἀλλήλοις, et infra Idem: *οἷσιν αὐτῷ ἀλλήλοις*. et ita in *Philippica IV.* Lucianus *Demonacte*, p. 860. καὶ

πῶς ἢ δέμοις παρρωκρίστου ἡμῖν διελύσασθαι. Haec tot adduco, quia in istis locis, vt in hoc Lysiae, ἀλλήλοις significat publice et solemniter disserere, concionari. vnde ἀλλήλοις et δημηγορεῖν coniungit Demosthenes Orat. *ἐπὶ Παρρωκρίστου*. Sed me monuit Cl. Editor sibi legendam videri *διελύσασθαι, hortati sunt, auctores fuerunt*: quod vetissimum arbitror. sic ἀλλήλοις ἡμῖν, Isocrates in *Archid.* p. m. 253. ἀλλήλοις ἡμῖν τοῖς ἰσχυροῖς, Xenophon *Αναξ.* III. p. 343. et ἀλλήλοις διελύσασθαι, lib. IV. p. 340. τοῖς ἡγετοῖς ἡμῖν, vt Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV, 22. ὁμοῦ ἡμῖν, scribo αὖ ὁμοῦ ἡμῖν, id est, *παρρωκρίστου*: vt *πολλοὶ*.

P. 432. l. antepen. *πολλὰς ἢ ἀρχαὶς ἀρχοῦσι*] Verius *ἀρχαῖς*: ita enim semper et saepe loquitur. Supra, hac Orat. *ὅτι ἀρχὴν ὁμῶς ἀρχοῦσι*. Orat. XXI. *πολλὰς ἀρχαὶς ἀρχας, οἱ τῷ ὑμῖν ἐξουσίᾳ ἀφίληται*. Demosthenes contra Timocrat. *καταρτίᾳ ἀρχῶν ἀρχας*.

P. 433. l. 4. *ὁμοῖς οἷς*] *XPHNAI etc.*] Immo *EEEINAI* (non *XPHNAI*) *ὁ δὲ ἀνὴρ βούληται* καὶ οἷς ποιεῖ: vt infra, *ὁμοῖς οἷς* — *ἀνὴρ οἷς* *EEEINAI ποιεῖ*, *τι δὲ βούληται*. Demosthenes adu. Androthion. *ἐπὶ τοῖσιν οἷς τῷ ἰσχυροῖς, ὁμοῖς οἷς, ὁμοῖς οἷς, ὁμοῖς οἷς*. Ortus error (si error sit) ex mutatione Diphthongi *ei* et *e*. vnde forte restituendus Homeri locus *Iliad.* A. v. 97.

ὁμοῖς οἷς *παρ' αὐτοῖς βασιλῆας* *XPHNAI ἀφίληται*.

Vulgo legitur *XEIPAS*. καὶ οἷς, *λοιμοῖς*, *καὶ οἷς* *καταρτίᾳ* *Iliad.* B. v. 302. Infra, ante voces *ἢ δέξαιτ' αὖ* videtur deesse *εἴτοι*, vel ita legendum pro *εἴ*.

Ibid. antepen. *δὲ ἰτίου σωτηρίας ἡμῖν, τῇ τῶν μὲν ἐπιλύσει*.] Forte, *δὲ ἰτίου*: vt infra, *ἰάν τι δὲ ἈΛΛΩΝ ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνοι*. et supra, *ἢ δὲ ἈΛΛΩΣ μεγάλην ἢ ἰσχυροῖς*. vbi *ἄλλως* poni videtur pro *visitationi* *ἄλλως*: vt apud Lucianum in *Timon.* p. 65. *ἀλλὰ ταῦτα* pro *τάτοις*: et Demosthenem *ἐπὶ Παρρωκρίστου*. *ἀλλὰ τῶν ἐπιλύσει ἀπώλει*, pro *ἐπιλύσει*. vnde hic quoque legi potest *δὲ ἰτίου σωτηρίας ἡμῖν*, pro *ἐτίου*. vt Orat. XXVII. *ὁμοῖς ἢ, ἀλλὰ τῶν πλείων*. et ita Orat. II. *ἀλλὰ τῶν δὲ πλείων*. persaepe ita scribit Demosthenes. Deinde, pro *ἐπιλύσει* recte Schottus *ἐπιλύσει, oblitus esse*.

Ibid. ult. *ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν ἐπιλύσει*.] Constructio postulat, *τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν ἐπιλύσει*, *ἰάν τι δὲ ἄλλων etc.* si quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi sese opponunt et obnituntur.

IN ORAT. XXVI.

PAG. 435. l. pen. ἀλλ' ἢ χεῖρον ποιήσας.] Doest initium huius Orationis et sententiae; sed facile perspicitur hunc esse sensum, ἀλλ' ἢ χεῖρον ἢ ποιήσας existimans eos non hunc facturos esse exactam inquisitionem propter angustias temporis. haec infra explicat. ou amittebatur forte in praecedente ou.

P. 436. l. 2. ὁ δὲ ἀγωνίῃ καὶ ἀγανακτῶ, ἢ etc.] MS. ὁ δὲ ἴγωνι καὶ ἀγανακτῶ, ἢ etc. Demosthenes αὐτὸν οὐ καὶ χεῖρον. Καὶ τοι ΕΓΩΓΕ ΑΓΑΝΑΚΤΩ καὶ αὐτὸν αὐτοῦ, ὁ ἀνδρὶς Αθηναῖοι, Εἰ τὰ ἢ χεῖρον etc.

Ibid. l. 8. ἡμῖν μελεδῶναι] Lege ὑμῖν, vt supra et infra.

Ibid. vlt. ἐπισύρῃ τὰ πρῶτα] Demosthenes ad Leptin. ἐπὶ τούτων ἴσως ἐπισύρῃ τις ἱερῶν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctis. Budaeus putat ἐπισύρῃ is significare, " ambage verborum rem " de qua agitur implicantes, ac quasi in longum tractum ducentes ac subducentes, iudicum mentes aliò aliόque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo quod dixit (Lysias) ἀγασσάμεθα " ἢ καὶ ἡγορέσαι. " Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Euandrum διὰ ΒΡΑΧΕΩΝ ἀπολογίαῖς, PAUCIS verbis apologiam facturum. non igitur (pace viri maximi) in longum ducere et multa commemorare potuit. Scribo, ἀποσύρῃ, subtrahentem, nihil omnino dicentem de rebus quarum accusatur, (ἀγασσάμεθα ἢ καὶ ἡγορέσαι,) sed ad sua in Remp. merita orationem convertentem, vt mox narrat. αὐτὸς αὖτε esse puto διὰ βραχείων et ἐπισύρῃ.

P. 437. l. 10. ὁ δὲ τὰ οὐ καὶ λειψυγίῳ αὐτοῦ ἀναθήματα.] Scribendum videtur, λειψυγίῳ αὐτοῦ. Deinde, legendum puto ἀναλώματα. Ἀναθήματα enim sunt res sacrae, et Deo alicui dedicatae: hic vero agitur de impensis civilibus, et adluditur vel respondetur verbis quibus usus erat Euander in Apologia sua, ὡς ποῦ εἰς τὸ πόλιν ΑΝΗΛΩΚΑΣΙ, quemadmodum refert Noster paullo ante.

P. 438. l. 9. δικαστέον ὃ δὲ τὸς νόμους δυνάμει πληρεθῆναι.] Lego, ἀδυνάμει πληρεθῆναι: dicasterium vero contra Leges non debet forte legi. Pollux VIII, 15. segm. 148. ἐρεῖ; 5, ΕΚΛΗΡΩΘΗ τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ, ἐκκληρωθῆναι, etc. vbi in Vulgatis pariter erat ἐκκληρωθῆναι. Ipse capitis Titulus habet, Περὶ βλάβης

καὶ τῶ ΚΛΗΡΩΘΗΝΑΙ τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ. et alibi dicit Pollux πληρῶν δικαστῶν, et ἀπικληρωθῆναι δικαστήριον: vt et Vlpianus in Midianam, initio fere. Demosthenes contra Euer-gum: καὶ τοι ἰδὲ αὐτοῖς — προκαλεῖσθαι, ΚΛΗΡΟΥΜΕΝΩΝ τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ καμίσαντα τὸ ἀνθρώπων. Idem contra Timocratem: ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΛΗΡΟΥΤΕ, καὶ κατὰ γινώσκοντες δισμὸν τὸ ἀποσπῶντες: ita et ibi legendum puto pro πληρεῖς, quod habet Edit. Hervagiana. Vide Argumentum in Orat. contra Androctonem. et tamen in Prima contra Aristogit. occurrit τὰ δικαστήρια πληρεῖς. Iterum Παρρηγ. adu. Pantaenctum: ἐπειδὴ ἡμεῖς εἰσέναι τὸ δίκον. ἔδη τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΛΗΡΟΥΜΕΝΩΝ, etc. Vide et Orat. adu. Boeotum. Cacterum Thesthothetae (de iis enim agitur, et in eorum numerum cooptari voluit hic Euander) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ὅς τοις πολιτοῖς: alteram, in δικαστῶν forte lecto ob hanc rem. temporis vero angustiae non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri Thesthotheta Euander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum.

Ibid. pen. ἢ ἀξιῶσαι ἀρχῶν] Opinor, ἢ ἀρχῶν ἀρχῶν: vt forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur, et qui inter Nouem erat praecipuus. nisi malis ἐξιῶσαι, archontem e magistratu suo exeuntem: quod ipse ἐξῶθεν τὸ ἀρχῶν vocat Xenophon Hellen. V. p. 566. Mox, pro τούτῳ μόνον, recte Stephanus ad τούτῳ μόνον. Paullo infra, τὰ πρὶν ὃ μὴ λογιῶ ἀρξέναι ἱερῶν θύσαι: vide Suidam in V. Εισηγήματα, vnde hic locus explicabitur.

P. 439. l. 7. ταῦτα ΓΑΡ σκοπεῖσθαι.] Lego, ταῦτα ΓΟΨΝ σκοπεῖσθαι. dependent haec a praecedentibus: ἔτι δ' ὑμῖν ὁ τούτῳ μόνον ΣΚΕΠΤΕCΝ, ἀλλὰ καὶ etc. vnde infert, Haec igitur considerate. ΓΑΡ nullum hic locum habet.

Ibid. l. 9. αὐτὸς τὸ ἐπιγασσάμενος ἀρξάντων ἔπειτα ἰθὺς] Videtur παρίλκεν vel πειρά vel ἔπειτα. nemo enim, opinor, dicit, ἰθὺς αὐτοῖς μόνον πειρά ἔπειτα τινος. Delendum puto πειρά, quam vocem repetiuit forte Scriba ex versu praecedenti.

Ibid. vlt. πρὶν εἰσθῆναι πρὸ λαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallem ἀπὸ λαβόντες. saepe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi traditas accipiunt.

P. 440. l. 4. εἰ μὴ βλάβῃς τινος ἰδούμενης etc.] Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restituendus: Si delatus fuisset

aliquis in Concilio fuisse (Βουλῇ) sub Trigin-
ta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum
sub istis equidem fuisse, etiam sine accusatore a-
liquo eum reieceritis. nunc vero, cum liquent
Euandrum non solum equitem fuisse, et in con-
cilio, verum etiam Populo et Reip. vestrae no-
cuisse; nonne absurde agitis nisi eodem modo de
illo statueritis ita enim distinguenda sunt haec,
posita Interrogationis Nota post φανῶτα:
quod non percepto, Schottus male eiecit par-
ticulam μν. Pro ἀμα ἐν γένει πῶ Idem ve-
rissime restituit ὅμοια: vt Orat. XIII. τὰ ῥή-
τοι ΟΝΟΜΑΤΑ ἀπεργάζονται ὅπως αὐτοῖς
προσγεγραμμέναι εἰς τὴν γῆν, ὡς ἀεργέτας
ὄντας.

Ibid. antepen. ἐβλάδους ὥτε κ' etc.] Ita
distinguendum. Schottus coniecit ἐβλάδους, vel
βυλάδους. recte prius, modò addatur ἡ, ἐβ-
λάδων. Vnde vero βλάδους, Vir Doctissime,
in Lingua Attica, et scriptore Profano? Paul-
lo ante, pro κ' μηδὲν δὲ, recte Stephanus, κ' μὲ
δὲ, vt in qualibet pagina. idem mendum no-
taui Orat. XII.

Ibid. vlt. ταύτης δ' ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἀρ-
χῆν.] Scribe, ταύτῃ δ' ἀρχῇ ἀρχεῖν. Ae-
schines contra Timarch. p. 3. καὶ δὲ δὲξάτω δὲ
χῆν μηδεμίαν μαδίποσιν. Vide ad Orat. praeced-
entem. Sequitur: μὲν δ' ὁ ἀρεῖα παρὰ βα-
λῆς etc. quia Nouem Archontes (quorum Sex
erant *Thesthoetae*) post annum finitum, et
redditas magistratûs rationes, Areopagitis ad-
debantur: quorum igitur numerus incertus e-
rat. Vide Pollucem VIII, 10 p. 941. et De-
mosth. Orat. II. in Aristogitonem.

P. 441. l. 11. κ' ὑμᾶς ΑΥΤΩΝ αὐτίως ΗΓΗ-
ΣΑΣΘΑΙ, ΟΤΑΝ ΓΕΝΩΝΤΑΙ ἐν ἐκείνοις τοῖς
χρόνοις ἐν οἷς etc.] Lego: κ' ὑμᾶς ΔΑΝΤΩΝ
αὐτίως ΗΓΗΣΑΣΘΑΙ ΟΣΑ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ἐν ἐκεί-
νοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. et putaturos esse
vobis imputari debere omnia mala quae euenie-
runt iis temporibus, in quibus etc. Praecedentia
emendauit Stephanus, cū pro αὐ, ἀρχίσιαδ
pro διακῆαδ, et hoc loco ἐγγέσιαδ pro ἐγγ-
σαδ.

P. 442. l. 4. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν ΔΙΑΚΕΙ-
ΣΘΑΙ: κ' πρὸς αὐτὴν αὐτῇ ΚΑΚΩΝ γιγνώ-
ται, ἢ περὶ ῥήμοι etc.] Corruptissimum hunc
locum ita lego et distingo: ὑπὲρ τούτων δ' ἀπ-
λογίσασθαι παρισκευασάμενοι, ὅπως πρὸς τὴν
πόλιν ΔΙΑΚΕΙΤΑΙ, κ' πρὸς αὐτὴν αὐτῇ ΚΑ-
ΛΩΝ γιγνώσκει. ὃ περὶ ῥήμοι, πῶς αὖ οἱ εἰδὲ
διαβλήθηται; ΤΟΤΕ μὲν γὰρ ὑμᾶς φωνῇ ΔΙΚΑΙ-
ΩΣ ἐργαζομένης ἀποδέμασθαι ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΑΙ:

ἢ δ' ΤΟΥΤΩΝ δοκιμάσθαι, etc. pro hoc vero
Euandro apologiam facere paratus, monstrando
quam bene erga remp. affectus sit, et quos illi bo-
norum auctor extiterit. cui Thrasibulo si au-
scultetis, quantam infamiam subituros esse vos
existimatis? tunc enim populus putabat vos La-
odamanti merito iratos eum reiecit: si vero
hunc Euandrum nunc adprobetis, certo scient
vos inique de Laodamante statuisse. Pro κακῶν
legi quoque potest ἀγαθῶν: quae voces in
Libris centies commutantur. Post φωνῇ ad-
didi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur
αὐτῇ δικάσι γινώμη (id est, ἀδικίας) in vltima
parte sententiae, quae huic ex aduerso respon-
det. τούτοις δοκιμάσθαι, pro αὐτοῖς, verum pu-
to. nisi malis, ἢ δ' ἢ καὶ τῶν δοκιμάσθαι.
Schottus quoque inferit καὶ, propter praecedens
τίτι. ὃ vel οἷς pro τῇ, τίτι pro οὔτι, et ἀπο-
δοκιμάσαι pro ἀποδοκιμάσθαι, Idem quoque
coniecerat.

P. 443. l. vlt. προσληψόμενοι αὐτοῖς δοκι-
μασάς τις ἐν ἀσφ' μάλιστα] Lego: προσλη-
ψόμενοι αὐτοῖς, δοκιμασάμενους τις ἐν ἀσφ' μάλιστα
et ex his assumpturum esse, illos qui in
urbe remanserunt adprobatos fuisse, et ideo vl-
teriori examine iam non opus esse. Propius
videbitur δοκιμασάμενους, adprobandos esse, adpro-
bari debere. vide sequentia.

P. 445. l. 5. τελέμεναι τῇ ἐπὶ Φυλῇ ἐλθόν-
των.] Forte, ἐκ ἐλπίδων τούτων ἢ πόλιν τελέ-
μεναι ἢ τῇ ἐπὶ Φυλῇ ἐλθόντων: vt vitetur Am-
biguum.

Ibid. l. 11. ἀλλ' ἢ τὰς τοιαύτας συλληφθείας,
τίτι ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτων, τὰς
συλληφθείας: τίτι ἀποθανεῖν: διὰ δ' τῶν ἄλλων,
τὰς συλληφθείας ἐκφυγῆναι: non ἐκφύγειν.
et existimans, hos in causis fuisse, vt cives com-
prehensi tunc morerentur: illos vero, vt com-
prehensi effugerent. Mox, recte Stephanus ὁ
ἄλλοι pro τῇ. Paullo post pro ὑπὲρ αὐτῶν
scribe αὐτῶν.

P. 445. l. 9. τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύ-
ται, οἷας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας.
Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ δ' ἡμῶν ἀποκρίνομαι. Haec vl-
tima dependent a praecedentibus, in quibus
dixerat, Ego vero nomine Populi paucis huic re-
spondebo: quod deinde vsque ad hunc locum
facit, et causas reddit *Iurisiurandi* et *Conuen-
tionis*, (quibus fidebat Euander) et ostendit
ista nihil illi profutura in hoc negotio. his
absolutis, concludit, Hoc modo Ego pro Popu-
lo respondeo. post quod, ad Iudices Orationem
conuertit.

IN ORAT. XXVII.

PAG. 449. l. 4. τὸ μὲν ΠΑΗΘΟΣ καὶ ἡ αἰσχρὴν — ἡμῶν γένεσις, etc.] Schottus legit ΠΕΝΘΟΣ pro ΠΑΗΘΟΣ. minus recte ad sensum, si proprietatem Graecae Linguae spectes. πένθος enim Nostro et caeteris scriptoribus proficis fere est luctus ob mortem aliquam, vel insignem aliquam calamitatem, morti paene acquandam: hic vero agitur de dedecore ex corruptis iudiciis, et largitionibus pecuniariis, et ἀδικοῦσι: quibus multo melius videretur conuenire τὸ ΟΝΕΙΔΟΣ καὶ ἡ αἰσχρὴν, opprobrium et pudor, nisi a recepta lectione nimis recederet. Rectius Idem pro ἡμῶν legit ὑμῶν.

Ibid. l. 9. ὁπόταν αὖ χρεῖμασι καὶ καὶ σωθῆται τῇ πόλει, καὶ μὴ; Verius puto σωθῆται τῇ πόλει. quae vero spes salutis reliqua est, quando ex pecunia solum, non ex Virtute et Moribus, vel incolumitas vel interitus Reipublicae dependet? Egregia γράμη, et Politicis omnibus notatu digna.

P. 450. l. 1. ΟΤΙ — ὁνομάσαντο μὲν καταψηφισάμενοι, τῶν δὲ ΑΠΕΦΗΦΙΣΑΜΕΝ etc.] Quod illum condemnastis, hunc vero absoluestis etc. Non conuenit cum veritate. nondum enim hunc Epicratem absoluerant, pendente adhuc causa. Lege: Εἰ — καταψηφισάμενοι, τῶν δὲ ΑΠΕΦΗΦΙΣΑΜΕΝ, vel ΑΠΕΦΗΦΙΣΑΜΕΝ etc. si Onomasandrum iam condemnastis, hunc vero absoluestis: Onomasandrus enim pro ὁνομάσαντο legit Stephanus. certe latet Proprium nomen sub ista voce. Cum liberae sint in huiusmodi rebus incertissimis coniecturae, tentauimus, εἰ, ὅτε αὐτὸ ἀδικήματα ὄντο, Μνάσων μὲν καταψηφισάμενοι, etc. notus Μνάσων iste Actor. XXI, 16. et Μνάσων ὁ Φωκὸς apud Aeschinem περὶ Παροργισμῶν. p. 47.

Ibid. l. 2. ὅτε αὐτοὶ ἀπάντων καταγορεύων, etc.] Forte: τῶν δὲ ἀπάντων καταγορεύων, καὶ τῶν αὐτῶν καταγορεύων. οἱ γὰρ etc. Fauet MS. qui habet ὅτε αὐτοὶ ἀπάντων ἀπάντων etc. iisdem omnibus accusantibus, et iisdem testimonium contra eum dicentibus: scilicet iisdem qui Onomasandrum vel Mnafona accusarunt, eiusdem criminis reum. Schottus legit, ὅτε αὐτὸ ἀδικήματα καταγορεύων, idem cum sit utriusque accusator. non vere. plures enim erant utriusque accusatores, non unus tantum. vnde infra dicit, ἀμφοτέρους ἐπέσειχε τῶν ΚΑΤΗΓΟΡΩΝ: et, ἡμῶν, ΟΛΙΓΩΝ ὄντων, de iisdem accusatoribus loquens. ergo non καταγορεύων.

Ibid. l. 4. καίτοι τὸτο πάσις ἐπίσταται, ὅτι ὡς ὅταν etc.] Hanc sententiam paene ἀνολογῶν transtulit in Orat. XXX. contra Nicomachum: ἐπίσταται δὲ, ὃ ἀνδρες δικασταί, ὅτι παρὰ δόγμα τοῖς ἄλλοις etc, nisi quod hic sit ἀδύνατον διωκόμενοι, (sc. λίσσιν) quod illic ad plenum effertur, ἀδύνατον διωκόμενοι λίσσιν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: saepius Demosthenes.

P. 451. l. 11, εἴτις αὖ] Restitue ex MS. οἴτις.

P. 453. l. 3. καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν] Videtur legendum ἐξ αὐτῶν, vt mox αὐτῶν. nisi exciderit vox πηρὶς.

Ibid. l. 6. εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικῶν etc.] Potius νομίζοντες: vt paullo ante νομίζουσιν dixit, non νομίσαντες.

Ibid. l. 7. τοῖς ἀδικημένοις: ἴσως τε ὁ χρεῖμα etc.] Lege, τοῖς ἀδικημένοις: ὡς ὁ χρεῖμα αἰσίων τυχῶν etc. Ultimae duae litterae vocis praecedentis, αἰ, adhaeserunt particulae ως: vnde natum ἴσως. Sequitur, ἀλλὰ τιμωρεῖται, ὁπόταν ὑμεῖς δώσῃτε. Mallet, ὅπως αὖ, vel ὅποια αὖ ὑμεῖς δώσῃτε, ubicumque, quacumque de causa, vel, qualemcumque vos potueritis. Mox, ὅπως παρὰ πτόλιν: videtur esse vox Forensis ἀπαρτίπλην, et significare, mutare partes, causam priorem deferere, et factis praeuicari. Demosthenes Orat. I. in Stephanum: ὅταν γὰρ τῇ δόλῳ πτωχὸς τὸ ἀδικῶν ἀτιμῶν, καὶ ΠΑΡΑΠΕΠΤΩΚΟΣ θαυμάζει τῶν δὲ ὅτι αὐτὸ θαυμάζει καὶ πτωχὸς, τὸν ἔχει δικαίαν τὰς ὑποψίας. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adiunxerat Apollodori aduersario Phormioni, olim seruo patris eorum. Et ad hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebraeos, cap. VI, 5. καὶ καλὴν νόσον ἔχει ὁ ἀποστάτης, — καὶ ΠΑΡΑΠΕΠΤΩΚΟΣ, πάλιν ἀνακαίνεσθαι εἰς μέσους. et ibi agitur de Apostatis.

P. 454. l. 1. εἰ ὑμεῖς] Recte Schottus ὑμεῖς. Mox, pro ἀργίζετε, vel legendum puto αὖ ἀργίζετε, vt paullo ante; vel ἀργίζετε: vt Orat. XXVIII. εἰ ἐργάζοιτο: et hac Orat. εἰ τιμίσαι.

Ibid. l. 5. τῶν ἐχάτων τιμωρεῖται] Stephanus τιμῶν: recte. supra, τῶν ἐχάτων τιμῶν, ultimo supplicio afficiatis. Orat. XXX. εἰ δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐχάτων αὐτὸν τιμῶν: ita legendum ex MS. pro τιμωρεῖται. vbi miror Stephanum in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia quae nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφισάμενοι καὶ τιμῶν αὐτὸν τῶν ἐχάτων: quod Lycurgus vocat τῶν ἐχάτων τιμωρεῖται, in Leocrat. p. 154. Idem

contra Theocrin. τὸ μὲν παλαιὸν δίκαια ταλαίων
 ἱστῶσαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστι
 ὅς τις τὸ μαγίον σωρὸν ἀνὰ τιμῶσαι, ἢ etc.
 Philo lib. de Iosepho, p. 378. θανάτῳ γὰρ τὰ
 δίκαια, ἢ γίγνεται ὅλως, τιμώμεθα. Horum
 omnium Genitiuorum (τῶν ἱσάτων, σωρῶν,
 θανάτων,) rationem monstrat locus Aeliani V.
 H. V, 12. τὸ δὲ ἀσιγίας ὁ δὲ τὸ πρὸς ἀλά-
 λων μὲν ἐνέκων, ZHMIAN ET MHΞATO τὸ Δη-
 μάδῃ ΤΑΛΑΙΩΝ 'κ' ἰον' populus vero impie-
 tatis istius magnitudinem immodicam non fe-
 rens, Demadi interrogavit mulctam centum talen-
 torum. ζῆμαι vero idem est quod τιμήμα. ad-
 eo ut primaria et plena locutio videatur fu-
 isse, τιμῶν (vel τιμῶν) τινὶ (vel τινὶ) τιμήμα
 (vel τιμῶμα) τῶν ἱσάτων, σωρῶν, θανάτων.
 Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat.
 ὅς ἱσάτωρ τὸς δικαστάς, οὐκ ἔστι τινι τιμή-
 ματι μίλιον τινὸς τιμῶματι τὸ παλαιόν, —
 ἀλλ', ὡς περὶ τὸ πόλιν προδιδωκότι τὸ παλαιόν,
 δίκαια ταλαίων ἱστῶσαι. Eadem fere ratio
 in phrasi ἐπιβάλλειν τινί, mulctare aliquem,
 qua Noster aliquoties utitur, et alii: quae in-
 tegera est, ἐπιβάλλειν ἐπιβολῇ τινί, Orat.
 XXX

IN ORAT. XXVIII.

PAG. 456. l. 10. ἀνὰ πικρῶν] Scribo
 ἀνὰ, νοστή.

Ibid. l. 12. καὶ τὸ οἶκον τὸ ἐμὲν μὴ μάλιν
 ὄλιν, καὶ τὸ δημοσίαν προδόσαν μὴ μάλιν ΟΥΣΩΝ,
 θανάτῳ ἐκολάζει etc.] Vocem antepenulti-
 mam delendam puto. et quis non videt eam
 esse Grammatici cuiuspiam, notantis differen-
 tiam Generis inter οἶκον et προδόσαν, et me-
 tuentis ne Masculinum ὄλιν vtrique applica-
 retur ἀνὰ κοινῶν? Nisi malis, προδόσαν μὴ μάλιν,
 ΟΜΩΣ θανάτῳ ἐκολάζει etc. nihilominus mor-
 te puniebatur.

Ibid. antepen. Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς
 ὁμολογῆσαι.] Vel scribendum ὁμολογῆσαι, vel,
 δ' ἔγωγε ἀνὰ πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, quod
 idem erit. sic infra, ἀνὰ ἐπιγίψαι pro ἐπιγί-
 ψαι. Vide ad Orat. XIII. οὐκ ἔφασαν ἐπιγί-
 ψαι ταῦτα θύει. Valde suspectum habeo
 istud siue Ioannis, siue aliorum, cap. XXI.
 ad fin. εἰδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸ κόσμον χωρῆσαι
 pro χωρῆσαι, vel χωρῆσαι αὐτῷ. mihi enim non
 adhuc liquet alterum esse bene Graecum.

P. 457. l. 2. τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτῶ φί-
 λων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας, αὐτῶ, καὶ
 τὸ αὐτῶ φίλων. commoda vero, sua, et amico-
 rum sui. non enim credi potest, Thrasybulum,
 amicorum tantum commodis inferuiturum,
 et sua ipsius neglecturum esse. immo

nec ita eum fecisse ex infra dictis patet. Epi-
 crates quoque infra, in sua ad Thrasybulum
 adhortatione, eadem distinctione utitur: ποιοῦ-
 σις γὰρ αὐτῶς (inquit) οὐκ ἐπιβόλῃ. καὶ ΣΟΙ
 καὶ τοῖς ΣΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ. Mox recte Ste-
 phanus, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιβόλῃ ταχίστα.

Ibid. l. 9. καὶ τὸ δὲ χαίρειν νόμον ἐπιβόλῃ.]
 Schottus ἀμύληται. pessime: neque prae festi-
 natione mentem dicti capere voluit, quae
 haec est: Cum Ergocles audiuit Populum de-
 creuisse, Thrasybulum et ceteros classis prae-
 fectos rationem reddere debere omnium pe-
 cuniarum accipiendarum, aegre tulit, quasi
 iniuria sibi fieret; et dixit, Populum videri
 iam, antequam exeamus, accusationes et ca-
 lumnias contra nos meditari, et velle redu-
 cere antiquas illas et obsoletas Iniuriarum et
 Repetundarum Leges quae Veteri Republica
 obtinebant. quasi vero nobis non liceat (quod
 omnes faciunt) diripere et depeculari et auer-
 tere quantum possumus! barbati Draconis aevo
 haec forte inualuerit abstinentia: sed nunc
 alii sunt mores; nec in Solonis Republica de-
 gimus, sed in faece Cecropis.

P. 459. l. 8. τὸ αὐτὸ τῷ τῷ — ὡς περ.]
 Lege, ὡς περ.

Ibid. l. 23. ὡς ἀδελφοὶ δικαστῶν, ὅς τις ἐν etc.]
 Recte Stephanus, ὅτι ὅς τις ἐν etc. Pro δικα-
 σαι Schottus coniicit Ἀθηναῖοι. quod admodum
 verosimile mihi videtur. non enim hoc
 modo in hac Oratione loquitur: isto, ne se-
 mel quidem, hoc loco excepto.

P. 460. l. 9. τὸς νόμους ἔχοντες βυλῶν] MS.
 ἔχοντες. Lege, ἔχοντες, valere. Aeschines adu.
 Ctesiph. initio: καὶ τὸν νόμον ἐπὶ τῷ δικαστῷ
 ἔχοντες παρ' ὑμῶν μίλιον τῶν ΝΟΜΩΝ καὶ τὸ
 δικαίον. et paullo post: καὶ τὰς ΝΟΜΟΥΣ, ὅς
 ἐνομοθετήσαντες ὁ Σέλευς, ἔχοντες LYCURGUS p.
 148. ὡς ἔστι ὁ ΝΟΜΟΣ, ὅς ἡ τῶν δικαστῶν
 ψήφος. — ἔχοντες. Aelianus V. H. II, 38.
 λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ τὸν Μιλιόσιον τὸ ΝΟ-
 ΜΟΝ ἔχοντες ἔχοντες. Demosthenes adu. Ti-
 mocratem: τὸς ΝΟΜΟΥΣ ὅς τις ἐν — ἔχοντες
 ἔχοντες ἔχοντες. et ita in Midiam, versus fi-
 nem: et in Boeotum ἐπὶ τῷ νόμῳ.

Ibid. l. 16. εἰδὲ ἀδίκως τῶν τοις Θεοῖς ἀνὰ τὴν
 ὑπὸ λόγον τὸν ἐκείνου συγλῶ.] Bene Stephanus
 coniunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed grauius men-
 dum suberat: nempe ἀδίκως pro ἀδίκως: et
 affirmo, istorum (bonorum ciuium) fugam his
 (improbis) excusationem nullam iure adferre
 posse. Harpocration: ὑπὸ λόγον Ἀπορίας πρὸς
 ἀμύλησιν, ἢ γνῶσι. Οὐκ ὑπολογὸν
 εἶναι, αὐτὸ δὲ, Οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὡς
 εἰδὲ ἐκὼς αὐτὸ τέτρω ὑπολογὸν θύει: vbi
 iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat.
 IV.

Ibid.

Ibid. penult. *πρὸς τὴν ἐν γ' ἑστῶτα* etc.] Scribe, *πρὸς τὴν*, sc. *φῆμι*: quae vox, cum paullo longius abesset, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem causa, deprauatum puto locum D. Pauli I Cor. VII, 35. *Εἰ δὲ τις ἀρχημοσύνην ἐπὶ τῷ παρθεῖον αὐτῷ νομίζει*, — *καὶ ὅπως ἐφείλαν ἡγήσασθαι*, ὁ θεὸς ποιεῖτω. Ita legendum censeo: *ἐφείλαν*, (sc. *νομίζει*) non *ἐφείλε*. non enim docet vel supponit Ipse Paulus quid debeat fieri; sed loquitur de persuasionem vel opinionem alterius tunc, et de eo quod Iste fieri debere existimat.

P. 461. l. 2. *ἐλθέτωσαν ἢ πόλιν ποιήσωσιν*] Forte, *ποιήσωσιν*, *facturis*, scil. *τάτοις*. *his vero vosmet ipsos tradidistis, tanquam magnam et liberam civitatem facturis*. Altera tamen lectio ferri potest.

Ibid. l. 12. *τιμωρεῖσθε*] Melius puto *τιμωρεῖσθε*, ut mox *ποιήσιν*. et paullo post scribe *αὐτῶν*, de vobis ipsis: non *αὐτῶν*. ut et infra, *αὐτοῖς βιβιωθήσιν*, *sibi opem tulisse*, pro *αὐτοῖς*. nisi legendum, *πρὸς ὑμῶν αὐτῶν*: quod vnitissimum est.

IN ORAT. XXIX.

PAG. 463. l. vlt. ὁ καὶ δοκεῖ ὑμῶν ἔλαττον ἢ τιμωρεῖσθαι etc.] Sane haec sunt acutissima. quod contra se maxime facere videbatur, in Aduersarium pulcrā *σπεκίλια* conuertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non potuit *ἀλχυνέσθω* excogitare.

P. 464. l. 12. *ὅτι μὴ ὑμῶν πολὺν αὐτὸν ἔζηγας*, etc.] Haec explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quaero quo sensu Ergocles *ex civibus eduxit Philocratem*. an voluit, ex omnibus civibus cum elegit cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paullo post, pro *ἔκων*, forte scribendum *ἐκόν*.

P. 465. l. 9. *εἰδοκὴ καλῶς ἡδίστα*] Forte, *εἰδοκὴ*, sc. *ἡγούμενη*: opinor statutum esse. non-nemo forte malit *εἰδοκὴν*.

Ibid. penult. *ἢ ὑμῶν ἐκὼν ὁ γὰρ τιμωρεῖσθαι βολομένη*] Restitue *βολομένην*. phrasis elegans et satis vnitata; par isti Latinorum, *NOTSTROS vidisti FLENTIS ocellos*. Plato in Symposium: *ἰδὼν τὸ ΣΗΝ ἀνδράν καὶ μεγαλοδουλοῦν ANABAINONTOS ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ*. Aeschines *πρὸς Παρμεν.* p. 32. *τὸ ὕΜΕΤΕΡΑΝ ΔΑΙΚΗΜΕΝΩΝ ὁμῶς φιλανθρωπῶν λόγῳ*. Notum istud I Cor. XVI, 21. *ὁ ἀσπασμός τῶν ΕΜΗ, καὶ ἐπὶ ΠΑΥΛΟΥ*. Sic Macro dicit, *EMON ἐπὶ τῷ ΜΑΚΡΩΝΟΣ ἔργον Γαίῳ*, apud Philonem *Legat. ad Caium* p. 687. Ly-

fias alibi ita loquitur. Mox, recte *Stephanus* *μνησεν* pro *μνησεν*.

P. 467. l. 10. *εἰ οἱ μὴ τὰ τῷ ἰδιωτῇ δόγμα λόγῳ τοῖς κλίπταις σωειδότες* etc.] Omnino abiiciendam puto vocem *ἀπολλύμενα*, quae ex margine videtur irrepsisse; et pro *κλίπταις* legendum *κλίπται*. *εἰ οἱ μὴ τὰ τῷ ἰδιωτῇ τοῖς κλίπταις σωειδότες*, etc. *iniquum enim erit, si ii qui conscii sunt furantibus bona privatorum hominum, iisdem poenis quibus ipsi fures obnoxii sint; hic vero Philocrates, qui conscius fuit Ergocli furanti res civitatis, eandem cum eo poenam non subeat*. Paullo ante, pro *πρὸς αὐτὸς* scribe *πρὸς αὐτὸς*. Supra, pro *ἡγεμῶν ἀποστρεφῶν*, sensus videtur postulare *οὐκ ἀποστρεφῶν*. vide quae sequuntur: et Orat. XXVII. ad finem.

Ibid. vlt. *ἄξιον δ' ὑμῶν εἶναι ὁρῶν, ὃ ἄνδρες δικασταί. ὅτοι γὰρ* etc.] Quinam sunt *hi* quos dicit esse *ἀξιὸς ὁρῶν*? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lego, *ὃ ἄνδρες δικασταί*, *οἱ λόγοις*: *ὅτοι γὰρ* etc. *οἱ λόγοις* sunt *oratores, rhetores*. supra: *τίς δ' ἢ οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρεῖς τάλαντα πρὸς Εργοκλῆς μισθολογῶν τοῖς ΛΕΓΟΥΣΙΝ*, *εἰ δὲ αὐτὸν οὐκ οἶδεν καὶ μὴ κατηγορεῖν*; quis vero *Atheniensium* ignorat *tria talenta ab Ergocle oratoribus apud sequestrium fuisse deposita, si illum servare possent, nec accusare vellet*? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: *καλὸν γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, μὴτε τὸς νόμους, μὴτ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς ΛΕΓΟΥΣΙ ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῶν*. Vide ibi plura de his hominibus.

P. 468. l. 2. *ὡς πεντακόσιοι μὴ αὐτοῖς οἱ ἦσαν* etc.] Lege, *αὐτοῖς ἦσαν*, *sibi essent*. ultimum *Stephano* debetur.

Ibid. penult. *ὃ ὑμῶν ἀλλοτρίῳ τὰ ἡγεμῶν ἢ αὐτῶν*] Lysiam scripsisse puto, *τὰ ΕΚΕΙΝΟΥ ἡγεμῶν*: ut supra, *φωλαξοῖν τὰ ΑΥΤΟΥ ἡγεμῶν*: et paullo post, *ἐτίς τις ἔχουσι τὰ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ ἡγεμῶν*. alibi hanc vocem excidisse notavi.

IN ORAT. XXX.

PAG. 471. l. 3. *ἔξ ἑτῇ τὸ δὲ γὰρ ἐπιήσασθαι*] Opinor, *ἔξ ἑτῇ*: pro *quatuor vero mensibus, sexenne imperium fecit*. Atqui infra habetur, *per QUATUOR annos rescripsit has leges, cum tamen TRIGINTA diebus absolvere potuit*. Has apparentes *ἐπιήσασθαι* ita conciliari posse puto: *Nicomacho* scribae concedebantur *quatuor menses* ad describendas vel rescribendas Solonis Leges; quas ille, si voluisset, *uno mense* potuisset absolovere. ille vero plus quam

quam *quatuor annos* in hoc opere absumpsit: quibus elapsis, Archontes multas ei imposuerunt, et in ius trahebant, vt cogeretur reddere exemplaria Legum, quae per totum hoc tempus penes se habuerat. Ille autem ne sic quidem parere, et Leges reddere voluit: sed tergiversando, et moras nectendo, paene alios *duos annos* infumpsit. Ita solvi posse puto has difficultates, nisi aliquid melius subministrant MSS: sub qua exceptione omnia quae in hunc Auctorem scripsi intellecta vellem.

P. 472. l. 5. *ἡ δὲ δῶκεν, ποῖαν καὶ νῦν ἡ δό-
χῃ etc.*] Forte: *ἡ δὲ δῶκεν, ποῖαν καὶ νῦν ἡ δό-
χῃ etc.* *quia non talem, qualem oportuit, istorum
facinorum poenam dedit, nonum quoddam im-
perium, vel magistratum, constituit. morte mul-
ctatum oportuit: vos pecunia tantum multa-
vistis. hinc ista insolentia.*

Ibid. l. 7. ἵππερα διαλασμήν, ἐξ ὧν ἴδ' ἀνα-
γρῆται. αὐτῶν ἀπείρων κύματα ἵπποις αὐτῶν.] Di-
stingue: ἵππερα, διαλασμήν ἐξ ὧν ἴδ' ἀναγρῆ-
ται, αὐτῶν ἀπείρων κύματα ἵπποις αὐτῶν. deinde,
cum illi definitum et praescriptum esset ex qui-
bus rescribere cum oportuit, seipsum omnium ar-
bitrium fecit: id est, ad praescriptum agere
debit; sed ille ad libitum suum egit. διαλασ-
μήν absolute ponitur, pro διαλασμήν, quo
nihil visitatius. sic supra, πλοεαχθῆν αὐτῶν
ἀναγρῆται τῶν νόμων, pro πλοεαχθῆν]θ. MS
habet: ἵπ' τὰ διαλασμήν, ἐξ ὧν etc. mendo-
se. Sequitur.

Ibid. l. 8. καὶ ὅσα χειράσας μοι⁹ etc.] Coniicio: καὶ τὰ δημόσια ἀρχαχειράσας, μοι⁹ etc. τὸ δὲ δῶντων εὐνοίας οὐκ ἔδωκεν. et res ciuitatis administrans, solus hic omnium qui cum imperio fuerunt rationes non redditit. Orat. XIX. ἴσθι ὅτι ποτὶ αἱ ἔτη διαχείρασε τὰ τ' ἐπὶ λωὺς πάντων. Aeschines πρὸς Κτηνοφ. τὰ δημόσια ἀρχεμαίω διαχειρίζε, καὶ ἐπιβόλως ἐπίεσθαι, καθάπερ οἱ πόδες ἀρχοντες. supra dixit, τὰ κοινὰ ἀρχαχειράσαντας. Phrasis saepe occurrit. Contra hos dabatur ἀλόγιος δίκη. Pollux VIII, 6. segm. 54. ἀλόγιος ὁ δίκη ἐν καὶ τῷ οὐκ ἀποδιδόντων λόγους ὅν ἀρχαχειράσαντων. Inuidiose autem dicit τὸ δῶντων: Nicomachus enim δρχλῶ novam quandam sibi fecerat. vnde Orator ex artificio saepe iterat hanc vocem. Sequitur: καὶ περιανθίσαν λόγον ἀπαφίξουσιν. Vanderbeidius vertit: rationes ad aerarium deferunt, nequaquam. Verti potest: singulis mensibus rationes referunt, scil. ad τοὺς Ἀρχοντας, proprie dictos. vnice explicat locus Pollucis VIII, 9. segm. 87. de officio Archonsum: καὶ καθ' ἑκάστην πρυτανίαν ἐπιτροπῶν οἱ δοκεῖ καλῶς ἀρχεῖν ἕκαστος. et per singulas prytaneas

as inquirere an unusquisque magistratum recte
imperare videatur. sic legm. 98. γογγυμῶδεις
KATA PRYTANEIAN κληρονομοῖς, est, scriba
qui qualibet prytaneā sorte electus est. Πρυτανεία
vero erat spatium temporis quo singu-
lae Tribus quóque anno *ἐπιπράτανον*, seu prae-
sidebant. Lysiae aëuo Decem tantum Tribus
erant: adeo vt singulae prytaneae mensem
tunc excederent. additis vero postea duabus al-
liis Tribubus, Menses et Prytaneae *ἱράσμενοι*
et *ἰσόχρονοι* fiebant.

Ibid. antepen. ἡξίωσας ἰγξέψαι,] Le-
ge, ἡναγξέψαι, vt quater ante, et passim in-
fra.

P. 473. l. 7. ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀνάγκης γ' * ὅσα ἐ
τιμήματα ποιήσασθαι.] Lego, ἀνάγκη δὲ ποιεῖν
ποιήσασθαι, vt καλίσσων ante, sc. ᾧ: pro o-
mnibus simul poenam sumere. Demosthe-
nes adu. Midiam] ΠΑΝΤΩΝ Δὲ ΑΘΡΩΝ ἐν
τίμηματι ποιήσασθαι, ὅ, τι αὐτὸ δίκασον ἠγῆται. et
contra Androtonem:] Δὲ ΑΘΡΩΝ αὖτε ἐν λα-
βύλλῃσι δίκας τίμετον, οὕτως δὲ ποινὰν τοῖς
ἄλλοις, etc. rursus in Aristocratem:] χρεῖς· ἐκα-
στον σκοπήσεις, εἰς ἑκάστην ΠΑΝΤΑ ΑΘΡΩΑ
ἐξελιάσονται. Hefychius: ἀθροῦς· ὁμοῦ πάντας.
Vide et Phil. Iudaeum p. 448. Ed. Turneb. et
Xenophon. Ayns. lib. VII. p. 407. C.

Ibid. vlt. *ὁσους αὐτοὶ λέγουσιν, ὡς* *ἔλεγεσαν πάντες ὁ χίλιος ἡνέσται]* *Stephannus* infert *εἰ* ante *ὡς* *ἔλεγεσαν*: hoc tantum. mihi pro re certa est, Lysiam neque dedisse *ὁσους αὐτοὶ λέγουσιν* pro *ὡσὺν* *χίλις* τὴν λέγουσιν, *admissis testimonium eorum qui dicunt*, quemadmodum sensus postulat; neque ista compositione vsum fuisse, *ὁσους αὐτοὶ, εἰ χίλις ἡνέσται*: quae, nisi fallor, non est *ψυχῆς* *Λυσισαφῆς*. quibus vocibus vsus sit Noster, stultum est et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam scripsisse: *ὁσους αὐτοὶ, ΟΤΙ τοιοῦτα λέγουσιν* *ΕΑΝ ΑΚΟΥΣΗΤΕ, ὡς ἔλεγεσαν πάντες ὁ χίλιος ἡνέσται]* *considerate, si admittatis omnes eos qui talia deferunt, ex quadringentis plus quam mille fuitur*. rationem reddidit in sequentibus. De *Τεσσακισίῳ* pro *Stephani Τεσσακισίῳ*, supra dixi.

μαχῶν etc. porro, mirum puto, Nicomachum etc. Nisi malis ἢ pro οἶμαι· θαυμαστὸν ἢ νομίζω etc. Vtroque modo scribit Lysias. Sequitur,

Ibid. antepen. ἰστέρις ἀδίκως μνησικακῶν ἀξίους.] Forte, ἀδίκων μνησικακῶν. Dion. Halicarnasensis Vit. Lysf. μνηστὴς ἢ γνηστὴρ μνησικακῶν. Xenophon Αναξασ. II. p. 281. μὲν μνησικακῶσιν βασιλῖα αὐτοῖς τὸν Κῦρον ἰπποφρίνας. Sed nihil muto.

P. 475. l. 4. φάσκων σωσιάνων, καὶ τὰ βίλτις βαλόντων τῇ πόλει.] Immo contra, καὶ ΜΗ τὰ βίλτις. pars enim erat iurisiurandi, τὰ βίλτις βαλόντων τῇ πόλει, (vide initium Orat. XXXI.) Senatū vero accusavit Cleophon, ΜΗ τὰ βίλτις βαλόντων. Demosthenes in Aristogit. Orat. II. ὡς περὶ τὸν αὐτὸν λόγον ΜΗ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ τῷ δήμῳ. Αὐτοῦ αὖτε sunt σωσιάνων conspirasse, et, τὰ βίλτις βαλόντων: saltem hoc loco.

Ibid. l. 8. πείθων Νικομαχίδην νόμον ἀπεδύξαι.] Conieceram, Νικίμαχον ἰδίῳ νόμῳ ἀποδύξαι, persuadens Nicomacho proferre legem a seipso factam, vel fictam. Harpocration quidem V. ἐπίβολον, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctis. Hemistichius pro καὶ Νικομαχίδην restituit Νικομάχῳ, Not. ad Pollucem VIII, 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Coniectura minus placeat. Pro σωσιάνων, conspirantibus, ut supra, φάσκων σωσιάνων: et ita Aeschines περὶ Παρεμπρ. σωσιήκετα ἐπὶ τῇ πόλει: et infra, σωσιήκεται ἐπὶ τῇ κοινῇ. Sed cum Noster mox dicat haec facta esse καὶ γὰρ, nihil forte mutandum.

P. 477. l. 2. ἔτι οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ παῖδες ἢ πολλοὶ.] Ne deas καὶ. Demosthenes Orat. I. in Steph. καὶ ἢ μὲν αὖτε πολλοὶ καὶ πολλοὶ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΚΑΓΑΘΩΝ ὄντων μὲν καὶ μὲν ἔξισον καὶ αὐτοῖς ΚΑΙ ΚΑΛΟΙ ΚΑΓΑΘΟΙ δοκεῖ ἢ etc.

Ibid. l. 7. τὸν συγκαταστήσαντα τὸν δῆμον.] Lege, συγκαταστήσαντα. supra: οἵτινες τότε συγκαταστήσαντες τὸν δῆμον, qui tunc postquam democratiā eversissent. infra: καὶ τὸν δῆμον συγκαταστήσαντες φαίμεν. Aeschines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII, 68. et Andocides p. 13. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. vbi pro, καὶ τὸν αὐτὸν τὸν συγκαταστήσαντα τὸν δῆμον, scribendum, καὶ τὸν αὐτὸν τὸν συγκαταστήσαντα τὸν δῆμον: ex supra dictis, αὐτὸν ἔχον συγκαταστήσαντα τὸν δῆμον. Sylburgius legebat τὸν συγκαταστήσαντα. Andocides (seu quis alius) Orat. de pace cum Lacedaem. p. 25. τὸν δὲ πόλεμον, δῆμον συγκαταστήσαντα.

σιν γινώσκον· ita legendum: vulgo, τὸν δὲ πόλεμον δῆμον, καὶ τὸν γινώσκον.

P. 478. l. 6. ἐν τῇ κύρσει καὶ τῇ δόλῳ.] Hoc ultimum quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπιδῶν: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγενημένοι νόμοι (quales erant eae quae ἐν τοῖς κύρσει continerantur) et οἱ ἀγορευτοί, καὶ ὅς Εὐμολπιδῶν ἐγγράφον. Εὐμολπιδῶν erant τὸν ἐγγράφον ἐγγράφον. Meminit Notarum suarum in hunc, opinor, Lysiae locum Henr. Valesius Not. in Mausiacum ad Harpocrat. p. 229. quae vtiā extarent.

P. 479. l. 8. τὰ περὶ τὴν ἀνάγκην αἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκονται, etc.] Conicio, αἰς τὰ ἀνύστα pro αἰς ταῦτα. sic versu proxime sequenti, ἱερὰ ἀνύστα id est, sacrificia quae, vel qualia, fieri non debuerant. Aeschines καὶ Κτησιφ. p. 72. ὡς τὸ τελευτῶν ἀνύστα καὶ ἀκαλλιέργητον ἢ ἱερῶν ἐξέτιμψεν τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῇ περὶ τὴν ἀνάγκην αἰς ταῦτα; quae verba repetit p. 75. Philo Vit. Mosf. p. 456. Ed. Turneb. αἰς μὲν ἢ ἀνύστα καὶ ἀδίκως, αὐτοὶ αἱ θύσαι, καὶ αἰσχροὶ αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσιᾶς ἀνύστα ἀνάγκη, καὶ χροὶς ἀνύστα ἱερουργίαι. vnde Idem p. 577. coniungit ἀνύστα, αἰσχροὶ, βίβησαν, ἀκαλλιέργητον καὶ.

Ibid. l. 9. αὐτὰ, πέντε ἱερὰ ἀνύστα τελευτῶν τελευτῶν γινώσκον] ἢ ἐν ταῖς κύρσει γεγενημένων. καὶ ὡς οἶον τι etc.] Ita distinguendum. αὐτὰ est exempli causa. dixi ad Orat. XIX. Deinde, ἱερὰ ἀνύστα τελευτῶν τελευτῶν. Atqui, si τελευτῶν τελευτῶν, quomodo αὐτὰ, cum tria talenta esset summa quam Sacrificiis annuis Leges Solonis praescribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accusatur plura in Leges suas inseruisse, et civitatem impensis non necessariis onerasse. Lego: ἱερὰ ἀνύστα τελευτῶν ἢ τελευτῶν τελευτῶν etc. Verti potest: Exempli gratia: anno proximo elapso sacrificia infesta facta fuerunt plura quam ad tria ista talenta quae in Tabulis Ritualibus praescribuntur. Sequitur,

Ibid. antepen. καὶ ὡς οἶον τι εἶπεν, ὡς ὡς ἱκανὰ ἢ περὶ τὴν πόλιν. αἰς τὸν δῆμον etc.] Sic et haec distinguenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς ὡς ἱκανὰ ἢ αἰς τὸν δῆμον περὶ τὴν πόλιν neque obici potest, reditus civitatis non suffecisse: nisi enim hic homo etc. αἰς τὸν δῆμον sunt τὰ περὶ τὴν πόλιν, reditus; quos voce synonyma τὰ περὶ τὴν πόλιν appellat Noster Orat. XXXII. et Demosthenes Orat. περὶ Σωτῆρος. et alibi; et Pollux VIII, 9. p. 936. et Thucydides VII, 28. Demosthenes contra Philipp. IV. καὶ ταῦτα τὸ Τύχην, καλῶς ποιεῖν, ποιεῖν περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν αἰς τὸν δῆμον ἱκανὰ τελευτῶν ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ: in reditu su-

erunt. Xenophon Απομν. lib. III. p. 773. E. εἰς γὰρ μὴν, ἔφη, τὰ ἐργαζομαι (f. τὰ ἐργαζομαι) οἶδ' ὅτι σὺ ἀφίξεις, ὥς ἔχον ἑπὶν διότι νῦν ἰλάσῃ, ἢ πρὸς δὲν, ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ αὐτίθην in argentifodinas, subiecit Socrates, scio te non venisse, ut possis dicere quantomobrem nunc minores inde, quam antehac, REDITUS FIANT. εἰς τὸ πᾶν ΑΦΙΚΝΟΥΜΕΝΑ χρεῖματα, eodem sensu Dinarchus adu. Demosth. p. 100. πρὸς ἐδὲν ΙΕΝΑΙ αὐτῷ, pro προσέρχεται, Thucydides I, 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Graecae Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. vbi magnum Cynthiae suae erga se affectum describit:

Non, si Camysae REDEANT, et flumina Croesi,

Dicas, De nostro surge, poëta, toro:

redeant, προσέρχων, in reditu sint: pro toto fluuiorum auriferorum reditu Cynthia me a toro suo non reiceret.

Ibid. penult. εἰ γὰρ οὐ μὴ πλείω ἀνίγχεψιν, ἢ τάλαντοισι εἰς γὰρ τὰς θυσίας τὰς πατρίας αὐτῷ ἐξέρχεται, ἢ τρία τάλαντα αὐτῷ ἑταιροῦ τῇ πόλει. Haec sunt obscurissima, nec ad vllum calculum certum redigi possunt. Bene vero accidit quod vnus locus restet integer, ex quo, etiam sine MSS. hunc restitui posse puto. is est infra: ὅς ἐν δυνὶ μὲν ἔτοιγ πλείω ἢ δέκα δώδεκα τάλαντος ἀνάλωσι, παρ' ἑκάστου ἃ τὸ αὐτῶν ἐπιχειρήσων ἢ τάλαντοισι τὸ πᾶν ζημιῶσαι. qui duorum annorum spatio duodecim talenta plura quam opus erat consumpsit; et in singulos annos damno sex talentorum ciuitatem affecit. Ex hoc loco, collato cum isto supra adducto, τριῶν τάλαντων ἢ ἐν ταῖς κύρσει γινεσθαι, colligi potest, Tria talenta a Solonis Legibus in annua ciuitatis Sacrificia praefinita fuisse: Nicomachum vero, Pietatis et δόσεως obtentu, Sex praeterea talenta addidisse, vt No-rem iam pro Tribus essent. His cognititis, absque vnus literae mutatione, ita restituo: εἰ γὰρ οὐ μὴ πλείω ἀνίγχεψιν ἢ τάλαντοισι, εἰς γὰρ τὰς θυσίας τὰς πατρίας αὐτῷ ἑταιροῦ τρία τάλαντα, ἢ ἢ αὐτῷ ἑταιροῦ τῇ πόλει. nisi enim hic homo in describendo addidisset sex talenta, sacrificiis patriis sufficessent tria talenta quotannis, et sex relictis fuissent in vsus ciuitatis. In phrasi πλείω ἢ τάλαντοισι, vltimae voces ἢ τάλαντοισι, mensuram excessus denotant, vt infra, πλείω δώδεκα τάλαντοισι: et ita in de-fectu, χιλιάς δεσχυμαῖς ἑλπίσιν, Orat. XXXII. eo nimirum sensu quo dicimus, MULTO di-tior est Hic Illo; eo sensu quo (vt hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII, 7. et

Matthaeus X, 31. ΠΟΛΛΩ, τραδῶν ἀφίξετε ὑμῖν: ita enim sine dubio legendum, non ΠΟΛΛΩΝ τραδῶν: vos MULTO excellentioris estis naturae quam passeris sumus. quod alibi ita effert Matthaeus, VI, 26. εἰχ ὑμῖν μάλλον διαφέρει αὐτῷ; et XII, 12. ΠΟΣΩ, δὲ δια-φίξετε ἀνθρώπου προσώπου; Lucas quoque XII, 24. ΠΟΣΩ, μάλλον ὑμῖν διαφέρει τὸ πνεῦμα; appositissime: πόςω enim, Interrogatiue, idem est quod ποῶ Affirmatiue, et absque Interrogatione. Hanc coniecturam, satis ob- viam ex sensu suo et alterius lectionis impro- babilitate, (quis enim credat Seruatorem no- strum relicturum fuisse locum suspicioni isti, scil. vllum numerum passerum aequi esse va- loris cum Homine, seu Anima Humana? cui tamen suspicioni et interpretationi fauet vox ποῶ) a Theophylacto postea firmatam de- prehendi, in cuius Contextu ita legitur Matt. X, 31. Sed ad Lysiam redeo. Detraxi pri- mam syllabam ex voce ἐξέρχεται, et in locum suum, nisi fallor, posui. Caetera satis eviden- tia esse puto.

P. 480. l. 6. καὶ τῷτοις ὁ ἱερόσυλος πει- τεύει etc.] Lego, καὶ ἐπὶ τῷτοις, his factis, vel, ob haec facta circumcurritur sacrilegus iste, dicens etc. Vanderheidius vertit: Et haec Sacri- legus ille negligit, dicens etc. Mirarer vnde, nisi suspicarer eum cepisse vocem πειτεύει pro πιτεύει vel καλεῖται, quibus interdum subest significatio quae eo aliquatenus ten- dit.

P. 481. l. 1. Βοιωτὸς δὲ σκύλα ποιμήνης,] Valerius ad Harpocrat. p. 178. legit σκύλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthe- nis Orat. ad Lacriti πρὸς τὴν σισυλῆν τὰ ἐμῆς αὐτῷ ὑπὸ τῇσι, Φασιδνῆς ὄντων, ὡς περ διδομένων σύλων Φασιδνῆς καὶ Ἀθη- ναίων. Vocabula σύλων et σύλα, interdum de- notant rem aliquam auferendi: interdum, Rem ipsam quae isto Iure auferitur, vel au- ferri potest. vnde Hesychius explicat σύλων per σείχεσθαι, rignus.

Ibid. l. 2. τὰς δὲ ἰωσόκας τὰ εἰχ πεικα- ταρξίονας: εἰδὼς δὲ etc.] Sic distinguendum. et forte legendum, καὶ τὰ εἰχ πεικα- ταρξίονας undique delabentia. Deinde, εἰδὼς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλόμενα, ἔται μὲν ἔχῃ etc. Praecessit enim ὁρῶν, cui respondet et connectitur εἰδὼς τε.

Ibid. l. 8. εἰς τοιῶτας ἀπορίας καθίσωσι καὶ πᾶν, προσέρχων τὸ ἴδῃ etc.] Stephanus, οἷς προσέρχων τὸ ἴδῃ etc. festinanter, et praeter morem suum: quod patebit, si locum atten- tius spectes. Lege et distingue: καθίσωσι καὶ πᾶν, προσέρχων ΓΑΡ τὸ ἴδῃ etc. Rationem reddit

tur: Οὐ τίς ποτε ἴσχυ' αἶσα δ', τι ἔμας — αὐτῷ, ὃ δ' αἰ δαυδαὶ γυῖνσκον· Non video autem quid magis ad rem pertineat vos de ipso scire, quam quae domesticae et familiae eius parant. quae est Versio Vanderheidii. Editio eius recte habet δ', τι, diuisim. αἶσα est in MS. Supra, pro αὐτῷ Διότιμον, nulle, αὐτῷ τι Διότιμον καὶ τὰς etc. Sed hoc, et omnia huiusce generis, utpote sensui non omnino necessaria, vix admittentur nisi ab iis quorum aures numeris et lectioni Lysianae assuescunt. Huiusmodi est id quod sequitur,

Ibid. penult. Αὐτῶν δ' αὖτις προσηκουσάτων,] Ex auribus et sono legerem, αὖτις προσηκουσάτων. nec ullam aliam rationem possum reddere, cum sensus vulgatae optime habeat: quam si retineas, distingue post δ', et post προσηκουσάτων. Mox, pro προσηκουσάτων, legi quoque potest αὐτῶν. prius, officium filii; posterius, sanguinis coniunctionem denotabit.

P. 497. l. 10. αὐτῷ λαβόντι·] MS. inserit articulum, δ' λαβόντι: omnino recte.

P. 498. l. 2. συμφρονέειν γὰρ ἐστίν, etc.] Lego, συμφρονέειν γὰρ ἐστίν, est enim prudentiorum, vel prudentium: tametsi sciam alterum defendi posse ex Thucydide VI, 29. Sic infra, τῷ αὐτῷ δ'. et Orat. II. νομιζόντες αὐτῶν ἀγαθὸν δ'. rati esse officium fortium virtutum. Xenophon Edm. VI. p. 591. καὶ συμφρονέειν μὲν δὲ οὐ ἐστίν, μὲν δὲ καὶ μὴ μικρὰ τὰ ἀγαθὰ ἐστίν, ἀλλὰ οὐκ ἀμεγάρη. Pro ἀγαθῷ παύσαι, bene Dierckmanns καὶ ἐστίν legit. quae voces saepe numerum inter se commutantur.

Ibid. l. 8. παύσαι δὲ τῷ χρηστῷ ἐπιτοδωμάτων,] Mallem παύσαι δὲ, siue sensu Actiuo seu Neutraliter accipiendum sit. Ομοίως τοῖς πονηροῖς, non alia ratione quam improbi. nisi malis τὰς πονηρίας, sc. ὁμοίως τιμωρήσιν.

Ibid. antepen. ὅς ὅπως τιμωρήσιν) παρρησιαστέον. Non mirarer si codex aliquis proferret, ὅς ὅπως τιμωρήσιν), ἀλλ' ὅπως τιμωρήσιν), παρρησιαστέον): ut paullo post, eadem paronomasia: ὅς περὶ δ' ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ, ἀλλὰ περὶ δ' ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ — ἀκαταστάσιον· sic enim legendum, prout postulat αὐτῶν, pro ἀκαταστάσιον. Dion. Halicarnassensis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ ΤΙΜΩΝ αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλὰ περὶ ΤΙΜΩΡΙΩΝ ὁ κίνδυνος. Sic Noster Orat. XXXII. ἵνα ΓΡΑΜΜΑΤΑ αὐτοῖς ἀπὸ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ἀποδίδωται.

P. 499. l. 9. μὴ αὐτῶν δ' πόλιος ἐν κινδυνῷ ἴσως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς οἷς τὸ τοῦ κινδυνῷ. Id est, non bello Defensiuo, sed Offensiuo, se-

cundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφάδον δ' αὐτῶν, ὃς τις πόλις etc. certo quidem laeti fuisset, (τὸ αὐτῶν) si quis suffragatus fuisset etc.

P. 500. l. 11. ἀλλὰ τὰ προσηκουσάτων ποιεῖται ἐξῆς. Τα προσηκουσάτων hic opponi debent τοῖς ἀπορρήτοις, secretis Senatus consiliis. Clariorem oppositionem putarem si scripsisset Noster τὰ διεγερθέντα, res palam et distincte explicitas: nempe, Legum iussa, quae omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Saepē utitur hac voce Philo Iudaeus. Αἰσθητὴν εἶρη) Lysias Orat. I. eodem fere sensu. Nihil tamen muto. Paulo post: τὰ δ' αὖτις αὐτῷ ἡ πολίτεια ἐκείνη, praetium vero ipsa in medio iacebat respublica. Ita Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II, 17. 19. VII, 8. Lycurgus p. 154. Demosthenes Philipp. I. Quod notasse vix operae pretium fuisset, nisi Vanderheidius infeliciter vertisset, cum praetia ab ipsa repub. proponerentur.

P. 501. l. 11. διαμαχόμενοι περὶ αὐτῶν καλαστέον μὲν οὐκ ἐστίν] Lego, διαμαχόμενοι, in Futuro: ut κληρονομήσειν paullo ante. et pro καλαστέον forte leg. καλασθέναι.

Ibid. l. 14. καὶ αὐτῶν αὐτῶν τὰ συμφορὰ etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἐμῶν, καὶ αὐτῶν τῶν αὐτῶν, ἀπ' αὐτῶν τὰ συμφορὰ τῇ πόλει γινώσκω. Απ' αὐτῶν, vel αὐτῶν, per vos ipsos: vel potius, exemplo sumpto a vobis ipsis: propter Rationem quae sequitur. Sic apud Lucam XII, 57. τί δ' καὶ ἀπ' αὐτῶν καλεῖται τὸ δικαίον; id est, cur vobis non, exemplum petentes ab eo quod ordinarie inter vos ipsis sit, quod iustum est iudicatis? et ita 2 Cor. X, 7. τῷ τοῦ λογισμοῦ πάλιν ἀπ' αὐτῶν, a seipso, scipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἀπ' αὐτῶν, vide Perizonium ad Aelian. V. H. I, 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἴδωσι τὸ ἀνθρώπου καὶ ἰσοστάσιον αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, ἴδωσι per se, sua auctoritate: quod tamen Ioannes dicit ἀπ' αὐτῶν, XVI. 13. καὶ γὰρ ἀλλήλων ἀπ' αὐτῶν. et XIV, 10. τὰ γὰρ αὐτῶν, ὃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' αὐτῶν ὃ λαλῶ, ὃ δ' πατήρ, ὃ ἐσὶ μοι μέγας, αὐτῶν ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ο δ' πατήρ, scil. λαλεῖ αὐτῶν. de Doctrina et de Miraculis distincte loquitur; quod et alibi passim facit. In Vulgatis haec confunduntur.

P. 502. l. ult. πάντες δημοκρατίας ἀλλότεια. Nisi fallor, magis ad rem praesentem foret δημοκρατίας quam δημοκρατίας. Mores eius tales sunt, tam aperti et bene noti,

ut in scrutinium et examen admitti nec debeant nec necesse habeant.

IN ORAT. XXXII.

PAG. 504. l. 3. εἰδὼς ὅτι ὁ μὲν etc.] Ferri potest. melius tamen putarem εἰδὼς τι ὅτι etc. ut connectatur cum νομίζων quod praecessit.

P. 506. l. 10. ὁ δὲ καὶ ἀνέκλυ· αὐτίκα δὲ ἐπιδόξῃ etc.] Lege, ναυικά δὲ ἐπιδόξῃ etc. sic infra: φάσκων τὰ ναυικά χρέματα δὲν ἐν ταῖς τῇ γρημματοῖν ἀποκομισμαῖς. et paulo post: ἐπὶ τοῖς ναυικοῖς ἐξελίχθη αὐτὸν ἐπὶ τὰ ναυικά ἀποκομισθῆναι ναυικά, καὶ τὴν ἐκκεντρίαν δὲ οὐκ ἐστὶν: sic et ibi legendum rursus, pro αὐτίκα. Ναυικά τὰ ναυικά et χρέματα ναυικά sunt quae ἐπὶ τῇ ναυικῇ ἐκδοῦντο. Diog. Laërtius init. Menippi: καὶ ὁ ναυικῇ τῇ δακτύλῳ καὶ ἐκκεντρίαν· quod δακτύλῳ ναυικῇ vocat Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I. contra Aphobum, ubi recenset opes a patre suo sibi relictas, inter caetera refert, ναυικά δὲ ἐκδομῆς καὶ μὲν: ἔκδοσις πατρὸς. Idem in Orat. adu. Lacriti paragraph. δακτύλῳ ἐν τῇ ἐκκεντρίαν ναυικά χρέματα. Proprie vero ἐκδομῆς de pecunia in *Formore nautico* posita. vide Harpocration. V. ἔκδοσις, et Salmasium de *Modo Vsurar.* p. 192.

Ibid. ult. τὰ ναυικά μὲν ἐπιδόξῃ τῇ γυναικί, καὶ τὰ ἐν τῇ δακτύλῳ δὲναι.] Vel alterum ex Infinitivis delendum, vel sedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδόξῃ enim *accessio* denotat, *insuper dare*; et ultimo loco poni debere videtur, quando δὲναι in eadem sententia occurrit. Sequitur: τὰ ναυικά δὲ τῇ δακτύλῳ καὶ ἐκκεντρίαν, καὶ ἐκκεντρίαν τῇ γυναικί, etc. Duae ultimas voces cum *Schotto* omnino tollendas censeo. de *Vxorē* enim iam ante absoluerat, et ad *Filiam* transierat. eas videtur repetisse Librarius ex versu praecedenti.

P. 507. l. 5. Διογόνῃ τῇ μὲν θυγατρὶ ἐκρυψί τῇ θάνατον δὲ ἀνδρὶ] Diogiton quidem filiam de maris morte celavit. Hinc illustratur Matthaeus XIII, 44. Ἐπεὶ οὖν ἄνθρωπος ἔκρυψε· quem qui invenit homo, abscondit, Vulgata: obscure. Vult Evangelista, tacuit, nihil dixit, πᾶσις ἔκρυψε τὸ ἔκρημα, omnes celavit de re inuenta: quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon *Anab.* I. p. 268. C. καὶ ἂν πᾶσις αὐτὸς τις, ἔκρυψε κρυπτεῖν· et quae quisque possideret, ea *Cyrum* laudquam celavit.

P. 509. l. 1. αὐτῇ δὲ πατρί] Scribe, αὐτῇ, *suum patrem*.

Ibid. penult. ὅτ' ἐκκεντρίαν ἐξελίχθη] Lege, l. teris transpositis, ἐξελίχθη: quod supra dixit ἐκκεντρίαν ἐξελίχθη. Dion. Halicarnasens in *Argumento Orationis*: Διόδοτος, μίλλων ἐκ ΠΑΕΙΝ εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίπῳ ἀρχόντῳ, ἀφελῆκεν ἐκκεντρίαν. Patet quoque emendatio ex voce ἔλκεσι. si enim scripsisset ἐξελίχθη, dixisse debuit ἔλκεσι, non ἔλκεσι. Talis litterarum confusio corrumpit, nisi fallor, locum Actor. XVII, 14. Εὐθείας δὲ τίς τῇ Παύλῳ ἐκκεντρίαν εἰ ἀδελφῷ πορτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. Diu suspicatus fueram Proprium Nomen *Vrbis* alicuius vel *Regionis* latere sub isto ὀνόματι. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, ut ad mare eum mitti dicat sine mentione *cuiusnam* maris, vel ibi *facturus*, et quo deinde profecturus. Si Lucas scripsisset, *dimiserunt Paulum ut iret ad montes*, nonne aliquis quaereret ad *quosnam* montes, et *quid* ibi *agere* destinaret? Pro ΘΑΛΑΣΣΑΝ igitur conieceram ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ: quam Coniecturam firmatam deprehendi a *Bezae* vetustissimo Cod. Cantabrigiensis, com. 15. οἱ δὲ καθιέρωσαν τῇ Παύλῳ ἔργον αὐτοῦ ὡς Ἀθηναίων· deinde Codex iste addit: παρὲν δὲ τῇ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ· ἐκκεντρίαν καὶ αὐτὸς ἐκκεντρίαν τῇ λίγῃ· praeterit autem THESSALIAM: prohibebatur enim illis *praedicare verbum*. vnde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in *Thessalia* potissimum prohibitum fuisse praedicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta *Thessaliae* mentio? cur non in *Boeotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cuius, aequae necesse habuit transire antequam Athenas perveniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Beroeenses dimittebant Paulum proposito eundi in *Thessaliam*, ut ibi Christum praedicaret. quando autem *Thessaliam* advenit, prohibitum forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI, 6, 7.) quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas perrexit, usque quas eum comitati sunt deductores Beroeenses. Ως denotat *propositum* tunc apud Xenophontem *Αναβ.* I. init. συλλαμβάνει Κῶρον, ὡς ἀποκτείνων, consilio interficiendi. et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀδελφῶν πολλῶν ἐκκεντρίαν, ὡς ἐπὶ τὰς ἑλάντας. Thucydides V, 3. ἔργον ἐκκεντρίαν τῇ Ἀθῶν, ὡς ἐπὶ τῇ Ἀμφίπολιν. vide segm. VI. et ita passim Ille, et caeteri fere Graeci Scriptores. Porro: idem error insederat Max. Tyrium *Dissert.* XXX. p. 316. ed. Cantabr.

ἡ δὲ δαλάρια ἐπικλινέει, ἡ δὲ Αἰὶν φλίγει. sed restituit Stephanus, ἡ Θετταλία ἐπικλινέει, ex pari loco Dissert. XXV.

P. 510. l. 1. καὶ τότε καὶ τὸς καὶ ὑπερὶν etc.] Scribe, καὶ τὸς ὑπερὶν, omisso ultimo καὶ. Paulo post pro αὐτίκα supra monti legendum γαυλά. Mox, ante τὸς παύσαις Schottius coniecit deesse συνοίαν, aut quid simile. quod verum videtur.

P. 511. l. 2. ἀπὲρ ἐμοὶ καὶ ἀποδοθήσῃ, ἐκείνῳ τελευτήσῃ. ἐξέκας etc.] Lego: ἀπὲρ εἰ μὴ καὶ ἀποδοθήσῃ, εἴπω ἐκείνῳ τελευτήσῃ. ἐξέκας ἀνὴρ θυγατέρας ὅτις — αἱ ἐκείνῳ ἀπὲρ σοὶ καὶ ἐκείνῳ; quare opes si non relictas fuissent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia eiecisses ex aedibus suis — sine fideicommissis quare pater eorum apud te deposuerat? Hunc locum, ut mutilum, asteriscis insigniuit Vanderbeidius, praecunte Schotto. sed sana et integra iam omnia esse puto.

P. 512. l. antepen. τῶν δ' ἀπασιν τοῖς πολιταῖς, ἐπὶ ὅσους εἴπεις,

P. 513. l. 1. ἡ τοῖς ἐχθροῖς πιστεύει. Forte πιστεύει, ut de re futura. nisi malis πισύσαι δῆν.

Ibid. l. 8. εἰς ὑπερμάχῃς καὶ εἰς γναφεῖν ἰμάτια, καὶ εἰς κερύειν σὺν ἡν etc.] Sylburgius legit, εἰς γναφεῖν ἰμάτιον. quod si admittatur, legi quoque debet κερύειν, τὸν σφύρα, pro κερύειν. Forte: καὶ εἰς γναφεῖν, ἰμάτια τε, καὶ εἰς κερύειν, σὺν ἡν etc. Mox, pro τῷ μὲν ἡμῖν αὐτῷ τῶν τοῖς διλογίαις, Schottius coniecit αὐτῶν. perperam: et recte habet αὐτῶν. sic infra: τῷ ἡμῖν τῶν τοῖς ἐξέτασις δὲσι διλογίαις.

P. 514. l. penult. ἀπαλλαγῆναι πολλῶν πραγμάτων. Conieceram ἀπὸ ἀλλαγῆναι, ut ad αὐτὸ referretur, non ad τοῖς διαμαρῆς. et ita Schottius. quod si verum sit, (et verum puto,) legi mox debet παραμῆναι quoque, non παραμῆναι.

P. 516. l. 9. τετρακοντα καὶ ἑκατο μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένων. Schottius τίτλας. voluit, opinor, τίτλας. sic mox: ἐπέμψαι ψυσάμεν, τίτλας καὶ ἑκατο μνᾶς τῆς αὐτῆς θυγατέρας ζήμιασμα. de eadem summa utrobique agitur.

P. 516. l. 12. ὅσον ὑπὲρ ὅλον τὸ αἰάλωμα αὐτῆς γένεσθαι. Sylburgius, ὅσον ὑπὲρ ὅλον etc. pro toto illo negotio in unum sum. Verum puto, ὅσον ὑπὲρ ὅλον τὸ αἰάλωμα etc.

P. 517. l. 10. καὶ ἀποδοθήσῃ ἐξ ἐκείνῃς ἀποδοθήσῃ τῇ ἐπὶ τὰ ταύτα, καὶ ἑκατο μνᾶς. Deesse hic quaedam ad calculum animadvertimus. Schottius. Recte. nempe defunt

voces τῇ τετρακοντα μνᾶν post ἑκατο μνᾶν quippe 6000 drachmae efficiunt 60 minas seu Talentum Atticum: 2000 vero drachmae, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, restabunt Sex Talenta et Viginti minae. Eodem recidet si legas, καὶ ἀποδοθήσῃ ἐξ ἐκείνῃς ἀποδοθήσῃ, καὶ ἑκατο μνᾶν. καὶ ὅσον αὐτῆς etc. omisis vocibus τῇ ἐπὶ τὰ ταύτα, quae Marginali notae forte debentur.

IN ORAT. XXXIII.

PAG. 519 l. 5. φιλοτιμίαν καὶ πλοῦτον. Verius πλοῦτον, ut σωματικῶν ἀγαθῶν, et γυναικὶ ἐπιδόξῃ, casu secundo. Orat. II. ἀγαθὸς τίς ἐστιν αὐτοῖς ἑμῶν καὶ σοφίας καὶ πλοῦτος.

Ibid. l. 7. ἡγήσασθαι καὶ — ἀρχὴν ἡγήσασθαι. Vel ἡγήσασθαι, vel ἀρχὴν αὐτῶν ἡγήσασθαι, opinor legendum.

Ibid. l. 11. ἡγῆμαι καὶ ταῦτα. ἔργα μὲν ἡ ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΙΑΝ ΧΡΗΣΤΩΝ etc.] Conicio: ἔργα μὲν ἡ ΣΟΦΙΣΤΩΝ ΛΙΑΝ ΕΠΙΣΤΙΚΩΝ, (vel ἐπιστῶν) καὶ σφόδρα βίῃ διαμαρῶν. arbitror enim haec esse sophistarum valde contentiosorum, et victis valde indigentium. Aristoteles apud Eusebium Praep. Euang. XV, 1. ΣΟΦΙΣΤΑΙ, καὶ ΕΠΙΣΤΙΚΟΙ, καὶ ἐρίοι. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: πεισθεμένων καὶ ἀδολογῶν καὶ ἀσχεστων τῶν λόγων ὑπὸ τῶν ἀπὸ Γοργίας καὶ Πρωταγόρας ΣΟΦΙΣΤΩΝ, πρῶτον ἐχέμεν δὲ τῶν ΕΠΙΣΤΙΚΩΝ τε καὶ ΣΟΦΙΣΤΙΚΩΝ ἐπὶ τοῖς πολιτικῶν: ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν, ex Diog. Laertio Lib. IX. Vit. Protagorae: καὶ πρῶτος — ΣΟΦΙΣΜΑ τοῖς πραγματολογῶν πρὸς ἡγεγῆναι καὶ ἀδολογῶν ἀφῆναι, πρὸς τὸ ὅσον διελέχθαι. καὶ τὸ νῦν ἐπιπέλασθαι ἡμῶν τῶν ΕΠΙΣΤΙΚΩΝ ἐχέμεν. Quin et scripsit Protagoras τίχην ἐπιστῶν, teste eodem Laertio. Legi quoque potest ἀχέμεν pro χεχέμεν.

P. 520. l. 5. φιλοτιμίαν μὲν ἔστιν ὃ πρὸς τῶν, γινώσκαι καὶ τὰ βέλτερά, τῇ αὐτῇ. Nisi fallor, scripsit Lysias, τῇ αὐτῇ, non τῇ αὐτῇ. et forte, ἔστι τῇ ὃ πρὸς τῶν. τίχην et contendere solent rebus secundis utentes: qui vero in adversis sunt, quid optimum factum sit, consulere. Huc tendit Ratio, et confirmant sequentia. Mox, ἀπαντᾶς significatione actiua sumendum, pecuniam infumere; ut Orat. XXV. πλοῦτον τῇ ὑπὸ τῇ πόλει πρὸς τῶν ἰδανώμεν. Interpres Brabantus male vertit, consumi et deleri.

P. 521. l. 7. ΤΟΠΟΙΣ αὐτῶν τοῖς αὐτοῖς χρεώμενοι.]

Errata, vel Addenda, in I. Marklandi CONIECTVRIS.

Ipso initio erratur in numero *Centenario* per paginas *quatuordecim*. pro 431—444, reponere, 531—544.

Pag.	Col.	Lin.	Lege
x.		19.	καλλιόπη.
436. (536.)	1.	17.	Diphthongi.
443. (543.)	2.	19.	parfurnum.
		22.	scrib. ἄλλο τί, et sic in seqq.
444. (544.)	1.	49.	κακὰ περὶ ξαυλὸν vel καλὰ περὶ ξαυλόν.
557.	1.	42.	κατίσπαρ.
561.	2.	32.	αὐτοῖς τί, iterum etc.
563.	1.	22.	acutissima.
564.	1.	31.	πολιτῶν.
566.	2.	antep.	Εὐμείδης.
570.	2.	37.	ἱμαῖοι. Locum vero <i>Plutarchi</i> cito ex <i>Cl. Graevio</i> ad <i>Lucian. Soloe-cist.</i> p. 757.
575.	2.	28.	ἔξ Ἀρχογεωγίδου, V. 1189.
580.	2.	49.	ΠΑΡΑΝΟΩΝ.
584.	1.	23.	apologiam.
586.	1.	32.	— reducta: καὶ ὅτι ὑμᾶς καὶ ἄλλων ἱκανὰ, ἰσὺς τοῖς περὶ ὑμᾶς καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι γινώσκοντες, etc.
588.	2.	pen.	(quod interdum — ἔχω ὅτι.)
589.	1.	5.	ἐπὶ ὅτι.
590.	2.	41.	migrat; et vice versa. vnde etc.
594.	1.	vlt.	ἐργασίας.
604.	2.	18.	vel quid ibi facturus, etc.

Pag. 577. Col. 1. lin. 26. post voces, esse debuit, *addere*: pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρχόμενοι,

idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil variant MSS. caetera ferri posse existimo. Dele reliqua istius *Notae*.

Locum vero *Ioannis XIV.* 10. (pag. 603. col. 2. lin. 45.) ita distinctum fuisse volui: τὰ ἑμαῖα ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ δὲ λαλῶ, ὃ δὲ πατὴρ, ὃς ἐν ἑμοὶ μένων. αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. *verba quae ego loquor vobis, a meipso non loquor, sed pater, qui in me manet, ea loquitur. ille facit opera quoque.* Vulgari enim *Distinctioni* reclamatione *Sensus*, et recta *Ratio* cinatio.

In *Vit. Lysiae*, Pag. lx. in *Epigramm.* v. 5. rectius forte vertatur: *Oportet te virtutis praeconeum parere* — *carmen*: ὑμῶν κήρυκα, non σι κήρυκα. Pag. lxi. pro διζῶ ἐν μακάροις, lege, δέσιν ἐν Διὶς ἢ μακάροις. *invenies cum in Iouis vel beatorum habitatione*: ex *Antholog.* III, 6. p. 308. edit. *Brodae*. citavi non inspecto libro. Ibidem, post voces, nihil difficultatis, *addere*: *Coniectura* vero ista, εἰς pro βίῃ, probe scio quam infirmo talo stet. sed in huiusmodi locis obscuris et desperatis maior datur licentia; et, si fallaris, venia paratior. *Suspiciatus* sum aliquando ista, ἄλλο χῆμα, et ἴσμεν αἶμα, non ad *Lysiae stannam* aliquam referri, sed ex *Metempsychosis* *Pythagorica* explicari debere: ita ut ἄλλοις ἐν κόσμῳ, esset, aliis in *mundis*. Sed et sic, de voce βίῃ adhuc quaerendum. an βίῃ scribendum? ut *vinat* aliis in *mundis*.

Nonnulla alia leuiora omitto, praesertim in *Spiritibus* et *Accentibus*. Sed inter gravissima numerari, et mutatum vellem, si quid inclementius dictum videatur in *Cl. Andr. Schottum*, *Virum de Re Literaria* optime meritum.

LYSIAE
FRAGMENTA.

THOMAS M. ANDERSON

ALL

THE UNIVERSITY OF

THE UNIVERSITY OF

THE UNIVERSITY OF

Y S I A E

R A G M E N T A

THE UNIVERSITY OF

THE UNIVERSITY OF

THOMAE. MANGEY.

S. T. ET. LL.

D.

VIRO. INCOMPARABILI.

FANI. S. MARIAE. ET. S. CVTHBERTI. APVD. BRIGANTES.

CANONICO. BENEMERENTI.

OB. CAVSAS. VTILITATESQVE. SVMMAS. ECCLESIAE. ANGLICANAE.

ORE. SCRIPTIS. ET. GRATIA. FIDELITER. ET. CONSTANTER. DEFENSAS.

ET. QVOD.

LITERAS. OMNIGENAS.

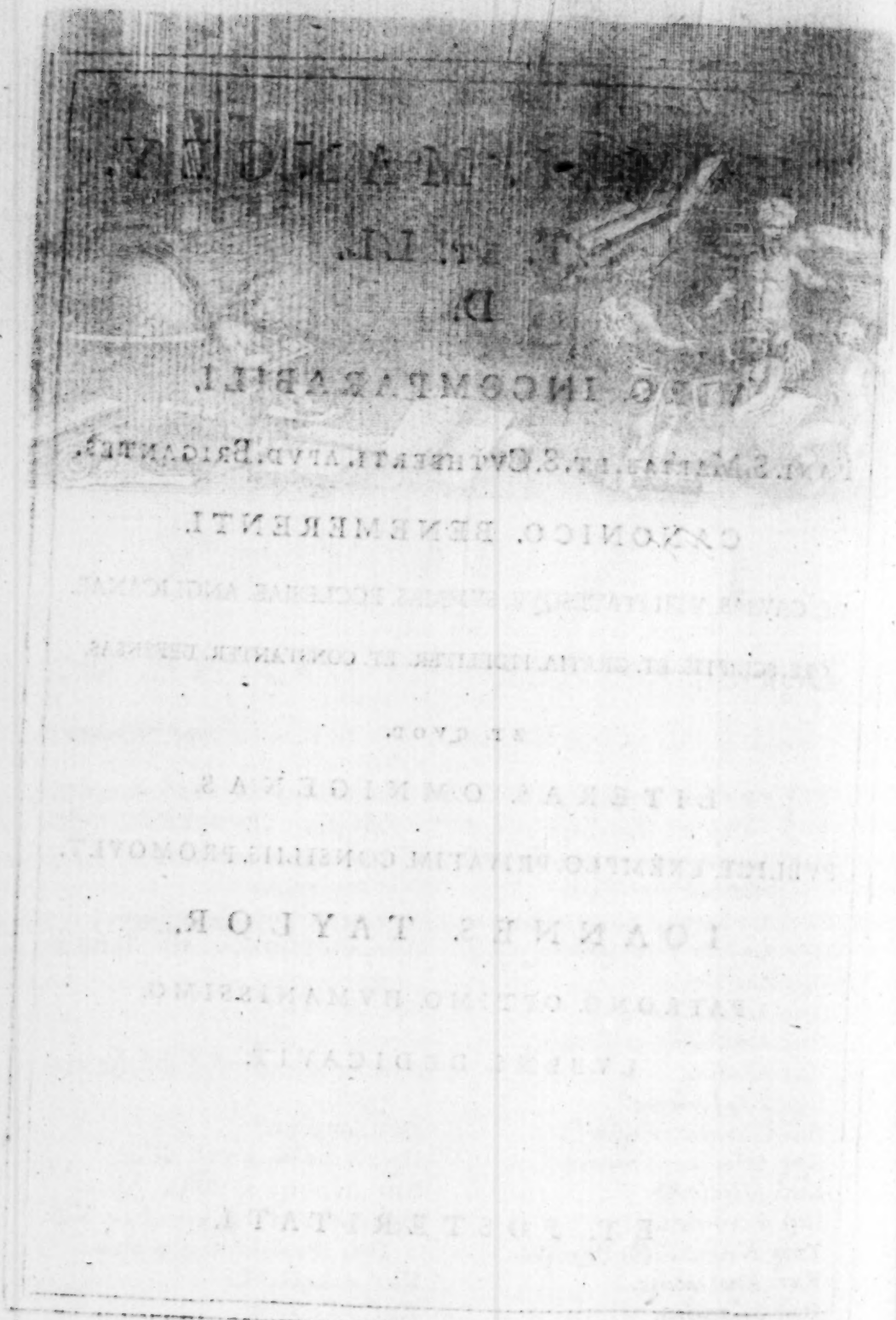
PVBlice. EXEMPLO. PRIVATIM. CONSILIIIS. PROMOVET.

IOANNES. TAYLOR.

PATRONO. OPTIMO. HVMANISSIMO.

LVBENS. DEDICAVIT.

ET. POSTERITATI.

I N D E X

Deperditarum Orationum LYSIAE, etc.

[Orationes, de quibus dubitarunt Aetigai, utrum γνήσιαι sint necne, hac nota * distinctissimas.]

ΠΕΡΙ τῷ Ἀγησάνδρῳ. Vid.

Περὶ τῷ Ἡγησάνδρῳ κλήρυ.

Κατ' Αἰαχίνῃ περὶ τῆς δημοσίας τῆς
Ἀριστοφάνους χρημάτων.

Κατ' Αἰαχίνῃ περὶ Συκοφαντίας.

Πρὸς Αἰαχίνῃ τὸ Συκοφαντικὸν, χρεῖς.

Πρὸς Ἀλεξίδῃμον *.

Πρὸς Ἀλκιβιάδῃ *.

Πρὸς Ἀλκιβιάδῃ περὶ οἰκίας.

Πρὸς Ἀλκίβιον.

Περὶ τῆς Ἀμειλίστεως *.

Περὶ τῆς Ἀνακαλυπτήριαν *.

Πρὸς Ἀνδοκίδῃ, δόποσας *.

Κατ' Ἀνδροσίαν *.

Περὶ τῆς Ἀνιδόσεως.

Υπὲρ τῆς Ἀνιφανίου θυγατρὸς.

Κατ' Ἀπολλοδώρῃ.

Πρὸς Ἀρίσανδρον.

* Κατ' Ἀριστοφάνῃ, Ἐνδείξεως. Cte-

do exstare, sc. Κατ' Ἀγορέτῃ.

Ἐνδείξεως. Quam idcirco vide.

Πρὸς τὴν Ἀριστοφάνους γραφὴν *.

Πρὸς Ἀριστοφάνῃ.

Πρὸς Ἀριστοφάνῃ Ἀμαρτυρία.

Πρὸς Ἀριστοφάνῃ, περὶ ἑξέως ἑ-

ξέως *.

Πρὸς Ἀριστοφάνῃ *.

Πρὸς Ἀρχιδιάδῃ.

Πρὸς Ἀσίανῃ περὶ τῆς βιβλίων κλε-

πῆς *.

Περὶ Ἀσπιδοποιῆς.

Πρὸς Ἀσπιδοποιῆν περὶ οἰκίας.

Κατ' Αὐτάνδρῃ καὶ Πυθίῃ, ξενίας.

Πρὸς Αὐτοκλείῃ περὶ χρημάτων. Vid.

Πρὸς Ἐπισκλείῃ π. χρημάτων.

Κατ' Αὐτοκλείῃ *.

Κατ' Αὐτοκράτῃ.

Υπὲρ Ἀχιλλείδῃ, φόνος.

Υπὲρ

- Ὑπὲρ Βακχίης καὶ Πυθαγόρου *.
 Περὶ τῆς Βασιλείας Φόνου.
 Πρὸς Βοιωτῶν *.
 Πρὸς τὰς ἐπιτρόπους τῶν Βοιωτῶν παίδων.
 Πρὸς Γλαύκωνα.
 Ὑπὲρ Δεξιῶν, Σοφιστῶν.
 Κατὰ Δημοκρίτους, ἐπιτροπῆς *.
 Περὶ τῆς Δικαιοσύνης κλήρου. Vid.
 Πρὸς Γλαύκωνα.
 Πρὸς Διογῆνην ὑπὲρ μιαιώσεως οἴκου *.
 Κατὰ Διογῆνους.
 Περὶ τῆς Διογῆνους κλήρου.
 Κατὰ Διοδότου.
 Κατὰ Διοδώρου. Vid. Κατὰ Διοδότου.
 Πρὸς Διοκλέα ὑπὲρ τῆς κατὰ τῶν Ρητῶν νόμου.
 Ὑπὲρ Διοφάνητος περὶ χωρίου.
 Πρὸς Διοχάρη *.
 Πρὸς Δίωνα.
 Περὶ Εὐθυθήκης *.
 Περὶ τῆς Εἰσφορᾶς.
 Πρὸς Ελπίνῳ. Vid. Πρὸς Λεπιδίνῳ.
 Περὶ τῆς Επὶ τῶν Διογῆνους.
 Ὑπὲρ τῆς Ερατοδωτοῦ, πρὸς Ἰσοδωμον.
 Ερωτικό.
 Πρὸς Ετεοκλέα περὶ χρημάτων *.
 Περὶ τῆς ἰδίων Εὐερεισίων.
 Πρὸς Εὐθίαν ὑπὲρ τῆς δημοπρατίων.
 Κατ' Εὐθυδίκου.
 Κατ' Εὐθυκλείους, χωρίου ἐξέλης.
 Ὑπὲρ Εὐκρίτου Διαμαρτυρία *.
 Πρὸς Εὐπείδῳ.
 Κατ' Εὐφῆμου.
 Περὶ τῆς Ηγησάνδρου κλήρου.
 Κατὰ Θεοδοτίδου.
 Πρὸς Θεοπειθῆ, ἐπιτροπῆς ἐπίλογον *.
 Κατὰ Θεοπόμπου αἰκίας.
 Περὶ Θεοπόμπου κλήρου.
 Κατὰ Θερασυδίου *.
 Πρὸς Ἰπποκράτην.
 Πρὸς Ἰπποκράτην, αἰκίας.
 Πρὸς Ἰπποκράτους παῖδας.
 Πρὸς Ἰσοκράτην, αἰκίας. Vid. Ἰπποκράτην.
 Περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος *.
 Περὶ τῆς Ἰφικράτους προδοσίας *.
 Ὑπὲρ Καλλιάρχου.
 Πρὸς Καλλικλῆα.
 Κατὰ Καλλίου ὕβριος.
 Ὑπὲρ Καλλίου.
 Πρὸς Καλλιπιδῶν.
 Πρὸς Καλλιφάνῳ, ξενίας *.
 Κατὰ Κωνσίου. α. β.
 Πρὸς Κλενίαν.
 Πρὸς Κλειόστρατον.
 Πρὸς Κλέωνα.
 Πρὸς Κριτίδημον.
 Ὑπὲρ Κτησιάρχου.
 Κατὰ Κτησιφάνῳ.
 Περὶ τῆς Κωνσίου Σοφιστίας *.
 Κατὰ Λαίδῳ *.
 Πρὸς Λακράτην.
 Πρὸς Λεπιδίνῳ.
 Κατὰ Λυσίθου *.
 Περὶ Μακαρίτου κλήρου.
 Κατὰ Μαντίου.
 Πρὸς Μίδωνα, ψευδομαρτυριῶν.
 Πρὸς Μένεστρατον *.
 Κατὰ Μικίνου, φόνου.
 Πρὸς Μικρίνην. Vid. Κατὰ Μικίνου, φόνου.
 Πρὸς Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογία *.
 Πρὸς Μνησιμαχόν.
 Κατὰ Μνησιπολέμου.
 Κατὰ Μόχου.
 Πρὸς Ναυσίαν περὶ τῆς τύπου.
 Ὑπὲρ Νησσεύου.

Πρὸς

Πρὸς Νίκαρχον τὴν αὐλητήν *.

Κατὰ Νικίου *.

Κατὰ Νικίου *.

Κατὰ Νικίου, δόγας.

Κατὰ Νικίου, φόρου *.

ὑπὲρ Νικίου *.

Πρὸς Νικόδημον καὶ Κερπύλλον.

ὑπὲρ Νικαμάχης πρὸς Ελεφαντίδην
καὶ Διοφάντην.

Πρὸς Ξενοκράτην. Vid. prox.

Πρὸς Ξενοφῶνα.

Περὶ τοῦ Ονομακλέους θυγατρὸς.

Κατὰ Παηαλίου *.

Πρὸς Πειθόδημον, ἀποστασίου.

Πρὸς Πολέμωνα.

Κατὰ Ποσιδίππου.

Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία *.

Κατὰ Στρατοκλέους, ἐξέλης.

Σωκράτους ἀπολογία.

Πρὸς Σώστριον, ὕβρεως *.

Κατὰ Τελαμῶν *.

Πρὸς Τιμόθεον, προδοσίας.

Πρὸς Τίμωναν.

Πρὸς Τιμανίδην.

Κατὰ Τίσιδου *.

Κατὰ τοῦ Τεμακίου.

Περὶ τοῦ τύπου. Vid. supra Πρὸς
Ναυσίαν.

ὑπὲρ Φανίου, ὠδυνόμων.

ὑπὲρ Φερενίκου.

Κατὰ Φιλίππου, ἐπιτροπῆς *.

Πρὸς Φιλοκράτην Συμβολαίου ἀπο-
λογία.

Πρὸς Φίλωνα ὑπὲρ Θεοκλείδου, φόρου.

Κατὰ Φιλανίδου *.

ὑπὲρ Φρυγίου θυγατρὸς *.

Πρὸς Χαιρέστριον.

Περὶ τοῦ Χρυσῆ τρέποδος *.

Πρὸς Χυλῆνον.

ὑπὲρ τοῦ Ψηφίσματος *.

Fragmenta Epistolarum.

Fragmenta incerta.

Κατ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ περὶ τῆς δημόσεως τῶν ΑΡΙ-
ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ χρημάτων.

Contra AESCHINEM de publicatione ARISTOPHANIS
bonorum.

Ἐπειδὴ πῶν τὰς Χύτρος ὁ Δημάρατος ἰσάτω προδιδύς¹.

Cum igitur Demaratus Chytros urbem deprehensus erat prodidisse.

Κατ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ περὶ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ².

Contra AESCHINEM de SYCOPHANTIA.

Πρὸς ΑΙΣΧΙΝΗΝ τὸν Σωκρατικόν, ΧΡΕΟΥΣ³.

Aduersus AESCHINEM SOCRATICVM, DEBITI.

Τίς γὰρ ἤλπισεν Αἰσχίνην τὸ Σωκρατικόν ταῦτον γὰρ ἡμεῖς τὰς τέρας, ὅποιον φησὶ
ΛΥΣΙΑΣ ὁ ῥήτωρ ἐκ πῶς τῶν Συμβολαίων λόγοις; — ἀλλ' ὅγε ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῷ
ἐπιγραφόμενῳ ἔργῳ, ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΝ ΧΡΕΟΥΣ. —
ἀρχὴν ἔργου.

Οὐκ ἂν ποτ' ᾤηθην, ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνην πληῖσαι ἔργῳ αἰ-
σχάν δικῶν δικάσασθαι, νομίζων ὅτι
ἀν ῥαδίως αὐτὸν ἐτέρῳ ταύτης Συ-

Nunquam, Iudices, futurum putassem, ut auderet Aeschines in tam
turpem causam descendere, cum aliam vix arbitrarer eum posse inuenire

¹ Ex Harpocr. in Χύτροι. Est vrbs Cypri. Vid. Plin. V. 31. Meurs. Cyp. I. 9.

² Laudat Laert. in Aeschine. Fortasse non alia quam praecedens. Aldobrandinus ad loc. putat eam esse cuius fragmentum laudat Athenaeus l. 14. (vult dixisse l. 13.) sed errat, et eodem errore tenetur Dalechamp. ad Athenaeum l. 6. Meursius in Bibliotheca Atrica, Stanleius in vit. Aeschinis, Menag. ad Laert. in Aeschine, ceterique.

³ Meminit huius Lysiacae orationis Harpocratio in καὶ ἀπλῆς, itemque Dionys. Halic. nisi fallor. Casaub. Vtrunque falleris, vir doctissime. Harpocratio in καὶ ἀπλῆς, Dionysius nusquam.

κοφανίωδες ἔρασαν ἐξ ὧρεϊν. Οὐτὸν γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασαί, ὁφείλων δὲ γύ-
ρμον ἐπὶ τελεσὶ δραχμαῖς Σωσίμω τῷ
τραπεζίτῃ καὶ Αἰετογείτωνι⁴ προσελ-
θὼν πρὸς ἐμὲ, εἰδὼς μὴ περὶ αὐτὸν
διὰ τὰς τέκας ἐκ τῶν ὄντων ἐκπε-
σόντα. Κατακτάσσομαι ἦ, ἔφη,
τέχνῳ μυρεψικῷ, ἀφορμῆς ἦ δίο-
μαι, καὶ οἶσιν δὲ σοὶ ἐννεα ὀδύλλας⁵

μναῖς τέκας. Πιστοὺς δ' ἔστω αὐτῶν
ποιῶντα λέγοντι, καὶ ἅμα οἰόμενοι
τῶτον Αἰσχίνῳ Σωκράτης γεγονέναι
μαθητῶν καὶ περὶ δικαιοσύνης ἐδρε-
τῆς πολλὰς καὶ λεγόντα λό-
γους, ὅτι ἂν πῶς ἐπιχειρῆσαι εἴδῃ
πληῖσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδι-
κώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πρᾶτ-
ταιν.

quam tanta fraude et calumnia diceret. Hic enim, Iudices, cum Sofimo et Aristogitonī mensariis argenti drachmas tris deberet, me convenit, et supplex rogat, ne se ob foenora suis fortunis iam deturbatum negligerem: in animo esse arti vnguentariae se tradere, sed deesse commoditatem: pro minae vsura novem se obolos mihi persoluturum. Illis ego persuasus, cum praefertim Socratis discipulum esse crederem qui sic loqueretur, et de virtute ac iustitia disceptare soleret multo grauique sermone, suspicatus nunquam sum id facere vel ausurum vel aggressurum, quod incaeptant homines iniustissimi ac scelestissimi. Dalechamp.

Καὶ μὴ ταῦτα πάλιν καθάδρομὴν αὐτῶν ποιησάμενοι, ὡς ἐδανείσασθαι, ὡς ἔτε τέ-
κας, ἔτε ἀρχαῖον ἀπεδίδοι, καὶ ὅτι ὑπερέμμενοι ἐχρῆτο γνώμῃ δικαστικῇ ἐν ἡμῶν κα-
ταδικασθεῖς, καὶ ὡς ἠνεχυρεθῇ οἰκίτης αὐτῶν τιματίας, ἐπεὶ καὶ ἄλλα κατεπιπὼν αὐτῶν
ἐπὶ ταῦτα.

Ἀλλὰ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασαί, ὅτι λαμβάνων ὅτι δὲ ποδίδωσι, δικάζοντι
εἰς ἐμὲ μόνον τοιαῦτος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν (ὅτι κλείσαντες τὰ καπηλεία;
εἰς τὰς ἄλλας ἀπαντας τὰς αὐτῶν Οἱ ἦ γείτονες ἔτι καὶ αὐτῶν δανὰ
κεχρημύσας. Οὐχ οἱ μὲν καπηλοὶ οἱ πᾶσιν, ὡς ἐκλιπόντες τὰς αὐ-
τῶν οἰκίας ἐτέρους πόρρω μισθῶν);

At non solum, Iudices, erga me talem se praestitit, verum etiam erga omnis, quibus cum illo negotii quidquam ac commercii fuit. Annon vicini caupones, quibus acceptae potionis ille pretium non persoluit, clausis cauponis iudicio cum eo nunc experiuntur? Qui autem in propinquo habitant tot iniuriis ab eo laesi sunt, ut relictis aedibus alias procul femotas

⁴ Lege Αἰετογείτωνι. ⁵ Non recte exponitur ab Interpretate. Αφορμή et ἐπίκλη, apud Mercatores, quod nos vocamus *stock*. Φιλονόως ὁ καλὸς ὄνομα Σωλῶντος οὐ δημαγωγὸς τύχῃ-
ναι αἰετῶν. Ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς αἰετογείτων, καὶ Σωλῶντος ἐστὶν, ΑΦΟΡΜΗΣ ἦ λαβόμενοι καὶ
ἐμπορεύσασθαι βίον ἐκλήσαντο. Athen. l. 3. p. m. 46. V. Casaub. ad loc. Manuscr. ad Harpocr.
in Αφορμή. Et βέλομαι καὶ περιέχει ΑΦΟΡΜΩΝ εἶπεν αὐτὸς ἔχον ἅμῃ, ὅτι ἑμελλοι ἐπιχειροῦν
τῇ γαστρί. Dion. Halic. in praefat. Antiq. Rom. Materials.

Οὐκ δ' ἐράνης (νωεῖν), τὰς μὲν
ὑπολοίπας φορέας εἰ κατέτιθον,
ἀλλὰ πρὸς τὸν τὸ κάπηλον ὡς πρὸς
τῆλιν Διφθέρον). Τούτοις δ' ὅτι
τῷ οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπατή-
σοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχον), ὥς
οἶεσθαι τὰς παρόντας ἐπ' ἐκφορὰν
αὐτὰς ἤκειν τέττα τεθνεώτα. ἔγωγε
δ' οἱ ἐν τῇ Περαιῇ Διόκειν), ὥς
πολύ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸ
Ἀδελφίαν πλεῖν ἢ τέττα (υμβαλλέν.
Πολὺ γὰρ μᾶλλον ἢ ἂν δανείσῃ) αὐ-
τῇ νομίζεσθαι εἶναι ἢ ἂν ὁ πατήρ αὐτῆς

κατέλιπεν. Ἀλλὰ γὰρ εἰ τῷ οἰκίαν
κέκῃ) Ερμαίᾳ τῇ μυροπώλῃ, τῷ
γυναικίᾳ Διφθέρας ἐδομήκοντα ἔτη
γεγονῆαν; ἥς ἐρᾶν προαποισσάμεν
ἔγωγε διέθηκεν, ὥς τὸ μὲν ἄνδρα αὐτῆς
καὶ τὰς ἡμέρας πτωχὰς ἐποίησεν. αὐ-
τὸν δ' ἀντὶ καπῆλῃ μυροπώλῃ
ἀπέδειξεν. ἔτι γὰρ ἐρωτικῶς τὸ κορίον
μελεχέριζο τὴν ἡλικίας αὐτῆς διπ-
λαῶν, ἥς 7 ῥᾶον τὰς ὀδόντας ἀρ-
θμῆσαι ὅσα ἐλάτῃς ἦσαν ἢ τὸ χεῖρὸς
τὰς δακτύλους. Καὶ μοι ἀνάβητε τέ-
των μάρτυρες.

conduxerint? Iam quotquot conuiuia collecta pecunia instructa sunt, si quid superfuit ex eo quod est collatum, non restituit aut numerat, sed apud cauponem velut ad monumenti pilam cippumue id corrumpitur⁶. Tot vero diluculo statim petituri quod ipsis debetur, domum eius adeunt, ut ad exsequias illius mortui conuenire videri cuidam possint. Sic autem qui Piraeum incolunt sentiunt de illo, ut esse putent longe tutius nauigare in Adriatico mari quam cum eo negotiari quidpiam. Etenim multo magis quae fœnore mutuatur esse sua credit quam quod hereditarium à patre obuenit. Hermaei quidam vnguentarii facultates interceptas nonne is possidet, stuprata illius vxore iam septuagenaria, quam cum amari sibi fingeret, eo perpulit, ut maritum et liberos ad inopiam et mendicitatem redigeret; seipsum autem efficeret e caupone vnguentarium, puellulam illam amanter blanditiis delinitam fouens, dum tenella eius aetate fruitur, cuius dentis numerare facilius erit quam digitos. Agite, testes. Huc conscendite. Dalechamp.

⁶ Ita hunc locum explicat Casaub. Pecunia omnis quam ab amicis potest contrahere nomine erani non impenditur ab eo in soluendis bona fide reliquiis pensionum quas debet, atque adeo propter quas a sodalibus stipe fuit adiutus. Sed vniuersa illa pecunia, quanta quanta est, apud proximum cauponem petit, sicut nauis quae ad columnas impegerit. Cic. ad Pis. Ne Scyllaeo illo aeris alieni in freto ad columnam adhaeresceret in tribunatus portum profugerat. Vales. ad Harpocr. v. Πληρωτὴς non intelligit de caupone vicino, sed τῶν τὸ κάπηλον ipsum Aeschinem appellare Lysiam, id est, veteratorem.

⁷ Verba haec quoque alicubi laudantur à Demetrio Phalereo in aureolo libro περὶ ἐρωτικῆς, sed sine ista farragine ὅσα ἐλάτῃς ἦσαν. Ut dicam quod res est, imperitus et curiosus nimis adnotator, ut argueret quasi obscure dictum, ad voces ῥᾶον τὰς ὀδόντας ἀρθμῆσαι ἢ τὸ χεῖρὸς τὰς δακτύλους, adiecit ὅσα ἐλάτῃς ἦσαν. Mendae originem vides luce meridiana clariorem. Et vidit quoque aliqua ex parte Casaub. ad locum. Viden' tu quid importunissima interpola- tio aliquando soleat facere?

⁸ Ex Aeschin. ad fin. l. 13.

Ασπασία ⁹.

Aspasia.

Αγρίον χωρίον ¹⁰.

Ager non signatus.

Καταπλήξ ¹¹.

Percussus.

Πρὸς Αλεξίδημον.
Aduersus Alexidemum.

Εἰς Δαίητων αἵρεσιν ¹².

Ad Diuiforum electionem.

Πρὸς Αλκιβιάδην ¹³.
Adversus Alcibiadem.

Τοῖς χρυσοῖς χειρουργοῖς καὶ θυμιατηροῖς ¹⁴.

Aureis malluuiis et vasculis ad suffitus.

⁹ Ex Harpocr. in voce. V. Casaub. ad Athen. l. 9. c. 13. Manuscr. ad Harpocr. l. c. et Menag. ad Laert. in Aeschine. Verba Harpocratonis sunt Ασπίας ἐν τῇ πρὸς Αἰχίνῳ τῷ Σωκράτει ἐν ἀγ-
λιγόμῳ ἐπιγραφῇ Ασπίας. Verum Aspasiae dialogum scripsit non Lysias, sed Aeschines.
Monachio legendum videbatur ἐν τῇ πρὸς Αἰχίνῳ τῷ Σωκράτει ἐν ἀγλιγόμῳ ἐπιγραφῇ
Ασπίας. Manuscr. ad Harpocr. et qui eius verba excipit, Menag. ad Laert. ita: Ασπίας ἐν
τῇ πρὸς Αἰχίνῳ τῷ Σωκράτει. Αἰσχίνης ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΝ ΔΙΑΛΟΓῳ, ἐπιγραφῇ Ασ-
πίας. Ratio istius emendationis est, propterea quod apud Harpocr. sequitur, Meminere et
huius Aspasiae καὶ ἄλλοι Σωκράτικοί. Sed hoc frustra. Verba videas. Μνημονεύει δ' αὐτῆς πο-
λλοὶ καὶ Οἱ Ἄλλοι ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑΤΩΝ ἐν τῇ Μειξίῳ. Si igitur Plato fuit So-
craticus, ad eum refertur καὶ ἄλλοι. Constructio est notissima.

¹⁰ Ex eodem. Vid. Etym. M. Menf. Exercit. Critic. p. 2. l. 3. c. 21. Salmas. de modo
Vsur. c. 15. init. Suid. in Oege. Poll. 3. 9.

¹¹ Ex eodem.

¹² Ex Harpocr. et Suid. in Δαίηδῳ.

¹³ Nulla necessitate autumat Cl. Fabricius hanc eandem esse posse cum ea quam laudat Sui-
das in v. παλαιῶν, πρὸς Αλκίβιον. Eadem doctissimus Valesius corrigere vult Harpocr. in v.
Ναυδίκαι, pro Αλκιβιάδην, ΑΡΧΕΒΙΑΔΗΝ, in notis ad Harpocr. Sed ita emendandus erit
Suid. in Αἰσχίῳ. Athenaeus non vno in loco qui Orationem Πρὸς Αλκιβιάδην disertis ver-
bis laudant. Verum operae pretium est audire hominem ratiocinantem. Vox ναυδίκαι, in-
quit ille, exstat in oratione Lysiacae quae inscribitur Δημοσίῳ ἀδικημάτων. An ergo apud Har-
pocratonem legendum est πρὸς Αλκιβιάδην?

¹⁴ Ex Athenaeo l. 9. sub finem.

Εκπλάσαντες ᾧ κοινῇ Αξίοχῳ καὶ
 Αλκιβιάδης εἰς Ελλησποντον ἔγημαν
 ἐν Αβύδῳ δὲ ὅτε Μεδοντιάδα τινὲν
 Αβυδηνὴν καὶ Ξωωκέπλιν ¹⁵· ἔπειτα
 αὐτὴν γίνεσθαι θυγάτηρ ἣν οὐκ ἔφαλλον
 διώσας γινῶναι ὁποτέρῃς εἴη. ἐπεὶ δὲ
 ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνοικιῶντο καὶ
 ταύτῃ, καὶ εἰ μὴ χρωῶτο ἔχει Αλκι-
 βιάδης, Αξίοχος ἐφασκεν εἶναι θυγά-
 τέρα, εἰ δὲ Αξίοχῳ, Αλκιβιάδης ¹⁶.

Nauibus vna profecti Hellefpontum Axiochus et Alcibiades Abydi
 vnam Medontiada Abydenam vtrique duxerunt, et cum ea consuevere. Illis
 deinde suscepta est filia, quam dignoscere nequibant vtri pertineret. Vbi
 ea viro tempestiua facta est, et cum ea quoque concubuerunt. Qua si quan-
 do vteretur Alcibiades, dixit Axiochi esse filiam, si Axiochus, Alcibiadis.

Οἶμαι μὲν τίνυν καὶ οὐκ εἶναι ἡμᾶς ¹⁷ λότι ἐξήτησεν κομίσασας, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν
 αἰσθάνεσθαι ὅτι Αλκιβιάδης οὐκ ἄλλ-
 ἡμφιστήτης ¹⁸.

Credo igitur vos et hoc quoque suspicari, Alcibiadem nihil aliud repor-
 tare quaesivisse, verum de meis litem mouere.

Ναυδοίκαί ¹⁹.

Nautodicae.

Πρὸς Αλκιβιάδην περὶ οἰκίας ²⁰.
 Aduersus Alcibiadem de domo.

Πρὸς Αλκίβιον.
 Aduersus Alcibium.

Καίτοι εἰ ἀποδεδώκεν τῷ Κτησικλῆϊ ἑκαταχίλια, ὥσπερ ἔπος φησι ²¹.

Attamen si reddiderit Ctesicli quinquaginta drachmarum sortem, vt
 ille ait.

¹⁵ Lege cum viris doctis ΣΥΝΩΚΕΙΘΗΝ. Ἐλαττον δὲ εὐξεντο γινῶνται, καὶ ΣΥΝΩΚΕΙ. A-
 then. l. 13. p. m. 285.

¹⁶ Verba haec Lysiae laudantur ab Athenaeo l. 12. p. m. 264. proculdubio ad hanc oratio-
 nem spectantia. Idem enim Athenaeus l. 13. p. m. 284. Μεδοντίδῃ γὰρ τῇ Αβυδωνίῃ ἐξ ἀκοῆς
 ἱεροῦ εἰς (Alcibiades) ἔτιξε, καὶ πλάσας εἰς Ελλησποντον σὺν Αξίοχῳ, ὃς ἦν αὐτῇ τῇ ὡρῇ ἱεροῦ,
 ὡς φησι Λυσίας ὁ ἐπὶ τῷ κατ' αὐτὴν λόγῳ, καὶ ταύτης οἰκιστὴς αὐτῇ.

¹⁷ Forte ἡμᾶς.

¹⁸ Ex Suid. in Αἰσχύλῳ.

¹⁹ Ex Harpocr. in v. V. Poll. 8. 10.

²⁰ Laudatur haec Oratio ab Harpocr. in v. ὡς καὶ ἔσθλη. Fortasse nihil differt a praecedente.

²¹ Ex Suid. in Παλαιῶν.

Περὶ

Περὶ τῆς Ἀμβλώσεως ²².

De Abortu.

Οὐκ ὑπόλογον ὄντα ²³.

In nulla ratione habitum.

Ἀμφιδρόμια ²⁴.Dies Circumcisionis ²⁵.Θειμισέν ²⁶.

Vaticinari.

Περὶ τῶν Ἀνακαλυπτηρίων ²⁷.

De donis sponsalibus.

²² Meminit huius orationis *Theo.* c. 2. (Vide nos ad proximum fragmentum) atque itidem huc referendus est *Poll.* II. 2. Ἀμβλώσις ὡς Ἀυσίας. Vid. *Iungerman.* ad loc. *Victor. Var. Lect.* XXVII. 2.

²³ Ex *Harpocr.* *Suid.* in Ὑπόλογον. V. *Orat.* περὶ τῆς ἐκ προνοίας, et quae Nos ibi: Quibus adde *Demosth.* c. *Aristogit.* p. 838. Edit. Wolf. Εἰ δὲ μηδὲν τῶν ὑπόλογον ποιεῖται.

²⁴ Ex *Harpocr.*

²⁵ Vel potius Munera quae in eo die mittebantur. Dies ille erat 5us à natalibus sec. *Suid.* in Ἀμφιδρόμια. Consulas *Athenaeum*, *Aristoph.* *Lysistrat.* 758. et *z.* ad loc. *Meurf.* de Puerperio et *Graec. ferias.* et *Pet. Moll.* ad *Long. Pastoral.* pag. 7. Ἡμέρη τις ἡγία ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος ἀφ' ἧς ἐστὶν ἔτραχον φέροντες, καὶ ἀφ' ἧς οἰκίαν ἐφίλων πολέποδας καὶ σπίας ἐλάμβανον. *Apostol.* II. 89. Quae verba interpretes inconsultius *Lysiae* esse voluit, cum ibi exstent interpretamenti gratia, vti et apud *Harpocratem* quoque, *Suid.* et *Hesych.* Quem vide in *Δογματίων* ἡμῶν.

²⁶ Ex *Harpocr.* *Suid.* *Etym. M.*

²⁷ *Theo.* c. 2. Καὶ δὲ καὶ ὅλοι λόγοι νομίζονται ἂν χεῖρον εἶναι δέσιν· ὡς ὅ,τι ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ ἐπιγεγράφοντο ΛΥΣΙΟΥ, καὶ ὁ περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. ἐν μὲν γὰρ θαλίῳ ζητᾶται, Εἰ τὰ δοθέντα Ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμμήρη βιαίως ἔχειν αὐτῇ δὲ· ἐν θαλίῳ δὲ, Εἰ τὸ ἔτι ἐγκύβηνον ἀνθρώπος ἐστὶ, καὶ, Εἰ αἰσθύνεται τὰ τῆς ἀμβλώσεως ταῖς γυναιξί. Ἀυσία μὲν ἔστι φασιν εἶναι τῆς τῆς λόγους. κ. τ. λ. Vid. *Victor. Var. Lect.* XXVII. 3. Ἀνακαλυπτήρια explicat *Laurent.* de Sponsalibus c. 1. *Spanheim* ad *Callimach.* p. 180. et *H. Vales.* in notis ad notas *Mansiaci*, p. 222.

Πρὸς Ἀνδοκίδην, Ὑποσασίς.

Adu. Andocidem Patronatus.

Οὐ τιμῆς τίσινδρός πωλῶσιν, ἀλλ' ὡς ἂν θυῶν) πλησθημάσας
πλείς ἀπέδοντο²⁸.

Non pretio constituto vendunt, sed quam maximo possunt licitando
distrahunt.

Ἐπίγυνον²⁹.

Rudentem.

Κατ' Ἀνδρότιον.

Contra Androtiona.

Σηράγιον³⁰.

Serangium³¹.

Περὶ τῆς Ἀνιδόσεως.

De Permutatione.

Ἐννεάκρυνον³².

Henneacrurnum.

Υπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς.

Pro Antiphontis filia³³.

²⁸ Haec laudat Poll. VII. 2. sed corrupte, ex oratione Ἰσaei πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλησθημάσας laudant Harpocr. ad Suid. ex oratione Lysiae πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλησθημάσας contendit scribi oportere Steph. cui adstipulantur Hesych. Esym. et Mespchor.

²⁹ Ex Harpocr. Ἐπίγυνον malit Vales. ad loc. Vid. tamen Kuster. ad Suid. in v. Ἐπιγύνους. Receptam lectionem defendunt Lexica vniuersa.

³⁰ Ex Harpocr. in voce.

³¹ Ἀποδίδομαι ὡς ἔστιν Ἰσaei, πέντε καὶ ἑξομῆκοι μῶν, Ἀντιφάνης· τὸ δ' ἐν Σηράγιον βαλάντιον, τεταρτάκιον Ἀντιφάνης. Isaeus de Philoctemonis hereditate.

³² Ex Harpocr. V. Pausan. Attic. c. 14. Harpocr. in Ἀντιφάνος. Hesych. in v. Thucyd. II. 15. Plat. Axioch. init. Menys. Ceram. c. 14.

³³ Meminit Plutarchus in vita Antiphontis.

Κατ'

Κατ' Απολλοδώρου.

Contra Apollodorum ³⁴.

Πρὸς Αρέσανδρον.

Ad Aresandrum.

Νῦν ᾗ πρὸς τὰς ἐκλογίας τῶ φόρου ἅπαντα διηγερούμεθα ³⁵.

Iam autem apud tributorum exactores omnia recensemus.

Απαρίλογία ³⁶.

Summa integra.

Πρὸς τὴν Αἰσოდῆμου γραφὴν.

Ad Aristodemi accusationem.

Ἀνθώνη ³⁷.

Anthene.

Ἀποσασίς ³⁸.

Patronatus.

Πρὸς Αἰσιοκράτῳ, περὶ ἐργίας ἐράνου.

Ad Aristocratem de erani securitate.

Εργίας ³⁹.

Qui eranium colligit.

Πρὸς Ἀρμόδιον.

Ad Harmodium ⁴⁰.

³⁴ Meminit Harpocr. in Περίπνευ.

³⁵ Ex Harpocr. in Εκλογίς.

³⁶ Ex Harpocr. et Suid.

³⁷ Ex Harpocr. Suid. videtur legisse Ἀνθώνη. Eadem est Ἀνθώνη Steph. et Anthana Plinii.

³⁸ Ex Harpocr. ὅτι τῆς Αἰσოდῆμου. Memorat idem in Διγματολογία, Lysiam ὅτι τῆς πρὸς Ἀρσινόῃ Διγματολογία.

³⁹ Ex Harpocr.

⁴⁰ Teste Plutarcho in vita Lysiae. Vide infra περὶ τῆς Ἱφικράτους ἐκλογίας.

Πρὸς

Πρὸς Αρχεβιάδην.

Ad Archebiadem.

Επειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταῦτ' ἐν
 τῷ δίκῳ Αρχεβιάδης, ὧ ἄνδρες δι-
 κασταί, προσήλθον αὐτῷ λέγων ὅτι
 νέεσθαι καὶ ἀπειροῦσθαι ἦν πραγματῶν
 ἐξ ὧν δέομαι εἰσέναι εἰς δικαστήριον.
 Εγὼ δ' ἐν σοὶ ἀξιώμην εὖρεμα⁴¹ ἡγήσασθαι
 τῷ ἡλικίᾳ τῷ ἐμῷ, ἀλλὰ ὥρα
 λαβόντα τὰς ἐμὰς φίλας καὶ τὰς ζαυ-
 τὰς δηγήσασθαι περὶ τὰς χρεῖς ὅθεν γε-
 γήνηται· καὶ δοκῆς ἀληθῆ λέγειν ἐκέ-
 νοις, ἐξ ὧν σοὶ δεῖσθαι πραγματῶν, ἀλ-
 λά λαβὼν⁴² ὅτι τὰ ζαυτὰ. Δί-

και⁴³ δὲ εἰμι μηδὲν ὥρα λιπεῖν, ἀλλ'
 εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι
 Συμβουλευέμεν· ἵνα ἀκρίβεις περὶ ὧν
 σὺ ἴσθης βελούσμεθα περὶ ὧν
 σὺ λέγεις, ἵαν πως φανερὸν γῆναι
 πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ
 δικαίως τὰ ζαυτὰ ζητεῖς κομίσασθαι.
 Ταῦτ' ἐμὰ ὥρα καλεῖσθαι⁴³, ἐξ ὧν
 πώποτ' ἠθέλησε συμβεβῆναι, ἐξ ὧν
 λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι,
 ἐξ ὧν διαταῖν ὀπηρεῖσθαι ἕως⁴⁴ ὑμῖν
 τὸ νόμον τὸ περὶ τῶν διατητῶν ἔθεο⁴⁵.

Quamprimum mihi hanc dicam scripsit Archebiades, Iudices, hominem adii, eique significavi, me adolescentem esse, rerumque imperitum, et a litibus alienum. Quod te igitur, inquam, oro, ne meam aetatem pro lucro deputes, sed, adscitis communibus utrinque amicis, de debito apud illos agas, unde sit ortum. Quod si illis videberis id quod res est proferre, nullum exinde tibi negotium facessam, quin tu rebus repetitis ocium agas. Me autem oportet nihil praetermittere, sed omnia dicere, quoniam aetas mea consilium non admittit, ut auditis quae nescimus, agitemus ea quae tu dicis, si modo constare poterit, utrum iniuria meas res expetas, aut iure tuas repetas. Haec me provocante, nunquam congrédi voluit, neque sermonem conferre de rebus quas in iudicium adduxit, neque ad arbitros referre, nisi vos legibus instituistis.

Πρὸς Ασίωνα⁴⁶ περὶ τῶν βιβλίων κλοπῆς.

Ad Asione de librorum furto.

Ἀμφιγνοεῖν⁴⁶.

Dubitare.

⁴¹ Vel εὖρεμα.⁴² Εμπειρικῶς, subaudito δ' ἀπαλῆ, aut alio confimili. Sylburg.⁴³ Περικαλεῖσθαι Sylburg. et rectius, ut Dionysius locum eundem mox laudat.⁴⁴ Vel ὡς cum Sylburgio.⁴⁵ Ex Dionys. Halic. in Isaeo.⁴⁶ Ασίωνα. Vales. ad Harpocr. in v. Ἀμφιγνοεῖν. Iocularis est error Ions. de Script. Hist. Philo-
soph. I. 7. quem dolet hanc orationem non existisse, quoniam non parum lucis attulisset
historiae librorum, deque spurvis et genuinis scriptis nos certiores reddidisset.⁴⁷ Ex Harpocr.

Περὶ Ασπιδοποιῶ.

De Clypeorum fabro.

Ἰσωνίας ⁴⁸.

Aequalis pretii.

Πρὸς Ασωπιδωρον παρὶ οἰκίας ⁴⁹.

Ad Asopidorum de domo.

Κατ' Αὐτάνδρου καὶ Πυθέου, ξενίας.

Contra Autandrum et Pytheam, ξενίας.

Ἀρχιδάμου πόλεμος ⁵⁰.

Bellum Archidamium.

Κατ' Αὐτοκλέους.

Contra Autoclem.

Ψηφοπαλῆσι τὸ δίκαιον ⁵¹.

Acetabulariis Iustitiae.

Κατ' Αὐτοκράτους.

Contra Autocratem.

Τετύχηκε δὲ μοι καὶ εἰκοσίμινος ἔργον ⁵².

Mihi autem erat et symbola viginti minarum.

⁴⁸ Poll. VII. 2. vbi MSS. quoque ἀσπιδοποιῶ. Idem tamen VII. 33. laudat Ἐπίου orationem παρὶ τῶν ἀσπιδοποιῶ, vbi nullus mendae locus esse potest.

⁴⁹ Meminit Harpocr. in Παρεκταβολῇ.

⁵⁰ Ex Harpocrate. Sed recte restituisse videtur Maussac. Ἀσπίς κατ' Αὐτάνδρου. ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ κατ' Πυθέου ξενίας. Oratio Dinarchi adu. Pytheam laudatur ab Harpocr. in v. Βασιλικῇ ἀφ' ὁδοῦ. Δύρου γενομένη. Επὶ μνηστέον. Καλαμίδιος. Κοβαλῆς. Λαμπάδιον. Νομοφύλακας. Ὑπέρλογον. Χρ. σοφιστῶν. Χίτρου. Dionys. item Halic. et Stephanus Byzantinus eam orationem Dinarchi laudant. Nescio pro iure legit Aristot. Cens. 4. Prov. 30. Κατὰ Ἀνδρῶν, etc.

⁵¹ Ex Poll. VII. 33.

⁵² Ibid. IX. 6.

Μεταλλαξαμένη χιτῶνα 53.

Illa veste mutata.

Τὸν παῖδα ἢ ἀκολουθῶντα μετ' ἐμῶ 54.

Puerum meum pedifsequum.

Υπὲρ Ἀχιλλείδου, φόνου.

Pro Achillida caedis.

Ἱπποδάσιον 55.

Stabulum.

Ἐκποιεῖ 56.

Sufficit.

Υπὲρ Βακχίης καὶ Πυθαγόρου.

Pro Bacchia et Pythagora.

Κύπαρις 57.

Cyparissus.

Πύγεια 58.

Pygela.

Σκυθικαί 59.

Sandalia.

Περὶ τοῦ Βατραχίου φόνου.

De Batrachi caede.

Φηγέσιον 60.

Phegusium.

53 Ex Poll. VII. 12.

54 Ex Phrynico p. 64.

55 Ex Poll. IX. 5. extrem.

56 Id. IX. 8.

57 Ex Harpocr. Κύπαρις legit Cod. Cantab. Κυπαρίς. Hesych. Vestimenti genus est mulieris.

58 Ex Harpocr. V. Valesium.

59 Ex Harpocr. Calceamenti genus, nomine ex gente ducto, ut usu venit.

λαμύρην

Ταῦτά τ' ἔστιν ἡμετέριον.

Καὶ τὰς οὐσίας Περγαίας ἐφέλασαν.

Aristoph. Eccles. 317.

Memorantur praeterea ab Antiquis Sicyoniae, Tyrrenicae, crepidae sc.

60 Ex Harpocr. et Suid. in v.

Πρὸς Βοιώλον.

Ad Bocotum.

Ἀνάγειν ⁶¹.

Deferre.

Πρὸς τὰς ὀφειλόμενας τῶν Βοῶν παίδων.

Aduersus Tutores Boonis liberorum.

Ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν ⁶².

Constituit Tutores.

Πρὸς Γλαύκωνα ⁶³.

Aduersus Glauconem.

Καὶ μὲν δὴ εἶδε τὸτο ἂν ἔχοι αὐτὸ ποιῆσαι· ἐξενεχθῆναι δὲ ἢ
 Γλαύκων ἐπείν ἢ ἄλλῳ τις τῶν πρὸ τῶν χρημάτων τινὰ μνῆαν ἔχει-
 Δικαιογόνους συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν πρὸς τε, ἢ τὰς θυγατέρας αἰξίῃτε δια-
 κείνο, ὥντων καὶ ἐγγυώοντο λόγους πρὸς ταῦτα ⁶⁴.

Et profecto neque hoc habeat Glauco ad dicendum, neque ullus quispi-
 am ex Dicaeogenis cognatis, quod, eo prolato et exposito, prae pudore
 noluerunt verba de eo facere: elato autem vel de pecunia quidquam com-
 memoretis, vel de filiis aliquid solenniter statui finatis.

⁶¹ Ex Harpocr. in v. et Suid. in Ἀνάγειν. Codd. Harpocr. Morell. et Cantab. legunt πρὸς
 Βοίωνα, vnde coniecit Maußiacus legendum esse πρὸς Δίωνα, qualis oratio mox sequitur. For-
 tasse Βοίωνα retinendum est, et tum intellige hoc fragmentum aliquod commune habere cum
 sequenti. Vel, quandoquidem locus Harpocratonis cubat in mendo, adlegari potuit Iſaeus πρὸς
 Βοίωνα, quem talem orationem scripsisse abunde nobis confirmatum est: et nomina Lysiae et
 Iſaei saepissime confunduntur. Scripsit quoque Demosthenes orationem δῆμονον, de cuius ora-
 tionibus priuatis difficile erit pronunciare, teste Dionysio Halic. Πότερον Δημοσθένους εἰς τὴν ἢ Λυσίου.
 Sed in illa oratione, quae hodie exstat, (et, vt obiter id moneam, Dinarcho refertur a nonnul-
 lis) haec vox non reperitur.

⁶² Ex Harpocr. in Ἐπίτρεψεν. Cod. Cant. Ἐπίτρεψεν.

⁶³ Laudantur Orationes Lysiae πρὸς Γλαύκωνα, et πρὸς τὸν Δικαιογόνον κλέου prima. Quae
 ex utraque supersunt, nos non dubitauimus ad vnam referre, vt sit Πρὸς Γλαύκωνα πρὸς τοῦ
 Δικαιογόνου κλέου. Constat ex fragmentis.

⁶⁴ Ex Suid. in Πρὸς Γλαύκωνα.

Δικαιογόνος ὃ τέως μὲν ἦν παρ' ἡμῶν· δοκιμασθεὶς δ' ἐγήμε ⁶⁵.

Dicaeogenes quidem antea apud me habitabat, vir autem factus uxorem duxit.

Ηλιαία ⁶⁶.

Heliaeae.

Υπὲρ Δεξιᾶ, λησασίας.

Pro Dexia, Defectionis.

Στρομβιχίδης ⁶⁷.

Strombichides.

Κατὰ Δημοσθένους, ἐπιτροπῆς.

Contra Demosthenem, Tutelae.

Εἰ γὰρ τι ἐκαλεῖς τῶδε τῷ μη- ἀμφισβητῆς, καρπῷ· εἰ δ' οἰκίας, ρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἐχθρὸν, δικάσαι ἐνοικίῳ· ὥσπερ νῦν ἔπες σοι ἐπιτροπῆς αὐτῷ καὶ τὰς νόμους· εἰ μὲν χωρὶς δικάζει ⁶⁸.

Siquid habeas ad hunc adolescentulum infimulandum, siquid ex tuis possideat, cum eo lege agas. Si de fundo lis sit, actionem fructus, si de domo, habitationis, institue, vti nunc ille Tutelae contra Te.

Πέντε μῆσιν μὲν τῷ Ελεοκόπων διαλύμενον ⁶⁹.

Quinque mensis habitans cum iis qui sylvas caedebant.

Αδοκίμας ⁷⁰.

In virorum album nondum relatus.

Αἰδέσασθαι ⁷¹.

A sententia dimoueri.

⁶⁵ Ex Suid. in Τίτῳ. κ. ἐν τῇ Πρώτῃ περὶ τοῦ Δικαιογόνου κλέεω, ubi Lysiae nomen exciderat. Quamquam et scripsit quidem Ἰσάεως ὁμωνύμου orationem. Sed haec verba ibi neque reperiuntur, neque locum vllum videntur habere posse.

⁶⁶ Ex Harpocr. in v.

⁶⁷ Ex Harpocr.

⁶⁸ Ex Harpocr. et Suid. in Καρπῷ δίκῃ.

⁶⁹ Laudat haec Harpocr. in v. Ελεοκόπων ex Lysiae Oratione decima καὶ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. Iunge Suid. et Etym. M. in v. Ελεοκίππος.

⁷⁰ Ex Harpocr. et Suid.

⁷¹ Ibid.

Επισίτια ⁷².

Cibaria.

Μαιαγωγῆσαι *.

Victimam, μῆον vocatam, ad Phra-
tores adducere.

Πρὸς Διογῆν ὑπὲρ μιθώσεως οἴκου.

Aduerfus Diogenem de mercede Aedium.

Αποτίμημα ⁷³.

Pignus.

Σθένης ⁷⁴.

Sthenelus.

Κατὰ Διογῆν.

Contra Diogenem.

Επιτιμηαῖς ⁷⁵.

Secundos aestimatores.

Περὶ τῆς Διογῆν κλήρης.

De Diogenis hereditate.

Καὶ πρὸς Διογῆν οἰκιστάς ἐωσγε ὑγιαίνειν, ἐξ ἀγροῦ ὅπου ἔλ-
παιῶν ἀνθρώπων ἐχρώμεθα, καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν διητᾶτο ⁷⁶.

Et olim Diogene omnium hominum familiarissime vtebamur, et quam-
diu conualuit, quoties ex agro redibat, ad nos diuertebatur.

Μόλπις ὁ τῶν ἐν Πιραεῖ ⁷⁷.

Molpis vnus ex Xuiris Piraeensibus.

Δεκαδῆχ ⁷⁸.

Decemuir.

⁷² Ex Harpocr.

* Ex Harpocr. in Μῆον. Vid. doctiss. Vales. ad loc.

⁷³ Ex Harpocr. in Αποτίμημαί.⁷⁴ Ex Harpocr. in v. ὅς τῃ πρὸς Διογῆν.⁷⁵ Ex Harpocr. in v.⁷⁶ Priscian. l. 18. ὅς τῃ πρὸς Διογῆν.⁷⁷ Ex Harpocr. in v. ὅς τῃ πρὸς Διογῆν.⁷⁸ Ex Harpocr. in v. Smid. Etym. M.

Κατὰ

Κατὰ Διοδότου ⁷⁹.

Contra Diodotum.

Αὐλία ⁸⁰.

Parua Aula.

Πρὸς Διοκλεία ὑπὲρ τῆς καὶ τῶν Ρητόρων νόμου ⁸¹.
Aduersus Dioclem pro lege contra Rhetoras lata.

ὑπὲρ Διοφάντης περὶ χωρίου.
Pro Diophante de fundo.

Αλεξίπτερον ⁸².

Vinctorem.

Πρὸς Διοχάρεν.
Aduersus Diocharem.

Μεταλλοῖς ⁸³.

Metallicorum scrutatores.

Πρὸς Δίωνα.
Aduersus Dionem.

Φάσκωλον ⁸⁴.

Pera.

⁷⁹ Διοδότην Cod. MS. Harpocr. Cantab.

⁸⁰ Ex Harpocr. in v. et Suid. in Αὐλία Δύστη.

⁸¹ Memorat Theo. Progymn. c. 2. Laudatur ab Harpocr. in Διόκλειαν γεγραμμένη, Oratio Lysiae καὶ ῥητόρων νόμου, quem puto emendari oportere ex loco Theonis, vti coniecit quoque Valerius.

⁸² Ex Poll. VII. 3. ita lego. Vulg. ἐν τῇ Διοφάντης περὶ χωρίου. Περὶ Διοφάντης περὶ χωρίου legit Kuhn.

⁸³ Ex Harpocr. in v.

⁸⁴ Ex Harpocr. Suid. Etym. M. in Φάσκωλον. Vid. Valer. ad Harpocr. et Kuster. ad Suid.

Περὶ Εγλυθῆκης ⁸⁵.

De Armariolo.

Λύγῳ τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρει τὸ ῥήμα περὶ ἐγλυθῆκης ἐπιγραφόμενῳ, ἢ ἡ ἀρχή.

Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγχο ἢ μέτρον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης.

Si quid iusti vel moderati dixit Lysimenes, o Iudices.

Ἐν ᾧ προσελθὼν φησίν.

Οὐκ ἂν ἐπαύδαζον περὶ αὐτῆς τὸ ἐγλυθῆκης δικαιολογείας, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τεράκοντα δραχμῶν.

Non adeo sollicitè armariolum iure repetissem quod XXX drachmis non est aestimandum.

Οτι τὸ χαλκὴ ἦν ἡ ἐγλυθῆκη, ἐξῆς φησί.

Πέρουσι γὰρ Πισικιάσαι αὐτὴν ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. Ο ἄνθρωπος βελόμην ἐξέδωκε εἰς τὸ χαλκεῖον. τεχνίτης πολλὰ (καὶ) ταῦτα καὶ ὅ-
Εσι γὰρ ζωθετὴ καὶ Σαύρων ἔχει μοια ἐργάζεσθαι ⁸⁶.
πρόσωπα καὶ βυκεφάλεια. Ἄλλο

Anno enim elapso, animo reficiendi ad officinam aerariam detuli. Est enim multiplex, et Satyrorum imagines habet, capitaque monstrosa. Variæ est itidem magnitudinis. Idem enim faber multa vasa similia fabricatur.

Περὶ τῆς εἰσφορᾶς.

De vectigali.

Εἰ καὶ δοξᾶν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπὸ ἄλλων δρημόρια ἐπιγεγραμμένα ⁸⁷.

Si quæ ab aliis sunt inuenta gloriam adlatura erant ea vendicanti.

⁸⁵ Εγλυθῆκην dixit Lucian. in Lexiphane. Vid. Casaub. ad Athen. V. 13.

⁸⁶ Ex Athen. l. 5. Memorat et huius Orationis Harpocr. in v.

⁸⁷ Hæc esse verba Lysiae constabit ex locis Harpocratonis et Suidæ inter se collatis in v. Ε-
πιγραφείς et Επιγεγραμμένα.

Περὶ

Περὶ τῆς Ἐπιγόνου διαθήκης.

De Epigenis testamento.

Ἐπειδὴ πίνων Ἐπιγόνου αἰθενῆς ὦν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κα-
τεργερεῖν ἠναγκάσθη, ἀνάγκη τῶν τέκνων⁸⁸.

Cum igitur Epigenes infirma valetudine laborans cogeatur Trierarchi
munere fungi, quamvis aeris esset inops, et agri ab hostibus tenerentur.

Υπὲρ τοῦ Ἐρατοθέου πρὸς Ἰσοδήμον.

Pro Eratosthene aduersus Isodemum.

Αὐθέντης⁸⁹.

Sicarius.

Ἐρωτικός.

Oratio amatoria.

Ἀπαγορεύειν⁹⁰.

Deficere.

Πρὸς Ἐτεοκλέα⁹¹ περὶ χρημάτων.

Aduersus Eteoclem de pecunia.

Ἐβδομομήνης⁹².

Septem dies nato.

⁸⁸ Ex Suid. in Ἀνάγκη.

⁸⁹ Ex Harpocr. Suid.

⁹⁰ Ex Harpocr. in v. Plures fortasse erant *Lysiae* et orationes et epistolae amatoriae, unde quaerenda est haec vox. In ea, quae apud Plat. in *Phaedro* exstat et *Lysiae* imputatur, oratione, non exstat. Sed fortasse Lexicographus noster *Lysiae* ἰγωνίον laudauit, cum *Demosthenis* voluit. Vid. *Valef.* ad *Harpocrat.* p. 353.

⁹¹ Πρὸς Ἀντοκλέα coniecit *Iungerman.* ad *Poll.* VII. 33. Vide quoque et *Mensch.* in *Biblioth. Attic.*

⁹² Ex Harpocr. in v.

Περὶ τῶν ἰδίων Εὐερρεσιῶν.

De suis benemeritis.

Οἱ Κῆοι μὲν πόλις πσαύτη ⁹³.

Tanta ciuitas erant Cei.

Μετὰ πύργιον ⁹⁴.

Spacium inter turris.

Φηγαεῦσι ⁹⁵.

Phegaeensibus.

Πρὸς Εὐθίαν ὑπὲρ τῶν δημοπρατίων ⁹⁶.

Aduersus Euthiam pro iis quae publicitus venum dabantur.

Κατ' Εὐθυδίκην.

Contra Euthydicum.

Οὐ διωάμενον δ' ἐκκαλεῖν διὰ τὴν ἀμφιδέαις διδασκὰς θύρας ⁹⁷.

Quum non posset excutere foris quia catenis erant vinctae.

Κατ' Εὐθυκλέην ⁹⁸, χωρεῖ ἐξέλης.

Contra Euthyclem vndeui.

Αὐτομαχεῖν ⁹⁹.

Suam causam agere.

⁹³ Ex Harpocr. in Κῆοι.

⁹⁴ Ex Harpocr. Suid. et Photio MS.

⁹⁵ Ex Harpocr. in v.

⁹⁶ Memorat Poll. X. 24.

⁹⁷ Ex Harpocr. et Suid. in ἀμφιδέαις. Secutus sum versionem Cl. Perizonii, Respons. 2. ad Gronovii notitiam secundam. Vid. Gronov. ad Harpocr. in v.

⁹⁸ Il. item Εὐκλίου. Vid. Mansuet.

⁹⁹ Ex Harpocr. in v.

Υπὲρ Ευκρίτου διαμαρτυρία.

Pro Eucrito Exceptio.

Αδελφάγος Τριήρης¹.

Triremis pleni stipendii.

Πρὸς Ευπίθην.

Aduersus Eupithem.

Διρμυτής².

Vermis.

Κατ' Ευφήμην.

Contra Euphemum.

Λαμπάς³.

Fax.

Πυλίδας⁴.

Palam annuli.

Περὶ τῆς Ηγησάνδρου κλήρης.

De Hegesandri hereditate.

Ὡς ἔμελλεν ἐπὶ τῇ τῶν βαμῶν εἶναι καὶ νομιζόμενά γε ποιήσεν⁵.

Vt erat ad aras accersurus et sacra facturus.

¹ Ex Harpocr. in v. Sed legendum, vt postulat series literarum, *Valef.* ad loc. et Cod. MS. Cantab. Αδελφάγος. Ita et *Suid.* quoque et *Eustath.* ad *Odys.* α. qui hunc locum respicit. *Λυσίας* ὅς ἐστι καὶ αὐτὸν ἀδελφάγον φησὶ τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν εὐκρίτου. Vid. *Moschop. Attic. lect. Magis.* *Poll. Apostol. Cent.* 1. *Protr.* 49. *Laert.* in *Socr.* c. 27. *Λυσίας* ὅς ἐστι μισθοφάγος ἐν τῇ ὑπὲρ Ευκρίτου διαμαρτυρίας (corrigere *διαμαρτυρίας*) καὶ εὐκρίτου μισθὸν καὶ. *Hesych.* in *Αδελφάγος*.

² Ex Harpocr. in v. *Etym. M.* et *Suid.* Legendum tamen *Διρμυτής*, quidquid obiciat *Gronovius*. Ita *Lysiam* laudat *Glossographus Graecus* ineditus *Biblioth. Reg. Cam.* Anglice *Thesoph.*

³ Ex Harpocr. in v.

⁴ Ex Harpocr. *Suid.* et *Poll.* VII. 33.

⁵ Ex *Priscian.* l. 18. *Λυσίας* ἐν τῇ περὶ Ηγησάνδρου. *Κλήρης* ὡς ἔμελλεν κ. τ. λ. Corrige nobiscum.

Πρὸς τὰς ἐγγύτατα γῆρας Συνοικίῃ ⁶.

Ad eos qui genere erant proximi habitatum iret.

Κακώσεως ⁷.

Maletractationis.

Κατὰ Θεοδοτίδου ⁸.

Contra Theodotidem.

Κατὰ Θεοπέιθου, ἐπιλοπῆς, ἑπίλογος.

Contra Theopithem, Tutelae, epilogus.

Ἐπιδιατίθεσθαι ⁹.

Pactionem facere interposito argento.

Κατὰ Θεοπόμπου, αἰκίας.

Contra Theopompum, Verberum.

Εγὼ δ' ὀξύμελι πίνω ¹⁰.

Ego autem bibo mel acetum.

Περὶ Θεοπόμπου κλήρης.

De Theopompi hereditate.

Θεργίων ¹¹.

Sacrificatorum.

Κατὰ Θρασυβύλου.

Contra Thrasymbulum.

Ἀναξίβητος ¹².

Anaxibius.

⁶ Ex Priscian. ibid. qui legit πρὸς τὴν Ἀγοσίνην. Corrigendus ex se ipso atque ex Lexicographis.

⁷ Ex Harpocr. et Suid.

⁸ Meminit Poll. VIII. 6. ubi ll. quoque Θεοδοτίδου.

⁹ Ex Harpocr. in v.

¹⁰ Ex Athen. I. 2.

¹¹ Ex Harpocr. et Suid.

¹² Ex Harpocr. in v.

Δικαιοπόλις ¹³.

Dicaeopolis.

Επιθέτως Ἐπιστολάς ¹⁴.

Epistolas datas.

Ισμενίας ¹⁵.

Ismenias.

Πολύστρατος ¹⁶.

Polystratus.

Πύρρα ¹⁷.

Pyrrha.

Σεύθης ¹⁸.

Seuthes.

Στρώθης ¹⁹.

Struthes.

Πρὸς Ἱπποθέσιν.

Aduersus Hippotherfen.

Ἱερώνυμος ²⁰.

Hieronymus.

Πρὸς Ἱπποκράτην, αἰκίας.

Aduersus Hippocratem, Verberum.

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν σαι· τὰς δὲ ὕβριζαν δόξαντας ἔξεσιν
 ἢ αἰκίαν χρημάτων ἐς μόνον τιμῇ- ὑμῶν θανάτῳ ζημιῶν ²¹ ;

Attamen quis vestrum nescit, verbera pecunia tantum aestimari posse :
 eos autem qui contumeliose aliquem tractasse videntur, licere vobis morte
 mulctare ?

¹³ Ex Harpocr. et Suid.¹⁴ Ex Harpocr. Suid. et Erym. M.¹⁵ Ex Harpocr.¹⁶ Ex Harpocr. et Suid.¹⁷ Ex Harpocr.¹⁸ Ibid.¹⁹ Ibid.²⁰ Ex Harpocr. in v. Laudat quoque hanc orationem idem in Ἀφανῆς ὁσία.²¹ Ex Erym. M. et Suid. in Ὑβρις. Erym. tamen M. minus correcte. Vterque legit Πρὸς Ἱπποκράτην. Ego Poll. sequor VIII. 6. qui laudat orationem Lysiae Πρὸς Ἱπποκράτην.

Πρὸς

Πρὸς Ἱπποκράτους παῖδας

Aduersus Hippocratis filios.

Λυσίας ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν αὐτοῦ γυναικὸς ἐκαλεσμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς (συγγραφῆς λόγον τοῦτω κέχρη) τῷ προοιμίῳ.

Οὐχ ἱκανόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τρῶσθαι τῇ Ἱπποκράτους χρημάτων, καὶ πῶς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν ἐ-
τλῶ ἐπιτροπίαν²³ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ σίαν, καὶ ὡς ἀδὲς πῶς ὑοῖς δοκιμα-
διασώζοντες τὰς τῶν φίλων ὑσίας (υ-
κοφαντῶν) ὑπὸ τῶν ἐρφαιῶν πολλοί·
κοφαντῶν) ὑπὸ τῶν ἐρφαιῶν πολλοί·
ὅπερ καὶ μοι νῦν συμβέβηκεν. Εγὼ γὰρ, τῶν ἀδίκως²⁴.
ὦ ἄνδρες δικασταί, καταλείφειν ἐπὶ-

Non sufficiunt, Iudices, Tutoribus negocia quae ex tutela habent: ve-
rum multi, vbi amicorum res conseruauerint à pupillis infamantur: id
quod mihi hodie accidit. Ego enim, Iudices, curator relictus Hippocra-
tis rerum familiarium, et recte iusteque administratis facultatibus, tradi-
toque filiis adultis patrimonio cuius curationi admotus eram, iam ab iis
iniuria infamor.

Περὶ τῆς Ἱφικράτους εἰκόνος²⁵.

De statua Iphicratis.

²² Vel κακῆς ἐπιτροπῆς ἀπολογία, aut aliquid simile. Nam Titulus ad nos non deuenit.

²³ Ἐπιτροπῶν postea, vbi membra huius exordii repetuntur. Vid. Sylburg. ad loc.

²⁴ Ex Dionys. Halic. in Isaeo.

²⁵ Vid. Dionys. Halic. in Lysia qui hanc orationem nostro abiudicat. Statua domandus erat Iphicrates ob rem praeclare gestam, vnde ab aliis nominatur haec oratio Περὶ τῆς Ἱφικράτους εἰ-
καὶ quod Menrsium in sua recensione fragmentorum Lysiae fugit. Paulus Germanus pro
Lysia habet; Παῦλος Γερμανός, Σοφιστής· ὁ γράφας ὅτι γὰρ Λυσίας ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἱφικράτους
δωρεῶς βιβλία β'. Suid. in v. Lysiae quoque adtribuit Plutarch. in vita. Vtut ea res sit,
congepsi notabilia maxime quae de hac causa apud Vett. leguntur: Πρῶτον γὰρ, Ἱφικράτης τιμὴν
ἔτυχεν, ὡς Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνωνος μὲν γὰρ πρῶτον χαλκὸς ἀνδρείας ἔσται, ἀλλὰ τότε
μῶν ἱτιμήθη. Ἱφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνους ψυφισθῆναι ἔλαβεν· ὡς καὶ τὴν τῆς
ἀφ' Ἀρμόδιου δικαστῆς τῆς Ἱφικράτης περὶ τῆς δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβόντι. Καὶ ἔτι Λυσίας λέγει
ὅτι Ἱφικράτης ἀναφιστάμενος, ἔχων δὲ ἐπιτροπὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν τῇ σπουδαίᾳ δὲ δυ-
σχεύειται ὡς καὶ κατὰ γένος, φησὶν, ὅτι "τὸ μὲν ἱμῶν γένος ἀπ' ἱμῶν καὶ δὲ χαλκὸς γυναικείᾳ λαμβάνει·
"τὸ δὲ σὸν μέγεθος σὺ δὲ δόξαν ἔστησεν." Ἡ δὲ Ἱφικράτης οὐ καλῶς γινώσκει. ἡ δὲ καμῖνος δὲ δὲ
ταύτης δὲ πρόσθεν. γερμανός δὲ καὶ ταυμαχῶν ἐπὶ δὲ δὲ αὐτῶν ἱμῶν δὲ πολέμῳ τελέσει, καὶ
τῇ γερμανῶν δὲ πολέμῳ ἐκασταλίστατος, μετὰ δὲ αὐτῶν ἔχων αὐτῶν δὲ οὐκ αὐτῶν τελέσει, καὶ δὲ
ταῦτα δὲ ἀρετῆς ἐκασταλίστατος γερμανῶν ἔχων γερμανῶν, καὶ ὡς αὐτῶν τὰς γερμανῶν τὰς πᾶσι μέγιστον

Περὶ τῆς Ἰφικράτους προδοσίας ²⁶.

S I V E

Απολογία Ἰφικράτους.

Iphicratis Apologia.

Υπὲρ Καλλαίσχρου.

Pro Callaeschro.

Μετ' ἀβακίου ἢ καὶ τραπεζίᾳ πωλῶν ἑαυτὸν ²⁷.

Cum abaculo mensulaque seipsum vendens.

πώλῳ ὠφίλῃσιν. Vlpian ad *Midianam*. Eadem pene reperies apud *Plutarch.* *Apophthegm.* Τὸν δὲ Ἰφικράτην κρίνει ἄνθρωποι καὶ μισοῦσιν ἑτόροισιν καὶ ἑσθλῶν, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἰφικράτης. ἄρ' ἂν διὰ τῆς ποτ' αὐτῷ τῆς ἀπολογίας ἢ ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, καίτοι τίθει μὲν οἱ βύλην Λυσίου τῆς λόγου ἤ), τίθει δ' Ἰφικράτης, οἱ τὸ αὐτὸ αἰετῇ. ἔστι τοῖσι καὶ οὗτοι ἄνθρωποι καὶ παῖδες ἀγαθῶν ἰφικράτης, ὡς τὸ φερόμενον. ὁ δὲ ποιῇ κρείττω Λυσίου ἢ πολλῶν ἢ τῆς λόγου. λίγη γὰρ ἄλλα τι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἢ τῆς σῆς ψυχῆς, (ἢ ἢ τῆς ΛΥΣΙΑΚΗΣ ψυχῆς) καὶ "οἱ (φροῖν) ἰπὶα ὑμῖν ἔσαν τοιοῦτοι ἑσθλῶν οἱ ἔγω, αὐτοῖσι δὲ ἂν ἐν "ἢ Λακιδάμων." Καὶ μετὰ οὗτοι Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονας ὡς Ἀθηναῖοι πρῶτος ἀπάσῃσι τῆς δειρογασίας ἔχον, ἢ τῆς λαβεῖν ἂν αὐτοῖς φροῖν, ἢ ἔω' οὐκ αὐτοῖς τῆς λαβεῖν, οἱ κατ' αὐτοῖς ἔχοντες. "Καὶ "ὑμεῖς μὲν (φροῖν) οἴεσθε, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν ταῦτά μοι γινώσκονται, καὶ τῆς ἑλπίδος οἱ αἱ τῆς "Σιμωνί" ἡμεῖς δὲ γὰρ ἀρετῆς ἔχοντες ἐστὶν ἐν τῇ Πιλοποννήσῳ μαρτυρούμενα ὅτι δεινὰ." Εἰς τοσούτοις ἀφικνῆται τῆς προδοσίας, ὡς ἀμφοτέρωθεν ἑαυτὸν ἀντιτίθει τοῖς ἑσθλῶν καὶ τοῖς ἢ πολλῶν καὶ τοῖς ἢ πωλείων. *Aristid. in Orat. de paraphthegm.* Vidimus non aliam fuisse orationem de *Statua* atque eam de *donario*. *Aristot. Rhetor. II. 23.* nominat *per* Ἀρμόδιον, et *Iphicrati*, ad quem *optimo iure pertinere videtur*, sine scrupulo *adsignat*. Apud eum *conferuntur* quae *subiunxi*: "Εἰ πρὸς ποιεῖσαι ἔστιν ἢ οἰκίῳ τυχόν, ἡν ποιεῖται ἔδοξεν ἂν ποιεῖται δ' ἄρ' ἢ δώσει; καὶ τοῖς "ἡν μίλλοντες μὲν ὑποκρίνεται, παύσιν δ' ἀφαιρέσει." *Id. II. 24.* "ἡν αὐτὰ ἡ δὲ βίβλιν." "Καὶ γὰρ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτοναι καὶ οὗτοι πρῶτος ὑποκρίνεται ἡν αὐτοῖς τι πρῶτον." Et *mox* "Τὰ γὰρ ἔρτα (ὑποκρίνεται) ἐστὶν τὰ ἡμεῖς τοῖς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτοναι ἢ τὰ σά." *Iphicratis* multa exstant fragmenta apud *Aristot. Rhetor.* multa argute dicta, ex orat. nonnulla desumpta, apud *Plutarch. Apophthegm.* Huius adolescentis supra aetatem virtus admirabilis fuit, nec unquam ante eum *Athenienses* inter tot tantosque duces aut spei maioris aut indolis maturioris imperatorem habuerunt, in quo non *Imperatoriae* tantum, verum et *Oratoriae* artes fuerunt. *Iustin. VI. 5. Add. Nep. in vita. Xenoph. Polyaen. Athen. Aelian. Poll. Senec. Aristid. modo laudatum. Frontin. De Statua Iphicratis et rebus ab eo deinde gestis quaedam apud Demosth. c. Aristocratem.*

²⁶ Et haec quoque oratio, de qua multa reperies in *Dionysio* et *Plutarcho* in *Lysia*, neque per aetatem, ideam et characterem dicendi, ad nostrum pertinere potuit, ut visum est *Dionysio*, Critico peritissimo. Si eadem sit oratio, ut credo, quam dixit *Iphicrates* καὶ δωδύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς; ἔω' Ἀριστογείτοναι, lector benevolus huc referet fragmenta quae sequuntur. "Σὺ δ' αὖτις οἱ κύριον ἔδοξα ἢ ἡν, πρῶτος πρῶτος ἂν ἢ ἢ; (ἡν αὐτὸν ἀπείχου ὁ Ἀριστογείτων) ἡν αὖτ' ἢ ἡν πρῶτος ἂν Ἀριστογείτων, Ἰφικράτης; ἢ πρῶτος;" *Aristid. περὶ τῆς λαβεῖν.* *Iphicrates* καὶ τῆς πρῶτος Ἀριστογείτων καὶ τῆς λαβεῖν ἡν αὐτοῖς ἡν αὐτοῖς ἡν αὐτοῖς, δεινὰ δὲ τῶν αὐτοῖς." *Plutarch. Πολιτ. Παράγ. ἡν.*

²⁷ Ex *Poll. X. 24.*

Πρὸς

Πρὸς Καλλικλέα.
Aduersus Calliclem.

Ἀπομίωτοι ²⁸.

Mercede fraudati.

Κατὰ Καλλίῃ, ὕβρεως.
Contra Calliam, Iniuriarum.

Καὶ ἐξελθῶσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι ²⁹.

Et egressa Famula foris aperuit.

ὑπὲρ Καλλίῃ.
Pro Callia.

Οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι ἢ τίμημα καταστήσασθαι ³⁰.

Illi vero dicentes se plura conduxisse et pignus constituisse.

Ἀποτίμημα ³¹.

Pignus.

Πρὸς Καλλιπίδην.
Aduersus Callipidem.

Λάρεα ³².

Larcus.

Πρὸς Καλλιφάνῳ, ξενίας.
Aduersus Calliphanem, Peregrinitatis.

Νοθεῖα ³³.

Spuriorum hereditas.

²⁸ Ex Harpocr. et Suid.

²⁹ Ex Poll. III. 8.

³⁰ Ex Harpocr. et Suid. in Τίμημα.

³¹ Ex iisdem ibid.

³² Ex Harpocr. in v.

³³ Ex Harpocr. et Suid.

Κατὰ Κινησίαν ³⁴.

Contra Cinesiam.

Θαυμάζω ὅτι εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ πῶς νόμοις βοηθὸς ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέσασθαι ἀπάντων καὶ ὀδυνώματάων ἀνθρώπων γεγονέναι. Οὐχ ἔτι ἐστὶν ὁ πῶς περὶ θεῶν ἐξαμαρτάνων ἀπὸ πῶς μὴ ἄλλοις αἰχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν, τὴν κομμοδοδιδασκάλων δ' ἀκρίβειαν καθ' ἑκάστον ἐν αὐτῇ; καὶ μὴ τότε ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσαλίδης ὅτι καὶ Λυσίθεος Σινεσιῶντος μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τὴν δόπορσάντων, ἀντὶ νεμλίωσας κακοδαίμονισας φρίσιν αὐτοῖς τένονμα θέρμεροι, πρέπον μὴ τὴν

αὐτῶν τύχαις; καὶ μὴν ὡς τὰτο διαπραττόμενοι τὴν Ἀθηναιοῖαν ἔχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τὴν θεῶν ἐ νόμων τὴν ἡμετέρων. Ἐκείνων μὲν ἐν ἑκάστῳ ἀπώλετο, ὡς περ εἰκὸς τὰς πειστέρας. Τῶτον δ' ὑπὸ πλείων γινωσκόμενοι οἱ θεοὶ ἄτως διέθεσαν, ὥστε τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν βέβηκασι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, ὥστε δαίμα πῶς ἄλλοις· ἵν' εἰδῶσιν ὅτι πῶς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῶν διακεκμημένοι οὐκ εἰς τὰς παῖδας δόποτιθεν τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτὰς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους καὶ χαλεπώτερας τὰς Συμφο-

Miror equidem patienter vos ferre Cinesiam, in Deos ea scelera patrantem, quae vel oratione turpe sit aliis prosequi. Eum tamen Comoedias dantem quotannis vos audistis [F. quae tamen ex Comicorum fabulis quotannis auditis ³⁵.] Nonne vero aliquando Apollonophanes, et Mystalides Lysitheus ex atris et nefastis selecto die apud eum conuiuati sunt, assumpto Cacodaemonistarum nomine prae Numeniastis, quod certe nomen eorum fortunis valde competeat: non tamen hoc cogitabant animo cum sic se gererent, sed Deos legesque vestras irridebant. Eorum quisque, ut scelerosos aequum fuit, periit. Hunc vero notum quamplurimis Dii sic affecerunt, ut inimici vivere quam mori potius illum exoptarent, exemplo futurum aliis, Deos immortalis in eorum filios qui nimis contumeliosi erga ipsos fuerunt non differre poenas, sed illos ipsos male perdere, grauioribus

³⁴ Duae erant orationes *Lysiae c. Cinesiam*, teste *Harpocrati* in v. Harum altera inscribebatur ὑπὲρ Φανίης ὀδυνώματων, indeque desumitur fragmentum quod sequitur. Qui *Athenaeum* cum *Harpocrati* conferet et quae proxime sum adnotaturus leget, norit haec esse vera.

³⁵ Hanc vgram versionem esse liquet. *Athenaeus* enim Cinesiam ἐπὶ ἀδύτῃ κομμοδοδιδάσκον vocat. Eadem est mens *Harpocr.* in v. *Μημηδοδιδάσκων* [Lysias] τὴν αὐτὴν [Cinesiam] λίγων ὡς ἀσεβείας εἶναι, καὶ ὀδυνώματων, ὅτι καὶ οἱ κομμοδοδιδάσκαλοι (i. κομμοδοδιδάσκαλοι) καθ' ἑκάστον ἐν αὐτῇ γράφουσιν εἰς αὐτήν. nimirum ad hunc ipsissimum locum adludit *Harpocratio* quem integrum conseruauit *Athenaeus*. Quenam erant turpia illa quae modestiae lex *Lysiam* proferte vetuit, meum quoque est silere. Quae Comici dixerint, discas licet ex *Aristoph. Ran.* 369. *Concion.* 330. collat. cum *Plat.* ad *Ran.* 153. *Plutarch.* de gloria *Atheniens.* Ο ὅς Κινησίας ἀρσενικός τοῦ ποικίλου γυναικὶ διθυραμβῶν, καὶ αὐτὸς μὲν ἄγαν καὶ ἀκρίβειαν γίγναι. *Κομμοδοδιδάσκων* δ' καὶ χαλεπώτερος ἐπὶ τῇ κομμοδοκίᾳ, οὐκ ἀτυχὲς δόξας μετήχουσι.

εἰς τὰς νόσους ἢ πῶς ἄλλοις ἀν- κάστω ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύ-
θρώποις προσβάλλοντες. Τὸ μὲν γὰρ ναδὶ τελευτῆσαι τὸ βίον, τέτοις μό-
ἀποθανεῖν ἢ καμῖν νομίμως κοινὸν ἄ- νοις προσήκει πῶς τὰ πιαῦτα ἄπει-
πασιν ἡμῖν εἰσὶν· τὸ δ' ἄτως ἔχοντα ἔτ' ἐξημαρτηκόσιν³⁶.
πρὸς τὸν χρόνον διαλεῖν, καὶ καθ' ἑ-

et maioribus immisis tum calamitatibus, tum morbis quam in ceteros homines. Vitam quidem certe cum morte commutare, et res aduersas, quamuis iusti simus, perpeti, commune ac publicum est nobis omnibus: at quotidie morientem e vita non posse discedere, eorum tantum est, qui erga Deos, quod iste Cinesias, commiserint. Dalechamp.

Πρὸς Κλεινίαν.

Aduersus Cliniam.

Ἐπειδὴ πάντες καλῖδαρθον, ἰσχυ- τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν
αὐτῶς³⁷ τὰ χαλκωμάτων ὅσα οἷός ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων³⁸.

Dormientibus omnibus, collecta quamplurima potuit vasa abstulit sub axilla habens, gladio cinctus.

Χίλις³⁹.

Millenos.

Πρὸς Κλεόστρατον.

Aduersus Cleostratum.

Οὐδὲ ἢ τις εἰσποιητὴς πᾶσι⁴⁰ ὑδαὶς ἀπεριφῆ τινὶ μητέρα αὐτῆς τὴν
χρημάτων⁴¹.

Adoptivus autem nemo matrem suam opibus spoliat.

³⁶ Ex Athenaeo l. 12. iuxta finem.

³⁷ F. συσπασσάμενος.

³⁸ Ex Suid. in Ὑπὸ μάλης.

³⁹ Ex Hieroc. in Χίλιαι ἀλφάκτοι.

⁴⁰ F. πᾶσι.

⁴¹ Ex Priscian. l. 18.

Πρὸς Κριτόδημον.

Aduersus Critodemum.

Επίπληρον ⁴².

Quintum.

Υπὲρ Κτησιάρχου.

Pro Ctesiarcho.

Επισκήτω ⁴³.

Obtestor.

Κατὰ Κτησιφώνου.

Contra Ctesiphontem.

Καὶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ὑμῖν ἐτι ζῶσι, ἀπειπῶν ἐν τῇ νόμοις
 παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες μῆτε δίκαιον λέγειν ⁴⁴.

Et ceterorum quidem Atheniensium liberis, quorum parentes adhuc vi-
 vunt, qui nobis opem tulerunt, leges interdicere vt nihil vel iniusti vel
 iusti dicant. *Kuster.*

Περὶ τοῦ Κυνὸς ἀπολογία.

De Cane Defensio.

Ἐλυμαίνοντο γὰρ μετὰ τὸν Καρκίνον ἐσφοιτῶσαι αἱ κύνεις ⁴⁵.

Cancrum enim meum canes ingressae corruerunt.

⁴² Ex Harpocr. et Suid. in v. Vid. Salmas. de modo usurpationis. Harpocr. in Ἐπιδίκατον et Va-
 les. ad loc. Ταῖς θυσιάζουσαι ὑμῖν καὶ τὰς ἑπιδέκατας ὑμῖν. Deuter. XII. 11. At supra § 6. Ταῖς
 θυσιάζουσαι ὑμῖν καὶ τὰς δεκάτας ὑμῖν.

⁴³ Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. in Ἐπισκήτω.

⁴⁴ Ex Suid. in Ἀπείπατον.

⁴⁵ Ex Harpocr. et Suid. in Καρκίνον. Αἱ γυναῖκες Cod. Harpocr. MS. Cant. pariter vt Medicus,
 qui libri conueniunt in plurimis.

Κατὰ Λαίδου.

Contra Laidem.

Φίλυρά γέ τι ἐπαύσατο πορνέω- Ιππάφεις, καὶ Θεόκλεια, Ἐψαμάθη,
μή, ἐτι νέα ἔσα, καὶ Σκιάνη, καὶ καὶ Λαγίσκα⁴⁶ καὶ Ἀθηνα⁴⁸.

Philyra quidem a meretricio quaestu destitit in iuventute et Scione et Hippaphesis et Theoclea et Psamathe et Lagnisca et Anthea.

Πρὸς Λακράτιον.

Aduersus Lacratem.

Οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττω τίκον λογίσαι τις ἢ ὅσον ἔτοι οὐλοσάμενες
τὰς ἄλλας πράξεις⁴⁹.

Neque si multo minorem vsuram quis imputet quam hi foeneratores ab aliis exigant.

Πρὸς Λεπτίνον⁵⁰.

Aduersus Leptinem.

Ἀρδητῷ⁵¹.

Ardettus.

Κατὰ Λυσίθεου.

Contra Lysitheim.

Ἐστὶ καμψάνη, ἔ τείχεα, ὦ βελή, γωνιασμός ἐν ἀεριστῷ καὶ στενωπῷ⁵².
Flectenti autem, Senatores, ad laeuum Muri est angulus, et locus spaciosus.

⁴⁶ L. Λαγίσκα, vt in posteriori loco legit Athenaeus, Harpocr. et Suid. Λαγίσκα, Λυσίας ἐπὶ πρὸς Λαίδαν, εἰ γινώσκω.

⁴⁷ Δὲ γράφει ἀντὶ τῆς Ἀθηναίας Ἀσπασίας et quae sequuntur. Athen.

⁴⁸ Ex Athen. l. 13. bis. In secundo tamen loco deest ἔτι νέα ἔσα et ad finem additur καὶ Ἀριστοκλεια.

⁴⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Οὐλοσάμενες. Suid. tamen Οὐδ' ἂν εἰ ΠΟΛΛΟΙ ἐλάττω τίκον ΛΟΓΙΣΑΙΝΤΟ ΣΟΙ, ἢ ὅσον, etc.

⁵⁰ Πρὸς Λεπτίνον. Codd. nonnulli.

⁵¹ Ex Harpocr. in γ. Vid. Poll. VIII. 10.

⁵² Ex Harpocr. in Γωνιασμός. Καμψάνη, ἔ τείχεα, ὦ βελή, ἐστὶ γωνιασμός ἐν ἀεριστῷ καὶ στενωπῷ. Suid. in Γωνία.

Εβιάζετό τε ᾧ οἷον ἢ ἐξάρευν τὴν θύραν ⁵³.

Nam vi cogebatur et foris inuenire studebat.

Οἷός τε ᾧ ⁵⁴.

Potes.

Πλινθεῖον ⁵⁵.

Lateraria.

Στύραξ ⁵⁶.

Hastae cuspid.

Φάληρον ⁵⁷.

Phalerum.

Περὶ Μακαρίατος κλήρας.

De Macartati hereditate.

Προσάλαιοι ⁵⁸.

Prospaltii.

Σιπύα ⁵⁹.

Arca panaria.

Κατὰ Μαντίαν.

Contra Mantiam.

Νότιον ⁶⁰.

Notium.

Πρὸς Μεδόντα, ψευδομαρτυριῶν.

Aduersus Medontem, falsi testimonii.

Αντίκυρα ⁶¹.

Anticyra.

Απήχαια ⁶².

Inimicitia.

Ναῖς ⁶³.

Nais.

⁵³ Ex Suid. in Οἷον, comparato cum Harpocr. in Οἷον ᾧ.

⁵⁴ Ex Harpocr. et Suid.

⁵⁵ Ibid.

⁵⁶ Ex Harpocr.

⁵⁷ Ibid.

⁵⁸ Ex Harpocr. in v.

⁵⁹ Ex Harpocr. in v. ἐν τῇ ἀπὸ ἡμετέρων τῶν Μακαρίατος χρημάτων.

⁶⁰ Ex Harpocr. in v.

⁶¹ Ibid.

⁶² Ex Harpocr. et Suid.

⁶³ Ex Athen. l. 13.

Πρὸς

Πρὸς Μενέστρατον.

Aduersus Menestratum.

Προθεσμία ⁶⁴.

Tempus praefinitum.

Κατὰ Μικίνε, φόνε ⁶⁵.

Contra Micinem, Caedis.

Ἐπὶ τὸ σιῶδειπνον κεκλημένον *.

Ad conuiuium vocatum.

Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκεν δοκῶντα φθαλεῖν ⁶⁶.

Non ea omittentur quae spectare videntur ad amicae pyros.

Πρὸς Μιξιδήμῃ γραφὴν ἀπολογία ⁶⁷.

Aduersus Mixidemi Accusationem Defensio.

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθως ἐπιτήδεον· τὴν οἰκίαν ἔγω καλεῖν
οἶμαι, ὣν ἑστὶ τὸ μὲν Μισσαῖον καλεῖ, δὴλον ⁶⁸.
τὸ δὲ Ἡσιόδον· ὅτι μὲν ὁ κερνόμενος.

Pueros ipsi pedifsequos esse duos, quorum alterum vocat Musaeum, alterum Hesiodum: Reum autem seruos instituisse vt eodem nomine compellarent, certum est.

Διήρεξα ⁶⁹.

Ad finem gessi Magistratum.

⁶⁴ Ex Harpocr.

⁶⁵ Meminit huius Oratiōis Auctor Argumenti ad Antiph. Κατηγορία φόνε, hisce verbis. Εἰκα μὲν ἐν αὐτῷ ὁ λόγος τῇ Λυσίῃ λέγει τῇ πρὸς Μικίνην γυγερμένην. Vnde liquet illas ὑποθήσας vetustos satis habuisse auctores. Dudum enim perierunt hae Lysiae orationes. Meminit etiam Lysiae λέγει πρὸς Μικιδέμην Schol. Hermogenis p. 165. quam eandem fuisse iudico.

* Ex Athen. ad fin. l. 8.

⁶⁶ Ex Priscian. l. 18. vbi hodie sic legitur, Λυσίας οὗ τῇ κατὰ Μικίνην. Φόνε δὲ πρὸς κ. τ. λ. Corrige sodes, et confer supra Περί τῶν Ἡγησάνδρου κλέων.

⁶⁷ Praeter loca infra adducta meminit huius Oratiōis Harpocras. in Ἐπιτίτῃς ἰορταῖς et in Περχοεισθῆναι.

⁶⁸ Ex Harpocr. et Suid. in Μισσαῖον.

⁶⁹ Ex Harpocr. et Suid. in voce, et Poll. VIII. 8.

Λέχαιον.

Λέχαιον ⁷⁰.

Lechaenum.

Πρόπεμπλα ⁷¹.

Litium aestimatarum partis depositionem.

Πρὸς Μνησίμαχον.
Aduersus Mnesimachum.

Σωτὶς ὃς τῶν καὶ Καρκίνου ὁ ποιητὴς, εἰπὼν
Οὐ καὶ ἐξέστη, τὰς δὲ ἰμφύτας
Ορθῶς παγίσας μὲ φρένας
Οὐδὲς ἐπαίρει καὶ ἐξαμαρτάνειν ⁷².

His autem accedit Carcinus poeta, ubi ait
Mente ille exturbatus est, nam iuxta naturam ordinatum
Et recte stabilitum animum
Nulla occasio ad peccandum impellere potest.

Κατὰ Μνησιπτόλεμον ⁷³.

Contra Mnesiptolemum.

Κατὰ Μόσχον,
Contra Moschum.

Δήμαρχος ⁷⁴.

Pagi Rector.

⁷⁰ Ex Harpocr. in v.⁷¹ Ibid.⁷² Ex Harpocr. in Καρκίνου. Senarios Carcini a Lysia laudatos ita legit Val. ad Harpocr.

Νῦ καὶ ἐξέστη τὰς δὲ ἰμφύτας

Ορθῶς παγίσας μὲ φρένας —

Οὐδὲς ἐπαίρει καὶ ἐξαμαρτάνειν.

⁷³ Meminit Photius Cod. CCLXII.⁷⁴ Ex Harpocr. in v.

Πρὸς Ναυσίαν περὶ τῆς τύπης.

Aduersus Nausiam de Typo.

Ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχναις ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοποιικὴν καὶ τὴν τέρψουσαν 75
εἰκὴν καὶ πρὸς τέτοις τὸ 75 τέρψου-
κέναι 76.

Verum quia tris artis exercet, lapides sc. caedendi, eisdem poliendi, et
praeterea * * *

Τῇ γείτρῳ ζωητελεισφόρῳ καὶ τῇ κρηπιδαίῳ 77.

Et Tecto perfecto et fundamento.

ὑπὲρ Νησοκλέους 78.

Pro Nefocle.

Ἐπιδιαθήκη 79.

Pactio interposito argento.

Πρὸς Νικάρχον τὸν αὐλητήν.

Aduersus Nicarchum Tibicinem.

Ἀκμάζεις 80.

Iuueniliter agis.

Ἀντιγενίδας 81.

Antigenidas.

Κατὰ Νικίδαν 82.

Contra Nicidam.

75 Τέρψουσαν legit. Vales. Vid. Kuhn. ad Poll. VII. 27. Et profecto huiusmodi spurci-
tiam subesse olim vidi. 76 Ex Suida in Λιθουργικῇ.

77 Ex Poll. VII. 27. dissimulatis verbis Πρὸς Ναυσίαν.

78 Νησοκλέους Cod. Harpocr. MS. Cantab. 79 Ex Harpocr. in Ἐπιδιαθήκῃ.

80 Ex Harpocr. in v. et Suid.

81 Ex Harpocr. in v.

82 Dicemus proxime ad fragmentum Κατὰ Νικίδαν.

Κατὰ Νικίᾱ ⁸³.

Contra Niciam.

Διαγεῖψαθ ⁸⁴.

Actionem expungere.

Δωροζενία ⁸⁵.

Corruptio Iudicum in causa Peregrinitatis.

Ευθυΐαι ⁸⁶.

Decemuiri Rationibus reddendis.

Θέτταλ ⁸⁷.

Thettalus.

Ιτεῖαι ⁸⁸.

Homo Iteensis.

Πτώμαλα ἐλαιῶν ⁸⁹.

Oleas deciduas.

Κατὰ Νικίᾱ, δέγυας ⁹⁰.

Contra Niciam, Inertiae.

Κηττοί ⁹¹.

Cetti.

Ὀβολοσταῖ ⁹².

Foeneratur.

Πόταμός ⁹³.

Potamus.

⁸³ Laudari video ab Antiquis orationes *Lysiae* κατὰ Νικίᾱ, κατὰ Νικίᾱ, κατὰ Νικίᾱ δέγυας, κατὰ Νικίᾱ φόνου, et denique κατὰ Νικίᾱ. Quas omnino tris esse statuo, sc. *Defensionem pro Nicia Imp. Contra Niciam quendam, actionem Caedis et contra Niciam, Actionem Inertiae*. Nam eam contra *Nicidam* ab *Actione Inertiae* non esse dirimendam persuasum habeo, et si minus hoc loco, alibi tamen veris vincam. Quae denique solitarie laudatur contra *Niciam*, vel ad Causam *Inertiae* vel *Caedis* referendam esse quis non videt? Ad priorem iudico. Nam ubicunque ab *Harpoer.* ita laudatur, sc. sine causae adiectione, ibi *Cod. MS. Cant.* legit constanter Νικίᾱ.

⁸⁴ Ex *Harpoer.* in v. ⁸⁵ Ibid. ⁸⁶ Ibid. ⁸⁷ Ibid. ⁸⁸ Ibid. ⁸⁹ Ibid.

⁹⁰ Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Νικίᾱ δέγυα φησὶ γινώσκοντα τὸ νόμον, Σόλωνα δὲ τελευτῆσαι. *Laert.* in *Solone*. Lex erat de Ociofo deferendo. *Laertii* Editiones *Steph.* et *Basil.* habent κατὰ Νικίᾱ, et vicissim, vt monui, *Cod. MS. Harpoer. Cant.* pro Νικίᾱ in impressis κατὰ Νικίᾱ vel Νικίᾱ.

⁹¹ Ex *Harpoer.* in v. *Cod. Cant.* κατὰ Νικίᾱ.

⁹² Ex *Harpoer.* in v. κατὰ Νικίᾱ. Vide tu num in propriam classem redege.

⁹³ Ex *Harpoer.* in v.

Κατὰ

Κατὰ Νικίαν, φόνος.

Contra Niciam, caedis.

Επιβλήτας ⁹⁴.

Trabis.

Υπὲρ Νικίας.

Pro Nicia.

Κλαίω ἢ ἀμάχηλον καὶ ἀναυρά- ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακα-
χηλον ὄλεθρον, ἰκίται μὲν αὐτοὶ τῶν λῆγες (υἱόθυον, ἀμύμον ⁹⁵.
θιῶν καθίζοντες, πρεδύτας δὲ τῶν

Lamentor cladem praelio neque terrestri neque nauali acceptam; Nos
Deorum ad aras supplices confugimus, et iurisiurandi violatores nos ipsos
ostendimus, vocantes consanguinitatem, animum propitium.

Πρὸς Νικόδημον καὶ Κριτόβουλον.

Adversus Nicodemum et Critobulum.

Ξυγίς ⁹⁶.

Tunica muliebris talaris.

Υπὲρ Νικομάχης πρὸς Ελεφαντίδην καὶ Διοφάνην ⁹⁷.

Pro Nicomache aduersus Elephantidem et Diophanem.

⁹⁴ Ex Harpocr. in v. vbi libri constanter defendunt Νικίαν.

⁹⁵ Ex Theophrasto ἐν τοῖς περὶ λῆγας γεγραμμένοις, vti laudatur a Dionys. Halic. in Lysia: qui
nostro hanc orationem constanter abiudicat, sed rationes in aliud opus contulit: de Lysiae sc.
orationibus genuinis, quod grauissimo impendio Reip. literariae ad nostrum saeculum non
φθελθεν. Quamquam ex aetate potuit esse Lysiae, quandoquidem ea Niciae Imp. obuenerit in
Sicilia calamitas anno ante reditum Lysiae ex Thuriis.

⁹⁶ Ex Harpocr.

⁹⁷ Memorat Marcellin. ad Hermogenem p. 130.

Πρὸς Ξενοφῶντα.

Aduersus Xenophontem.

Συλκομίσας ὃ δῶρα καὶ ἀποδόμῳ τὸ ἀργύριον ⁹⁸.

Dona colligens et argentum renumerans.

Περὶ τῆς Ονομακλίας θυγατρὸς.

De Onomaculis filia.

Πεντακοσιομέδιμνοι ⁹⁹.

Pentacosiomedimni.

Ἑβὰδα ¹.

Hybada.

Κατὰ Πανταλέοντα.

Contra Pantaleonem.

Ἰκανότης ².

Facultas dicendi.

Πρὸς Πειθόδεμον ὑπὲρ ἀποστασίας ³.

Aduersus Pithodemum de Defectione.

Θρεπτήν.

Ancillam.

⁹⁸ *Snid.* in Συλκομίσας. Eadem proculdubio est quam memorat *Etym. M.* in Συλκομίσας. Πρὸς Ξενοφῶντα. Συλκομίσας ὃ δῶρα καὶ ἀποδόμῳ τὸ ἀργύριον. *Mentius* non recte fecit, qui duas exinde orationes procudit.

⁹⁹ *Ex Harpocr.* in v.

¹ *Ibid.*

² *Ex Poll.* IV. 3.

³ *Poll.* VII. 4. Ni legendum Πρὸς Πειθόδεμον ἀπολογία, vt *Mentius* autumauit.

⁴ *Snid.* in v. Ἐπὶ καλῶν δῶρων. Ἀποστὰς ἐστὶ τὸ Πόλεμον λόγῳ ἀφελῶν τὰ τῷ ἀπλῶν γινώσκον, τὰ ἐπὶ τῇ γῇ καὶ ἀποδόμῳ, καὶ κατ' ἑαυτὸν ἐξαγαλίσκοντα ἢ ἔχοντα αὐτῇ, φασιν. Οὐλοῖ ὃ πρὸς ἐπὶ καλῶν δῶρων, τρεῖς, αἱ ἀποδοῦναι ὑδμίαν ἀπὸ τῇ γῇ δίδωσιν.

⁵ *Ex Harpocr. et Snid.* in v.

⁶ *Ibid.*

⁷ Memorat. *Harpocr.* in Εξέλι.

⁸ Οὗ δ' αὖτε Φιλόσοφος [Socrates] Ἀποστὰς γράφει ἀπολογία αὐτῷ, ἀφελῶν ἑαυτὸν, καλῶς μὲν ὁ λόγος, ὡς Ἀποστὰς, ὃ μὲν ἀποδοῦναι ἑαυτὸν. δηλαδὴ ὅτι τὸ πᾶν δικαίως ἢ ἰμφοσόφῳ. εἰπὼν δὲ ὅτι Ἀποστὰς, ὡς, εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, ὅτι αὖτε ἀποδοῦναι, ἔφη, Οὐ γὰρ καὶ ἑαυτὸν καλῶς καὶ ὑπο-

Πρὸς Πολέμωνα ⁴.

Aduersus Polemonem.

Οὐλοσὶ ᾧ πυρὺς ἐπὶ καλᾶμῃ ἄροϊ.

Hic autem post stipulam terram arat ad triticum conferendum.

Κατὰ Ποσιδίππου.

Contra Posidippum.

Απολαχὼν ⁵.

Sortem adire.

Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία.

Aduersus Pythodenum Defensio.

Τῆτος ⁶.

Hoc anno.

Κατὰ Στρατοκλέους, ἐξέλης ⁷.

Contra Statoclem, vndeui.

Απολογία Σοκράτους ⁸.

Socratis Defensio.

δύματα εἶναι ἂν ἡμοὶ ἀνάμεντα; Laert. in Socrate. Quum omnium sapientissimus esset [Socrates] sanctissimeque vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videretur esse Iudicum. Quinstitiam quum ei scriptam orationem disertissimus Orator Lysias attulisset, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio vteretur, non inuitus legis, et commode scriptam esse dixit: sed, inquit, Vt, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non vterer, quamvis essent habiles et apti ad pedem, quia non essent viriles; sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri. Cic. de Orat. I. 54. Eadem pene Quintil. XI. 1. II. 15. Valer. Max. VI. 4. Quos excubere, cum eadem sunt, non vacat. Meminere quoque huius Orationis Plutarch. Photius in vita Lysiae. Apologiam Socratis scripsere quoque Plato, Xenopho et Libanius, quorum orationes exstant: item Demetr. Phalereus (vid. Laert. in Heraclio) Plutarch. (vt constat ex Lampriae catalogo) Theo. Antiochenus Stoicus et Zeno Sidonius. Non vtique Demosthenes, Aeschines et Hyperides, vt falso existimauit Ions. de Scriptor. Hist. Philosoph.

Πρὸς Σώστρατον, ὕβρεως.

Aduersus Sostratum, iniuriarum.

Ἰσαμλής⁹.

Inquilinus pari iure cum ciuibus vtens.

Κατὰ Τελαμῶν¹⁰.

Contra Telamonem.

Ευνῆδαι¹⁰.

Eunidae.

Κάθει¹¹.

Agnus Neptuno sacer in mare demissus.

Πρὸς Τιμόθεον, προδοσίας¹².

Aduersus Timotheum, proditionis.

Πρὸς Τίμωνα.

Aduersus Timonem.

Οἱ δ' αἰλαζονέον¹³ μὲν Τίμωνα ὡς ἀπλησίως, καὶ ἐχρηματισμῶσι περὶ ἐρχον¹³, ὡς αὐτὸν¹³.

Illi vero haud secus ac Timo sese iactant, et simulatis moribus circumvent, vt ille.

⁹ Ex Harpocr. ¹⁰ Ex Harpocr. Ευνῆδαι Suid. et Cod. Harpocr. MS. Cant. Vid. de his Hesych. Etym. M. Vales. ad Excerpt. Peiresc. p. 66. Idem ad Harpocr. Poll. VIII. 9. Ptol. Hephaest. apud Photium p. 485. Athen p. 698. C. ¹¹ Ex Harpocr. et Suid.

¹² Memorat Plutarchus in vita Lysias, h. p. Σωίγγεσι καὶ λόγῳ καὶ ἱφικράτει, καὶ μὲν πρὸς Ἀρμίδιον (citatur haec oratio ab aliis πρὸς ἱφικράτους εἰκόν¹², et indifferenter πρὸς ἱφικράτους δωρεῶς. Vid. sup. p. 637.) τὸνδε προδοσίας κείνου Τιμόθεον. Locus maleficus, vt plurimi in hac vita. Qui postulauit Timotheum proditionis erat Iphicrates, non Lysias. Lege itaque Σωίγγεσι καὶ λόγῳ B ἱφικράτει, καὶ μὲν — καὶ ὁ προδοσίας ΚΡΙΝΟΝΤΙ Τιμόθεον. Cum exarabatur κείνου Τιμόθεον, excidit in describendo altera syllaba τι.

¹³ Ex Suid. in Εχρηματ.

Πρὸς Τιμωνίδην.

Aduersus Timonidem.

Πῶς δ' ἂν ᾖ διαθέσιμος τῷ τέλει- νος διέθετο, ἢ ὡς ἀνθρώπων, ἔδει γυναικὶ
 λωπηγόν¹⁴ ἀμελήσαιμην, ἢ ἐκεί- πεθερὶς¹⁴;

Non video autem cur negligeremus testamentum defuncti, quod ille fe-
 cit, neque mentis inops, neque ab uxore persuasus.

Κατὰ Τίσιδ¹⁵.

Contra Tisidem.

Αρχιππ¹⁶ ᾧ ἔστ¹⁶, ὦ Αθῆναι- λόμην¹⁶ χαρίζεσθαι, καὶ δοκεῖν δευρὶς
 α, ἀπειδύσατο μὲ εἰς τὴν αὐτὴν πα- καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ εἶναι, ἐκείνῳ αὐ-
 λαίσειαν, ἔπειτα καὶ Τίσις ὁ φεύγων πὴν, ὡς ἡμεῖς ἐκ τῆ πεπραγμένην
 τὴν δίκην. Οργῆς δὲ ἡρομένης, ἡδόμεθα καὶ τῇ εὐ εἰδότην ἐπυθόμεθα,
¹⁵ ἐς κόμματαί τε αὐτῆς καὶ ἀντιλογίαν ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι,
 καὶ ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. (κοπεῖν ὅπως αὐτὸν μόνον πρὸς λή-
 ἔστιν ἂν Πυθείας ἔραστῆς μὲ τῷ μετρα- ψεῖ). Πειθεῖς ἢ ταῦτα, καὶ ἀπαλ-
 κίς· πάντα ᾧ εἰρήσει) τὰ ληθῆ πρὸς λαγίς, καὶ χρώμην¹⁶, ἔς προσποι-
 ὑμᾶς· ἐπίτροπ¹⁶ ὅς ἐστι τῷ πα- μῶνος ἐπιτήδεος εἶναι, εἰς τῆτο μα-
 τρὸς καλαλεμμένη¹⁶. Οὐτ¹⁶, ἐ- νίας, τηλικῶτ¹⁶ ἂν ἀφίστατο
 πεδὴ Τίσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ τ' ἐτύγχανεν μὲ ἔσα ἱπποδρομία ἀ-
 παλαίσειαν λοιδορίαν διηγέσασθαι, βε- νακείων δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ

Archippus iste, Atheniensis, et Tisis qui modo reus est, in eandem
 palaestram deuenere. Iracundia autem motus vterque calumniari, litigare,
 iurgare, conuiciarique incoeperunt. Pytheas vero adolescentis amator
 (vera enim vobis omnia narrabo) ei a patre tutor relictus est. Cum itaque
 huic Tisis conuicia in palaestra narrasset, ipse gratificari, et videri cal-
 lidus et acer cupiens, suasit (vt quidem nos e rei serie cognouimus, et ab
 iis qui probe nouerunt intelleximus) impraesentiarum quidem in gratiam
 redire, at occasionem quaerere, vt eum solum alicubi nancisceretur. His
 ille credens et ab iniuria desistens, et cum aduersario familiariter loquens,
 seque amicum simulans, eo infaniae, cum tam iuuenis esset, redactus est,

¹⁴ Ex Suid. in Διαθέσις.

¹⁵ Sylburg. legit ἐς κόμματαί τε ἐξ αὐτῆς. In marg. Cod. Bodl. ἴσως. ἐς κόμματαί τε αὐτοῖς.

¹⁶ Sylburg. ἐπὶ τῷ.

ὡς δὲ τὴν θύραν παρόντων
 ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες· τὸ μὲν
 πρῶτον ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ
 ἔμετ' αὐτὰ δειπνήσαντες ἔν,
 ἤδη συσκαλίζοντο, ἐλθόντες κόπιομεν
 τὴν θύραν. Οἱ δ' ἡμᾶς ἐκέλευον
 εἰσιέναι. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγρόμεθα,
 ἐμὲ μὲ ἐκβάλλουσιν οἰκίας· τυχόντι
 δὲ συσκαλίσαντες, ἔδυσαν πρὸς τὴν
 κίονα. Καὶ λαβὼν μάστιγά τις, ἐν-
 τείνας πολλὰς πληγὰς, εἰς οἶκημα
 αὐτὸν καθέειρε. Καὶ οὐκ ἐξήρεσιν
 αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτῆν· ἀλλ'
 ἐζηλωκὼς μὲ τῶν νέων τὰς πονηρίας
 ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ παρῶντα
 παρεληφώς καὶ προσωπιόμενος νέῳ
 καὶ πλῆσι εἶναι, πάλιν τὰς οἰκί-
 τας ἐκέλευεν ἡμέρας ἤδη ¹⁷ ἡγομέ-
 νης, πρὸς τὴν κίονα αὐτὸν ¹⁸ δεσάντες
 μαστιγᾶν. Οὕτω δὲ τοῦ σώματος

ἤδη πονήρας διακρίνον, Ἀντίμαχον
 μεταπεμφάμενος, ¹⁹ τῷ μὲ δειπνῶν
 τύχοι· ἔτι δὲ μεθύων ἐλθοι· ἐκ-
 κόψας δὲ τὴν θύραν, καὶ εἰσελθὼν
 κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ
 τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Ἀντίμαχος
 δὲ ὠργίζετο μὲ αὐτοῖς, ὡς μεγάλα
 ἡμαρτήκοσιν· ὅμως δὲ μάρτυρας πα-
 ρεκαλέσας, ἡρώτα αὐτὸν πῶς εἰσελ-
 θοι· ὃ δὲ, καλῶσαντο Τισιδῶ καὶ
 τῷ οἰκετῶν, ἔφασκε. Συμβουλόντων
 δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς τάχιστα λῦσαι,
 καὶ τὰ γενημῆρα δευρὰ νομιζόντων εἶ-
 ναι, ἀπέδωσαν αὐτὸν πῆς ἀδελφοῖς.
 Οὐ δυναμὴν δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν
 αὐτὸν εἰς τὸ ²⁰ Δῆγμα ἐν κλίνῃ, καὶ
 ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων,
 πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων, ἕτως
 διακρίμενον· ὥστε τὰς ἰδόντας μὴ
 μόνον πῆς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι, ἀλλ-

vt * * * * Cum caenafsemus, circa vesperum egressi pulsamus ostium. Illi nos ingredi iusserunt. Cum iam efsemus ingressi, me domo exturbant: hunc autem rapientes ad columnam ligauerunt: et ecce non nemo accepto flagello multa ei verbera inflixit, et in domum conclusit. Neque his contentus, sed pessimos in ciuitate adolescentes imitatus, propter paternas opes recens iam acceptas iactans se et iuuenem et diuitem, iussit iam iterum exorto sole famulos, ad columnam *ligantis* flagellare. Eo itaque tam indigne excepto, Antimachum arcesiuuit * * * * *iam bene madidus*, pulsa-
 toque vehementius ostio, ingressus ei et Antimacho et eorum vxoribus conuiciari coepit. Antimachus quidem illis iratus est, quia multum deliquerant, aduocatis tamen testibus rogat, quomodo intrarit: ille, hortatu Tisidis et domesticorum, dixit. Suadentibus autem iis qui ingressi erant, vt quam citissime solueretur, et putantibus haec acerba efse, tradiderunt eum fratribus suis. Cum autem incedere nequiret, tulerunt eum lecto in Digma, multisque Atheniensibus adeo crudeliter affictum et multis etiam peregrinis ostenderunt: vt qui viderent, non modo eis, qui fecissent, ira-

¹⁷ Vel γενημῆρας pene cum MSS.

¹⁸ Rectius δεσάνας.

¹⁹ Et hic locus, aeque ac nonnulla in superioribus, sine integriorum Codd. ope restitui non potest videtur.

²⁰ Δῆγμα ex Lysia laudat Harpocr.

FRAGMENTA. 655

λαὶ καὶ τῆς πόλεως καίηγορεῖν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἑξαμαρτάνοντες τιμω-
 ῖ δημοσίᾳ ἐπὶ ᾧ ἀρχαῖον τὸν ρῆται ²¹.

scerentur; verum etiam ciuitatem iniustitiae coarguerent, quod non publice
 et extempore huius iniuriae auctores castigaret.

Κατὰ τῶν Τριάκοντα ²².

Contra Trigintaviros.

Υπὲρ Φανίας, ἀνανόμων ²³.

Pro Phania, Sententiae contra leges dictae.

Πρὸς Φαυσίαν περὶ τοῦ τύπου ²⁴.

Aduersus Phausiam de sigillo.

Περὶ Φερενίκου, ὑπὲρ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου ²⁵.

De Pherenico, pro Androclidae hereditate.

Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν ὑμᾶς· ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θανατῶσιν,
 ὅπως δικασαί, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς ὅτι ὑπὲρ ὑδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρη-
 καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς κῶς πρότερον, ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέ-

Necesse mihi videtur esse, Iudices, vt initio deamicitia, quae mihi cum
 Pherenico intercedit, aliquid vobis dicam; ne quis vestrum admiretur,
 quod, qui nullius vnquam causa verba feci, pro isto nunc dicam. Nam

²¹ Ex Dionysio Halic. de admir. dicendi vi in Demosth.

²² Meminit Plutarch. in vis. Lysiae et in libro de gloria Atheniensium. Nimirum Oratio con-
 tra Eratosthenem.

²³ Memorat Athen. l. 12. Vide fragmentum Κατὰ Κυντίου. Duas
 enim scripsit orationes contra Cinesiam, quarum altera inscripta est Κατὰ Κυντίου ὑπὲρ Φανίας,
 ἀνανόμων.

²⁴ L. Πρὸς Ναυσίαν etc. Quod fragmentum videas.

²⁵ Si fas mihi sit mouere lapidem quem Callimachus posuit (nam ab eo, teste Dionysio, ita
 inscribitur haec oratio) legerem lubens ὑπὲρ Φερενίκου περὶ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου. Causam enim
 agit pro Pherenico reo in actione hereditatis. Εἰς τὴν αὐτὴν τῇ Λυσία τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ζῆτον.
 διὰ τὸν φερενίκου ΠΕΡΙ κλήρου, ποιήσας τὴν ἀπολογία. Dionys. Halic. de hac oratione. Atque
 ita laudatur a Suida. sc. ὑπὲρ Φερενίκου. cetera non nominat. Quanquam non ignoro Isaei ora-
 tiones κληρικὰς concipi, ut plurimum ὑπὲρ τῆς κλήρου.

γῶ. Εμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ξένῳ ἢ Κηφισόδοτῳ, ὁ τάτῃ πατρίῃ· καὶ ὅτε ἐφύγομην ἐν Θήβαις, παρ' ἐκείνῳ κατήγομην, καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλῳ Ἀθηναίων ὁ βυλόμην. Ἐ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔ' ἰδία καὶ δημοσία παθόντες ὑπὸ αὐτῷ, εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. Ἐπεὶ δ' ἔν ᾧ τοι ἔ' αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο, καὶ Φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοιτο, ἡγήσομαι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλῃν χάριν, ὥτως οἰκίῳς αὐτῷ ὑπεδέξάμην, ὥστε μηδένα γινῶναι τῶν

ἐσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότ' ἡμῶν ἐκείνητο τὴν εὔσταν. Οἶδεν γὰρ ἔν καὶ Φερένικῳ, ὁ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλοὶ λέγουσιν ἐμῷ δεινότεροι, καὶ μᾶλλον τούτων πραγμάτων ἐμπειροί· ἀλλ' ὅμως ἡγείται τὴν ἐμὴν οἰκισότητά περὶ σφάτῃ εἶναι. Αἰσχρὸν μοι ἔν δοκεῖ εἶναι, καλῶς ἔ' τάτῃ, καὶ δεομένη τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περὶ αὐτὸν, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμι ἐγώ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδῃ δεδομένων στερηθῆναι.²⁶

hospes, Iudices, meus erat Cephisodotus huius pater, et cum exfularemus Thebis, ad ipsum diverti, et ego, et quisquis alius Atheniensium vellet: multisque ab eo beneficiis et priuatim et publice affecti in patriam postliminio redimus. Postquam illi vero simili fortuna vsi Athenas exfulatum venere, maximam ratus gratiam eis deberi, tam familiariter excepi hospitio, vt ingredientium sciret nemo, nisi qui prius intellexisset, vter nostrum domum possideret. Scit quidem igitur Pherenicus, Iudices, permultos esse, qui plus in dicendo me valeant, et eiusmodi rerum peritiores sint; veruntamen existimat amicitiam meam esse fidissimam. Ideoque turpe, mihi videtur, ipso iubente, meamque opem in causa iusta implorante pati, quod ad me adtinet, vt bonis ab Androclide ei donatis priuaretur.

Εἰ γὰρ ὁ ἀγρὸς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης, ἢ ἄλλῳ φανερὰν εὔσταν, ἐξ ἧν ἂν εἰπεῖν τῷ βυλόμην, ὅτι εἶδ' ἔν ᾧ τοι ἔ' αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο, καὶ Φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοιτο, ἡγήσομαι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλῃν χάριν, ὥτως οἰκίῳς αὐτῷ ὑπεδέξάμην, ὥστε μηδένα γινῶναι τῶν

ἐγγυμὴ καὶ χρυσίῳ ἔ' ἀφανῆς εὔστας. Δηλονότι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεσθαι τάτῃ δέδωκεν.²⁷

Si enim agros reliquisset Androclides, vel alia bona apparentia, cuilibet dicere liceret, illum non mentiri, sed ipsi dedisse argentum et aurum, et alia bona non apparentia. Qui enim ea possidere cernitur, illi scilicet haec dedit.

²⁶ Ex Dionys. Halic. in Isaeo.

²⁷ Locus hic vel corruptus est, vel mutilus, qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc exstaret oratio Lysiae, ex qua eam Suidas excerpsit. Kuster.

²⁸ Ex Suid. in ΟυσΙΑ ΓΑΓΕΡΩ.

Κατὰ Φιλίππου, Τητροπῆς.

Contra Philippum, Tutelae.

Ἀρκῦρος²⁹.

Arcturus.

Ζηρά³⁰.

Vestis.

Ὀδός³¹.

Limen.

Πεδιακά³².

Atticae pars campestris.

Κλαῖδας³³.

Clauis.

Πρὸς Φιλοκράτην, Συμβολαίᾳ ἀπολογία³⁴.

Aduersus Philocratem, Pactionis Defensio.

Βησηίς³⁵.

Ex pago Befae femina.

Εὐώνυμοι³⁶.

Pagus Euonymi.

Πρὸς Φίλωνα, ὑπὲρ Θεοκλείδου, φόνος³⁷.

Aduersus Philonem, pro Theoclida, caedis.

Ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ὀπίσθιαν τῆς γυναικονίτιδος.

Sed in domiculam pone gynaeconitida.

²⁹ Ex Harpocr.

³⁰ Ibid.

³¹ Ὀδός. cum spiritu leni ex Harpocr.

³² Ex Harpocr.

³³ Ex Poll. X. 4.

³⁴ Non exstat, vt absurde Menzsius existimauit.

³⁵ Ex Harpocr.

³⁶ Ibid.

³⁷ Ex Poll. IX. 5.

Κατὰ Φιλωνίδου 39.

Contra Philonidem.

Εστὶν ἐν γυνὴ ἑταῖρα Ναῖς ὄνομα, καὶ * Πιτῆδου ὁ Φιλωνίδης δ'
ἢς Αρχίας κύριος ἐστίν· ὁ δ' ὑμέ- ἐρῶν Φησί 40.

Est igitur meretrix, Nais nomine, Archiae serua. Eam amicus vester
Philonides ait se deperire.

Ἡλιάδου 41.

In Curia Helica iudicare.

Υπὲρ Φρυνίχης θυγατρὸς.

Pro Phrynichi filia.

Ἀρτεῦσαι 42.

Virginem decennem Minervae con-
secrare.

Πρὸς Χαιρέστρατον.

Aduersus Chaerestratum.

Ἐπαλῶ ὅρκῳ 43.

Iusiurandum exactum 44.

39 Ex Athen. l. 13.

* F. pro ὑμέων rescribendum est ὑμέτερον.

40 Memorat et alibi ~~Φιλωνίδου~~ in eod. libro hunc locum. Εὐ δὲ τῶν αὐτῶν Φιλωνίδου βιαιῶν ὁ Λυ-
σίας, εἰ γνέσῃ ὁ λόγος, καὶ Ναῖδος ὁ ἑταῖρος μίμνη, καὶ ἐπὶ τῶν Μίδου ψευδομαρτυριῶν.
Ex Lysiae loco emendat antiquus ille Criticus locum Aristoph. in Plaut. Μνημονεύει αὐτῆς καὶ
Αεριοφάνης; ἐπὶ τῇ Γενεῖσιν μνησθεῖς καὶ ἐπὶ Πλάτῳ, ἐπὶ αὐτῇ λέγει

Ερῶ δὲ Λαίης ἢ Λαίης τὴν Φιλωνίδου;

γυναικὶς Ναῖς καὶ ἡ Λαίης. Orationem hanc praeterea laudat Harpocr. in Ναῖς et Κακώσεως.

41 Ex Harpocr. in Ἡλιάδῃ.

42 Ex Harpocr. et Suid. in v. et eod. Harpocr. in Δακρυόειον. Vid. Gronov. Mausiac. et Va-
les. ad Harpocr. Rhodigin. Lect. Antiq. XXVI. 19. Excerpt. Histor. Lexic. Geisli

43 Ex Harpocr.

44 Ita contra mentem Harpocr. recte haec verba exponunt Vales. in
notis ad Mausiac. et Steph. Diatrib. ad Harpocr.

Περὶ τῷ Χρυσῷ τρίποδι⁴⁵.

De Aureo tripode.

Ἀργυρώματά τε ἡ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι⁴⁵.

Res autem aureas et argenteas supererat largiri.

Κολλυβιστής⁴⁶.

Permutator.

Πρὸς Χυτρίνον.

Adversus Chytrinum.

Εξαίφνης ἔς Συνακολυθῆν⁴⁷ οἰκέτῃ λίθον τις λαβὼν ἔκρυψε τὸ λυχνῆχον⁴⁷.

Repente vero quis arrepto lapide sequentis famuli laternam excussit.

Υπὲρ τῷ Ψηφίσματι⁴⁸.

Pro Populiscito.

⁴⁵ Ex *Athen.* I. 6. Voces Ἀργυρώματα et χρυσώματα laudat quoque *Poll.* VII. 24. ex hac oratione, et pariter X. 44. ex oratione πρὸς Κλίωνα, unde cum viris doctis titulum recte emendabis, πρὸς Κλίωνα πρὸς τὸ χρυσῷ τρίποδι. Ἀργυρώματα ex *Lyria* laudat *Snid.* in v.

⁴⁶ Ex *Poll.* VII. 33.

⁴⁷ Ibid. X. 26.

⁴⁸ Meminit *Plutarch.* in *Lyria*.

FRAGMENTA EPISTOLARVM

L Y S I A E.

ΑΛΛΑ μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν νεῖρων εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὴν, ὡς ῥητόρων αἰδημονέστερον. Μετὰ Λυσίας ἴσται ἐν 7 ἐπιστολαῖς¹.

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. “ Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μεγάλας δασείας².

Lysias in Epistola. Et comam quidem raram, axillas vero hirsutas.

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. “ Ὡς ἔφυ- “ Ζωνυσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοι-
 “ λῶ σε, φανλότητά μου μεγίστην “ νωνίαν μὴ καθ’ ὑπερβολὴν ἀπά-
 “ καλαγινώσκεις. Εἰ δὲ ἦθ’ οὐ πύ- “ ζομαι, τίς ἦτοιγ’ ἀν’ ἐμὲ ἀθλιώ-
 “ τον, καὶ τρόπον, ἔψυχην, καὶ εὐ- “ τερον, ὅς ἀναιδέως ἔχω πρὸς
 “ νοίαν ἔτις ἀπροφασίστως, ἐτι δὲ “ τὸ φρονεῖν³;

Lysias in Epistola. Quasi non amem te, maximae me improbitatis condemnas. Si enim talis mores, et ingenium, et animum, et benevolentiam nulla adeo de causa, et praeterea familiarem illam consuetudinem, et communionem sermonum non maximi faciam, quis me miserior erit, qui adeo sensus communis sim expers?

Epist. ad Asybarum.

Γενναίως δὲ αἱ γυναῖκες πόμα- δὲ πίνσας ἀπηλλάχθαι τῷ ζυμ-
 λα ἔφασαν ἐρχέσθαι αὐτάς, δεῖον ἔ- ποσίς⁴.

Mulieres enim generose dixerunt, se nullo modo faltasse, cum oporteret ipsas ne vino quidem gustato a conuiuio recedere.

¹ Athen. l. 13.

² Suid. in Πάμυλα.

³ Suid. in ὑπὸ μάλης.

⁴ Suid. in Φαῦλος ἔρητ.

Epist. ad Metaniram.

Γυναικῶν ὃ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμῶς κατακειμένων ⁵.
 Multis autem mulieribus et viris simul accumbentibus.

Φρύγανοφόροι ⁶.

Sarmentorum baiuli.

Λυσίας. Ἐν τῇ πρὸς Πολυκρά- “ Ἡ δὲ ὀφθαλμὸν δὲ ἕτερον γλαυκο-
 τῶν κατ’ Εμπίδου ἐπιστολῇ εἰ γνήσιος. “ τερον εἶναι, ἢ περὶ φορμῶν ⁷.

Vel alterum oculum magis glaucum esse, vel magis conniuentem.

⁵ Suid. in Ομῶ ιγ. et Phot. MS.

⁶ Poll. VII. 29.

⁷ Harpocr. et Suid. in Περὶ φορμῶν.

FRAGMENTS INCERTA.

Ex Clem. Alexandr. Strom. 6.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ πάλιν εἰρηκέ- λέγει " Καὶ φάνερ' γέγονεν ὃ τ'
 τ', ὡς περ τ' χρημάτων, ἀλλ' " χρημάτων ζυγιστὴς ὢν ἀλλὰ τῶν
 οὐκ ἐκείνῃ ζυγιστὴς εἶσα, Λυσίας ἐν " χρημάτων.
 πῶς Ορφικοῖς (Ορφανικοῖς viri docti)

Et manifesto declaravit se non hominis, sed diuitiarum fuisse cognatum.

Ex Harpocrate.

Απόκρισις.

Defensio.

Οὐτ' ὃ ῥήτωρ [Andocides] Λυσίας, καὶ Ἰσοκράτης, ἔ Πλάτων ὁ
 καὶ ζητητὴς πῶς ἐγλύετο, ὡς φησι κωμικὸς Πρέσβειν. In Ζηλητῆς.

Χολλῖδαι. Λυσίας, δὴ μ' ἔ Λαντίδ'.

Ex Hesychio.

Τιμωρία.

Honor.

Ex Phrynicho.

Καταγνώχασι.

Duxerunt.

Εντέχνως.

Artificiose.

Ex Iulio Polluce.

Νεανιδόμωροι.

Iuueniliter audaces. L. II. c. 2.

Νεανίαι.

Audaces Iuvenes. ibid.

Εφορείας.

Magistratus Ephoriae. II. 4.

Ανυποπτότερος.

Non suspectus. ibid.

Μυκηρίζαν.

Subfannare. ibid.

Εἰσι.

Ex Philostrato.

Τὸ μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίᾳ δοξα. Epist. ad Athenaidem.

Ex auctore qui DEMETRII PHALEREI nomen ementitur § 128.

Οσας ἄξι' ἦν λαβεῖν πληγὰς, πσαύτας ἔληφε δραχμάς.

Quot dignus erat accipere plagas, tot accepit drachmas.

Ex Ioanne Stobaeo.

Serm. II. Οσὶς τῷ μὴ ἀδικεῖν ἐπρονόηται, τῷ δὲ μὴ δύναι δίκῳ ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ.

Quicunque prius cauet non quo pacto culpam effugiat, sed poenam, ille pro improbo est habendus.

Serm. XII. Ψάδεσθαι προχειρότατον τῆς πολλάκις ἀμαρτάνουσιν.

Eis qui saepe peccant, mentiri est promptissimum.

Serm. XLIV. Τῷ αὐτῷ γνώμῳ ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἢ περ νομοθετῶντας.

Eodem animo Iudices esse decet quo Legumlatores.

Ibid. Εἰ μὴ οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν νατῶν ἐστὶ τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον προτέρων λόγων τὰ δίκαια γινώσκων, ἀδὲν ἂν εἶδει τὰς φάλογας τῶν καὶ τῷ περὶ τῶν δίκαιων ψήφον φέρειν.

Si fieri potuisset, ut ex iis orationibus quae primo loco dicuntur verum eliceremus, nihil esset opus defensione aduersarii, sed poenae extemplo essent sumendae: cum vero accidere potest, ut qui accusent mentiantur, aequum est ut auditis vtrunque disceptantibus, ita sententiam iustam feramus.

Ibid. Προσῆκε δ' ἡμῖν περὶ φύγης δικάζειν μὴ ὀρνευομένῃ, ἀλλ' ἐν νόμῳ κρῖναι, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκων.

Nos autem decet de exsilio iudicantis non legibus aduersari, verum religiose nos gerere: neque tumultuarium iudicium, sed modestum et rectum ferre.

Ibid.

Ibid. H. ἢ ἂν ἡμέρα γυνὴ πρῶ- χθρὺς, τὰς δὲ ἀλλοτρίους πιστὰς· πι-
δῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν λίπη· ἢ
αἰδῶς, οὐθὺν ἀλλοτρίᾳ τῇ φρε- εἰ δὲ τῇ καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν
νῶν, ὥς νομίζεν τὰς μὲν οἰκείας ἐ- ἔχον τὴν γνώμην.

Quo enim die mulier corpus prodiderit, ordinemque pudicitiae deferuerit, statim mente excidit, adeo ut amicos in inimicorum, alienos in familiarium loco habeat, et de rebus honestis et inhonestis omnino praeferat.

Ex Etymologo M.

Διακωδωνιδέειες.

Explorati.

Εκωδωνίζοντο.

Explorati sunt.

Ex Photii Lexico inedito.

Κεκονωνημένοι, κοινῶν ἔχοντες τὴν ἕσιν, ὥς φησιν Λυσίας.

Λιπομαρβύριον. Λυσίας. καὶ Λειπομάριον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίαν,
καὶ Πλάτων ἐν Αἰώνιδι.

Συώδειπνα, τὰ Συμπόσια, καὶ Λυσίας ἑῖς ἑτέροι *.

Ex Suida.

Αἰζῶν.

Existimans.

Αἰζοῖ.

Existimat.

Τὸ νόμος κελεύει τὰς Πηλοῦ καθιστάσαι, ἵνα τῇ ναυτικῇ ἡμᾶς
πρὸς τοὺς ἐρφαντοὺς ἐγείνῃ τὴν ἕσιν ἀποφαίνῃ. In Ἐγείνῃ.

Cum iubeat Lex Tutores pecuniam pupillorum in agros collocare, hic nos nauicularios reddit.

Εκωδωνίζοντο.

Explorati sunt.

* Vid. Fragm. Orat. Κατὰ Μικίν, φόνος.

Ωμίω δ' ἔγωγε τοιαύτη φιλία πεδοκλίας ἔχθραν ἰμπεδὼν ἡμῶν γε-
 ζωνημόαζ, ὥςτε μηδ' ἂν τινὲς Εμ- νιάζ¹. In Εμπεδοκλίας ἔχθρα.

Equidem putabam, eam inter nos amicitiam esse constitutam, ut nec
 Empedoclis quidem inimicitia nobis obstare posset.

Ηλικία δ' πόλεως.

Iuvenes ciuitatis.

Πόα². ἐκάστη βολάνη ἔτω λέγει. Δημοδίνει δ' Λυσία, ὥς, ἐν Πόα
 ἢ δ' σμήχυστα Πόα λέγεται πρὸς πλυνάντων ἔτω μαλακίαν ἐδόξασι.

Χρηματιστής.

Vfurarius.

Χρημάτων——ὁ δ' Λυσίας ἐπὶ τῷ χρυσῷ καλῶσκέδασμα³ τίθησι.

Ex Corintho, De Dialectis, statim ad initio.

Η δ' γλῶσσα καὶ Λυσίαν τ' ῥή- χει· ὁ δ' νῦν, ὃ μὴ πολὺ, πολὺς·
 τοσαῦτα νῦν ἔτε πολλὰ ἔτε μικρὸν ἔ- ὃ δ' μικρὸν, μικρός.

Ex Eustathio, ad Hom. II. Σ.

Ὡς δ' καὶ ἀποφωτῶν πρὸς Λυσία, τὸ πᾶσααυτὸ φοιτῶντα, ὃ ἐστὶ μαθητὸντα.

ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοφάνη λαοδότης laudatur a Marcellin. ad Hermog. p. 142.

Λυσίας ἐν δυοῖν λόγοις. Harpocr. orationes contra Cinesiam existi-
 in Βεβαιώσεως. Quas esse duas mauit Maufsacus.

Lysiae λόγοι ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΙ. Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι.
 Dionys. Halic. in *Lysia*. Athenae- Harpocr. et Suid. in βίαιων. ΣΥΜ-
 vs. ΟΡΦΑΝΙΚΟΙ. Clem. Alex. ΒΟΛΑΙΩΝ. Athen. ΕΠΙΤΑ-
 andr.³ ΒΙΑΙΟΙ. Εἰσι δ' καὶ ἐν τοῖς ΦΙΟΙ. Plut. et Suid. in vita *Ly-*

¹ Pro ἰμπεδὼν ἡμῶν γλῶσσαι legit *Apostol.* VIII. 21. qui h. l. citat ἰχρύσαι ἀγασταί.

² Πόα etiam ex *Lysia* totidem fere verbis laudat *Ar.* *Aristoph.* *Equis.* 600. et *Photius* in *Lex.* Gr. inedito. Obseruetur quoque *Photium* in omnibus fere cum *Suida* consentire, etiamsi eius auctoritas non sit diserte a me adducta.

³ Φάσις——λίγη ἐπὶ τῷ ὀρφανικῷ οἴκῳ. Ὅτι δὲ μὴ ἐμπεδωσάναι αὐτὸν ἐπὶ τῷ οἴκῳ τῷ ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἰφαινεῖται αὐτῷ ὁ βολάνη πρὸς τὸν ἀρχαῖον——Τὸ δ' ἐπὶ τῷ ὀρφανικῷ οἴκῳ φάσις [μαρτυρία ἐστὶν ὀρεῖν] πρὸς Λυσία, πρὸς τὸν Φάσιον ὀρφανικῷ οἴκῳ. Suid. in Φάσις. Eadem habet *Etym. M.* nisi quod laudet pro *Lysia*, *Lycnrgum*. Vid. *Imaginem*, ad Poll. I. VIII. c. 6. § 46.

siae. Theo. ΕΓΚΩΜΙΑ. Idem
Plut. et Suid. ΤΕΧΝΑΙ ΠΗΤΟ-
ΡΙΚΑΙ. Idem. ΕΡΩΤΙΚΟΙ.
Idem Plutarchus. Λόγοι ΘΕΣΕ-
ΩΣ⁴. Theo. c. 2. Cuiusmodi

sunt, Περὶ τῆς Ανακαλυπτηρίων, et
πρὸς τὴν Ἀμειλίωσιν, fortasse etiam
πρὸς τὰς τραυμάδας ἐκ προνοίας. Ολυμ-
πικοὶ. Hermog. de formis Oratt.
Tom. II.

Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφί-
μασιν. "Εν τῷ τοῖς Ἀττικοῖς ψη-
φίσμασιν, ὃ πρὸς Ξένους ἐπὶ τῇ
"μέγα (vel Πιπτιμήμα) ἐγχαφίση,
"ἔστιν ὁρᾶν. Εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν

"ὥνησιν." Poll. VII. 2. Quan-
quam Gronovius ad Harpocr. in
Ἀνάλυσιν negat haec ad Lysiam
pertinere: quod verum esse ex-
istimo.

Ex P. Rutilio Lupo de fig. Sent. Lib. I.

Epitoe. Constat igitur, Iudices, Simonem domo sua, ab suis Diis Pe-
natibus, vi cum summa iniuria esse exturbatum. Nam Cheremenes, cum
hominibus⁶ armatis ad eum venit. Cum venisset, sine vlla religione do-
mum eius expugnauit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstra-
ctam tormentis omnibus excruciauit: cruciatam vinxit: vinctam in publi-
cum proiecit: opinor ne⁷ suum maleficio tacitum lateret, sed vt cum
praetereuntes prostratam familiam viderent, et a vicinis⁹ rem gestam au-
dient, simul et oculis et auribus scelus illius vsurparent.

Dialysis. Omnibus in rebus suam confidentiam ostentabat. Debitum
petebamus? Non dissoluebat. Minabamur? Contemnebat. Lex nihil
valebat: magistratus negligebat. Venit hoc tamen nobis nouissime tem-
pus vlciscendi.

Ethologia. Rure rediens, Iudices, homo maior natu, magno calore, vix
sufferens viae molestiam, tamen his verbis egomet me consolor. Fer for-
titer demum laborem, iam breui domum venies expectatus: excipiet te
defatigatum diligens atque amans vxor: ea sedulo ac blande praeministran-
do detrahet languorem, et simul senilis nutriendo recuperabit viris. Haec
me in itinere cogitatio prope confectum confirmabat. Postea vero cum
domum veni, nihil earum rerum inueni: sed potius bellum intestinum ab
vxore contra me comparatum.

⁴ Θέσις, est Quaestio a propriis personis et temporibus ad vniuersi generis orationem traducta. Cic.
in Orat. Vid. Laert. in Aristot. init.

⁵ Lege Cheremenes.

⁶ Omnibus Edit. B. Rhenan.

⁷ Praedonem Rhenan.

⁸ d. Rhenan.

⁹ Ab his Rhenan.

Lib. II.

Dicaeologia. Nam ego huic, Iudices, quicquid ad superius tempus adtinet, nihil succenseo: nihil enim deliquisse cognoui, sed in hoc nouissimo facto cum plenum malitiae perfidiaeque inuenirem, merito reprehendere atque odisse coepi. Quaeritis fortasse quid acciderit causae; quamobrem eundem et laudem et vituperem. Quod idem commutata voluntate non est qui fuerat: neque idem nunc de se audire debet, quod prius consueverat, cum sine noxa se gerebat. Non arbitratus es¹¹ igitur rursus eum reuersurum ad officium¹², atque amicum tibi futurum? Quo modo? quem sciam tantum facinus in se¹³ admisisse, ut in reliquum tempus neque beneficio¹⁴ locum neque beneuolentiae spem relinqueret?

Prolepsis. Hac oratione saepius apud me utebatur, et orabat, ut suarum aerumnarum misererer, inopiaeque subuenirem. Quid multa? Commotus humanis precibus deprecantis¹⁵, quod petebat dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset. Sed ut paratus¹⁶ venisse videbatur, iam se negabit¹⁷ accepisse, et flens vobis supplicabit, ut se a calumniatoribus eripiat. Vos autem cum sic¹⁸ agentem videritis, facitote ut et illius et mei memineritis.

Brachyepia. Quaeres a me, quo iure obtinere possim, quo iure mihi Polienus¹⁹ reliquit, quo iure Praetor dedit possessionem. Leges me defendunt, ad te non pertinent, hi veritatem sequantur.

Ibid. Sed nos²⁰ aequum est voluntatem dispicere. Nam consilio va-luit²¹, fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, concedendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

*Sysecuasis.*²² Quapropter²³ pergam: in multos largitionem, abstinentiae testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit.

Aporia. Nec iam rationem inuenimus qua flecti posse speremus: ita nos omnibus modis tentatos acerba ac nimium tua facultas adfligit.

¹¹ Est Rhenan.¹² Officio Rhen.¹³ Me Rhen.¹⁴ Officio Rhen.¹⁵ Deprecanti quod petebat dedi. Rhen. Deinde, dedi solus: soli communis nota calamitas hominis esset.¹⁶ Imparatus Rhen.¹⁷ Negauit Rhen.¹⁸ Se Rhen.¹⁹ Id erat fortasse, polyaeus.²⁰ Vos Rhen.²¹ Voluit Rhen. Minus recte.²² Synociosis. Συνοκίσις Rhen.²³ Quapropter per gratiam in multos, vel propter gratiam. Barth. Aduersar. XVI. 12.

ADDENDA FRAGMENTIS.

ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῇ ὑπὲρ Σωκρά-
τους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ.
Ita Schol. in *Panathenaicum A-*
ristidis * laudat orationem quae
videtur esse Σωκράτους ἀπολογία, de
qua nonnulla a me iam dicta sunt:
Eis adde istud *Stobaei*, Serm. 7.
Σωκράτους φάσιν ὅτι τὸν δίκην Λυ-
σίας λόγον τινὰ συγγραψάς ἦλθεν.

αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρησάσθαι.
Τὴν δὲ Λυσίαν εἰπὺν, καὶ μὲν καλ-
λίστον αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰ ῥήματα, ἔφη,
κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' ἐπὶ πρέπειν αὐτῷ
τὸ σεφάνωμα. Τεθνήξῃ τίνῳ, ἔφη,
ὁ Λυσίας, εἰ μὴ ἄτως ἀπολογήσῃ;
ὁ δὲ, εἰ γὰρ, ἔφη, καὶ μὴ νῦν, πάντως
τεθνήξομαι.

Λυσίας κατ' Αἰρίωνον[Ⓢ] laudatur
in Cod. MS. *Harpocratonis*,

Biblioth. Reg. Cant. qui nonnulla
servat in editis non legenda.

Ὁ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ *Σωκράτει* χερ-
σὶν φαμὲν, Αἰρίωνον χερσὶν φασι.

Λυσίας· χρυσοῖς χερσὶν καὶ θυμῷ
εἰς. Eustath. ad *Odyss.* α. 135†.

* *Valesio* ad *Harpocrat.* fideiussore. Verum aut fallitur Vir celeberrimus, aut aliis usus est
scholiis praeter ea quae hodie edita leguntur.

†. Locum hunc laudat *Asbenaens* ex *Lysiae* oratione contra *Alcibiadem*, ut supra vidimus.

LECTIONES
LYSIACAE.

LECTURES
ON THE
SYNTAX

VIRO AMICISSIMO
 GVLIELMO CLARKE
 CANONICO CICESTRENSI.

GRAVE nomen amicitiae semper fuisse duxi, gravissimum hodie sensi: cum aut modestiam Tuam laesura esset publica haec gratulatio, aut leuitatem meam proditura beneficiorum reticentia. In qua tamen sollicitudine plus amicitiae nostrae quam pudori Tuo tribui; maluique ab omnibus meam desiderari prudentiam, quam a Te officii rationem. Nam praeter illum fructum iucundissimae Tuae consuetudinis quem cum ceteris percepi, ut a Te semper et ingenio emendatior et moribus elegantior discerem, singulari porro studiorum nostrorum rationem et adiuuisti consilio, et excepisti beneuolentia. Vnde parum mihi verendum fuisse arbitrabar, ne fortunam Tuam sequi videretur obsequii nostri significatio, aut minus id spectare quod debeo, quam dignitatem quam nuper consecutus es. Verum sit sane, quanquam non ita est tamen. Tanti profecto pene habeo ut Te colerem, amoremque meum testatum facerem etiam periculo suspicionis. Ego interea neque adulari possum, neque Te diligere non possum;

*sum; neque vlla erit tanta fortuna Tua, sit licet aut
Tuis virtutibus digna, aut expectationi nostrae aequalis)
ut ego eam lubentius praedicem quam ingenii Tui et hu-
manitatis laudes. Quaeso igitur, ut Lysias, suauissimus
Orator, et, quod meam diligentiam et excitasse et commen-
dare possit maxime, ex eo genere Scriptorum quorum ad
disciplinas recolendas Tu mihi semper Auctor exstitisti, ob-
sequii mei supersit monumentum, eamque amicitiae no-
strae memoriae perennitatem conciliet, quam velit ille
qui Te ex animo, ut debet, colit observatque.*

Scripsi Idibus Octobris
M.DCC.XXXVIII. ex
aedibus tuis Ioannen-
sibus.

LECTIONES LYSIACAE.

C A P. I.

Lysiae plures. Lysias pro Lysippo. Emendantur Paroemiographi. Φιλοδωκία Αθηνιensiū. Curia ἐπὶ Δελφίνῳ. Apollo Delphinius. Plauti et Terentii Error. Demosthenes emendatus. Locus Varronis apud Nonium Marcellum foedissimo errore liberatus. Molendinae poena. cetera.

EDITIONI nostrae coronidem iam impositurus, atque ocium nactus a labore omnium quos vnquam sumpsi improbiſſimo, institui, vt primus essem, qui messi meae falcem admouerem, vt quae a me emendata aut elucidata sint opera non indillegenti percurrerem. Eo sc. animo, vt, siquid a me inclementer nimis dictum sit, id pro indicto haberem: ambitiose, reciderem: ambigue, arguerem: siquid mutandum, notarem: vt obscurioribus lucem, ingeniosis (si tam magnificam orationem, beneuole lector, non reformides) auctoritatem adderem; vt denique nonnullorum expectationibus morem gererem, qui de arido nimis hoc notandi genere conuesti quaedam praeterea adferri volunt, quae vel Auctoris indolem et scribendi genus, vel Gentis domi bellicae instituta, vel Fori denique iudiciorumque consuetudinem exponere atque illustrare possint. Quorum demum consilium eousque sum secutus, vt me interea meae operae non poeniteret. Neque enim eo sum ab literis ocio, aut, quod isti fortasse verius esse existimauerint, ea ingenii cultura et lepore, vt mihi licere arbitrarer desidi inter delicatulos hodiernae Criticae litare, ad trutinam nescio quam imaginariam Auctorem nostrum exigere, troporum schematumque varietates indagare, Veneresque, vt aiunt, orationis expromendo bonam aetatem contere bonamque chartam consumere. Noui profecto ex hoc aucupio facillime me meos labores ex fatali illo vico redempturum vbi odores veneunt: at ego laeuis eas sem-

per in ambitione literaria partis secutus fuerim, vt talis mihi lectores contingere exoptarem, qualis amicos defumerem, paucissimos, sed cordatos. In hac quoque notularum mantissa pulchram satis opportunitatem mihimet comparasse videor, vt subductis probe rationibus et pensitato mecum meo commentandi caractere, nonnullorum hominum reprehensiones deprecarer, si qui id, quod in Criticorum laboribus maxime sit solenne, in nostris expectarent: nempe, vt quos in eadem palaeſtra mecum defudasse conspexerim, eos omnis conuiciis probisque proſcinderem, malaque ingererem multa. Meus longe aliter fuit animus et sententia, diuque mecum dolui, humanissima studia profitentis humana omnia a se aliena existimare. Veterum ea fuit sapientia, vt Mercurium Gratiis παρέδωκεν locarent, ὡς μάλιτα ἔλεγε τὸ συγχάλασθαι καὶ προσφιλὲς αὐτοῖς. *Plutarch. Dissert. Moral. III.* Quosnam ergo decebit magis ab omni acerbitate orationis abesse, atque (vt *Plato* de *Xenocrate* dixit) ταῖς χάρισι θύειν, quam in liberalissimis disciplinis enutritos, in literis cultissimis exercitatos, qui denique in docendo flectendoque animum legentis non mediocrem artificii sui partem poni viderint? Vnum quod adtinet *Andream Schottum* Anuerpiensem, siquid a me intemperanter nimis excidit, siquid eius in Rep. literaria existimatione indignum, aut mea in eadem nouitate, habeto id omne mihi iam deferuescente ingenio atque in se redeunte, serio displicuisse:

QVAE. HIC. VEL. ALIAS. SCRIPSI. DIXI. FECI.
EX. HUMANITATIS. OFFICIO. SCRIPTA. DICTA. FACTA. SYNTO.
QVAE. SECVS. INSCRIPTA. INDICTA, INFECTA. HABENTOR.

Ad *Lysiam* redeo, cuius rota currente ad-
crefcebat ὁμωνύμων numerus. Adponatur ita-
que (XVIII) *Lysias* bis Cilli-
Ad pag. 3. eiae Praefes. sub Dioclesiano
Edit. nostr. Imp. Vid. *Surium de SS. histo-*
riis ad Aug. XXIII^{um} et O-
ctob. XXX^{um}. *Ruinart. Act Sincer. primorum*
Martyrum, Lipomannum etc. (XIX.) *Lysias*
natione Graecus, sub eodem Dioclesiano et
Licinio Impp. Armeniae finibus tutandis cum
exercitu praefectus. Vid. *Bolland. de SS. MM.*
Sebastenis ad Feb. III. et alibi. (XX) *Ly-*
sias Christianus vnus ex XI fidelibus, qui E-
pistolam Actis Martyrum SS. Tarachi, Probi
et Andronici praefixam consignauerunt. *Rui-*
nart. ad A. C. CCCIV. *Lysiam* interea
qui in nostra classe locum obtinet XII. de-
bemus, vt monui, Adagiorum
Ad pag. 2. Centuriatoribus. Vid. *Lucil.*
Edit. nostr. *Tarrh.* etc. Βῆς ὁ πῶλες. Nam si
per bouem, ὁ ἀνθρώπος Ἀσσίας ὁ
ἀπογοπῶλες, intelligunt Tauri statuam quae Athe-
nis in Arce visebatur, vehementer errant. Bos
ille non erat *Lysias*, sed Senatus Areopagiticus
donarium. Est ὁ καὶ ταῦτος ἀνὰ μῆκος καὶ πλάτος
ὁ ὁ Ἀρῖος πᾶσι τοῖς ἔργοις ἀνίσταται ὁ βουλῶν
πολλὰ ὅτι τις ἐβίλων ἐκείνου. *Pausan. Attic.*
c. 24. Βῆς ὁ πῶλες. χαλκῆς ὑπὸ τοῦ βουλῶν
ἀνίσταται. *Hesych.* Sed non ea statua, verum
prodigium quondam, idque non Athenis, sed
Romae visum prouerbio Βῆς ὁ πῶλες, aucto-
ritatem dedit. *Procop. de bello Gothic.* IV. 21.
Ἐλπίσθαι ὅτι ὁ Ρωμαῖος αἰὶν, ὡς ἔρχοιτο ἢ Ἰταλί-
ας ποτὶ Ἀταλάρχου ὁ ὁδοδείκτης διηγήσα-
ντο· βούνι δὲ τις ἀγέλη ἐξ Ῥώμης ὑπὸ τῶν
τῶν χρόνι ἀμφὶ δειλῶν ὄψιν ἐξ ἈΓΡΟΥ ἔκει-
το τῶν ἀγροῦν, ὡς φέροιτο Εὐρώπης καλῶσι Ρω-
μαῖοι. — Ἰσὶ δὲ τὴν ἀρχαίαν πρὸς ταύτης δὲ τῆς
ἀγορῆς κρήνη, καὶ ΒΟΥΣ ἐπὶ ταύτης χαλκῆς
ἔστηκε Φιδίης (οἰκίας). ὁ Ἀθῶναιος ὁ ἈΥΣΙΠΠΟΥ
ἔργον. ἀνὰ μῆκος καὶ πλάτος ὅτι ὁ χρόνος τῶν πο-
λλῶν ἐν τοῖς ἀνδράσι ποιήματα. — ἵνα ὁ ταῦτον
ἔφη ἢ τινὰ κατὰ παλαιῶν ὁδῶν καὶ τὰ ἀγέλης
ἀπολειπόμενοι, καὶ ταύτης δὲ τῆς κρήνης ἐπιβασά-
σμενος, καθύπερθε βοῆς ὁ χαλκῶς ἔστηκε· τῆς δὲ
τῆς παλαιῆς τινὰ, τῶσδε ἡμῶν, κομίδι ἀ-
γροῦν δόξατα ἔν, ἐνυμνῶντα τὸ ποιήματα
φαντα (ἵσθι ὅτι μάλιστα καὶ εἰς ἡμῶν τῶσδε) ὡς
ὁδῶν κατὰ καταλύσει τῶν ἀρχαίων Ῥώμης. Haec
Procopius. Nimirum hic est ille bos quem
Lysippus Sicyonius signis clarus, (de quo
plurima *Pausanias*, *Plinius*, *Horat.* *Propertius*
aliique) ex aere fecit, non *Lysias* consecrauit.

Βῆς Ἀσίου sc. pro Βῆς Ἀσίου sc. siue vt in
MSS. Codd. exarari solet Ἀσίου, quo pacto
nonnulli Codd. *Steph. Byzantini* pro Ἀσίου
πῶς, Ἀσίου habent. De nomine *Lysias* haec
dicta sunt. Causam autem hanc nostram,
in qua de Eratosthenis nece quaestio ageba-
tur, iudicabant Ἐπίφρων, viri sc. Ἐπίφρων
ἐπὶ τῶν ὁμολογῶντων ὅτι διέφθικεν φόνος, καὶ
ἄλλοι δὲ. De caede enim apud Atheniensis
praeter Areopagum cognoscebat (1) Cūria
ἐπὶ Παλλαδίου, ἥ erat inuoluntaria: (11) ἐπὶ
Πρυτανείῳ, si de Auctore non liquebat: (111)
ἐπὶ Φρυγίῳ, vbi aliquis ob caedem inuolunta-
riam solum vertens noua interea teneretur:
(1v) ἐπὶ Διλαφίῳ denique, vbi quis iure ac
recte caesum contenderet. Nam, vt ait *Cic.*
pro Milone — An est quisquam qui hoc igno-
ret, cum de homine occiso quaeratur, aut ne-
gari solere omnino esse factum, aut recte ac
iure factum esse defendi? In hisce omnibus
aio quaesitum esse de caede. Eius erat lepo-
ris scommma quod in h. populum iaciebat
Lucian. *Icaro.* *Menip.* Καὶ ὁ Φοινίξ ὁ κοίτη
ἐδίετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλάσσει, καὶ ὁ Λακων ἱματι-
γύτο, καὶ ὁ Ἀθῶναιος ΕΔΙΚΑΖΕΤΟ: et *Al-*
istoph. *Equis.* 1313.

Εὐφραμὴν χρὴ καὶ τόμα κλέιναι καὶ μαρτυρεῖν
ἀπὸ τῆς
Καὶ τὰ δικαιώματα συνελθεῖν, οἷς ἡ πῆλη
ἔδει γίνεσθαι.

De hisce Curiis plurima plurimi: optime
omnium *Demosth.* c. *Aristocr.* et *Poll.* VIII.
10. Adiungant quibus ea non satisficiant
Pausan. Attic. c. 28. *Sigon. de Rep. Athen.* III.
2. et *Mensf. Areop.* cap. extr. vt de Lexicis
taceam. Neque fuisset hic in propatulo mo-
ratus, ni magnis hominibus dubitationem vi-
dissem iniectam de loco vbi agebatur causa.
Neque denuo asseram has Curias ita fuisse
prouinciis distinctas, vt vel rerum necessitati
vel diuturnitati temporis earum vsus non ali-
quando cederet. *Lege Demosth.* c. *Boros.* *Iscr.*
Excerpt. c. *Callimach.* et *Valer. Max.* VIII. 1.
Sed quis ille Apollo Delphinus, cedo, et vn-
de dictus? qui non solum Athenis huiusmo-
di aedis nactus est, de quibus vide *Nisarch.*
in *Theseo* et *Pausan.* in *Attic.* verum etiam,
vt constat ex *χ.* in *Pind.* in honore fuit Aegi-
nensibus, et Mensi, Sacris et Ludis nomen
dedit, atque apud Chalcedensis itidem nactus
est

est fanum sui cognominis; cuius postea in
communione adscitus T. Flaminius, ut li-

O. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΗΡΑΚΛΕΙ. ΤΟ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.
O. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΤΟ. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ.

Plane aliena sunt et fabulam redolent quae de
eo Etymo habet idem *Plutarch.* in libro de
solertia Animalium: quam licet historiam tan-
git *Homerus*, siue quis alius, in hymnis, at-
que aere adhuc seruant nummi Tarentino-
rum: Aliena item quae *Lyco*phronis 208.
Apollo, credo, et Diana Δελφικαὶ vel Δελ-
φίνοι ideo dicti, quod erant *uterini*. Nam et
Diana Δελφίνα dicta. Τὸ ἐπὶ Δελφίνοισι ἰδρυθῆ-
ναι ἢ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, λέγει τὸ Ἀπόλλωνι Δελφίνοισι καὶ
Ἀρτέμιδι Δελφίνοισι. Poll. VIII. 10. Eamque
coniecturam adiuvat locus *Laertii* in *Thalete*.
§ 29. Phiala enim a Collegio Sapientum re-
nunciata et ad *Thaletem* reuerfa, O ὅ τῷ ΔΙ-
ΔΥΜΑΙΩ, Ἀπόλλωνι ἀπίστευον, εἰπὼν ὅτι καὶ τῷ
Καλλιμαχῶ

Θαλῆς μὲ τῷ μιδόωτι Νεελίῳ δῆμον
Δίδωσι, τὸτο δις λαβὼν ἀρετῶν.

Τὸ δὲ πρὶν ὅπως ἔχῃ. Θαλῆς Εἰσαμύς Μιλή-
σιος. Ἀπόλλωνι ΔΕΛΦΙΝΙΩ, Εἰσαμύῳ ἀρετῶν
δὲ λαβὼν. Sed me nimium tenuit πολυώνυμος
iste Deus, cuius Epitheta fortasse aeque ac
Oracula tenebris delectantur suis. Iam memi-
nisse oportet me in Auctore purissimo versari,
dissimillimoque istius Dei antistiti, quae

ἀπειλὸν χρίσας παμμιγῇ βολῶ
Δαφνηράγων φοῖβοζεν εἰς λαοὺς ὅπῃ
Σφίγδρις κελαινῆς γῆρας ἀμμιμυρῆν.

Simplex, inquam, noster, et purissimus, nul-
libi tamen simplicior quam ubi rem gestam
narret. Cuiusmodi hic habes de vxore do-
mum ducta, ad funus prodeunte, ab adultero
denique in stupri consuetudinem inlecta. Επὶ
ἀποφορῇ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἢ ἱμῇ

Pag. 5. γυνὴ ὑπὸ τῆς τῆς Αἰγύπτου ὀχθεῖσα
χερσὶ Διφθόρας. Effertur. Imus.
Funus procedit. Sequimur. Terentius verbis
quasi ritualibus. Sed neque *Plautus* neque
Terentius in palliatis suis tam seuerē mores
Graecorum seruāt quin aliquando immisceant
domesticos. Nam *Simo* ille apud *Teren-
tium*, vtut *Romae funus sequi* liceret, id ta-
men. Athenis Atticis non potuit. Ita enim

instituit Solo, ut videbis apud *Demosth.* adu.
Macart. Τὸν ἀποθανόντα περιβέσθῃ ἴδου ὅπως
αἱ βόλῃ. ἐκφέρειν δὲ τὸ ἀποθανόντα τῇ ὑγι-
εῖα, ἢ ἀνὴρ περὶ τῆς, περὶ ἧλιον ἔχον, ΒΑ-
ΔΙΖΕΙΝ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΠΡΟΣΘΕΝ ὅταν
ἐκφέρειν, ΤΑΣ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΟΠΙΣΘΕΝ.
Quae verba leuiter sunt corrupta, cum legi
debeat, τῇ ὑγιεῖα ἢ ἢ, ἀνὴρ περὶ τῆς, vt
loqui semper obseruantur scriptores grauissimi
atque *Atticistae*. e. g. *Plato* in *Sympos.* init.
Τῇ ὑγιεῖα ἢ ἢ τὰ ἱππικὰ ἴθυσιν αὐτὸς τὴν
οἱ χροῖται. Idem in *Apolog. Socras.* Τῇ γὰρ
πανυγιεῖα δὲ μὲ ἀποθνήσκουσιν ἢ ἢ ἀνὴρ ἔλθου τὸ
πλοῖον. Sed prius quam manum de tabula,
occasione hinc quoque arrepta, more eorum
qui vna fidelia duos parietes dealbant, emen-
damus etiam *Varronem* de vit. P. R. l. 3. apud
Nonium Marcellum. Propinqua adolescentulae
etiam *Anthraxinis*: Proxima amicula nigello,
capillo demisso sequerentur luctum. Ain' vero,
luctum? Immo lectum, si quidquam sit quod
credam aut certo sciam: lectum sc. in quo
efferreretur. Ego interea ad cetera pergā, ubi
lectorem semel admonuero plurima ex hac
oratione erui posse quae ad domesticas Athe-
niensium rationes expediendas, atque ad com-
munia vitae officia elucidanda pertinere pos-
sunt: Cuiusmodi sunt de habitandi ratione,
de cerussa feminarum, de obsona-
torum ministeriis, de pistrini deni- Pag. 11.
que poena apud Antiquos quam ser-
vis nequam minitari solent in Comoedia: An-
cillis maxime. Ter. *Adelph.* v. 3. 60.

Atque ibi fauillae plena fumi ac pollinis
Coquendo sis faxo et molendo.

Namque ubi dicitur, *Exod.* XI. 5. *Moriatur
omne primogenitum in terra Aegypti, a primoge-
nito Pharaonis, qui sedet in solio suo, ad primo-
genitum Ancillae, quae est in Carcere*, Hebraei
habent מִן הָרְחֵץ אֶתְּמֹלָם, post molam. Ea-
dem poena hodie quoque multari in frugi mu-
lieres apud *Francfurtensis* narrat *Burnettus* in
Itinerario.

78, ἀδίκους ἀνθρώπους ἀπολείπειας ἐάλωσαν
 παρ' ἑμὶ ψυδομαρτυρίας, ἥτις ἐδὲν ἐν
 πάλαι τοῖς παπυρίοις. ὅπως δ' ἐν ἡδὲ πάλαι τοῖς
 αὐτοῖς γρηγόριον, οἷος ἐμὰς ἐστὶ μὴν τὰς τῆς
 κατηγόρου λόγους πηγὰς ἡγησάθῃ. Andocides.
 Λυσιστραμὶς ἐν ὑμῶς δίκαιον καὶ ἐν δὲ χαλεπὸν αὐτῷ
 αὐτοῦ ὁρῶν καὶ ἡμῶν ἀπέσταν, ὡς παρ
 Pag. 331. τῆς κατηγόρου. ἀνέλεον γὰρ τὸ ἀπολο-
 γηθῆναι, καὶ ἐξ ἰσῶ ἀκροῦσθαι ἰλυσ-
 τῶν ἔχον. οἱ μὲν γὰρ πάλαι ἄλλοις ἐπὶ ἐκδίκαι-
 οῖς, αὐτοὶ αὐτοῖς κενύοντο ὄντας, καὶ κατηγόροις ποιοῦ-
 σασθαι. ἡμῶς δ' ἀγωνιστοὶ μὲν εἶναι καὶ δια-
 λῆς καὶ κενύοντες μαγίστη. οἷος δ' ἐν ὑμῶς ὄντας
 πάλαι ἔχον τοῖς ἀπολογιστοῖς. οἷμας γὰρ πάλαι
 ὑμῶς εἶναι, ὅτι πολλοὶ ἡδὲ πάλαι καὶ ἐν αὐτοῖς
 κατηγόροις ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας ἐκλήγησαν ψυ-
 δόμοις ἅττω φανερῶς, ὡς ὡς πάλαι τῆς πε-
 πηγυμένον, μισθῶν ἀπὸ αὐτῶν. οἱ δ' αὖ μαρτυ-
 ρήσαντες τὰ ψυδοῖς καὶ ἀδίκους ἀπολείπειας ἀν-
 θρώπους ἐάλωσαν, ἥτις αὐτὸ ἐν πάλαι τοῖς πα-
 πυρίοις. ὅς δ' ἐν τοιαύτῃ πολλὰ γρηγόριον, ὡς
 ἔγν' αὐτοῖς, οἷος ἐμὰς, ὡς αὐτοὶ δίκαιον, μὴν
 τὰς τῆς κατηγόρου λόγους ἡγησάθῃ πηγὰς, πάλαι
 αὐτοὶ καὶ ἡμῶν ἀπέσταν. Lysias. Si ex Foro in
 Scenam tranſas, eadem pene rerum facies,
 et egregia ingeniorum paritas. Athen. l. i.
 p. m. 13. Πάλαι μὲν οἷον, αὐτοὶ δ' ὑμῶν νυν-
 ῶν Πιδάρογ ἐπαινεῖ. Εὐχολοῦ δ' ὅπως

Αποκρίν. γι τ μ οἶον εὐδοκίμειν αἰ
Παρε ταῖς ἱταίραις τ παλαιόν, ἀνδρ θ
Μη τ παλαιόν, ἀλλὰ τ νώτιστον.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἀλιεὺς χρὴδον ἀπαρραλλάκιως, ὅ
ΣΦΟΔΡΑ μόνου περὶ μόνου αἰνι δὲ ΑΒΙ. Idem l.
3. p. m. 42. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βουλίσκῃ

A. Καὶ ὅτε μὲν ὄψιν γ' ἔλθουσιν τὸ ἐν λήγειν
 Ὀπίω περὶ ἀπλήγας· ἀλλὰ ταυτὶ λάμβαναι
 Πάσθαι τὰ μῆλα. B. Καλὰ γ. A. Καλὰ δ' ἔτι·
 δ' ὄιοι.

Νῦν γὰρ τὸ πνεῦμα τῶν ἀπογνῶντων
Εἰς τὰς ἀβύσσους ἐστὶν ἐκτεθειμένον.
Β. Πᾶς ἑκπεσὼν φησὶν γὰρ ὅτι ὁ Θεοφόρος.
Φασὶν τὰ χρυσὰ μῆλα ταῦτ' εἶναι τέλεια
Μὴ. Α. Ἐπεὶ ὀλίγοι τὸ καλὸν, ἐστὶν πολλὰ καὶ
καὶ τίμια.

ΕΛΛΗΝΕΣ Δ' ΟΙ ΜΗΛΙΤΑΙΟΙ ΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΤΑ ΙΑΜ-
ΝΕΑ ΠΡΟΒΗΝΤΕΣ ΩΣ ΊΔΙΟΙ, ΤΑ ΕΫ ΑΝΙΣΤΑΝΤΕΣ ΠΑ-
ΘΕΙΝ

Παρ' Ἐπειρώδων ὄρμη γι νῆ ἃ Ἀριεῖμι
Φοοί τὰ χροσὰ μῆλα ταῦτ' Ἥ τείμα
Μί'. Β. Εἰσι ὀλίγοι τὸ καλὸν, ἔτι πασιπαχῆ
Καὶ τίμοι' τάται μ' ὀβολὸν ἃ πολὺ
Τίθημι, λογιῶμαι γ'—et quae sequuntur.

Vbi nimirum voces τα & Ἀσφύς credo olim margini a lectore quodam fuisse adlitas e regione *Antiphanis* Iamborum, quos *Eriphus* suae fabulae inseruit. Quid enim in textu *Athenaei* potuere, nondum video. Pari passu ambulant *Aschylus* apud *Athen.* l. 1. p. m. 9.

Ὁ δ' εἶπεν ὅς ποτε ἀμφοῖ μοι βίβλιν
Γιγλωποτιῶν, τ' κακοσμοῖ ἐσχάτῳ
Ἐξέβηεν ἀπ' ἡμετέρας· αἶψ' δ' ἱμῶ χάρα
Πληγῆς ἐσαύχηνεν ἐσθρακευμένη
Χαλῆς μυρταῶν τοιχείῳ πνίξας μοι.

et Sophocles ibid.

Αἰ' ἀμφὶ θυμῷ ἢ πάσσομαι ἐρῶντα
 Ἐρῶντα δὲ ἡμῶν· ὅτι δ' ἰμῶ πάρε
 Καίαν· τὸ τυχῶν ἢ μύρε πῶς.

Eadem porro ratione *Theophilus* in *Neoptolemo*:

Οὐ συμψύχοι ἴα ἐς ἑρσιόνην γυνή.
Πατριὰ γὰρ ἀκαίῃ ἐπὶ μακρὸν ᾤκησεν
Εὐὲ θεοδωλίου, τὸ ᾤκησεν ἀπορροήσασα
Ἐκ νεκρῶς ἴταρον λιμὲν ἔχουσι ἐξορῶντι.

quae iisdem pene verbis ante eum *Theognis*.

Ὁὐτος συμπίπτει εἰς γυναικὸς τὴν ἀνδρὸς γένεσιν·
 Οὐ γὰρ ἀποδιδόσκει τὴν ἀνδρὸς ἀνδρὸς,
 Οὐδὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀποδιδόσκει τὴν ἀνδρὸς.
 Πολλοὶ δὲ εἰς τὴν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

Pro *συμψίγω* legit *ἡγήσω* *Clemens Alexandrinus* Strom. l. 6. quem librum vti et *Euseb.* *Præparat. Evang.* l. 10. adeat qui τὸ *ὁμοψίγω* εἰς *κλωπῶν τῆ βαλλῶν* penitus inspicere velit. Plena est eorum mæsis: ego spiritus tantum colligo. Ex Antiquis etiam olim de furto literario scripsere *ALCAEVS* de *Ephori* furtis, non quidem ad normam historiae confcribendæ, sed per parœdiam. *ARISTADES*, cuius opus laudatur a *Porphyr.* apud *Eusebium Præp. Evangel.* l. 10. περὶ *συναμψίγως* siue de fortuita Auctorum conuenientia. *ARISTOPHANES* Grammaticus ὁ τῶν παραλλήλοις *Μανάνδρῳ* τὴν ἀφ' ἧς ἐκείνῳ ἐπιλογαῖς. *LATINVS* (vel iuxta quosdam *Cratinus*) in libris *IV* περὶ τῶν ἰδίων *Μανάνδρῳ*. *LYSIMACHVS* in libris *II* περὶ τῶν ἐφ' ἑρῶν *κλωπῆς*, *PHILOSTRATVS* *Alexandrinus* περὶ τῶν *Σοφοκλέους κλωπῆς*. *POLLIO*, qui librum de *Herodesi* furto conscripsit, itemque Epistolam ad *Soterindam* de *Ctesiae* plagiiis, et libri cui nomen inditum est *Ἰχθυῶν*, vbi de *Theopompo* multa leguntur.

didam, Platonem, Lysiam, Hyperidem, Demosthenem, adeoque ipsum Naucratem Isocratis discipulum (ita enim legerem $\kappa\acute{\iota}$ δ δ $\text{Isokrat\acute{e}us}$, non $\text{Isokrat\acute{e}us}$, $\text{Isokrat\acute{e}us}$ $\text{Isokrat\acute{e}us}$, Vid. Cic. 1. de Orat. 23. 244. Orat. 51.) auctores funebrium Orationum recenset, vix, credo, Isocratem praetermisisset, si aliqua de ea re constans valuisset opinio. Si desit quod addam credibilis est longe, quaternos Isocratis discipulos (nam ex eodem ludo siue officina dicendi exierunt Theopompus, Theodectes, Naucrates et Isocrates Apolloniates) inter se ingenii et eloquentiae laudibus concertasse, quam consummatissimum Magistrum, qui vocis auctoritate et forensi luce semper fere carnisae dicitur, ad puerilem pene aemulationem defendisse cum iis quos ipse informauerat. Eam in Isocrate dicendi infrequentiam testatur Cicero, cuius pene verbis vtor, et Photius Cod. CCLX. Οὐτὸς [Isocrates] $\pi\rho\acute{o}\tau\epsilon\varsigma$ δ $\lambda\epsilon\gamma\omega\mu\epsilon\tau\alpha\iota$ $\rho\acute{\eta}\mu\alpha\tau\alpha$ $\lambda\acute{\iota}\gamma\alpha$ $\tau\acute{\iota}$ $\mu\eta$ $\delta\upsilon\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$ $\omicron\upsilon\lambda$ $\delta\eta\mu\eta\gamma\omicron\gamma\epsilon\iota\lambda$ $\alpha\lambda\lambda\alpha\upsilon\varsigma$ $\pi\omega\iota\eta$ $\delta\eta\mu\eta\gamma\omicron\gamma\epsilon\upsilon\varsigma$, $\acute{\omicron}\tau\epsilon$ $\kappa\acute{\iota}$ $\alpha\iota$ $\alpha\iota\kappa\iota\omicron\nu\alpha\iota$, $\acute{\iota}\phi\eta$, $\alpha\iota\tau\alpha\iota$ $\pi\acute{o}$ $\tau\iota\mu\alpha\iota$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\iota\omega\mu\alpha\iota$, $\tau\acute{\iota}$ δ $\sigma\iota\delta\eta\sigma\eta\iota$ $\tau\mu\alpha\tau\iota\kappa\alpha\iota$ $\pi\omega\iota\sigma\iota$. Porphyrius tamen apud Eusebium Praepar. Euangel. l. 10. scribit solitum fuisse gloriari Theopompum, praeceptorem a se superari. Mitto Isocratis ἐπιτάφιον λόγον , quem in honorem Euagorae habuit, cum non sit publici instituti, neque ex eo genere laudationum Graecarum quas in hoc loco pertractari velim, eademque de causa quem in honorem Hermiae composuit Aristoteles, vt liquet ex Athenaeo l. 15. Conscripsisse orationem funebrem in eos qui ad Chaeroneam in proelio ceciderunt DEMOSTHENEM $\tau\acute{\epsilon}$ $\pi\omega\iota\upsilon$, et ex Plutarcho liquet, et ex Demosthenis etiam ipsius auctoritate abunde confirmatur. Intercidit vero, neque ea quae in Editis Demosthenis orationibus locum XXIIIdum occupat, tanto nomini temere est adscribenda. Eam confodit olim Dionysius Halicarnasensis, Libanius et Photius, ceterique iudices acutissimi: $\phi\omicron\epsilon\lambda\iota\kappa\acute{\epsilon}\varsigma$ $\kappa\acute{\iota}$ $\kappa\alpha\iota\tau\epsilon\varsigma$ $\kappa\acute{\iota}$ $\pi\alpha\upsilon\delta\alpha\epsilon\lambda\omega\delta\eta\varsigma$ ἐπιτάφιον Dionysio dicitur, qui meam fidem non acre impetabit. Verum ne auctoritate magis duci quam veris vinci videamur, excitemus ex suis latebris Sophistam,

Namque hoc inclusi ligno occultantur Achivi.

In orationis aditu, vix rota currente; ὁμοίως
 ῥῆτος ΔΙΑΔΕΧΘΗΝΑΙ τοῖς πρῶτοις τοῖς ἑρη-
 κούσις ἐνθάδ' ΕἶΝΑΙ μοι δοκῇ. Itane? Δοκῇ
 μοι ΕἶΝΑΙ ΔΙΑΔΕΧΘΗΝΑΙ. Sed ne me ni-
 mis inclementem dixeris, aut eas poenas ab
 Auctore petere quas Librarius debeat, locum
 ita emendari posse concedam, ὁμοίως ῥῆτος
 διὰ λυθῆναι τοῖς πρῶτοις τοῖς ἑρηκούσις ΕΝ-

ὉΔΔΕ ΔΕΙΝ ΕΜΟΙ δεινῇ. Sequitur autem,
 Μόνοι γὰρ πάσι τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἑσπερ ἵδουσαι τὰν-
 τῶν (l. τὰντῶν) ὄψεσθαι, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν παρ-
 ἰδῶσιν. Ὡς τε δικαίως αὖ τις ὑπολάβῃ τοὺς μὲν
 οἱς τὰς ΕΠΗΛΥΔΑΣ ἰδόντας πάλιν, καὶ τὴντοι
 πολέτας πηγαγομένης ἡμέρας ἦν τοῖς εἰσπορευ-
 οῖσι τῇ παύσει τῆς γῆς ἡσυχίας γινῆαι τὴν πα-
 τέρειον πολέτας ἦν. Scitum est istud ἐπὶ-
 λυδῶς πόλεως, vix Tyrone in literis Graecis,
 nedum Demosthenis dignum. *Hesych.* Ἐπὶ-
 λυδῶς, ἡμεῖς ἰδόντας ἐξ ἑσπερ γῆς, ἐπὶ λυλῶς,
 ἢ ὅταν ἰδῶσιν. Recte sane, neque enim Ci-
 vitates, in quas migramus, verum nos qui
 commigramus ipsi, iure Ἐπὶ λυδῶς vocamur.
 Porro autem non leuiter contra historiam
 suae gentis peccat. *Εριχθίᾱ ἵνακα τὴν σῶσιν καὶ*
ἡσυχίαν, τὰς αὐτῶν παύδας, ΑΞ ΥΑΚΙΝΘΙΔΑΣ
ΚΑΛΟΥΣΙΝ, οἱς πρὸς τὴν θάλασσαν θύειν ἀνα-
λῶσιν. Si ocium esset, quaererem quid dix-
 erit qui dixit ΑΝΑΛΩΣΑΙ θυγατέρας, verum
 cum illud non habeam nimium, moneo
 tantum cespitauisse bonum hominem qui
 duas historias ridicule contaminauerit, neque
 enim Hyacinthidas vocari Erechthē, sed *Hy-*
acintēsi Lacedaemonii filias, qui ob simile fa-
 ctum cum Erechthe nobilitatur. Sequitur:
Εμμένοντι Ἀκάμαντι τῇ μητρὶ, ὃν οἱς
Ομηροῦ ἵνακα ΤΗΕ ΜΗΤΡΟΣ φησὶν Αἰθρῶς
Ἀκάμαντα οἱς Τροίαν ἐνέλκει. Id quod *Hom-*
erus falua historia meminisse non potuit. Ae-
 thra enim Thefei erat mater, Acamantis au-
 tem *matris*. Noster tamen, ne offciantia sua
 lectorem lateret, iterum ἀντιστοχίας inculcat:
 Ο μὲν οὖν παλαιὸς ἐπελεγμὸς κινδύνου, τὴν σῶσιν
 ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΜΗΤΕΡΑ ἵνακα. *Homerus* in-
 terea de Acamante, nedum de hoc facto, ne
 vnum quidem verbum. Quin et vero simi-
 limum est Aethram ipsam Troiae non fuisse.
 Istum enim εἶχον *Iliad.* γ. 144.

Αἰθέριον Πιπθῆναι θύγατρα, Κλυμένη τι βοῶσιν,

obelo notauerunt olim, vt videre est apud *Plutarch.* in *Theſeo*: et *Eustathius*, verſum, ſi genuinus eſet, de Aethra Theſei matre dici poſſe negat. In *Tribuum* recenſione, quae orationem claudit, indiſtincte αἱ τριῦς, facta, indicia ſunt maxima nugacifiſimi Imitatoris. Nefciuit ille Athenienſium fuiſſe morem, vt *Tribuum* nomina vno et perpetuo ordine citarent. Eum ordinem, contra ac noſter ſimius, conferuarunt Antiqui. Ex *Polluce* ſic ſe habet, VIII. 9.

ΕΡΕΧΘΗΣ.
ΚΕΚΡΟΠΗΣ.
ΑΙΓΗΣ.
ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ.
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ.

ἈΝΤΙΟΧΙΣ.
 ΛΕΟΝΤΙΣ,
 ΟΙΝΗΙΣ.
 ΙΠΠΟΘΡΩΝΤΙΣ.
 ΑΙΑΝΤΙΣ.

In bello eadem fuit τάξις, ut credibile est ex his locis Herodoti et Plutarchi inter se collatis. Τὸ μὲν δὲ ξὺν κίριον ἦν ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ δὲ νόμος εἶχε ὅτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχει κίριον τὸ δέξιον ἡγεμόνα ὃ τότε, ἐξεδίκοντο, ΩΣ ΑΡΙΘΜΕΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΥΛΑΙ, ἐξ ὁρίων ἀλλήλων. Herodot. Eras. 111. Iam quid velit ΩΣ ΑΡΙΘΜΕΟΝΤΑΙ, ni certam habuissent domi et legitimam quasi seriem Tribuum numerandarum? Πλεῖστον χρόνον ἀνιερσάντων καὶ ΔΕΟΝΤΙΔΑ καὶ ΑΝΤΙΟΧΙΔΑ φυλῶν ἡγούμενον λαμπρῶς τεταγμένοι ΠΑΡ ΑΛΛΗΛΟΥΣ, τε Θμιστοκλῆς καὶ ὁ Αλκιβιάδης· ὁ μὲν γὰρ Αισκλίδης λέγει, ὁ δὲ Αἰσχυρίδης. Plutarch. in Aristide. Multa praeterea contra puritatem Atticam dicta, multa inuenuste opposita prudens omitto. Et quanquam insit numerorum quidam flexus qui auris percellit, quanquam suis locis tota oratio non inconcinne sit instructa, id quod elaborare maxime soleant Sophistarum filii, ille tamen

Demens, qui nimbos et non imitabile fulmen.

Fuit ARCHINVS quidam Atheniensis qui λόγον ἐπιτάφιον scripsit, teste Platone in Menexeno, atque etiam Photio Cod. CCLX. Τάχα δ' αὖ τις καὶ αὐτὸν [Isocratē] αἰτιάσασθαι κλονῆς, ἐξ ὧν ἐν τῇ παρηγορικῇ λόγῳ αὐτῷ πολλὰ τῶν καὶ τῶν ἐπιτάφιος λόγους εἰρημόνων Αρχίνῳ τε καὶ Θεοκλιδῇ καὶ Λυσίῳ ὑπεβάλλει. Iam si harum Orationum originem quaeras, ab initio fere Reip. Atheniensis morem inualuisse video, ut in concione, populari oratione eos laudarent qui in proelio sint interfecti, eamque laudandi consuetudinem ita probari, ut quotannis illa die recitari orationem necesse fuerit. Cic. I. de Orat. Adiunge Menandrum Rhetorem, καὶ ἐπιτάφιος. Δίγμ' παρ' Ἀθηναιοῖς ἐπιτάφιος, ὁ καθ' ἕκαστον οἰκιστὴν ἐπὶ τοῖς πεπρωμένοις ἐν τοῖς πολέμοις λεγόμενον λόγῳ. Pergit, Οὗς γὰρ αὖ εἶπεν ὁ Πολέμαρχος, ἐπειδὴ καὶ τότε (l. τότε) τὸ τ' τιμὴς ἀποδίδῃ παρ' Ἀθηναίων. Vtrum genus illud dicendi ab Aegyptiis profectum sit necne, qui ad civilem Graecorum vitam excolendam plurimum contulere (ex Aegyptiis certe arcesitum memorat Diodorus Siculus, l. 1.) illud nondum pro comperto habeo; ex omni tamen Graecia Athenis fere solis constitit, et a quibusdam scriptoribus istius populi quodammodo inuentum esse perhibetur. ΜΟΝΟΙ δ' ΑΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ τρέφα τὰυτ' οἰομένη· τὸ μὲν ὑπὲρ τὴν πόλιν τιλοῦσθαι, αὐτῇ μὲν ἰσχυρῶς ἐπὶ

ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτι· λίγην, et quae sequuntur. Aristid. Atque haec fuit, ὡς ἐν παρηγορικῇ, emortualium Orationum apud Atheniensis facies. Ad Romanos deinde ritus ille propagatus et domesticis etiam laudationibus subinde adauctus in tantum accreuit, ut conquerantur Lin. VIII. 40. et Cic. de Cl. Orat. 16. istiusmodi laudationibus historiam Romanam mendosiorē esse faciam. Honos ille defunctos quoscumque, si modo genere vel dignitate illustriores fuissent, pro rostris ornandi ad coniunctissimum fere semper deferebatur, licet scribat Quintilianus pendere frequenter ex publico aliquo officio atque ex S. C. Magistratibus saepe mandari. Vtrumque fortasse verum, ut publicam personam, Consulem puta aut Praetorem, Magistratus: priuatam genere coniunctissimum solenni oratione produceret. Ita Brutum qui 1^{mus}. Consulatum gessit laudauit Collega Valerius Publicola, ut fusius in sequentibus: Publius Decius Fil. qui primo Consul de Samnitibus triumphauit, IIII Cof. a Collega Fabio Maximo laudabatur. Aurel. Viſt. c. 27. Lin. X. 29. Filium suum laudauit Fabius Maximus. Plutarch. Cic. de Senect. c. 4. Faustum filium Sylla. Appian. B. Civil. L. Metellum patrem Q. Metellus. Plin. VII. 43. Allato in forum corpore Appii, non Xyri sed alterius, adiens filius Cofs. et Tribunum postulauit congregari sibi legitimam concionem, ut more Romano de patre orationem haberet. ex Lin. l. 2. et Dion. Halic. l. 9. Octavius Drusum nepotem Sueton. in Claud. c. 1. Marcellum itidem, si fides sit Seruio ad 1. Aen. 716. Alios alii, de quibus nunc dicendi neque tempus esse video, neque, si tempus superesset, a me, ut dicatur, exspectari. In Municipiis nemo fere publico funere efferebatur sine laudatione In agro Cordubensi,

SEMPRONIAE. VARILLAE.

HVIC. MELLARIENSES.

LOCVM. SEPVLTVRAE.

FVNERIS. IMPENSAM.

STATVAM. LAVDATIONEM.

DECREVERE.

SEMPRONIA. VARILLA. F.

HONORE. ACCEPTO.

IMPENSA. REMISSA.

PIISSVMAE. MATRI.

POSVIT.

Gruter CCCCLXVI. 9.

Carpil in Hispan.

C. SEMPRONIO. SPERATO. FLAMINI. DIVORVM.
AVGG. PROVINCIAE. BOETICAE.

IMP. NERVA. TRAIANO. CAES. AVG. GERM. III.
VICERIO. ALARIANO. ET. L. MARCIO. POSTVMO. COSS.

HIC. PROVINCIAE. BOETICAE. CONSENSV. FLAMINIS.
MVNVS. EST. CONSEQVVT. PERACTO. HONORE.
FLAIMN. ET. FECIALI. OMNIVM. CONCIL. ET.
CONSENSVS. STATVAM. DECREVIT. HVIC. ORDO.
MELLARIENSIS. DECREVERVNT. SEPVLTV.

IMPENS. FVNERIS. LAVD. STATVAS. EQVESTRES. DVAS.

VENVSTA. VXOR. HONORE. ACCEPT. IMP. REMISSA.

P.

Ibid.

Gruter CCCXXI. 10.

D. M. S.

L. ACILIVS. L. F. GAL. BARBA. II. VIR.
VIXIT. ANN. LXIII.

ACILIA. L. F. LEPIDINA. N. ME. VI.

L. ACILIVS. L. F. GAL. TERENTIANVS. II. VIR. ANN. LVI.
CORNELIAE. Q. F. LEPIDINAE. ANNOR. LX. L. VXORI.
INDVLGENTISSIMAE. MARITVS. PISSIMVS. FLAMINIC.

M. S. D. D. FVNERVM. INPENSAS. LAVDATIO
NES. LOCA. SEPVLTVRAE. STATVAS. D.

H. S. S. SS. V. T. L.

Gruter CCCXLIII. 3.

Primus apud Romanos mortuo Collega Bruto, supremas eius laudes oratione profecutus est Publicola, vt liquet ex *Lin.* II. 7. *Anrel. Victor. de viris illustribus* c. 10. *Plutarcho* in *visa*. *Αποδείξαντο* ὅτι οὐαλιστέον καὶ τὰς εἰς τὴ συνάρεχον τιμὰς, αἷς ἐκκομίζεσθαι καὶ θαυμάσιον ἐκείνων καὶ λόγων ἐπ' αὐτῇ διεξελθὼν ἐπιτάφιοι, ὃς ὅτως καὶ Ῥωμαίων ἡγαγήθη καὶ τοσαύτην ἔχει χάριν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μεγάλαις ὑπάρχειν ἐξ ἐκείνου τελευτήσαντι καὶ τῷ ἀείτῳ ἐκκομίζεσθαι. λίγα δὲ καὶ τῷ Ἑλληνικῶν ἐπιταφίων ἐκείνου γνήσιον περιεσφύεργς, ἔστι μὴ καὶ τὸτο Σόλωνος εἶναι ὡς Ἀναξίμανδρος ὁ ῥήτωρ ἰστέον. Romanis quoque inuentum attribuit *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom.* V. 17. Οὗτοι γὰρ ποτε Ἀθηναῖοι προσέειπον τὸ ἐπιτάφιον ἵππων τῷ νόμῳ, ὅτι δὲ τῷ ἐν Ἀρτεμισίᾳ καὶ ἐπὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιῶν καὶ ἐν τῷ παλαιοῦ ἀποθανόντων ἡγεμόνων, ὅτι δὲ τῷ ἐπὶ Μαργιθῶνι ἔργων. vbi videas plura. In Concionibus Romanis duo sunt praecipue notanda, quod cito in tantum creuit laudandi haec cupido vt ab Augusti temporibus laudationes fierent duplices. Imperator ille sororem Octauiam in sacratio Iulio, Drusus pro rostris solenni oratione profecutus est: Imperatorem mortuum laudarunt Tiberius et Drusus, ille pro aede Diui

Iulii, hic pro rostris. *Dio. Suetonius.* Pium Antoninum M. Antoninus et L. Verus pro rostris vterque. *Capitolin.* in *M. Antonino*: Alterum est quod, quamuis ab initio virorum tantum gesta, nunquam mulieres laudare mos fuisset, quia tamen Camilli temporibus Matronae Romanae, quum in publico deesset, aurum contulere, quo se Romani a Gallis redimere possent, vt sacro auro abstinere, cautum fuit S. C. vt ob praeclarum hoc facinus (quod tamen *Plutarch.* in *Camillo* aliter narrat, ego *Linum* sequor V. 50.) earum in funeribus, ficut in virorum solennis laudatio habetur. Primus itaque Popiliam matrem laudauit Crassus filius. Ita *Alexand. ab Alexandro* IV. 8. nescio tamen quo animo vel auctoritate. Porciam Catonis sororem, Domitii Ahenobarbi vxorem Cicero. Vid. 13. *ad Attic.* 48. (qui ibidem quoque memorat M. Varronis et Lollii laudationem). Amitam suam Iuliam, vxoremque Camillam (qui honos tunc primum feminae aetate iuniori perfoluebat, vt *Plutarch.* in *Caesare*) laudauit Iulius Caesar. *Plutarch.* et *Suetonius*, Aviam Augustus, *Suton.* in *Aug.* c. 8. Iunia Caesii vxor M. Bruti soror, quanquam in testamento, cum ferme cunctos procures cum honore nominauisset,

naufisset. Caesarem omisit, id tamen non prohibuit quo minus laudatione pro rostris ceterisque solennibus funus cohonestaretur. Verba sunt fere Taciti 3. Ann. 76. Exstat apud Fabretum p. 168. marmor elegantissimum, sed aetatis vicio tertia circiter parte vniuscuiusque lineae consumptum, in quo continetur honestissimum praeconium, quod in honorem coniugis defunctae habuit

Cuius quidam Romanus, cuius nomen, fortuna et condicio ad nos non descendit. Elegantiam habet maximam, aetatem optimam, et singulare, quod sciam, exemplum continet orationis publicae marmori saxoue concredita. Ecce autem, ut habeas ubi ingenii solertiam exercere possis, nonnulla enim forsitan restant enodanda, et novum quasi Eloquentiae Romanae specimen admireris.

ME PATRIAE REDDITVM A SE NAM NISI PARASSES QVOD SERVARE
INANITER OPES SVAS POLLICERE TVR ITA NON MINVS PIETATI TV
ME DEBEO.

QVID EGO NVNC INTERIORA NOSTRA ET RECONDITA CONSILIA S
ERVAM VT REPENTINIS NVNCIIS AD PRAESENTIA ET INMINEN
TVS TVIS CONSILIIS CONSERVATVS SIM VT NEQVE AVDACI
TEMERE PASSA SIS ET MODERATIORA COGITANTI FIDA RECE
SOCIOSQVE CONSILIORVM MEORVM AD ME SERVANDVM D
TVAM ET VIRVM EIVS C. CLVVIVM CONIVNCTO OMNIVM PER
SI ATTINGERE CONER SATIS ISTI MIHI TIBIQVE SALVTARITER M
ACERBISSVMVM TAMEN INVITO MIHI ACCIDISSE TVA VICE PATEBO
SIVE PATRIAE BENIFICIO ET IVDICIO APSENTIS CAESARIS AVGVSTI
DE RESTITVTIONE MEA M. LEPIDVS CONLEGA PRAESENS INTERP
PEDES PROSTRATA HVMI NON MODO NON ADLEVATA SED TRA
MODVM RAPSATA LIVORIBVS CORPORIS REPLETA FIRMISSIMO
RES EDICTI CAESARIS CVM GRATVLATIONE RESTITVTIONIS ME
AM CONTVMELIOSIS ET CRVDELIBVS EXCEPTIS VOLNERIBVS PA
VT AVTOR MEORVM PERICVLOSVM NOTESCERET QVOI NOC

QVID HAC VIRTUTE EFFICACIVS PRAEBERE CAESARI CLEMENTIA
STODIA SPIRITVS MEI NOTARE INPORTVNAM CRVDELITATEM
PATIENTIA

SED QVID PLVRA PARCAMVS ORATIONI QVAE DEBET ET POTEST E
MA OPERA TRACTANDO PARVM DIGNE PERAGAMVS QVOM PR
MERITORVM TVORVM SOCIVS OMNIVM PRAEFERAM TITVLVM
PACATO ORBE TERRARVM REDDITA REPUBLICA QUIETA DEINDE N
TEMPORA CONTIGERVNT FVERVNT OPTATI LIBERI QVOS ALIQUA
DERAT SI FORTVNA PROCEDERE ESSET PASSA SOLLEMNIS INSERVIE
STRVM DEFVIT PROCEDENS ALIAS SPEM FINIEBAT QVID AGITAV
QVAE INGREDI CONATA SIS FORSITAN IN QVIBVSDAM FEMINIS
LIA IN TE QVIDEM MINIME ADMIRANDA CONLATA VIRTVTIBVS
DIFFIDENS FECVNDITATI TVAE ET DOLENS ORBITATE MEA NE TENEN
TE SPEM HABENDI LIBEROS DEPONEREM ATQVE EIVS CAVSSA ESS
ELOCVTA ES VOCVAMQVE DOMVM ALTERIVS FECVNDITATI
MENTE NISI VT NOTA CONCORDIA NOSTRA TVIPSA MIHI D
DICATIONEM QVAERERES PARARESQVE AC FVTVROS LIBEROS T
QVE TVIS HABITVRAM ADFFIRMARES NEQVE PATRIMONI NOS
FVERAT COMMVNE SEPARATIONEM FACTVRAM SED IN EODEM
ET SI VELLEM TVO MINISTERIO FVTVRVM NIHIL SEIVNCTVM NI
HABITVRAM SORORIS SOCIAEVE OFFICIA PIETATEMQUE MIHI D
FATEAR NECESSEST ADEO ME EXACVISSE VT EXCESSERIM MENTE ADEO
TVS TVOS VT VIX REDDERER MIHI AGITARI DIVERTIA INTER NOS
FATO DICTA LEX ESSET POSSEM ALIQVID CONCIPERE MENTE QVA
ESSE MIHI VXOR CVM PAENE EXVLE ME VITA FIDISSVMA PERMAN
QVAE TANTA MIHI FVERIT CVPIDITAS AVT NECCESSITAS HABENDI LI
FIDEM EXVEREM MVTAREM CERTA DVBIIS SED QVID PLVRA
APVT ME NEQVE ENIM CERTE TIBI SINE DEDECORE MEO ET CO
TATE POTERAM

MI VERO QUID MEMORABILIS VS QVAM INSERVIENDO MIHI C
 QVOM EX TE LIBEROS HABERE NON POSSEM PER TE TAMEN
 ENTIA PARTVS TVI ALTERIVS CONIVGIO PARARES PECVNDITAT
 INAM PATIENTE VTRIVSQUE AETATE PROCEDERE CONIVGIUM
 TO ME MAIORE QVOD IVSTIVS ERAT SVPREMA MIHI PRAESTA
 TE TE EXCEDEREM ORBITATE FILIA MIHI SVPSTITVTA.
 MCVCVRRISTI FATO DELEGASTI MIHI LVCTVM DESIDERIO TVI NEC LIBE
 RELIQVISTI FLECTAM EGO QVOQVE SENSVS MEOS AD IVDICIA TV
 TUA COGITATA PRAESCRIPTA CEDANT LAVDIBVS TVIS VT SINT
 DESIDEREM QVOD IMMORTALITATI AD MEMORIAM CONSECRAT
 CTVS VITAE TVAE NON DERVNT MIHI OCCURRENTI FAMA TVA FIRMA
 CTVS ACTIS TVIS RESISTAM FORTVNAE QVAE MIHI NON OMNIA ERIP
 CRESCERE TVI MEMORIAM PASSA EST SED QVOD TRANQVILLI STATVS
 MIHI QVAM SPECVLATRICEM ET PROPVGNATRICEM MEORVM PERICVL
 RATE FRANGOR NEC PERMANERE IN PROMISSO POSSVM.
 NATURALIS DOLOR EXTORQVET CONSTANTIAE VIRES MAERORE MERSOR ET QVIBV
 NEC VERO MIHI CONSTO REPETENS PRISTINOS CASVS MEOS FVTVROSQUE E
 DO MIHI TANTIS TALIBVSQUE PRAEESIDIIS ORBATVS INTVENS FAMAM TVAM N
 TENDO HAEC QVAM AD DESIDERIVM LVCTVMQVE RESERVATVS VIDEOR
 TVMVM HVIVS ORATIONIS ERIT OMNIA MERVISSE TENEQVE OMNIA CONTIGISSE M
 MI LEGEM HABVI MANDATA TVA QVOD EXTRA MIHI LIBERV FVERIT PR
 MI DI MANES TVI VT QVIETAM PATIANTVR ATQVE ITA TVEANTVR OPTO.

Tempus huius orationis indicare videntur mentio Caesaris Augusti, et pacati orbis quem eius opera contigisse satis notum est; nomen item M. Lepidi *conlegae*, non nostri fortasse, ut intellexit *Fabretus*, sed Augusti in Illviratu, C. denique Cluvii, adfinitate, ut videtur, oratori nostro coniuncti. Caius Cluvius, ubi suam Iulio Caesari probasset fidem, ab eo cum imperio in Galliam fuit missus. Unus erat ex VIIIviris quibus idem Caesar, cum in Hispaniam contra Pompeii filios ire maturavit, praefecturam urbis commisit A. V. C. DCCVII, Caesare tertium Dictatore, quod indicat nummus aereus cum hac inscriptione, CAESAR Dictator Tertium et in parte postica Caius CLOVIUS Praefectus. Puteolanum fuisse testatur Cic. 13. Epist. 55. quod arguit quoque haec Inscriptio Puteolis effossa.

C. CLVVIVS. M. F.
 IIII VIR.
 IVRI. DIC. II VIR. NOLAE.
 IIII VIR. QVINQVENNAL.
 DE. SVO. FACIVND. COERAVIT.
 IDEMQVE. RESTITVIT.
 IOVI. O. M. SACR.

Memorable feminae facinus et in adversis viri rebus constantiam plane singularem! memorabile etiam istud, quod *partui diffidens*, ex alterius coniugio prudens sciensque parari pausa sit *secunditatem*; consilium in quibusdam feminis, raro licet exemplo, conspiciendum, in illa tamen minime admirandum ceteris virtutibus conlatum. Ita enim intelligo et suppleo

fatiscens marmor l. 30. Quod ad Latinum sermonem adinet, qui tunc temporis purissimus habebatur, pauca sunt quae indigitari volui, lectori meo concoquenda. l. 1. Frustra gloriatur * me patriae redditum a se, nam nisi Tu, coniux, parafses quod servare me poterat, inaniter ille opes suas POLLICERETVR. l. 11. acerbissimum mihi accidisse TVA VICE fatebor. Upon your account. l. 15. indignum in modum RAPSATA. l. 31. DOLENS ORBITATE mea l. 35. CONDICIONEM QVAERERES, non de stupro, sed honestis nuptiis. Nullum officii genus etiam infame praetermiserat, conditionibus etiam quaerendis, atque arcescendis mulieribus quas corrumpere. Sueton. in Aug. c. 63. l. 61. *speculatricem* PROPVGNATRICEM meorum PERICVLORVM. Magna invisitatae Latinitatis exempla in tam brevi circuitu verborum, et, quod iure mireris, vniculae fere hae sunt reliquiae Romanorum in re funerea eloquentiae, cum priuatarum laudationum et crebra fuisse exemplaria et bene servata necesse est; quoniam vnaquaeque familia diligentia non mediocri haec vel quasi monumenta servaret ad usum, si quis eiusdem generis occidisset, vel ornamenta ad dignitatem atque ad memoriam laudum domesticarum. Vergente saeculo plena sunt Ecclesiasticorum Scriptorum monumenta praekonii in supere recitari solitis. Plena etiam Sophistarum, *Adriani Tyrii*, *Himerii*, *Polemonii*, *Libanii*, etc. *Aristidis insularior* in Alexandrum discipulum memorat *Magister* in v. *Phrysi*, ni Epistola sit potius S. P. que *Cotiaeensi*, vnde genus duxit Alexander, quam Oratio dicenda. *Aristides* ipse

ipse Epistolam vocat, exeunte sermone: ὅτις ἐν ἀρχῇ τῆς ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ἔπει. Rationem magis habet, λέγει ἐπιταφίῳ alia quae in Editis Aristidis eam praecedit, in Eteonicum sc. ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ Cyzici habita. Ea insignissimo mendo liberata finem huic commentatiunculae imponet. Ποῖον τὰντα Συμωνίδης θρηνησέ; τίς Πίνδαρος ποῖον μίλον ἢ λόγον τοῦτον ἐξείρεται; ΤΙΣ ΧΟΡΟΣ ἄξιον φθίγγει; τοῦτον πάθος, ποῖα δὲ δύσσηται; Οὐτ' ἀλλ' ἡ τοῦτο πῶτον ἐπύθηται ἐν' Ἀντιόχῳ τελευτήσασθαι, ὅσον νῦν μῆλει τῇ τῶν πῶτον πρῶτον. In hoc commate quaedam intelligo, Simonidem sc. et Pindarum, quorum θρηνησέ ab antiquis lau-

dantur, in quibusdam haereo, quatenam fuit illa Dyseris siue Antiochi mater, siue anus quaedam quae luctui praefuit: at in his plane caecutio. Ποῖον ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ — τίς ΠΙΝΔΑΡΟΣ — τίς ΧΟΡΟΣ. Nulla vi, nulla facundia a me impetrabis haec esse sana. Latet omnino in ΧΟΡΟΣ scriptoris cuiusdam nomen, cui si adiungas vocem praecedentem, τίς, mecum senties esse Stesichorum. Ποῖον Συμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ. Alibi Πίνδαρον istum memorat Aristides. Καὶ Κίους δὲ Συμωνίδα, καὶ Σηοῖ-χορον Ἰμαραίοις, καὶ Θηβαίοις Πίνδαρον.

C A P. IV.

Amazones. Onatus siue Onafus rerum Amazonicarum scriptor antiquus. Restituitur locus Aristophanis et Apollonii Rhodii. Tollitur grauisimum in Herodoto mendum. Praetorum Atheniensium nomina aliquam multa vindicantur. Emendatur Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, Demosthenes, alique, Lysias denique, Erym. M. et Caesar.

Edit. nostr. **D**E rebus Amazonicis scripsere inter Antiquos Onafus, καὶ Theocritus. 17. 46. (quem Onafum vocat καὶ Apollonii Rhodii I. 1208. 1237.) atque inter recentiores laudabilem sane commentarium Petrus Petrus. In monumentis Veterum quae populum istum mulierum adhuc nobilitant (cuiusmodi sunt nummi Smyrnaeorum, Thyatirenorum ceterarumque civitatum iuxta Asiae oram maritimam, Vide Seguin. p. 23. gemmae quam plurimae tabulaeque antiquae. Vid. Canin. Iconogr. XVI. Beger. Theaur. Brandenburg. vol. III. p. 318. Lucernam antiquam apud Licetum, VI. 55.)

et ferro armari et equis vehi semper videri volunt: accommodate ad mentem Lysias, μὴναι δὲ ἀπὸ λισμῶν ΣΙΔΗΡΩ, καὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ παῖδες ἐφ' ἰπποῦς ἀναβαῖναι. Vti Aristophanis Lysistr. 677.

Ἡ δὲ ἐφ' ἰπποῦς τεύχεται, ἀναβαίνει τὰς ἰππίας. Ἰππικώτατον γὰρ ἐστὶν χεῖμα καὶ ποῦλον γυνή, καὶ ἀναπολῶν (I. ΑΠΟΛΙΣΘΑΙΝΕΙ) τρέχουσα. τὰς δὲ Ἀμαζόνιας οὐκ ἐστὶν Ἀς ΜΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΨ' ΕΦ' ἰπποῦς μαχομένης τοῖς ἀνδράσι.

Hic libentius adderem quantum lucis imago illa apud Licetum affundat Plutarchi verbis

in Theeo οὐ δὲ Ἀμαζόνες αὐτοῖς ἀνὰ φροντίζουσιν, ἀλλ' ἰσχυρὰς τινὰς οὐκ ἐν αὐτῶν ἐστὶν αὐτῶν.

ἐν τῇ ἰστίᾳ, ἀνδραγαθίαν δὲ εἶναι λίθυον, ὑπὸ γομφίᾳ τῶν ἀνδραγαθῶν, ὡς εἴη Θεμισκλῆος ἐν ταῖς ἀγκάλας Ἀμαζόνια φέρων τετραμήρη: quantum tabula Begeriana Lysiae, οἷς [equis] ἀντιπαραστήσας, δι' ἀπειρίαν τῆς ἐναντίας ἤσαν μὲν τῶν φύγων, ἀπὸ λήθους δὲ τῶν διωκόντων. Nemo fere ad laudem Atheniensium accessit, qui bellum Amazonicum refque ab Atheniensibus praeclare in eo gestas dissimulavit. Eri δὲ καὶ (inquit dux istius gentis apud Herodot. Calliop. 27.) ἔργον αὐτοῦ ἔχει καὶ ἐς Ἀμαζονίδας ΤΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ τὰς δὲ Θεμισκλῆος πάλιν μὲν ἰσθαλίας καὶ ἐς γὰρ ἃ Αἰνέει. Quodcunque in corruptissima ista voce ΑΠΟΘΗΚΑΣ latet, Gronovii certe τὴν ΑΠΟΘΗΤΑΣ non latet. Diu fui in ea sententia ut locum ita restitueremus, ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ΑΠΟ ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙ Θεμισκλῆος πάλιν μὲν ἰσθαλίας καὶ ἐς γὰρ ἃ Αἰνέει. Nam Herodotus ipse Meliopol. 86. ἐς δὲ ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΙ Θεμισκλῆος πάλιν μὲν ἰσθαλίας καὶ ἐς γὰρ ἃ Αἰνέει. Strabo quoque l. II. τῶν δὲ ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ καὶ τὰς ΑΠΟ ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ πάλιν μὲν ἰσθαλίας καὶ ἐς γὰρ ἃ Αἰνέει. Paulanias Attic. c. 15. Μένει δ' αὖτε ταῖς γυναιξὶν ἐν αἰσθητοῖς τὰς πάλιν μὲν ἰσθαλίας καὶ ἐς γὰρ ἃ Αἰνέει. ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ τὴν ἀλυσίαν τῶν Ἡσυχίων, καὶ ὑπερὶ φθαρτικῆς οἰκίας τὴν τρυφὴν καὶ ἐκ Αἰνέει, ὅπως ἐς Τροίαν ἦλθεν Ἀθηναίους τὴν αὐτοῖς μαχόμενοι καὶ τοῖς πᾶσι Ἑλλήσιν. Apollon. Rhod. XI. 997.

Εἶτα ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ (l. Θημισκλῆος) ΑΜΑΖΟΝΤΕΣ ἀπὸ λήθους.

Id. II. 369.

Καὶ τὸν δὲ παλαιὸν μέγαν καὶ ὑπερῶν αἰώνων
Εξάντην γαίης, ἐπὶ δὲ τόμα ΘΕΡΜΩΔΟΝ-
ΤΟΣ
Κόλαρον ἐν ὁδῶν τῇ ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ ἐν
ἀρχῇ
Μύρῃ, ὁρῶντες ἀνδραγαθίαν καὶ ἡρώον.
Εὐδαίει Δοσίπῳ πάλιν καὶ ἡρώον δὲ πάλιν
Τελοῦσι ΑΜΑΖΟΝΙΔΩΝ· καὶ δὲ συμμιγνύσασθαι
ἀνδράσιν.
Τρυφὴν καὶ ἡρώον καὶ ἀνδραγαθίαν ἔχουσαν
Εργασίαν τὴν δὲ ἀπὸ ΣΙΔΗΡΕΑ ἔργα μέ-
γαν.

Lysoph. X. 1327.

Theseus
Εὐδαίει Δοσίπῳ πάλιν καὶ ἡρώον δὲ πάλιν
Μένει δ' αὖτε ταῖς γυναιξὶν ἐν αἰσθητοῖς
Τρυφὴν καὶ ἡρώον καὶ ἀνδραγαθίαν ἔχουσαν
Εργασίαν τὴν δὲ ἀπὸ ΣΙΔΗΡΕΑ ἔργα μέ-
γαν τὸς ἀνδράσιν οὐφίσις ὁρῶντας.

χ. ad loc. Θημισκλῆος, πάλιν Παφλαγονίας καὶ

Ἀμαζόνων, ἴδου ΘΕΜΙΣΚΛΕΟΥΣ αὐτὸ ΑΜΑΖΟ-
ΝΕΣ λέγοντες. Iustin. II. 4. In Cappadociae
ora iuxta amnem Thermodonta confederunt,
subiectosque Themiscyrios campos occupavere.
—Horum uxores—singulare omnium saeculo-
rum exemplum ausae auxere Remp. sine viris.
Nec miretur aliquis ἀνδραγαθίαν pro δὲ Θημι-
σκλῆος describi potuisse, aut reclamitet non
solere librariorum propria nomina compendifacere.
Scio non solere consilio, sed incuria compendi
faciunt. Qui enim fieri potuit ut pro Δε-
μήτειρα Δῆμος, pro Θισσαλὶ Θάλλος apud
Dionysium Halicarnas. reperiremus? Scho-
liastes Aristoph. Ran. 33. ait actam fuisse eam
fabulam anno post pugnam ad Arginusam
quae commissae erat ἐν ΑΝΤΙΝΟΥ. Hunc
autem Praetorem Atheniensem Historici om-
nes et auctor adeo Argumenti Antigenem
vocant. Εἰδὲ δὲ ἐπὶ Καλλίᾳ Ἀρχῶν τῇ
τῇ ΑΝΤΙΓΕΝΟΥΣ. Quin et ipse χ. γ. 732.
τῇ περὶ τῆς ἐπὶ ΑΝΤΙΓΕΝΟΥΣ. Qui Ma-
gistratum summum Athenis gessit Olymp.
LXXV. 1. ab aliis Calliam, ab aliis Callidem
appellari olim monui (pag. 470.) Iam tempus
est ut moneam Callidem recte scribi. Marmor
enim Arundell. ad Olymp. LXXXI. 1. ΑΡΧΟΝ-
ΤΟΣ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΑΛΛΙΟΥΣ ΠΡΟ-
ΤΕΡΟΥ. Quod verum est, cum Callias alter
praeturae gessit Olymp. XCII. 1. Verum
esse non potuit, si is qui LXXV. 1. ges-
serat, nominaretur quoque Callias. Quid
commerci est inter voces Lysiam et Nau-
simachum? Archon autem Olymp. LXXXVI.
1. ab aliis Nausimachus, ab aliis Lysima-
chus, ab aliis denique compendiose Lysias
appellatur. Quem Olymp. XC. 1. Astyphi-
lum nominant Marmor Arundellianum et
Athenaeus, Diodorus Siculus mendose, ut opi-
nor, Aristophylus. Et similiter qui Aristo-
mnestus XCI. 1. Isaeo de Philoctem hereditate,
ille Auctori Argum. Au. Aristoph. et Hesych. in
Ερμολογίᾳ Arimnestus est. Elpines Archon.
erat CVI. 1. Diodoro teste et Dionysio in Di-
narcho, eod. tamen Dionysio in Lysia erat El-
pinices. Unde fortasse restituendus Demosthe-
nes pro Corona Αὐτῶν ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῶν καὶ
ἐν Ἑλλήσιν Εὐδαίει Δοσίπῳ πάλιν καὶ ἡρώον.
Male hodie ἐν Νικίᾳ. Vel, quoniam actas
aliquantulum obstat, pro Νικίᾳ Νικίαν resti-
tuas, qui paulo ante hanc orationem habi-
tam eo munere fungebatur. Certe Nicias in
Fastis Atticis nequaquam comparat. Obser-
vabit bonus lector istum Nicetam a Diodoro
Niceratum, ab Arriano de expeditione Alexandri
Anicetum dici. Verum ne extra oleas diu-
gari videar, aut ea diligentius curare quae
minus ad me adtinent, ad Lysiam redeo,
quem

quem sic limatiorem reddo. Oī
 Edit. nostr. ὅ μὲν θανάσιμοι, βοηθήσαντες Κο-
 pag. 62. ρυνθίοις, καὶ ΠΑΡΑΛΩΝ φίλοι
 ἀδικημάτων, ΚΟΙΝΟΙ σύμμαχοι
 θανάσιμοι. Vegetari oppositionem velim fa-
 cta vnus literulae mutatione, et reponi ΚΑΙ-
 ΝΟΙ. Quod a veteribus hospitibus auxilium
 frustra expectabant Corinthii, id in nouis re-
 perere. In eadem oratione ΟΙΟΣ

Edit. nostr. μέγας καὶ δαίμων τῆς τῆ πόλεως
 pag. 49. κίνδυνος ὡς πρὶς τὴν ἑλλάδα
 ἰσχυρότατος ἡγεμόνων, Vocem οἷο-
 quam sollicitarunt Codd. MSS. eam aucto-
 ritate Aristidis retinui, neque etiamnum poe-
 nitet retinuisse. Οὐ μὲν ἱμελλόντες αἰετὶ λῆσιν
 δοῦναι, λαμβάνειν δὲ τῆς τῆς ἐφορίας πόλεως ἐν-
 κλησὶν ΟΙΟΣ βαρύνει. Auctor anonymus
 apud Suidam in v. Ἀετὶς. In proxima, pro

ἡμετέρω ΕΝΕΤΑΕ, locum ita
 Edit. nostr. correxi, ἡμετέρω δὲ αὐτῶν ἡμετέρω
 pag. 73. μέω, ΕΚΕΤΑΕ ἱσχυρότατοι καὶ λῆσιν.
 Neque poenitet correxisse. Οὐ-
 δὲ καὶ ὁ παλαιὸς αὐτῶν, ὡς οἱ καὶ οὐκ αὐτῶν
 ἔσονται, ἀλλὰ ΑΠΟΣΤΑΝΤΕΣ ΕΒΑΛΛΟΝ ἀνελπίστους
 καὶ ὑπερβασίαι, Plutarch. in Alcibiade extr. Inter
 honores quos Regibus suis Barbari conferre
 solent, recensentur ab Aristot. Rhetor. I. 5.
 Περσικωτάτους καὶ ΕΚΕΤΑΕΙΕ. A via declina-
 tiones. Iuxta Περσικῶς male in

Pag. 74. textu locum occupat, quam vo-
 cem alibi semper ad imam pa-
 ginam detrusi. Vid. pag. 121. Nam qui At-
 ticas locutiones tractant, Moeris et Magister,
 cum contractam formam istiusmodi Gentilio-
 rum Atticis placere tradant, dissolutam cete-
 ris Graecis, hanc ipsissimam vocem omnino
 non laevo in exemplum adducunt. Eis quae
 a me ad istum locum dicuntur, addas Etymol.
 M. in v. Πάλας. Ἰστέον ὅτι τὰ οἷς οὐκ, εἰ μὴ
 καθάπερ ἔχει τὰ α, συνωστίζονται καὶ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, Στερεοῖς, Στερεῖς, Στερεῖς, κ. τ. λ.

et rursus in βασιλῶς. Ἰστέον ὅτι τὰ οἷς οὐκ (lege
 αἷς) ἰστέον καὶ ἔχει καὶ τὸ α συνωστίζονται, συνωστίζονται
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἷς ἑστέραις, ἑστέραις
 καὶ ἑστέραις ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ καὶ ΠΕΙ-
 ΡΑΙΩΣ. Ibidem notavi elegantem vsum
 τὸ πάλιν, et contendi non sem-

Pag. 80.
 per iteratam aliquam actionem
 designare, sed venuste dici posse, pro inui-
 cem, ex opposito. Ita Plutarchus de fraterno
 amore Τιμωρίας ad ΠΑΡΙΝ ἀντιπρὸς. Ita cultif-
 simus apud Latinos scriptor Caesar. Vt ipsi
 concedi non oporteret, si in nostros finis impe-
 rium faceres, sic iterum nos esse iniquos, qui in
 suo iure se interpellaremus. B. Gall. I. 44. Ita-
 que in loco illo eiusdem Caesaris initio B. Gall.
 lib. 4. Hi censum pagos habere dicuntur: ex
 quibus quocumque singula millia armatorum, bel-
 landi causa, ex finibus educunt: reliqui qui do-
 mi manserint, se acque illos alunt: Hi rursus
 inuicem anno post in armis sunt: illi domi re-
 manent. In isto, inquam loco vox inuicem
 quae ex Vossianorum Codd. vno abest, recte
 quidem mea sententia abest. Sedulus glos-
 sator (nam ex ea officina est, et Iercenti fe-
 re loci adhuc purissimam istius scriptoris istius-
 modi spurcitie contaminantur) cauit pro sum-
 ma sua diligentia ne rursus minus recte expo-
 neremus, aut inuicem eius significatio le-
 ctoris aciem effugeret, itaque

adleuit inuicem. Sequitur: Ex Edit. nostr.
 καὶ πάλιν οὐκ αἰσχυρὸς ΑΥΤΩΝ pag. 95.
 ΠΟΙΟΥΝΤΑΙ. Aliquantulum fidei
 ad locum adstruere satagebam conjecturae
 viri ingeniosissimi, καὶ καὶ πάλιν οὐκ αἰσχυρὸς
 ΣΠΟΥΔΗΝ ποιεῖν. Emendationis fideiussores
 erant Herodotus et Pausanias. Adiunge incertum
 apud Suid. in Ἀγώνισμα, Ἀγώνισμα, ΣΠΟΥΔΗΝ,
 ἡμιμέλειαν. ΑΓΩΝΙΣΜΑ τῆς οὐλῆς αὐτῶν.
 et Herodotum iterum. Eras. 107: Επεί οὖν
 ὁ καὶ τὸ ψάμμοι αὐτῶν, ΕΠΟΙΕΤΟ οὐλῆν
 ΣΠΟΥΔΗΝ ἰξόμεν.

CAP. V.

Andocides. Percurritur eius vita. Plutarchus in Andocide saepius emen-
 datur. Stephanus item Byzantinus et Nepos. Mos Abdeniensium. Ro-
 manorum. Item alius. Πωλεῖν Σελίνου.

Edit. nostr. EX xviratu Oratorum nul-
 pag. 102. lum aetate coniunctiorem
 habuit Lysias quam Andocidem,
 quorum vtriusque orationes ad-
 versariae ἀντιθέταις adhuc seruantur. Exstat
 Nostri pag. editionis meae 102. Andocidis,
 Edit. Steph. Oratorum Graecorum pag. 1. se-
 cundum tuncmatis. Percurram in h. capite vi-

tam Andocidis, tum de fide nonnullorum quae
 illi hodie adsignantur, pauca disputabo, de-
 inde ad cetera pergami. Quaecumque de An-
 docide prodiderit Plutarchus in libello de vitis
 x Oratorum, ea tanta fide expresserit Photius
 ut hunc ab illo commodato accepisse dixe-
 ris. In ea tamen sententia non sum, et iu-
 dico potius Sophistam, qui Plutarchum simu-
 lare

πρὸς τὸ ἀνδρῆσαι λόγους, καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίωνα, καὶ πρὸς τὴν ἐξήντη, καὶ ἔκμαχε μὲν αὖ τούτων
 τὴν κρίσιν ἅμα Σωκράτης καὶ φιλοσόφῳ. ἄρχη δ' αὐτῶν τὴν ἡρώσεων Ολυμπίας μὲν ἰσοδομοῦσθαι ὅλως,
 ἄρχη δ' Ἀθήνῃσι Θιογενίδῃ, ὥστε τῇ περιουσίᾳ αὐτῇ Λυσίῃ τίσις ὦν ἰκανὴν. Τούτῳ δ' ἐπὶ αὐτο-
 μῶς ἐστὶ καὶ Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδῃ καλὸν μῦθον, ἀνέθημα μὲν ὦν Φυλῆς Αἰγυπτος, ἱππικουσίας δ' Ἀνδοκίδῃ
 διὰ τὸ πλεονεξίᾳ παρονομοῦσαι τὴν Ἀνδοκίδῃ. καὶ αὐτὸς τὴν ἰχθυοποιίαν κυκλίῃ χορῶν τῇ αὐτῇ φυλῇ
 ἀνανομοῦσθαι διήρησεν, καὶ μετόπισθε αὐτῇσι τείνοντα ἐφ' ὧν φησὶ, ἀλλὰ καὶ τῷ πατρὶνι σάλῳ· ἐστὶ
 δ' ἀπλὰς καὶ ἀκατασπάρδους ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελὴς τε καὶ ἀχρημάτιστος.

Si vnum legeris, vtrumque legeris, nisi quod illa quae *Photius* commentatus est, alter mendose et *οὐλομεφηνῶς* exscripsit. *Andocides* *Leagorae* fil. (hucusque saltem recte, et iuxta marmor apud *Fulu*. *Vrsinum* *ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΛΕΑΓΟΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ*) erat iuxta *Plutarchum* *Κυδαθηναιος* ἢ *Θυρρῶς*. *ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ* esse potuit, et credo fuisse, verum ita in *Plutarcho* referas. *Harpocration* etenim et *Sreph*. *Byzantinum*, *Δῆμος* *Φυλῆς* *Παιστωκίδος*, *ἀπὸ* *τῆς* *ἐκ* *Θυρρῶς* *ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ* et similiter marmor *Athenis*,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΑΥΔΟΥ.
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.

ἄμφω alterum *ibidem*
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ.
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΩΣ.

Proxime: Istud *Θυρεός*, est depravatam quodque. *Θυρεά* erat populus *Αλιονίδης φυλῆς*, unde popularis denominandum erat, non *Θυρεός*, ut *Plutarchus*, neque denuo *Θυρεός*, ut *Stephanus Byzantinus*, sed *ΘΟΡΑΙΕΤΕ*, ad quem lectionem ibi prope accedit MS. *Gronovii* *Θοραεύς*. Vnum interea me male habet: Si fuerit domo *Κυδαθηναίως*, ex tribu erat Pandionide, si *Θοραεύς*, Antiochide: Ille interea extra vtramque Tribum habitabat, in Aegide sc. si omnes Historici non mentiantur: *Εργῆς δ' Ανδοκίδου καλέσματος, ἀποδῶντα ᾧ οἱ φυλῆς Αἰγυλίδης, Παικλιδίους ὃ Ανδοκίδου, Ἀἰγ. τὸ πλῆθος παρρηγιῶναι τ' Ανδοκίδου. Plutarch.* et similiter *Phorbus*. Accidit, ut una nocte esset *Hermes* quid in oppido erant *Athenis* deficerentur praeter unum qui ante ianuam *Andocidis* erat, *Andocidifque Hermes* vocatus est. Nepos in *Alcibiade*. Qui locus in manuscripto vetusto melius hoc pacto legitur— ante ianuam *Andocidis* erat: Itaque ille postea *Mercurius Andocidis* vocatus est. Haec, inquam, me male habuissent, ni crederem vnumquemque non ea tribu aut populo (ita enim cum *Cicero*ne *δῆμον* interpretor) existimari, ubi degbat, sed ea cui ab origine sua gens et familia accensebatur. Perinde ut apud Romanos, qui Romae habitabant *Magnates* in rusticis potius tribus nomen lubentissime dederunt. Inde est quod *Fabiensis* et *Scaptiensis* tribulis suos dixit *Augustus* apud *Sueton.* in *Octav.* 40.

Ita marmor *Brixienſe* apud Gruterum CXXVI. 3.

C. IVLIO. C. F.
FAB. SCAPT.
CAESARI.
AVGVSTO.

Et quod in honorem Tiberii tribulis itidem
sui monumentum consecrarunt Pontifices Al-
bani. *Gruter. CXXXV. 8.*

TT. CAISARI. DIVI. AVO. F.
 DIVI. IVLI. N. AVGVSTO.
 PONT. MAX. COS. V. IMP. VIII. TRIBVN.
 POTEST. XVIII.
 PONTIFICES. ALBANI.
 Q. IVLIVS. Q. F. FAB. EVPVS.
 C. IVLIVS. C. F. SCA. BASVS.
 TI. IVLIVS. TIB. F. FAB. MERVLA.
 M. IVLIVS. C. F. FAB. SENICIO.

Quemadmodum fere Cives nostri Londinenses non istorum siue Collegiorum siue Sodalitatum iure utuntur, quorum quaestibus, verum vt vnicuique nomen propter confibitum est maxime. Deinde *Plurarchus*, iam non Librarii vicio, sed suo expurgandus, in profapia Andocidis deducenda maluit *Pho-sium* sequutus, Oratorem ex Mercurio, quam seipsum in *vita Alcibiadis*, ex Vlyse deriuare. Neque haec dico nescius perinde esse, teste ipso Vlyse apud *Ouid. Met. XIII. 146.*

*Est quoque per matrem Cyllenis addita nobis
Altera nobilitas :*

verum vt moneam quantum schedae Photi-
nae ob oculos positae valuerint prae ipsius
Plutarchi commentariis, qui fortasse ad manum
scriptoris in his vitis concinnandis non e-
rant. Verum pergit, et cum classe XX na-
vium refert Andocidem missum ad auxilium
Corcyraeis ferendum contra Corinthios. In-
structa erat classis illa Olymp. LXXXVI. i.
quo tempore annum agebat An-
docides 33^{ium}. Confirmat vero Edit. nostr.
Lysias eum quadragenarium nun-
quam obiisse munus ἡρώδης, ὁπλίτης nunquam
non Τριηράρχου, non ἱππώτου. Qui igitur
classi praefuit erat Andocides, Leogorae qui-
dem filius, nostri vero avus paternus, vt olim
vidimus. Solenne fuit Athenensibus nomina
in familiis alternare, τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλή-

λαν δ' ὁ δὲ λαμβάνει, vt loquitur Orator c. *Ma-*
caris. Lex fortasse id non iussit, iussere ta-
men mores, iussit consuetudo; eoque animo
intelligo locum istum eiusdem auctoris. Τὰ
δ' ὅμοια ἰδίῳ τῷ τῷ — τὸ μὲν περὶ οὐδ' αὖ-
τῷ τὸ δ' παλαιῶν ὅμοια ὅμοια Σωσίας, ὡς
ΔΙΚΑΙΟΝ ἰσὶν ἢ ἀπὸ τῶν τῷ περὶ οὐδ' αὖ-
τῷ τὸ ὅμοια. Idem contra Boetium ΑΞΙΟΙ δ' αὖ-
τις ὡς δὲ περὶ οὐδ' αὖ-
τῷ τῷ παλαιῶν πᾶσι. Inde Miltiades Cimo-
nis filius et Cimo Miltiadis, et quod ait *Ari-*
stoph. An. 284.

Ἰππίας καὶ Κάλλιος καὶ Ἰππίας Κάλλιος

ad quem locum vid. *Palmer. in Exercit. Span-*
heim. ad Nub. Aristoph. 64.

Vota pater soluit, nomenque imponit auitum:
Iphis auus fueras.

Ovid. Met. IX. 707. Iterum *Plutarchus*. An-
docides erat Leogorae filius, istius sc. qui
pacem cum Lacedaemoniis fecit. Vt in su-
perioribus Aui res gestas ad Nepotem, hic
ad Filium transtulit. Testis est *Andocides* ipse
in *Orat. de pace*. Καὶ ἡρώδης δὲ λέγει ὅτι
Ἀθηναίων ἀπ' αὐτῶν περὶ τῆς εἰς Λακεδαιμόνιαν
εἰρήνης ἀποκαταστάσεως. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης ὁ πα-
τὴρ ὁ ἡμέτερος. Notabile est quod vbi-
que hic scriptor ab exemplari *Photiano* disce-
dat, ibi in errores maximos incidat. Addit
idem circa finem *Andocidem* in aedilitate
victorem tripodem posuisse ὡς λέγει τὸ
ἐν σελίνῳ. Neminem vidi quem non ex-
cruciat istud πῶς ἐν σελίνῳ: Porini Selini
vt vertunt. Quod miror. Nihil frequentius
quam vt Graeci dicant λίθον Εὐφῆμου pro lapi-
dea statua Mercurii. Idem fere esset, si
dixissent πῶς ἐν σελίνῳ. Πῶς ἐν λίθῳ, ὁ δὲ πῶς
ἐν πῶς λίθῳ. *Hefych. Vid. Herodot. Terpsich.*
62. Σελινὸν σφί Πῶς ἐν λίθῳ πῶς ἐν τῷ
Πῶς ἐν τῷ ἱμπερὶ αὐτῶν ἐξιστοῦσιν. *Pausan.*
Eliae. II. 19. Εἰς λίθον πῶς ἐν κρητὶς ἐν
τῷ Ἀλλῷ. Porum lapidem memorat *Plin.*
XXXVI. 6. fin. et XXXVI. 17. *Misior est*
autem seruandis corporibus nec absumendis cher-
nites, ebori similissimus, in quo Darium conditum
ferunt: Parioque similis candore et duritie, mi-
nus tamen ponderosus, qui porus vocatur. In-
de pro σελίνῳ (quod nihil est) lego Σελίνῳ, et
intelligo statuam istius Dei ex lapide qui po-
rus dicitur factam. *Andocides*
Edit. nostr. noster iam adultus vixit, siquis
pag. 117. alius, vitam vere ἀδύνατον. Singu-
laris in eo fortunae inconstantia,
non quod vtramque alternativum expertus sit,
sed quod aduersam varie. Age ergo, vt cum

Auctore meo a me emendato lo-
Edit. nostr. quar, Σελινὸν Ἀνδοκίδης τὸ βίον, ὅτι
pag. 113. τῷ δὲ ἱππίας ἰσιν. Iuuentu-
tem petulanter egit, et, ex aucto-

ritate *Plutarchi*, propter nocturnas comesta-
tiones venit olim in suspicionem Hermarum-
que obruncatorum et profanatae Cereris re-
ligionis. Ex eo crimine, cum sexuum, quem
productum vellent aduersarii, domi retinuit,
iterum incidit in similem infamiam, cum
vna nocte ante exitum classis, quae Alcibiade
duce in Siciliam erat nauigatura, omnes Her-
mae qui in vrbe erant deiecerentur praeter
vnum qui ante Andocidis ianuam erat. Haec
Plutarchus solus et admodum indistincte.
Priorem istam aetiam ceteri omnes partim
ignorant, partim negant. *Thucydides* qui-
dem haud obscure innuit VI. 28. accidisse
vt ante notabile istud Hermocopidarum faci-
nus, iuvenes quidam temulenti Hermas praeciderent
per ludibrium et petulantiam: sed
ex eiusdem verbis elicitor quoque nullam de
ea re habitam fuisse quaestionem, nullum in-
dicium, donec erumperet haec siue Alcibia-
dis, siue cuiusquam alius audacia. Verba eius
adponam, ne fidem aegre mihi adcommodos.
Μηνύς ὅτι δὲ μετόικον τί τινος ἢ ἀπολύθων,
ἐπεὶ τὸ Εὐφῆς ἀδελφὸν, ἄλλων δὲ ἀγαλλόμενον πε-
ρὶ κοινῆς τῆς; ἀρετῆς ὑπὸ τῷ νόμῳ μὲν πᾶσι
δὲ οἷον γινώσκοντες. In magna illa tre-
pidatione et timore populi ob deiectos Her-
mas, in qua Alcibiadis potentia suspectior
erat (cuius rei historiam legere possis apud
Photium in *Andoc.* *Plutarch.* in *Alcib.* et *Nicia*,
Lysiam c. *Andocid.* atque *Andoc.* ipsum ἐπὶ
μνησθέντων, *Thucyd.* *Diodor.* *Nepotem* aliosque) cre-
brae factae sunt delationes, quas vide apud
Andoc. p. 2. 3. seqq. *Andocidem* denique ipsum
insimulat *Diocles*, ibid. p. 6. inter alios qua-
draginta, quorum plurimi cognatione vel ad-
finitate illi erant coniuncti. Fuerunt autem
Leogoras Andocidis pater, *Callias Teleclis* f.
qui Andocidis sororem, quam vnicam habuit,
vxorem duxit, *Euphemus Teleclis* f. *Calliae*
frater, *Charmides Aristotelis* et *Leogorae* so-
roris filius, *Taureas Leogorae* patruelis, *Ni-*
facus Taureae filius, *Callias Alcmaeonis* filius,
Leogorae itidem patruelis, alique ibid. p. 7.
Ibi *Andocides* in ius vocatus vl-
tro se vincendum obtulit, ni ser- Edit. nostr.
uum quem secum habuit coram pag. 114.
fisteret. Res, vt videtur, in eius
arbitrio stetit, an erat argenti aestimatio fa-
cienda qua teneretur ni fisteret, an vinculis
coercendus vsque dum seruum proferret: ille
tamen sana mente exturbatus vincula praetulisse
dicitur, cum interea sciret seruum ne delator
fieret

finet a se morti fuisse datum. Haec eo paulo
fusus, quia et locum *Lysiae* illustrent, meas
ibi emendationes confirmant, *Plutarchi* deni-
que de serulo isto *Andocidis* fidem, qualis
sit, perspiciebam lectori exhibeam. In iis
vinculis post annum fere integrum, proposi-
ta immunitate patrem cognatosque omnis si-
mul infirmat et absolvitur. Senex aliis in-
diciis de aerario factis gratiam populi meruit,
saepe poena eripuit, quae ceteros omnis con-
fessum infecuta est. Haec habet historia, quae
dum infirmare vellet *Andocides* in luculenta
ista quam pro se habuit defensione, illud in-
terea vel ex ipsius testimonio constat: fuisse
eum in ista coniuratione: eius facinoris aucto-
rem et caput extitisse *Euphiletum* quen-
dam; atque *Hermem* denique, qui ob *An-
docidis* sanuam solus in urbe non deliceret-
ur, ideo incohimem mansisse, quod *Ando-
cides*, qui in eam operis partem designatus
erat, id temporis aeger ex vulnere in lecto
decumberebat. Eo periculo liberatus homo no-
ster mercaturae questum occipit, atque ami-
citiis cum Rege Cypri facta, ciuem Atticam
sibi adfinem clam e tutela eduxit, nouo
hospiti in seruitutem et delicias. Istius leno-

cinii causa metuens sibi a suis ciuibus, dum
puellam furto repetere vellet, a Rege in vin-
cula coniectus est. Elapsus domum reuer-
tatur, rursusque a CCC viris qui tunc Remp.
tenebant in carcerem et verbera datur. Cor-
ruente Rep. sub XXX viris dura omnia exsilii;
restituta cum *Thrasylulo*, infensos ciuium
animos expertus est. Dinas ibi

Epidetorum causas sustinuit, qua Edit. nostr.
rum vnam egit *Lysias* Orat. VI. p. 116, 117.
Postquam diuturnam aetatem in
vineulis egisset et bona in iudiciis dissipasset,
legatus ad Lacedaemonios de pace incunda mis-
sus, et domi postea a *Demagoga* condemna-
tus reliquum quod erat vitae in exsilio per-
egit, relicta domo vacua, splendidissimaque
familia in eius funere clausa. Eius exitum
habuit *Andocides* vir auctoritate inter suos
magnus, eloquentia inter posteros clarus, o-
mnino maior, si facundia, quam in periculis
suam salutem eleganter exercebat, in Reip.
discrimine ad communem vilitatem saluta-
riter fuisse vsus. Ea facundiae monumenta
commentario proximo materiam suppedita-
bunt.

C A P. VI.

Andocidis Orationes IV. *Laus Iosephi Wasei* τῷ μακρυῷ. *Andocidis*
oratio prima *πρὸς τὸν πρῶτον*. Eadem est *Epidetorum*. *Gravissima* oscitantia
Scriptoris vitae *Andocidis*. Secunda falso inscribitur. Ter emendatur.
H. Stephani temeritas. Vindicatur emendatio *Lysiaca*. Tertia *ῥοδῶν*.
Tollitur ex ea mendum foedissimum. Disputatur de quarta siue postrema.
Emendatur plurimis in locis. *Euandea*. *Ostracismi* exitus. Num videat-
ur haec oratio a *Lysia* fuisse conscripta? Quem reuera habuit auctorem.
Locus *Platonis* vindicatur contra eius Interpretem. Emendantur *Lycur-
gus* et *Plutarchus*.

EX Orationibus quas scripsit *Andocides*, IV,
hodie superstites, legit *Photius*. *Plutar-
chus* qui *Photianis* non contentus vram addi-
dit pueriliter peccauit, mihi eo nomine poe-
nas proxime daturus. Si extitissent com-
mentarii quos in *Andocidem* scripsisse olim
Valerium Theonem testatur *Suidas*, aut si pro-
diissent curae quas non ita pridem huic scri-
ptori impendisse viros doctos in exteris re-
gionibus didici ex Cl *Wasei Bibliotheca Lite-
raria*, minus, credo, mihi fuisset necessarium
ut hic discerem quae ad singulam *Andocidis*

orationem olim adnotaui. Dum haec scribo
Calendis Decembribus M.DCC.XXXVIII, de
obitu clarissimi istius viri et de Rep. litera-
ria optime meriti, *Iosephi* nempe *Wasei*, pri-
mus allatus est nuncius. Dolebam sane, pri-
mo quod tanto hortatore studiorum meo-
rum, mihi hique multis officiis coniunctissimo
priuatim me viderem, tum vero quia interi-
tu talis viri in alienissimo Reip. literariae
tempore extincti, dignitatem bonorum stu-
diorum, nostrique praesertim ordinis statim
imminutum iri sensi. Magna ille vixit et
cum

Sophista, Atheniensis quoque, quem memorat Xenoph. Memorabil. 1. extr. cum Socrate quondam disceptasse. De eo Hephæstio Grammaticus, teste Aschensio l. 15. commentarium integrum scripsit, *ἡ δὲ ἐν τῷ Σωκράτει Ἀντιφώνῳ*. Eundem fuisse Antiphontem qui cum Socrate disputavit atque *Τελοσκόπου*, siue *Ονηροκλείου* a plurimis laudatum testatur Laertius in Socrate § 46. *Τάτῳ* [Socrati] *ἰφιλοῖ* καὶ *Ἀντιφῶν*· Ἀντιφῶν, καὶ Ἀντιφῶν ὁ Τελοσκόπου. Suidas etiam et *Τελοσκόπου* vocat et *σοφιστῶν*, et ab Antiphonte Rhamnusio discernit. Eisdem discernit etiam Hermogenes de formis Orat. l. 2. Πλείους μὲν γινώσκουσιν Ἀντιφῶν· δύο δὲ οἱ σοφιστῶν· ὁ δὲ οἷς μὲν ἴσιν ὁ Πέτρης· ὁ περὶ οἱ φωνοὶ φέρον· λόγοι, καὶ δημοσεακοὶ καὶ ὅσα τῶν ἡμῶν· ἴτερος δὲ καὶ Τελοσκόπου· καὶ Ονηροκλείου λεγόμενον· ἡ δὲ, περὶ οἷς τῶν Ἀλκibiades λέγον· λόγοι, καὶ ὁ ἑλὼ Ομοιοῖας, καὶ οἱ δημοσεακοὶ καὶ ὁ πολιτικῶν. Vbi male qui δημοσεακοὶ utrique adtribuuntur, et male quoque, ut videtur, ὁ πολιτικῶν posteriori. Ita igitur lege in superiori comenatē καὶ δημοσεακοὶ καὶ ὁ πολιτικῶν, καὶ ὅσα τῶν ἡμῶν. sc. quoscunque ad Rhetoris officium spectare videntur. Ad hunc Antiphontem omnino pertinet quod habet Theodoret. Serm. vi. de Dei providentia. Ἀντιφῶν δὲ, τῶν δὲ δὲ καὶ οἷον χαλκῶν τῶν σφαιρῶν ἡμῶν· ὅτι ἡ ὅς τῶν οἷον καὶ ἡμῶν ἡμῶν, καὶ οἷον, ἡμῶν, ἡμῶν, ὅτι ἡμῶν τῶν οἷον καὶ ἡμῶν τῶν οἷον. Eadem refert Clem. Alexandr. Strom. 7. Memoratur inter Onirocriticos a Tertullian. de Anima. c. 46. Καὶ τὸ μαντικόν, ὁ περὶ οἷον περὶ οἷον Ἀντιφῶν, ὁ ὅς οἷον ἡμῶν, τῶν οἷον ἡμῶν δὲ ἡμῶν δὲ τῶν οἷον. Lucian. V. Histor. 2. Coniunge Artemidorum II. 14. Fulgentium, Melampodem *ἡ δὲ παλῶν*. Laudat Senec. Controv. l. 2. Otho Iunius — edidit quatuor libros colorum, quos belle Gallio noster Antiphontis libros vocabat. Tantum in illis somniorum est. Laudat item Cic. II. de Divinis. 70. Quid? ipsorum Interpretum coniecturas, nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? Cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis currum quadrigarum vehi. Mane ad Coniectorem. At ille, Vincas, inquit: id enim celeritas significat, et vis equorum. Post idem ad Antiphontem. Is autem, Vincas, inquit, necesse est. Annon intelligis Quatuor ante Te cucurrisse? Alius igitur ab Antiphonte Rhetore, sed et aere et gente coniunctus Antipho Sophista et Onirocriticus. (111) Eadem Civitas proculdubio, quamquam id non diserte traditur, quae duos priores, tulit etiam Antiphontem Tragicum. Is a Dionysio Siciliae Ty-

ranno in conuiuio interrogatus quodnam aet ei optimum esse videretur, Illud, inquit, *ἡ κατὰ δόξαν Ἀθηνῶν τὰς Ἀρετὰς καὶ Ἀρετῶν τῶν οἷον*. Quod cum Regi vehementer displicuit, verito sc. ne ea res ad seditionem pertineret, ab eodem est interemptus. Vid. Plutarch. de discrimine Amici et Adulatoris, et in libro de Stoicorum repugantiis. Tu ergo de his semper distincte, ut debes, neque interea sis nescius pluris fuisse Antiphontas, quos fortasse ille commisit. Sed iam tempus est ut dispiciamus quid scripsit, Antipho, ait ille, Sophili F. *μαντικῶν καὶ πολιτικῶν*. Procedente tamen oratione refert Caesilium, qui commentarium de Antiphonte scripsit, credidisse hominem Thucydidis fuisse discipulum. Eadem fere habet Photius. *ὅτι οἷον πολιτικῶν Σοφίῳ σοφιστῶν μαντικῶν λέγει*. Καί οἱ δὲ Θουκυδίδης δὲ συγγράμματα μαντικῶν γινώσκων ὅτι ἡμῶν. De utraque schola pauca, quoniam hominem sua ipsius auctoritate vincam. Qui Athenas Atticas norunt, sciunt illi, etiam me non admonente, serius illic disciplinae istius ludos aperiri quam ut Antiphontis pater profiteri posset. Aiunt plurimi Antiphontem ipsum primum artem profiteri, in quibus est ipse Plutarchus proximo fere comenatē. Porro autem Sophilus, ut hic scribitur, non solum Antiphontem filium, sed Alcibiadem quoque erudiuit, ita enim intelligo verba ista, quantum sc. verba parum Graeca intelligere possum. *ὡς καὶ Ἀλκιβιάδης φασὶν ἴτι παῖδα οἷον ΦΟΙΤΗΤΑΙ*. Haec non fat tibi temporibus distincta, Daue. Antiphontem ipsum non nisi senem vidit Alcibiades. Hoc ex monumentis istorum temporum colligitur, tuaque adeo oratione in hoc ipso commentariolo. Modo enim: *τῶν οἷον τῶν οἷον ἡμῶν Ἀντιφῶν περὶ οἷον ἡμῶν, οἷον Ἀλκιβιάδης, Κερίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνοον*. (l. Ἀρχίνοον). De Sophili schola tantum: Non felicius cecit altera Thucydidi. Nam per aetatem video non eum Antiphontem, sed Antiphontem Thucydidem instituisse potius. Atque id diserte tradunt Suidas, Marcellianus in vita Thucydidi, et Hermogenes. Quod verum esse arbitror. Et fortasse ita scripsit Auctor noster. Plutarchi enim Codd. MSS. nonnulli, inter quos sunt Turnebi et Vulcobii, pro Θουκυδίδη μαντικῶν, Θουκυδίδη ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ reponunt. Sed de his satis. Sequitur, *καὶ δὲ οἷον λέγον καὶ ἡμῶν* — ἡμῶν μὲν πολιτικῶν, Ἀντιφῶν δὲ μαντικῶν. Nae Tu fortunae ludibrium, Antipho! Nimirum hoc est quod dicitur, de Consule Rhetor. Sed quo pacto se in ea palestra exercuit, sc. *Ἀντιφῶν δὲ οἷον καὶ Σωκράτης τῶν φιλοσοφῶν διαφέρει, ὡς*

Ξενοφῶν ἰστέκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Non audio. Alium fuisse docui. Deinde, καὶ τις λόγος τοῖς δημοῖσι τῷ πολιτῷ συνίγχεσθαι εἰς τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας. Credo sane, nam id diferte dicitur a Thucydide l. 8. qui hunc praeceptorem suum senem descripsit: sed quid sequitur, ΠΡΩΤΟΝ ἐπὶ τῷ τρεπείῃ. Ex iis quae sequuntur liquet, primum fuisse Antiphontem qui hoc dicendi genus tractavit. Dicitur enim τῶν γὰρ πρῶτον γινώσκοντων ὅτις φέρεται δικαστικὸς λόγος. Ita Clemens Alexandrinus Strom. 1. Φασὶ δὲ καὶ τὰς κτ' διαλεχθῆναι λόγους, καὶ τὰ ῥητορικά ἰδιώματα ὁρᾶν καὶ μὲν συνηγορήσαι πρῶτον δικαστικὸν λόγον εἰς ἑκδοσὶν γενομένην Ἀσκληπιάδα Φυλῆ Παμφύσιον. Dixisset itaque potius ΠΡΩΤΟΣ ἐπὶ τῷ τρεπείῃ vti Photius συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασὶ, τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικὸν λόγον. Iam sequitur hominis actas: Γίγνεται κτ' τὰ Περσικά καὶ Γοργίας δὲ σοφιστῶν, ὁλίγων ΝΕΩΤΕΡΟΣ αὐτῷ. Quid Photius? Contrarium prorsus. Χρόνος καθ' ὃν ἔμαζον, ἐν ᾧ διαπίπτει τὰ Περσικά, ὁλίγων ΠΡΟΤΕΡΟΝ Γοργίου τῷ σοφιστῇ γιγνομένης. Deinde interemptum fuisse a XXX viris memorat auctoritate Lysiae et Theopompus. Quid Theopompus, nescio: Quid Lysias, tantundem. Excidit enim oratio. Id interea scio: exstare aliam orationem Lysiae, vbi Edit. nostr. diferte dicitur Antiphontem a pag. 216. populo capite pleeti post represam CCCC virorum dominationem. Ergo non ea dixit Lysias, aut de alio Antiphonte omnino dixit. Quod, ne quid dissimulem, video Scriptori nostro in mentem venisse: subiungit enim, ἀλλ' ὅτις τι ἐν ἡμετέροις Λυσιδανίδου πατρὸς καὶ Κερτίου ἐν Πυτίῃ ἢ ποιεῖν μνημονεύει; quae verba, vt

aliquem exinde sensum elicere possem, neque inclementius cum scriptoris fama quam par est agerem, ita restitui posse existimo: ὅτι δὲ καὶ τῷ ἄ ἀπίθανον, ἰστέκεν Θεόπομπος — ἀλλ' ὅτις τι ἐν ΕἰΗ ΕΤΕΡΟΣ, Λυσιδανίδου πατρὸς, ΟΥ Κερτίου ἐν Πυτίῃ ΩΣ ποιεῖν μνημονεύει. In proximis non contentus tanta varietate supplicii, Tragicum facit et a Dionysio Tyranno interemptum narrat, vel quod istud aet praestantissimum se habere dixit unde conficerentur statuae Harmodii et Aristogitonis, vel quod Regis tragoedias exsibilaret. Tu, qui priora legisti, noris haec esse errores et portenta magna. Sequitur, Κωμωδία δὲ καὶ εἰς φιλαρμονίαν καὶ Πλάτωνος (καὶ Πεισιάνδρου). Nonnulli pessime haec interpretantur: Eum sc. fuisse et a Platone et a Pisandro exagitatum. Expediet Photius. Κωμωδία αὐτῶν Πλάτωνος ἐν Πεισιάνδρῳ. Laudatur ab Athenaeo et scholiaste Aristophanis ceterisque bene multis Fabula Platonis Comici, cui nomen dedit Πεισιάνδρου in qua et Pisandrum et Antiphontem potuit proscindere, adeo vt recte se haberet et Photius et Plutarchus, Κωμωδία δὲ καὶ sc. Antiphontem a Platone vel καὶ Πεισιάνδρῳ vel ἐν Πεισιάνδρῳ. Deinde, ὁλίγων δὲ τρεπείῃς συντάξαι καὶ ἰδίᾳ καὶ καὶ Διονύσιον καὶ τρεπείῃς. Iterum miscet non miscenda. Tragoedias scripsit non Rhamnusius, sed Tragicus. Et, licet eisdem fere errores errauerit de Antiphonte vterque et Photius et Philostratus, eos tamen Plutarchus, homini acerrimo, condonabo nunquam. Talem commentarium scripsisse Plutarchum notum est, idque testatur Lamprias F. Quae hodie leguntur, nugiuendoli sunt scriptoris, propagantis Photianos errores, eosque suis ineptiis et deliramentis mactantis.

C A P. VIII.

Fames, illegitimum poenae genus. Vindicatur emendatio Lysiae. Quid sit καλαρῆσθαι πρὸς Εσπέρην. Hierophanta. Emendatur Pausanias, et Ifaeus.

INeunte oratione contra Andocidem notatur Sacrilegus quidam (nomen eius in neutra aduersariarum Orationum Edit. nostr. occurrit) luctuosissimo mortis genere interitisse, fame diuinis immixta. Οὐτὸς ἐν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ καὶ ἀλγίστῳ ἀπέβη, λιμῶν, sunt verba Lysiae. Λιμὴν καὶ λιμῶν διήλασα κακὰ vocat Philo de vita Moysis l. 1. p. 619. Edit. Galen. Lug-

brem famem dixit Plaut. Cistell. I. 1. 47.

Nam si haec non nubes, lugubre mihi fame familia pereat.

Homer. Odys. M. 341.

Πάντες μὲν συγγεγὼι θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι, Αἴμων δ' ΟΙΚΤΙΕΤΟΝ θάνατον καὶ πόντον ἐπαισάν.

Lucian. Asin. Εἴθε ἐκπίσιν θανάτῳ ΟΙΚΤΙΕΤΟ, ὁλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος κατὰ τὸν νόμον.

ξομαί. Plin. II. 63. Illa [Terra] medicas fundit herbas, et semper homini parturit. Quin et venena nostri misertiam instituisse credi potest: ne in taedio vitae fames, mors terrae meritis alienissima, lenta nos consumeret tabe. Sallust. Frags. I. 3. Quem contra aetatem proiectum ad bellum saeuissimum, cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, fame, miserrima omnium morte, confecistis. His coniun-ge Callimach. Hymn. in Cererem passim. Ad- didi diuinis immisia, licet id in Lysia non diserte dicitur, quoniam mirum est, quanta religione ab hac poenae siue acerbitate, siue foeditate potius dixerim, cauit ius hu- manum. Inde fit, vt cum Marciannus Ictus ait Iudices non tantam sibi vsurpaturos esse damnandi licentiam, vt necessariis impensis reum interdicant, Cuiacius confirmat in ne- cessariis istis impensis victum intelligi oportere: neminem sc. vt fame pereat, esse con- demnandum. Vid. Cuiac. in l. ex ea parte 120 § in insulam D. de V. O. Idcirco apud antiquos Romanos cum Vestalis Virgo ob violatam pudicitiam sub terram defoderetur, lucernam, panem, aquam, lac et oleum vna adiecere, ne videretur inedia perire. Nam ab illa, vt dixi, seueritate temperabant maxi- me. V. Plutarch. in Numa p. 145. Edit. Bryan. Sic apud Sophocl. Antigon. 784.

Αγνὴ ἱερὰ ἔστιν ἡ βροτῶν γένεσις,
Κρύψω πικρῶνδε ζῶσαν οὐ καλῶνυχί,
Φορβῆς τοσάντων ὡς ἄγαν μόνον πρῶθις
Ὅπως μίαισμα πᾶσι κακῶν γοι πῶλις.

α. ad loc. Εθος παλαιόν, ὡς τὸ βελόδιον κα-
θερίνεται τινὰ ἀφοσιῶν βροτῶν τὸνδε τερφῆς,
καὶ ὑπὸν καθαρῶν τὸ τοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσι
ΛΙΜΩ, ἀναγκῶν τὸ τοῦτο ἰδὲ ἀσπίς. Verosimile
quidem est, id, quod Marciannus ait, ad mi-
nores tantum Iudices et priuatam iurisdic-
tionem pertinere: ad Principem ipsum aut P.
R. maiestatem trahi non oportere, qui saepe
numero inedia fontis plectebant. Ita turbu-
lentam suam vitam confecit Iugurtha, ce-
terique. Eadem oratione ex-
Edit. nostr. eunte, ad has voces, καὶ ἐπὶ
pag. 129. τούτοις ἹΕΡΕΙΑ καὶ ἱερῆς γένεσις κα-
θερίνεται πρῶθις ἱερῶν, importu-
nissimum istud ἱερῶν meminī me meo qua-
licunque obelo distinxisse, et ἹΕΡΕΙΑI repone-
re voluisse. Voluisse dixi, quoniam nescio
quo infortunio aut operarum incuria, adhuc
ἱερῶν locum non suum, id est in textu, oc-
cupat. Si post ea quae ad locum dixi de
feminis Cereris sacra facientibus aliquid sit
dicendum, habet. Ερμῆν δ' αὐτῷ [Alcibiadis]
καλαρίνους καὶ τὰ χεῖματα δημόσους, ἔτι καλα-

εἶδαι προσεφθίσαντες πάλαι ἹΕΡΕΙΕ καὶ ἹΕ-
ΡΕΙΑΣ, ὡς μόνον φασὶ ΘΕΑΝΩ ΤΗΝ ΜΕΝΩ-
ΝΟΣ Ἀγρολῆν ἀνιέναι πρῶθι τὸ ψήφισμα,
φάσκουσιν δὲ καὶ καλῶν ἹΕΡΕΙΑΝ γένεσι-
ναι. Plutarch. in Alcibiade. Ἱερῶν δ' ΔΗΜΗ-
ΤΡΟΣ ἡ γένεσις φασὶ τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ σπύλα-
κα καὶ τὸ ἱεροδῶν καὶ τὰς ἹΕΡΟΦΑΝΤΙΔΑΣ
καὶ τὸ δαδῶχον καὶ τὰς ΑΛΛΑΕ ἹΕΡΕΙΑΣ μὲν
ἔχειν εἶδαν. Schol. Sophocl. Oedip. Colou.
674. Adde ex Mazoch. et Grutero,

CASPONIA. P. F.
SACERDOS. CERERIS.
PVBICA.
POPVL. ROMANI.
SICVLA.

Vides sacerdotem Siculam: atque
hinc fidem libero quam ibidem Ibid.
nexu obligavi, et inlustrari velim
actum istem legitimum κατηγόσαντο πρῶθι ἱερί-
ων. Romae, ait Linus VII. 6. M. Curtium,
siletio facto, templa Deorum immortalium,
quae Foro imminet, Capitoliumque intuentem,
et manus nunc in coelum, nunc in patentis ter-
rae hiatus ad Deos Manis porrigentem se deno-
visse. Hic Cereris Sacerdotes ad occidentem
solem conuersi, vnde Cereris sacra petebantur,
(allata sunt enim ex Sicilia ad Atticam,) ho-
minem religionibus suis deuoueant. Adi-
tum est ad libros Sibyllinos; in quibus inuentum
est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum
ex amplissimo Collegio Xviri Sacerdotes P. R.
cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum
et magnificentissimum templum, tamen usque En-
nam profecti sunt. Tanta enim erat auctoritas
et vetustas illius religionis, ut cum illuc irent,
non ad aedem Cereris, sed ad ipsam Cererem
proficisci viderentur. Cic. 4. Verrin. Ita Oni-
dinus IV. Fast. 21.

Grata domus Cereri: multas ibi possidet urbis,
In quibus est culto fertilis Henna solo.

Ita Pluto, qui dam

curru atroxum vectus equorum
Ambibat Siculae cantus fundamina terrae,

Proserpinam vidit et abripuit, a Sophocle in
Oedip. Tyrant. vocatur ΕΣΠΕΡΟΣ Διός. Diod.
Sic. I. 5. init. Οἱ ταύτων δὲ καλοκῆλις Σι-
καλιῶται παρελήθοντες ὅτι τῷ πρῶτον, αἰὲν
τὸ φέμεν ἐξ αἰῶνος ὁ δαδῶχός τις ἱγίους,
ἱερῶν ὑπάρχον καὶ ἵστοι Διμήτρος καὶ Κόρης.
Εἶποι δ' αὖ Πρωτῶν μυθολογῶσι καὶ τὸ Πλά-
τωνος καὶ Περσιφόνος γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακά-
λυπτον τῇ νύμφῃ διδόντες ταύτων καὶ ἵστοι τὸς
δὲ καλοκῆλις αὐτῶν τὸ παλαιὸν Σικανὸς αὐτό-
χθονας εἶναι φασιν οἱ νομμάτατοι αὐτοῦ συγγραφεύς,
καὶ

imaginem suam et vestigia dissimulauerit. Neque ceteros fontis, vbi vsus venerit, neg-
ligemus. In Δ. ΔΥΦΕΘΑΙ exponitur ΟΔΥ-
ΦΕΘΑΙ (vt, non exponi, sed legi oportue-
rat) κλαίων, θρηνην. In eadem litera ΔΥΑΖΕΙ
φλυαζεν est menda ipsa. Primo enim Δ et
Λ literarum similitudo librarium decepit, et
Δυάζει pro Δυάζει scripsit. Videamus ergo,
quid Δυάζει. ΔΥΑΖΕΙ, φλυαζεν, μυρολογεν,
τασιαζεν. Nondum recte. Legendum enim
ΦΥΑΖΕΙ. Verum neque ea vox rectius fere
vel in sua sede exaratur. Ibi enim legere opor-
tet Φλυάζει, (non φλυάζει, vt editur) φλυα-
ζεν, λαζεν. Similiter in Λ. ΛΑΖΩΝ, Ille in-
terpretatur, Tu autem rescribas ΛΑΑΖΩΝ.
In Π. ΠΙΤΝΑΣ ελπίων τίμια φασί, multa
sunt menda. Primo enim euasit litera Ε,
qua retracta ex fuga, lege porro non επιτνας,
verum ΕΠΙΤΕΝΑΣ, quod recte ille exponit
ελπίων, vt debuit: Deinde quod sequitur sc.
τίμια φασί repetuntur ex articulo superiori
desinentes τὰς τιμωρίας επίτιμα φασί. Pergit
glossographus et mendosae glossae Πίνας sub-
iungit alteram ΠΙΤΝΕΙ, πίνει, ελπίων. Falsa
haec. Πίτων quidem est Cadere, verum ελπίων,
quae est altera expositio, poscit ΕΠΙΤΕΝΕΙ.
Quod Tu in posterum non dubitabis legere.
Eodem pacto ΛΗΧΟΙΟΝ καὶ ἡ λοχίον resti-
tues ΟΥΛΗΧΟΙΟΝ καὶ ἡ λοχίον, et tibi con-
ferenti fidem faciet glossa Ουλοχίον. In Μ.
δὲ articulo non maior sanitas. Substituas
enim pro ΜΩΔΙΣ, ΦΛΟΞ, φλυαζεν, ΣΜΩΔΙΣ,
ΦΛΕΨ, φλυαζεν. Confer Σμώδιξ et Φλέψ. In Ι
legimus ΙΓΝΥΝΤΟ, ἰγνύοντο. Hoc erat ΟΙ-
ΓΝΥΝΤΟ, ἰγνύοντο. Ibidem ΙΕΡΟΝ, ἱερὸν,
ἀγαθόν, μέγα, ὅσον καὶ τὰς. Sic sane μέγα,
sit ὅσον et τὰς. At interea ἱερὸν est ΔΙΕΡΟΝ.
Διερὸν ἕρπον ἡλωρὸν ἕως ἱναμον, etc. †,
Διερὸν λαμπρὸν ἕως ὀφθαλμοῦ. †. Διερὸν,
διώγων. In litera Θ excidisse arbitror non
literam, sed syllabam. ΘΑΖΟΜΕΝΟΣ, σκώπων.
Legerem enim ex Hesych. in Ταθάζω, ΤΩΘΑ-
ΖΟΜΕΝΟΣ. Haec vox iterum corrumpitur.
Nam pro ΘΩΤΑΖΕΙ, ἱμνωίζω, χαλιδάζω, le-
gerem ΤΩΘΑΖΕΙ. In Ρ. legimus ΡΙΣΑΝΤΕΣ,
φιδανεικίσαντες. Lego ΕΡΙΣΑΝΤΕΣ. In eadem
litera ΡΑΙΔΗΑΕΣ ἱμφανίς. Vbi credo non ex-
tritram esse literam ducem, sed transpositam,
et legi recte ΑΡΙΔΗΑΕΣ. Ibidem legitur
ΡΗΓΩΝ βοθών. Quod nihil aliud est quam
ΑΡΗΓΩΝ. In Τ. ΤΗΤΥΜΑ, αὐτὸν. Lege
ΕΤΗΤΥΜΑ. In horum nonnullis serius di-
dici meam Crisin esse praereptam. Non igno-
ro aliquando literam principem deficere ex
populi alicuius aut gentis consuetudine. Ita
Ιγνα, σιάπα Κύπριον. Ergo non temere Li-
brarii socordiae imputabis quod populi alicui-

ius consilio vel saltem vsu est introductum.
Hesychius enim qui gentium sermones memo-
rat censum fere et trigintra, aliquando, immo
saepissime auctoritatem suam reticet, dissi-
mulato nomine istius populi qui dialectum
formauit aut celebravit. Βδάλλα apud eum
est ἀμίλιν. At cuiatium? Atticorum nem-
pe vt aliunde discimus, sc. ex χ. Theocr. ad
Idyll. II. 56.

Εμφύς, ὡς λιμῶντις ἄπαν ἐν βδίλλα πίνοντες,

Vbi dicitur Εμφύς) ὃ βδίλλα πίνοντες τὸ βδάλ-
λιν, ὃ ἐστὶν ἐξαμίλιν τὸ αἶμα. πὶ δὲ ἀμίλιν
ΑΤΤΙΚΟΙ ΒΔΑΛΛΕΙΝ ΛΕΓΟΥΣΙ. Quae verba
scholiastae leguntur fere, verum sine nomi-
ne gentis, apud Hesych. in Εὐδηλαμίλιν. Eo-
dem modo vox Θέρνα vel Τέρνα apud alias
gentis et scriptores alias et maxime diuerfas
nacta est significationes, vt discimus ex cod.
χ. ad II. 59. Θέρνα, ΘΕΣΣΑΛΟΙ μὲν τὰ σπυρι-
κιδάρια ζῶν· ΚΥΠΡΙΟΙ δὲ τὰ ἀθῆνα ἱμάτια·
ΑΙΤΩΛΟΙ δὲ φάρμακα, ὡς φασὶ Κλαίταρχος·
ΟΜΗΡΟΣ δὲ τὰ ῥέεα. Ex his nonnullas ha-
bet Hesychius (habebit saltem propediem, sc.
vbi emendauero) non tamen nobiscum ea fide
egit atque scholiastes. Prodidit enim quid
dicantur, non quis dixit. Ecce in Θέρνα.
Θέρνοι τερνίσαντες καὶ τὸ ἱερὸν διόφρον καὶ ἐμπροσθι-
κιδάρια. Scripsit proculdubio τερνίσαντες ἐμπρο-
σθικιδάρια, lacertam sc. aut animal simile
quod Thesali vocant Θέρνοι. (Dum in his
regionibus subsistam proximam vocem et e-
mendari eiusque interpretationem vindicari
velim. ΘΡΟΝΙΤΗΣ, πρῶτος. Fab. Χρόνιτος.
Temerarius ille homo vix, credo, se ipsum
intellexit. Tu retineas πρῶτος et emendes
ΘΡΑΝΙΤΗΣ. Hesych. in Θαλάμους. Θαλά-
μους λέγει) ὃ ἱερὸς ὃ δὲ μέσος ζῦγος, ὃ δὲ
ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΘΡΑΝΙΤΗΣ.) In Τέρνα dedit
Cyprium vsu. Τέρνα ἢ Τέρνα ἀγάλματα,
ἢ ῥάμματα ἀθῆνα. Fortasse scripsit ΒΑΜΜΑ-
ΤΑ, vel, quod potius suspicor iuxta scholia-
sten modo laudatum, ΙΜΑΤΙΑ, ἀθῆνα. More
hoc Hesychii obseruato, cum et Εἶδαρ et Ἰδαρ
exponat βεῖωμα, non vtique extemplo adfir-
mabis extritam esse alicuius incuria literam Ε
in Ἰδαρ, ne, quod communiter Εἶδαρ dicitur,
id Cyprius, vel Aetolus, vel Syracusius mal-
let pronunciare Ἰδαρ. Idem pene est vt mo-
neam de Ειαρῶν et Ιαρῶν, Εἶαρ et Ιαρ,
Εἶθαρ et Ἰθαρ, Εἶλαρ et Ιλαρ, Ειρωνία et Ιε-
ωνία. Exponit ille Εἶκον, ὑποχρῶν et Ἰκόνις,
ὑποκαρῶνις, ὀφθαλμοῦνις. Εἶδαρῶν, θυρία,
ἱερὸν, et Ιαπῶνις, θυρία, ἱερὸν. Εἶλαρ δὲ δι-
citur ἢ δὲ ἱερὸν καὶ ἰαδουσίς, Ιλαρ ἱερὸν φω-
λαίς: Similiter Εἰλαρῶν, σκολιὰς, συγείφιας,
et Ιαλῶνις συγείφιας, σκολιὰς. Ita Ερῶν, κό-
ρος.

εἰς τὰ Δ. (Tu fac emendes ΕΙΡΗΝ. κέρει, ΤΕΛΕΙΟΣ) et Ιεῖς (potius Ιεῖς. Vid. Kust. ad Suid. v. Μελέριον, et Lexic. Herodot.) μελέφους. Nolis itaque emendaturienti similis ΑΙΜΟΝΑ ἐπισήμονα, ἔμπειρον protinus existimare reponendum esse ΔΑΙΜΟΝΑ, qu. ΔΑΗΜΟΝΑ. quod ille pariter fere interpretatur: verum in Homero subsistere II. E. 49.

Υἱὸν δὲ Στεφάνου Σκαμάνδριον, ΑΙΜΟΝΑ
δῆρις.

Saepeissime innuere videtur, utroque modo et dici et scribi. Ita Ιεῖς, ἢ κέρει, σιωπῆς. Ιεῖς, σιπῆς. Quasi dixisset cellam panariam, vel ἀγροθῆκην ab aliis Σιπῆαν dici, ab aliis Ιεῖαν. Δίκερνα ἢ ὠλίκερνα τὸς ἀλκῶνας: vnde non dubitabis corrigere ὠλίκερνοι ὁ ΑΓΩΝ sic, ὠλίκερνοι ὁ ΑΓΚΩΝ. Aut, si dubites, consulas glossam Αγοῦς. ὠλίκερνα. οἱ δὲ ἀρετῇ χεῖρων, ἢ πῶχων, ἢ ΑΓΚΩΝΕΣ.

Eandem porro adhibebis dubitationem in emendandis iis glossis in quibus literae principalis figura propter similitudinem exarandi librarium fecellisse potuit. Nam et haec est altera pars disputationis meae. Non ergo protinus siquid a B. incipiat, quod Ego vel Tu per Φ describeremus, id in Φ corrigendo corrumpes: quoniam si ore Macedonico usus esses, intactum utique relinqueres. *Plutarch.* enim *Quaest. Graec.* 9. Τῷ Β ἀπὸ Φ χερῶν Μακιδόνες, Βίλιπποι καὶ Βαλακρὸν καὶ Βερνίκων λίγους. Nescire non possis haec nos dicere et nominare Φίλιπποι et Φαλακρὸν et Φερνίκων. Verum id non patiuntur Macedones. Eodem teste B pro Π Delphici oris est et loquelae. Adspirationem variae gentes varie exprimunt. Lacones per Β. Ita Hesychius Βάγος, κλάσμα ἀρετῆς, μάξις, καὶ βασιλῆος καὶ στεφάνου. (Corrige ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ) Λάκωνες. Eam vocem antiquissimi Attici exarassent ΗΑΓΟΣ, Aeoles ΦΑΓΟΣ: nos communiter non adspiramus, verum scribimus ΑΓΟΣ. ut *Hesych.* Αγος ἡγεμῶν, ἀπὸ Φ ἀγὼν τὰ πλεῖστα, et alibi Αγος, κλάσμα, τραῦμα (lege ex cod. *Hesych.* in v. Βάγος, ΚΛΑΣΜΑ ΑΓΟΥ) ἀρετῆς. Eiusdem commatis sunt Βήκας ἑκκοσι. Λάκωνες, Βηκῆς, ἡγεμῶν (scribe ἀνωφελη) ἀρετῆς. Λάκωνες Vnde non dubitabis et has voces ad Laconismum referre, quanquam id non admonuit Auctor. Βίρεκας, ἰίρεκας. Βήκας, μακρόθιν. Βήκας, μακρόθιν. Βήκας, μακρόθιν. et sexcentas alias. Eodem adspirandi more delectantur Cretes, qui Laconice loquebantur. Βαλικιώτης. σιωφῆδος. Κρεῖτης. Tu ergo caue, neque tibi haec esse praedicta non dixeris. In iis autem quae sequuntur, securo ut sis animo, iubeo. Ibi enim expe-

riundo scies et facillimum describentis errorem, et certissimam emendantis fidem. Γ simplex Gamma Graecorum ea est infelicitate figurae, ut ad plurimas literas similitudine accedat, atque expropter foedissimas turbas excire soleat. Si in latus inclines, lineae duae quibus describitur in angulum fastigiatae repraesentabunt literam Α. Deinde Α et Δ et Α vnus lineolae discrimine a se invicem determinantur. Porro Γ, si tenuior foret transversae suae lineae ductus, in Ι recidet, et vicissim simili fere vitio ex Τ enascetur. Aliquando insinuat se in locum congeneris sui, si formam et familiam respicias, Digammatibus Aeolici Φ. Est ubi scribitur loco notae epistemae, quae potestatem eiusdem digammatibus exprimit. Exemplum nonnulla proferemus quae ceteros fortasse hactenus fugere. Notae Τ in Γ solitam et leuem esse mutationem ioculari errore suo testatur *Theod. Gaza Gram.* l. 3. exeunte, p. 99. b. Εὐλογώτεροι μύθοι ἐπὶ δὲ ΟΡΥΤΤΩ καὶ τῷ ὁμοίῳ τὸ γράφειν ΟΡΥΤΤΩ, καθάπερ καὶ τοῖς παλαιολόγοις τῷ ἀντιγράφειν ἐρῶμεν. Tanta erat auctoritate, tanta contagionis diritate vna et leuissima in Exemplaribus litura, ut pene artem ipsam contaminaret, et iam scholis iura esset data. *Ammonius* ad voces λῶ δὲ — ὡς ὡς ἐκλῆ. *Ioan.* XIX. 14. Ο δὲ καθίσταται ἀπὸ Γ ΓΑΜΜΑ τοῖς ἑσπέραις σημαίνει τὸ τελεῖν, ἡγεμῶν τὸ ΕΠΙΣΗΜΟΝ, δὲ καλῶν οἱ Ἀλεξανδρεῖς γὰρ εἰς, δὲ δὲλοι καὶ ἐκλῶ, ποικίλῳ ἡχοῖα πρὸς ἰσουλὰ καὶ ὁμοίωσις, καὶ ἀπὸ Γ γράφειν σφάλμα καὶ γίγνεται ἡ ἀλφειώσις. Ἀπὸ γὰρ τελεῖς ὡς, ἐκλῶ ἡγεμῶν. Obseruauerunt plurimi, quorum in numero sunt praestantissimus *Galenus* noster in erudito suo commentario ad *Demetrii Phalerensis* librum de elocutione, (quem hominem ob morum suauitatem atque eruditionis elegantiam nemini fere in disciplina nostra secundum pono) et nuper summi ingenii et doctrinae vir *I. Albertus* (qui literarum bono natus corruptissimum hunc Auctorem integre expoliendum emaculandumque in se suscepit) innumeras fere glossas sub litera Γ latere quae duplici Φ Aeolensium exarari debent. Quo pacto Γίγας, Γίγας, Γόινθ, Γότις, Γίγας, et sexcentae aliae emendandae sunt Γίγας, Γίγας, Γόινθ, Γότις, Γίγας. Exponuntur enim ἡγάτη (l. ΕΞΑΡΑ) i. e. Vesta, ἡγῶν, Vim, οἶνος Vinum, κοιλία, i. e. Venter, ἡγας Ver. *Salmasium* quidem virum maximum in commentariis ad *Herodis* et *Regillae uxoris inscriptiones* latuit medela tam facilis et expedita. Neque enim illi assentior adfirmanti quasdam gentis posse duplex gamma (vel adspirationis notam) ut simplex gamma vel exarare vel ex ore proferre.

ferre. Accidit hoc proculdubio ex corruptela Codicis *Hesychiani*. In ceteris Lexicographis istius consuetudinis nullum vestigium, *Photio* puta, et *Suida*, etc. Nemo superest praeter *Phaenorum* qui corruptissimum auctorem *Hesychium* descripsit, et proinde *Hesychianae* auctoritati nihil quidquam ponderis adicere vel potest, vel debet. Verum non vbique velim ut tali medicina mactetur *Hesychius*. Descripsit ille nimirum *Homericas* dictiones ad vnam fere omnis, ea autem incuria ut aliquando particulas, quibus scatet πολύνυμος ille scriptor, inconsultissime sequenti vocabulo adglutinarer. Inde si scripsisset *Homerus* γ' οἶδα, proclue fuit Lexicographo nostro Γοῖδα exinde procudere (quod tamen nescio quo errore, error enim errorem gignit, per οὐ οἶδα interpretatur) si γ' ἴτθ, Γτθ. Inde fit quod tot voces in Δ, in Θ, in Τ et Ρ reperiantur, quae Homericis δ', θ', τ' et ρ' originem debent. Δαῖζω, ἀναδῶν, συνάζω exponitur, eodem modo quo Αἰάζω. Neque eodem modo exponuntur Αἰάζω et Δαῖζω solum, verum et Αδᾶίζω quoque. Eiusdem commatis est ΑΔΕΑΖΩΝ, ἀναδῶν, ἀναγεῶν. Hinc quoque exponitur ΔΙΨΑΙ, βλάψαι. Natum est vocabulum ex locis *Homeri* nonnullis male lectis. Vbicunque enim occurrit ΙΨΑΙ, semper particulam Δ' a tergo sequitur, ut *Il. A.* 454. et *Π.* 237.

Τμήσας μὲ ἰμέ, μέγα δ' ΙΨΑΟ λαὸν Ἀχαιῶν.
et *B.* 193.
Νῦν μὲρ περιθῆσαν, τάχα δ' ΙΨΕΤΑΙ ἦρας
Ἀχαιῶν,

Ex simili fortasse fonte ΘΟΑΚΑΖΕΙ χαλινά-
γων. sc. θ' ΟΑΚΑΖΕΙ. Nam in Ο ΟΑκάζει,
ἰλκεί, χαλινάγων. Inde portentum lectionis
Θασεζείαζ, ἀναδῶν: quod Tu, amice le-
ctor, ex *Homer. Iliad. O.* 512. procurabis,

Η δὲ ΘΑΣΤΡΕΥΓΕΣΘΑΙ ἐν αἰνῇ θηοῖσι.
Adde, si lubet, aut minus probasse videar,
Hesychium in Η θῆδα γεδύγαι et in Στρεδύγμαι.
Arrepta hac occasione emendare non te pige-
bit corruptissimam glossam ΣΤΡΑΓΓΕΥΕΙ,
διαβάλλει, οὐκ ὄντως πορεύει. Potius omnino
ΣΤΡΑΓΓΕΥΕΙ, ΑΝΑΒΑΛΛΕΙ, οὐκ ὄντως πο-
ρεύει. Similis fere error aliquibus oculis
articulos suos adiunxit, ut ΗΔΟΚΩΣΙΣ ἡγήνη:
quemadmodum et recte in Δ interpretatur
ΔΟΚΩΣΙΣ. Ita in *Hesychio* legimus in Ο.
Ὀδημάλιθ, Ὀδοίοπθ, i. e. Δειμάλιθ et Δίο-
πθ. Ita Ὀδύγμω περιδοκῶν ne corrigas
cum *Gueto* Εδύγμω, sed cum viro docto ὁ
δύγμω, id quod expectamus. Notabilis est error

glossae ΟΔΑΙΟΣ ὀλίγος — περιθῆμος, ἀνήτης.
Recte fortasse περιθῆμος et ἀνήτης, ut supra in
Οδᾶων et Οδᾶων. Οδᾶων, ἀνίων. ὀδῆσαι γὰρ τὸ
ἀνήσαι. At quomodo aut qua machina est
ὀλίγος? Nempe pro ΟΔΑΙΟΣ substituas Ο
ΒΑΙΟΣ, et consulas Βαῖν in suo loco. Infra
legimus Περιθῆμαιος ὁ ληστὴρ. Tu fac di-
vidas Ο Περιθῆμαιος. Deinde ΘΑΛΕΣΘΗΝ,
ἢ ἄμαξαν. Lege ΤΗΝ ΑΛΕΣΘΗΝ. Supra
enim Τῇ ἀλίδῃ. τῇ ἀμάξῃ. Ut ad Aeoli-
smum reuertar, et monstra quae peperit; di-
gamma istud quamuis in suum simplex fre-
quentissime, aliquando tamen in Τ, quod
etiam proclue fuit, degeneravit. Nam Τίπλα,
ἰπλά exponitur, i. e. Τίπλά. et, quod est luci-
dissimum, Τίπλιν, οὐκ ἔστιν, ΑΙΟΛΕΙΣ. Ad-
ducor equidem, ut credam in dictionibus
Aeolicis, quales multae apud *Homerum* et an-
tiquos leguntur, ibi semper fere in concursu
vocalium ad hiatum declinandum eorum di-
gamma se inferuisse, maxime cum id Ro-
manis solenne fuerit qui ab Aeolensibus lin-
guam suam mutuo sumpserunt. Inde quod hi
Δαφοί, Ταφών, Οφίς, Βοφοί exarabant, illi li-
teris suis dixerunt *Dannus*, *Pano*, *Onis*, *Bonis*.
Priscianus certe se scriptum reperisse testatur
in vetustissimo Apollonis tripode, qui erat in
Xerolopho CPolcos, Δημοφάων Λαφοκόφαν.
Recte fane, atque idcirco *Hesychius* in ν.
ΠΡΟΤΙΑΠΤΩ, περιπίπτω, ad *Homericum* lo-
cum respiciens qui initio *Iliados* legitur

Πολλὰ δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὲ ΠΡΟΛΑΨΕΝ
Ἠρώων,

si emendetur ΠΡΟΦΙΑΠΤΩ, περιπίπτω (quidni
autem ita emendetur?) fidem faciet antiquis-
simos *Homeri* codices ita fuisse exaratos, qua
itidem ἀπερβόνα, suam editionem, quam non
minori ingenii felicitate molitur quotidie,
quam nos omnes vehementia expectationis ef-
flagitamus, describi curabit bonarum omnium
artium stator et vindex, clarissimus *Ben-
zeius*. Ut redeam, hoc quasi

regens vestigia filo.

vexatissima ista ῥήγιν vel ῥία, ἄμαλιν, δίσμαλιν
ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΑ, quae passim apud *Homerum* le-
guntur, ut *Iliad. E.* 226.

Αἷ' ἄγιν, νῦν μάστιγας, καὶ ῥία ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΑ
Δέξαι.

Iliad. X. 154.

Καλοὶ, λαῖνοι, ὅθι ἄμαλιν ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΑ
Πλωῖσποι Τρώων ἀλοχοί.

ibid. 468.

Τῷ δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖρ δίσμαλιν ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΑ
εἰσεν-

emendari iubeo semper σιγαλονία. Qui a σίγη deducunt vel potius cogunt operam ludunt. Σιγῶσαι apud Hesychium est ποικίλαι. Recte igitur Σιγαλόν (corrupte Γ pro F) exponitur ab eodem, ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρῶν etc. † Σιγαλόνια, λαμπρῶν, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια. Porro quo pacto miscentur Γ, F et T, ita nonnunquam propter cognationem Α et Λ. Ita ΑΙΤΑΙ Θυγατέρες Διὸς αἱ τοῖς θεοῖσι βοηθῶσαι, rescribe cum H. Stephano ΑΙΤΑΙ. Ita enim Homerus Il. I. 498.

Καὶ γὰρ τι ΑΙΤΑΙ εἰσι Διὸς κῆραι μεγάλοι.

Et similiter in media voce ΙΑΛΑΣΙ δισμοῖς. Lege ΙΑΛΑΕΙ. Quae est iterum vox Homericæ, Iliad. N. 571.

Τὸν τ' ἄριστον βυκόλον αἰθέρι
ΙΑΛΑΣΙΝ οὐκ ἐβόλοντα βίη δάσασιν ἄγουν.

Vicissim ΑΗΤΑΙ, αἰετοί. Rescribe ΑΗΤΑΙ. Iterum emendat vocem eandem, et in Α pro ΑΗΤΑΙ, αἰετοί, rescribo optimo iure ΑΗΤΑΙ αἰετοί. Et haec fortasse est labes glossae istius ΒΑΙΜΑΖΕΙΝ, βασιλεύειν ἢ βασιάζειν. Ibi repono primum ΒΑΙΜΑΖΕΙΝ. deinde confirmo, Βασιμάζειν primo et proprie est mulgere, quasi θλιβομάζειν. Id Etymon debeo erudito scholiastæ Aristoph. An. 530. Ita Hesychius Βασιμάζειν τὴν τοῦ βασιλέως αἰετοῦ θλίβειν ἢ βασιάζειν. f. ΘΑΙΒΟΜΑΖΕΙΝ cum scholiastæ. Deinde, ubi omnia manu regebantur, quoniam principum erat et potentiorum plebis *crumenas mulgere*, exponit Hesych. in secundo loco βασιλεύειν, Didymus κακῶν ἀποτίλλειν, κατὰ δύνειν. Significat denique tertio loco ventrem auium contrectando de earum bonitate experiri: Ita Aristoph. An. 526.

Πᾶς τις ἐφ' ὧμῶν ὀρεῖσθαι
ἔστι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔστι, νεφέλας, δίκτυα, πικρίδας.
Εἰς λαβόντες πωλῶσ' ἀθροῦς,
Οἱ δ' ὄντων ΒΑΙΜΑΖΟΝΤΕΣ:

Nihil tamen horum omnium ad ΒΑΣΤΑΖΕΙΝ pertinet. Quid ergo? Nempe τ in prima voce litera literam similem similauerit, ita in hac altera alteram exclusit. Lego enim ΒΑΣΤΑΖΕΙΝ. Hesych. Βαστάζειν, βλιμάζειν αἱ αὐτοί, i. e. Siculi. Sed nondum ex his me expediui. Sequetur enim articulum Βλιμάζειν, ΒΑΣΤΑΣΑΙ, ἀτιμάσαι, legendum esse Βλιμάξαι, ΒΑΣΤΑΣΑΙ, ἀτιμάσαι, atque etiam ΒΑΙΝΗ, ὕβρις, ΒΑΙΜΗ, ὕβρις. Ita enim Βαίμη, προσηλακισμός, ὕβρις. Atque haec quidem hactenus. Deinde eodem iure pro Βαίταν. Βαίλας. Βαίλαδα. Βαίλων, quibus nominibus αἱ παλαιαὶ secundum Smidam, vel ΕΛ-

λας sec. Hesych. significabant homines nequam et nullius precii, rescribe ΒΑΙΤΑΝ. ΒΑΙΤΑΣ. ΒΑΙΤΑΔΑ. et ΒΑΙΤΩΝΑ. Confunduntur Α, Δ et Λ. ΔΑΣΟΣ, σκώδυνδρος τόπος, i. ΑΔΟΣ. Si desit quod addam auctoritatis aut fidei causa, notabis iisdem verbis explicari ΑΛΟΣ suo in loco. ΑΛΟΣ, σκώδυνδρος τόπος. Vox haec similiter corrumpitur infra in Δρυμός. Δρυμός, ΔΑΣΟΣ. σκώδυνδρος τόπος — σκώδυνδρος. Lege ΑΔΟΣ et me habebis fideiussores. Similis error est in ΑΛΓΕΙΝΑ. δεινὰ. Corrige ΑΛΓΕΙΝΑ. Nihil verius. Iam eodem filo vsus luce et Hellenismo donabis barbaram istam glossam ad caput literae Δ. ΔΑΓΜΝΟΣ, οἰκλή, αἶνος, ἱλιεύς. Tu enim, sat scio, leges ΑΛΓΕΙΝΟΣ, et eod. modo infra ΔΑΕΙΝΟΝ, κλαύσμοι. Puto ΑΙΔΙΝΟΝ, κλαύσμοι. Permiscuntur T. et X. ΤΗΤΕΙ, αἰετοί. Lege ΧΗΤΕΙ. Nam sequentibus suo in loco, Χήτη, τρεῖς, οὐδὲν, αἰετοί. Ita etiam lubenter legerem ΧΗΤΟΣ ἀπορία. Non, ΧΗ, ΕΘΟΣ, ἀπορία. Pauca adiciam ex glossis inter se turbatis. Κοινός, ἀπορία, μοιχία. † Κοινός, ἀπορία, ἀγροίκοι, ἰγνάται. Lego Κοινός, ἀπορία, ἀγροίκοι, ἰγνάται. Vid. Plutarch. Quaest. Graec. I. Voces ἀπορία, μοιχία locum hic habere nequeunt. f. spectant ad glossam Κοίσαλοι, ἀφροδίσια. Vt plene sit Κοίσαλοι, ἀπορία, μοιχία, ἀφροδίσια. Legimus in H. Ἡγυῶτο ὁ λαμβάνων ἥγιστο † Ἡγυ, αὐτῇ, ἥγισ. video hic tris glossas. † Ἡγυῶτο (sic enim legas) ὁ λαμβάνων. H. e. qui mutuo sumebat, (λαμβάνων enim ut docuimus p. 338. edit. nostrae est quodammo vox vsuraria) fidem dedit, sponsonem praestitit. Eo ritu saepissime in Lexicis voces exponi solent, id quod duplicem operam praestat: ostendit enim quid sit Ἡγυῶν et quid Ἡγυῶν. Pergo autem ad proximam glossam a me fabricandam. Quae est huiusmodi † Ἡγυῶ, ἥγισ. Deinde † Ἡγυ, αὐτῇ, ἥγισ. Iam in iis quae leguntur in Δ sc. Δαίω μάθω, † Δαίω, καίω † Δαίω καὶ ἐξάπλω † Δαίω ἐλύπησι. Fortasse hoc pacto Δαίω καίω † Δαίω μάθω καὶ ἐξάπλω. Certe † Δαίω ἐλύπησι. Modo enim Δαίω, λύπη. In Ω. Caue putes haec esse interpretamenta, † Ωκίττω, ὤκω † Ωκιδέω (rescribe Ωκιδέω,) ὠτοχέω, verum quatuor voces quae interpretatione destituantur, hoc pacto digestes.

Ωκίττω

Ωκω

Ωκιδέω

Ωτοχέω

Ohe! iam satis.

C A P. X.

Ius Atticum commendatur. Promittitur Commentarius de Rep. Atheniensi. Nonnulla observantur ad eam rem spectantia. Emendantur Harpocratio et Hesychius.

SI Scriptor, quem hodie non minori fere ex obscuritate vindicamus quam *Mannius* qui typis euulgavit primus, ex eorum numero esset, qui ob sermonis elegantiam et colorem quendam orationis, sterilem et infructuosam delectationem solummodo impertiant; nae ego is non fuisset, qui tantos labores in expoliendo insumerem: Nullius fuisset tanta in me auctoritas, ut Scriptorum euolverem, excuterem, euulgarem, qui neque civilem vitam emendare, neque domesticam ornare potuisset. Tantum neque ocio, quod mihi minimum est, neque mea in literis auctoritate, quae fortasse minor est, fuisset abusus. Habet enim quodammodo disciplina nostra auctoritatis imaginem: est quaedam in recognoscendis expoliendisque auctoribus commendatio eorum quos expolimus: atque artem profiteamur, maxima licet cum severitate, nonnulla tamen, hac certe, cum dignitate coniunctam. Siquid igitur haec nostra edendi ratio in se habeat consilii, studiosus semper fui, ut istud quaecunque consilii aliquam etiam contineret utilitatem. Omnium gentium quae moribus et legibus vixere, ea semper prudentissima habebatur, in cuius disciplina et natus et educatus est Scriptor noster. Quod si *Lysiam*, *Demosthenem*, ceterosque Fori scriptores Fortuna nobis non conservasset, qui saepenumero solennis legum formulas atque ipsa verba legitima produxerunt, producta illustrarunt, celeberrimam istam disciplinam, atque Atticae sapientiae imaginem in Iuris prudentia solummodo Romana adumbratam vidissemus. Verum precariam istam P. A. gloriam abunde recreavit suorum Oratorum fortuna, quae aliquatenus obliuionem superavit. Laudabilis fuit S. *Petiti* industria, qui istius Iurisprudentiae naufragia singulari et erudito commentario complexus est. Multum ad hoc argumentum illustrandum passim contulit vir incredibilis eruditionis *Salmasius*, qui neque fama neque meritis *Petiti* deterritus novam et integram commentationem de LL. Atticis in animo meditabatur. Meditabatur quoque vir doctissimus *H. Valesius*, alique, quorum qui merita non ignorant, in-terruenta consilia tantaque et tam solidae eru-

ditionis iacturam mecum quotidie dolent. Fui-ere autem I. *Phil. Mansuetus*, eruditus com-mentator *Harpocratio*. Vid. ad v. *Προδρομῶν*, et *Περὶ πόλεως*. *Lambecius*, ut ex eius *Prodrōmo* liquet. *Iosephus Scaliger*, cuius Col-lectio *Legg.* Atticarum inedita servabatur in *Bibl. Academiae Lugduno-Batavae*. Vid. *Salmas.* I. *Epist.* 120. Ea usus est *Petitus*, G. *Criso-nius* Professor Reg. Paris. cuius *Praefatio in Draconis et Solonis leges* est in Cod. MS. *CDXLIX Biblioth. Caesareae*. Ex antiquis scripsit *DEMETRIUS PHALEREVS* *ἡ περὶ τῶν ἀθηναίων νομοθεσία*. V. *Diog. Laert.* *Harpocr.* in *Ἐγκύκλιος* *Ζῴης* et *Παράγραφοις*. Laudatur istius operis liber 3us a *Suid.* et *Harpocr.* in *Συναφῶς*. In *Solonis Ἀἰσας* scripsere utique *ARISTOTELES*, *SELEVCVS*, *DIDYMVS*. Ci-tatur *APOLLODORVS* *ὁ βῆ* *ἡ περὶ τῶν ἀθηναίων νομοθεσία* a *Laertio* in *Solone*. *Περὶ νομοθεσίας* scripsit *THEO-PHRASTVS*, ut liquet ex eod. *Laertio*, et *Harpocr.* in *Φαειμαχίδης*. Eiusdem de *Legibus* liber citatur ab *Harpocrate*, et in *Digestis*. *CALLI-MACHVM* *ὁ τῆς τελευτῆς ὡς ἀπὸ τοῦ νόμου* lau-dat *Athenaeus* l. 13. p. 585. *HERACLIDEM PONTICVM* *ἡ περὶ νόμων* *Laertius*. De *Legibus* scripsit *PITTACVS*, ut constat ex *Suid.* De *Atheniensium legibus et moribus* itemque de *dicasteriis Atheniensium* *TELEPHVS*, ut li-quet ex eodem: a quo etiam in v. *Ζαμώξιδος* laudatur *HELLANICVS* *ὁ νομικός*. *HERMIPPI* librum primum *ἡ περὶ νομοθεσίας* laudat *Athenaeus* l. 4. p. 154. et *Origen.* I. c. *Cels.* librum se-cundum *Porphyrus* 4to *ἡ περὶ ἀποχῆς*, librum sextum *Athenaeus* l. 14. p. 619. *PLETHO-NEM* *Theodoro Gazae* aequalem *ὁ τοῖς νόμοις νομοθεσίας λόγος* laudat ipse *Theodorus* in libello de *Mensibus*. Quantum ista disciplina de-beat nostrae quoque industriae, malim in-telligi ex commentario de *Rep. Atheniensi*, quem indies paro, quam ex ea luce quam adepta est *Themis Attica* ex hodierna *Lysiae* editione; quanquam nonnulla fortasse, neque ea leuissima, et hic quoque legantur quae ali-orum industriam elusere. In eo opere, cui (vbi paucillulum oculi ab infinitis fere curis circa caput salientibus nactus sim) maxime semper cum delectatione incumbere soleo, non eundem mihi ordinem seruandum esse duxi,

duxi, quem *Petitus* alique sibi statuere. Nam ubi historiam gentis breuiter persecutus fuero et ad quandam quasi maturitatem perduxero, eam sc. quae et rerum gestarum legumque condendarum gloriam terminare iudicabitur, nonnulla praefaturus esse mihi videor de νομοθεσίας historia et ratione: de Legum scribendarum abrogandarumque ritu: de condicione, aetate, fama, fortunisque Legumlatorum qui plurimi fuerint: de nummis denique et monumentis: de formularum pactionumque publicarum solennitate, et quaecunque ad actus legitimos et moderationem Reip. pertinere videbuntur. Deinde in Legibus recensendis cum modum ordinemque tractandi mihi praescripsi, quem vnusquisque nostrum viuendo describimus. Nam iam inde a natalibus ciuem Atheniensem meditator deducere, ritusque et patria instituta vna persequi quae singulam aetatem et condicionem respiciant: qualem sc. se gerere oporteat domi sub patris imperio, qualem foris sub praefatore; quid ab armato milite, quid a consulente sene exspectetur; quis modus in iudiciis, quis in curia statuatur. Eo nempe consilio et scribendi ratione expositurus ero vitam Atheniensium non solum publicam et ciuilem, verum etiam vna priuatam et domesticam; deinde cum Legum vberi tractatione Antiquitatum etiam thesaurum complexurus simplici quodam et naturali ordine digestum. Mihi quidem, vt meam mentem exponam, prae ceteris eruditionis partibus vehementer semper placuit ista commentatio: Huius populi et bello et pace clarissimi Annalis et Iurisprudentiam semper cum delectatione euolui; siue quod naturali aequitate et honesta quadam sapientia ea Iurisprudentia polleret maxime; siue quod, vt ceterarum rerum praeclarissimarum, ita et νομοθεσίας quoque primordia cum iucunditate recolere soleamus. P. enim A. primus fortasse inter profanas gentis Reip. legibus et institutis firmatae exemplum edidit. Quod licet inuentum, vt cetera egregia omnia, ab Aegyptiis repetatur, ego potius, propter communionem quae inter eas gentis olim intercessit, existimarem vnum fuisse qui vtrisque leges dedit, vnamque ambabus fuisse νόμον Ἀθηναίων. Vel fortasse multa ab Aegyptiis vtiliter reperta illachrymabili nocte arguentur

Carent quia Vate sacro.

Atheniensibus enim id praeconium non defuit, neque ea ratio immortalitatis:

*Fama minor factis: ipsos nam credere dignum
Coelicolas, tellus quibus hospita semper A-*
thenae,

Ceu leges hominemque nouum, ritumque sacrorum,

*Seminaque in vacuas hinc descendunt terras,
Sic sacrasse loco commune animantibus agris
Confugium. Stat. XII. Theb. 499.*

*Primae frugiferos foetus mortalibus agris
Dididerunt quondam praeclaro nomine Athenae,
Et recreauerunt vitam, legesque rogarunt.
Lucret. l. 6. init.*

Non mirum est igitur gentem ea Ciuili Scientiae celebritate et antiquitate ceteris fere omnibus et leges et iura imponere, quemadmodum testatur *Pericles* apud *Thucyd.* l. 2. *Cicero* quidem pro *Flacco*. *Adfunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae, atque in omnis terras distributae putantur.* Quantum contulit ad Iurisprudentiam Romanam, quae huic populo diuturnius et latius imperium quam Virtus peperit, satius est discere ex istius gentis et Historiae et Iuris monumentis quae supersunt. *Ammian. Marcellin.* l. 22. *Solo adiutus sententiis Aegypti Sacerdotum lais iusto moderamine legibus Romano quoque Iuri maximum addidit firmamentum.* Ille certe, si non νομοθεσίας Aegyptiorum, eorum tamen et consiliis et sapientia vsus multa in sua Iurisprudentia symbolice instituit; vt *Pythagoras* eiusdem sapientiae consultus, multa in Italica Schola condenda suaeque philosophiae praeceptis tradendis, Aegyptiacum ad morem per aenigmata rerumque simulachra docuit. Huiusmodi est sapientiae quod *Solo* ἄλφωας siue tabulas Iuris, in quibus officia Ciuium describerentur, illas praescriptiones verborum ad quas vnumquemque se accommodare et componere oporteret, ἈΝΑΓΚΗΣ ΑΤΡΑΚΤΟΝ, *Necessitatis fasum* vocauit. Instituit idem, vt ex *Poll. I.* 12. discimus, ΤΑΣ ΝΥΜΦΑΣ ΙΟΥΣΑΣ ΕΠΙ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΦΡΥΓΕΤΡΟΝ ΦΕΡΕΙΝ ΣΗΜΕΙΟΝ. Admonuit scilicet nouam nuptam vas istud domesticum, cuius ope fruges torreret solitae, illi domestica omnia officia rerumque familiarium administrationem curae esse oportere. Si φέρω per *Farreum* exponat *Plinius*, credo eum duorum populorum instituta commiscuisse, *Confarreationem* sc. Romanorum, atque hunc Solonis ritum, vbi ait *XVIII. 3. Quin et in sacris nihil religiosius Confarreationis vinculo erat.* Nouaeque nuptae farreum praeferebant. Ego autem pergo: Cauit idem Legiflator ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ ΤΩΙ ΝΥΜΦΩΙ ΣΥΓΚΑΤΑΚΑΙΝΕΣΘΑΙ ΜΗΔΟΥ ΚΥΔΩΝΙΟΥ ΣΥΓΚΑΤΑΠΑΓΟΥΣΑΝ, vt refert *Plutarchus* in *Solone* et in libello *Praeceptorum Coniugalium*, αἰνέσιμα, iuxta eundem auctorem, δὲ

δὲ καὶ διὰ τὸ μάλιστ' ἐν οὗτοι χάριτι δαίμονος ἢ
 πρώτου καὶ ἡδύαν. Porro multa habemus in
 Themide Attica, quae Aegyptiacam originem
 referre videantur. In hoc populo nefas ha-
 bebatur *feruum hominem occidere*, non quod a-
 pud profanas gentis tanta erat mancipiorum
 cura aut reuerentia, verum, vt rationem ex-
 ponit grauiissimus auctor Diod. Sic. l. i. Ἀφ' ἧς
 τῆς δόξης φρονίμως ΕΘΙΖΟΝΤΕΣ τοὺς ἀν-
 δρώπους ΠΟΛΥ ΜΑΛΛΟΝ εἰς τὰς ἰλασθῆναι μὴ
 δὲ ὅλως ἐξαμαρτάνειν. Eadem erat omnino
 apud Atheniensis cura, quorum erat sapientia,
 non exspectare vt suppliciorum feueritate vin-
 dicarent, quod fieri non oportuerat, verum ex-
 templo prohibere ne eueniret id quod infe-
 crum esse vulerint. Ita in Tabulis quae ab
 ingenuorum puerorum corporibus vim et
 contumeliam arcebant, in calce legis subiicie-
 bant ΕΝΟΧΟΙ ΔΕ ΕΣΤΩΣΑΝ ΤΑΙΣΔΕ ΤΑΙΣ
 ΑΙΤΙΑΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΟΙΚΕΤΙΚΑ ΣΩΜΑ-
 ΤΑ ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ. Cuius constitu-
 tionis nequis aut insolentiam aut inaequalita-
 tem miretur, *nihil sc. maioris censeri ingenuos
 quam seruos*, continuo exclamat praestantissi-
 mus Orator c. Timarchum. Τὸ τοῦ αὐτοῦ δόξα
 ἔχει. Non quod de mancipiis sollicitus
 erat Legislator, ὡς γὰρ ὑπὲρ τῆς οἰκίας ἰσχυ-
 ράσθαι ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βυλόμενος ἡμᾶς ΕΘΙ-
 ΖΑΙ σὺν ἀπείχῃ καὶ τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ὑβριος,
 πρὸς τὴν γένεσιν, μὴδ' εἰς τὰς ΔΟΥΛΟΥΣ ὑβρίζειν.
 Inde cum Lex erat de adulterum in vxore
 iusta deprehensum interficiendo,
 Edit. nostr. ὅτω σφῶδες ὁ νομοθέτης, vt Ly-
 pag. 17. *siae* verbis vtat, ἰσὶ ταῖς γαμο-
 ταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγή-
 σατο ἢ, ὥς καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς
 ἰλασθῆναι εἰς αὐτὴν δίκην ἰσθῆναι. Eaf-
 dem sc. poenas et in Vxoris et in Pellicis in-
 iuria statuit, in vtraque grauiissimas, vt adul-
 terii femina quodammodo radicitus euelleret,
 legitimique connubii iura sanciret etiam custo-
 dia vsurarii. Neque videtur sapientissimus
 Legislator in ea poenae acerbitate istius Scho-
 lae auctoritatem commendare, quae peccata,
 vt cum Cicerone loquar, non momentis rerum
 aut euentu, sed vitiiis hominum metitur, et quae
 argutius quam verius contendit, quod, siqui-
 dem peccare est lineas virtutis transilire; quam
 longe progrediare, cum semel transilieris, id ad
 augendam transeundi culpam nihil pertineat.

Nec vincet Ratio hoc, tantundem vt peccet
 idemque

Qui teneros caulibus alieni infregeris horti,
 Et qui nocturnus sacra Diuum legerit.

Nam et alibi, vti in vnoque delicto suppli-
 cium commensuratum esse voluit Solo, at-

que vt adesset

Regula peccatis quae poenas irroget aequas,

namque id prudentissima sanctione legitimis-
 que verbis instituit: ita in hoc quoque cri-
 minis genere, vt loquitur Lysias, ὅτι καὶ ἐπὶ
 ταύτης μίση τιμωρίας, ἐπὶ ταῖς γαμοταῖς ἰσθῆ-
 σαι αὖ· ἡ δὲ καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐκτελέσθαι
 ἐπὶ οὐκ αἰσῶς ἐξούριον, ὅτι αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλ-
 λακαῖς ἐξίσωσι γυναιξί. Grauiissimis ergo poe-
 nis aliquando *minora* delicta coercuit quae ad
maiora fenestram patefacere: haec vero ius-
 dem, quoniam acerbioris excogitare nequiu-
 erat. Draco quidem, qui pleraque nimis se-
 vere censuit, inter alia sanxit in iis legibus
 quas tulit, *Furem cuiusmodi cunque furti sup-
 plicio capitis puniendum esse*. Gell. XI. 18.
 Ἀπασιν τοῖς ἀμαρτάνουσιν, μίαν ζημίαν θάνατον
 inrogauit, τὰς λάχαρα κλέψαντας ἢ ὁπώρας
 ὁμοίως τοῖς ἱερουργοῖς καὶ ἀνδραποδῶν κολαζέ-
 μῳ, vt ait Plutarchus in Solone. Ad quam
 feueritatem, quae modum et proportionem
 excedebat omnem, proculdubio respexit Ho-
 rat. l. Sat. III. 115. verbis a me modo me-
 moratis. Hoc igitur et pleraque alia vltimae
 immanitatis capita sustulit Solo, et omnia
 impendio molliora decreuit, et ad rationis
 verique normam reuocauit. Mihi haec com-
 mentanti videtur omnino potior esse senten-
 tia, Solonem non omnis Draconis leges sustu-
 lisse, vt quidam tradidere, verum feueritatem
 eius per omnia exstinxisse potius atque ad le-
 nitem inclinaisse. Multa etenim a Draco-
 ne grauius et ciuilliter admodum instituta le-
 gimus, quae, verum citra poenae acerbitem,
 a Solone instituta fuisse vna discimus. Pro
 exemplo erit Constitutio Attica de Ociofo.
 Quam memorat Valer. Maxim. II. 6. 3, 4.
 Apud Atheniensis Inertia e lazebris suis, languore
 marcens, in forum, perinde ac delictum aliquod,
 protrahitur, fitque vt facinorosa, ita erubescen-
 dae rea culpa. Est et eiusdem urbis sanctissi-
 mum consilium Areopagus: ubi quid quisque
 Atheniensium ageret, aut quonam quaestu susten-
 taretur, diligentissime inquiri solebat, vt homi-
 nes honestatem (vitae rationem memores reddend-
 am esse) sequerentur. Eam ex Laertii aucto-
 ritate aiebat Lysias in oratione

c. Niciam, Δεσποῖν γυνεὴν, Edit. nostr.
 Σόλωνος καὶ τοῦ αὐτοῦ. Licet Har- pocras. in Bibl. Reg. Cant. in ar-
 ticulo inedito adfirmet id fra-
 gmentum Lysiae defumi ex eius deperdita ora-
 tione c. Aristonem. Αἰγύας δίκην Λυσίας ἐπὶ
 τῷ καὶ Αἰγύωνος φησὶ· ὅτι Δεσποῖν ἡ δὲ θεὸς
 τῷ νόμῳ, αὐθις καὶ Σόλων ἐκτελέσας, θάνατον
 ἀχ' ἐπέταξε, ὡς οὐκ ἔστι, ἀλλὰ ἀτιμία, ἵνα τις
 4 V 2 (cor.)

rige EAN TPIE) ἀλλ', τίς αὖ δ' ἄπαξ, ζήμιον δὲ δέχεται ἰκαίον. Vtuncque ea res sit, liquet Draconem, qui *furia* (vt cum *Alexandro ab Alexandro* loquar) *morosissime pensitauit*, inertiam, non minus ac latrocinia quae ab ea deriuantur, capitali supplicio coercere voluisse. Nam quod ait *Diphilus* Comicus apud *Athenaeum* l. 6. de paupere sumptuoso, ad ociantem aequaliter spectat.

Οὐκ ἐδέχθη γὰρ ζῆν ἄνδρα κακῶ τινὲς
τῶν σκωπτικῶν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
Ἡ λωποδυτῶν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχαίν,
Ἡ καὶ ποιήσας τὰυτὰ κοινῶν τισιν,
Ἡ συκοφαντεῖν κατ' ἀγροῶν, ἢ μαρτυρεῖν
ψαδῶν· τοιούτων ἐκκαθαίρειν γὰρ.

Solo istam immanitatem poenae exosus, verum lentitudini occurrendum arbitratus, homines ociofos, ἀχθῶ ἀργίας, non capite, sed infamia puniuit. Variant tamen Antiqui. Nam sec. *Poll.* VIII. 6. Draco infamia non morte, Solo non nisi tertio ocii conuictum plectebat. Id institutum, vt erat ad Aegyptiacos mores accommodatum, (vnde deriuasse dicitur qui Athenis tulerit, Vid. *Herodot.* *Euterp.* 117. *Diod. Sic.* 1.) ita Lacedaemoniorum Iurisprudentiae ex diametro contrariabatur. Aduersariae enim istae Resp. non armis magis quam institutis inter se perpetuo dimicabant. Nam vt Athenis vnusquisque artem aliquam profiteri aut quaestum facere tenebatur, ita et Lacedaemone vile semper habebatur id inglorium. Exstitit olim, dubito annon hodie Romae exstet, in Cod. MS^o. *Lysiae* oratio κτ' Νικίω, ἀργίας. Laudantur ab Antiquis Orationes *Lysiae* κτ' Νικίω, κτ' Νικίω, ἀργίας, et demum κτ' Νικίω, φόνου. Ex his omnino eadem est κτ' Νικίω, et κτ' Νικίω, ἀργίας. Quoniam legem de Ociofo laudat *Laertius* ex oratione κτ' Νικίω, et vbicunque a ceteris laudatur Oratio ἀργίας, alii Codices, Νικίω alii Νικίω legunt. Ad eam etiam causam iure referri possunt quaecunque laudantur ex oratione κτ' Νικίω. Optimo certe iure retuli voces ΚΗΤΤΟΙ, ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΕΙ, ΠΟΤΑΜΟΣ. Vel enim ita diserte laudantur, vel istorum vocabulorum vsus ostendit ea in istiusmodi actione locum obtinere. Hoc de Οβολοστατεῖ non negabis. Sed vnde Πόταμος; Κατ' οὖν vnde? Nomina sunt, inquit, pagorum Atticorum: Τῶν hominem

Ocii insimulas. Mane. id ipsum est quod velim. Nam vt vnusquisque pagus, siue populus, in quos tota Attica scindebatur, loco dirimebatur situque, ita aliquando moribus, vitae genere et condicione, vsu et ingenio dirimi erat necesse. Αἰζωνίης ad mare habitabant, Phalerum inter et Sunium, vbi ob portus commoditatem vacabant, non odores fortasse, sed ostrea, pisciculi, atque id genus edulia. Vnde *Prouerbium* Αἰζωνίη τεύγλων de mullo praestantiori. *Nausiocrates* Comicus apud *Athenaeum* l. 7.

Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐμπρεπῆς φύσιν
Αἱ ξανθοχρεῦται, αἱ κλύδων ΑΙΞΩΝΙΚΟΣ
Πασὼν ἀρετῶν ἐν τόποις παιδῶν,
Αἱς καὶ θιὰν τιμῶν φωσφόρον κερῶν,
Διήκων ὅταν πῖμπωσι δῶρα ταυτίλιν.
Β. ΤΡΙΓΛΑΣ λίγης.

Ad eum igitur locum, *Belini* veluti ad *ostia*, concurrebant vndique pueri, vetulae, falsamentariorum, baiulorum, portitorum nautarumque familia. cui scholae sua non deerat *Rhetorica*, aut naturalis color orationis. Inde *Aexonenfes* apud Antiquos maledici semper et ad mala multa ingerenda procliuēs. *Hesych.* Αἰζωνίη, ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ. Minime, sed ΚΑΚΗΓΟΡΕΙΝ, vt alibi emendaui. *Harpoc.* Edit. nostr. *procr.* Εκαμφοδύνιο [*Aexonenfes*] pag. 193. εἰς βλασφημίας (l. ΩΣ ΒΛΑΣΦΗΜΟΙ) ἀφ' οὗ καὶ τὸ ΚΑΚΩΣ λίγης, ΑΙΞΩΝΕΥΕΣΘΑΙ ἔλγουν — Πλάτων ἐν τῇ ἀδελφείᾳ φησὶν. Οὐδὲν ἰσὺ πρὸς ταῦτά γ' ἔχον εἶπέν, μή μιν εἴπῃς Αἰζωνίη ἦν. Eodem modo *Prospaltii* et *Thymoetadae* erant φιλόδοχοι supra ceteros Atheniensis. *Acharnenses*, qui in fodinis carbonariis aetatem exercebant, ita graphice a Comico in *Acharn.* 178. describuntur,

Εσθλῶδες, αἱ δ' ὠσφροῖν περισσύνται τινες
Αχαρνικοί, ἐν τοῖς γίγερσις, πρῶτοι,
Αἰσχροί, Μαγεθνομαχῶν, σφιδάμαντοι,

Potamii denique, et vicini, ex ead. sc. tribu, *Cestoenfes* exagitabantur perpetuo, vt homines ignaui et rem suam instrenue administrantes. *Harpocrat.* in Πόταμος. Εκαμφοδύνιο ὅς ὡς ἐκείνους δεχόμενοι τὸς παρὶσφύλους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μίανδρος ἐν ταῖς Διδύμοις. Sed iam tempus est vt ad alia pergā.

C A P. XI.

Recensentur Leges Atticae apud Lysiam repertae, et varia de ea re disputantur.

Recenſebo in hoc capite (ea tamen breuitate qua decet Editorem, qui ex mole libri atque vendendi lege auguratur nihil quidquam fere ad ſexennis ſuos labores compenſandos reſtare, praeter memoriam iucunditatis quam ex ipſo labore cepit) ea inſtituta Athenienſium, quorum notitiam cultiſſimo noſtro Scriptori debemus. Quae dum percurram, diiudicare poſſit eruditus lector vtrum mea opera inutiliter necne fuerit collocata in eo Scriptore expoliendo qui ciuilibus Athenienſium officiis tantum lucis adtulit. Et ſi nonnulla a me vel recte animaduerſa, vel in melius reſtituta, vel feliciter explicata viderit, conſilium fortasſe noſtrum non improbat aut ſtudio iuriſprudentiam antiquam magis indies demerendi. Eiufmodi commentarium, quem Editioni ſuae Oratori Graecorum ſubnecteret, meditabatur olim *H. Stephanus* vir maximus. Hoc ex eius praefatione liquet.

Adulterium grauissime semper excepit Ma-
iorum nostrorum feueritas. Nam illicitam
illam et volgiuagam Venerem, familiarum iur-
isque hereditarij ludibrium, ea supplicij acer-
bitate compepsi voluit prudentissimus Athe-
niensium legislator, vt in dolentis Mariti ar-
bitrio modum poenae statueret, eiusque iras
iustissimas armaret etiam auctoritate publica.
Neque ei solummodo gladium concessit, sed
ab omni etiam vexatione Fori, quantum sc.
humana sapientia praecaueri poterat, et ab
Aduersariorum vldione immunem praestitit.
Humanissimam eam cautelam ex duobus in-
stitutis mihi videor eruissi, quorum vtrum-
que conseruauit *Lysias* in elegantissima ora-
tione, quam pro Marito conscripsit, qui Era-
sthenem moechum in vxore deprehensum
patrio iure vsus domi suae occidit. Primum
igitur esto :

I.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΗ Ο ΤΙ ΑΝ ΒΟΥΛΗ-
ΤΑΙ ΧΡΗΣΘΩ.

II.

ΤΟΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΦΟΝΟΥ ΟΣ
ΑΝ ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΙ.

ΧΟΝ ΛΑΒΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ
ΠΟΙΗΣΕΤΑΙ.

Quod ad priorem constitutionem adinet, eam
diferite adferit Noster in legibus
contineri. Καλῶς οὖν, inquit ille, Edit. nostr.
οἱ νόμοι, ἵνα τις μοιχῶν λάβῃ, ὃ, pag. 25.
τι αἰ βάλῃ) χρησθῶ. Inde vbi
Eratosthenes adulter a Marito
ἡμιβόλῃ καὶ κίτῳ μὴ αὐτὸν κλῖ-
νω, ἀλλὰ ἀεργῶτα περὶ αὐτοῦ, Edit. nostr.
respondet ille, τὸν σὺν ἰγῶν σὺ δὲ-
κλινῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πολεως
ΝΟΜΟΣ. Pergit deinde notabili euphemismo,
Οὐτως, ὡς ἀνδρες, ἐκείνῳ· ΤΟΥΤΟΝ ΕΤΙΧΕΝ
ἀντιπρὸς τῶν ΝΟΜΩΝ καλῶς οὖν τὰς τὰ τοιαῦτα
περὶ τοιαύτης: Et alibi Οὕτῃ χρη-
μασίων ἕνεκα ΕΠΡΑΞΑ ταῦτα, ἵνα Edit. nostr.
καλέσῃ· ἐκ ἐπιτήδου γῆνομαι, pag. 4.
τὰς ἄλλων κέρδης ἐπὶ σὺν, πάλιν ἔ

KATA NOMOYE τιμωρίας. Eodem artificio
propter verbi invidiam vsus est Cic. pro M.
lone. Fecerunt id Serni, dicam enim non de-
rimandi criminis causa, sed ut factum est, ne-
que imperante, neque sciente, neque praesente
domino, quod suos quisque seruos in tali re fa-
cere voluit. Quod ad secundam adinet, id
eodem fide verborumque solennitate euincit-
tur. Ἀνάγινθι δὲ μοι ΚΑΙ τῶτον
τὸ ΝΟΜΟΝ ἐν τῇ εἰρήνῃ; τὸ ἐγὼ. Edit. nostr.
Ἀνάγινθι πάρος. ΝΟΜΟΣ. Ἀνάγινθι, pag. 17.

αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ τοὺς δικαστὰς
 τοὺς ἐκ Ἀρείου πάγου, οἱ καὶ πατράσι ἐστὶ καὶ ἰσθ'
 ἐμῶν ἀποδιδοῦν) τὸ φόνος τὰς θύκας δικάζειν,
 διαδρόνῳ ἰσθ' τῶτος μὴ καλῶνυσκεν φόνον,
 ὅς ἐστι ἐν δαμαρίῳ τῇ ἰσθῶι μοιχὴν λαβὼν ταύ-
 τῳ καὶ τιμωρίαν ποιήσῃ). Auctoris verba ex-
 scripsi, vt diiudicet lector, vter nostrum Iu-
 risprudentiam Atticam rectius attigimus, ego,
 qui binas constitutiones de eo facinore re-
 vocavi, an Petrus, qui posteriorem neglexit.
 Prioris quidem legis naturalem quandam ae-
 quitatem pluribus confirmat Lysias p. 19. vbi
 contendit, eos qui alienas Matresfam. in adul-
 terium pelliciunt (nam in eos Lex maritos
 armauit, non siquis inuitas vi compreserit):
 ita eorum animos contaminasse, ut autorem. ob
 necessi-

necessitudinem omnem quae maritis debetur in se ipsos deriuunt: domesticas omnis rationes in moechi arbitrio poni: liberosque demum incerta condicione nasci, omniaque hereditatis iura misceri penitus vel exstingui. Pro quibus, inquit ille, Legislator ΘΑΝΑΤΟΝ ἰσχύει τὴν ζήλειαν.

Vt alibi. Γνωαίτας τοίνυν τῆς πο-
Edit. nostr. λιτὴ τοῦτ' ὦν μοιχάσει καὶ
pag. 256. ἀφ' ὧν ἰσχύει τὴν ζήλειαν, καὶ τὴν πο-
ΤΟΕ τὴν ζήλειαν ἔστι. Supplicium nempe, quod
Maritus ipse sumere, non a Curia expectare
poterat. Εμὲ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι ὡς
μόνον ἀπειληκότες εἰσι μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κα-
κισύκοι τὰύτων τὴν δίκην λαμβάνειν. Quod
si deinde postularetur non iuxta legem fecisse,
quod sc. primas simulatas ficta coniugis
iniuria obtexeris; quod uxorem ipse lenocinatus
fueris; hominemque nec opinantem in fraudem
inlexeris; quo pacto in h. causa contende-
bant Eratosthenis necessarii, ibi rursus intercessit
Legislatoris sapientia, et, quae erat Constitu-
tio altera, CAUSA COGNITA, inquit ille,
CAEDIS OMNINO NE CONDEMNATOR QVI
MOECHVM IN VXORE DEPREHENSVM
DOMI OCCIDERIT. Quia (vt ait Imp.
Alexander l. 4. C. ad L. Iul. de Adulter.) quod
legitime factum est, nullam poenam meretur.
Memorabilem hanc dispositionem Iuris, legi-
bus nostris et vsui incognitam, Antiquorum
Resp. plurimae siue naturali iure ductae, siue
exemplo et fama Solonis permotae, sua etiam
ciuitate donarunt. Μένος γὰρ τὴν ποίχλιν ΝΟ-
ΜΙΖΟΥΣΙ ΠΟΛΛΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΝΗΠΙΟ-
ΝΕΙ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ, δηλοῦσι. ἀφ' ταῦτα, ὅτι
ἀνυμνήσας αὐτὸς νομίζουσιν τὴν γυναικῶν
φιλίας πρὸς τὴν ἀνδρῶν ἰδίαν. Xenoph. in Hie-
rone. Quinetiam Veterum ante Resp. legi-
bus confirmatas eadem fuisse videtur mens
et sapientia. Sophocl. Aiace

Αὐτὸς δὲ μνηστὴρ ἐξέφυγε Κρήσσης, ἐφ' ἣν
λαβὼν ἑπακλῆν ἄνδρα ὁ φυλάκων πατήρ
ἐφ' ἧν ἑλλοῖς ἰχθύσιν ἀφ' ὧν ἔστιν.

Pausan. in Boeotic. c. 36. Πρῶτον δὲ εἶπεν ὁ
Υπὸ δίκην μοιχίας λαβὼν δὴλός ἐστι, καὶ
χρὴν ὑστερον Δρακονίδῃ Ἀθηναίοις θεομοιχεύ-
σαι, ἐπὶ τῇ αἰνῇ καλῇ νόμων, ὡς ἔγχε-
ται ἐπὶ τῇ ἀρχῇ ἄλλων τῶν νόμων ΑΔΕΙΑΝ ἢ
πρὸς καὶ δὴ καὶ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΜΟΙΧΟΥ. Xenarch.
Comic. apud Athen. l. 13.

Πῶς ποτ', ὦ διάποινα πόλιν ἑπέρεις,
βυθὸν δυνάει, τῇ Δρακονίδῃ νόμων
ὅστις ἀναμνησθεὶς πρὸς κοινὸν ἔμμεν.

Vt obiter id notem, legem illam Dracontis

quam memorat Pausanias, conseruauit De-
mosth. c. Aristocrat. qui etiam Pausaniam per-
peram aliquando intellectum egregie inlustra-
bit. Ο μὲν νόμος ἐστὶν εἶναι Δρακονίδῃ.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗΙ

H EN ΑΘΛΟΙΣ ΑΚΩΝ
H EN ΟΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ
H EN ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΓΝΟΗΣΑΣ
H ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ
H ΕΠΙ ΜΗΤΡΙ
H ΕΠΙ ΑΔΕΛΦΗΙ
H ΕΠΙ ΘΥΓΑΤΡΙ
H ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΚΗΙ
H HN AN EP EΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ EXHΙ
ΤΟΤΤΩΝ ΕΝΕΚΑ ΜΗ ΦΕΥΤΕΙΝ
ΚΤΕΙΝΟΝΤΑ.

Quid inter Romanos statuit olim Ius Papi-
rianum, hodie fere nescitur. Leges enim
Regiae in desuetudinem abeuntes citissime
describi atque a peritis conquiri desiuerunt:
vel in XII Tabularum complexionem et au-
toritatem migrantes, fluuiorum ad instar in
magno isto Oceano Iuris, et nomen et di-
gnitatem penitus amisere. Romulus interea
vnde vnde adripuit, nam et ante Solonem vixit,
neque quidquam fere ea aetate Romae cum
Graecis aut artibus aut disciplina commercii,
ille, inquam, quantum ex Catonis oratione
apud Gell. X. 23. augurari licet, adulterium
Graeca seueritate pensitauit. Verba M. Cato-
nis adscripta ex oratione quae inscribitur de
Dote, in qua id quoque scriptum est in adul-
terio uxores deprehensas ius fuisse maritis ne-
care — De iure autem occidendi ita scriptum.
In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, sine
iudicio impune necares: Illa te, si adulterares,
digito non auderet contingere; neque ius est.
Gell. l. c. Similia omnino de Romuli insti-
tutis refert Dionys. Halic. Antiq. Rom. l. 2.
Αμαρτάνουσα δὲ τις [Vxor] δικαστὴν τὴν ἀδική-
σαν ἰλασθῆναι, καὶ ὁ μνηστὴρ τὴν τιμωρίαν κύ-
ρειν. Ταῦτα δὲ οἱ συγγενεῖς μὴ εἰς ἀνδρῶν ἰδί-
αν καὶ οἱ οἱς ἡ πόλις ΣΩΜΑΤΟΣ καὶ ἡ πόλις
οἶον ἀρετὴν ποιῶσα γυνή. Hanc siue seueri-
tatem siue necessariam iustitiam temperauit
aliquatenus sequioris aetatis humanitas, et
maxime Lex Iulia. Ea enim armauit poti-
us Patrem: et, cum Marito istud ius non con-
cessit nisi in infami adultero, (puta, si leno
fuerit, quique artem ludicram, fecerit iudicio
publico damnatus etc. v. l. 24. in princ. D.
ad leg. Iul. de adulter. Quamobrem ab Ulpiano
l. 7. § ult. D. quod met. caus. dicitur.
Non omnem adulterum licet occidere.) Patri adul-

adulterum *quemlibet* siue domi suae, siue generi, in ipsa turpitudine deprehensum occidere permisit, modo vna filiam interfecerit. Quod explicat *Papinian. l. 22. § 4. D. ad L. Iuliam de adul.* Ideoque Patri non Marito mulierem et omnem adulterum permissum est occidere, quod plerumque pietas patris nominis consilium pro liberis cepit, ceterum mariti calor et impetus facile decernentis fuit refracuendus. Remittet enim aliquid de seueritate, tardiusque ad caedem accedet, qui non nisi per sua quodammodo viscera et domesticum funus accessurus erit. Ceterum quod ius maritus aliquando in adultero, id nunquam Romanis in legibus videtur in vxore habuisse: ideoque qui vxorem occiderit pro homicida habetur, verum lege *Cornelia de Sicariis* non tenebitur, quoniam iusto eius dolori poenas ultimas condonarunt humanissimi Imperatores, in eamque sententiam rescripsit *M. Antoninus et Commodus apud Vlpian. l. 38. § 8. eod. et ante eos Antoninus Pius ibid. et l. 1. in fin. D. ad l. Cornel. de Sicar.* Cuius rescripti verba sic se habent: *Ei qui uxorem suam in adulterio deprehensam occidisse se non negat, ultimum supplicium remitti potest, cum sit difficillimum iustum dolorem temperare: et quia plus feceris, quam quia vindicare se non debueris, puniendus sit: sufficiens igitur, si humilis loci sit, in opus perpetuum eum tradi: si qui honestior, in insulam relegari.* Recte ergo eam iuris benignitatem exprimit *Vlpian. l. 3. § 3. D. de Senatusc. Silan.* Si Maritus in adulterio deprehensam uxorem occidas, quia ignoscitur ei, non tantum mariti, sed etiam uxoris seruos poena liberari, si iustum dolorem exsequenti domino non resistuerunt. Eadem erat humanitas si quis interfecerit adulterum noctu deprehensum eius conditionis vt per legem Iuliam impune occidi non potuerit. Si legis auctoritate cessante inconsulto dolore adulterum interemis, quamuis homicidium perpetratum sit, tamen quia et nox et dolor iustus factum eius releuant, potest in exilium dari. *L. 4. C. ad legem Iuliam de adulteriis.* Ita *Iulius Paulus Recept. Sentent. l. 2. tit. 26. § 5.* Maritum, qui uxorem deprehensam cum adultero occidit, qui hoc impatientia iusti doloris admisit, lenius puniri placuit. Profecto Romae ante Legem Iuliam Marito non videtur fraudi fuisse in adultero irae suae indulgere, vt plurimis exemplis confirmat, qui argumentum hoc summa cum eruditione tractauit, *Brissonius ad L. Iuliam de Adulteriis.* Varia quae variae gentes de adulterio decernebant, congersere *Scheffer. ad Aelian. V.*

Histor. XII. 12. et Asinius in Commens. ad Tit. de Relig. et Sumpt. Funer. D. pag. 119. Nationes certe, quae sapientiam et auctoritatem Iuris Ciuillis aemulari videbantur, antiqua seueritate continebantur. Ita in Wisigothorum legibus quae in hac parte pene cum Solonis contendere videantur: *Lib. 3. Tit. 4. Lex 3.*

SI CUIUSLIBET VXOR ADULTERIUM FECERIT ET DEPREHENSAM NON FVERIT ANTE IUDICEM COMPETENTIBVS SIGNIS ET INDICIIS MARITVS ACCVSET. QVOD SI MULIERIS ADULTERIUM MANIFESTE PATVERIT ADULTER ET ADULTERA SECVNDVM SVPERIORIS LEGIS ORDINEM IPSI TRADANTVR: VT QVOD DE IIS FACERE VOLVERIT, IN EIVS PROPRIO CONSISTAT ARBITRIO.

Et in lege proxima:

SI ADULTERVM CVM ADULTERO MARITVS VEL SPONSVS OCCIDERIT PRO HOMICIDA NON TENEATVR.

Gundebaldus, qui Burgundionibus legis tulit, non hospes in Romano iure, lege sancit *LXVIII de Adulteriis.*

SI ADULTERANTES INVENTI FVERINT, ET VIR ILLE OCCIDATVR ET FEMINA.

Septentrionalium quidem iura, quibus vtimur magis, in compositione et argenti aestimatione plerumque consistunt, vt *Leges Salicas Lindembrogii* cura editas legenti patebit. Vterem tamen disciplinam reuocauit Ius Baiwariorum *Tit. de Vxoribus et causis quas saepe contingunt, L. Si cum uxore alterius quis concubuerit.*

SI QVIS CVM VXORE ALTERIVS CONCVBERIT LIBERA COMPONAT HOC MARITO EIVS CVM SVO WEREGELDO ID EST CLX SOL.

ET SI IN LECTO CVM ILLA INTERFECTVS FVERIT PRO IPSA COMPOSITIONE QVAM DEBVIT SOLVERE MARITO EIVS IN SVO SCELERE IACEAT SINE VINDICTA.

Supplicii seueritatem sustulit Imp. Fridericus *Constitut. Neapol. l. 3. tit. 43. de adulteriis et lenociniis*, hisce verbis. *Legum asperitate lenita, non vt olim contra adulteras et adulteros, ad aliorum coniuges accedentes, gladio est agendum, sed rerum ad eos pertigensium confiscatio indu-*

inducetur, si filios legitimos ex eo matrimonio violato, vel alio non habuerit: periniquum enim eos successione fraudari, qui nati sunt eo tempore, quo huius thori lex legaliter servabatur. At viro tradenda est mulier, nullatenus vitae periculum subitura, sed ultionem thori violati, nasi truncationis, quod saevius et atrocius inducitur, persequutura: ultra enim neque viro, neque parentibus servire (f. saevire) licebit: Quod si vir eius in eam vindictam dare noluerit, nos huiusmodi maleficium non sinemus inultum, sed ipsam praecipimus publice flagellandam. Nam ante eum tulit Rogerius l. 3. tit. 49. de poena uxoris in adulterio deprehensae,

SI MARITVS VXOREM IN IPSO ACTV AD-
VLTERRI DEPREHENDERIT TAM AD-
VLTERRVM QVAM VXOREM OCCIDERE
LICEBIT NVLLA TAMEN MORA PRO-
TRACTA.

Fusius fortasse haec quam oportuit; verum non ingrata videbitur commentatio, si quis maiorum sentia de eo delicto perspicere cupiat, cuius vnus fere supplicium non a foro, sed dolore patientis aestimari voluere. Quod reliquum est breviori ambitu concludam; memor me in hoc commentariolo non leges *Lysiacas* illustrare, sed recensere tantum.

III.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙ-
ΔΑ ΔΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑ-
ΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ-
ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ
ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ.

Vbi primus reposui ΔΙΠΛΗΝ
Edit. nostr. pro ΔΙΠΛΟΥΝ. Longe incle-
pag. 18. mentius de illecebris quam de vi-
olentia statuerunt leges Atticae,
et quidem contra omnium fere gentium
usum et disciplinam. Apud Romanos enim,
qui vacantem mulierem rapuit vel nuptam
ultimo supplicio puniuntur. Marcian l. 5. § 2.
D. ad leg. Iuliam de vi publica. Id quod
fanciuit Imp. Iustinianus l. unic. C. de
raptu Virginum: Raptores virginum honestarum
vel ingenuarum, siue iam desponsatae fuerint,
siue non, vel quarumlibet viduarum feminarum,
licet libertinae, vel servae alienae sint, pessima
criminum peccantes, capitis supplicio plectendos
decernimus. — Et merito mortis damnantur
supplicio: cum nec ab homicidii crimine hu-
iusmodi raptores sint vacui. Pergit Imp. Quae
multo magis contra eos obtinere sancimus qui
nuptas mulieres ausi sunt rapere; quia duplici

tenentur crimine tam adulterii quam raptus:
et oportet acerbius adulterii crimen ex hac ad-
iunctione puniri. Adde Iul. Paul. Recept. Sen-
lib. 2. tit. 26. § 12. Qui masculinum liberum
inuitum stupraueris, capite puniuntur. Apud
Atheniensis quidem qui momentum faci-
noris exitu aestimabant, vis adulterium rele-
vabat. Illa enim, vt contendebant istius iu-
ris periti, corpus solummodo, non animum
stuprabat: qui vero dolo et blanditiis mulie-
rem adulteravit, animum ipsum infecit atque
a marito alienavit. Idcirco istud delictum pe-
cunia, hoc capitis poena coercebant. Sanane
id philosophia et civiliter institutum disqui-
rendi tempus non competit: Legem interea,
siue potius legis particulam, ita mecum in-
terpretari et intelligere possis.

LEX de Raptore et Moecho.

QVI HOMINEM PVERVMVE INGENVVM VI
CONSTVPRAYERIT DVPLVM LVITO:
QVI ETIAM MVLIEREM MVLIERESVE
IN DOMINIO MARITI POSITAS (in qui-
bus sc. moechum deprehensum lege occidere
possis) EODEM IVRE TENETOR. MOE-
CHVS AVTEM ***

Fortasse autem quoniam de vi et suade-
la legem agere certum est ex *Lysiae* argu-
mentis et ratione legis laudandae, tota con-
cinnatur ex *Lysiae* et *Aeschine* c. *Timarch.*
h. p.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ
ΔΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ
ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ-
ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ (sc. ΓΑ-
ΜΕΤΑΣ) ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ.
ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥ-
ΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΥΣΗ, ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙ-
ΟΤΕΣΘΑΙ.

Quid voluit Ius Atticum per διπλῶ βλάβῃ
fortasse expedient loci proxime a me laudan-
di. Οἱ δὲ βλάβῃς δὲ τοῖς νόμοις πάντες —
ἐν μὲν ἐκὼν βλάβῃ, ΔΙΠΛΟΥΝ, ἐν δ' ἄκων,
ΑΠΛΟΥΝ τὸ ΒΛΑΒΟΣ κινδύνου ἐκλήθη. De-
mosth. c. Mid. ΑΛΛ' οἱ νόμοι δὲ μὲν τῷ ἀλ-
λῷ ἀδικημάτων τῷ ΕΙΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΝ
ΑΝΗΚΟΝΤΩΝ διπλῶ ἢ βλάβῃς ἐφέλκεν κιν-
δύνου. Dinarth. c. Demosth. Εὰν μὲν δόλου
κλήνη νομίζων τὸ ἰαυτῷ διενεργάσθαι, τὸ δὲ τε-
λευτήσαντι διαπύττω ἀδελφεῷ παρεχίτω καὶ
ἀξίμοις ἢ δίκῃ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΞΙΑΝ τὸ τελευ-
τήσαντι ἀποχίτω ΔΙΠΛΗΝ. Plato de Legg.
l. 9. Atque haec fere sunt quae apud *Lysiam*
matronarum pudicitiam et connubiorum iu-
ra defendunt, ob inusitatum genus a *Plu-
tarcho*

Nam si gladium strixeris, et in eo percusseris, indubitate occidendi animo id eum admisisse: sed si clavi percussis aut cucuma in rixa, quamvis ferro percusseris, tamen non occidendi animo, leniendam poenam eius qui in rixa casu magis quam voluntate homicidium admisit. Itaque rescripsit Imp. Antoninus l. 1. C. eod. Frater vester rectius feceris, si se Praesidi provinciae obtuleris. Qui si probaveris, non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii poena secundum disciplinam militarem sententiam proferet: crimen enim contrahitur, si et voluntas nocendi intercedat. Ceterum ea quae ex improviso casu potius quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxae imputantur. Acute limites ponit inter causas *Κακηνόεας*, *Αιτίας*, et *Τραύματ' ἐν πάροιας* Orator contra Cononem, qui locus omnino est conferendus. In hac lege primo restitui vocem ΠΑΓΟΥ ex Cod. MS. deinde docui ista ἢ τραύματ' ἐν πάροιας margini fuisse adlita h. p. ἢ γὰρ τελευτῶν ἐν πάροιας, ut ostenderet adnotator aliquis, qualis esset lex Areopagitica quam Orator laudat. Nihil ea emendatione verius.

VII.

ΕΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΕΤΩΝ ΑΦ' ΗΒΗΣ.

Legem hanc de aetate militari, Edit. nostr. quamquam non ea diserte a Lysia pag. 125. laudetur, adduxi, quoniam in notis ad paginam memoratam illam multo labore vindicaui. P. A. vsque ad annum 60^{mm} (siue, quod perinde est, ad annum 42um ἀπ' ἡβῆς) militiae operam dedit. Non ergo Quadragenarii simpliciter, ut omnes fere ante me sensere, sed Quadragenarii ἀπ' ἡβῆς a militia vacabant. Gravissima erat Petiti in hac re hallucinatio, quam pluribus l. c. redargui.

VIII.

ΔΟΥΛΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΓΕ-
ΝΕΣΘΑΙ.

Quamquam Athenis Servus testi-
monii dictio non erat, ut discimus
pag. 139. ex Comoedia: quamquam itidem
Romae, vel propter lubricum
consilii, vel conditionis infamiam raro ad testi-
monii fidem admittebatur (vid. l. 3. § 5. D.
de Testibus. Rescripserunt enim Imp. Dio-
cletianus et Maximian. Servos pro Domino,
quemadmodum aduersus eum interrogari non
posse: pro facto autem suo interrogari posse non
ambigitur: L. unic. D. eod. Vnde Cic. pro
Brutaro, init. Nam cum more Maiorum de

seruo in dominum ne tormentis quidem quaerere
liceat, in qua quaestione dolor veram vocem
elicere possis, etiam ab inuito etc.) abunde ta-
men constat in iure Atheniensium publico
atque in Reip. negotiis libertatem Seruis
sponderi indicia facientibus, dummodo vera
esse comparuerint. Vid. Lysiam pag. 101.
et Andocid. p. 2, 3. Edit. Steph. vbi Alcibia-
dis facinora deferebant maxime Serui. Non
poenitebat enim Remp. admoneri suae salutis
vel ab infima plebecula: fidem rerum gesta-
rum non nisi ab ingenuis accipere voluit.
Male hanc partem Iuris Attici neglexit, quem
tamen ob diligentiam summo opere miror,
Sam. Petitus.

IX.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΙ ΛΟΙΔΟΡΗ-
ΖΗΜΙΩΕΑΙ.

Vertitur,

Si quis Magistratui forum agendi maledixeris,
multa ei inrogator.

Tu verte,

Siquis omnino in Foro conuicia feceris, multa
ei inrogator.

Quantum nostro ingenio debeat

Lex ista, malui ex loco disci Edit. nostr.
adlegato, quam hic repetere. pag. 162.
Repetam tamen perpaucissima.

(1.) Qui legem adducit, deferebatur quod in
Foro ἰλοιδόρησι, non quod Magistratui conui-
cia fecerit. (2) Cum legem alibi in h. ora-
tione adducat, vel rem gestam narret, de loco,
(quod est praecipuum caput legis) omnia
de persona nihil. Τὸ μὲν νόμον ἀγὼγῆναι ἀγο-
ρεῖσθαι ΤΟΥΣ ΕΝ Τῷ ΣΥΝΕΔΡΙῳ, ΛΟΙΔΟ-
ΡΟΥΝΤΑΣ ζήμιον. Et rursus Edit. nostr.
ibid. εἰ γὰρ φανερός εἴμι μὴ ἰλθῶν pag. 165.
εἰς ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ, ὃ εἰς νόμον
ΤΟΥΣ ΕΝΤΟΣ ΠΑΗΜΜΕΛΟΥΝΤΑΣ ἀγορεύει
καὶ ζήμιον ὀφείλει. (3) Solo, qui gravissimam
poenam statuit eis qui vbiuis Magistratui
conuicia fecissent (erat enim vel ἀτιμία iuxta
Demosthenem, iuxta Vlpianum mors ipsa) non
vtique leniorem, (multam sc.) statueret eis qui
conuiciarentur eidem in Foro atque in iure
dicundo. Nam sec. Paul. Sentent. Recept. §
10. tit. de Iniuriis, Atrox iniuria aestimatur
aut loco, aut tempore, aut persona. Et simi-
liter Papian. Responsorum libro tit. 5. Si quis
forte temerarie aut vulnus aut fracturam osium
influxerit, aut in conuicia atrociora forte prorupe-
rit, solutio vel vindicta pro facti ipsius quali-
tate in iudicis arbitrio et aestimatione consistat
secundum regulam Gaii sub tit. de iniuriarum
actione. Est enim gravis quae in publico, vel
in

in foro, vel ab humiliore persona illustriori infertur. Ita l. 7. § D. de iniuriis. Atrocem autem iniuriam aut persona, aut tempore aut re ipsa fieri Labeo ait. Persona atrocior iniuria fit, ut cum Magistratui, cum Parenti, Patrono fiat. Tempore si ludis et in conspectu. Nam Praetoris in conspectu, an in solitudine iniuria facta sit, multum interesse ait: quia atrocior est, quae in conspectu fiat. Add. l. 16. § 4. D. de poenis. (4) Exstat Lex Solonis a Plutarcho in eius vita laudata, quae omnia omnino convicia cum *δικαστηρίοις* et *ἀρχαίοις* repressit eodem poenae genere quod hic memoratur. (5) Denique *ἀρχαῖοι* vel *τῶν ἀρχαίων* commodè exponi potest per omnino, ut pluribus l. c. ostendi, quibus addas istud *Luciani V. Hist. init. γὰρ τῶν τοῦ πρὸς τὸν μὴτ' εἶδεν, μὴτ' ἱπαθῶν, μὴτ' ἑσπερίων ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἑσπερίων* ἔτι ὃ μὴδὲ οὐδὲ ἄλλων, μὴδὲ τὴν ἀρχὴν *ἡρώων* *ἀναμάρτων*.

X.

ΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΑ ΚΑΚΩΣ ΖΗΜΙΟΥΘΕΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΦΑΙΝΗΘΕ ΕΣΤΙ ΑΛΗΘΗ ΤΑ ΕΙΡΗΜΕΝΑ.

Videtur ergo ex hoc iure *veritas* *convicti* *conviciantem excusare*. Edit. nostr. pag. 184. Quaedam autem fuerunt convicia, quae diserte Lex vetabat, ut ex proxima constitutione discimus. Ea autem vocabantur ΑΠΟΡΡΗΤΑ.

XI.

ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤὸΝ ΑΠΟΡΡΗΤὸν ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙΝ.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝ ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ. ΤΟΥΣ ΤὸΝ ΑΛΛΟΝ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΗ ΚΑΚΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΤΕΘΝΩΤΑΣ. ΠΑΤΡΑΔΟΙΑΝ ἢ ΜΗΤΡΑΔΟΙΑΝ ΜΗ ΕΙΠΕΙΝ. ΕΑΝ ΤΙΣ ΦΛΕΚΗΝ ΑΠΟΒΕΒΗΚΕΝΑΙ. ΤΗΝ ΛΕΠΙΔΑ ΥΠΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Collegi haec capita *Ἰ* ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ex oratione *κ* *Θεομνήστη* p. 170. 173. *α*, atque ibidem nonnulla vindicaui. Oratio illa plurimas leges continet alibi vix reperundas. Sunt autem quae sequuntur.

XII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΑΠΟΒΕΒΗΚΟΤΑ.

Colligo ex his verbis, *Λυσίου* Edit. nostr. pag. 170. *Θεομνήστη* *ἐστὶν ἄλλοι τὰ ὅπλα ἀποβέβηκότες, οὗτοι αἱμῶν αὐτῶν* (ita lego pro *ἐξ* *αὐτῶν*) *δημιουργοῦν*. Ita in lege quae titulum habuit ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΠΥΡΡΩΝ et laudatur ab *Aeschine c. Timarchum*. Et haec erat *ἀντιμίας* species.

Porro *Andocides de mysteriis* cum recenset eos *ὅν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἔω, τῶν δ' ὁσίων ἔχον* *καὶ ἐκείνων*, habet *καὶ ὁπόσοι λήπουσι τὴν τάξιν, ἢ ἀρετῆς, ἢ δειλίας ἢ ἀναυμαχίης ὄφθοντες, ἢ τῶν ΛΕΠΙΔΑ ΑΠΟΒΑΛΛΟΙΕΝ*. Grauius adhuc in militia Romana. Miles qui in bello arma amisit vel alienavit capite punisur: humane militiam mutat. l. 3. § 14. D. de re militari.

XIII.

Ο, ΤΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΛΕΣΗ, ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΓΓΟΙΣ· ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ' ΕΝ ΤΗ ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΙΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΣΗ Η ΗΑΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ.

Primus hic restitui *ποδοκάκκη* pro *ποδοκάκη*. Male hic quoque Edit. nostr. in *Editis Lysiae pro ἡμέρας πέντε*, pag. 177. *ἡμέρας δέκα*, et pro *ἰσὶν μὲν πέντε* *νύκτεσιν, ἰσὶν μὲν πέντε*. Exstat integra Lex apud *Demosth. c. Timocr.* vnde descripsit *Petitus L. 7. Tit. 5. de Furtis*. Nam de Fure diurno agitur quem *dupli poena vindicari* vult Solo, ut discimus ex *Gellio XI. 18*. Posterius membrum, quod solum apud *Lysiam* legitur, explicat, quatenus sc. per menda potuit, idem *Petitus L. 4. Tit. 9. de poenis*, ratus alterius legis fragmentum esse. Quod secus est.

Sequitur

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ· ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΕ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Fide iubeto iuratus Apollinem — fugeris si si metuens litis causa. Petit.

Nemo ex his sensum elicere quivit. Memor esto *Lysiam* in Edit. nostr. h. loco non leges ad usum forenses citare, verum legum particulas quae antiquatas aliquas et vetustate obsitas continerent loquendi formulas. Ita in superiori *ποδοκάκκη* erat Soloni quod in *Lysiae* aetate *ὡς τῆς ἐξ ἑλκῶς διδία*. Hic *ἰπποκρίσας* est *ἰμῶσις*, et *δρασκάζει* *ἀποδιδράσκει*. Habes ergo duarum legum fragmenta.

XIV.

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ.

XV.

ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Spectabat fortasse hoc postremum ad solennitatem iudicii Areopagitici, ubi Reus post priorem

priorem defensionem (nam bis dicere potuit) si causae suae diffidebat, tuto se fuga subduxit. Τὸν περὶ τῶν ἱερῶν ἀπάντια λόγον μεταγράψαν· καὶ ὅτ' ὁ δικάων ὅτ' οἱ δικάζοντες, ὅτ' ἄλλων ἀνθρώπων ἀδίκαις πράξεσιν κωλύουσιν. Demosth. c. Aristocr. Add. Poll. VIII. 9. tit. ἐν ἐλ Πωλητῶν. et VIII. 10. init. Apud Suid. in Εἰς ἄλιν δευροκάζον vox ea exponitur latitare. Apud Hesych. utrumque et *ausugere* et *latitare*, δευροκάζον κρύπτειν, ἀποδιδρυσκον. Corrige eundem in δευροκάζον, κρύπτειν. i. e. δευροκάζον.

XVI.

ΟΤΙΣ ΑΠΕΙΛΑΗΘΗ ΤΗΙ ΘΥΡΑΙ ΕΝΔΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

Quicunque a ianua prohibuerit, cum fur intus esset.

Edit. nostr. Vulg. ἀπ' ἄλλης, quod emendavimus. Furtum facere videtur pag. 179. qui furi exitum et salutem parat, ceteros a foribus arcendo.

XVII.

ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΣΤΑΣΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦ' ΟΠΟ-
ΣΟΝ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ Ο ΔΑΝΕΙΖΩΝ.

Vfurarum modus esto pro arbitrio foeneratoris.

Atticorum leges vsurariae, quarum haec videtur esse antiquissima, erudite a Salmasio explicantur, et maximo cum eruditionis apparatu. Quem tu interea consulas. Sequitur

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ.

Quae publice prostant, etiam servorum iniustitiae obnoxiae sunt. Petit.

Ibid. Vulg. apud Lysiam ἄροι. Verum tu totum ita distinguas et corrigas.

XVIII.

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

καὶ

XIX.

ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ.

Prior particula pertinet ad istam legem quam adduxit alicubi Demosthenes. PRO MOECHO NE DEPREHENDITOR IN MERETRICE QUAE VEL IN LVPANARI QUAE-STVM FECERIT VEL PVBLICE PROSTITVERIT. Vel etiam spectare potest ad aliam a Plutarcho laudatam, Εἰς τις παραλογίης, ζημίας ἔκποι δειχμας ἵταξι [Solo] πλῶν. ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ. Quod

ad alterum pertinet membrum, id, cum tota lex nusquam, quod sciam, legatur, explicationem meam non admittit. Spectat proculdubio ad iura famulorum famularumque, Οικῶν καὶ δούλων. Nam prorsus utique inficeta est lectio vulgata, Οικῶν καὶ βλάδων τῶν δούλων ἢ δούλων.

XX.

ΟΣΟΙ ΕΑΝ ΜΑΧΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΠΙΣΘ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΗ ΠΕΖΗ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΜΗ ΠΑΡΩΣΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ.

Solonis leges contra τὴν ἀσέβειαν, contra τὴν ἀδικοσύνην τῶν Edit. nostr. τῶν, et contra τὴν δειλίαν (οἷοι γὰρ pag. 275. καὶ ΔΕΙΛΙΑΣ γὰρ οἷοι καὶ τοὶ δαυ-

μάσων εἰ τις ἐμὲ εἰ οἷοι ΟΥΣΗΣ γὰρ οἷοι οἷοι vt loquitur Orator. c. Ctesiph.) laudat idem ibid. Poena erat ἀτιμία. Ἀρεστέας Ληπολάειον et Δειλίαν vi quae specie differant, recenset Andocides, cuius verba legas supra Leg. XII. Vide

quae de hac re conscripsit eruditissimus Marklandus ad has orationes contra Alcibiadem. De legibus quae Ignauiam coerceant nonnulla adnotavit Spanheim. ad Iulian. Oras. p. 239. De iurisdictione et potestate τῶν στρατηγῶν doctissimus Perizonius ad Aelian. V. Hist. V. 13. Ἀρεστέας lex erat apud Longobard. L. 1. Tit. de Excommunicationibus, l. 14. SI QVIS

LIBER HOMO, CONTEMPTA IVSSIONE NOSTRA, CETERIS IN EXERCITU PERGENTIBVS, DOMI RESIDERE PRAESVMPSERIT, PLENVM HERIBANNVM SECVNDVM LEGEM FRANCORVM, ID EST XL SOL. SCIAT SE DEBERE COMPOSERE, Απονομαζῶν apud eundem lex proxima, SI QVIS

CONTVMAX ADEO AVT SVPERBVS EXITERIT VT DIMISSO EXERCITU ABSQVE IVSSV ET LICENTIA REGIS DOMVM REVERTATVR ET QVOD NOS TEVDISCA LINGVA ~~DECELI~~ FECERIT, VT IPSE SIT REVS MAIESTATIS, VITAE PERICVLVM INCVRAT, ET RES EIVS PISCO NOSTRO SOCIENTVR. Quid ea actate fuerat exercitum dimittere optime explicat Capis.

Karoli et Ludou. Imp. lib. 3. tit. 70. QVICVNQVE ABSQVELLICENTIA VEL PERMISSIONE PRINCIPIS DE HOSTE REVERSVS FVERIT, QVOD FACTVM FRANCI ~~DECELI~~ DICVNT, VOLVMS VT ANTIQVA CONSTITVTIO, ID EST, CAPITALIS SENTENTIA ERGA ILLVM PVNIENDVM CVSTODIATVR. Vice huius legis in nonnullis Exemplaribus leguntur quae proxime ex Longobardorum constitutionibus descriptissimus.

XXI.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΛΑΟΚΙΜΑΣΤΟΣ ΙΠΠΕΥΗΝ ΑΤΙ-
ΜΟΣ ΕΣΤΩ.

Eadem poena quae militiae
Edit. nostr. munera detrectantem, quae or-
pag. 276. dinis sui desertorem in bello,
quae ignauum et timidum se-
quebatur, in eos etiam inrogabatur qui ex
gravi armatura, (vbi laboris et periculi plus
erat) se in numerum Equitum sine legitimo
delectu contulerint. Quae hic adduxi, verba
sunt legis solennia: quae in superiori comma-
te potius sunt Oratoris legem explicantis.
Iussit sc. Lex vt infamia notaretur qui ad-
κίμασθ' ἰππῶν. Inde infit Lysias, eodem
reatu teneri qui in bello ordinem suum pro-
pter ignauiam deseruerit, et qui in gravi ar-
matura (ὅς τ' ἢ καὶ ἰππῶν) Equitibus non-
dum legitime adscriptus, non comparue-
rit.

XXII.

ΜΗΔΕΝΑ ΣΙΤΩΝ ΠΛΕΙΟΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΦΟΡΜΩΝ ΕΤΝΩΝΕΙΣΘΑΙ.

Nemo omnino ultra L phormos frumenti mer-
cetur.

Lex erat contra annonam in-
Edit. nostr. cendentis et capite plectebat si quis
pag. 388. annonam compresserit. Com-
pressam enim annonam vocat Linus
l. 48. quum precium per coemptionem au-
ctum fuerit. συμπελαυδύς καὶ
Edit. nostr. ἀδίαξ vocat noster infra. An-
pag. 389. nonam flagellare Latini. Ita fere
Martial. V. 13.

Quippe rogabatur fidusque vetusque sodalis,
Et cuius laxas arca flagellat opes.

Athenis ergo non lieuit, coniuratione facta,
vltra L phormos coemere; ne obseruata ca-
ritate, mari intercluso, eam annonam quam
minoris coemissent pro suo arbitrio venum
darent. Solebant enim Dardanarii, vt aucto-
ris nostri verbis vtar, nauigatione intercepta
portubusque ocllulis, ὅς τούτοις τοῖς καυοῖς
ἰπποδρόμῳ τῇ σόλῃ ὅς οἱ πάρε οἱ πολλοί.
Obseruare Rtip. calamitates id
Edit. nostr. erat apud Romanos Ictos An-
pag. 391. nonam adsempere, quorum in iure
ab huiusmodi insidiis et aua-
ritia, non ea tamen seueritate qua apud Atheni-
ensis, lege cautum erat. Annonam adsempere
re et vexare vel maxime Dardanarii solent:
quorum auaritia obuiam itum est tam Man-
datis quam Constitutionibus. Mandatis deni-

que ita cauetur. Praeterea debetis custodire,
ne Dardanarii ullius merces sint: ne aut ab
his qui coemptas merces supprimunt, aut a
locupletioribus qui fructus suos aquis precia
vendere nollent, dum minus vberes prouentus ex-
spectant, annona oneretur. Poena autem in hos
varie statuitur: nam plerumque si negociantes
sunt, negociatione eis tantum interdicitur: in-
terdum et relegari solent, humiliores ad opus
publicum dari. l. 6. in prin. D. de extraordina-
riis criminibus. Item. l. vnic. C. de Monopoliis.
Iubemus ne quis — monopolium audeat exercere,
neue quis illicitis habitis conuentionibus coniuues
aut paciscatur, Vt species diuersorum corporum
negociationis non minoris quam inter se statue-
rint venundentur. Crimine stellationatus tene-
bantur huiusmodi malefici. Qui merces sup-
presit, specialiter hoc crimine postulari potest. l.
3. D. de crimine Stellationatus. Placuit ergo
extra ordinem plectere, vt ait Vlpianus l. 2.
D. eod. Poena autem stellationatus nulla legitima est,
cum nec legitimum crimen sit. Solens autem ex
hoc extra ordinem plecti, dummodo non debeas
opus metalli haec poena in plebeis agredi: in
his autem qui sunt in aliquo honore positi ad
tempus relegatio vel ab ordine motio remittenda
est: Athenienses, quibus contra annonae in-
cendium prouidendum erat maxime (quan-
quam enim frumenti rationem, vt gloriantur,
ceteras nationes docuerit, οὐδὲν τὰ μὲν ὡς
ταὺς ἀδελφῶν ἰπποδρόμῳ σίτῃς utebantur) ceteris
rebus venalibus quibuscunque magistratus quos
ἀγορευόμενος vocabant praefecere,
ἐπὶ δὲ ταύτῃ ΜΟΝΗ, τῇ τέχνῃ Edit. nostr.
ΧΩΡΙΣ Σιτοφύλακας constitue- pag. 392.
bant: ὃς πολλὰς, inq. ille, παρ'
ἐκείνῳ ΠΟΛΙΤΩΝ ἴστω δίκην τῷ μεγέθει
ἰλασθῆναι, ὅτι ὅς οἱ οἶον ἦσαν τὸ τούτων ποιησθῆναι
ἰπποδρόμῳ. Vnde elicitur, (quanquam et ali-
bi constet, supra enim, Εἰπὶ
συ ἰμοί, ΜΕΤΟΙΚΟΣ ὃς; Ναι. Edit. nostr.
Μελισσῆς δὲ στίχοι κ. τ. λ.) non- pag. 387.
nullos quaestus adeo ciuibz A-
theniensibus interdici, cuiusmodi erat haec
frumentaria, vt non nisi ab Inquilinis exer-
ceri poterant: nonnullas item mancipijs ab-
legari. Ita in Veterum didascalis ayloedi vel
tibicines nunquam ex Ciuibz. Inscriptiones
apud Fulm. Vrinum.

ΑΙΓΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΙΔΗΣ ΚΤΗΕΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟ-
ΡΗΓΕΙ
ΑΥΕΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΑΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΔΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΚΕΝ.

Et alibi apud eundem,

ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΕΥΘΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΘΕΩΝ ΘΗΒΑΙΟΣ ΗΥΛΕΝ.

Eiusdem condicionis proculdubio fuit cuius memoriam conseruauit Marmor apud *Sponium*,

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ
ΕΧΟΡΗΓΕΙ

ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝΙΚΑ ΘΕΩΝ
ΗΥΛΕΙ

ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΕΥΑΙ-
ΝΕΤΟΣ ΗΡΧΕ.

Ita, ΑΥΛΕΙΤΩΝΑΝ ἐν ἱερῇ [Acibiades] Θεωαίων
παίδες· ὃ ἴσασι διαλέγεσθαι, ἡμῖν δὲ τοῖς
Αθηναίοις etc. *Plutarch. in Alcibiade.* Ita *Asi-*

χολίδας Σατύρου Θεωαίου αὐλα-
Edit. nostr. *δος Φιλαρίων.* Suid. in v. Videtur
pag. 647. omnino idem esse quem memo-

rat Noster in Orat. *πρὸς Νικα-
ρχον* τὸ αὐλοπλῶ, vti laudatur ab *Harpocratiōne.*
Steph. Byzant. v. Αρσεία. Ως ἡ *παρρησία*
Αρσείου αὐλοπλῶ, ὡς ἱστατοῖν ἐπὶ τῷ ἀπαύτως
διαλεγόμενον. ἡ δὲ τὸ μὲν δὲ Ελλήνων διασκο-
ύσασθαι τὸ αὐλοπλῶ, ὡς ὅταν βάναντον, ἢ
παυλῶς ἀνελκύοντες, ἀλλὰ βαρύνοντες αὐλοπλῶς
χρῆσθαι. Διὸ καὶ *Αρσείου* αὐλοπλῶς, ὅς

Δρωχμῆς μὲν ἡλῆς, τετρίων δὲ ἱππῶν.

Vile ergo apud Antiquos Musicae omnis mi-
nisterium, vti praesumit *Aristot. Polit. L. 1.*
Οὕτως εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκισον αὐτῶν, καὶ τὰ
ΠΑΗΚΤΡΑ ΕΚΙΘΑΡΙΖΕΝ, ὡς δὲ αὐτοὶ ἴδον ὅτι
τοῖς ἀρχιτέκτονι ὑπερῶν, ὡς τοῖς ΔΕΣΠΟ-
ΤΑΙΣ ΔΟΥΛΩΝ. Verum haec, inquit, ex-
tra oleas. Volui autem aliis dispiciendum
proponere, quare Athenis solis Dardanario-
rum quaestura illiberalis haberetur et ingenuo
homine indigus. Nunc redeo.

XXIII.

ΤΟΥΣ ΤΑ ΑΠΟΛΑΥΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΚΛΕ-
ΠΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕ-
ΧΕΘΑΙ.

Quoniam videtur furti conscius
Edit. nostr. *opem* suam aut saltem *consilium*
pag. 467. adhibuisse. Ait vero *Paulus Sent.*
Recept. l. 2. tit. de furtis. § 10.

Non tantum qui furtum fecerit, sed etiam is,
cuius ope aut consilio furtum factum fuerit, furti

actione tenebitur. Nam, *Pedius ait, sicut ne-*
mo furtum facit sine dolo malo, ita nec consi-
lium vel opem ferre sine dolo malo posse. l. 50.
§ 2. D. de furtis. Atque ita in legibus *Wi-*
ligothorum lib. 7. tit. de furibus et furtis § 7.
Non solum ille qui furtum fecerit, sed etiam
quicumque conscius fuerit, vel furtim ablata
sciens susceperit, in numero furantium habeatur,
et simili vindictae subiaceat. Frustra hanc
iuris particulam in *Petiti* commentario diutius
quaesiui.

XXIV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙ ΟΥΚ ΕΒΕΕΤΙ ΔΙΕ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΘΗΙ ΑΡΧΗΙ ΘΗΙ ΑΥΤΗΙ.

Triginta dies, et quod excurrit,
scribatus munere fungi cautum Edit. nostr.
erat. Iterum sub eodem Prae- pag. 484.
tore ad id officium admoueri
non poterant. Tam sedulo sibi cauit a mi-
nistriis publicis Ciuitas Atheniensium.

XXV.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΤΛΕΤΤΩΝ

ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΕΙΝ ΘΗΙ ΠΟΛΕΙ
ΑΠΟΦΑΙΝΕΙΝ ΕΙΤΙΣ ΤΙΝΑ ΟΙΔΕ ΤΩΝ ΛΑ-
ΧΟΝΤΩΝ ΑΝΕΠΙΘΑΔΕΙΟΝ ΟΝΤΑ ΒΟΥ-
ΛΕΙΝ.

Habes haec capita in loco cita- Edit. nostr.
te. Secundum a *Petito* negligitur. pag. 486.

XXVI.

ΕΙ ΤΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΙ ΠΡΟΥΔΩΚΕΝ Η
ΝΑΥΗ Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΙ ΕΝ ΩΙ
ΜΕΡΟΣ ΤΙ ΕΤΥΓΧΑΝΕ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΖΗΜΙΑΙΣ ΖΗΜΙΟΥ-
ΣΘΑΙ.

Quemadmodum in iure Roma-
no, *Proditores, transfugae, ple-* Edit. nostr.
rumque capite puniuntur et exau- pag. 488.
ctorati torquentur: nam pro hoste,
non pro milite habentur. l. 7. D. de re militari.
Quod *Ius Atticum* ἱερῶναις *ἐπιμας*, *Romanum*
Capite. Aliquando eadem loquendi solennitas
in vtroque iure conspicitur. *Celsus enim*
l. 21. D. de poenis, ait, Vltimum supplicium
mortem solam interpretatur.

XXVII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΝ ΣΤΑΣΕΙ ΠΟΛΕΩΣ
ΜΗΔΕΤΕΡΑΙ ΜΕΡΙΔΙ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝ.

Memorat hanc legem Solonis,
recte tamen ait a posteris repro- Edit. nostr.
bari, *Plutarchus de solertia Ani-* pag. 487.
malium, in libro de sera numinis

vindicta

indicta et in Solone. Memorat etiam Cic. 10. Epist. ad Attic. 1. Ego vero Solonis popularis tui, ut puto, etiam mei, legem negligam, qui capite sanxis, si quis in seditione non alterius partis fuisset. Memorat etiam Gellius II. 12. et Alexander Aphrodisiensis in Topica Aristotelis. In eo iure vertitur oratio Lysiae c. Philonem, qui tamen ius istud potius moribus fuisse receptum innuit quam Edit. nostr. scriptis sancitum. Sed contrariae pag. 499. fuisse sententiae video Gellium l. c. In legibus Solonis illis antiquissimis quae Athenis axibus ligneis incisae sunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: Si OB DISCORDIAM DISSENSIONEMQUE SEDITIO ATQUE DISCESSIO POPULI IN DVAS PARTIS FIERET, ET OB EAM CAVSAM IRRITATIS ANIMIS VTRINQUE ARMA CAPIENTVR, PVGNABITVQUE, TVM QVI IN EO TEMPORE

IN EOQUE CASV CIVILIS DISCORDIAE NON ALTERVTRI PARTI SESE ADIVNERIT, SED SOLITARIVS SEPARATVSQUE A COMMVNI MALO CIVITATIS SECESSE- RIT, IS DOMO PATRIA FORTVNISQUE OMNIBVS CARETO EXSVL EXTORRISQUE ESTQ. Optima ratione videtur a Solone institui, nequis publicam salutem priuatis suis rationibus posthaberet. Quid enim esse potest tam inciuile, quam domi desidem suis fortunis inuigilare, ab omni periculo sermotum, et communi incendio patriae minime exturbatum; sibi soli se nasci arbitratum, et ~~ἀνδρῶν~~ ~~ταῖς~~ ~~καταστάσεσιν~~ ut Plutarchi verbis utar, ἀνδρῶν ταῖς καταστάσεσιν? Quibus si non Solo, communis hominum consuetudo et res ipsa ~~ἐπι~~ ~~μύ~~ ~~α~~ inulsisset. Merito enim vtrisque displicet qui vtrisque minime displicere satagit. Id suadet ratio et comprobauit vsus. Atque haec hactenus.

C A P. XII.

Lysias emendatur saepius. Εἰς τὸν χλωρὸν τύρον. Emendatur Hesychius, Philo Iudaeus, Marcianus in Digestis, et Terentianus Maurus denique plurimis in locis.

Supremus hic Commentarius et spicas leget, et veniam, si quid commerui, pro me deprecabitur. Nemo nostrum erat, quem non misere cruciauit desperatissimus ille locus in oratione quae habita est contra Alcibiadem. Οὐτὸς γὰρ πᾶσι μὲν ὡς παρ' Ἀχιλλέω τῷ Γλάφυρῳ, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ἀσχημονέων, πολλῶν δ' ὀνείλων, ἔτι μὲν καὶ τῷ ΑΥΤΟΜΑΤΙ ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΣ, ἐκώμαζε μὲν ἡμῶν, ἀνθρώπων, ἑταίρων ἔχων, μιμνήσκοντες ἑαυτῶν περὶ γένους, et quae sequuntur. Hodie huiusmodi finem facio, ceterosque omnis ut vacuo sint animo iubeo. Lego etenim, ἔτι μὲν καὶ τῷ αὐτῷ ΙΜΑΤΙΩ καὶ λακέρῳ. Lucianus in vitarum auctione. Καὶ γὰρ ὁ τῶν σωμάτων ἱερῆς εἶμι, καὶ ψυχῶν ὁ γυμνασίου καλῶς αἰμῶν, καὶ καὶ τῷ ΤΑΥΤΩ ΙΜΑΤΙΩ μοι καὶ λακέρῳ, ἀκρότη αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ἡμῶν δεῖν παθεῖν, et paucis interiectis, Καὶ ταῦτα, καὶ ἑξουσίας, ἐν τῷ ΑΥΤῷ ΙΜΑΤΙΩ ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΝ. Athenaeus l. 1. non procul ab initio, Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν νομίμοις. Οἱ δὲ Τυρρῆνοί δ' ἀπὸ τοῦ τῷ γυμνασίου ἀκακέρῳ γινώσκοντες ΑΥΤῷ ΙΜΑΤΙΩ. Haec fueram commentatus, atque idem sibi in mentem venisse literis ad me datis significauit, ad-

ducto etiam Luciani loco, Vir praestantissimus, cui plurimum et Ego, et Tu, Lector, debemus, Ier. Marklandus. In fine orationis c. Panceleonem legitur. Εὖ γὰρ ἀλγυμνομένητι, οἷδ' ὅτι τὰ τῆ Edit. nostr. διακρίνει τὰ λυγρὰ ψηφισάτω, καὶ αὐτὸς ἰγὰρ ὑμῶν δέμας. Quod et salue legitur, neque facile displicere potest, Ἀτλῆ καὶ τῶν tamen longe ΕΥ ΟΙΔ' ὅτι. Familiarissimum loquendi genus, quod Oratores Attici non temere omittunt. Noster certe hoc in loco non omisit, vbi inter voces ἀλγυμνομένητι et οἷδ' infelix illa vocula αὐτῆ (ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΕΕΥΟΙΔ') describentis acciem facile effugit. Ita in altero loco confimili, in Orat. 1c. c. Agorastum, Δὲ γὰρ αὐτὸν ἀποδοῖξαι, ὡς αὐτὸς Edit. nostr. κατιμῆνυσι τῶν ἀνδρῶν τῶντων, ὅδ' pag. 249. αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ΘΑΝΑΤΟΥ. ΚΑΝ δ' αὐτῶν ἀποδοῖξαι. Vbi legendum esse monui (literis non aliunde accersitis, verum earundem quibusdam repetitis quae propter adfinitatem cum proximis inter exarandum negligebantur) Δὲ γὰρ αὐτὸν ἀποδοῖξαι, ὡς αὐτὸς κατιμῆνυσι τῶν ἀνδρῶν τῶντων. ὅδ' αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ΘΑΝΑΤΟΥ. ΟΥΚ ΑΝ δ' αὐτῶν ἀποδοῖξαι. Orationem c. Tyrannum

Ita Hesych. Χύτρω, τὰ χυτρωπώλια (l. ΧΥΤΡΟ-ΠΩΛΙΑ) Et in Ixθύς. Αττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλῆα ἱεροῖ. Id. Ran. 1103.

Καὶ ταῦτα λίγων ἱερακλήση ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ
ΙΧΘΥΣ ἀνέκνυσεν.

χ. Παρὰ τὰ ἰχθυοπωλῆα. τὸ δὲ τοῦτοι Αττικοί.
Εὐπολῆς

Πιεσθῆναι Εἰς τὰ ΣΚΟΡΟΔΑ καὶ τὰ ΚΡΟΜ-
ΜΥΑ.

Id Equit. 1371.

Πῶ δὲτα Κληιδῶν ἀγορεύει, καὶ Σπερίων,
Τὰ μετὰ ταῦτα λίγων ΤΑ'Ν ΤΩ, ΜΥΡΩ.
Α γυνυλῶ τοιαῦτα καθήρμα.

Mala fida Interpres, unguentis illis, cum ad-
notavit χ. Οὐτως Αττικοί, ἀντὶ δ' ἐν μετ-
πωλῆα, ἀπὸ τῶ πωλυμῶν τὴν τέκνυ καλῶντες.
Theophr. περὶ βδέλυγας. Καὶ πλεονέκτης δ'
ἀγορεύει περὶ σιλῶν ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΡΥΑ, ἢ ΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΡΥΑ, ἢ ΤΑ ΜΥΡΤΑ, ἢ ΤΑ ΑΚΡΟ-
ΔΡΑ κ. 1. λ. Eodem modo Euripid. Med. 67.

Ηκούει τὴν λέγοντα, ἢ δοκῶν κλέπει
ΠΕΣΣΟΥΣ περὶ σιλῶν —

χ. ad loc. Επεὶ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς τέκνυς ἀνόμα-
ζον τὴν τέκνυς πεισὺς καὶ ἰωὺ, τὴν τέκνυς τῆς
κυνόδου, ὡς ἔφον καὶ μύρα ἴδια ταῦτα συνῶντες
ἱερί. Consulendi sunt Kuster. ad Suid. in
Τῶν. Fornerius Rerum Quotid. II. 23. Ca-
saub. ad Theophrast. Charact. Πιεθ' ἀναισθησίας.
Graen. Lect. Hesiod. cap. XIX. H. Steph. Append.
de Ling. Attic. c. 16. p. 211. Mewf. Attic.
Lect. VI. 32. III. vlt. et Ceramic. c. 16. Pergo.
In Orat. c. Alcibid. et in altera quae inscri-
bitur Δήμου κατὰ λόγους notavi qua
Edit. nostr. facilitate Librarii descripserint
pag. 282. περὶ τῶν ἰσχυρῶν et περὶ τῶν ἰσχυρῶν pro
et 484. περὶ τῶν ἰσχυρῶν et περὶ τῶν ἰσχυρῶν.

Adde quae acutissime observavit
de ea re Cl. Marklandus ad Orat. XIV. p.
570. Ita vulgo legitur apud Phil. de vita
Mosii l. 2. Τέττοι τοῖσι (i. e. librorum Mo-
sis) τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχυρὸν μέγεθος, τὸ δὲ πρὸς τὰς
ΠΡΑΞΕΙΣ καὶ ἀπαγορεύσεις. Vbi legit Cl. Edi-
tor, quem honoris causa nomino, ΠΡΟΣΤΑ-
ΞΕΙΣ καὶ ἀπαγορεύσεις, plane vti in initio eius-
dem libri. Πρὸς ταῖς δὲ τῶν πραγμάτων καὶ ἀπαγο-
ρεύσεις τῶν ἢ πραγμάτων, ἴδιοι νόμοι. Quemad-
modum quoque legem definit Chrysippus a-
pud Marcian. l. 2. D. de legibus ΠΡΟΣΤΑΤΙ-
ΚΟΝ μὲν ἐν ποικίλῃ, ἀπαγορευτικὸν δὲ ἐν ἐν
ποιήσι. Vbi accuratissima Tauvelli Editio
Pandectarum habet, vti debuit, ΠΡΟΣΤΑΚΤΙ-
ΚΟΝ. Verum nihil mirum si Graeca, quae
leguntur in Latinis scriptoribus a Latinis Li-

brariis descripta, foedissimis, mendis scateant.
Quantum hodie supersit in Prisciano, quan-
tum in Digestis! Luculentissimum exem-
plum addam ex auctore, quem maximi sem-
per feci, qui, ut cum Mauro loquar, asperi-
tatem Grammaticarum praeceptionum inusitata
quadam numerorum suavitatem condidit. Is est
Terentianus Maurus, qui de diphthongis dis-
cens haec habet, 421.

Quin et Y loco priore iōta si subiunxeris,
Effici diphthongon unam posse, nec pluris reor,
Ytis ut dicunt, 'ΑΕΙΛΟΓΙΑ μῆα et talia.

Memineris tu primo pro Y Latinorum re-
scribendum esse Y Graecorum, et iōta quasi
Giota sonari, aliter versus constare nequit, vti
nec pariter in iis Trochaicis quae sunt in vi-
cinitate, 403.

iōta tantum et Y videmus subditas vocalibus.
vbi iterum rescribe Y et Iota pronuncies, et
451.

Scribimus siquando iōta, iōta solum sufficit.

Haec tamen obiter. Quid Tu tamen sentis
de ista voce ἀειλογία? Annon est quoddam
praeclarum? Si adducatur ut diphthongum
ui repraesentet, (quo pacto hic adduci video
Ytis et μῆα,) frustra est: quoniam repraesentat
nihil minus. Si non exempli loco, sed
veluti epitheton muscae, ut voluit Enarrator
ad locum, quid est ab omni Graecismo alie-
nius? Quocumque demum modo allegetur,
legem metri violat. Nam praeterquam quod
eius penultima nulla libertate Graecorum, nullo
musarum favore produci possit, tomen siue
pausam metri Trochaici aperte violat. Vix
enim metricus auctor in legibus condendis le-
gem metri violaret, vix suam, qui 314.
modum sibi ipsi constituisset,

Regulam servans ubique finis ut quarti pedis
Nominis verbiue sine (comma primum terminet:
Hac enim toma probatur) metron hoc trochai-
cum.

Quid ergo? Tu sanabis hoc pacto

Ytis ut dicunt ACHAEI, ΓΥΙΑ, μῆα et talia.

Ita modo sc. 3. 464.

Sic et Ausias Achaenus, noster Aenaeus vocat
et similiter 664.

Quamquam ἱτυν dicunt Achaei, hanc BITYN
gens Aeolis.

Verum, ut cum Sidonio loquar Carm. IX.

Non Marfus, Pedit, Silius, Tibullus,
Non quod Sulpiciae iocus Thaliae
Scripsit blandiloquum suo Celeno,

*Non Persi rigor aut lepos Properti,
Sed nec centimeter Terentianus,*
quem tamen in sinu quotidie fere gesto, hodie mihi tanti sunt quanti *Lysias*, quem plurimi facio tantique fecerim, ut eum millenis circiter in locis restitutum, nitidum et pene nouum, Tibi, Lector, tuoque genio commendem. Quaedam praeterea in schedis meis raptim video congesta de *Oberto Decembri* qui, ex *Gesneri* auctoritate, Aucto-

ri nostro bonas horas impenderat: de *Philisco* qui portentosum istud Epigramma de *Lysia* olim concinnauit: de *Zosimo* et *Zenone* antiquis *Lysiae* Commentatoribus: nonnulla de *Rusilio Lupo*, qui tot *Lysiae* Latine conseruauit, et cuius aetas, studium et condicio fere ignorantur. Verum instant Typographi; instant amici, vel de mea fide propter moram editionis solliciti, vel propter molem de fortunis. Tu his frue.

I N D E X

AVCTORVM ANTIQVORVM

Q V I

In hac LYSIAE Editione emendantur.

*Prior numerus paginam notat; posterior, ubi occurrit, columnam.
Paginae Πελοπονησίων, Praefat. sc. etc. Romano numero, ceterae barbaro
signantur.*

- AESCHINES *Rhetor.* LĪ. 114. 1. 114. 2. 479.
 1. 483. 2. 475. 1. 606. 1.
 AMMONIVS *Grammaticus* 444. (incuria Typo-
 thetae, pro 544.) 2. ter.
 ANDOCIDES 84. 2. 316. 2. 565. 1. bis.
 572. 1. 583. 2. 591. ter. 599. 1. 693.
 saepius 8. 634. 1. ter. 695. 1. bis.
 696. 1.
 ANTIPHO 139. 2. 178. 2. 194. 1.
 APOLLONIVS *Rhodi* 687. 1.
 APVLEIVS 550. 1.
 ARISTIDES LVIII. 638. 686. 2.
 ARISTOPHANES 686. 2.
 ARNOBIVS 105. 2.
 ARRIANVS *Philosophus* 91. 2.
 ATHENAEVS LV. LVII. 618. 620. 643.
 679. 2.
 ATHENAGORAS 437. (pro 537.) 2.

Caelius AVRELIVS 3. 2.
 CAESAR 688. 2.
 CICERO 3. 1. bis.
Constitut. *Neapolis.* 712. 1.
 CORNELIVS *Nepos* 690. 1.

 DEMOSTHENES 10. 2. 12. 2. 116. 2. 127.
 2. 177. 1. 313. 2. 316. 2. 471. 2. 590.
 2. 593. 2. 677. 2. 681. 1. 681. 2.
 687. 2.
 DINARCHVS LĪ. 443. (pro 543.) 1. 590.
 2.
 DIODORVS *Siculus* XLVII. 2. 2. 1. 12. 1.
 687. 2. et bis in INDICE.
 DIOGENES *Laertius* 563. 2. bis. 634.

 DIONYSIVS *Halicarnassensis* XLVI. 1. LVIII.
 a pag. LXII. ad LXXVII. plurimis in locis.
LXXXIV. 581. 1. saepe. 599. 1. 605. 2.
 655. 681. 1. 687. 2. bis.
 DIPHILVS. in INDICE.

Etymologicum Magnum 104. 2. 636. 688. 2.
 EYDOCIA MS. LXXXII.
 EVSEBIVS 2. 1. 3. 1.

Anlus GELLIVS 680. 2.
 GORGIAS 553. 1.

 HARPOCRATIO 55. 1. 133. 1. 178. 2. bis.
 234. 2. 547. 1. 589. 1. 619. 625. 627.
 630. 634. bis. 640. 708. 1.
 HERACLIDES *Ponticus* 193. 2.
 HERMOGENES 697. 1.
 HERODIANVS 546. 1. 560. 1. 570. 1.
 HERODOTVS 33. 1. 35. 2. 41. 1. 687. 1.
 HESYCHIVS 6. 1. 10. 1. 179. 1. ter. 184.
 2. 193. 2. 315. 1. 387. 1. 443. 1. ter.
 545. 2. 700—704. saepius. 708. 2. 721. 1.
 HOMERVS 592. 2. 703. 2.
 HORATIVS 576. 2.

Inscriptiones 10. 2. ter. 11. 1. 211. 2. 319. 2.
 bis. 422. 1.
 IOSEPHVS 2. 1.
 ISAEVS 85. 2. 403. 2. 441. (pro 541.) 1.
 588. 1. 700. 2.
 ISOCRATES 103. 2. bis. 487. 1. 438.
 (pro 538.) 1. 441. (pro 541.) 1. bis. 558.
 2. bis.

INDEX AVCTORVM ANTIQVORVM, etc.

IVVENALIS 554. 1.

Lexicon Graecum ineditum bis 316. 2.

LONGINVS 577. 2.

LVCIANVS 440. (pro 540.) 2. 441. (pro 541.) 2. 442. (pro 542.) 1. 563. 2. 566. 1. 574. 1. et in INDICE ad finem.

LYCVRGVS LV. bis. 438. (pro 538.) 1. 566. 1. bis. 696. 1.

Nonius MARCELLVS 677. 2.

MARCIANVS 721. 1.

MAXIMVS Tyrius 576. 2. 589. 2. 590. 2. 605. 1.

MENANDER Rhetor. 682. 1.

MOSCHOPVLVS 103. 1.

NILVS Monachus 2. 2.

PAVSANIAS 1. 2. 700. 2.

PHAVORINVS 103. 1. 184. 1. ter.

PHILO Iudaens LXVII. LXXI. 114. 2. 434. (pro 534.) 2. 553. 1. 570. 1. bis. 578. 1. 721. 1.

PHOTIVS XXXV. 2. XXXIX. 2. LXXX. LXXXI. 689. bis. 132. 1. 689. 2. bis.

PLATO 561. 1.

PLINIVS Annunculus 8. 1.

PLVTARCHVS XXX. 1. bis. XXXI. 1.

XXXIV. ter. XXXV. XL. saepius. XLIV. 1. XLV. 1. bis. XLVIII. 1. XLIX L. ter.

LIV. LIX. LX. LXX. saepius LXXIX. saepius. 3. 1. 3. 2. 273. 2. 652. 690. 1.

bis. 690. saepius. 691. 1. 696. 2. 697. etc.

Iulius POLLVX 114. 1. 300. 1. 443. (pro 543.) 2. 558 1. 593. 1. 625. 652.

PRISCIANVS 634. 635. 645.

RVTILVS Lupus 667. 668.

Scholiastes AESCHINIS ineditus 405. 1.

ARISTOPHANIS XLIII. 2. 576. 2. 687. 2.

HERMOGENIS LXVII.

SOPHOCLES 5. 2.

STEPHANVS Byzantinus 690. 1.

SVIDAS VIII. LII. 558. 1. 576. 2. 628. 636. 680. 2. bis.

TERENTIANVS Maurus 722. saepius.

THEO 678. 1.

THOMAS Magister 28. 2. 34. 1. 85. 1.

THVCYDIDES 564. 1. 581. 2.

VARRO 676. 2.

VLPIANVS Scholiastes 127. 2. 313. 1.

XENOPHO 2. 1. 29. 1. 115. 1. 491. 1.

434. (pro 534.) 2. 570. 1. 575. 1. 576. 2. 586. 1. 587. 2. 600. 1.

ZENOBIVS 56. 1.

INDEX

INDEX Locorum N. F. quae a Cl. Marklando in
Coniecturis ad *Lysiam* et *Dionysium Halicarnasensem*
vel tentantur vel illustrantur.

MATTH.		XXI. 19. 437. 2.		V. 7. 575. 1.	
V. 19.	441. 2.	XXIII. 42. 576. 1.		XI. 8. 545. 2.	
38.	545. 2.	XXIV. 47. 582. 1.			
X. 31.	600. 2.			CORINTH.	
XI. 19.	556. 2.	IOAN.		I. III. 5, 6. 560. 1.	
XII. 29.	579. 2.	VI. 21. 579. 1.		IV. 6. 435. 1.	
32.	554. 1.	VII. 17. 579. 1.		VII. 35. 597. 1.	
XIII. 38.	581. 2.	VIII. 7. 554. 2.		X. 16. 581. 2.	
44.	604. 1.	29. 549. 2.		XIV. 26. 574. 2.	
XVI. 25.	546. 2.	44. 579. 1.		XVI. 15. 582. 1.	
XXI. 21.	442. 1.	XI. 13. 579. 2.		II. I. 22. 579. 2.	
XXII. 2.	601. 1.	XII. 25. 437. 2.		V. 5. 579. 2.	
XXIII. 38.	550. 1.	XIV. 10. 603. 2.		X. 7. 603. 3.	
XXIV. 30.	579. 2.	XVI. 13. 603. 2.		XII. 7. 545. 2.	
XXV. 27.	580. 1.	XXI. vlt. 596. 1.			
MARC.		ACT. APOST.		TIM.	
III. 4.	546. 2.	IV. 22. 579. 2.		I. IV. 8. 554. 1.	
IV. 40.	551. 2.	V. 8. 587. 2.		PHILEM.	
V. 20.	443. 2.	VII. 26. 601. 1.		I. 21. 552. 2.	
VIII. 21.	551. 2.	58. 554. 2.		HEB.	
LUC.		X. 38. 549. 2.		VI. 5. 595. 2.	
II. 49.	559. 2.	XVII. 11. LXXI.		IX. 1. 436. 1.	
IV. 33.	579. 2.	14. 604. 2.		X. 39. 546. 2.	
V. 35.	607. 1.	XIX. 2. 555. 2.		XI. 3. 549. 1.	
VIII. 39.	443. 2.	XXII. 23. 601. 1.			
IX. 24.	546. 2.	27. 587. 2.		PET.	
49.	437. 2.	XXIV. 27. 437. 1.		II. III. 6. 553. 2.	
XI. 41. etc.	559. 2.	XXV. 3. 550. 2.		IOAN.	
XII. 7.	600. 2.	5. 582. 2.		I. I. 6. 442. 1.	
57.	603. 2.	5. 602. 1.		II. 4. 442. 1.	
XIII. 35.	550. 1.	FI. 444. 2.		APOC.	
XVIII. 11.	601. 1.	XXVI. 32. 583. 2.		XIV. 13. 437. 2.	
XIX. 14.	549. 1.				
XXI. 8.	556. 2.	ROM.			
		IV. 11. 579. 2.			

INDEX ATTICVS.

MVLTVM vtique conferret ad Graecae linguae cognitionem propagandam, si optimo cuicunque Scriptori Lexicon subiungeretur, eius voces locutionesque seriatim dispositas exhibiturum. Eo animo *Lysiae*, quia elegantissime scripsit, opimum Indicem subieci; et quia Attice, Indicem nouo quodam ordine digestum, eum sc. qui potius voces, flexiones, et constructiones complecteretur, qui Atticismi vulgo perhibentur et putantur esse, quam singulum et particularissimum ritum loquendi. Ea gratia Vocum vnum, alterum Regiminum subtexui; nonnullorumque aliquando verborum quasi paradigmata sistere opportunum iudicavi, quoniam quorundam temporum in vsu, quorundam in insolentia Atticismus aliquando consistere iudicatur.

Optime nobis repraesentaret Attice dicendi figuram Index vno et perpetuo tenore concinnatus ex iis Auctoribus qui eam figuram exquisitissime expresserunt, *Comici* sc. et *Oratoribus*. Attamen interea vel ex hac ipsa particula tanti operis (quod his temporibus minime exspectare oportet) constabit vtique id laboris infelicitate olim tentatum fuisse a *Phrynico*, *Aelio Dionysio*, *Moeride* qui *Atticistae* nomen meruit, et nuper a *Thoma Magistro*, *Moschopulo* aliisque, quorum in Lexicis quandoque reperiuntur locutiones futilissima vel nulla potius auctoritate comprobatae; multae vicissim reprobantur contra fidem nostri Auctoris qui optimus dicendi Magister haberi solet. Constabit etiam fortasse quam infelicitate nobis actum sit, quod huiusmodi Indicem, quem in Oratores Atticos haud ita pridem molitus sit vir elegantissimi ingenii *Laurentius Normannus* Episcopus Vpsalensis, mors doctissimi Praesulis interceptit.

Admonuit nos *Dionysius Halicarnassensis* scriptorem nostrum non eo vti Attice scribendi genere quo *Thucydides*, *Plato*, alique (quod in asperitate consonantium et duriori quadam membrorum structura consistebat, vti discimus ex *Marcellino* in vita *Thucydidis*) verum dialecto recentiori quae priscam seueritatem paululum flectebat, et numerosiori quadam lenitate ad auris veniebat. Atticam nouam memorat *Laertius* in *Epimeide*, *Suidas* in *Ἀττικῇ*, vtramque (nouam sc. et antiquiorem) idem in *Τρόπαια*. Adde eundem in *Διαπληνῆσαι*. *Moeridem* in *Πλὴν Δείκνυσι*. *Χολάδας*. et *ἄ. Aristoph. Plut. 514. 553*. Ita *Iadem* nouam et antiquam meminit aliquoties *ἄ. Apollonii Rhodii*; *Doricam* duplicem *Prolegomena* ad *Theocritum*.

INDEX ATTICVS

A.

Αγάθῃ. Τίς τ' ὅλως αὐτὸς οὗτος αἰ
ἡγάθη; 51. (vid. not. 99.) vt utroque
modo dici posse videatur ἀγαθὸν τ' ὄντως
cum Demosthene, vel ἡγάθη αὐτὸς ENEKA
τίλως cum Lysia.

Αγαπᾶν ἐπὶ τοῖς γυναιξίν, 2. † τῷ πρῶ-
γματι, 75. τῷ τυχόν καθημένῳ, 290.

Αγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, 40. † τῇ
συνέσει, 53. † ἀγαπᾶσθαι με εἰ τὸ σῶμα
σῶσω, 194. Ita εἰρήνη, 520.

Αγαπᾶν. Διὸς ἡ ἀγαπᾶν ὁλίγη πρῶτη-
τος σπουδαῖος ἐφ' ἑταῖρον κινδυνὸν ἵσται, 307.

Αγνὴ γυνὴ εἰς οἰκίαν, 4. ἡτυχίας, 77.
81. 132. χρυσίον, 341.

Αγορεύουσι, 392.

Αγορεύειν et Απαγορεύειν de Lege passim. Το
ἐπισημ. † ἀγορεύειν ἀγορεύειν, expressly
setting forth, 249.

Αγορεύει ἀποδείχθαι, 408.

Αγωνίζεσθαι ἐπὶ παλαιῶν καὶ ὁσίας, 134. et
alibi frequenter. † ἀγωνισάμενος τ' ἐπίας,
254. † Αγωνίζεσθαι καλῶς, 267. ἢ 366.
i. e. Feliciter. ἀμνηστος, 424. Κακῶς Infeli-
citer. ἡδὴ μὲν δικῶς ἰδίας κακῶς ἀγωνισά-
μενος, 77. Reinf. Inscript. 12. 122. Sceler-
ata pro Infelix.

TI. CLAVDIO. NICIATI.

VIX. ANN. XII. M. X. D. XX. ET.

CLAVDIAE. NICE.

VIX. ANN. II. M. XI. D. XXIII.

FILIIS. SVIS. INFELICISSIMIS.

QVI. AETATE. SVA. NON. SVNT. FRVNTI.

MATER. SCELERATA.

ET. SIBI. ET. LIBERT. LIBERTAB. Q.

POST. Q. EORVM.

Αγνώσμα. Τὸ το μίγιστον ἀγνώσμα ἦν, 261.

Αδελφὰ βυλάματ' αἰς ἑταῖρος, 61.

Αδοκίμας, 276.

Αδυνάτω τῷ σώματι, 64. αἰ ἀδυνατοί, 404.
(vid. not. 1.)

Αἰ, 352. et passim.

Αἰματός. ἐξ ὅσων Αθηναῖοι αἰματόςοι εἰσίν, 115.
αἰματόςοι, 437.

Αἰρεῖν, 144. Vid. Harpocr.

Αἰκίζεσθαι. ἰδίῃ καὶ ἡκίον, 116.

Αἰρεῖν. praemittere, 29.

Αἰρεῖν. δίκην λαχόντις εἰλον, 365.

Αἰτία. αἰτία ἐπὶ ἰσχυρῷ λίγην, 20. ἐπὶ τοιαύ-
ταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κινδυνὸν καταστρέ-
φει, 100. ὁδὸν ἡν αἰτία, ibid. ἐπ'
αἰχρᾶς αἰτίας ἐξηλείφθη, 124. ὅτως
ἀπερσοδοκῆτος αἰτίας ἀπερρίπτεται, 132.
ἡγέρθη τῶν αἰτίων αἰτία ἀπορρίπτειν ἦν

ἀπορρίπτειν, 134. τ' αἰτίας ἀρρίπτει, 136.

ἢ πικρὸν καὶ ἐπὶ ἡν εἶναι ἡ αἰτία, 264.

Αἰτιολογία. αἰτιολογία τοῦ ἡν τι ἔχουσιν ἡμᾶς
ἰλθεῖν, 92. συκοφαντικὰ αἰτιάσασθαι, 148.
more sycophantiae, ἡτιὰς με ἀπικλόνται,
170.

Αἰτιολογία γυναιξίν, 84. αἰτιολογία ἐπι-
γαρχίας, 215.

Αἰκίς. αἰκίς καὶ ἀκλίσιας ὁλίσκος, 247.

Ακολουθεῖν ἐπ' ἐταῖρον, 5. † μὲν, 46. 195.

Quod Atticistae damnant. Vid. Phrynich.

Ακρίβεια, In proportion, Accordingly, 377.

Ακοσμητίας, 279, 282.

Ακρίβεια κακῶς ὑπὸ τινος, 152, 175. δικαίως
ἀκρίβεια κακῶς, 181. Id quod in inferiori-
bus h. p. effert, ἀκρίβεια Θεομήτορος κακῶς
τὰ πρὸς τὸν, 182.

Ακρίβεια ζῶντος ἀπομνηστεύειν, 116.

Ακρίβεια de lege irrita apud Oratores passim.

Ita ἀκρίβεια ὅτις nulla auctoritate muniti,
297. Vid. Κύριος. † ἀκρίβεια ποιεῖ τὴν
τάξιν, de Centurione ordinem mutilante,
296.

Αλλά. Interrogatiue. Πᾶς αὐτὸς καὶ ἡ ἀκρίβεια
τ' ὅλως; ὅτις ἐπὶ τῶν τ' π. συμφροδῶς;
— ΑΛΛΑ' ὅς τῶν ὁλίσκων τῶν κοινῶς;
— ΑΛΛΑ' ὅς τοῖς ἰδίῳ κινδυνῶς; 65. add.
122. not. 67. vbi coniunctum reperitur
cum γάρ. ΑΛΛΑ' ἀκρίβεια μόνον γάρ, etc. Add.
127. 206. † Redditiue. Πότες ὡς γε-
νιότης ἀγαθός; ἀλλ' ὁδὸν ποτ' ἐρετρίσας,
125.

Αλυσία κακῶς, 181. ὁδὸν ἀκρίβεια, 182.

ἀρετῆς, 276. δικῆς, ibid. τῇ δικῇ,
167. † ἀδίκως, 168. ἀλίσκος ἡ ἀγα-
γῶν, 257. vt ἐλθὼν μοιχός, ibid.

Αμαρτάνειν. ἡμῶν μὲν ἀμαρτάνειν, 73. † κακῶς
ἰλπίδι ἡμαρτάνειν, communi spe destituti,
33.

Αμνηστος. νομίζω ἀμνηστος αἰ γίγνεται, 233.

Αμφισβητεῖν. τῷ ἡμαρτάνειν ἀμνηστέον ἡμῶν,
314.

Αμύνη. Propulsare, 46. τὸς ἰππῶν, 41.
ἰππῶν αὐτῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἰππῶν μὲν ἰ-
ππῶν, 73. ἐπὶ τῷ σώματι, 76. Pro
τιμωρίᾳ, 250.

Αμφίθυρος οἰκία, 196.

Αμυσγίως, 234. vid. not. ad loc.

Αναβάνειν ἐπ' ἑταῖρον, 29. 277.

Αναβιβασάμενος αὐτὸν βύλομαι ἑταῖρον, 191. ὅς
ἔχω ὅσων δεισομένων ἀναβιβασάμενος, 328.
add. 371.

Αναγίγναι. Nauem soluere, 339.

Ανακᾶν ἐκ τῶν, 345. ἐκ τῶν, 361. Vid.

Κυδίσκος, Ἐπὶ τῶν, Πρὸς τὸν.

Ανάγκη, quasi absolute et aduerbialiter, 190.

vid. not. 2. ὅς ἀνάγκη εἶναι, 107. Idem
est

INDEX ATTICVS.

- est ἀναγκαίως ἔχει, 106. ἀναγκαίως ἔχει, 119. Ita Sueton. in Iulio, 23. Magno in negotio habuit. Plato de Rep. l. 2. Οὐκ ἔστι καὶ ἱατρῶν EN ΧΡΕΙΑΙΣ ἰσόμεθα πολὺ μάλλον ὅτω Ἀγροῦργοι ἢ ὡς τὸ πρότερον.
- Αναγράφειν διεργίτης, 365. † ἀναγράφειν νόμος, Describere, 471. νόμον ἀναγράφεις, 470.
- Αναδίδειν, Declinare, 307.
- Αναθίσκειν Ἀττικῶς pro Επιθίσκειν. ἀναθίσκειν ὁ βοηθῶν, 141, † ὁ σκόνης ἀνάθισσις, 375.
- Αναίρεσις. δῶναι τῇ περὶ ἀναίρεσιν. Imi seruitutiae concedere, 32.
- Ανακαλῶν. ἀμαρτήματα ἀνακαλίσκειν, 128. Quod tamen videtur esse mendosius. ἀνακαλίσκειν τὴν παρῶν, καὶ ὁ γράφω, 163. as if to a Rehearing.
- Ανάγκη † δεῖται τὰ μετὰ πρὸς τοῖς ἰσχυρί, 183.
- Ανάμνησις. Mentio, 51.
- Αναμφισβητήτως, 93.
- Αναπρέσκειν. Exigere, 302.
- Αναφέρειν ὁ αἰτῶν εἰς ἄλλους, 201. 388. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνίστη, 221.
- Ανδραποδίζειν. πόλιν ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ ὑποδράσκειν, 58.
- Ανδρῶνιτις, 6. vid. not. 11.
- Ανέειναι. Dimittere, 269.
- Ανεκδέχων ἀδελφός, 248.
- Ανεκτός, Tolerable, 394.
- Ανεγείναι. τείχεα ἀντὶ τῇ καθηρημένων αἰετῶν, 61.
- Ανοίγειν. ὁ θύειν ἀνέμειν. 8. ἀνοίγειν ὁ θύειν, 14.
- Ανιγρῶσαι. ἀνιγρῶσαι μὴ ἐισαγγόμενον ἴδ, (i. e. δικλῶν,) 398.
- Ανιγρῶσαι, 400.
- Ανιδικῶν, Το ἰογν Ἰσμε. ὁ δὲ Α. ἡνδίκει, ἡ μὲν κ. 7. λ. 109.
- Ανιδόσις, 77, 408. (Vid. Argum. Orationis IV. pag. 89.) ἀνιδόσις, 409.
- Ανιλαμβάνειν σὺνθεσίς, 461.
- Ανιμωσία, 402.
- Ανιπῶσαι, 389.
- Αξίον ζήμιας, 3. φεύγειν τὴν πατρίδα, 98. ἐλεῶσαι, 131. † ἀξίον λόγῳ, 165, 342. πολεῖν, 171. πολεῖν ἀξίον τῇ πόλει, 294. πλείον, 279. ὁ δὲ τὴν πλείον ἀξίον ὁ πολεῖν, 223. ἐλάττω, 18. ἡδονή, 171. vid. Cl. Marklandum pag. 553. ἴσον, 214. τινός, 311.
- Αξίον λῶ. Decuit. Conuenit. ἀξίον λῶ κτερεῶν τῇ Εὐαδῇ, 59. οὐκ ἔστι μισθῶν, ibid. τοῖς ζῶσι πειθεῖν τὴν τιμωρίαν, 67. πολλῶν ἀξίον ἔστιν αὐτῇ καταψήφισα, 288. add. 292, 309, 381.
- Αξίον de vili precio, ὡς ἀξιώτατον τῆς πρὸς αὐτῶν, 389, etc. Vide quae Nos his diebus ad Suidam.
- Αξίωσις ὁ τοῖς ἐλλογῶν τὴν πολεῖν διὰ τὴν ἀξίωσιν, 57. ὅτι ἀξίον — ἡμῶν ἀπολεῖν ἀδικῶν, 348. Ita 61. 280. ἡ δὲ αὐτῇ ἀξίωσιν, 181. † θανάτου ἡξίωσις, 257. τῇ μεγίστῃ ἀξίωσιν, 216.
- Ατάγειν ad Iudices, 174, 257. ad vincula, 200. ad mortem, 199.
- Απαγωγὴ, A Warrant. οἱ ἰνδικα εἰ ὁ ἀπαγωγὴ ἀπαγωγῶν ταύτων, 265. ἴσχυον τῇ ἀπαγωγῇ, ibid.
- Απαλῶ ἡμῶν ὁ χρεῖν, 383.
- Απαμῶσαι κινδύνῳ, 53. δῖος καὶ ταχυῆς ἀπαμῶσαι ὁ πόλεμος, 120. κακῶν ἀπαμῶσαι, 100. Add. 105. 110. 113. 130. 472, etc. † ἀπαλλάξαι τὴν καλῶν, 464. οὐκ ἔστιν ἀπαμῶσαι, Illa abiit, 10.
- Απαλῶ in vsu militari. ἐλλογῶν πρὸς πολεῖν, 43. εἰς ὁ Μισθακλῶν, 56. † ἀπαμῶσαι τοῖς ἰσχυρί πρὸς ὁ ἡσέβησι, 129.
- Απεικῶν τῇ θύρῃ, a Ianna arcere. Verbum antiquatum, 179. vid. not. 42.
- Απεικῶν. Desicere, 190. Eod. modo τοῖς ἡδὲ ἀπεικῶν καὶ τοῖς ὅτι δυνάμει, 56.
- Απῶν. ὁ γυνὴ ἀπῶν κάτω, Descendebat. 6.
- Από. ἀπὸ ὅπως, primo intuitu, 309.
- Αποβάλλειν τὰ ὅπλα, 170. vid. 174.
- Αποβλῖπειν eleganter dictum, πρὸς ὁ τῶν τυχῶν ἀποβλῖπειν, 101.
- Αποβῶσκειν, Absoluit, ἀποβῶσκειν μὴ ἀδικῶν, 19. † Desperare, ἀποβῶσκειν ὁ ἐλπίδας, 54.
- Απορῶσαι. ἀπορῶσαι ἐλπίαν ἀφαιρῶν, 133. 145. 242. 350. (vid. not. 71.) 464. Απορῶσαι, Describere, 193. (not. 12.) 314. 457.
- Αποδοῖναι μεγάλῳ ὁ ἰαντῇ παλῶν, 57. μιγάλλῳ ἀντὶ μικρῶν ὁ πόλεμος, 61. γινώσκῳ ἀποδοῖναι, 201.
- Αποδοῖναι αὐτῷ, 95. si sincerus sit locus, (vid. not. 28.) τῇ ἀποδοῖναι, 283, 470. λόγῳ, 97. ἐλλογῶν, 332. ταύτῃ αὐτῷ ἀποδοῖναι, 264. (vid. 423. not. 14.)
- Αποδοῖναι, Peregre esse, proficisci, 73. Επιδόμην, contrarium, 101. 161.
- Αποδοῖναι. ὁ αὐτῇ τιμωρίᾳ ἀποδοῖναι τοῖς ἀδικῶν πρὸς τὴν τὰ μέγιστα δυνάμει, 2. εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοῖναι, 197. add. 229. 342. † εἰς ὁ βυλλῶν, Referre ad Senatum, 386.
- Αποδοιομῶσαι ὁ πόλεμος, 130, (vid. not. 98.) ἀποδοιομῶσαι πᾶν τὸ δέγναι, dixit Plut. in Lysandro.
- Αποδοιομῶσαι χαρῶν ἐκδοῖναι γρηγοῖν, 235.
- Αποδοῖναι. ἀποδοῖναι ἐκ ὁ κινδύνῳ, 116. ἐκ τῇ κινδύνῳ ἀποδοῖναι, 308. † ἀποδοῖναι

INDEX ATTICVS.

ὁρίσας τῶτοι, 116.
 Ἀποδιδῶν. φέσκειν δοματίον ἀποδιδύαχ, 174.
 Ἀποκινδυνώσκει. ἀπ' ἀπικινδυνόσσει τὸτο, 96.
 Ἀποκληρῶν, Magistratus sc. 392. 439.
 Ἀποκλίνων. ἀπικλίνω, 91. 258. 260. ἀπικλίνω-
 ν, 199. ἀποκλίνω, 265. ἀποκλίνω, 260. ἀπικλίνωσι, 173. vbi male vulgo ἀπι-
 κλίνωσι. ἀπικλινέω, 170. ἀπικλινῶς, 115.
 Ἀποκλινῶν, 261. Vfurpari aiunt Technici
 in perfecto et aoristo priori, in secundo non
 ita. Quod arbitrator verum esse. Vid. pag.
 232. not. 2. ἀπικλινῶν, 323. sed lectio vi-
 detur esse ἀπικλίνων.
 Ἀποκλινέω. ἀπικλινέω, 361. MSS. ἀπικλινυ-
 σαι.
 Ἀπολαβῶν χάριν, 369, 370.
 Ἀπολαχῶν. ἐβυλόμην αἰ μὴ ἀπολαχῶν αὐτὸν
 κερτὴν Διονυσίου, καὶ ὃ ἔγγραψέ μ' ἐτόμα,
 ἀπὸλαχέ 3, 91.
 Ἀπολιπέην τὴς διώκοις, 29. ἰμὲ ἀπολι-
 λημῶν ἢ κακῶν, 9. ἄλλων γρηλινῶν ὑδι-
 μῶς ἀπὸλιφθῶν, 308, add. 366. 367.
 Ἀπολῶ, 371.
 Ἀπομάχων. ἰπποδὴ ἀπμαχεσμένω, 79.
 Ἀπομαρῶν. ἀπαμαρῶσα Καλλιγέρην, 136.
 Ἀπορῶν. ἀπορῶνις μιλιπῶσαι αὐτῶς, 163.
 Ἀπὸρῶν de Cereris religionibus, 129. † Ἀ-
 πὸρῶν in lure, 171. vid. not. 1. † Ἀπὸρ-
 ῶν in rebus politicis 216. 239. † τὰς
 αὐτὰς μίλλων ἀπορῶνῶσι, 391, si le-
 ctio sit sincera.
 Ἀπορῶν τελακοσίας δροχμάς, 79.
 Ἀπορῶν de classe, 338. 347.
 Ἀποσφάττειν, Supplicio adflicere, 261. 266.
 Ἀπολυμτανέσθω, 253. 257.
 Ἀποφάνειν ὁμοιοῦσαι ἀπὸ γαστρίδος, 61. ἰου-
 πὶ ζήμιας, 139. † de computo 346. 348.
 Ἀποφῶν τὴς ἰπποδῶσις, To bring in a List,
 502.
 Ἀποφῶνις construitur fere cum Genit. 120.
 123. 269.
 Ἀπορῶν, 135.
 Ἀργύροι, passim.
 Ἀρχαῖοι, 350.
 Ἀρχὸν χειρὶν ἀδίκων, 94. Ita ἀμύνει τὴς συ-
 ἀρξίας, 413. vbi legendum τὴς ἀπαρξί-
 τας. Nam ο adhaesit ex priori vocabulo:
 Inde proclive ex ἀπαρξίας ἀμύνει τὴς
 ἀρξίας.
 Ἀρχῶν, Cuius, 164. et f. 166.
 Ἀρχιθεωρία, 375.
 Ἀρχιθεωρία, 375.
 Ἀσθενέων τὴς θιῶς, 32.
 Ἀσθενῶν de pauper, 2. (vid. pag. 490. not. 16.)
 † ἀσθενέων ἀσθενέων, 233.
 Ἀσθενῶν 8. ἀσθενῶν, 7. ἀσθενῶν, 80, 235.
 Ἀσθενῶν, 409. 410. ἰπ' ἀσθενῶν ὀχυρῶν,
 410.

Ἀσθενῶν, 276.
 Ἀσθενῶν, 313.
 Ἀσθενῶν, 281. quod alibi ἀσθενῶν.
 Ἀσθενῶν, 276.
 Ἀσθενῶν, 11. (vid. not. 24.) 196.
 Ἀσθενῶν, For instance, 348. 356. 479.
 Ἀσθενῶν, 30.
 Ἀσθενῶν, 240. ἀσθενῶν τὰς τιμωρίας
 ἢ θιῶν, 110. ἀσθενῶν τὰ ὅπλα, 227.
 † ἀσθενῶν ἀσθενῶν ἀσθενῶν, 268. † ἀσθεν-
 ῶν et ἰσθενῶν εἰς ἰσθενῶν, 401. vid.
 ἰσθενῶν.
 Ἀσθενῶν. ἰσθενῶν ἰσθενῶν, 34. (vid. not.
 26.)
 Ἀσθενῶν. ἀσθενῶν ἰσθενῶν, 76. ἀσθενῶν
 ἰσθενῶν, 79.
 Ἀσθενῶν εἰς τοσούτων τόλμης, 69. et alibi passim.
 τὴν καὶ ἀσθενῶν, 14. ἀσθενῶν πάλιν,
 Redeo 74. (vid. not. 26.)
 Ἀσθενῶν. ἀσθενῶν αὐτῶν τὴν μετῶν, 78. ἰπ'
 τὰς ἰσθενῶν ἀσθενῶν ἰσθενῶν, 287. Χίος, εἰς
 ἀσθενῶν, 289. βυλορῶν ἀσθενῶν, 289.
 δὲ ἀσθενῶν, 400.
 Ἀσθενῶν. † ἰσθενῶν ἀσθενῶν ἢ τὰ εἰς ἰσθενῶν
 ἀσθενῶν, 378.

B.

Βάλλων. ἔβαλλέ με λίθους, 73. βαλὼν λίθον,
 ibid.
 Βαρυδαμονία, 93.
 Βασιλῶν. ἢ Κύριον βασιλῶν, 116.
 Βαλῶν et Καλῶν de domo et maioribus. Ex
 βαλῶν, 181. βαλῶν ἢ πλυσσῶν, 336.
 καλῶν γιγνῶν, ibid.
 Βία cum Genit. Inuitus. βία ὑμῶν ἰσθενῶν με
 ξυνῶν, 153. (quemadmodum legit Cl.
 Marklandus) βία ἀσθενῶν Πιλοπονησιῶν, In-
 vitis Peloponnesensibus, 61. qui locus male in
 Edit. nostra interpungitur. Id quod Tu re-
 stituas et ignoscas, oro.
 Βιζῶν, Conati, 166.
 Βιζῶν. ἰσθενῶν τοῖς βιζῶν, legibus de vi obnox-
 us, 401.
 Βιζῶν, Res familiaris, βίον τοῖς συκοφαντίας
 ἀσθενῶν, 117. † βίον τὸν βίον ἀσθενῶν,
 ibid.
 Βοηθῶν Καλλίαν τὰ δίκαια, 99. † βοηθῶν οἰς
 ἰσθενῶν, 152. † τοῖς νόμοις τοῖς καλῶν,
 387. † βοηθῶν ἰπ', εἰς etc. V. Επί.
 Βοηθῶν, 141. (vid. not. 33.)
 Βοηθῶν κέρδῶν, 140.

Γ.

Γαμῶν, 457. ἔγγραψέ, 337. γῆρας, 4, 335.
 Γὰρ, vide Ἀλλὰ.
 4 Z.

INDEX ATTICVS.

Προτροπῶν. ἵνα δὲ τῷ παίδαν γυμνασθεύουσιν, 248.
Γυναιξ. ἱερὸν μὴ ἄπορρῶν. Quid? p. 32. not. 20.
Γυνώσκειν, Statuere, 2. 77. 269. 297. 326. et alibi frequenter.
Γλάμων, Lippus, 284.
Γναφῶν, 75, 397. Enllonia. Γναφῶς, 76.
Γράφειν. γραφάς με ἔγραψατο, 23.
Γραφῶ, passim.
Γυμναστικῶν εἰς Περγάμην, 375.
Γυναικωνίτις, (Gynaecomitis. Corn. Nep. Gynaecomus. Cic. Plaut. Ter.) 6. 72.

Δ.

Δαπάνῃ χρήμασι, 483.
Δίδω. ἰδίῃσι, 276. δίδωσι, 409. δίδωκα, 312. δίδωκες, 365. ἰδίδοικε, 209. δίδωμι, 133. δίδω, 77. 112. δίδωτες, 277. δίδωται, 120. ἰδίδωσαι, 242. Vid. pag. 57. not. 127.
Δῆι. τοσούτῳ δὴ ἱκανὸς ἔστι λέγειν, 312. τοσούτῳ δὴ λοιδορεῖται τις γιγνώσκων, 24. τοσούτῳ ἰδίῳ αὐτῇ μεταμειλῶσαι τῷ ὑβριστῶν, 72. ὅτῳ πολλὰ ἰδίῃσι περιθῆναι, 197. πολλὰ γὰρ δὴν ἔφθ, 157. Πλατύνει ἔθ' πολλὰ δὴ, 402. πολλὰ δὴν χάριν ἔχει, 404. (vid. not. 2.)
Διδῶ. ὅδιν δίδωμι λόγον, 13. μικρὸν ἔγκλημάτων δίδωμι, 55. ἔτ' οὐκ οὐκ δίδωμι χαλκῶν, 53.
Δικάζειν. δικάσασθαι, 468.
Διξιῶν ἀλλήλους, 50.
Διχῶ. εὖναι δὴ δικάσμεν ὑβριστῶν, 378. ἔγω δὴ δικάσμεν αἰ, 180, 187. I would chuse. Add. 430. 433.
Δῖλον. δῖλοι ἴσται ὡς ἐργαζόμενοι, 225. Ita fere Ad. δῖλον. Τὸς παῖδας ἀδελφῶν ἔθ' ὑποτίθειν τοῖς χάριστον ὄντας, 19.
Δημόσιον εἶναι, τὰ ὄντα, passim.
Δημότης, V. Πολίτης.
Δημόσιον, 470. (vid. not. 2.)
Δημοτικὸς, Reip. studiosus, 366. δημοτικῶτατος, 362.
Διά. ἔκαστον ἀφ' ἑαυτοῦ, 7. + δι' ἡμῶς, a nobis, 135. + ἀπὸ τῶν παριστοιμένων τοῦ πάλιν, εἰ μὴ δι' ἑαυτοῦ ἀγαθὸς κ. λ. λ. If it had not been for some brave men, 213.
Διανύγειν χρόνον μεταξὺ, 9. μὴ ταῦτα διανύειν ἡμέραι τίς τις ἡ πάλιν, 13. ἰππὶδὲ γὰρ χρόνον διανύειν, 81.
Διαγράφειν δίκην, 315. vid. not. 13.
Διαδικασία. Quid? 312. (vid. not. 4.) ἀδικασμα, 317.
Διανύειν τὰς λειτουργίας, 378.
Διατῆναι, Habere, 6. 302. 507. + ἀπὸ τῶν et διὰ τῶν, A reference, 505, 624, etc.
Διακρίναι ὀλιγύρους, 3. ἡλίθιος, 6. οἰκίαι, 21.

δενῶς, 93. ἀνέπαι, 177. ἀδικαίαν ἢ ἀδικαίαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 292. ἀδικαίαν, κακῶς, 391. φιλοφροσύνην δὲ δίδωμι, 309. παρὲς τὸν πρὸς οὐκ οὐ πρὸς ἡμῶς, 325. ὁμοίως ἑμοὶ ἀδικαίαν, 408. ἡμῶς ἀδικαίαν, 412. ἡμῶς ἀδικαίαν, 441. ὅτῳ ἀδικαίαν, 85. 262. ὁμοίως ἢ ὅτῳ ἀδικαίαν, 218. Though in so deplorable a condition, 218.
Διαλέγειν de oratione forensi, 309. vid. not. 22.
Διαλύειν, Reconciliari, ὅτι τῶν ἀδικαίαν, 90.
Διαμαρτυρεῖν. διαμαρτυρεῖται μὴ Πλατύνειν, 402.
Διαπράττειν ἢ τὸν νόμον πρὸς αὐτῶν, 78. Lege agere. + μέγα τι φησὶ ἀδικαίαν, concussum, 251. 307. + ὅ μόνι τῶν ἀδικαίαν, make for him, 269. Id quod in superioribus erat συμπράττειν, vid. Συμπράττειν.
Διασπᾶν τὰ τείχη, 236.
Διατίθειν ἀποτίνασθαι πρὸς τὸ μετακλῆναι, 71. δεινὸς ἀδικαίαν τοῖς ἄλλοις, 79. ἀδικαίαν ἢ βίαιαν, 167. αἱ ἀδικαίαν ἡμῶς ἀδικαίαν. ὅσας δίδωμι, 235. Add. 328. + Testamento dare, legare, 246. et f. 346. Vid. not. 56. et Cl. Markland. ad loc.
Διατίθειν ὅτι ἀδικαίαν, 74. + ὅλγον χρόνον ἀδικαίαν, 167.
Διαφέρειν. τῶν μεγάλων τὰ ἀδικαίαν ἔστι ὅτι τοῖς πρὸς τῶν ἀδικαίαν ἢ ἀδικαίαν, 487. To them great is the difference, vid. 504.
Διαφθείρειν γυναικᾶ, sc. eius pudicitiam violare, 4. 10. 21. 256.
Διαφορὰ τοῖς οἰκίαις, at variance with his relations, 292.
Διαφύγειν, 203. (vid. not. 50.) ἀδικαίαν, 436.
Διδῶναι ἢ ψῆφον. Quid? vid. 295. not. 3.
Διελθῶν τὰ τείχη, 235, 236.
Δικάζειν de Actore, postulare. ὅδιν ἔτι δίκην ἰδικασμένην, ὅτι ἰδὺν γὰρ, 191. δικάζειν κακῶτατος, Postulare aliquam comitiam. 171. 181. Add. 23. 174. 176. ἰδικασμένην τὸν οἰκίας τοῖς ἔχουσιν, 315. + de Iudice, φησὶ δίκας δικάζειν, 175.
Δίκαιον ἀδικαίαν, 488. ὅτ' ἀδικαίαν, ὅτ' ἀδικαίαν δίκας εἰμι, 164. Add. 362. 369. 425. 486.
Δικαίωσι, 164. Vid. Harpocr.
Δίκη. γραφῆ. εἰσαγγελία, 305. ὅσας ἢ δίκας ἰδίας ἢ συγκαταστήσας ἰδικασμένην, ἢ γραφῆς ὅσας ἰδίας ἢ ἀπογραφῆς ἀπὸ τῶν, 256. + δίκην λαμβάνειν, Poenas sumere, 17. παρ' ἡμῶν, 98. ἰδίαν, 109. τῇ τ' ἰδίας τῶν δεινῶν, 204. δίκην ἔχειν, 31. δέσσει, 86. et passim. τοῖς θίοις, 108. δίκας δίδωμι, 441. + δίκην ἀδικαίαν

INDEX ATTICVS.

βίαις παρ' ἑτέρου λαβόν, 109.
 Διαμίσγεται et Διαμίσγεις, 510. de migratione.
 Διαμυσθῆναι, 70. 175. 176.
 Διαχλῆναι, διαχλῆσαι πάλιν πολλάκις, 106.
 Διαπλάσσειν ἢ πλάσσειν, 133. Add. 351.
 Διαπλάσσειν, Returned with double profit, 515.
 Διόκεν. ἵσταται ἢ ἰδύκεν, ἢ καὶ λαβόν ἀγνὴν
 βίαν ἱστῶν, 84. 79. † Διόκεν—φύγων, 295.
 Διόκεν κακῶς, 184.
 Δοκῆν. εἰ μὲν ἀδικῶν δοκῶ, si vincat in culpa
 fuisse, vid. pag. 70. not. 5. οἱ δὲ ἀδικῶντες ἀδικῶν
 ἐξηγήσαντο εἰς—οἱ δ' ἀδικησάντες ἑδὴν ἰδοῦσαν
 ἀδικῶν, 363. 469. † μαρτυρεῖται ἀπορία οὐκ
 ἴσται μὲν δοκῶ, 169.
 Δοκιμάζειν, 277. et alibi.
 Δουλοῦμαι, quid apud Solonem? 179. vid.
 Lect. Lysiae. cap. penult.
 Δουλοῦμαι ἑαυτοῦ, 127. σῶματι, 183. τῷ
 σῶματι δουλοῦμαι ἢ οὐκ ἔστι δ' ἀδυνάτων, 406.
 Δουλοῦμαι, 92. nisi legendum Δουλοῦμαι aut Δού-
 λος, vid. not. 17.
 Δουλοῦμαι. Τὸ παλαιὸν ἰδουλοῦμαι, 7.
 Δουλοῦμαι. τὰ ἐφ' ἑτέρου δουλοῦμαι, 63.
 Δουλοῦμαι. Cubiculum, 10, 14.

E.

Εἰς χεῖρας, 20.
 Εἰς τὸν, in secunda persona, 154.
 Εὐθυμῶν, 339. εὐθυμῶν ἢ ἀμολόγων παρίεναι,
 240. Quid inter se distent Εὐθυμῶν et Εὐθυμῶν,
 vid. Lect. Lysiae c. IX. p. 704. εὐθυμῶν μὲν
 παρίεναι, 400.
 Εὐκαλῶν. ἔστι μὲν πᾶσι συνέκλειστον ἔστις, 77.
 add. 100. 353.
 Εὐκαλῶν, 161.
 Εὐκαλῶν. οὐκ ἔστι εἰς ἑμὲ, 14. Ad me domum.
 Εὐκαλῶν, 465, 466.
 Εὐκαλῶν potius quam Εὐκαλῶν vbiq. Vnde εὐκαλῶν
 passim. Quam formam sequitur εὐκαλῶν.
 Ε. quasi Interrogatiue, 263.
 Εἰδοῦμαι χεῖρας, 43. Vt Gallici, sciamus gr. ἰδί-
 ναι χεῖρας τῶν ἀγαθῶν, 120. add. 462. † ἰδί-
 ναι χεῖρας, 283. † ἰδῶμαι πρὸς φασὶν ἢ ἰχθῶν,
 165. Vox paulo insolentior.
 Εἰκός, Verisimile, 78, etc. † Id quod decet.
 εἰσπύλλεται τι ποιεῖν ἢ εἰσπύλλεται, 81.
 Εἰσπύλλεται ἑαυτοῦ, 625.
 Εἰς. ἀνταρῶν εἰς ἢ πᾶσι, In Remp. in Reip.
 commoditatem, 355. † εἰς ὑμᾶς ἀνταρῶν,
 spem in your service, 378. 380. † εἰς τοῦτον
 καί, at such a time as that, 302. † εἰς
 χρημάτων regard to his money, 355. et mo-
 do, ὡς μοι πρὸς δόξαν, ἀλλὰ ἢ εἰς χρημάτων
 λόγον ἀποσπῶν, 355. Vid. Περὶ. Περὶ. πρὸς
 θυμῶν εἰς ἢ πᾶσι, 369, 370, 371.
 Εἰσαγγέλλεται, 170, 249.

Εἰσαγγέλλεται δικας, 295. (vid. not. 3.) † εἰσαγγέλλεται
 εἰς φερόμεν, 470. εἰς δικαστήριον, 472.
 Εἰσαγγέλλεται δικας, 398.
 Εἰσαγγέλλεται, 15. 74.
 Εἰσαγγέλλεται εἰς ταῦς, 47. ἰμῶνται, 48. vid. 51.
 not. 100.
 Εἰσαγγέλλεται εἰς ἢ οἰκίαν ἢ ἰμῶν, 4. 88. εἰς ἢ γυνῆν,
 10, 11. ἐπὶ γυναικας ἰδῶνται, 78.
 Εἰσαγγέλλεται δόγμῳ, Exigere, 285. 314.
 Εκ. Εκ τῆς ἀμαρτηρίας μανθῶν, 30. ἐκ τῆς μά-
 χης ἑαυτοῦ γινώσκω, 82. † ἐκ μῆκος μαχέ-
 ρου, 86. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λυδίας, ibid.
 † ἐκ τῆς ἐκδοῦσιν ἰδῶνται ὑμῶν ἀφαισίου,
 309. † ἐκ παντὸς τρόπου, by all means, 300.
 † ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πόλεως ἰσχυροῦς, 125.
 † ἐκ τῆς παρῶν, In the present circumstan-
 ces, 194. ἐκ τῆς λόγου, Secundum tuam
 orationem. Quam tuam orationem audis.
 † ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πόλεως, 4. † ἐκ βιλίων,
 of a better family, 181. ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πό-
 λεως, 256. † ἐκ γυνῆν. ἐκ τῆς γυνῆν
 ἀνέπαυται in the neighbourhood. Vid. Suid.
 in v. Ex γυνῆν, Lycurg. c. Leostat. p.
 150. Edit. Steph. Ες γυνῆν ἢ ἀνέπαυται
 αὐτῇ πατρὶδι μετοικῶν.
 Εκατέρω. ἐκαστὸν τῶν ἢ ἑπὶ δὲ δικὰ τάλατα
 ἑκατέρω, 349. † ἑκατέρω δὲ ἑκατέρω λ. δε-
 χμῶς ἑκατέρω, 306.
 Εκατέρω ἐκ τῆς πόλεως. † τὰς πόλεως, 78. id
 quod supra ἐκαστῶν.
 Εκατέρω. λαχόντες (δικας) οὐκ ἰδῶνται,
 315.
 Εκατέρω, sororem in matrimonium, 305.
 Εκατέρω. φάσκω δομῶντι ἐκαστῶν, 174.
 Εκατέρω. ἐκ τῆς πόλεως, 88. ἐκ τῆς
 πόλεως, 227. ἐκ τῆς πόλεως, 428. si valeat
 nostra emendatio. Add. 488.
 Εκατέρω, 360.
 Εκατέρω. Concionibus P. interesse, 259. 436.
 Εκατέρω. Effringere, 72. V. Κόπιν.
 † μοχλῶν, Excindere, 135, etc. Εκατέρω συ-
 κφανίας, 457.
 Εκατέρω. πᾶσι, 51. 48. (vid. not.
 89) βίαν, 166.
 Εκατέρω. γυνῆν, 286.
 Εκατέρω. ἐκ τῆς πόλεως, 329. Exulare, et
 absolute, 261. ἐκ τῆς πόλεως, by his means, ibid.
 Εκατέρω. τὸς κατὰ γένος, 363. ἐκαστῶν
 πόλεως, 450.
 Εκατέρω. δικῶν, 402.
 Εκατέρω. ἐκ τῆς πόλεως, 333.
 Εκατέρω, et Εκατέρω in te funerea, 5. 224.
 197.
 Εκατέρω. δικῶν, 61. Εκατέρω ἑχῶν, Vid.
 Εχῶν et Πλῶν.
 Εκατέρω. δικῶν ἢ ἑκατέρω εἶναι, 452. ἐκ τῆς—εἰ
 μὲν ἀδικῶντες ἑκατέρω, ὑμῶν δ' οἱ ἀδικῶντες
 ἑκατέρω,
 4 Z 2

INDEX ATTICVS.

ἰλιῶτι, 452. Add. 456.
 Ελθὼν εἰς τὸ τοῦ ὕδατος, etc. vii et Αἰνίαζ, 72.
 et passim + λθεῖν εἰς τὸ βυλάττειον. ἐκλὼ
 ἡμεῖς εἰσέλθων εἰς τὸ βυλάττειον, ἰβιδ.,
 363. ὅτε πλὸν ἐκλὼ ἡμεῖς εἰσέλθων εἰς τὸ
 βυλάττειον, ἰβιδ. σὺν αὐτῷ οὐ ἐκλὼ ἡμέ-
 ρους εἰσέλθων εἰς τὸ β. ὅχις οὐπλάν, 364.
 Ελκεν. μεθύνει ἰλκας αὐτῷ, 7. ἰλκεν τὸ με-
 ράκιον, 74.
 Ελλείπειν. ὅθεν οὐκ εἴπατε περὶ τῆς παύσης,
 338.
 Εμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν, 58. Vid. Εισβαί-
 νειν.
 Εν. εὐ ὁμῶν ἐστὶ, 20. In vestra potestate situm
 est. + εὐ ὁμῶν apud Vos. coram vobis, 165. ita
 εὐ τοῖς λ. Coram XXXviii, 192. + εὐ
 τίτλαρον ἢ πῶς ἐστι, for four or five years
 together, 342. Proxime τέλα ἔτη σωμαχῶς,
 et 351. τίτλαρον ἢ πῶς ἐστὶ ἐφίξας. + Εὐ
 ἀνάσκει, Vid. Αἰάσκει.
 Εἰαλίθ. δόξω εὐαλίαν τὴν περὶ τῆς, γρ. τοῖς
 περὶ τῆς, 30. + εὐαλίαν τὴν ἀδελφῆς, Coram
 Sorore, 246. ita 265. 312.
 Εἰαλίθ. τοῖς περὶ τῆς, 239. περὶ ἰλδοθι-
 είας, 237. Cl. Markl. ὡς. Ita εὐαλίθ. αὐτῶν
 ὡς, 360.
 Εἰδείξας, Vid. Poll. VIII. 6. Lect. Lysiac. cap.
 VI. pag. 693. Εἰδεχθεὶς θανάτῳ ζυμωθῆσθαι,
 111.
 Τῇ ἡμέρᾳ, 399.
 Εὐοχλῶν τοῖς ἀδικημένοις, 124. ὅπως εὐοχλῶν,
 ὡς — 153.
 Εὐοχλῶν ἀπολαβῆναι, 275. + ζήμιαν, 147. ταῖς
 κερμαῖς ζήμιαις, 277. αἰτία, 181. ἀπα-
 γαγῇ, 265. γρ. 293. ὅλῳ τῷ νόμῳ, 276.
 οἷς Σ. διωμόσατο, 71. τοῖς βιαιῶς.
 Εὐός. οἱ γεωῖται καὶ οἱ οὐδὲς ἡλικίας γενοί-
 ται, 55. (vid. not. 122.)
 Εξ. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγοντι, 27. ἐξ ὀλίγων τῶν
 περὶ τῆς ποιῶνται, ἰβιδ. + δικας ἀγνοοῦ-
 μένους ἐξ ἀνιδόσεως, 77. + ἐξ ἴσου τῇ πόλιν
 καὶ Εὐκλῶν, 221.
 Εξάγειν. ταῦτα ἐξήχθῃ οὐλοφύριον, 59 + ἐξα-
 γαγὼν ἀνδραποδοῖ ἀλίσκῃ, 257. εἰς Κόρινθοι
 ἀνδραποδοῖ ἐξηγάγετο, 257. ἰβιδ.
 Εξαίρετον. Quod Latini I. C. privilegium, 172.
 + Εξαίρετον δικάτας, 367. + ἐξαίρετον εἰς
 ἰλδοθίαν, 400, 401. εἰς τὴν ἰλδοθίαν ἐξαί-
 ρητις, 402.
 Εξαίρετον. Deprecari, 280. ἐξαίρετον αὐτῶν,
 281. Add. 363. 371.
 Εξαμαρτάνειν εἰς, 24. 32. 38. 71. 97. 139.
 143. et passim. πλῆθος εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτάν-
 κει, 225.
 Εξαργῶν. 12. Inficias init. ταῦτα ἐξαργῶς ἐστὶ,
 79. Inficias ire quae facta sunt. Plaut. Add.
 Plar. Charmid. 157. fin. Demosth. 884. D.

Inficium. XIX. 9. Edit. Steph. ἔξαργῶν καὶ ὁ
 χρηματῶν ἔχει, 365.
 Εξήγῃ αὐτῶν, 401.
 Εξήγῃ, 202. τὴν κατήγορον ψαυδόμενον, 137.
 add. 141.
 Εξήγῃ κατ' ἑαυτῶν περὶ τῆς, 82. si sana
 sit lectio.
 Εξήγῃ. Verbum rituale κατ' ὅς Εὐμολπίδαι
 ἐξηγῶν, 108.
 Εξήγῃ. ἐπειδὴ ὁ χρόνος αὐτῶν ἐξήγῃ, 137.
 Εξήγῃ. ἐξήγῃς τὸν χρόνον, 163. vid. pag. 438.
 not. 7.
 Εξήγῃ. Expediis, 306.
 Εξήγῃ, 489.
 Εξήγῃ, 291.
 Εξήγῃ. περὶ τῆς θύρας, 33.
 Επαίτιον. ἐπαίτιον αὐτῶν, 148.
 Επαίτιον. ἐπαίτιον αὐτῶν, 412.
 Επαίτιον. Subuenire, 76. MSS. μελαμῶν.
 Επαίτιον. Suppetias ferre, 269.
 Επαίτιον, 178.
 Επαίτιον, 157.
 Επαίτιον. περὶ τῆς θύρας, 276. + Diem
 dicere. ἐπειδὴ αὐτῶν, 171. add. 185. 402.
 493.
 Επαίτιον, 143. et f. 144.
 Επαίτιον. ἐπὶ Πυθιάδῳ ἀρχόντῳ, 136. Σπαρτιάδῳ,
 137. καὶ λ. 144. ἀγαθὸν ἐπὶ τοῖς γαλήν-
 ροις, 2. βασιλεὺς φέρει ἐπὶ συμφορῇ, 66.
 + ἐπ' αὐτοφύρῳ, 13. coniunctim ἐπαυφύρῳ-
 ρον, 149. + ἐπ' αὐτῇ, 5. ἐπ' αὐτοῖς οἰ-
 κίαν γινώσκων, 19. αὐτῶν ἡλὸν τὸ γὰρ ἐπ'
 αὐτοῖς παύσασθαι, 86. αὐτοῖς maullt Cl.
 Marklandus. (Add. 98. 139. 248. 297. 200.)
 Vnde etiam recte Scalig. 253. τὸ γὰρ ἐπ'
 αὐτῇ, as far as lay in his power, add.
 461. + ἐπὶ ταῖς, Ea propter, 20. + αὐτῶν
 ὡς, 118. ἀδελφῶν ἐπ' ἡ μνηστῆς
 ἐξήγῃ, 123. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐφ' οἷον, 155.
 ἐπὶ μνηστῆς, 161. ἐφ' οἷς ἰστομοῖς ἐπὶ
 ἐπὶ αὐτῶν, 234. ἐπὶ τῇ πόλιν κακῶ
 δουλοποιῶν, 382. ἐπ' αὐτοῖς τὸ πόλιν, 390.
 ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπικλίσταται, 482. + Lo-
 cutio vifuraria οὐκ αὐτῶν ἐπὶ τῇ
 δουλοποιῇ, 617. + ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν ἐπὶ
 αὐτῶν, 124. + ἐπὶ δάμαρτι μνηστῆς λαβῶν,
 17. + ἐπὶ ταῖς αὐτῶν θύραις, Ante Aedis suas,
 79.
 ἐπὶ Αἰγυπτίῳ, 47. Ita εἰς Πλαταιῶν,
 53. Vid. 305. et quae nos ad pag. 36. not.
 20. add. 367. αὐτῶν εἰς τὴν Κάλινον. + περὶ
 σῶν καὶ καὶ Κύπριν ἐπὶ τῶν βοῦν, 338.
 + ἐπὶ Φυλῶν, ad Phylem. ἐπὶ Φυλῶν καὶ ἐπὶ
 Φυλῶν, 263. αὐτῶν τὸν ἀποφυγῆν αὐτῶν ἐπὶ
 Φυλῶν, the occasion of his deliverance at
 Phyle, 262.
 Επεβάλλειν et Επεβόλῃ. Vid. pag. 13. (not. 37.)
 165.

INDEX ATTICVS

185. 363. ἐπιβάλλειν ὑγνύειν, 162. ἐπιβολαί, 363. τῇ φυλάξει, 296.
 Επιβουλεύειν τῇ πλὴθι, 234. et alibi. καταδύειν τὴν δημοκρασίαν, 235. † ἐκ πολλῶν χρόνων ἐπιβουλεύουσιν, *causam meditari*, 331. (vid. not. 2.) † ἐπιβουλεύειν τοιούτοις ἔργοις, 438. et alibi.
 Επιγνώμους. ἐπισκόπους, 143. Vid. *Harrocras*.
 Επιδημῶν, V. *Αποδημῶν*, † ὅσοι ξίνοι ἐπιδημῶσι, 204. ἐπιδημῶν τῇ πόλει, 217. † μὴ ἐπιδημῶν, ἀλλὰ γενομένης, 306. *Domi Militiaeque*.
 Επιδοῦμαι. δύο ἀδελφὰς ἐξιδῶμαι, ἐπιδῶν δ. μὲν ἐκείνη, 304. add. 336, 337. *Επιδοῦμαι et επιφέρειν*, V. *Επιφέρειν*.
 Επιπικρὺς τῇ πόλει, 335.
 Επισύειν. † ἐπισύειν, 196. τῇ ἐπισύειν, 102.
 Επισυλάσκειν τινί, 355. 449.
 Επιτελέσκειν et *Επιτελέσκειν*, 112. 116.
 Επίκληρος. Quid? 411. not. 19.
 Επιλαμβαίνειν, cum adiuncta notione auxiliium ferendi, 76. 83. † *Επιλαβεῖν τὸ ὄνομα*, 398.
 Επιτελεῖν idem quod ἰσχύει Solonis aetate, 178.
 Επιτίμωσι, *Submittere. Clam mittere*, 9.
 Επισκεπτόμενος, 10. *gim in charge*, 233. δ, τὸ ἀποδοῦναι μὲν, ἐπισκεπτόμενος, 233. add. 246.
 268. 506. † *Επισκεπτόμενος*, 10. *prosecute*, 84. 85. 402. (vid. not. 14.)
 Επιστρέφειν τὰ πρῶτα, 437.
 Επιστρέφειν μοι τὸ φίλον, 14. Ita 195. (vid. pag. 64. not. 148.) † τῷ τῷ ἐπιστρέφειν, 74. † ἐπιστρέφειν μοι, *a proper informant*, 238. † τὰ ἐπιστρέφειν, *Necessaria*.
 Επιστρέφειν, *on purpose*, 7. 389.
 Επιστρέφειν, *to make it their business*, τῷ τὰ τοιαῦτα ἐπιστρέφειν, 2. 17. 470. ὅσα αἰχρὸν τῷ ἐπιστρέφειν, 256. add. 285. *Aesch.* VI. 4. *Lucian*. V. H. p. 676. ὅδ' ἄλλο ἐπιστρέφειν τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τῇ πόλει, *Plat. Phaed.* Ἀλλ' ὅμως σὺ μὲν φῆς, ὅτι Μίλητι, τοιαῦτα ἐπιστρέφειν τὸς νόμους ἀποδοῦναι, *Xenoph.* *Apol. Socr.*
 Επιστρέφειν, *Insidias facere*, 234.
 Επιστρέφειν, 109. 371.
 Επιστρέφειν, *ad autem τῇ τῇ*, 67.
 Επιστρέφειν τινί βαδίζοντι, 258. V. *Παύλου*.
 Επιστρέφειν, *de dote* 335.
 Εργάζομαι χωρίον, *Colere*, 137. 140. et *εργάζομαι* quoque. † *εργάζομαι κατ' ἱμπερίαν*, 505.
 Εργάζομαι, 193.
 Εργάζομαι (i. e. δίκην) 365. *εργάζομαι* αὐτὸν, 463.
 Εργάζομαι τῷ ἐπικυρῶντι, 229. add. 328.
 Εργάζομαι. ἀπὸ τοῦ ἐπικυρῶντος ἐργάζομαι ὅτι

πολεῖν, 263.
 Εργάζομαι, 193. *εργάζομαι*, 341.
 Εργάζομαι, 109. 254. Ita loquuntur *ICi Romani*. *εργάζομαι*, 204. *δικὴν ἐργάζομαι*, 205. † *εργάζομαι* αὐτὸν, 115.
 Εργάζομαι, *Multitudo pati*, ὅτι μὴ ποιοῖ αὐτὸν ἡταίρην, 291. vbi meam versionem lubens damno.
 Εργάζομαι, Alibi, 22. *Εργάζομαι*, *Aliunde*, 314.
 Εργάζομαι. *ad autem ὁδὸς ὁδὸς* ἡταίρην — *παρεκάλει* τινί, τῷ ἐπικυρῶντι, 74.
 Εργάζομαι, 290. *εργάζομαι*, 183. *εργάζομαι*, 472. ὅτι τῷ ὁδὸς ἡταίρην, 178.
 Εργάζομαι. *ὁδὸς ὁδὸς*, 236. et *ὁδὸς* τῇ πλὴθι, 235. et alibi.
 Εργάζομαι ἀγαθὸν τῇ πόλει, 235, 236. *ἀγαθὸν*, 252. *Comparare*. Ita *Ter. Andr.* rem bello reperire, et *Plautus*, inuenies infortunium. *εργάζομαι* χάριν, 371. add. 372. *ἀγαθὸν ὁδὸς*. *Andoc.* III. 14. Ita *N. 13* apud *Hebraeos*. Vid. *Gen.* XXVI. 12. *Smid.* in *Εδρ.*
 Εργάζομαι † *εργάζομαι*, subducere, 8.
 Εργάζομαι. *εργάζομαι* ὁδὸς ὁδὸς ἡταίρην, 14. 22. *εργάζομαι*, 93. *εργάζομαι*, 155. 450. *εργάζομαι*, 289. *εργάζομαι*, 106. Vid. *εργάζομαι*. *εργάζομαι*, 440. † *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 31. *εργάζομαι*, i. e. molestiam, 82. 132. *εργάζομαι*, 109. *εργάζομαι* αὐτὸν, 255. *εργάζομαι*, 416. (vid. pag. 300. not. 1.) *εργάζομαι*, 417. ὅδ' ἄλλο *εργάζομαι* *εργάζομαι*, *lost nothing by keeping silence*, 209. † *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 92. *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 113. † *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 81. *εργάζομαι* αὐτὸν ὁδὸς ὁδὸς, 92. *εργάζομαι* τινί. *εργάζομαι* ἡμῶν ἡμῶν, *ibid.* *εργάζομαι* *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 338. add. 457. † *εργάζομαι* *εργάζομαι* *εργάζομαι*, i. e. *εργάζομαι*, 119. † *εργάζομαι* *εργάζομαι* *εργάζομαι*, 408.
 Εργάζομαι, *Dum*, ὡς ἔζη, *Dum vixit*, 313. 348. add. 314. † *Donec*, ὡς αὐτὸν ὁδὸς ὁδὸς, 297. ὡς ἔζη, 217.

Z.

Ζημία, *Poenā passim*. *ζημία* μικρὰ, 2. 3. *μέγιστον* *ζημία*, 3. *νόμος* *μεγάλης* *ζημίας*, *a law with a severe penalty*, 298.
Ζημιῶνται *θανάτῳ*, 111.
Ζημιῶνται, 379.
Ζημιῶνται. *ζημία* μὴ τὸ *εργάζομαι*, *διεργάζομαι* 3 τὸ *ἀδῶ*, 46. *Cic.* 2. *de Fin.* 112. *Hellepontio innoto*, *Athoquo perfofo*.

H.

H. γὰρ μὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὁ χωρίον, 341.
Ηλιαία, 178. (vid. not. 37.)

Ηλι-

INDEX ATTICVS.

Ηλικία. Τῆς ηλικίας ἀπόσις, 55. αἱ τ' ηλικίας
 αἰὲς γυνώσκεις, *ibid.*
 Ηλικιώτης. *Vid.* Πολίτης.
 Ησυχία ἀγνῆ. *Vid.* Ἀγνῆ. ἔχειν, 162. *Vid.*
 ἔχειν. ἡσυχίᾳ, 437.
 Ητῶσθαι τῷ ἐναντίῳ, 47. † ἡτῶσθαι ὡς μὴ,
 459.
 Ητῶν ἡ φύσις ἴσους ἢ γέρας, 67.

Θ.

Θαυμάζειν τ' ἐτόλμης, 206. τῷ σιωπεργήσῃ,
 223.
 Θαυμάζειν, 78. 89. Θαυμάσιον, 113.
 Θερπείν τ' παύειν νόμον, 68.
 Θυλάζειν. ἡ μήτηρ αὐτὴ ἐθλάζειν, 6.
 Θύσκειν. ἀπείθεσκει, 349. ἀπείθαι, 356. λαι-
 θανῶν, 351. τιθασκῶν, 328. τιθασκῶν, 183.
 τιθασκῶν, 8. 350. τιθασκῶν, 618. τιθασκῶ-
 ν, 212. τιθασκῶν, 28. 32. 224. τιθασκῶν,
 224. τιθασκῶν, 204. τιθασκῶν, 32. ἱτι-
 θασκῶν, 349. † ἡτῶν τῷ λ. ἀπείθεσκει, 172.
 τιθασκῶν ἡτῶν τῷ ἡτῶν, 113.
 Θυεράματα, 343.

Ι.

Ἰσὶ τιμωρῆται, 22. ἵνα τ' τιμωρῆται ἡκούμην,
 223. ἡ ἱκίεσθαι, 374. *Vid.* Cl. *Markland.*
 P. 435.
 Ἰσχυροῦς, 296.
 Ἰσχυρῶν. ὡς τ' ἡμῶν μετὰ τῶν, 409.
 Ἰσχυρῶν χῆρας dicitur, νῆ ἡδῆναι χῆρας, *scilicet*
 ἡδῆναι. *Vid.* Εὐδῆναι. † ἡ ἡμῶν ἀπείθεσκει τῶν
 ἵσους ὅσοι ἡμῶν γινώσκουσιν, *Idem* *imperitiam*
sciunt omnes qui me norunt 331.
 Ἰσῶν. τὸ ἴσους τοῖς ἄλλοις ἀπείθεσκει, 66. ἡ ἴσους
 τῇ πόλει ἢ Εὐβοῖᾳ, 221. ἡ ἴσους τῇ
 συμφορῇ τ' ἀλγίσταις ἔχειν, 406. ἡ ἴσους συνει-
 ναι τοῖς πλοσιωτάτοις, 409. ἡ ἴσους *indiffe-*
rently, 418.
 Ἰσῶναι ζυγῶν, 179.
 Ἰσχυρῶν ἡμῶν νόμον, *Lex inclementior*, 298.

Κ.

Καθαρῶν τὰ τέχνη, 236. 61. 214. κῶστα, 229.
 248. † νόμον, 107. 108. † καθαρεύσαν ψυ-
 ψον — σῶζουσαν, 245.
 Καθίξαι ἐπὶ, 240. (*vid.* p. 35. not. 28.) † κα-
 θίξαι de iudice, 91. (*vid.* not. 12.)
 Καθίσταται. πῶς τ' ἀπείθεσκει κατέστησεν, 63.
 κατέστησεν ἀδελφῶν ἱερέων, 64. ἐπιγαρχίαν,
 206. τιμωρῆται μεγάλας, 86. τὰ περὶ χθίστα
 κῶστα ψῆφον, 164. ἡσῶν ἀφανῶν, 366. Φαν-
 ερῶν, 515. *Hoc utique quod Nos, realizing*
his estate. eis ἀνάγκην, 70. ἀγῶνα, 84. 88.

κῶστα, 87. οἱ λ. κατέστησεν, 244. κατέστη-
 σθαι, *ibid.* κατέστησεν χορηγῶν, 374. *add.*
 375. τοῖς τότε κατέστησεν περὶ γῆρας, 239.
 ἡλπίς ἐν ὕμῳ δεινῷ κατέστησεν, 333. † *Se-*
dare. ἐπείθεσθαι μὲν αὐτῷ ὡς δόλῳ, κατέστησεν δ'
ὕμῳ, 130.
 Καί. ἔχουσιν ἡμῶν ὡς αἰῶν, 4. 23. † ὡμῶν
 σοὶ ἢ αἰῶνι, 241. αἰῶνι τῶν — ταῖς αἰ-
 ταῖς τιμαῖς ἢ τῶν ἀδελφῶν τιμαῖς, 67. † ὡς
 ἢ ἀλλῶν λόγῳ, ἢ αὐτῶν οἰμαῖς ἐμολογήσων,
 ἢ μάλιστα παρὶς τοῖς, 257.
 Καίρεσι, *Offortunitas*. καλλίρεσι *KAIPON* εἰλη-
 φῶναι ἐν τῇ τότε *XPONON*, 234. *Ita Demosth.*
σ. ἀφ' ἧς. non longe ab initio, συμ-
 βασις πολλῶν περὶ γῆρας ἢ μεγάλῳ *KAIPON*
ἐν βροχῇ XPONON, γῆρας.
 Κακολογία et Κακογορία. *Vid.* *Argum. Orat.*
VIII. p. 151. Κακογορία passim in Orat.
c. Theophrastus. vbi MSS. saepissime per erro-
rem Κακογορία.
 Κακῶν τῇ πλῆθει, 209. κακῶν τῇ πλῆθει,
 213.
 Κάκωσις. ἀπὸ τ' κακῶσις νόμον, 268.
 Κακῶσθαι τ' πόλιν συμφορῶν, 430.
 Καλαβόλαιον παλάτιον, *Protestante*, 15. 266.
 Καλαγινώσκου φῶν, 17. † ἀπείθεσκει τῶν, 19.
 245. 257. † σκεφαλίαν, 95. 256. διλίαν
 ἢ Ἀπείθεσκει, 280. δωροδοκίαν ἡμῶν, 382. πο-
 νησίαν τῷ etc. 414. † καλαγινώσκου σφῶν
 αὐτῷ ἀδελφῶν, 360. *vid.* *Προκαλαγινώσκου.*
 Καλαγινώσκου. Καλαγινώσκου καλαγινώσκου, 75. καλαγινώσκου
 ἢ καλαγινώσκου. ὡς αὐτῷ, 85. (*vid.* not. 38.)
 ἔντυχον ἀλλήλων καλαγινώσκου τῶν καλαγινώσκου,
 86.
 Καλαγινώσκου. διαλίαν καλαγινώσκου, 426.
 Καλαγινώσκου, *Indicio vinctus*, καλαγινώσκου ἐπὶ
 Ζητανίῳ ἀρχοῦ, 313. 398. 402.
 Καλαγινώσκου, 368.
 Καλαγινώσκου, 449.
 Καλαγινώσκου ἔχουσιν πῶς αἰῶνι, 42. † οἴτον,
 389. *Vid.* *Lect. Lysias. cap. penult.* † ἀφ'-
 γῶν, *disnumerare*, 94. 96.
 Καλαγινώσκου τὰ ὅλα, *Idem disperdere*, 286.
 Καλαγινώσκου. καλαγινώσκου γεφυρώσεως, 161. 275.
 καλαγινώσκου εἰς τῶν ὅλων, 297.
 Καλαγινώσκου, 362.
 Καλαγινώσκου δημοκρατίας, 235. πλῆθος, 237.
 δημοκρατίας, *ibid.*
 Καλαγινώσκου τῶν, 208.
 Καλαγινώσκου τῶν, 249.
 Καλαγινώσκου. ἐπὶ ὡς τ' τότε ἀμαρτυρήσων καλα-
 γινώσκου, 128.
 Καλαγινώσκου, 286.
 Καλαγινώσκου τῇ τέχνῃ, *dicere*, 234. Καλαγινώσκου,
ibid.
 Καλαγινώσκου, 302. *Vid.* *Hieroc.*
 Καλαγινώσκου. πόλιν ἐν ταύτῃ καλαγινώσκου, 493.
 καλα-

INDEX ATTICVS.

Μιανφάσθαι τοῖς ἀδικήσιν, 151.

Μισογυνία, 465.

Μιστά. μὴ πλείων πόνον ἰλασθῆναι ἐποίησαν Ελ-
λάδα, 57. † ἀγνοῦσθαι δὲ μὴ ὅτι δικαίον,
366. περιήσθαι μὴ ὅτι ἀληθές, 352. μὴ ὅτι
δικαίον ἀγνοῦσθαι, 36. add. 48. 53. † μετ'
ἐμῶ ἤ, *Mea interesse*, 147. † μετ' ἡμέτερον,
Interdum, 22. 80. 139.

Μισταπία. ἡδὴ μεταπείλωκε τὰ πρῶτα, 363.
πρῶτα μεταπείλωκε, 422.

Μισαυλός. θύει, 11. (vid. not. 24.)

Μισαχρηρίζεται τὸ συμβεβηκός πάθος, 409.

Μισαπορῶνται ἔχθρον, 488.

Μισῶται ἡμῖν τὸ σόλιον, 319. μετὰ αἰ μοι οὐκ
ἰλάσθην μέγας. 199.]

Μισήδην, *Accersere*, 21. Μισατίμω, idem.
55.

Μισοικιστὴς καλῶν, 489.

Μίστρα. ἔτυχε δὲ δυνάμει μετρίων, 162. με-
τρίως βεβηκός, 301.

Μή οἷ. ἂν νομίζῃ ἑαυτὴν μὴ ὅτι Πλωτῖνία ἤ,
ἀλλ' ὅτι ἰλασθῆναι, 401.

Μήντε, 123.

Μετρηλός, 174.

Μηδῶναι. Εὐμεδῶν Ερ. πρὸς αὐτῶν, 12. 409.
† πρὸς τὰς μηδῶν, 87. Vid. Περλ.

Μόγις, 394.

Μοιχεύει τὴν γυναῖκα, 4. 9.

Μορῆαι, 133. et passim per istam Orat. Vid.
Cl. Markland. p. 548.

Μύλων. εἰς μύλωνι ἡμῶν, 11.

Μυρσῶναι, 413. ni legendum sit μυρσῶ-
ναι.

N.

Ναυκληρία. ναυκληρία ἐπίβη, 112. ναυκλη-
ρῶν, Particip. 128.

Ναυτοδίκαι, 315.

Νίμειν. ἐνιμάμην, 304. ἐνιμάμην, 349.

Νιώει, 229. 248.

Νισοῖκοι, 481.

Νιστιάζειν τι εἰς τὸ πλεῖον, 364.

Νομίζειν. τυγχάνει τῷ νομιζομένῳ, 32. ταφῆς
† νομιζομένης, 228.

Νύκτωρ, Noctu, 8. 72.

Z.

Ξνία. ἀγνωστῶν τὸ ξένος, 254.

Ξυῖσθαι βασιλεύει, 127.

Ξυμβαίνει, 156. pro συμβαίνει,

Ξυμειδῖναι pro συμειδῖναι, 147. ξυμειδῶτα,
238. ξυμειδῶν, 467.

Ξυμῶναι, 15.4 bis. 159. pro συμῶναι. Quae
insolentiora sunt apud nouam Atticam.

O.

Οἰκεῖοι, Familiares. Domestici. † Propinqui.
Necessarii, 72. 314. 333. † τὰ οἰκεῖα τὰ αὐτῷ
διότι, *disposed of his effects*, 246.

Οἰκνότης, *Necessitudo*, 5.

Οἰκίτης. μέγα φίλος, μέγα οἰκίτης, 82. add. 96.
139. 141.

Οἰκός pro θρησκείῃ, aetate Solonis, 180.
vid. not. 47.

Οἰκῶ, 342.

Οἰκός. Fortuna. Res familiares. τὸς ἰδίους οἶκος
μεγάλως ἐσθλόν, 226. 460.

Οἶσμαι Passiu. οἶσθαι χρῆμα ἐπιλαμπρύναι,
342. add. 356. ἂν δὲ δῶκε τὸ μόνον οἶσθαι
τὸ ἐκ' αὐτοφώρου, *This is not the only thing
that is meant by ἐκ' αὐτοφώρου*. Aut Actiuus,
vbi nos ibi vertimus, *Non enim hoc solummodo
vult ea vox ἐκ' αὐτοφώρου*, 266.

Οἶσθαι. οἶσθαι μέγας καὶ δυνάς, 49. (vid. not. 91.
et Lect. *Lysiac*. cap. IV.) πρῶτα οἶσθαι εἰς
βίλτιν, 240.

Οἶον τι Possibile est, passim. † ὑμῖς οἶοι τε
γινώσκαι, *Vos potuistis*, 269. et alibi non in-
frequent. ἀποδείξαι ὅτι οἶος τί ἐστιν, 359.
add. 365. 464.

Οἶον. οἶον τοῖς ἰδίοις παραδέσθαι, 280.

Ομολογῶν. ὁμολογῶν τὰ πάντα ποιῶν, *Id in se
recepit*, 13. 193. 240. vt *Matth*. XIV. 7.
(vid. pag. 194. not. 13.) † μηδὲν ὁμολογῶν
τῷ τῷ τῷ τῷ, 362.

Ομοῖον. ὁμοῖον ὁμοῖον τοῖς κινδύνοις, 52.

Οξύχεις, 93. MS. ὀξύχεις.

Οὔ, Quemadmodum, 275.

Οὔτως, 235.

Ὅπως cum Suiunctiuo. passim. † cum Futu-
ro, 208. 209. 458. ὅπως αὐτῷ ἰδέσθαι,
promit, quemadmodum, 246. 274. 293. † ὅπως
ὅπως ὑμῖν τῷ αὐτῷ ἐπιδεῖναι, ἀλλὰ καὶ τῷ
ὅπως πολλὰ ὑπέρ, 483. *so far from*
—that. Vid. *Isaem*. 53. 15.

Ὅρκει, 368.

Ὅρκειν, *Insistendum dare*, ibid.

Ὅρκειν, 364.

Ὅρκειν φαίνεται, 370. ἀφανές, 366. 505. et
passim (Vid. 346. not. 59.)

Ὅρκειν. ὅμως ὅμως αὐτῷ, 8. † ὅπως μέγας
289. ὅπως μέγας, ibid.

Ὅρκειν βλάπτει, 18. ὅρκειν, 164. δίκην, 174.

Ὅρκειν, 176. 256. 363. ὀρκειν, 183.

Ὅρκειν. ὀρκειν ὀρκειν τὸς νόμους κῆρται, 278.

Π.

Παιδάριον, 333.

Πάλλιν, *vice versa*, 81. (vid. not. 26. et Lect.
Lysiac. cap. IV. p. 688.) Παιδῶν

INDEX ATTICVS.

Παιδιμαὶ ἐξελθόντες, 55.
 Πανλαχὺ vel Πανλαχῶ, 28. vtrumque contra
 mentem *Magistri*. *πανλαχῶ*, 40, 319.
Πανλαχόθεν, 228.
 Παρεῖ. Παρεῖ μοι, *Domi meae*, 72. 81. etc. *παρεῖ*
 τῶν, 81. † *παρεῖ* ὁ *Λάμπων* οἰκίαν, 76.
Prope.
 Παρεγγαγῆν. *παρεγγαγῆς* πάλιν *παρεῖ* τῶν *αὐ-*
τῶν, 167. de lite redintegrata.
 Παρεδνηγμα. *παρεδνύματι* *παρεῖ* τῶν *ἰαυτῶ* ποιη-
 ρίας, 288.
 Παρεδνῆναι βασανίζεν, 146. *ἀποτυμπανίσαι*,
 257. Vid. Cl. *Markl*. ad loc.
 Παρενομεῖν εἰς εὐνοίαν, 76.
 Παρεσκόνη. ὅ μὴ *παρεσκόνη* καὶ *παρενομεῖν* τῶν
ἐχθρῶν, 331. Vid. *Aesch.* c. *Ctesiph.* init.
εὐνοίαν διακατέλκει *παρεσκόνησάντες*, 236. *ἐκ*
παρεσκόνης μνηστέον, 239. add. 242.
 Παρεσφικυρολόγητον, 257.
 Παρεῖται τῇ, *Alicui adesse*, vt loquuntur Ro-
 mani Scriptores. τινος τῶν τῶν *παρεῖται*,
 403. οἷτι *παρεῖται* τῶν, 401.
 Παρελθόν. ἐξ εὐνοίας ὁ *χρόνος* *παρελθόν* ἐπὶ *παρε-*
λιλυθόντων, 77. † *παρελθόν* νόμος, 129. id
 quod *παρελθόντων*, 15. † *παρελθόν* de Ora-
 tore aut Teste, *coming forwards*, 424. 492.
 Παρέχων *παρέχματα*, 177.
 Παρέτασθαι. *παρέτα* μοι *μηδὲν* *φρονήσας*, 140.
μηδὲν τὸτο *παρετα*, 214. *τοιμαύτω* *δόξα*
παρετα, 40. vbi omnino vide quae no-
 tauit. † *ἀμφότερα* πολλοὶς *τιμωρίαις* *πα-*
ρετα ἦσαν, 210. † τὰ *παρέχματα* τὰ *παρετα*
κότα, 269.
 Παρομίζεν *πολεῖα*, *ad portum subducere*, 241.
 vid. not. 30.
 Παρωρυφῶ, 93.
 Παρωρύσας, 174.
 Παύομαι *κατήγορον*, 230. *λίγην*, 189. *μηδέ-*
ποτε *παύομαι* *κακοῖς* *συναχομένοις*, 12.
 † *εὐνοίας* *ἐπαύομαι* τῶν *ἐχθρῶν*, 376. add.
 519.
 Πειρᾷ τῶν *πανδισκῶν*, 7. † *πολλῶν* *κακῶν* *πει-*
ρασμοῖς, 100.
 Πειρᾷ. *παρὶ* πολλῶν *ποιήσας*, 1. 62. 65. 66.
 93. 143. 193. (pro quo videtur *Isocr.* vfur-
 pare non semel *περὶ* πολλῶν. Vid. *Epist.* 2.
περὶ πολλῶν δ' αὖ *ἐποισσάμεν*. Idem de *per-*
mutatione, p. 460. 36. Edit. Wolf. *περὶ*
πολλῶν δ' αὖ *ἐποισσάμεν*.) *πειρᾷ* *πολεῖον*, 96.
 153. *πειρᾷ* *πολεῖον* *ποιήσας* τῶν *ἐχθρῶν*,
 291. *ἐχθρῶν*, 298. *ἐχθρῶν*, 325. *τιμωρίας*, 460.
τῶν *ἰδίων* *ἀσφάλειαν*, ἢ τῶν *κινδύνων*,
 488. add. 493. *πειρᾷ* *ἐλάττω* τῶν *ἡδο-*
νῶν *ἐποισσας*, 15. *πάλιν* ὁ *δικαίος*, 166. add.
 64. 111. *πειρᾷ* *ἐλάττω* *ἐχθρῶν*, 125. *πειρᾷ*
πολεῖον, 115. 168. 324. *πειρᾷ* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 143. 193, *ποιήσας*, 167. † *πειρᾷ*

τῶν *μηδὲν* *ἐποισσας*, 87. Ita 172. 217. *πειρᾷ*
Νικίαν *ἐποισσας*, 319. † *πειρᾷ* ὁ *δικαίος*
μάχεσθαι, 60. *συντρίβας*, 62. *ἐλάττω*,
 63. *πειρᾷ* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 87. *σύνμα-*
τος, 99. *φύγῃ*, 145. *ἐχθρῶν*, *ibid.* *πειρᾷ* *συν-*
τρίβας *κινδύνων*, 63. vbi omnes l. s. *ἐπὶ*
vti coniecerat quoque eruditissimus *Mark-*
landus. *πατρίδος*, 95. *πειρᾷ* *πατρίδος* *ἐκ*
κινδύνων *καθίστη*, 87. add. 97. *πειρᾷ* ὁ *σύν-*
ματος *κινδύνων*, 143. *πειρᾷ* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, *πειρᾷ* ὁ *σύνματος* *κινδύνων*, 467.
 † *πειρᾷ* *αὐτῶν* *ἐχθρῶν*, 83. † *ἐχθρῶν* *πειρᾷ*
Πιλοπόννησον, 335. † *ἐχθρῶν* *πειρᾷ* τὰ *ἐχθρῶν*,
 106. † *ἐχθρῶν*, 109. *ἐχθρῶν*, 291. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 111. *ἐχθρῶν* *πειρᾷ* τὰ *ἐχθρῶν*, 112. *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν *πειρᾷ* τὰς *ἐχθρῶν*, 286. add. 497. *πει-*
ποικίλως αὖ *ἐχθρῶν* *πειρᾷ* τὰς *ἐχθρῶν*, 108.
ἐχθρῶν *πειρᾷ* τὰ *ἐχθρῶν*, 232. *ἐχθρῶν* *πειρᾷ*
 τῶν *ἐχθρῶν*, 254. *ἐχθρῶν*, 288. 358. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
πειρᾷ τὰ *ἐχθρῶν*, 320. *ἐχθρῶν* *πειρᾷ* τὰ
ἐχθρῶν, 365. *πειρᾷ* τὰς *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 33. *πειρᾷ* τῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 165. οἷτι *πειρᾷ* τὰ *ἐχθρῶν*, 368. οἷτι
ἐχθρῶν, 368. attamen 379. *τοιμαύτω* *ἐχθρῶν*
τῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*. *τοιμαύτω* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
πειρᾷ τῶν *ἐχθρῶν*, 180. † *πειρᾷ* τὰ *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν *ἐχθρῶν*, 301. Vid. *Περὶ*. *Εἰς*.
Πειρατίων *ἐχθρῶν* τῶν, 383.
Πειρατίων *ἐχθρῶν* *πειρᾷ* *Πιλοπόννησον*, 53. *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 98.
Πειρατίων, 81.
Πειρατίων, *Superesse*, 255. † *Superesse*, 413.
 416.
Πειρατίων. *ἐπὶ* τοῖς *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 380.
Πειρατίων τῶν *Πειρατίων*, 206. *ἐχθρῶν* *Πειρατίων*, 217.
 τῶν *πειρᾷ* τῶν *Πειρατίων*, 237.
Πειρατίων. *Κυκλῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 144.
Πειρατίων *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 76. *ἐκ* *πατρίδος* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 88. *ἐπὶ* τῶν *ἐχθρῶν*, 98. *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν, 168. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*,
 356. et familia passim.
Πειρατίων, 481.
Πειρατίων. de *statuis* *Mercurii*, 129. 291.
Πειρατίων *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 296.
Πειρατίων. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*,
 409.
Πειρατίων. 255. *ἐκ* *κακῶν*, 126.
Πειρατίων. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 49.
 τῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 59. † *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*,
 τῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 215. † τῶν
ἐχθρῶν *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 48.
Πειρατίων. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*, 240.
Πειρατίων, *Verbum* *Solonis*, i. e. *ἐχθρῶν*,
 180. (vid. not. 46.) *Plutarch.* *πειρᾷ* *ἐχθρῶν*
ἐχθρῶν. *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*,
Πειρατίων δ' *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν* *ἐχθρῶν*.
Πειρατίων τῶν *ἐχθρῶν*, 355.

INDEX ATTICVS.

- Πλῆν ἢ θάλατταν, 112. (vid. not. 32.)
 Πλῆν. ἀξίω μὴδὲν πῶς μοι πλῆν ἦ, 301. ἡλικία
 ἔδιν ὡς πλῆν τοῖς πτωχοῖς, 332.
 Πλῆθ' τοῦ ἐμέτερον, Your constitution, 206.
 207. 319. et alibi frequenter.
 Πληρωμα, Complement, 377.
 Πληρησάσαι siue Πληρησάσαι, Vid. Υπερ-
 βάλλειν.
 Πεδουάκη, 177. (vid. not. 36.)
 Ποιῖν vel ποιῶν. ἀδελφὸν πατρίμ. ἀμφισβήτη-
 σιν, 314. ἀπολογία πατρίμ. ἀπολογία πωλύ-
 ρημν ἢ ἰαυτῶ βίον ἢ πατρός ἀμαρτή-
 μάτων, 286. διωμοσίας, 175. ἐρήνῃ, 234.
 274. ἱλίσχον, veritatem elicere, 93. 94.
 ἐξέδωκε, 308. ἐπιδέξιν ἢ ἰαυτῶ δυνάμεις,
 282. ἐπιταγῶν, 56. θάνατον ζήμιαν, 19.
 σκίσιμε. καθήγοριαν, 191. κύνων, 44. 55.
 κείσιν, 244. 422. λήγας, 100. 161. λήγον
 πλείον ἢ δικαίον, 167. μῆνυσιν, Indiciūm
 facere, 240. μνίσαν, 79. μυστήρια, 291. Ira
 Latini. In domo sua facere mysteria diceba-
 tur. Nepos in Alcib. 3. πάντα ποιῶντες, do-
 ing all they could, 153. πάντα ποιῶν ὅπως,
 382. πάντα πρῶτῃν ὅπως, 458. πρῶταξιν
 ποιῶν, 27. to command. πρῶταξιν, 145.
 to obey. πρῶταξιν, 282. vbi male
 legebatur πρῶταξιν. πρῶταξιν. Vid. Σπυδῶ.
 συγγραμμῶν ὑπὲρ ἀδικημάτων, 168. συμμα-
 χίαν, 305. τειλῶν ἢ βίαν, 62. τιμωρίαν,
 17. 18. 230. φυλακῶν, 196. φυγῶν ἢ πα-
 τριδῶν, exilium statuere, 86.
 Ποιῖν ἢ ποῖν, πλῆν, etc. V. Περὶ.
 ἢ Ποιῖν, Versus facere, 27. (vid. not. 3.)
 ἢ ἐκποδῶν, de medio tollere, 234. 240. 247.
 ἐκποδῶν, Opponere, 266. ἰχθῆος κακῶν, 107.
 Vid. Accusat. in Indice sequenti. ποιῶν κακῶν
 in ead. significatione, 198.
 Πόλις. ἢ πόλις, Urbis Athenae. 58. ἢ πόλις
 πολείας, Σικελίαν, Ἰταλίαν etc. 106. Vide
 eruditifs. Markland. ad loc. Θράκας ἢ πόλις
 πόλις, 290.
 Πολιτῶν ἢ πολίτης — μετοικητίας, 198. add. 380.
 Πολίτης, a fellow citizen, 226. 362. 399. Ita
 Cuius apud Romanos. δημότης, popularis,
 252. 362. ἡμῶν ἡλικιώτης, 372. ἡμῶν φυ-
 λῆτος, 376.
 Πολλὰ, 228. 321.
 Πολλαχόθεν, 113.
 Πολλοὶν μίερος, 287. ἢ δὲ τὸ πολλοσὲν μίερος,
 293. add. 344. 345. 346. 418.
 Πολύ. Περὶ πολείας, πλείων etc. V. Περὶ. Πολὺ
 πλείων ἐκείνου διήλκετο ἀπ᾽ αὐτῶν ἀνθρώπων,
 51. πολὺ πλείων ἢ κινδύνῳ μεταχρήνεις,
 52.
 Πομπή, Ignarus, 66. 363. ἢ πομπῆς ἔχον τὰ
 πρῶταξιν, 289.
 Πρῶταξιν ἀδελφῶν. 233. νῦν, ibid. τοῖς
 τότε καθιγαμένοις πρῶταξιν, 239. 419. τὰ
 πρῶταξιν παρὲν, 269.
 Πρῶτῃν. δῶν πρῶταξιν, 15. 162. τόπον,
 179. ἢ ὅπου, 313. ἢ πρῶτῃς ἢ βελῆς
 πρῶταξιν, 216. πρῶτῃν ἢ πρῶτῃς οἰκοδομηθείσιν
 τὰ τέχνη, 214. ἢ πρῶτῃν πρῶταξιν
 πρῶταξιν, πρῶτῃν ἢ πρῶταξιν πρῶταξιν
 πρῶταξιν, 450. ἢ πρῶταξιν τότε τὰ
 πρῶταξιν, 254. ἢ πρῶταξιν κακῶς, 208.
 ἢ ἀντιπρῶταξιν, 487.
 Πρῶταξιν. οἱ δ' οἱκίαι ἐξέτιμουν τὰ πρῶταξιν, 141.
 Πρῶταξιν. πρῶταξιν πρῶταξιν τὰ πρῶταξιν,
 73.
 Πρῶταξιν, 389. συμπεριλαμβαν. συμπεριλαμβαν,
 387. πρῶταξιν, 392.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 136. πρῶταξιν ἢ αὐτίαν
 εἰπῶν, 197. add. 351. Πρῶταξιν μᾶλλον ἢ ἡτῶν.
 Vide quae Nos ad pag. 108.
 Πρῶταξιν. ἢ πρῶταξιν ἢ πρῶταξιν αὐτῶν,
 378.
 Πρῶταξιν, 140. ἢ πρῶταξιν ἢ πρῶταξιν ἀδικημά-
 των πρῶταξιν, 264.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν, Postulare, 381.
 Πρῶταξιν. τὸς ἢ δῶν πρῶταξιν, 234.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν ἀδικίαν τῶν, 333. σφῶν αὐτῶν
 ἀδικίαν, 366.
 Πρῶταξιν ὑπὲρ ἰλασθῆναι, 329.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν, 296.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν, 390.
 Πρῶταξιν. πρῶταξιν ἢ γυναικῶν ἰκτιλῶν, 98.
 μηδὲν πρῶταξιν, 231. 269. 350.
 etc. ἢ πρῶταξιν μίερος (πᾶσι) On the
 mother's side, 291. πρῶταξιν πρῶταξιν, 263.
 πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 353.
 ἢ πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 8.
 ἢ πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 195.
 ἢ πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 291.
 In regard to. πρῶταξιν πρῶταξιν
 πρῶταξιν, 305. Vid. Περὶ.
 Εἰς.
 Πρῶταξιν, 252.
 Πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 259.
 Πρῶταξιν, 339. πρῶταξιν ἢ πρῶταξιν, ibid.
 Πρῶταξιν. τὰ πρῶταξιν τῇ πρῶταξιν, the public
 revenues, 378.
 Πρῶταξιν. ὅτι ἔφασαν πρῶταξιν, 240.
 Ni legendum πρῶταξιν.
 Πρῶταξιν μοι, 9. 385. πρῶταξιν, 9.
 Πρῶταξιν. ἢ πρῶταξιν ἢ πρῶταξιν, 121. add.
 484. ἢ πρῶταξιν πρῶταξιν, 269. ἢ πρῶταξιν
 πρῶταξιν, 64. 318. 344. 351. ἢ πρῶταξιν,
 66. 328. (vid. p. 64. not. 148)
 Πρῶταξιν. πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν
 πρῶταξιν, 108. πρῶταξιν πρῶταξιν
 πρῶταξιν, 397.
 πρῶταξιν πρῶταξιν πρῶταξιν, 408.
 Πρῶταξιν, Patronus, Sponsor eorum qui in Rep.
 non

INDEX ATTICVS.

non sua degnant, 489. 492.
 Προβίβαιναι *Proveire*, 8. Put to the door. *Adducere* Latini.
 Προσφέρειν λόγους, 6. Ducta metaphora a re bellica, ita προσάγειν ἀνάγκην Plutarch. in Solone. Ita Machinas, Turris admoovere, admoenire Scriptores Latini. Ita quoque Diod. Sic. quem cum ob cetera tum ob hoc etiam ideo adduxi ut vna opera duobus mendis emungerem: Πλάσιος πρὸς τὴν Καρίαν [Cimo] τῷ ᾧ ἀναβαλατῆρι πύλων, ὅσαι μὴ ἦσαν οὐ τ' ἑλλάδ' ἀπακισθῆναι, ταῦτα· παρὰ χεῖρα συνίστοι (lege συνίσταναι, ut Xenoph. τὰ μὲν συμπέθου, τὰ δὲ βιαζόμεν' οὐ). Ita Δεσίβ. *Lycurg.* alique) ἀποστῆναι τ' Περσῶν, ὅσα δὲ ὑπὲρ χεῖρα ἰσχυροὶ καὶ φέροντες ἔχουσιν Περσικὰς, βία προσάγειν ἰσχυροῦς. Hist. Bibl. l. 11. Tu leges BIAN προσάγειν, ut ἀνάγκην Plutarch. λόγους προσφέρειν No-ster, similiterque Thucyd. l. 57. τ' ὀλιγώρους καὶ παρῳκίμους προσπείχθησαν, 166. add. 473.
 Προχρημα. τὸ τοῦ προχρημα ποιῶν, 120.
 Πρότιον. ὃ πρότιον ἔθελον ἀπὸ τῶν πρὶν — 72. ὃ πρότιον — ἴσως, 217. 297. 430. τ' τῇ προτιμῇ ἡ ἀντίτις, the day before he set sail, 339. MS. ἡ ἀντίτις, Fortasse vtrumque necessarium est. τῇ προτιμῇ ἡ ἡ ἀντίτις. Vid. *Lect. Lysiac.* cap. I. p. 677. col. 2.
 Προβίβαιναι in re funerea, 197.
 Πυρρῶναι, Refire, 7. 10. πᾶσι ἢ πᾶσι πυρρῶναι, 11.
 Πρὸς παύσας, 92.
 Πυρρῶναι pro βαλίζῃ in Legg. antiquis, 180. (vid. not. 46.)

P.

Ραγῶν, *Allegation*, 265. 409.
 Ροπή, 102.

S.

Σαῖδος, 302.
 Σαῖς, 440.
 Σηδός, 133. et frequentissime per totam Orationem. vid. not. 3. et Cl. Markland. p. 548.
 Σίδηρον, 16. Σιδέρον, 23.
 Σιτοπῶλον, 385. etc. vid. 387. not. 4.
 Σιτοθύλακις, 392.
 Σκίπια. τί σκίπια μὲν χεῖρ ἡμῶν Ἀνδανίδου ἀποφύσασθαι, 125. τ' αὐτῶν σωτηρίας ἰσχυρὰς, sua saluti profrexis, 298.
 Σκίπια. ὅτι αὐτῶν ἰσχυρὰς ἰσχυρὰς ἦν, 95. add. 397.
 Σκίλα, 481. MS. σῖλα.

Σκυλοῦν ἔπλα τῷ πολέμῳ, 206.
 Σκυλοῦναι, 413.
 Σπυδῶν ποιῶν, ἀναβαλῶν οὐ τ' παύσας, 95. Si valeat Coniectura nostra. Vid. not. 27. et *Lect. Lysiac.* cap. IV. p. 688.
 Στασιάζειν. στασιάζουσι τ' ἑλλάδ' ὅτι χεῖρ τῶν τῶν ἐκείνων ἀμυνάσθαι, 41.
 Στασιμῶν quid Soloni? Explicat *Lysiac.*, 179.
 Στίγ' dicaturne ab Atticis an Τίγ', vid. pag. 74. not. 14.
 Στεφάνου. ἰδὲ ἡμεῖς ὅτι ἰσχυροὶ μὲν ἴδω, 161.
 Στεφάνου, *Exegetis*, 217. *Classis*, 376.
 Στεφάνου, 251. 254.
 Συγγινῶν ἀδελφῶν, 291.
 Συγγινῶν. συνίσταναι αὐτοὶ σφίσι ὡς ἡδικοῦνται, 164.
 Σικαλαῦναι τ' δῆμον, 302. 475. 477. liquid ego iudicem.
 Συνέπειν. τ' γὰρ βία συνίσταναι, 76. ὃ αὐτὸς ἱμελλόντων πλείων ἐφθῆσιν αὐτὸς καὶ συνεκρίσιναι, 82. οἱ μὲν ἄλλοι οὕτως συνεκρίσιναι, κ. l. 84.
 Συκοφαντεῖν, 333. ἀδικῶς συκοφαντεῖν, 380.
 Συκοφαντεῖν, 617.
 Συμβάλλειν. τὸ ἡμῖν δὲ ἄλλοις ἰσχυρὰ συνίσταναι, 93.
 Συμβόλαιον, a contract, 79. Vid. 99. 313. τ' *Stipendium* μικρῶν ἵνα συμβόλαιον ἰδῶν, 229.
 Συμπερῆναι, Quod Nos fere, To make for, 265.
 Συμπερῆναι, συνιστάμεν, 387. συνιστάμεν, 388. συνιστάμεν, 389. συνιστάμεν, 390. συνιστάμεν, *ibid.* συνιστάμεν, *ibid.*
 Συναθροῖναι, 49.
 Συναπολῶναι, 262.
 Συναρπάζειν οὐ τ' ἰδῶν, 88. ἀγορῆς — ἰεῶν, 228.
 Σωκράτης. ποῦ καὶ δὲν σωκράτης Σίμων, 69. σωκράτης αὐτῶν ἔργα ἀνίστα ἰσχυρὰς, 118. σωκράτης σοὶ ἀλλήλῃ λόγῳ, 142. τὰ ἰδῶν τοῖς κλίπταις σωκράτης, 467. τὰ τ' πόλεως ἔργον καὶ σωκράτης κλίπταις, *ibid.* Cum de homine libi ipsi conficio verba fi-ant, *participium* istud erit in Casu recto. σωκράτης ποῦ καὶ δὲν ἰσχυρὰς, 453. ἰσχυρὰς ἰσχυρὰς σφίσι αὐτοῖς σωκράτης, 467. Eandem habet significationem et constructionem Συγγινῶν. Q. vide.
 Σωκράτης — ἀνίστα, 203.
 Σωκράτης τῶν τῶν ἀπορῶν θυγατέ-ρης, 354.
 Σωκράτης κακοῖς, 12.
 Σωκράτης ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν, *Conspirare. Coire*, 392. Vnde 394. melius fortasse legendum, τῶν ἰσχυρῶν ἐφ' οἷς ἴστω σωκράτης, non οἷς vt edidi.

INDEX ATTICVS.

Σωτρεύειν τὸ μίτην, 73. σωτρεύματα τὰς
 κεφαλὰς ἀπαλῆς, 76.
 Σωνομίη, Coniurationis socii, 207.
 Σωπηνῶν, Vid. Συμπλεκῶν.
 Σουκεδάσμων τὰ ἰαυτῷ, 488.
 Σύσκευον, 262.
 Σουσιτέιν. σουσιτέας τέτθας φανῆσι, ὅτι
 σύσκευον ἄλμυρον, 262.
 Σχολάζειν, a rebus gerundis abstinere, 165:
 Σάβηται, de naue, to return in safety, 515.
 Σάφρων, de pudica, 7.

T.

Ταμιάζειν. 379. ἐκ τῆ τέτυκ χηρῆς τεταμιάζειν τὰς νόμους, 471.
 Τατίειν δίκην, 17.
 ΤίγϞ, Vid. ΣτίγϞ,
 ΤίγϞ, διλήν, καθαρῶς, φευκῶς, καίσιον, πίν, ἀλσάψω, Vid. singulas voces.
 Τιλούται τῶ βίον, 63. 67. 246. 248. et simpliciter, ἐπειδὴ ἐτιλούτησαν, 270. 313. etc. τὸς αὐτὴν τιλούτων ἐσαγείλιν, demum, 12. τὸ τιλούτων Δακτυλοῖς (ἐπαγούλις) 213, τιλούται δὲ θόσας, 285.
 Τίχη, Vitae Insitutum, 10. add. 107. μήτε τίχη μήτε μηχανῇ ἐδεμῶ, 270. πάση τίχη καὶ μηχανῇ ἐλεσθῆναι, omnimodo, 352.
 Τίως, 139. ἐν τῇ τίως χρόνῳ, 381.
 Τηλικῶται, Tantulum, 280.
 Τηκαῶται, At that time of night, 14. So late, tunc demum, 79.
 Τηρεῖν. Observe, Insidiari, 82. ἐπιμολῶς τηρεῖν τὴν καρῶν, 217.
 Τίθειαι. νόμος δούλης, 86. add 108. 439. νόμον ἔθειθαι, 129. τὴ τίθειαι ὅπλα, 263. 492. Vid. Valef. ad Harpocrat. in v. Duker. Hndsonumque ad Theucyd. VIII. 93. Aesch. V. 3. Edit. Steph. Etym. M. in ΘέρμϞ τὰ ὅπλα. Demosth. 727. B. Aristoph. Am. 449. Plutarch. in Pericle; et confer Laert. 1. 65, 49, 50.
 Τιμαζῶ τὴν δόξαν πυνήκην καὶ ἀλσάσιον δεσχυῖν, 78. ἔδωκεν ἑαυτὴν τιμητῶν δέσμῳ, 114. δέσμῳ τὴν δόξαν, ibid. πλεῖστον καὶ ταλαίην τετμήν, 315. Coniunge 349. θανάτου, 451. τῶν ἐχθρῶν, ibid.
 Τιμν, Precium, 390.
 Τιμνμα, 16. 114. 315.
 ΤιμίϞ σῖτϞ, Annona cara, 388. τιμώτες, 395.
 Τιμμεν, Vlcisci, Poenas reposcere, ἐχθρῶς τιμμεῖται, 176. τιμμεῖται, 32, add. 38. 111. 122. 130. 139. 165. 171. 262. 431. τιμμεῖται τῶν γυμνασίων ἀσκήσεων, 118. ὅσα πρὸς με τιμμεῖται, 141. νομίζων δὲ ὅτι ἑαυτὸς με τιμμεῖται, 167. ἐχθρῶν ἐπὶ

τιμωρησάμενος, 425. add. 427. † τιμωρῶν
 et τιμωρῶσαζ ὑπὲρ, 231. ὑπὲρ, υἱὸς αὐτοῦ,
 227. τιμωρῶν ὑπὲρ αὐτῶν Ἀγγέλων, 246.
 αἱ φωναὶ ὅληαι, *ibid.* add. 260. 268. ὑπὲρ
 τῆς παρισταλλούσης τιμωρησάμενοι, 298. † τι-
 μωρῶν τοῖς φίλοις, 108. 271. *Supperias* ferre,
Vindicare.

Τιμαρχος ἦν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτιότατος, 323.
 Τοιαῦτα — α, 232. τοιαῦτη — ω, 236. † τοιαῦτα — οἷα, 228, 245.
 Τοσαῦτα χρέωμαι ὅτι ἡμέας ἐπλήσιον, 459, 468.
 Ita fere, καθ' ΟΥΟΝ ἀνακάζομαι, κτ' ΤΟΥ-
 ΤΟ μέμνημαι, 488. modo in cad. sc. pa-
 gina, καθ' ΟΥΟΝ ἵκαται οἷος τ' ω, κτ'
 ΤΟΣΟΥΤΟ ἰσοῦσθαι τῇ πατρειᾷ, 480.
 Τρεῖς. ἰδίοντες αὐτῷ παντὶ τρεῖς ἀπειλοῦν,
 Αἰθίοβην, 241. ἐν παντὶ τρεῖς, 242.
 Τυχεῖς. εἰς τ' ἡμεῶν τυχεῖς, ad forum Casi
 recentis, 399. Vid. Lect. Lysiac. cap. extre-
 mum.

Y.

Υβελῶ σι, et Υβελῶ εις σι.¹ Quid distent videas *Luciani Canonem in Soloecista*. Refutatur ab Oratoribus passim. V. Cl. *Markland*. p. 433. *Prims* 4. 79. 285. 286. *Posterius*, 9. 15. 358.

Υβελις. de adulterio, stupro, 3. Ita Παῖζαντος ἱερμίδης — ὃς ΥΒΡΙΕΞΕΝ ἀλλ' ἔγχευ, *Plutarch. de fortuna Alexandri* 1. ἢ θυγατέων ἀπικίνουν ἵνα μὴ τ' ὕβριως λαβῇ παῖζαν, *Diod. Sic.* 1. 12. † ὃς ὕβριως, ἀλλὰ κέρδους ἵνα, 138. 2) εἰς (υμφορῶν, ἀλλ' ὃ 2) εἰς ὕβρις, not out of wantonness or luxury, 409.

Υγίης. ἐπὶ μηδεὶ ὕγις, 161.

Υἱός, 287. 321. 344. ὡς, 280. ὡς, 337. † ὡς, 280. ὡς, 335. 344. 345. 349. ὡς, 203. 309. ὡς, 226.

Υπάγειν. ὃ εἰς τοῦ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ, 112. (vid. not. 3.)

Υπάγειν, Vid. Ἀρχην χ. ἀδικ.

Υπακίβηθαι. ὑπακίβηθαι παῖδας καὶ γυναικας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμίνα, 49. τὸς υπακίβηθας, 50.

Υπὲρ σωτηρίας κωιδωσύν, 63. V. Πιστά. ὑπὲρ καλλίσων καὶ μεγίστων, 67. ἱτέρως ὑπὲρ τ' πατριδῶν εἰς κίνδυνον καθίστη, 87. ni legendum sit αὐτῶν. ὑπὲρ τ' τ' πολυμίαν ἰλοσθιρίας ἀποδότησεν, 63. δίκην λαβῆν ὑπὲρ αἰ φροῖν ἡδικαζ, 98.

Υπερβάλλειν ἀλλήλους τίμη, 388. Idem quod πλεονεργάσαι. Et illud quoque vide, in *Frag.* 622. ὃ τιμῆς τιταβίμης πωλῶσιν, ἀλλ' ὡς ἐν δυνάμει πλεονεργάσαι πλεῖον ἀπιδόν, 622.

YJR-

INDEX ATTICVS

Υπέρμαρος, 402.
 Υπερβία. οὐ οὐκ ὑπερβία, 488.
 Υπέρχει διθυάρας, 416.
 Υπερβίον, 14.
 Υπόδικον, 174. Υπόδικον, Quod Nos, *Action-*
able, 174.
 Υπόλογον ποιῆσαι, Quid sit, vid. not. 34 p. 97.
 et pag. 621. in Fragmentis. ὑπόλογον, 460.
 477.
 Υπόπικα, 93.

 Φ_0

Παντός ἐς συνουσίαν, 90. Παντός ἐξουσίας
 μοι διαλλαγή, *ibid.* vid. not. 5.
 Παρμακὸν λανθάνει, 130. (vid. not. 98. et
Harrocr. in v.)
 Πέριν. λίαν βαρύνει πέριν ἐπὶ ταῖς τ' φύσεως
 συμφοραῖς, 66. † ψῆφοι, 104. † ἡπαρξον
 καὶ ἱερῶν, 364. ἱερῶν καὶ ἡγῶν ὑμῶν, 369.
 † φέρε πρὸς θῶν ὀλυμπίω, 343.
 Φεύγῃ, Reus. Αποφύγῃ qui absoluitur, 181.
 363. αὐτὸς τ' αἰτίας ἧς ἐγὼ φάγω, 91. φάγω
 φόβου, 184.
 Φθονῶ. Ἡ ἀγαθῶν αὐτοῖς ἰθύνων, 62. † φθονῶ
 de Iracundia, 325.
 Φιλοσοφῶν, 156. Vid. *Salmaf.* ad loc. not. 34.
 Φιλομυθεῖ ἐπὶ, 289. 292. vid. 273. not. 3.
 Φιλαπυχθόμενος, 415.
 Φοικίς. φοικίδας ἀνέσειςαι (c. Sacerdotes Ce-
 reri) 129.
 Φοιτᾶν. πρὸς τὴ γυναικα, 9. 12. ἐπὶ τὴ οἰκίαν,
 80. † φοιτᾶν οὔτοι, *imported*, 510.
 Φυγὰς καταγέσσωμαι, 149. φυγάδων, 368.
 Φύλαρχον, 302.
 Φυλάττειν, *Obsequiare*, ἐφύλαττει ἕως ἐξέλθῃ, 9.
 † Φυλάττειν, *Cannere*, ὥστε σφιδεῖ αὐτὸν
 ἐφυλάττομαι, 5. 292.
 Φυλίτης, Vid. Πολίτης.
 Φωῶν. Φωῶτις καλῶς, Bene nasci, 39. † φύ-
 σαι, *Patrem*, 174. Φυτεύσαντα, 187.
 Φύσις, *Indoles, Ingenium*, 356. † Sexus, 29.
 30.

X.

Χαλιπῶς, *Aegre, scarcely*, 465,
 Χαλωμαία, 341.
 Χαλὸν ἔχον, *idēum*. Vid. ἔχον, *Eidēum*. ἀπο-
 δύναι, 65. 329. 462. ἀπαυτῆν, *ibid.* ἰσαυτῆ,
 452;
 Χέρ. τῷ χῆρ. *Ἀελαγαγῶν* ἐς τῆπαλιον, 15.
 Χερυλοῖον *ερετρῶν*, 235. 297.

Χειρὶν ἐκ τῶν χειρῶν, 130.
 Χιτῶνισα, 174.
 Χλωρὸς τυρὸς, *Casews recens*, 399.
 Χρᾶς τῇ τῷ ὀφθαλμοῖς, 73. τῇ πρῶτῳ, 162. τῇ τυχῇ, 182. 323. συμφορᾷ, 246. 406. τῇ ἑαυτῷ γνώμῃ, 319 † τὸς χρω-
 μῶνς ὑμῖν, 159. add. 337. ὅτι φίλῳ ὅτ'
 ἰχθῆν ἰχθυόμην αὐτῇ, 406. οἷς οἰκονόται
 ἀνθρώπων ἰχθῆτο, 464.
 Χρηματίζεσθαι, *Quaestum facere*, 192. 418.
 Χρῆσαι χρυσέον, *musno dare*, 339.
 Χρῆσθαι. ὅττ' ἡ χροῖος ὕστατος, 84. χρῶμα διδω-
 κῶτας διελυ, 113.
 Χρυσίον, 341.

Ὑδραῖος ἐλπίδι, 45. ὑδρομήτης; ἢ πηλὸς,
 47. add. 348. 350.
 Ὑδρομαγνηταί αἰώνων, 182.
 Ψοφοπανακτεῖν τοὺς δίκαντας, 625.
 Ψιλλή γῆ (Ψῆ δειδμενα sc.) 136.
 Ψυμμιονίδης, Cerynaris, 8. (vid. not. 18.) II.
 Ψοφιν, de Coribus. τὰ αὐτῶν νύκτωρ ψο-
 φοῖεν, 8. ἐψόφη εἰ μέσσωλο θύει, 10.

Ω.

Ἰσθμῶϊ. ἰσθημῖος, 133. ὠσμῆς, 134. ὠστ-
αί, 395. σωματιῶν, 388. ὠσημῖος, 389.
σωματισμῖος, 389. σωματιστῖς, 390. σωματι-
σμός, 390. σωματισμῖος, 390. † ἰσθημῖος
palsiue, 514.

Οὐχ, Mercatus, 348. τὰ οὐα, Venalia, 392.

Οὐαῖοι. ὕδαζον ἀπὸ τῆς ὠρεῖας ὄλης, 285.

Ὡς pro ὡς. β. 11. 14. 22. 74. et pafsim'.
† ἵδαναι ὡς μυθεῖται θεολογικῶς, i.e. fere 345.
† μετέπειτα ὡς παλαιότερα, 78. ὡς ἱδυομένω
ἐπέστα, 293. ὡς αὐτὸν δυνάμεως ἀφ' ἐπεχειρη-
μάτων, 304. ὡς ἀποκαλίσταται, 23. ὡς ταχυτά-
τα, 241. ὡς μέλλεται, 250. † ὡς ἐν τῇ αὐτῇ εἴδει
εἶσι, 130. i.e. e. enim. Ita 336. ὥστε οὐκ εἰδί-
ων, For he very well knew.

Ὡστε. ἰστίονα ὡς εἰδέναι, 64. Atque ita cum
Infiniti, 80. † ὅταν σφιδέται ὑποκειμένη —
ὥστε ἰδοῦναι x. 7. λ. 73. Ita 78. Vtiusque
modi exempla videas 27. 49. 70. 82. 93.
100. 107. 113. 133. 176. 177. 190. 191.
301. 323. 332. 348. 355. 356. 359. 361.
362.

Ὠφελή. πάλιν ὠφελήσασθαι, 355.

ARTI-

INDEX ATTICVS.

ARTICVLVS.

ἀριστεύουσιν ὡς τὸ τὸν, 14. Καὶ μοι πάλιν τὸ
τὸν, 344.
† ἢ μὲν δουλοκρατοῦσιν, ἢ δὲ τὸ πάθος κρα-
τοῦσιν, 47. add. 55. 56. τὰς μὲν πτωχικαίας,
τὰς δὲ λοβοποιῶσιν, 391.

NOMINATIVVS.

Sing. ὁνους. Pl. Πλαλινῆς. ὁνους. ὁνοι, 209.
231. 358. κακόνους. μελίζους. κρεντήνας. βελήνους.
ἀμύνους. πωλείους. νους.
† ἰπείρεσφρόνους· Αἰπείρεσφρον· ἱψ, 259. φρεσὶν
Αθηνάων· σπουδιστήν, 261. ἄχ οἶοι τ' ἱφροσται
ἱψ, 204. αὐτοὶ ἱφροσαι στωικετλόςσῃαζ, 241.
ὁμολογῶν αἰσθηφρόνους ἱψ, 266. ἡγυμνῶν οἶοι
τι ἱστιαζ, 47. ἡγυμνῶν οἶα αἰ δωαῖαζ λαμ-
πρῶς ἡνῖαζ, 284. ἱσως φήσῃ ἀκω τοσάντα
κακὰ ἱεργόσασαζ, 250. ὁ δ' ἡδ' αἰ δωα-
σόμενον· ἐνδύδῃαζ, 114. ἱλαπιδόρην ἡμᾶς
αὐτῶν ἔνις θνητοῖ, 66. εἰς ἡς ἀμαρτήτων ἐ-
λασάσῃ, 119. ὅς ἐφθ διωπότης τῆς ἱψ, 400.
ὅς ἱμαρτήσεων αὐτῶν διωπότης ἱψ, *ibid*.
† Aduerbialiter quasi positus, vt αἰσῆκῃ
pro ἀναισῆαυς. Vid. pag. 190. not. 2.
† Nominatiui pendentis exempla sunt, θη-
νόντα αἰ παρὰ ὅς, οἱ μὲ παρῆχῃ μαρτήσεων,
τότους αἰ ἡζῶν παρῶν, 142. Καθῖας τόνωμ,
ὅτε ἱπιδῶν· οὐ πατῆρ· τότε τῶν τόνωμ
τίμωμ· ὅτε δὲ δουὶ ταλῶν ἱσῖ, 349. οἱ ζῶντες
μὲ πωλῖν ἱδῶν, ἀποθανόντες ὅ, πωλὺ ἐνδῶ
ὅ δόξαι· ὅ ὑμῶν ἱσῶν, 348. Huiusmodi
est, ἔχωντες (ἡμῶν) ὄργων αἰ χρυσίον, χαλ-
κὸν ὅς· ἀίρων·—ἡς τοσάντων ἀπληστῶν
ἀφῶν, 197.

GENITIVVS.

Sing. γήρων, Πηραιῶς (vid. 121. not. 66. et *Lect. Lysiac.* cap. IV. p. 688.) Ἀρχίνω. Pl. πλούτων. πῶν, 58. πῶν, 237. Πλατύνω, 400.
† τοσούτῳ δὲ, δῖω, ἰδίῳσι. Vid. Διί.
† τῷ πατρίδῳ θυγῶν, 86. δι' ἰτίῳν ὀργῶν, 123. (vid. not. 75.) μεγάλων ἀδικημάτων ὀργῶν ἰχθυῶν, 198.
† ταῖς τοῖς τοῖς τῶν ἀμαρτημάτων, 279. εἰς τὸ τοῦ τῷ ηλικίας, 100.
† συμβόλον φιλικῆς χρευσῶς, i. e. φιλικῶν χρευσῶν, 340. Vid. *eruditifs. Markland.* ad loc. p. 579.
† *Calus precii vel valoris ἱππικῶν πλῆνις ἢ χιλίων δεσχυῶν*, 343. γῶν ἢ οἰκίαν ἐκτίθῃ πλῆνις ἢ πῶνι ταλαινῶν, 347. πωτῆκῶν μὴν πείραξ, 342. ctc. τιμῆσαζ δισμῶ, δέσφειν ἰεφῶ ἀνῶν τειῶν ταλῶν, 479.

DATIVVS.

Ιωάννης. Σπυρίδης. Κωνσταντίνος. Αθήνησι. Παμψηφί.
Μουσικήσαν. (vid. pag. 252, not. 61.)

† εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, 127.
† ὅς ἐφύλαττο αὐτῶν. Εἰμι Quaestor. 345.
† πως αὐτὰ τὰ τοῖς ἀληθῇ λόγῳ, 352.
† ἐπ' αὐτοῖς ὡς μινύσασιν ἐλθεῖντος ἡρώδης, 139.
† ἀφ' ὧν αὐτῶν τοῖς ἀλλοῖς δικαίοις ἦν, 450.
† Ociosus. Καί μοι ἀνάσκει μαρτυρεῖ, λάτρε νόμον, etc. pafsim. Tongillum mihi eduxit. Cic. Catal. Vnde fortasse pag. 177. loco 5, καίτοι ἀνάσκει τὸ νόμον, legere mauis, καὶ MOI ἀνάσκει τὸ νόμον. Modo enim in cad. pagina, Καί μοι ἀνάσκει τὴν τῶν νόμον. Notabile est, ἀφ' ὧν αὐτῶν ὡς ἡρώδης ἔπειθε αὐτῶν γινώσκων, ὅποτε μοι τὰ ταῦτα πρὸς αὐτῶν, καὶ τὸ πρὸς αὐτῶν, 210.
† δοκεῖται δ' αὐτῶν ἡ γνώμη ὅρῳ αὐτῶν ἐπὶ τοῖς, 128. ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, 5. εἶχε αὐτῶν τὰ λόγια τὰ ψινδύα αὐτῶν, 81. εἶχε αὐτῶν τὰ λόγια αὐτῶν αἰ σωθῆναι, 267. ὅπως ἐξαλειφθῆναι αὐτῶν τὰ ἀμαρτήματα, 121.
† Solennis maxime Constructio cum verbo pafsiuo ἐπειδὴ πᾶσι εἶχε αὐτῶν, 13. αὐτῶν ἡμοῖς ἐστὶ τοῦτο πρὸς αὐτῶν, 97. πᾶσι τὰ ἡσυχία αὐτῶν, 106. εἰς εἰλῆχον τῶν αὐτῶν βεβήκον, 301. ὅσα αἰσθῶν τῶν ἐπιτηδύων, 256. Exempla occurrunt, 27. 97. 97. 119. 128. 190. 205. 221. 225. 280. 288. 312. 359. 418, 419. 425. 427. 455. 460.
† τῶν ἀποδείξεων, 111. Vid. Cl. Markland, ad Orat. XXX. p. 600. πρὸς αὐτῶν ἡμέρας, sooner by five days, 302. ὅτι αὐτῶν τῶν αὐτῶν, 389. ἀρχῆς, 390. Vid. 480. 507.
† τῶν αἰσθῶν ὅτις τῇ πείρῃ, 198. Vid. Πείρῃ.
† αἰσθῶν πρὸς τῇ Τελεσίῃ, 134.
† τὸν τὴν γῶν πᾶσι, τὸν τὴν πᾶσι, 168.
ACCUSATIVVS.
πρ. Πειραιῶ. ἀδικῶν θάνατον. ἢ κλῖν. τὸν Αθῶν. Πειραιῶν. ὑγιᾶν. πᾶσι. ὄντων, ὅτις αὐτῶν. ὄντων. μετὰ. βελτίῃ. φωνῇ. βασιλείᾳ. Τυδείᾳ. Πλαταιῇ. Αχαρνῇ, 492. Pl. χρυσῶν ἐλκυστῶν. κριτῶν. ἡτῶν. ὄντων. ἡτῶν. φωνῇ. πᾶσι. τῶν ὄντων. Πλαταιῶν. βελτίῃς.
† ἐπειδὴ ἴδωσι τὸ βασιλείᾳ, ὅτις ἐστὶ, 106. ἐπειδὴ αὐτῶν ἡτῶν ἡτῶν, 190. Κλεοφῶντα πᾶσις ἐστὶ, ὅτι πᾶσις ἐστὶ διχρήμασι τὰ τὸ πᾶσις πᾶσις, 349. (Huiusmodi sunt τῶν πᾶσις ἀδελφῶν ἡ ὅποτε τῶν τῶν αὐτῶν ὄντων, 19. ὅτι ἐλκυστῶν τὰ τῶν, εἰ πᾶσις, ὅτι κλεοφῶν τῶν πᾶσις, εἰ Λακωνομοῖς ἀφ' ὧν αὐτῶν, 237. add. 371. ὅτις ἐστὶν αὐτῶν, ἡτῶν γῶν αὐτῶν πᾶσι τῇ ἀδικίᾳ ἔστιν

INDEX ATTICVS.

ἔστι, 450.) Exempla huius Constructionis occurrunt, 36. 292. 368. 371. bis. Notabilis valde ea est locutio. Ita Sophocl. Aiac. 118.

Οὐδ' ὅδ' ὀδυροῦν, ἢ διὸν ἔχων ὄσση.

Plaut. Amphitr. I. 3. 10. Ecce te experior quanti facias uxorem tuam. et Cist. I. 3. 16. Quoniam reum eius facti nescis qui fiet. Ita fere Hebraei Gen. XLIX. 15. מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמך ותרה האשה ותלך בן. et Exod. II. 2. ותרה האשה ותלך בן. Habet Plutarchus in vita Thefei, περιουσίαται ἀρετῆς ἰγνύειν δι' ἡγεμονίας οὐκ ὄντος ἔτι, et modo οὕτως ἰδοκίμαζι φερέειν αὐτὸν ὅστις ἔτι. Liu. II. 12. Ne ignorando Regem semet ipse aperiret quis esset. Apollon. Rhod. I. 961.

Τὰς δ' ἄμυδρις φιλότιμῳ Δολίοντι, ἥδ' ἢ αὐτὸς Κόζικος ἀνίσταται, ὅτι ΣΤΟΛΟΝ ἥδ' ἢ γινώσκων

EKATON οἵτινες εἶν.

Cic. Tuscul. I. 24. Quid illa tandem? num leviora censes? quae declarans inesse in animis hominum divina quaedam: quae si cernerem quemadmodum nasci possent, etiam quemadmodum interirent viderem. Maxime tamen eo delectantur Attici. Τάττω ὑπερβολοῦμαι, ἵνα μὲ ME τις ἔπειθ, ὡς αὖτε λίαν ἀκροβολοῦμαι ἀπαιῶ, Aeschin. c. Timarch. p. 6. Edit. Steph. ἵνα γνωρίσῃς ΑΥΤΟΝ ὅστις ἔστιν. Id. ibid. Αἰσχύνη δ' ἔτι τ' ἑρπετὸν ἴσασιν, αὐτὸ δ' ἡ δαίμων ὡς ἐξέπτεψαν, ὅπως ἔστιν. Id. de emend. Legat. p. 37. eiusd. Edit. γινώσκων φύλαξ τ' ἡ ἐπαρχία φιλίας αὐτοῖς ὡς ἔτι παλαιοὶ ἐπιμηλητὴς ὅπως ἔστιν. Plat. de Legg. I. I. p. 640. C. Edit. Serrani. Notau quoque et haec quae consulas loca. Sophocl. Electr. 954, 955. x. Triclin. 1107. Aeschyl. Prometheus. 473. Demosth. p. 324. c. 1075. vlt. Edit. Wolf. Isocr. 473. 8. 81. 5. Wolf. Isaenm. 52. 12. Edit. Steph. Plat. de Legg. 626. A. Charmid. 162. Edit. Serran. Non longe abest Scriptor e nostratibus

Go bid thy mistress, when my drink is ready,
She strike upon the bell.

Shakesp. Macbeth. Act. 2. Sc. 2. Similis est locutio χρημάτων ἵνα, ἵνα λάβοιμεν, 369. ἡμῶν πεπεσσοῖσι οἱ ἰσχυροὶ εἰς ὑμᾶς, 370. † Accusatiuus cognatae quam vocant significationis. ἀμάρτημα ἑξαμηνίαν, 15. κενώσας κενώσας, 88. λειτεργίας λειτεργῶν, ibid. ἀχλὺς ἀχλὺς, 105. ἔργα ἑργάσας, 116. 118. 148. ἐσφορῶς ἐσφίρειν, 145. etc.

ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, 148. ναυμαχίας ναυμαχεῖν, 149. μάχας μάχεσθαι, ibid. μαχησάμενοι, 227. λόγοι λίγνοι, 155. περὶ φασίς παρασιζήσομεν, 158. γερταίαν γερταίαν, 182. μαρτυρεῖν μαρτυρεῖν, 183. χορηγίας χορηγήσαντες, 198. 353. ψήφισμα ψηφισάμεν, 240. κελόν κελόν, 249. δρχας ἀρχαίς, 255. τελεφερχίας τελεφερχήσαντες, ibid. δικας δικάζειν, γερφας γερφάζειν, ἀπογερφας ἀπογερφάζειν, 256. ἐπιστάλῳ ἐπιστάλῳ, 238. βυλῶ βυλῶ, 239. φυγῶν φυγῶν, 260. πομπῶν συμπίμπειν, 263. συμπίμπειν, 264. ἀπαγωγῶ ἀπάγειν, 265. σωθῆκας σωθῆκας, 266. ἀλθῆκας ἀλθῆκας, 345. δαπάνας δαπανώμεν, 374. δαίαντων καλῶν δαίαντων, 426. νικας νικας, 437. † Illustriora sunt, πολιορκήσαντες Αἰγύπτου, 55. χωρίον γινώσκων, 134. οἰκοδομῶν τείχη, 214. χορηγίαν δρχαίς, i. e. in χορηγίαις ἰνσυντε, 547. ἀνδραποδίζων πόλιν, 58. συμφορῶν λογοποιεῖν, 391. Ita νίκας οἰκοδομῶν apud Homer. τελεφερχίας ναυμαχεῖν, Aesch. c. Ctesiph. ἀνδρείαν ἰομβοτεῖν, Plat. de Legg. I. I. συμπίμπειν παιδαγωγῶν, Id. ib. ἀνδραποδίζων σακεραγῶν, Diod. Sic. σιλήν γινώσκων, Lucian. t. I. p. 645. βίλη ἀνέστησαν, Laert. I. 9. γὰρ οἰκοδομῶν, Hyperid. apud Harpocr. δικαστῆρα οἰκοδομῶν. Demosth. 835. F. † τίφοι μὲν τερποφύροισιν. Cic. 13. Attic. 29. χωρίον πολιορκήσαντες, Demosth. 242. C. βίον οἰκοδομῶν. Ioseph. in praefat. Antiqu. Iudaic. Inaedificata moenia apud Caes. B. Cui. II. 16, τὰς οἰκοδομῶν. Diod. Sic. σάκη ναυμαχεῖν. Id. περὶ δαδρχία. Achill. Tat. ἀνδραποδίζων. Aristoph. Lysistr. 281. Haerent etiam in schedis meis et haec quoque locutiones σιδήρεα κινάλα, ex fragm. apud Plutarch. ἰππας βυκολιόσας, χερσὶν σκίλισι apud Athenaeum et Herodotum. vid. Herodot. Erat. 129. ἀναχατῆρας φεῶν, Eurip. in Rhes. cum quo conferendus est Plutarch. in Cimone. Adeundi sunt etiam, Isaenm XXXVIII. I. Edit. Steph. Aristoph. Lysistr. 159. Pindar. apud Athen. p. 279. Homer. Odys. Θ. 229. Plutarch. de Garrulis. p. 503. A. iter. p. 809. C. Idem 161, vlt. 620. B. Lucian. Timon. 135. Demosth. 242. C. Sophocl. Electr. 732. et x. Triclin. Aeschyl. Eumenid. 37. 78. † πομπὰ ἀγαθὰ ὑμᾶς ἰσχυροῖς, 100. ὅ, τι ἀγαθὸν ἐργασάμενοι τὸς διαπότης, 101. ταῦτα ποιήσασιν αὐτὸν ἀπὲρ οὐκ ἔστιν ὑμᾶς, 155. † πόλιν ὡς μικρὰ ἑβλάψω, 232. Obuia sunt exempla. Vid. 97. 107. 111. 119. 148. 203. 260. 166. 250. 268. 277. 309. 319. 338. 358. 419. 423. 482. 485. † Absolute loco Genitiui, ἔξω μοι μηδὲν

INDEX ATTICVS.

συνιδέναι, 24. ἔξιν αὐτῷ χιλίαις τοῦσι
 ἀφ' ἑαυτῶν, 46. ὥστε ὃ πάλαι λαθεῖν
 δύναιτο, 139. ὡς οὐκ ἔξιστόμεν τῇ σόλῃ δίκῃ
 λαμβάνειν, 277. add. 93. 110. 140. 149.
 150. 193. (not. 10.) 264. 321. 335. 336.
 366. 471. Contendunt nonnulli hunc esse
Caesum rectum, inter quos sunt scholiastes
Thucydidi et *Corinthios de dialectis*: quos
 tamen refutat *H. Steph. Animadu.* Artic. IX.
 quos etiam refutare potuerunt et hi loci
Lysiae: ἀγῶνις τίθει ἰσ' αὐτοῖς ῥύμης καὶ σο-
 φίας, καὶ πλάττει, ὡς ἀξίως οἷας τὰς ἐν τῷ
 πολέμῳ τιτιλάττωστας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς
 καὶ τὰς ἀθανάτους τιμαῖς, 67. ἀ μὲν γὰρ οὐκ αἰνοῖ
 ἡδίστα, ἰλθέσθαι ἡμᾶς ὡς τῶτοι, καὶ ἡμῖς ὁμο-
 λογούμεν, 96. ὡς οὐκ αἰνοῖ πολεμῶν ἀγαθῶν
 ἀλλ' ἐχθρῶν πολεμῶν αἰνοῖ γυναικῶν, 280.
 ὡς ἔστω οἷας ἀξίως ὅσοι φεύγοντες
 — καὶ ὅσοι, κ. 7. λ. 288. adde 418. Contra
 tamen stat locus ille pag. 452. ὥστε ἡμῖς
 τὰ τέτατον μισθοφορεῖται, ἀλλ' ὃ τῶτων τὰ ἐμ-
 πτερά κληθῆναι.

† Summae et id quoque elegantiae, ver-
 bum semel positum significationi duorum
 accusatiuorum, quibus adnectitur, exaequo
 respondere posse. ἅμα τοῖς τι νόμοις τοῖς
 πατρίοις καὶ Ἀποκρίθῃ χρῆσθαι, 107. πολὺ μάλ-
 λον ἐφοβεῖσθαι τὰς τ' αἰτίας νόμους καὶ τ' ἑσθ' ὅτι
 τὰς πολιμίας κινδυνεύει, 279. ἄτι θεὸς ἄτι
 ἀνθρώπος νομίζει, 193. i. e. neque Deo
 omnino esse arbitratur, neque homines revere-
 tur. Ita enim dicitur ἡγεῖσθαι ἀνθρώπων pro
 Reuereri. apud *Demosth.* c. *Mid.* 619. D.
 ὑπερβαίνει τὰ φύσει σφικνύτα, καὶ τὰς ἀνθρω-
 πίνους ἀγορίας, 46. Ita *Andoc.* de *Myster.* p.
 11. Edit. *Steph.* πλεονάζει ἰσχυροῦσθαι σὺ-
 λλον καὶ πλεονεῖν καὶ τὰς ἰδίας τιμωρίας. Ita cul-
 tissimus omnium Poeta

And now a kingdom saues, and now a groat.

Attamen cum verbum ab alterutro abhor-
 ret, dura admodum et καλῶς χρηστικῶς
 facta est oratio. vt *Apollon. Rhod.* I. 168.

Βῆ δ' ὅγε Μαντιλίας ἀρετῇ ΔΕΡΟΣ, αἰμίτο-
 μόν τι

Δεξιτέρῃ ΠΑΛΛΩΝ ΠΕΛΕΚΥΝ μέγαν.

Id. 340.

Ορχαμεν ὑμῶν, ὃ καὶ τὰ ἑκατα μέλιν
 ΝΕΙΚΕΑ, ΣΥΝΘΕΣΙΑΣ τι μὲν ξύνισσι ΒΑΛΕ-
 ΣΘΑΙ.

† καὶ ταῦτ' ἔξαρτός ἐστι, 79. add. 243.
 † ἰσχυρὰ πωλεῖσθαι μυριάδας γεγραπῶν, 41.
 † χερσὶν δουλοῦ λατρεῖν, 134.
 † πρὸς φασιν μὲν — τὸ δ' ἀληθές, 236.
 † διελθὶν ἐπὶ δίκῃ ταδίῃ τῇ τεχνῇ, *Το γὰρ*

so much of the wall as came to ten stadia,
 236. Ita καλῶς καὶ τῇ τεχνῇ ἐπὶ δίκῃ
 ταδίῃ ἑκατέρῃ, 234. sc. καλῶς καὶ τῇ
 ἐπὶ δίκῃ ταδίῃ.
 † τὰ γυναικῶν ἡμῶν καὶ μαρτύρων ἀντιπάλαι,
 77. et iuxta ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀντιπάλαι τὰ
 λυθῇ. Ita ἀλλήλων ταῦτ' ἰσχυρῶν, 140.

ANTIPTOSIS.

Τὴν δίκῃν καὶ καλῶς τῇ ἡμῶν, ὃ πλεονάζει ἀξίως
 ἰσχυρῶν καὶ δίκῃ ταδίῃ, 349. Ita
Ter. Andr.

Has quas credis esse non sunt verae Nuptiae.

Ita *Demosth.* 324. C. καὶ τ' ἀδικαίαν ἔτι
 ἰσχυρὰ ἀπολογία φεύγει. Ita quoque *Lucian.*
de Dea Syria init. *Herodotum*, vt opinor,
 eiusque orationem σολοικοῦσθαι ludibrio ha-
 bens, *Ereus* τ' ὁκίστα καὶ πλεονάζει τὸ ἰσχυρῶν
 μισθολογῶν, καὶ τ' ἡμῶν ὥπως ἰσχυρῶν.
Aristoph. Lysistr. 61.

Οὐδ' ἂν περὶ δόκον καλῶς γέμῃ ἰσχυρῶν
 Πρωτὰς παρὰ τὴν δίκῃν τὰς ἀχρηστῶν
 Γυναικας, ὃ καὶ ἔκυσιν.

et 409.

Ὁ χρυσόχοι, τ' ὅρμον, ὃν ἰσχυρῶν,
 Ορχηστῶν καὶ τ' γυναικας ἰσχυρῶν,
 Ἡ βάλανος ἀπὸ πύλων ἐν τ' τρέματι.

† Nescio annon satis commode huc referri
 possit locutio illa Oratoribus familiarissima
 δίκῃν ἰσχυρῶν τὰ δίκῃν. ἰσχυρῶν, ENΘΥ-
 ΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ὅτι κ. 7. λ. 180. 184. δίκῃν
 ἰσχυρῶν — τῶτων ΜΕΜΝΗΜΕΝΟΥΣ — βουδὶν
 ἡμῶν, 356. Vide omnino τ' ὥτων *Markland.*
 pagg. 556. col. 2. 579. col. 1.

PRONOMEN quod dicitur RELATIVUM.

Solennis maxime Constructio. ἰσχυρῶν οἷς Σ:
 διωμόσας, 71. καὶ τὴν παρὰ τὴν οἷς ἀλλοῖς
 ἑρμῶν, 109. i. e. τῶτων παρὰ τὴν ἀλλοῖς ἑρμῶν
 ἰσχυρῶν. πλεονάζει τὴν αἰτίας ὡς ἰσχυρῶν, 91.
 male enim legitur τὴν αἰτίας φεύγει, vt *Scaliger*
 vidit. δίκῃν ἀξίαν τῇ ἀδικαίᾳ τῶν ἀδίκων
 ἀδικημάτων, 222. πολλοῦ μὲν τὰ χρέματα
 ὡς ἡμῶν περὶ δόκον, 345. καὶ ὡς φασὶν
 μέλλειν περὶ τὴν πλεονάζει αὐτοῖς ἰσχυρῶν
 ὡς ἰσχυρῶν ἐργάζεσθαι, 221. add. 74. 77. 78.
 129.

ADJECTIVUM.

Eodem modo terminantur Masc. et Foem.
 Vid. p. 133. not. 4. Ita ἄκρως τὰς 296.
 ὡς αὐτοῖς, 24. 196. μέγαν, 11. ἀμ-
 φότερος οἷα, 196. ἀδικῶς ἀνιδότως, 248.
 Et similia.

† Substantiuorum vice funguntur, vt, τὸ
 ὅρμον

INDEX ATTICVS.

ἡμίμας πῶτεραι καὶ ἄρχαι, 129. τοῖς ἡμοῖς ἀνασταίς, 156. τοῖς ἡμοῖς ἐπιηδόναις, *ibid.* οἰκονομῶ δὲν—φειδωλὲς ἀγαθῶν, 5. Hinc vindicari debet locus Apostoli, Tit. II. 5. οἰκονομῶς ἀγ-*οῖς*, non disiunctim, vii Versio Anglicana, οἰκονομῶς ἀγαθῶν. Atque istius mentis est H. Steph. Schediasm. II. 28. Ita Plat. Rep. I. 1. τῷ δὲ μὲν ἰαυτῷ ἀδικῶν ζωννόμενός τις ἡδὲν ἰλαπὶς ἀπὸ πάρεστι, καὶ ἀγαθὸν γνησιότητος.
† καὶ ὅσον ἀνὲν βροχῶν ἵκαται δυνή, 268. ἀπὸ ταχύν, 44. ὡς ἀνὲν δυνάμει ἀπὸ βροχύν-
τατων, 394.
† ὅτι ἡμῖν ποιητικὸν ἔστιν, 20. ἡ τῶν ἡμῶν ἐξαλειπτικὸν ἔστιν ἢ ἀπαλλακτικὸν δὲ ἀνδρὸς 107.

ADVERBIVM.

Ἀκλυτῶν, 307. νωγί, 317. τὴν παλαιάν, Olim.
28. τὴν πρῶτον, τὴν τιλδύταιον, τὴν πύργον,
167. τὰ ὑπερ, 246. ἰδίᾳ καὶ δὲ μοσίᾳ passim
ᾠτίσθω i. e. ᾠτίσθω, 93. 116. Τῶν ἄρχων,
Omnino, 152. Vid. fodes, quae dixi p. 163.
not. 13. et Lect. Lysiac. Cap. penult.
† Loci. Εργασθῆναι Οἰθῆν, 10. (vid. not.
23.) Ελασθῆναι, 124. Αλαπικῆναι, 336.
ἑρμῶν ἐπὶ δὲ δημοσίᾳ, 397. ἀπικῆναι
ὅτι Δικαιόθεν, *ibid.* ἄντα γινώσκον Δικαι-
οῖν δὲ δημοσίᾳ Πακλίονα, 398. Ελα-
σθῆναι, 154. Μυυχίαν, 242.
† Constructio loco Adiectiui, ἢ ἐνθάδε συμ-
φορῶν, 31. ἢ μετὰ τὸν, 207. τῶν ἰγύτατα
ἡρώς, 635. τῶν κάτω—αὐτὸν θύς, 31. 32.
ἐμπροσθεν ἀμύλων, (Vid. p. 45. not. 71. et
p. 14. not. 32.) Exempla habes 71. 105.
106. 111. 116. 120. 135. 138. 190. 245.
275. 316. 359. 519. ἢ αὐτοῖς ἡμέρᾳ, 438.
† loco Praepositionis, πρῶτον δὲ ἰχθύν, 165.

COMPARAT. ADI.

Τότων (i. e. IV. fratrum) ὁ πρῶτος, 257.

SYPERL. ADI. et ADV.

Κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρει δυνάμει, 71,
τὰ ἀεὶ ἔχει τὴν πόλιν, 359. ἔσται διδά-
ξον, 333. ὡς ἀλυπτότατα μετὰ τὴν τὴν
συμφορὰν πάσῃ, 409. ὡς τάχιστα, 241.
ἐπειδὴ τάχιστα ἡδόμεν, 23. ἔσθλῳ, 72. et
passim similiter. Vid. 261. not. 96.

VERBVM.

Παροδοῖν, ἐνδεμόν. καλῶς γοῖν. ἀλκίον. τι-
λδύταιον. δίζην. ἐξιδύχην. ἀξίωσιν, ἰλα-
σιν. ὁμολογῆσαι. ἀπικῆναι. ἀλῶσαι. διδά-
ξην. μύσιν. τομῶσαι. φάσκον. ἰδίᾳ. καλῶ-
σαι. πικρότης ἢ τι. ἀπικῶναι ἰδίᾳ. ἰω-
κῶς ἢ. ἀπικῶν ἢ. τῶν μαρτυρῶν ἰσθῶν.
ἐρκαῖς ἢ.
† Futurum secundum Pass. frequentissime

active sumptum, vt αὐτῶν, ποιῶν, etc. τιμῶν, tamen passivae sumptum,
232. † Cetera etiam tempora vocis passivae
active usurpata, καλῶν καλῶν τῶν πύργων,
αὐτῶν, 29. καλῶν ἢ πύργων ἰσθῶν, 97.
πᾶν ἡμῶν μεμῶν, 137. γοῖν ἰσθῶν,
τῶν, 182. γοῖν ἀπικῶν, 201.
ταῦτα ἀλῶν, 75. ἰδῶν, 134. φ-
βῶν τῶν θύς, οἰκίας ἢ ἢ ἡμῶν,
74. add. 42. 49. 60. 78. 118. 133. 136.
140. 141. 145. 146. 149. 160. 163. 284.
167. 168. 196. 203. 228. 217. 230. 246.
277. 309. 316. 319. 327. 341. etc.
† Futura Attica ἡμῶν. ἰσθῶν. ἀπικῶν.
φῶν. καμῶν. καλῶν. ἀγ-
νῶν. χρηματῶν.

† Simplex loco Compositi, ἰσθῶν ἢ ἀγ-
νῶν, 14. ἰσθῶν τὴν ἰσθῶν, ἰσθῶν φῶν,
74.

† Compositum loco Simplicis, Vid. Ἀπικῶν
in Indice superiori. Ἀποτομῶν, 144. ἀπικῶν
δῶν, 207. Ἀποχρῶν, 243.

INDICATIVVS.

Εἰδῶν τί χρὴ ποιεῖν, 240. ὅς ἡμῖν ἔστι πύ-
ργον χρὴ—20. Στασιαζέσθω δὲ ἑλλῶν,
ἔστι χρὴ τῶν—48.

INFINITIVVS.

Οὐδὲν γὰρ ἰδῶν, 12. ἀκινδύνως γὰρ ἴσθῶν, 54,
ὅπως τι γὰρ ὁμοιοποιῶν, 239. add. 275. 399.
† Post ὅτι. Vid. Ωτι.
† Absolute, δὲν ἵκαται κυδῶν, 276.
† Notabilis maxime est haec Constructio,
sc. cum aures nostrae Infinitivum passivum
expectent, et oboriatur Atticum, ἴκαται
ἡμῶν ἀλῶν βασιλῆν, 146. ἀπικῶν
παῖσι παρῶν, 257. ἀλῶν ἰσθῶν
ἡμῖν χρὴ ὅ, τι ἀνὲν βύλῳ, 118. ἰαυτῶν
ἡμῖν τάχιστα παρῶν, 489. ἀλῶν ἰσθῶν,
624. τὴν σῶμα ἀλῶν τάχιστα τοῖς τῶν
τῶν, Lycurg. p. 153. 19. Edit. Steph.
Ita Galli, *Je ferai se donner cent coups.*
Je fis armer cinq cents hommes. ψέψωμαι δὲ
δίδωσι γοῖν, Demosth. p. 300. A. add.
Isocr. 472. 18. Sophocl. Oedip. Colon. 37.
eundem Lycurgum, 155. 14. 160. 26. 157.
28. et alibi multoties:
† ἴκαται, ἀπικῶν, etc. 88. 90. 166.
261. et passim. ἴδωκα αὐτοῖς ἴκαται τὰς
αὐτὰς τιμὰς, 62. ἔστιν ὡς χρὴ, 379.
† ὅς ἡμῖν ἔστιν ἰσθῶν ἢ πᾶσι τῶν τῶν
τῶν, 298.
† ὅς ἡμῖν καλῶν ὅς ἡμῖν τῶν ἢ ὅς ἡμῖν
πᾶσι, 86.
† ἰλκῶν ἴκαται ὅς ἡμῖν πᾶσι τῶν, 145.
† ὅς ἡμῖν πολλῶν συγκρίτων ἴκαται—ἐρκαῖς,
417. l. c. si successus.

p®

Οὐκ οἶδ' ὅτι δὴ τοιαῦτα ἐλοφύρεται, 66. i. e.
 οἶδ' ὅτι ἂν δῶ. Ita 57. 95. 142. 149. 184.
 205. 214. etc. etc. vid. 171. not. Eiusdem
 generis. sunt, ἂν περὶ σῆκ' ἀνδ' ἀκλῆϊας
 κινδυνόων, 135. Ita Joseph. c. Timarch. οὐκ
 ἰδοὺκ' εἰδὼς τ' ἦ) τῷ νομοθετῇ τ' αὐτῷ ἀνδρῶ-
 ποι ἰδία μ' ἦ) ποιησέν. δημοσία δ' χρησίμ'.
 Et vbi causa propositionem anteuertit,
 ἔμπροσθεν γὰρ — ἰδοὺκ' μοι κ. γ. α. 196. et
 similia. Τὸν μὲ ἄλλων χρῆται, — ἰσχυρὰ δὲ, 5.
 77. 134. 361. 488. Plat. in Menexeno, ποθα-
 χῆ μ' ἐκ' ἀλλή, πρῶτος γ' ἐκ' μέγιστος ὅτι τυγχάνει
 ὅσα θοοιλίας, Demosth. c. Neaer. μιλιᾷμι περὶ
 εἰς τὸ Κόρεοντο ἄλλους τι τῶν ἐφ' ὧν — καὶ
 Φρυγίαν τὴν Παιονίαν. Plat. in Phaedro. καὶ
 ἄλλοι τινὲς με ἥσυχον ἦδη ἄταρ καὶ Εὐνοῖαν
 πρῶτον. Xenoph. Anab. l. 2. Πόλεμος δ' οἱ
 μὲν τις καὶ ἀμ. αὐτοῖς ἡμῖν ἰσὶν ἀλῃσάτιον αἰὶν
 εἶδα. τ' δ' ἂν Εὐφροῶντος ἰσχυρὰ ὅτι ἀδωκῶντος
 ἀλῃσά-

INDEX ATTICVS.

Martlandum. add. 397. $\alpha\lambda\gamma$ $\rho\epsilon\sigma\chi\upsilon\lambda\epsilon\upsilon\sigma\alpha\tau$, 314.
ἐν $\epsilon\iota\sigma\kappa$, 329. $\kappa\alpha\tau'$ $\alpha\lambda\gamma\alpha\iota$ $\chi\alpha\sigma\epsilon\iota\sigma\theta\epsilon\iota\sigma\iota$, 370.
 $\epsilon\iota\varsigma$ $\rho\epsilon\sigma\chi\upsilon\lambda\epsilon\upsilon\sigma\alpha$, 375. *Ita memini apud Pro-*
clum de vita Porphyrii Πλατωνίωνα celebrare,
i. e. Plato's birthday, or the festival held
upon that day, et familia sexcenta, quorum
maximè habebis apud Borium.

COMPUTVS.

Тринадцатик, 172.

† τοῦ μὲν πάλιν μῦθου, τοῦ δὲ χαλίας δευτέρου,
315. idem ac si dixisset τοῦ μὲν πάλιν μῦθου,
τοῦ δὲ δέμα, vid. not. 18.

† τὰς μὲν Θρασύλλου δίκαι, 376. Quorum
tamen unus erat Thrasyllus: Non Decem
præter Thrasyllum,

† a minori numero ordini mos est, πηλη-
κωτα κ' ἀλγεκωτων δεκαχμῶν, 78. ἐπὶ δὲ κ' ἐξ-
κωτα, 183. τριτὰς δὲ δέκα, 349. ἐξακώτων

48. χίλιαι, 468. Nonnulla de computo Aetico habes ad Orat. c. *Diagitonem*, vid. not. 17. 31. εἰκοσι καὶ ἑκατὼν, 197. Qua occasione arrepta, editionem nostram claudet *Lucianus*, sicut fid in nostra arte quod verum dicere possis, summa fide et ἀκριβοῦς vindictus, *Ven. Histor.* l. 1. exeunte. Εὖ καὶ τῷ ἑπλῶτι τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῖ ἀμφοτέρω ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΕΚΑΤΩΝ. τῶν δὲ οἱ μὲν ἀνέπλησαν, — ἐπὶ δὲ τῷ περὶ τὰς οὐκ ἑπλῶντα ἀπλῶς ἀνέπλησαν. Ex XXVIII pars remis incumbbat, reliqui *quadragesima* in armis erant. Putidissime. Lege ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΕΚΑΤΩΝ: quod ex *Homer. Catalog.* 16. videtur fuisse navis. πλοῦμα.

Τῶν μὲν παθητικῶν αἱς κρίσις, οὗ δ' ἐκείνη
Καὶ ἐξ Εἰκονος ΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ βελ-
707.

F I N I S.

